

Fremsat den 24. februar 2021 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Dan Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturgasforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og forskellige andre love¹⁾

(Indpasning af gas fra vedvarende energikilder, udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, udbud af støtte til produktion af brændstoffer eller andre produkter fra elektricitet (Power-to-X), justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber og reglerne for gasdetailmarkedet samt sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse m.v.)

§ 1

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 2 i lov nr. 546 af 28. april 2020 og § 3 i lov nr. 2211 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gasforsyning«.

2. Overalt i loven, bortset fra § 60, ændres »transmissionsnet« til: »transmissionssystem«, og »transmissionsnett« ændres til: »transmissionssystemet«.

3. Overalt i loven ændres »distributionsnet« til: »distributionssystem«, og »distributionsnett« ændres til: »distributionssystemet«.

4. Overalt i loven ændres »naturgas« til: »gas«.

5. Overalt i loven bortset fra § 10 a ændres »naturgasforsyningsnett« til: »distributionssystemerne eller transmissionssystemet«.

6. Overalt i loven ændres »transmissions- og distributionsnet« til: »transmissionssystemer og distributionssystemer«.

7. I § 1, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »naturgasforsyning« til: »gasforsyning«.

8. § 2, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»Loven finder anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas i systemet som nævnt i § 6, nr. 22, herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i gassystemet.

Stk. 2. Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold. Loven finder endvidere også anvendelse for opstrømsanlæg og visse forhold vedrørende bygasnet.«

9. I § 2, *stk. 4*, ændres »naturgasforsyningsnet« til: »gassystem«.

10. I § 2, *stk. 6*, ændres »naturgasmarked« til: »gasmarked«.

11. § 5 ophæves.

12. I § 6, *nr. 1*, ændres »naturgasrørledning« til: »gasrørledning«.

13. § 6, *nr. 2*, affattes således:

»2) Distribution: Transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk«.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82.

14. § 6, nr. 3 og 4, affattes således.

- »3) Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering af ny infrastruktur og ændring af eksisterende infrastruktur for at sikre, at distributionssystemerne på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.
- 4) Distributionssystem: Lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.«

15. § 6, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-28 bliver herefter nr. 7-27.

16. I § 6 indsættes efter nr. 7, som nye numre:

- »8) Gasleverandør: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyning med gas.
- 9) Gasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.

17. I § 6 indsættes efter nr. 10, som nyt nummer:

- »10) Husholdningsforbruger: En forbruger, der køber gas til eget eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug.«

Nr. 10-27 bliver herefter nr. 11-28.

18. I § 6, nr. 10, der bliver nr. 12, og § 22, ændres »naturgas-selskab« til: »gasselskab«.

19. I § 6, nr. 13, der bliver nr. 16, udgår »(flydende naturgas)«.

20. § 6, nr. 15-17, der bliver nr. 18, 19 og 20, ophæves.

21. I § 6, nr. 22, indsættes som 2. pkt.:

»De enkelte delelementer af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.«

22. I § 6 indsættes efter nr. 22 som nyt nummer:

- »23) Systemansvarlig virksomhed: Opgaver for et transmissionsselskab, der indbefatter det overordnede ansvar for at varetage opgaver vedrørende forsynings-sikkerheden og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende system.«

Nr. 23 og 24 bliver herefter nr. 24 og 25.

23. § 6, nr. 24, der bliver nr. 25, ophæves.

24. I § 6, nr. 25, ændres »net« til: »transmissionssystemer«, og »opstrømsrørledningsnet« ændres til: »opstrømsanlæg«.

25. § 6, nr. 26, ophæves.

Nr. 27 og 28 bliver herefter nr. 26 og 27.

26. § 6, nr. 27, der bliver nr. 26, affattes således:

- »26) Transmissionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission, er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.«

27. I § 6 indsættes efter nr. 27, der bliver nr. 26, som nyt nummer:

- »27) Transmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.«

28. Overskriften til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Forbrugernes stilling«.

29. § 7 affattes således:

»§ 7 En forbruger kan frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Forbrugeren må ikke opkræves gebyr, når forbrugeren skifter gasleverandør. Levering af gas til en forbruger forudsætter, at forbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.«

30. Efter § 7 b indsættes:

»§ 7 c. En gasleverandør skal på anmodning fra en husholdningsforbruger og mod betaling levere ethvert produkt, som gasleverandøren udbyder, til husholdningsforbrugeren, jf. dog stk. 2 og 5.

Stk. 2. En gasleverandør kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed som vilkår for at indgå en aftale om levering af gas eller for at fortsætte leveringen af gas, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingssevne eller betalingsvillighed hos husholdningsforbrugeren. Sikkerhedens størrelse må ikke overstige gasleverandørens risiko i det konkrete tilfælde og kan højst udgøre 5 måneders betaling. Gasleverandøren kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden gasleverandøren påbegynder eller fortsætter leveringen af gas.

Stk. 3. En gasleverandør kan ikke hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger eller foranstalte afbrydelse af gasforsyningen på grund af manglende betaling for gas, som allerede er leveret.

Stk. 4. En gasleverandør kan efter rimeligt varsel hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger, såfremt gasleverandøren har stillet krav om sikkerhed efter stk. 2, og sikkerheden ikke er stillet inden for den frist, som gasleverandøren har fastsat. Leveringsaftalen kan ikke hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer den fremtidige betaling.

Stk. 5. En husholdningsforbruger kan ikke kræve levering af gas fra en gasleverandør, der i medfør af stk. 4 har hævet sin aftale med husholdningsforbrugeren, før husholdnings-

forbrugeren har betalt det beløb, som husholdningsforbrugeren skylder for gas, som er leveret.

Stk. 6. En gasleverandør kan foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren, når gasleverandøren ophæver aftalen efter stk. 4. Forsyningen kan ikke afbrydes, hvis husholdningsforbrugeren modtager levering af gas fra en anden gasleverandør.

Stk. 7. Husholdningsforbrugeren afholder omkostninger forbundet med forsyningsafbrydelsen efter stk. 6.

Stk. 8. En gasleverandørs afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 3 i forbrugerklageoven.

Stk. 9. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandører overholder leveringspligten efter stk. 1-7.

Stk. 10. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6, herunder nærmere krav til varsling og forsyningsafbrydelse.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelser til leveringspligten efter stk. 1.

§ 7 d. Ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf, i henhold til stk. 2-7. Betalingsforpligtelsen indtræder ikke, hvis ejeren selv eller en anden forbruger har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret i medfør af § 7.

Stk. 2. Opsiger en forbruger sin aftale om levering af gas med en gasleverandør, og er der ikke indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret, skal gasleverandøren uden ugrundet ophold sende en meddelelse herom til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

Stk. 3. Meddelelsen efter stk. 2 skal indeholde en frist på mindst 5 hverdage til, at ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas. Meddelelsen skal endvidere indeholde en aftale om levering af gas til aftagenummeret, og det skal fremgå, at ejeren bliver bundet af denne aftale, hvis der ikke inden udløbet af fristen er indgået en anden aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber. Meddelelsen skal herudover indeholde oplysning om det tidspunkt, hvorfra ejeren bliver bundet af den fremsendte aftale. Tidspunktet kan tidligst fastsættes til tidspunktet for udløbet af fristen på 5 hverdage, medmindre andet er aftalt.

Stk. 4. Ejeren bliver dog ikke bundet af aftalen efter stk. 3, hvis forsyningen til aftagenummeret på ejerens anmodning er blevet afbrudt inden udløbet af fristen efter stk. 3. Hvis ejeren anmoder gasleverandøren om at afbryde gasforsyningen, skal gasleverandøren straks videresende anmodningen til distributionselskabet.

Stk. 5. Vilklårene for aftalen efter stk. 3, herunder prisen, skal svare til vilklårene for et gasprodukt, som gasleverandøren markedsfører. Ejeren skal til enhver tid kunne opsig denne aftale med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Stk. 6. Ejeren skal betale for levering af gas til aftagenummeret til den pris, som er fastsat efter § 39 d, fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil der sker levering i henhold til aftalen indeholdt i meddelelsen efter

stk. 2, i henhold til en anden aftale, eller indtil forsyningen er afbrudt.

Stk. 7. Gasleverandøren kan ikke anmode distributionselskabet om at afbryde forsyningen til aftagenummeret uden ejerens accept, medmindre gasleverandøren ikke har været i stand til at få kontakt til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

§ 8. Bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.«

31. I § 9, stk. 1, nr. 1 og 2, ændres »naturgassikkerhed« til: »gassikkerhed«.

32. I § 10 a, 1. pkt., ændres »naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter« til: »systemet«.

33. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Systemet, opstrømsanlæg og bygasnet«.

34. I § 11, stk. 1, § 30 a, stk. 4, og § 34, stk. 1, 1. pkt., ændres »net« til: »systemer«.

35. I § 11, stk. 1, nr. 1, ændres »nettet« til: »systemet, jf. dog § 12, stk. 1, nr. 6 og 7, og § 14, stk. 1, nr. 6 og 7«.

36. I § 11, stk. 1, nr. 3, og § 37, stk. 2, ændres »nettet« til: »systemet«.

37. I § 11, stk. 1, nr. 4, ændres »forsyne brugerne af nettet med de« til: »give systembrugerne og sammenkoblede selskaber«, og »nettet« ændres til: »systemet«.

38. Efter § 11 c indsættes:

»§ 11 d. Distributionselskaber skal uden ugrundet ophold efterkomme en anmodning fra en gasleverandør til et aftagenummer om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret. Når afbrydelsen er gennemført, skal distributionselskabet oplyse gasleverandøren herom.

Stk. 2. Gasleverandører indberetter en gang om året alle gennemførte gasafbrydelser og begrundelserne for afbrydelserne som aggregerede oplysninger til Forsyningstilsynet i medfør af regler fastsat i henhold til § 42 e, stk. 2.«

39. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg)« til: »(opgraderingsanlæg), jf. § 35 a, stk. 1 og 2,«, og »samt« ændres til: »og«.

40. I § 12, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »sikre«: »og måle«, og efter »fra« indsættes: »eller til«.

41. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer: »6) sikre den sikkerhedsmæssige forsvarligt fysiske balance i selskabets transmissionssystem,«

Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 7 og 8.

42. I § 12, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, affattes således:

»7) sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionsystem uden indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a, og«

43. I § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, indsættes efter »den«: »nødvendige«.

44. § 12 a, affattes således:

»§ 12 a. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed skal ved udførelsen af sine opgaver som transmissionselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for følgende:

- 1) Konkurrence på markeder for gas, jf. § 1, stk. 2.
- 2) Forsynings sikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed kan ud over det, der er nævnt i stk. 1 tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for gas.

Stk. 3. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed kan ud over det, der er nævnt i stk. 1 og 2, hvis nødvendigt og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering for systemet, herunder opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter § 10 a, § 15 a, stk. 1, § 20, stk. 1, § 35 a, stk. 2, og § 36 a, stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den, der varetager systemansvarlig virksomhed efter stk. 1-3, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.«

45. I § 13, stk. 1, 4. pkt., ændres »nettet« til »transmissions-systemet«.

46. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet« ændres til: »anlæg til opgradering af biogas (opgraderingsanlæg), jf. § 35 a, stk. 1, og forbrugere«.

47. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »sikre«: »og måle«, »opgraderede biogas« ændres til: »gas«, og »injiceres i« ændres til »leveres til og fra«.

48. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

- »3) bistå transmissionselskaber med opgaver vedrørende forsynings sikkerheden,
- 4) samarbejde med transmissionselskaber, herunder andre infrastrukturselskaber, i Danmark med henblik på en effektiv udveksling af gas,
- 5) udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som indsendes til klima- energi- og forsyningsministerens til udtalelse, offentliggøres, og stilles til rådighed for transmissionselskaber i Danmark,
- 6) i samarbejde med transmissionselskaber, herunder den, der varetager systemansvarlig virksomhed, sikre

den sikkerhedsmæssige forsvarligt fysiske balance i selskabets distributionssystem,

- 7) sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden indgreb efter nr. 6,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 8 og 9.

49. I § 14, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 8, ændres »naturgasbesparelser« til: »gasbesparelser«, »naturgasforbruger« ændres til: »forbruger«, og to steder ændres »naturgasforbrug« til: »gasforbrug«.

50. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Stk. 2. Hvis en ansøgning efter stk. 1 omfatter, påvirker eller på anden måde berører forhold omfattet af § 13 i denne lov eller § 4 i lov om Energinet, skal dette fremgå af ansøgningen.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1 og 2, herunder hvilke distributionssystemer, der er omfattet af kravet om tilladelse efter stk. 1, og samspillet til forhold omfattet af § 13 i denne lov eller § 4 i lov om Energinet.«

51. I § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »forsyning brugerne af lageret med« til: »give relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber «.

52. I § 15 a, stk. 1, 1. pkt., og § 15 b, stk. 1, ændres »naturgasforsyningsvirksomhed« til: »gasvirksomhed«, og »naturgasforsyningen« ændres til: »gasforsyningen«.

53. I § 15 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »et tilstødende naturgasforsyningssystem« til: »opstrømsanlæg og bygasnet«.

54. I § 15 b, stk. 4, ændres »naturgassystemet« til: »gassystemet«.

55. Overskriften før § 18 affattes således:

»Tredjepartsadgang«.

56. I § 18, stk. 1, ændres »benytte« til: »få adgang til«, »transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt,« ændres til: »systemet, og «, og »(systemet)« udgår.

57. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »benyttelse af systemet« til: »adgang efter stk. 1«, og »transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet«

ændres til: »relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur«.

58. I § 18, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »kriterier«: », jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a«.

59. I § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres »naturgassen« til: »gassen«.

60. Kapitel 4 ophæves.

61. I § 27, stk. 4, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»Prisen for produktet kan dog tillægges de omkostninger, gasleverandørerne har som følge af betalinger til myndighedsbehandling og som følge af betalinger til etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet.«

62. I § 28 c, stk. 4, ændres »naturgasdistributionsselskaber« til: »distributionsselskaber«.

63. I § 29, stk. 1 og 2, og § 47, stk. 3, ændres »naturgasselskaber« til: »gasselskaber«.

64. I § 29, stk. 3, § 47, stk. 1, 1. pkt., og § 47, stk. 2, ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.

65. I § 30, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning « til: »lov om gasforsyning«.

66. § 34, stk. 3, 5, 2. pkt., og 6, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 3-4, og stk. 7-11 bliver herefter stk. 5-9.

67. § 35 ophæves.

68. Overskriften til kapitel 6 a affattes således:

»Kapitel 6 a

Levering af opgraderet biogas til systemet og rensset biogas til bygasnet«.

69. I § 35 a, stk. 1, ændres »naturgaskvalitet« til: »behørig kvalitet«.

70. I § 35 a, stk. 2, 3. pkt., og § 44, stk. 2, 5. pkt., ændres »net« til: »system«.

71. I § 35 a, stk. 4, 2. pkt., ændres » netforstærkning og netudbygning« til: »etablering og ændringer«.

72. I § 35 a, stk. 5, nr. 3, ændres »nettilslutningen« til: »tilslutningen«.

73. I § 35 a, stk. 7, ændres »nettilslutning« til: »tilslutning«.

74. Overskriften før § 35 d affattes således:

»Pristillæg til anvendelse af biogas

Administration af pristillæg«.

75. Før § 35 g indsættes som overskrift:

»Pristillæg«.

76. I § 35 g, stk. 2, 3. pkt., ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.

77. Efter kapitel 6 b indsættes:

»Kapitel 6 c

Udbud af pristillæg

§ 35 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, der leveres til gassystemet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.«

78. Overskriften til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Priser og betingelser for gas«.

79. Overskriften før § 36 affattes således:

»Gasselskabernes priser og betingelser«.

80. I § 36 a indsættes efter stk. 2 som stk. 3-4:

»Stk. 3. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.«

81. I § 37, stk. 1, 1. pkt., udgår »og forsyningspligtige selskaber«.

82. § 37, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

83. I § 37, stk. 2, indsættes efter »objektive«: », gennemsigtige«.

84. § 37, stk. 3 og 4, ophæves.

85. § 37 a affattes således:

»§ 37 a. Priser for ydelser fra distributionsselskaberne fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme. Forsyningstilsynet fastsætter årlige indtægtsrammer for distributionsselskaber med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital.

Stk. 2. Indtægtsrammen, jf. stk. 1, udgør det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne. Indtægtsrammen fastsættes med udgangspunkt i en reguleringsperiode. Indtægtsrammen fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 4, nr. 1-3 og 6, og justeres efter stk. 4, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan indhente uafhængig ekstern bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen for distributionsselskabernes regning.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om beregning og justering af indtægtsrammen og om længden af reguleringsperioden, herunder regler om:

- 1) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber.
- 2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. § 14, nr. 5, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse.
- 3) Fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder om fastsættelse af forrentningsgrundlag, om beregning og fastsættelse af forrentningssats, om frist for ansøgning om justering og om konsekvens af fristoverskridelse.
- 4) Fastsættelse af effektiviseringskrav for distributionselskaber.
- 5) Fastsættelse af beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen, herunder om fradrag som følge af effektiviseringskrav efter stk. 4, nr. 4, eller om justeringer som følge af differencer efter stk. 4, nr. 6.
- 6) Opgørelse og afvikling af differencer.

Stk. 5. Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskaberne kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevilningen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.

Stk. 6. Distributionselskaber skal udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne.

Stk. 7. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om årlige reguleringsregnskaber efter stk. 6, herunder om indhold, opbevaring, revision, indsendelsens form, og om at indsendelsen skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system, og frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.«

86. I § 37 b, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Til prisen for gas kan herudover medregnes de omkostninger, en gasleverandører med bevilling til forsyningspligtig virksomhed har som følge af betalinger til myndighedsbehandling og som følge af betalinger til etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet.«

87. I § 37 b, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »tilbud«: »og eventuelt medregnede omkostninger efter stk. 3, 3. pkt.«

88. § 37 b ophæves.

89. I § 37 e, stk. 1, ændres »systemdrift« til: »systemansvarlig virksomhed«.

90. Efter § 39 indsættes før overskriften før § 40:

»§ 39 a. En gasleverandør skal udføre informationsaktiviteter for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle forbrugergrupper, herunder informere om husholdningsforbrugernes rettigheder i henhold til leveringspligten efter § 7 c.

Stk. 2. En gasleverandør skal sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle gasleverandørens produkter, herunder priser og vilkår, på gasleverandørens hjemmeside. Gasleverandøren skal tillige indberette disse oplysninger til den prisportal, som er nævnt i § 42 d.

Stk. 3. En gasleverandør skal behandle klager fra gasleverandørens forbrugere.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandørerne overholder stk. 1-3. Forsyningstilsynet kan meddele påbud til en gasleverandør, som ikke overholder stk. 1-3, om hurtigst muligt at berigtige forholdet.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af bestemmelserne i stk. 1-3, herunder om indholdet og omfanget af gasleverandørernes generelle informationspligt over for markedet og oplysningspligt i forhold til markedsførte gasprodukter.

§ 39 b. Afbryder distributionselskabet eller transmissionselskabet sin ydelse til en gasleverandør på grund af manglende overholdelse af selskabets offentliggjorte betingelser for anvendelse af transmissions- eller distributionsystemet, overfører distributionselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Stk. 2. Bliver en gasleverandør taget under rekonstruktion- eller konkursbehandling, og har rekonstruktør eller kurator ikke inden for 1 uge derefter meddelt distributionselskabet, at gasleverandørens virksomhed videreføres, overfører distributionselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c, dog således at det først skal sikres, at den manglende meddelelse ikke skyldes en undskyldelig fejl.

Stk. 3. Rekonstruktør eller kurator skal hurtigst muligt og senest inden for 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning meddele distributionselskabet, om gasleverandøren fortsætter sin virksomhed.

§ 39 c. Distributionselskabet indhenter en gang årligt tilkendegivelser fra gasleverandørerne om deres ønsker om at overtage et antal aftagenumre ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, med angivelse af eventuelle begrænsninger på det maksimale antal aftagenumre, som de pågældende gasleverandører er parat til at overtage, og med angivelse af, om der er tale om forbrugere med et forbrug på op til 300.000 m³ gas om året eller på 300.000 m³ gas om året og derover. Tilkendegivelsen er gældende for 1 kalenderår. Gasleverandørerne kan dog trække deres tilkendegivelser tilbage, når der ikke er indtrådt en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, eller når der ikke er indgivet konkursbegæring mod en anden gasleverandør.

Stk. 2. Distributionselskabet sikrer, at forbrugere med et forbrug på 300.000 m³ gas om året og derover kan identificeres.

Stk. 3. Ophører en gasleverandør med at levere gas som følge af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, identificerer distributionsselskabet uden ugrundet ophold gasleverandørens forbrugere og fordeler aftagenumrene på de gasleverandører, der er kommet med en tilkendegivelse efter stk. 1. Gasleverandørerne kan ikke afvise de tildelte aftagenumre.

Stk. 4. Distributionsselskabet meddeler uden ugrundet ophold de gasleverandører, der skal overtage aftagenumre, at der er gennemført leverandørskift efter stk. 3.

Stk. 5. Gasleverandøren giver uden ugrundet ophold meddelelse til hver enkelt af de forbrugere, hvis aftagenumre gasleverandøren har fået tildelt efter stk. 3. Meddelelsen skal indeholde oplysning om navnet på gasleverandøren, en begrundelse for, at gasleverancen er overdraget til denne gasleverandør, og en aftale om levering af gas i henhold til regler udstedt efter § 7 a. Aftalens bindingsperiode og pris fastsættes efter stk. 6 og § 39 d.

Stk. 6. Leveringsaftalen er bindende for gasleverandøren i 3 måneder fra overtagelsestidspunktet, og forbrugeren kan opsige aftalen med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, jf. dog stk. 7. Leveringsaftalen er bindende uden forbrugers accept.

Stk. 7. Er der for et aftagenummer aftalt leverandørskift inden tidspunktet for fordelingen efter stk. 3, udløber leveringsaftalen efter stk. 6 senest på tidspunktet for det aftalte leverandørskift.

Stk. 8. Når meddelelse om leverandørskift, jf. stk. 4, er givet, gennemfører distributionsselskabet uden ugrundet ophold slutmåling på de berørte aftagenumre.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan påbyde den eller de største gasleverandører regnet efter antal aftagenumre at indtræde som gasleverandører, hvis der opstår et akut behov ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1-2, og distributionsselskabet ikke har modtaget tilstrækkelig mange tilkendegivelser efter stk. 1 til at dække behovet.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om fordelingen af forbrugere, herunder fastlæggelse af en fordelingsnøgle, der ud fra et tilfældighedsprincip sikrer en ligelig fordeling af forbrugerne mellem de tilmeldte gasleverandører under hensyn til gasleverandørernes tilkendegivelser efter stk. 1.

§ 39 d. For aftagenumre, der aftager gas efter § 7 d, stk. 6, eller § 39 c, stk. 5, fastsætter Forsyningstilsynet senest den 1. december hvert år en pris svarende til prisen på et relevant gasprodukt med et tillæg, som fastsættes efter stk. 3. Den fastsatte pris og tillægget er gældende for det følgende kalenderår.

Stk. 2. Forsyningstilsynet skal sikre, at prisen efter stk. 1 offentliggøres på den prisportal for gaspriser, der er nævnt i § 42 d.

Stk. 3. Tillægget til prisen på det relevante gasprodukt skal fastsættes i overensstemmelse med niveauet for de tillæg, som i øvrigt anvendes på gasmarkedet i forhold til det relevante gasprodukt. Tillægget skal endvidere fastsættes, så det kan dække distributionstariffer, betaling for omkost-

ninger til offentlige forpligtelser i medfør af § 9, stk. 1, gasafgifter i henhold til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og moms i henhold til momsloven.«

91. I § 40, stk. 1, ændres »LNG- og forsyningspligtige selskaber« til: »og LNG-selskaber«.

92. I § 40, stk. 1, nr. 2, ændres »LNG- og forsyningspligtighederne« til: »og LNG-ydelserne«.

93. I § 42 a, stk. 4, ændres »naturgasleverandørerne« til: »gasleverandørerne«.

94. Efter § 42 c indsættes:

»§ 42 d. Forsyningstilsynet har ansvaret for at eje og drive en prisportal for priser, rabatter og vilkår for forbrugere på det danske detailmarked for gas.

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan udbyde opgaven nævnt i stk. 1 til en uvildig tredjepart, som har den fornødne sagskundskab og økonomiske baggrund.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at prisportalen skal sælges, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, stk. 2.

§ 42 e. Forsyningstilsynet udarbejder årligt en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor efter § 11 d, stk. 2. Forsyningstilsynet offentliggør statistikken på tilsynets hjemmeside.

Stk. 2. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om gasleverandørernes indberetning af forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor.«

95. § 44, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

96. I § 44, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 2, 1. pkt., udgår »og stk. 2«, og »jf. dog stk. 4« ændres til: »jf. dog stk. 3«.

97. I § 45, stk. 1, og § 45, stk. 4, 1. pkt., ændres »naturgasleverandører« til: »gasleverandører«.

98. I § 45 a, stk. 3, ændres »naturgasleverandør« til: »gasleverandør«.

99. § 45 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 3-4

100. I § 45 b, stk. 1, ændres »Naturgasleverandører« til: »Gasleverandører«.

101. I § 47, stk. 1, 2. pkt., ændres »naturgasselskabet« til: »gasselskabet«.

102. I § 47, stk. 2, nr. 2, ændres »naturgasaktiviteter« til: »gasaktiviteter«.

103. I § 47, stk. 2, nr. 4, ændres »ikke naturgasrelaterede« til: »ikkegasrelaterede«.

104. § 49, stk. 1, nr. 5, ophæves.
Nr. 6-8 bliver herefter nr. 5-7.

105. I § 53 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

106. I § 55, stk. 1, ændres »naturastransmissionsanlæg« til: »transmissionsanlæg«.

107. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Til etablering og drift af de nødvendige distributionsanlæg i henhold til § 14 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når alment vellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.«
Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

108. I § 55, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 3«.

109. I § 56, stk. 2, ændres »naturgasvirksomhed« til: »gasvirksomhed«.

§ 2

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 7. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016 og senest ved § 1 i lov nr. 2065 af 21. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 43 d, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., og § 43 j, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. To steder i § 43 e, stk. 1, ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.

3. I § 43 e, stk. 5, 1. pkt., ændres »naturgas« til: »gas«.

4. Efter § 43 j indsættes:

»Udbud af støtte

§ 43 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. I § 27 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

§ 4

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 6. februar 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2196 af 29. december 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 2211 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. I § 2, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »kommunal«: »og regional«.

3. I § 4 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar.«

4. I § 20 b, stk. 3, ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.

5. § 58 c, stk. 1, ændres »naturgas« til: »gas«.

6. I § 91 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

§ 6

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 6. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 2211 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. I § 2, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »nettene«: » samt systemet«.

3. Overskriften til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Udbygning af eltransmissionsnet og gastransmissionssystemer m.m.«.

4. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »transmissionsnet« til: »eltransmissionsnet samt gastransmissionssystemer«, og »net« ændres til: »net og systemer«.

5. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »transmissionsnettene« til: »eltransmissionsnettet samt gastransmissionssystemet«.

6. I § 4 d, stk. 1, nr. 2, ændres »transmissionsnet« til: »eltransmissionsnet og gastransmissionssystemer«.

7. I § 12, stk. 1, nr. 1, og § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasrelaterede« til: »gasrelaterede«.

8. I § 12, stk. 1, nr. 2, ændres »transmissions- og distributionsnet« til: »eltransmissionsnet, eldistributionsnet, gastransmissionssystemer, gasdistributionsystemer«.

9. I § 13, stk. 1, 3. pkt., ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.

10. I § 22, stk. 1, ændres »gastransmissionsnet« til: »gastransmissionssystemer«.

§ 7

I lov nr. 690 af 8. juni 2019 om Forsyningstilsynet foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., og i § 11, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

§ 8

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 6, ophæves.

§ 9

I regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 6. juli 2018, som ændret ved § 31 i lov nr. 1518 af 18. december 2018 og § 21 i lov nr. 2186 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 6, litra d, ændres »klimahensyn.« til: »klimahensyn,«.

2. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer: »7) varetage egenproduktion af elektricitet.«

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 30. juni 2021, jf. dog stk. 2-6. § 4, nr. 2 og 3, og § 9 gælder for elproduktionsanlæg, der nettilsluttes fra den 30. juni 2021 og frem.

Stk. 2. § 1, nr. 1-14, 16, 18-28, § 8 i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30, § 1, nr. 31-37, 39-49, 51-59, 61-65, 68-76, 78-80, 82-87, 89, 93, 97-98, 100-103, 105-106 og 109, § 2, nr. 1-3, § 3, nr. 1 og 2, § 4, nr. 1, 4-6, § 5, § 6 og § 7 træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 3. § 1, nr. 95 og 96 træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 4. § 1, nr. 67, nr. 104 og § 8 træder i kraft den 1. januar 2023

Stk. 5. § 1, nr. 15, 17, 29, §§ 7 c og 7 d, i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30, og § 1, nr. 38, 60, 81, 88, 90-92, 94 og 99 træder i kraft den 1. april 2023.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 77 og § 2, nr. 4.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af § 37, stk. 3, § 37 a, stk. 2 og 6, og § 50, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 37 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 85.

Stk. 8. Regler fastsat i medfør af § 45 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 99.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Indpasning af gas fra vedvarende energikilder

3.1.1. *Lov om naturgasforsynings terminologi*

3.1.1.1. *Gældende ret*

3.1.1.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.2. *EU-direktiv om blandt andet gasser fra vedvarende energikilder*

3.1.2.1. *Gældende ret*

3.1.2.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.3. *Tilbageføring af opgraderet biogas fra distributionssystemer til transmissionssystemet, snitflader og systemansvar*

3.1.3.1. *Gældende ret*

3.1.3.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.4. *Udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder*

3.1.4.1. *Gældende ret*

3.1.4.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.5. *Udbud af støtte til produktion af brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X)*

3.1.5.1. *Gældende ret*

3.1.5.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.1.6. *Kommunale selskaber i gassektoren*

3.1.6.1. *Gældende ret*

3.1.6.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.2. Justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber

3.2.1. *Gældende ret*

3.2.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.3. Justering af reglerne for detailmarkedet for gas m.v.

3.3.1. *Afskaffelse af forsyningspligt og indførelse af leveringspligt*

3.3.1.1. *Gældende ret*

3.3.1.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.3.2. *Håndtering af dårlige betalere*

3.3.2.1. *Gældende ret*

3.3.2.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.3.3. *En orbrugers flytning til ny adresse*

3.3.3.1. *Gældende ret*

3.3.3.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.3.4. *Sikring af forbrugere ved konkurs eller lignende*

3.3.4.1. *Gældende ret*

3.3.4.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3.3.5. *Prisportal for gasprodukter*

3.3.5.1. *Gældende ret*

3.3.5.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

- 3.4. Omkostninger som følge af betaling for myndighedsbehandling som en del af prisen for prisregulerede gasprodukter**
  - 3.4.1. *Gældende ret*
  - 3.4.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3.5. Ordensmæssige ændringer i lov om naturgasforsyning**
  - 3.5.1. *Lov om naturgasforsynings anvendelsesområde*
    - 3.5.1.1. *Gældende ret*
    - 3.5.1.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning*
  - 3.5.2. *Begrebsforenkling og systematisering*
    - 3.5.2.1. *Gældende ret*
    - 3.5.2.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning*
- 3.6. Sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse og indsættelse af bestemmelse om regioners varetagelse af egenproduktion af elektricitet**
  - 3.6.1. *Gældende ret*
  - 3.6.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 4. Konsekvenser for FN's verdensmål**
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 8. Klima- og miljømæssige konsekvenser**
- 9. Forholdet til EU-retten**
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 11. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Hovedformålet med lovforslaget er at sikre indpasning af gas fra vedvarende energikilder, at få en effektiv regulering af danske gasdistributionsselskaber og at justere i markedsdesignet for det danske detailmarked for gas. Den danske gassektor står over for en markant omstilling til et grønt gassystem med indpasning af gas fra vedvarende energikilder og forventning om et faldende gasforbrug og udfasning af anvendelsen af naturgas. Det kræver, at lov om naturgasforsyning tilpasses, så den i højere grad understøtter den grønne omstilling.

Lovforslaget udmønter endvidere dele af Klimaaftale om energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet, herefter kaldet Klimaaftale for energi og industri mv. 2020.

Det foreslås for det første, at terminologien i lov om naturgasforsyning ændres, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020. Dette sådan, at den i højere grad tilpasses den grønne omstilling. Lovens nuværende fokus på fossil gas foreslås ændret, da gassektoren – både i Danmark og i resten af EU står over for en markant transition fra forsyning af fossil naturgas til gasser fra vedvarende energikilder. Eksempelvis foreslås lovens titel ændret fra »lov om naturgas-

forsyning« til »lov om gasforsyning«. Allerede i dag regulerer loven en stigende procentdel andre gasser fra vedvarende energikilder, hvilket der med lovforslaget vil blive taget højde for. Samtidig opnås en ensretning med andre forsyningsloves titler som lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 6. februar 2020, og lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, der alle er neutrale i forhold til fossilt eller ikkefossil andel af energien i infrastrukturen. Herudover foreslås en række bestemmelser om og ansvar for henholdsvis distributionsselskaber og transmissionsselskaber præciseret, sådan at decentral vedvarende gas mere hensigtsmæssigt og ensartet kan blive tilbageført til transmissionsniveau. Lovforslaget vil præcisere, at transmissionsselskabet er ansvarlig for at løse kapacitetsudfordringen mellem distributions- og transmissionsniveau.

Det foreslås for det andet, at det med lovforslaget, som et element i omstillingen til et grønt gassystem, sikres, at der kan afholdes udbud for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030, og at der kan afholdes udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) i perioden 2022-2030. Udbuddene for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder vil bidrage til regeringens målsætning om at reducere drivhusgasudledningerne med 70 procent i 2030 og klimaneutralitet senest i 2050.

Det foreslås for det tredje, at de overordnede rammer for den

økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber justeres som opfølgning på den gennemførte konsolidering af gasdistributionssektoren. Den foreslåede justering af rammerne for den økonomiske regulering vil skabe øget gennemsigtighed om økonomien samt styrke incitamenterne til effektiv drift og hensigtsmæssige investeringer, herunder en effektiv afvejning mellem investeringer i infrastruktur og markedsbaserede løsninger, der både på kort og langt sigt kan sikre en effektiv indpasning af vedvarende energi og grøn omstilling. Der foreslås samtidigt en justering af en række konkrete forhold i den økonomiske regulering, blandt andet for at justere metoden, som skal anvendes ved beregning af selskabernes effektiviseringspotentiale. Efter inspiration fra aftalen om fremtidig økonomisk regulering af Energinet fra 2018 foreslås det endvidere, at den nærmere regulering fastsættes af Forsyningstilsynet, og at indtægtsrammen fastsættes af Forsyningstilsynet på baggrund af både de faktiske og de forventede omkostninger.

Det foreslås for det fjerde at ændre i markedsdesignet for detailmarkedet for gas til gavn for forbrugerne og konkurrencen og for at harmonisere gasmarkedet med elmarkedet, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt. Det foreslås derfor, at der indføres en generel leveringspligt i stedet for den gældende forsyningspligtregulering, hvor visse forbrugere stadig modtager et prisreguleret gasprodukt. Dette er allerede sket på elområdet. Det foreslås også at give Forsyningstilsynet ansvaret for at eje og drive prisportalen for det danske detailmarked for gas. Forsyningstilsynet har allerede ansvaret for prisportalen for elmarkedet, Elpris.dk.

Det foreslås for det femte, at en gasleverandør med forsyningspligt skal have ret til at opkræve omkostninger til myndighedsbehandling i prisen for det gasprodukt, som denne gasleverandør skal levere til forbrugere, der modtager forsyningspligtproduktet. Ændringen vil gælde indtil forsyningspligten ophæves, hvilket efter lovforslaget vil ske, når den gældende forsyningspligtbevilling udløber den 31. marts 2023.

Formålet med lovforslaget er endvidere at sikre overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (herefter VE II-direktivet). Art. 21 i VE II-direktivet stiller krav om, at medlemsstaterne skal sikre alle forbrugeres ret til at forbruge egenproduceret strøm. I forbindelse med implementering af VE II-direktivets art. 21 er det vurderet, at det ikke er nødvendigt at foretage ændringer af de gældende regler i lov om elforsyning om kommunernes ret til at producere elektricitet til eget forbrug. For at sikre overholdelse af EU-rettens princip om proportionalitet og for at undgå en sammenblanding af regionernes primære økonomi med økonomien i regionernes elproduktion er det dog vurderet, at regioner skal sidestilles med kommuner i forhold til, at egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar. EU-rettens princip om proportionalitet medfører også, at regioner skal sikres samme adgang til dispensation fra kravet om selskabsudskillelse med henblik

på egetforbrug. Det kræver ændringer af lov om elforsyning og regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 6. juli 2018.

Det foreslås for det første at indføre regler i lov om elforsyning for regioner om, at egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar. Det foreslås desuden at udvide klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at begrænse eller stoppe adgangen til dispensation fra kravet om selskabsudskillelse ved kommunal elproduktion fra solcelleanlæg, til også at omfatte regioner.

Det foreslås for det andet, at der indsættes en bestemmelse i regionsloven om regioners varetagelse af egenproduktion af elektricitet.

Endelig indeholder lovforslaget en række tekniske justeringer.

2. Baggrund

Baggrunden for hovedformålet med lovforslaget er regeringens målsætning af 70 pct. reduktion af CO₂-udledningen, og derfor foreslås ændringer til bedre sikring af indfasningen af gas fra vedvarende energikilder i det eksisterende gassystem. Som opfølgning på konsolideringen af gasdistributionssektoren foreslås det endvidere at justere såvel den økonomiske regulering af distributionen som reguleringen af detailmarkedet.

Indfrielsen af Danmarks klimamål indebærer, at det danske gassystems rolle vil blive markant ændret de kommende år. Energistyrelsens analyseforudsætninger (AF20) angiver et sandsynligt udviklingsforløb for det danske el- og gassystem frem mod 2040. Frem mod 2040 anslås det, at der vil komme betydeligt mere grøn gas i gassystemet, og at den grønne gas vil udgøre en markant stigende andel af det danske gasforbrug. Der estimeres en markant stigning af grøn gas i systemet. Sammenholdt med et faldende gasforbrug betyder det, at grøn gas udgør ca. 65% af det danske gasforbrug i 2030. I 2040 antages det, at hele det danske gasforbrug dækkes af grøn gas.

Den 1. juni 2017 indgik den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti stemmeaftalen om Fremtidig organisering af gasdistribution, der handlede om konsolidering af naturgasdistributionssektoren. I forlængelse af stemmeaftalen blev de to fælleskommunale gasdistributionsselskaber købt af Energinet. Sammen med det tidligere DONG gasdistributionsselskab, der blev købt af Energinet i 2016, er de tre selskaber samlet under det fælles moderselskab, Evida. Energinet har overdraget Evida inklusiv distributionsselskaberne til Finansministeriet, jf. Finansudvalgets godkendelse heraf den 3. december 2020, aktstykke 23 i Folketingstidende, Tillæg E, samlingen 2020-2021. Den nærmere regulering af distributionsselskaberne skal derfor justeres, herunder for at sikre det rette fremtidige behov for distributionskapacitet, og dette skal bl.a. ske ved at indføre et fremadrettet element i

den økonomiske regulering, som vil kunne understøtte den grønne omstilling. Konsolideringen af gasdistributionssektoren har medført ændringer i gassektorens grundvilkår, og sammen med klimamålene tilskynder det til en opdatering af eksisterende lovgivning for at sikre en omkostningseffektiv omstilling af distributionen under hensyntagen til både den langsigtede grønne omstilling, bæredygtig erhvervsudvikling, konkurrenceevne, sunde offentlige finanser og beskæftigelse, samt at dansk erhvervsliv skal udvikles og ikke afvikles.

Som opfølgning på den tværministerielle arbejdsgruppes rapport »En effektiv gassektor« fra februar 2016, hvori det bl.a. anbefales at justere lovgivningen på detailmarkedet for gas med udgangspunkt i anbefalingerne fra Elreguleringsudvalget (december 2014), er der behov for at justere markedsdesignet for detailmarkedet for gas til gavn for forbrugerne og konkurrencen. Elreguleringsudvalget anbefalede bl.a., at der blev skabt større ensartethed mellem detailmarkedet for el og detailmarkedet for gas. På elområdet er der således indført en generel leveringspligt, og Forsyningstilsynet har fået ansvaret for at eje og drive en offentlig prisportal for elpriser.

Endvidere vil lovforslaget blive udarbejdet som rammelovgivning, så der er fleksibilitet til løbende justeringer inden for rammerne.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Indpasning af gas fra vedvarende energikilder

3.1.1. Lov om naturgasforsynings terminologi

Titlen på lov om naturgasforsyning og lovens terminologi udgangspunkt i fossil (natur)gas. Dette udgangspunkt har betydning for lovens anvendelsesområde, der er beskrevet i § 2, stk. 1.

Det fremgår af § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG), og at loven desuden finder anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Det fremgår dog af lovens § 2, stk. 2, at lovens regler også finder anvendelse på andre gasser såsom biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

Det fremgår ligeledes af lovens § 35 a, stk. 1, at i områder, som er forsynet fra det sammenkoblede system, skal distributions- og transmissionsselskaber tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget.

Loven regulerer med andre ord gas, der teknisk og sikkert

kan injiceres i gassystemet – uanset om gassen er fossil eller har sin oprindelse fra vedvarende energikilder.

Bestemmelser om kvaliteten af den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem gasinfrastruktur, fremgår af lov nr. 61 af 30. januar 2018 om sikkerhed for gasanlæg, gasinstallationer og gasmateriel (gassikkerhedsloven). Gassikkerhedsloven finder ikke anvendelse for distributionsledninger til forsyning af naturgas eller bionaturgas eller transmissionsledninger til naturgas (gassystemet), men loven gælder for kvaliteten af den gas, der føres i disse ledninger, jf. § 1, stk. 4. Det fremgår af § 5, i gassikkerhedsloven, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om blandt andet gaskvalitet inden for gassikkerhedslovens anvendelsesområde. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 230 af 21. marts 2018 om gaskvalitet, der blandt andet omfatter brint og biogas, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet som omtalt i lov om naturgasforsynings § 2, stk. 2. Dermed kan andre typer gas end fossil naturgas allerede i dag teknisk og sikkert injiceres og transporteres. Det drejer sig i dag om især biogas, der opgraderes til behørig kvalitet (opgraderet biogas).

3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hovedformålet med lov om naturgasforsyning har oprindeligt været at sikre en regulering af naturgassen som energikilde og dens tilhørende nødvendige overordnede infrastruktur. Det er sket ved at fastsætte en række grundlæggende principper for gasinfrastrukturen, som betragtes som et naturligt monopol.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den eksplicitte omtale af naturgas i loven ikke længere er i fuld overensstemmelse med situationen i dag, hvor en betydelig og stigende del af den tilførte gas ikke er fossil. Loven finder allerede i dag anvendelse på andre typer gas end fossil gas, jf. lovens § 2, stk. 2, ligesom loven sikrer ret til, at opgraderet biogas kan blive injiceret og transporteret i gassystemet, jf. lovens § 35 a, stk. 1.

Efter injicering blandes den grønne opgraderede biogas med den gas, der er i gasinfrastrukturen på tidspunktet for injiceringen. Injiceringen sker løbende, og der er derfor tale om en kontinuerlig sammenblanding af gasser med forskellig oprindelse under forudsætning af, at de injicerede gasser opfylder de tekniske normer for gaskvalitet, der stilles for gas i den pågældende del af gasinfrastrukturen, hvor de injiceres – det vil sige har behørig kvalitet.

Gassen i gasinfrastrukturen i dag er derfor hverken 100 pct. fossil naturgas eller 100 pct. gasser fra vedvarende energikilder, da der er tale om et blandingsprodukt. Sammenblandingsproduktet, eller gasmikset, betegnes undertiden som *naturgas*, fordi der er tale om gas reguleret af lov om naturgasforsyning. Dermed har betegnelsen naturgas været anvendt som fællesbegreb for den sammensætning af gasser med blandet ophav, der er at finde i gasinfrastrukturen. Dette

uanset hvor meget vedvarende gas, der injiceres og transporteres til kunderne gennem gassystemet.

Det må formodes, at der i de kommende år også kan blive tale om injicering af yderligere nye typer gasser fra vedvarende energikilder som eksempelvis brint. Navnlig fremhæves, at selvom reglerne i gassikkerhedsloven ikke nødvendigvis giver adgang til injicering og transport af brint i gasinfrastrukturen i dag, er reglerne dog forberedt til at kunne give en sådan adgang.

Under forudsætning af, at sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at lov om naturgasforsyning på en mere gennemslagslig og effektiv måde bør regulere sådanne gasser, når eller hvis de injiceres og transporteres i gassystemet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der er en umiddelbar manglende sammenhæng mellem lovens titel og lovens faktiske anvendelsesområde. Brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig som nævnt til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og afspejler ikke den gældende sammenblanding (gasmikset) af gas fra fossile kilder og gasser fra vedvarende energikilder i gassystemet.

Uoverensstemmelsen afspejles eksempelvis med den gældende opbygning af bestemmelsen om anvendelsesområdet i lovens § 2. Lovens klare udgangspunkt gives i § 2, stk. 1, der har en ensidig vægt på naturgas, som opfattes som ren fossil energi. I lovens § 2, stk. 2, er der imidlertid en betragtelig og væsentlig undtagelse til lovens udgangspunkt. Lovens § 2, stk. 2, sikrer navnlig, at loven også finder anvendelse for biogas og andre typer gas (eventuelt brint), der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i gassystemet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, lovens § 2, stk. 1, ikke længere er fuldt retvisende, idet gasser fra vedvarende energikilder i dag udgør ca. 18 pct. af de leverede mængder.

Med lovforslaget foreslås det derfor at ændre brugen af betegnelsen naturgas overalt i lov om naturgasforsyning, for at sikre en mere retvisende terminologi i loven. Ændringen har til formål at præcisere, at loven generelt finder anvendelse på alle typer gasser, der teknisk og sikkert injiceres i gassystemet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at loven ikke finder anvendelse på rene brintrør. Den foreslåede terminologiske ændring vil ikke i sig selv ændre på sammenblandingen af fossil og vedvarende gas, men vil tilpasse lovens fokusområde til basal infrastruktur frem for fossil naturgas.

Som en konsekvens af, at betegnelsen naturgas foreslås ændret, foreslås ligeledes en række konsekvensændringer i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse

nr. 125 af 2. februar 2020, og i andre love, der henviser til lov om naturgasforsyning.

Særligt om konsekvensændringerne i lov om varmforsyning bemærkes det, at lov om varmforsyning opererer med en sondring mellem naturgas og andre brændbare gasarter. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har derfor ikke fundet det hensigtsmæssigt at afspejle den terminologiske ændring fra begrebet naturgas til begrebet gas i lov om naturgasforsyning ved en tilsvarende ændret ordbrug i lov om varmforsyning.

3.1.2. EU-direktiv om blandt andet gasser fra vedvarende energikilder

3.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af art. 20, stk. 1, i VE II-direktivet, at medlemsstaterne, når det er relevant, vurderer behovet for udvidelse af den bestående gasnetinfrastruktur (gasinfrastruktur) for at lette inddragelsen af gas fra vedvarende energikilder. En vurdering skal kunne følges op med nødvendige tilladelser til udvidelsen.

For at indpasse gasser fra vedvarende energikilder forudses det, at det generelt er nødvendigt at udbygge eller tilpasse gasinfrastrukturen på både overordnet, men også lokalt niveau. Etablering og ændringer på det overordnede niveau følger af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet, mens det lokale niveau er reguleret i lov om varmforsyning.

Om udvidelser og ændringer på det overordnede transmissionsniveau fremgår det af § 13 i lov om naturgasforsyning, og § 4, stk. 1, i lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 6. februar 2020, at etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående transmissionsnet kun kan ske, hvis der dels er tilstrækkeligt behov for udbygningen/ændringen. Tilladelsen til udbygningen/ændringen gives af klima-, energi- og forsyningsministeren efter ansøgning, jf. § 4, stk. 3, i lov om Energinet, som senest ændret ved lov nr. 2211 af 29. december 2020.

Den hidtidige procedure i § 4 i lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse 118 af 6. februar 2020, finder anvendelse på den anden del af det overordnede gasinfrastruktur, opstrømrørledninger, jf. § 4, stk. 4, i lov nr. 2211 af 29. december 2020.

Det fremgår endvidere af § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at i områder, som er forsynet fra det sammenkoblede system, skal distributions- og transmissionselskaber tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget.

Det fremgår herudover af § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at der til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan gives tilladelse til at iværksætte ekspropriation vedrørende fast ejendom, når almenvel-

let kræver det. Tilsvarende kan der også i henhold til § 55, stk. 3, for udvidelser af transmissionssystemet i forbindelse med retten til tilslutning af et opgraderingsanlæg for biogas efter lovens § 35 a, stk. 1, gives tilladelse til at iværksætte ekspropriation vedrørende fast ejendom, når almentillet kræver det.

Endelig fremgår det af § 55, stk. 4, at ekspropriation i henhold til stk. 1 og 2 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 20. november 2008.

Om udvidelser og ændringer på de lokale distributionsniveauer fremgår det af § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 120 af 6. februar 2020, at i lovens kapitel 2 og 3 omfatter begrebet *kollektive varmforsyningsanlæg* tillige distributionsnet til fremføring af naturgas. Efter lovens § 3, stk. 1, påhviler det kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaberne og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen. Det fremgår af lovens § 4, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal godkende projekter for etablering af nye varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

Det fremgår endvidere af § 16, stk. 1, i lov om varmforsyning, at der for etableringen af et godkendt kollektivt varmforsyningsanlægs nødvendige rørledninger og varmforsyningsanlæg og de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger samt tilhører hertil, 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejerens rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom.

Det fremgår herudover i § 16, jf. § 17, stk. 1, i lov om varmforsyning, at beslutningen om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 2, i lov om varmforsyning medfører, at §§ 99-102 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v. tilsvarende finder anvendelse ved ekspropriationens gennemførelse. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan, hvis der for samme anlæg skal ske ekspropriation i flere kommuner, bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

Endelig fremgår det af § 55, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at kommunalbestyrelsen også for udvidelser af distributionssystemerne kan, når der er opnået ret til tilslutning af et opgraderingsanlæg efter lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 1, give tilladelse til at iværksætte ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Kommunalbestyrelsens gennemførelse af ekspropriationsforretningerne for sådanne tilslutninger af opgraderingsanlæg finder sted efter reglerne i lov om varmforsyning, jf. § 55, stk. 5, i lov om naturgasforsyning.

Godkendelse af ny gasinfrastruktur er omfattet af to love i dag. Den overordnede gasinfrastruktur – transmission og opstrømsrørledninger – følger lov om naturgasforsyning og lov om Energinet. Godkendelse af behovet for ny lokal gasinfrastruktur – distribution – følger af lov om varmforsyning.

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at udvidelse af eksisterende gasdistributionsområder i medfør af lov om varmforsyning indeholder formål til både opvarmning og forsyning med varmt vand samt til industriformål – såkaldt procesformål i henhold til lov om varmforsyning. Det betyder umiddelbart, at hvis et nyt industriområde i relation til et eksisterende gasdistributionsområde har haft behov for naturgasforsyning, er et sådan infrastrukturprojekt om udvidelse af gasdistributionsområdet til industriområdet er godkendt efter bekendtgørelse nr. 1794 af 2. december 2020 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg og ekspropriationerne er gennemført efter reglerne i lov om varmforsyning.

Det er imidlertid Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er tvivlsomt om anlæg af nye gasdistributionsområder fortsat vil kunne være omfattet af lov om varmforsyning, da det af Klimaaftale for energi og industri m.v. 2020, blandt andet fremgår, at det er hensigten, at olie og naturgas skal ud af varmforsyningen.

Herefter vil det være vanskeligt at forestille sig et gasinfrastrukturprojekt til nye landsdele med både opvarmnings- og procesformål. Dermed vil sådanne projekter falde uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde, og der vil følgelig ikke kunne foretages en behovsvurdering af projektet eller kunne gennemføres ekspropriationer efter de gældende regler.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at naturgasanlæg udgik af varmforsyningslovens anvendelsesområde ved lov nr. 451 af 31. maj 2000. I det samtidige forslag om en ny lov om naturgasforsyning, indgik bl.a. bestemmelser om regulering af priser for naturgas. I konsekvens heraf, udgik bestemmelserne om naturgasforsyning af lov om varmforsyning. På grund af den nære sammenhæng med lov om varmforsynings planlægningsbestemmelser, jf. lov om varmforsynings kapitel 2, blev det dog fundet hensigtsmæssigt, at lade projektforslag om distributionsnet til fremføring af naturgas være omfattet af bestemmelserne, og også lov om varmforsynings ekspropriationsbestemmelser i lovens kapitel 3. Anlæg til produktion eller fremføring af andre gasarter end naturgas, reguleres ikke i lov om naturgasforsyning, og er derfor, i det omfang

gasarterne anvendes til rumopvarmningsformål, i sin helhed omfattet af lov om varmforsynings bestemmelser.

Som en følge den beskrevne systematik i lov om varmforsyning vedrørende gasdistribution, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at art. 20, stk. 1, i VE II-direktivet, grundlæggende er gennemført i lov om varmforsyning for så vidt angår gasdistributionsinfrastruktur.

Imidlertid vil der for nye gasdistributionsområder, mangle bestemmelser i den gældende lovgivning, der til fulde sikrer, at projekterne myndighedsbehandles i forhold til en behovsvurdering.

Det vil afhænge af de konkrete projekters udformning, om de falder uden for de eksisterende regler. Det forventes, at der vil være tale om gasinfrastruktur til landsdele, der ikke tidligere har haft gasinfrastruktur. Som eksempel kan projekter som gas til Lolland og Falster nævnes. Projektet vil bestå af både transmissionsinfrastruktur og distributionsinfrastruktur - men der vil ikke umiddelbart være noget varmemål. For et sådan projekt kan gasdistributionsdelen ikke myndighedsbehandles efter de gældende regler om gasdistribution i lov om varmforsyning.

For et sådan gasdistributionsområde, som ønskes etableret uden nogen forbindelse eller nær tilknytning til andre gasdistributionsområder, og som ikke har et væsentligt blandet varmemål, er der ikke i den eksisterende lovgivning regler om behovsvurdering og adgang til ekspropriation. Der vil således være tale om et gasdistributionsområde, som i al væsentlighed har til formål at tilvejebringe gasforsyning til procesformål, og som derfor ikke ville kunne falde inden for lov om varmforsynings anvendelsesområde.

Samtidig er Danmark som nævnt forpligtet af bestemmelsen i artikel 20, stk. 1, i VE II-direktivet, om at sikre muligheden for, hvis relevant, at udvide gasinfrastrukturen til indpasning af energi fra vedvarende energi (blandt andet biogas). Hvis ikke der sikres hjemmel til at behandle projekter, som måtte falde uden for lov om varmforsyning, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Danmark ikke vil have gennemført VE II-direktivet korrekt.

Derfor foreslås indsat en ny bestemmelse i lov om naturgasforsyning (§ 14 a), der kan omfatte projekter, som måtte falde uden for lov om varmforsyning. Hensynet bag vil dels være at gennemføre projekter til landets industri, arbejdspladser, miljøgevinster med videre samt er påkrævet af hensyn til gennemførelsen af VE II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der for gasdistributionsområder, der falder uden for lov om varmforsyning, kan ske en sædvanlig vurdering og godkendelse af behovet for projektet.

Godkendelse af gasinfrastruktur – enten på lokalt eller overordnet niveau – følges som hovedregel op med en ansøgning fra bygherre om tilladelse til at iværksætte ekspropriation, jf. reglerne om ekspropriation i både lov om varmforsyning

og tilladelse til iværksættelse af ekspropriation i lov om naturgasforsyning.

For sådanne afgrænsede gasdistributionsprojekter som omfattet af den foreslåede nye § 14 a vil bestemmelserne om ekspropriation i lov om varmforsyning heller ikke kunne finde anvendelse.

Derfor foreslås også indsat et nyt stk. 3 om ekspropriation i § 55 i lov om naturgasforsyning. Den nye bestemmelse vil supplere den nye foreslåede § 14 a.

Med den nye § 14 a og den nye § 55, stk. 3, sikres mulighed for anlæg af nye distributionsområder, og dermed overholdes kravene i VE II-direktivets i art. 20, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at sådanne projekter for ekspropriationsdelen vil skulle følge reglerne om statslig ekspropriation, da myndighedsgodkendelsen efter den foreslåede nye bestemmelse § 14 a netop også vil være statslig.

Der vil dermed være tale om parallelitet mellem statsligt og kommunalt niveau for vurdering og godkendelse af behovet for infrastrukturen og tilladelse til at iværksætte ekspropriation. Om ekspropriationens omfang og oplysninger om forhold vedrørende statsligt eller kommunalt iværksat ekspropriation henvises til bemærkningerne til punkt 2.3. om ekspropriation for gasinfrastruktur, jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L17 som fremsat, side 7-10.

3.1.3. Tilbageføring af opgraderet biogas fra distributionsystemer til transmissionssystemet, snifflader og systemansvar

3.1.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 6, nr. 3 og nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at der sondres mellem de lokale distributionssystemer og det overordnede transmissionssystem. Sondringen udtrykkes ved at skelne mellem lavtryks- og højtryksområder. Sondringen er udtryk for gennemførelse af blandt andet artikel 2, nr. 3 og nr. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas (gasdirektivet), hvor sondringen mellem distribution og transmission er udtrykt ved højtryk over for lavtryk. Sondringen er i Danmark fastsat i bevillingerne til henholdsvis transmissionsvirksomhed og distributionsvirksomhed ved en forskel i designtrykket på 55 bar.

Både distributionssystemerne, det overordnede transmissionssystem og de danske gaslagre indgår som en sammenkoblet del af det danske gassystem, der defineres ved begrebet system i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning. Det fremgår af § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, at system (gassystemet) defineres som alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG.

Sondringen mellem lavt tryk og højt tryk tjener med andre ord til at holde delelementerne af gassystemet, transmissionssystemet og distributionssystemerne, regulatorisk adskilt fra hinanden.

Det fremgår af § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder stille fornøden transportkapacitet til rådighed. Forpligtelsen kan eksempelvis opfyldes ved, at der konstateres et behov for mere transportkapacitet, som det relevante infrastrukturselskab herefter søger om tilladelse til etablering af. Bestemmelsen gennemfører delvist art. 2, nr. 6, og art. 25 i gasdirektivet.

Det fremgår af § 12 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab ved udførelsen af sine opgaver skal bidrage til at sikre, at der skabes bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for handel med naturgas, jf. § 1, stk. 2.

Det fremgår af § 12 a, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab ud over det i stk. 1 nævnte kan tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for naturgas.

Det fremgår af § 12 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabernes forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, herunder om selskabernes forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om Energinet, at Energinets formål er at sikre en effektiv drift og udbygning af den overordnede infrastruktur på el- og gasområdet og at sikre åben og lige adgang for alle brugere af nettene. Energinet skal endelig efter reglerne i lov om Energinet og blandt andet lov om naturgasforsyning varetage opgaverne som gastransmissionsvirksomhed med baggrund i en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning, jf. § 2, stk. 2, i lov om Energinet. Energinet Gas TSO A/S er landets eneste gastransmissionsselskab inden for det danske gassystem.

3.1.3.1. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker helt indledningsvist, at det generelt foreslås at ændre netbegrebet til systembegrebet, som led i systematiseringen af lov om naturgasforsyning. Denne systematisering foreslås blandt andet gennemført i § 11 i lov om naturgasforsyning, som er afgørende for forståelsen af infrastrukturselskabernes forpligtelser inden for egen infrastruktur. Se punkt 3.5.2. om begrebsforenkling og systematisering.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at ejerskabsgrænserne for gasinfrastrukturen mellem kommuner og stat på tidspunktet for den oprindelige lov om naturgasforsyning (år 2000), er det en implicit forudsætning ved læsning af bestemmelser som den gældende § 11, stk. 1, om

distributions- og transmissionsselskabers forpligtelser inden for egne net (egne systemer). Forståelsen af forpligtelsernes rækkevidde (inden for egne net) hviler på en implicit forståelse af, hvortil de enkelte dele af gasinfrastrukturen afgrænses, og hvornår de fysisk sammenkobles – samt hvortil de nødvendige, tekniske anlæg mellem delelementer af systemet skal henregnes. Dette kommer særligt til udtryk ved forpligtelserne for distributions- og transmissionsselskaber til at stille fornøden transportkapacitet til rådighed, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, fordi selskabernes forpligtelser gælder for egen infrastruktur.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i det følgende redegøre for, hvordan de to infrastrukturtyper og deres afgrænsninger skal forstås, hvorved afgrænsningen af henholdsvis distributions- og transmissionsselskabers forpligtelser efter § 11 inden for egne net (egne systemer). Dette har betydning for varetagelse af opgaven om tilbageføring af opgraderet biogas, og dermed betydning for indpasningen af gas fra vedvarende energikilder.

Statens transmissionsselskab, før DONG, nu Energinet, har anlagt, ejet, drevet og vedligeholdt den del af gasinfrastrukturen som med det første gasdirektiv i 1998 blev kendetegnet som transmissionssystemet. Mens den regionale og lokale del af gasinfrastrukturen har været anlagt, ejet, drevet og vedligeholdt af de kommunale gasdistributionsselskaber. Der henvises i denne forbindelse til de almindelige bemærkningernes punkt 2.3.1.1. om kommunalt og statsligt niveau for myndighedsbehandling af ekspropriation, som flugter med ejerskabsgrænserne mellem stat og kommuner, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L17 om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet som fremsat, side 7-8.

Denne ejerskabsgrænse er blevet genstand for sondringen mellem distribution og transmission, og er udtrykt ved en sondring i designtrykket for gasinfrastrukturen i Danmark på 55 bar.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere principielt om alle former for gasinfrastruktur, men konkret om transmissionssystemet, at det ikke alene består af rør, men indbefatter tekniske nødvendige anlæg til blandt andet tryksækning. Tryksækningen sker blandt andet, når gassen leveres fra transmissionssystemet til landets distributionssystemer. Sådanne tekniske anlæg i snitfladen mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne har traditionelt markeret grænsen for og dermed sondringen mellem transmissionsniveau (højtryk) og distributionsniveau (lavtryk). De tekniske anlæg er ikke nærmere defineret eller omtalt i lov om naturgasforsyning, og er derfor en implicit del af forståelsen af den infrastruktur, loven regulerer. Omtalen af tekniske anlæg foreslås medtaget i loven som led i systematisering og begrebsforenkling af loven, se punkt 3.5.2.

Sådanne tekniske, nødvendige anlæg, omtales i gasbranchen undertiden med flere ikkeregulerede betegnelser - eksempel-

vis måle- og regulérstationer (MR-stationer), kompressorstationer, linjeventilstationer med flere. Dette uden nærmere at forholde sig til, om der er tale om tekniske, nødvendige anlæg internt i et transmissionssystem, internt i et distributionssystem eller et teknisk, nødvendigt anlæg i snitfladen mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne. Disse tekniske, nødvendige anlæg i afgrænsningen mellem transmissionsniveau og distributionsniveau har været, og er, ejet af statens transmissionsselskab.

Fokus på afgrænsningen mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne er i de senere år blevet aktualiseret af, at gasstrømmen er begyndt at vende i forhold til gassystemets oprindelige design. Dette sker som følge af de stadigt stigende mængder opgraderet biogas - blandt andet på grund af energiaftalen 2012 af den 22. marts 2012. Der er med andre ord begyndt at komme så meget decentral biogasproduktion, at der er behov for, at infrastrukturselskaberne handler aktivt og på en driftseffektiv måde løser kapacitetsudfordringerne (§ 11, stk. 1, nr. 2).

Kapacitetsudfordringerne opstår som følge, af at lokale distributionssystemer på grund af manglende efterspørgsel i navnlig sommerhalvåret bliver fyldt op med opgraderet biogas, der netop injiceres decentralt - oftest på distributionsniveau. Det kan således forekomme, at der på grund af manglende kapacitet ikke er muligt at tilføre mere opgraderet biogas, hvilket ikke er hensigtsmæssigt i en grøn omstilling.

Til afhjælpning af kapacitetsudfordringerne (§ 11, stk. 1, nr. 2) kan infrastrukturselskaberne iværksætte en række afhjælpningstiltag. Nogle tiltag er fysiske såsom sammenkobling af lokale, nærliggende distributionssystemer (lokal fordeling af gas), kapacitetsudvidelser i distributionssystemerne (flere kunder og flere rør), mens andre indbefatter kapacitetsudvidelse af transmissionssystemet ved at etablere såkaldte tilbageførelsesanlæg fra distributionssystemet til transmissionssystemet. Andre tiltag kan endelig igen være ikkefysiske, men markedsbaserede løsninger.

Tilbageførelsesanlæg har i overvejende grad har den samme funktion som de historiske tekniske, nødvendige anlæg mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne. Forskellen består blot i, at gasstrømmen i stedet for at flyde fra transmissionsniveau til distributionsniveau, nu med de såkaldte tilbageførelsesanlæg flyder fra distributionsniveau til transmissionsniveau. Dermed indskrives tilbageførelsesanlæg sig i rækken af ulovbestemte tekniske anlæg, der findes i gassektoren.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder konkret anledning til at slå fast, at sådanne anlæg (tilbageførelsesanlæg) skal henregnes som en del af transmissionssystemet på linje med de historiske tekniske, nødvendige anlæg, der har ført gas fra transmissionsniveau til distributionsniveau. Dette har dermed betydning for forpligtelserne for distributions- og transmissionsselskaber i medfør af § 11, stk. 1, nr. 2, om forpligtelser til at sikre tilstrækkelig kapacitet.

Ovenstående er udtryk for fysiske sammenkoblinger og dermed en fysisk sondring mellem distribution og transmission. Klima-, Energi og Forsyningsministeriet vil i det følgende redegøre for gassektorens brug af virtuelle sammenkoblingspunkter, samt foreslå tilpasninger af lov om naturgasforsyning herom.

Virtuelle sammenkoblingspunkter følger af EU-reguleringen for grænseoverskridende forhold – det vil sige mellem transmissionssystemer. Dette er en følge af blandt andet den generelle markedsintegration, -liberalisering og -udvikling af gassektoren på EU-niveau, hvor nogle transmissionsselskaber ejer og driver infrastruktur på tværs af landegrænser. EU-retten om virtuelle sammenkoblingspunkter er kodificeret for grænseoverskridende forhold mellem transmissionsselskaber i art. 3, nr. 2 af Europa-Kommissionens forordning 2017/459/EU af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel (systemregel) om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og ophævelse af forordning 2013/984/EU.

I medfør af de EU-retlige principper er grænseoverskridende gassystemer afgrænset over for hinanden ved at definere et konkret sammenkoblingspunkt - enten fysisk eller virtuelt. Det vil sige en afgrænsning af, hvor snitfladerne, og ansvaret for infrastrukturen går i forhold til typisk ejerskabsgrænser. Dermed er der en form for parallelitet til § 11, stk. 1, nr. 2 om forpligtelser inden for egen infrastruktur, men på nationalt niveau mellem transmissionsselskaber og distributionsselskaber.

Lov om naturgasforsyning indeholder et klart udgangspunkt om, at infrastruktur skal ejes og drives af et og samme selskab. Således stilles der eksplicit krav om, at distributions-, transmissions-, lager- og LNG-virksomheder skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter, jf. § 30, stk. 1, i lov om naturgasforsyning. Princippet om virtuelle sammenkoblinger kommer dog alligevel implicit til udtryk ved undtagelsen i § 30, stk. 3, i lov om naturgasforsyning. Efter § 30, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, kan der gives dispensation om kravet i § 30, stk. 2 (eje de anlæg der anvendes).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet lægger til grund, at princippet om virtuelle sammenkoblingspunkter også har betydning for danske forhold. Således vurderes transmissionsselskaber generelt at benytte sig af princippet om virtuelle sammenkoblingspunkter såvel for snitflader til grænseoverskridende transmissionssystemer som over for de (indre) dele af gassystemet - distribution og lager. Dette også selv om sådanne sammenkoblingspunkter, i driftøjemed mellem infrastrukturselskaberne måtte blive omtalt på anden teknisk vis af infrastrukturselskaberne selv.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet lægger således til grund, at fast praksis i gasbranchen er, at sammenkoblingspunkterne ikke alene kan være fysiske, men også kan aftales som et virtuelt sammenkoblingspunkt.

En statisk fastlåsning af gassystemet i enkelte tilfælde kan være en umiddelbar barriere for den mest helhedsorienterede og sammenhængende drift af det danske gassystem, hvilket vil stride mod forpligtelserne for Energinet.

Det foreslås derfor, at der i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, tilføjes et 2. pkt., som præciserer, at de enkelte dele af gassystemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Ved virtuelle sammenkoblingspunkter forstås eksempelvis, at der for en delstrækning af infrastrukturen, hvor ansvaret ellers naturligt er hjemmehørende hos ejerskabsselskabet af infrastrukturen, konkret kan aftales overladt eksempelvis driften til et andet selskab. Et sådan tilfælde kan være ved, at en transmissionsledning, som på grund af designtrykket netop er en transmissionsledning, men som følge af markedsudviklingen (eksempelvis mindsket lokalt gasforbrug) burde nedskaleres til en distributionsledning ud fra hensynet til en driftsøkonomisk optimering. Dette kan udformes ved, at der for en delstrækning vil være en operatør, som er en anden end ejeren (operatørmodel). Dette forudsætter dog en dispensation efter § 30, stk. 3, i lov om naturgasforsyning. Aftaler om brug af operatørmodellen kan dog alene udformes, hvis der foreligger klare aftaler mellem selskaberne om ansvar og forpligtelser. Sådanne aftaler bør derfor gøre brug af det generelle EU-retlige begreb sammenkoblingspunkter. Anvendes andre tilsvarende, men dog fremadrettede uregulerede aftaleretlige begreber, men alligevel med samme juridiske formål bør det fremgå tydeligt af aftalerne, hvad og hvordan disse begreber relaterer sig til det generelle begreb om sammenkoblingspunkt. Alternativt kan infrastrukturen frasælges og nedskaleres, hvilket i øvrigt også kræver tilladelse, da der vil være tale om væsentlige ændringer af infrastrukturen, og typisk berøre statens ejerinteresse.

Det vil sige, at for danske forhold følger grænsen mellem distributionssystemerne og transmissionssystemet fortsat i udgangspunktet et designtryk på 55 bar i henhold til praksis (bevillingerne). Grænsen på de 55 bar betyder dog ikke konkret, at der ikke eksempelvis i dele af transmissionssystemet kan være tale om ikkevæsentligt lavere drifttryk. Det afgørende er i den forbindelse, om der er tale om væsentlige ændringer i form af permanente tryksænkninger eller tilbagevendende tryksænkninger, som afviger fra hvad der er sædvanligt for almindelig trykstyring af et, her, transmissionssystem.

Ved balanceringszoner forstås et område af gasinfrastrukturen, hvor der gælder et bestemt balanceringsregime. Balanceringszoner for hvert enkelt type gasinfrastruktur forstås som udgangspunktet, selvom der i praksis har været én balancezone for hele Danmark i mange år, og nu endvidere er etableret en fælles balancezone mellem det danske og svenske gasmarked gennem det danske og svenske transmissionselskabs aftale om joint balancing zone. Formålet med italesættelsen af udgangspunktet er således blot at sikre lov om naturgasforsyning indeholder et klart udgangspunkt.

De relativt nytilkomne tekniske anlæg, tilbageførelsesanlæg, skal forstås på samme måde som de hidtidige tekniske anlæg i afgrænsningen mellem transmission og distribution, som en del af transmissionssystemet.

Klima-, Energi og Forsyningsministeriet bemærker i denne forbindelse, at formålet er, hvordan en sammenhængende og helhedsorienteret drift og planlægning af den danske gasinfrastruktur sikres. Det drejer sig eksempelvis om, hvorvidt andre tiltag som markedsbaserede løsninger kan erstatte investeringer i fysisk infrastruktur (tilbageførelsesanlæg) ved kapacitetsudfordringer. Med infrastrukturselskabernes egenforpligtelser og ansvar for egen infrastruktur er der risiko for, at den sammenhængende og helhedsorienterede drift og planlægning af den danske gasinfrastruktur ikke i tilstrækkelig grad sikres.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der allerede i dag mere eller mindre implicit hviler en række forpligtelser for transmissionselskaber (Energinet) i lov om naturgasforsyning og lov om Energinet til at varetage mere generelle og overordnede samfundsmæssige hensyn, som rækker ud over driften af selskabets egen infrastruktur. Eksempelvis forpligtelser til at varetage opgaver vedrørende forsynings sikkerheden i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, og forpligtelsen til at skabe konkurrence på naturgasmarkedet, jf. § 12 a, stk. 1 og 2.

Da lov om naturgasforsyning på enkelte områder ikke er tilstrækkelig entydig, foreslås det også her at formalisere opgaven om systemansvarlig virksomhed for det samlede gassystem.

Først og fremmest vil den foreslåede formalisering af opgaven om systemansvarlig virksomhed skabe bedre overensstemmelse og gennemsigtighed mellem de opgaver transmissionselskaber (Energinet) i dag varetager som følge af pålagte opgaver i loven, jf. den gældende § 12, stk. 1, nr. 3 og den gældende § 12 a, stk. 1 og 2.

Det foreslås derfor, at nyaffatte § 12 a, så det klart præciseres i loven, at de nævnte opgaver skal omtales som systemansvarlig virksomhedsopgaver. Dette vil ske uden at ændre på de gældende allerede i praksis gældende men implicite opgaver om systemansvarlig virksomhed, jf. § 12 a, stk. 1, nr. 3, og § 12 a, stk. 1 og 2. Der foreslås således ikke at ændre på de implicite systemlignende opgaver hidtil varetaget af landets transmissionselskab (Energinet), men blot at videreføre bestemmelserne herom, men med brug af begrebet systemansvarlig virksomhed.

Det foreslås endvidere, at de systemansvarlige opgaver også får mulighed for at kunne omfatte opgaver på tværs af gassystemet og på vegne af andre infrastrukturselskaber. Dette vil dog kun kunne ske, såfremt det sker af hensyn til at sikre en tilstrækkelig helhedsorienteret og effektiv planlægning og udnyttelse af gassystemet. Der lægges herved vægt på, at gassektoren står over for en betydelig grøn omstilling, som stiller krav til koordinering med tilstødende infrastrukturer.

tur. Som følge heraf foreslås indsat en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om at samle opgavevaretagelsen hos den systemansvarlige juridiske person for en række forhold, som principielt i dag skal varetages af det enkelte infrastrukturselskab selv.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav til den retlige form eller organisering, hvori den systemansvarlige virksomhed varetages i gassektoren, end hvad der følger af de gældende principper.

3.1.4. Udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder

3.1.4.1. Gældende ret

Lov om naturgasforsyning indeholder ikke hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder. Klima-, energi- og forsyningsministeren har som følge heraf ikke bemyndigelse til at afholde udbud i perioden 2022-2030.

3.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den forslåede ordning

Der er med Klimaaftalen for energi og industri m.v. 2020 indgået aftale om, at der afsættes midler til udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030.

Formålet med udbuddene for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder er at lade aktørerne i biogasbranchen og andre producenter af gas fra vedvarende energikilder konkurrere imod hinanden for at sikre, at Danmark får mest vedvarende energi for pengene. På den måde bliver udbygningen af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder fremmet via markedsbaseret regulering, hvilket har til formål at skabe en omkostningseffektiv grøn omstilling af gassystemet.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om naturgasforsyning (§ 35 k), hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030.

Den forslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren, såfremt ministeren afholder udbud i perioden, fastsætter betingelser for pristillægget i udbudsmateriale, indgår kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrerer kontrakterne og udbetaler pristillæg i overensstemmelse med disse.

Udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbuddene forventes som følge heraf at blive tilrettelagt i overensstemmelse med Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, EU-Tidende, C 200, 28. juni

2014, s. 1 (herefter »retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020« eller »retningslinjerne«), og udbuddene skal statsstøtteanmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Europa-Kommissionen har forlænget retningslinjernes gyldighedsperiode indtil udgangen af 2021. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene, vil bemyndigelsesbestemmelsen herefter blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal ske og være i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøttere regler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

Informationer om udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder vil fremgå af Energistyrelsens hjemmeside, og derudover vil der blive udsendt en nyhed vedrørende udbuddene. Selve proceduren for tildelingen af pristillæg skal være gennemsigtig, hvilket medfører en vis grad af offentlighed. Alle tilbudsgivere vil blive behandlet lige i forbindelse med udbudsprocessen og valg af tilbud.

De betingelser, som stilles i udbuddene for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, vil have en overordnet hensigt om at opnå det lavest mulige pristillæg og en vis sikkerhed for realisering inden for en defineret tidsperiode af de projekter, der vinder udbuddene.

Projekter, der deltager i udbuddene, må bl.a. ikke være påbegyndt. Det betyder, at arbejdet på investeringsprojektet ikke må være påbegyndt, eller der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, inden der er indgået kontrakt om pristillæg.

Som følge af at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetencer efter lov om naturgasforsyning er delegeret til Energistyrelsen, jf. lovens § 54, vil Energistyrelsen afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, herunder evaluere de indkomne tilbud på baggrund af udbudsmaterialet og indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere. Opgaven med at administrere de indkomne kontrakter, der indgås med de vindende tilbudsgivere, herunder udbetaling af pristillæg, vil også blive varetaget af Energistyrelsen.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v., vil fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder.

3.1.5. Udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X)

3.1.5.1. Gældende ret

Lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 7. februar 2020 (VE-loven), indeholder ikke hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer

eller produkter fra elektricitet (Power-to-X). Klima-, energi- og forsyningsministeren har som følge heraf ikke bemyndigelse til at afholde udbud i perioden 2022-2030.

3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den forslåede ordning

Der er med Klimaaftalen for energi og industri m.v. 2020 indgået aftale om, at der kan afsættes mindst 750 mio. kr. (2020-priser) til udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X).

Formålet med udbuddene er at fremme produktionen af Power-to-X på effektiv vis. På den måde fremmes anvendelsen af el baseret på vedvarende energi til produktion af grønne produkter, der kan anvendes i sektorer og til formål, der ellers vanskeligt kan elektrificeres.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i VE-loven (§ 43 k), hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at afholde udbud af støtte til produktion af Power-to-X i perioden 2022-2030.

Med Power-to-X teknologien kan der produceres en bred vifte af kemiske brændstoffer og produkter på grundlag af elektricitet. Det kan f.eks. være brint ved elektrolyse eller viderekonvertering heraf til andre produkter som ammoniak, metanol, flybrændstof eller kunstgødning.

Støtten kan ydes som eksempelvis et pristillæg til produktion af brint eller andre produkter. Endvidere kan støtten ydes som anlægsstøtte til etableringen af anlæg, der producerer kemiske brændstoffer eller produkter produceret ved elektricitet.

Den forslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren, såfremt ministeren afholder udbud, fastsætter betingelser for ydelse af støtte i udbudsmateriale, indgår kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrerer kontrakterne og udbetaler støtte i overensstemmelse med disse. Udformningen af, og de betingelser, som stilles i udbuddene for produktion af Power-to-X, afventer, at den konkrete udmøntning af udbuddet aftales mellem partierne bag Klimaaftalen for energi og industri m.v. 2020 på baggrund af oplæg fra regeringen.

Støtte til produktion af Power-to-X udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbuddene skal som følge heraf tilrettelægges i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler, og udbuddene skal statsstøtteanmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene, vil bemyndigelsesbestemmelsen herefter blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af støtte m.v. skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

Informationer om udbuddene af støtte til produktion af Po-

wer-to-X vil fremgå af Energistyrelsens hjemmeside, og derudover vil der blive udsendt en nyhed vedrørende udbuddene. Selve proceduren for tildelingen af støtte skal være gennemsigtigt, hvilket medfører en vis grad af offentlighed. Alle tilbudsgivere vil blive behandlet lige i forbindelse med udbudsprocessen og valg af tilbud.

Projekter, der deltager i udbuddene, må bl.a. ikke være påbegyndt. Det betyder, at arbejdet på investeringsprojektet ikke må være påbegyndt, eller der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, inden der er indgået kontrakt om støtte.

Som følge af at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetencer efter VE-loven er delegeret til Energistyrelsen, jf. VE-lovens § 70, vil Energistyrelsen afholde udbud af støtte for produktion af kemiske brændstoffer eller produkter produceret ved elektricitet, herunder evaluere de indkomne tilbud på baggrund af udbudsmaterialet og indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere. Opgaven med at administrere de indkomne kontrakter, der indgås med de vindende tilbudsgivere, herunder udbetaling af støtte, vil også blive varetaget af Energistyrelsen.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v., vil fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbud af støtte til produktion af Power-to-X.

3.1.6. Kommunale selskaber i gassektoren

3.1.6.1. Gældende ret

Lov om naturgasforsyning indeholder en række bestemmelser om kommuners deltagelse i gassektoren. De gældende regler i lov om naturgasforsyning om kommunernes deltagelse i gassektoren giver ikke hjemmel til, at kommunale selskaber kan deltage i opgradering af biogas med henblik på teknisk og sikker injicering og transport i gassystemet.

Ifølge de almindelige bemærkninger punkt 3.2.4, jf. Folketings Tidende 2011-12, A, L182 som fremsat, side 9-10, giver de gældende regler i lov om naturgasforsyning i forhold til biogas alene hjemmel til, at de fælleskommunalt ejede naturgasselskaber (distributionsselskaberne), der eksisterede den 2. maj 2012, kan deltage i produktion af biogas.

Den grundlæggende hjemmel fremgår af § 5, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, hvorefter kommuner kan deltage i virksomhed omfattet af § 2. Herefter følger en række bestemmelser, som har til formål at angive på hvilke vilkår, kommunernes deltagelse i gassektoren efter § 5, stk. 1, skal foregå.

Det fremgår således af § 5, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at distributionsvirksomhed kan udøves i kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, eller i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Anden virksomhed omfattet af § 2 skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en kommune varetager distributions-

virksomhed, eller at distributionsvirksomheden udøves i anden organisationsform.

Det fremgår af endvidere af § 5, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at en kommune kan deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til en virksomhed omfattet af § 2, som kommunen varetager eller deltager i, eller som er begrundet i særlige forhold vedrørende udbredelsen af naturgas. Tilsvarende gælder for Energinet. En kommune kan endvidere deltage i produktion af biogas gennem et fælleskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.

Det fremgår herudover om anden virksomhed efter stk. 3, af § 5, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at virksomhed omfattet af stk. 3 skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar.

Det fremgår også af § 5 stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende virksomhed omfattet af stk. 3, herunder om de aktiviteter, der kan udøves, og om regnskabs- og forretningsmæssige forhold.

Endelig fremgår det af § 5, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende et samarbejde mellem to eller flere kommunale fællesskaber, som udøver naturgasforsyningsvirksomhed efter stk. 1, om en fælles og samtidig afvikling af den gæld, som ved lovens ikrafttræden påhvilede fællesskaberne, herunder at de kommunale fællesskaber bidrager til hinandens gældsafvikling.

Af kapitel 6 i lov om naturgasforsyning fremgår bestemmelser om overdragelse, der sikrer offentligt ejerskab over gasinfrastrukturen. Der er tale om en følge af Reformopfølgingsaftalen, 2000 (aftale mellem den daværende S-R-regering, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), hvor gasdistributionsinfrastrukturen skal forblive i offentligt eje, som senest genbekræftet i stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution.

Det fremgår således af § 34, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsnet, som ejes af bevillingshaver, og ejerandele i distributionsselskaber, der ejer sådanne net (distributionsandele), udelukkende kan afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver særskilt skriftlig underretning herom til Energinet.

Det fremgår endvidere af § 34 stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et selskab, der ejer distributionsandele (ejerselskabet), har pligt til at afstå samtlige sine distributionsandele til staten ved ejerskifte i ejerselskabet. Ved ejerskifte efter denne bestemmelse forstås, 1) at 50 pct. af ejerandelene i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i ejerselskabet, har skiftet ejer, 2) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, enten ved erhvervel-

sen eller senere alene eller i forening med andre har opnået bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, eller 3) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, har mistet bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet.

Det fremgår herudover af § 34, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse på indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt regionalt distributionselskab.

Endelig fremgår der af § 34, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, bestemmelser om selskabsmæssig omstruktureringer. Således fremgår det af § 34, stk. 5, 2. pkt., at en selskabsmæssig omstrukturering, som indebærer, at en ejer opnår bestemmende indflydelse i et selskab, der består efter omstruktureringen, er kun omfattet af 1. pkt., såfremt den pågældende ejer på tidspunktet for omstruktureringen besad bestemmende indflydelse i et selskab, som indgik i omstruktureringen, og som den 19. april 2006 direkte eller indirekte besad distributionsandele.

De kommunale aktiver i gassektoren er tilvejebragt ved brug af historiske statslige lån, hvorfor det også fremgår af kapitel 6, at der gælder en række bestemmelser om modregningsregler for så vidt angår kommunernes overdragelser, afståelser, uddelinger og vederlag af og vedrørende ejerandele.

Det fremgår om modregning i § 35, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at en kommune skal i forbindelse med modtagelse af uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i naturgasselskaber, der er eller i perioden efter den 11. april 2007 har været omfattet af § 2, eller selskaber, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 11. april 2007 har ejet andele i sådanne selskaber, opgøre størrelsen af kommunens indskudskapital i selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen.

Der følger endvidere en række bestemmelser for konkrete omstruktureringer af selskaberne, opgørelse af uddelinger og vederlag, afståelse af ejerandele til en fond eller selvejende institution, samt en række andre bestemmelser i forhold til Forsyningstilsynets opgaver og kommunernes statstilskud i henhold til lov om kommunal udlicensing.

Det fremgår således af § 35, stk. 2, at selskabsmæssige omstruktureringer ikke er omfattet af stk. 1, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at selskabet eller selskaberne er omfattet af stk. 1.

Det fremgår af § 35, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at opgørelsen efter stk. 1 skal indsendes til Forsyningstilsy-

net efter regler fastsat af tilsynet. Opgørelsen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådhedsdatoen). Opgørelsen skal endvidere omfatte dokumentation for størrelsen af kommunens indskudskapital i selskabet eller selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen samt dokumentation for rådighedsdatoen. Kommunen skal endvidere godtgøre, at selskabet eller selskaberne ikke er omfattet af stk. 11.

Det fremgår af § 35, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og nettoprovenuet beregnes på baggrund af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Det fremgår af § 35, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt opgørelsen og rådighedsdatoen kan godkendes. Kan Forsyningstilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet størrelsen af kommunens direkte eller indirekte andel af indskudskapitalen i selskabet eller selskaberne, nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen og rådighedsdatoen, jf. stk. 1 og 4.

Det fremgår af § 35, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Boligministeriet meddelelse om størrelsen af det beløb, som en kommune, jf. stk. 5, har opnået i nettoprovenu ved uddelingen eller afståelsen samt rådighedsdatoen.

Det fremgår af § 35, stk. 7, i lov om naturgasforsyning, at Indenrigs- og Boligministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner med forrentning som nævnt i stk. 8.

Det fremgår af § 35, stk. 8, i lov om naturgasforsyning, at Social- og Indenrigsministeriet beregner en forrentning, som beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen får rådighed over uddelingen eller vederlaget ved afståelse, og indtil det år, hvor reduktionen af statstilskuddet til kommunen sker. Forrentningen beregnes af nettoprovenuet, jf. stk. 6, fraregnet den årlige tilskudsreduktion som nævnt i stk. 7. Renten fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar for det eller de år, for hvilke forrentningen skal beregnes.

Det fremgår af § 35, stk. 9, i lov om naturgasforsyning, at en kommune ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren må bevare ejerskabet til aktiviteter, som ikke er omfattet af § 2 eller § 5, stk. 3, når aktiviteterne påbegyndes i selskaber omfattet af stk. 1 eller selskaber, som disse direkte eller indirekte ejer andele i. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om, at midler anvendt til sådanne aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter stk. 1. Hvis der måtte være påbegyndt aktiviteter, som klima-, energi- og forsyningsministeren ikke kan give tilladelse til, skal kommunens ejerskab til aktiviteterne ophøre snarest muligt. Hvis

det selskab, hvori aktiviteten udøves, ikke ønsker at ophøre med aktiviteten, skal kommunen snarest muligt bringe ejerskabet af selskabet til ophør. Et eventuelt tab forårsaget af den pågældende aktivitet betragtes som en uddeling efter stk. 1 med rådighedsdato fra den 1. juli i det år, hvor aktiviteten er påbegyndt. Kommunen fremsender dokumentation til Forsyningstilsynet for aktiviteternes økonomiske virkning for kommunen. Dokumentationen skal være bilagt en opgørelse, jf. stk. 1 og 3, hvis der måtte være lidt et tab.

Det fremgår af § 35, stk. 10, i lov om naturgasforsyning, at ved indsendelse af opgørelse efter stk. 3 kan en kommune ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 fratække beløb, som i medfør af stk. 9, 2. pkt., har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 6-8.

Det fremgår af § 35, stk. 11, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1-10 finder ikke anvendelse, når der ikke er eller har været udøvet distributionsvirksomhed i selskabet eller selskaberne omfattet af stk. 1 og selskabet eller selskaberne er omfattet af § 37 i lov om elforsyning, § 23 i lov om varmforsyning eller § 2 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Det fremgår det af § 35, stk. 12, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation, jf. stk. 3, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det fremgår af § 44, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaberne og handelsselskaberne betaler halvårligt et beløb til Forsyningstilsynet til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Halvdelen af det samlede beløb betales af distributionsselskaberne og opkræves hos distributionsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår. Halvdelen af det samlede beløb betales af handelsselskaberne og opkræves hos handelsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som handelsselskaberne har leveret til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i det foregående kalenderår.

Det fremgår af § 49, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at foretage eller indsende opgørelse, ophøre med ejerskab eller fremsende dokumentation som angivet i § 35.

Endelig fremgår det af § 15, stk. 6, i lov om kommunal

udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 1084 af 28. oktober 2019, at den enkelte kommunes tilskud efter § 14 reduceres med et beløb svarende til 20 pct. af det af Forsyningstilsynet meddelte nettoprovenu inklusive forrentning, jf. § 35, stk. 6-8, i lov om naturgasforsyning. Det er dog en betingelse, at kommunen deponerer et beløb svarende til nettoprovenuet inklusive forrentning fratrukket reduktionen efter 1. pkt. Hvis der ikke sker sådan deponering, fastsættes modregningsprocenten til 60 pct. Frigivelse af det deponerede beløb sker efter stk. 4. Modregning i statstilskuddet til den enkelte kommune sker efter stk. 5.

3.1.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den danske gassektor er samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, jf. lov nr. 1675 af 26. december 2017, er bestemmelserne om kommunal deltagelse i gassektoren. Bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionsselskaber og modregningsbestemmelserne er derfor ikke aktuelle længere.

Det foreslås generelt som følge frasalget af det historiske gasdistributionsselskaber til staten, at de kommunale bestemmelser i lov om naturgasforsyning ophæves.

Det foreslås, at § 5 i lov om naturgasforsyning ophæves med ikrafttrædelse samtidig med lovforslagets fleste bestemmelser den 1. juli 2021. Tilsvarende for ophævelsen af § 34, stk. 3, stk. 5, 2. pkt. og stk. 6.

Det foreslåede vil medføre, at de ikkerekvante hjemmelsbestemmelser om kommunernes adgang til deltagelse i gassektoren ophæves sammen med bestemmelserne om overdragelse af hele eller dele m.v. af de historiske gasdistributionsselskaber.

Det foreslås, at § 44, stk. 2, ophæves med ikrafttrædelse den 1. januar 2022.

Det foreslåede vil medføre, at den gældende bestemmelse i § 44, stk. 2 om halvårlig betaling af distributionsselskaber og handelsselskaber til Forsyningstilsynet til dækning af omkostninger forbundet med Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35, fortsætter indtil 1. januar 2022. Dette foreslås efter aftale med Forsyningstilsynet, der fortsat sagsbehandler salget af de historiske gasdistributionsselskaber til staten. Dette medmindre Folketinget forinden besluttet at forlænge de ophævede reglers gyldighedsperiode. Eksempelvis som følge af klagesager relateret til salget af de historiske gasdistributionsselskaber til staten.

Det foreslås, at § 35 og § 49, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, og § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner ophæves med ikrafttrædelse den 1. januar 2023.

Dette foreslås efter aftale med Forsyningstilsynet og Social-

og Indenrigsministeriet, der fortsat sagsbehandler salget af det historiske gasdistributionsselskaber til staten. Dette medmindre Folketinget forinden besluttet at forlænge de ophævede reglers gyldighedsperiode. Eksempelvis som følge af klagesager relateret til salget af de historiske gasdistributionsselskaber til staten.

Det foreslåede vil medføre, at den gældende bestemmelse om modregning for afståelse af hele eller dele af de historiske kommunale gasdistributionsselskaber ophæves den 1. januar 2023. Tilsvarende gør sig gældende for den tilhørende strafbestemmelse i § 49, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning og § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

3.2. Justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber

3.2.1. Gældende ret

Gasdistributionen er i dag underlagt en indtægtsrammeregulering i henhold til bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2020 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber (indtægtsrammebekendtgørelsen). Bekendtgørelsen udstedes af Energistyrelsen efter delegation. Indtægtsrammereguleringen sker primært med hjemmel i bekendtgørelsens § 37, stk. 3 og § 37 a.

Indtægtsrammen er et loft for, hvor mange indtægter et distributionsselskab må indkræve via tariffer (og andre indtægter) og afspejler distributionsselskabernes samlede omkostninger, fratrukket effektiviseringskrav og tilladt forrentning. Rammen fastsættes under hensyn til omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Ifølge indtægtsrammebekendtgørelsen udmeldes indtægtsrammen (foreløbigt) for en fireårig periode (reguleringsperioden), og for hvert kalenderår i reguleringsperioden fastsættes en årlig indtægtsramme.

Indeværende reguleringsperiode løber fra 2018 til 2021. Omkostningsgrundlaget beregnes på baggrund af de faktiske omkostninger i det sidste år af den forrige reguleringsperiode (dvs. 2013), og de 3 første år af den sidste periode (det vil sige 2014-2016).

Forsyningstilsynet udmelder indtægtsrammen med hjemmel i indtægtsrammebekendtgørelsen og træffer afgørelse om de fem elementer i indtægtsrammen: Omkostningsramme, forrentning af den regulatoriske nettogæld, forrentning af nyinvesteringer, § 13-omkostninger (omkostninger til myndighedskrav og nettab) samt omkostninger til energispareaktiviteter.

Det første element, omkostningsrammen, omfatter driftsomkostninger, afskrivninger og effektiviseringskrav og sætter

et loft over et selskabs omkostninger til drift. Rammen korrigeres i forbindelse med fastsættelse af den endelige, korrigerede indtægtsramme, såfremt afskrivningerne i omkostningsrammen afviger fra distributionsselskabets indsendte budget, som er anvendt i forbindelse med fastsættelse af den foreløbige indtægtsramme. Dermed er det alene driftsomkostningerne i omkostningsrammen, der er underlagt en økonomisk ramme, mens omkostningerne til afskrivningerne dækkes 1:1 i den endeligt korrigerede indtægtsramme. I omkostningsrammens driftsomkostninger fraregnes årligt et effektiviseringskrav, som består af et generelt effektiviseringskrav og et selskabsspecifikt effektiviseringskrav, se nærmere herom nedenfor.

Det andet element er et beløb til forrentning og afdrag af nettogæld samt forrentning og regenerering af indskudskapital pr. den 31. december 2004.

Det tredje element er et beløb til forrentning af aktiver idriftsat fra og med den 1. januar 2005, som anvendes ved aktiviteter omfattet af selskabets distributionsbevilling.

Det fjerde element, omkostninger til håndtering af pålagte myndighedsopgaver samt omkostninger til sikkerhedsforanstaltninger, dækker over 1) myndighedsbetjening, 2) omkostninger til lov om gasinstallationer og vand- og afløbsledninger og 3) nettab. De faktiske omkostninger til disse aktiviteter dækkes 1:1, og de er således ikke underlagt effektiviseringskrav.

Det femte element, omkostninger ved energispareaktiviteter, dækker distributionsselskabernes omkostninger til energispareaktiviteter og skal med energiaftalen 2012 indregnes særskilt i selskabernes indtægtsrammer. Aftalen fra 2012 bestemmer, at selskaberne i perioden 2013-2020 får dækket deres faktiske omkostninger til opfyldelse af pålagte energispareaktiviteter. De korrigerede indtægtsrammer indeholder således selskabernes faktiske omkostninger forbundet med energispareaktiviteter, hvormed energibesparelser bliver betalt af forbrugerne. Der er ikke noget loft over omkostningerne. Ordningen udfases i 2020, hvorefter energispareaktiviteter fremover vil blive finansieret over finansloven.

Indtægtsrammen fastsættes med de gældende bestemmelser for hele perioden på fire år for driftsomkostninger, effektiviseringskrav, forrentning og afdrag på den regulatoriske nettogæld og forrentningssats for investeringer fra og med 1. januar 2005.

De øvrige elementer i indtægtsrammen, der er baseret på selskabernes budgetterede omkostninger, korrigeres hvert år i reguleringsperioden i forbindelse med den endelige, korrigerede indtægtsramme. Korrektionen baseres på faktiske omkostninger og faktisk udvikling i pris- og lønindeks.

Reguleringsregnskaber indsendes til Forsyningstilsynet året efter kalenderåret, og tilsynet udmelder herefter en endelig (bagudrettet), korrigeret indtægtsramme ifølge indtægtsrammebekendtgørelsens § 21, og omfatter visse korrektioner for

året, herunder korrektion som følge af ændringer i afskrivningsgrundlaget og forrentningsgrundlaget m.m.

Selskabernes nettoomkostninger til opfyldelse af deres forpligtelser til energispareaktiviteter udgør et særskilt element i indtægtsrammen.

3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forslaget til ændring af lov om naturgasforsynings § 37 d om indtægtsrammeregulering af Energinet, L 115 af 26. februar 2020 (Ændring af den økonomiske regulering af Energinet og ny planlægnings- og investeringsgodkendelsesproces for Energinet) foreslås det, at Forsyningstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den nye økonomiske regulering, hvor Forsyningstilsynet vil være ansvarlig for at udforme og fastsætte de detaljerede dele af reguleringen inden for den ramme, der fastsættes i loven.

Det er Klima- Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at en lignende model vil være hensigtsmæssig ved udmøntningen af den økonomiske regulering af distributionen. Det foreslås derfor, at den nærmere indtægtsrammeregulering af distributionen fremover vil skulle udstedes af Forsyningstilsynet i en ny indtægtsrammebekendtgørelse.

Den nye indtægtsrammebekendtgørelse vil som den hidtidige skulle omfatte beregning og justering af indtægtsrammen og fastsættelse af den periode, som indtægtsrammen skal gælde for, kaldet reguleringsperioden. Indtægtsrammen vil fortsat skulle være et loft for, hvor mange indtægter et distributionsselskab må opkræve via tariffer (og andre indtægter). Indtægtsrammen vil fortsat skulle afspejle distributionsselskabernes samlede omkostninger og tilladte forrentning og blive fastsat under hensyn til omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Den nuværende indtægtsrammeregulering baserer sig som udgangspunkt på historiske omkostninger og mangler efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering et fremadrettet perspektiv fastsat for reguleringsperioden, der giver mulighed for at tage hensyn til udviklingen i gassektoren. Med Klimaaf-talen for energi og industri mv. 2020 vil der ske en udfasning af individuelle gasfyr, og der ventes en øget produktion af anden gas fra vedvarende energikilder, som systemet skal kunne håndtere. Biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder skal supplere den grønne el og bidrage til den grønne omstilling af processer, der umiddelbart ikke forventes at kunne elektrificeres. Skal en del af gasdistributionsnettet afvikles som følge af faldende efterspørgsel på gas og samtidig udvides som følge af anden gas fra vedvarende energikilder, skal indtægtsrammen kunne tage højde for selskabets ændrede totalomkostninger.

Indtægtsrammen indeholder i dag et delvist hvile-i-sig-selv element, idet der alene er loft på driftsomkostningerne via omkostningsrammen, men ikke på afskrivningerne, der lø-

bende korrigeres, såfremt afskrivningerne viser sig at afvige fra distributionsselskabets indsendte budget herfor. Den tværministerielle arbejdsgruppes rapport fra 2016 »En effektiv gassektor« anbefaler, at udvide omkostningsrammen til at omfatte alle driftsomkostninger og afskrivninger på anlægsaktiver, herunder netaktiver.

Det foreslås på den baggrund, at omkostningsrammen vil skulle udvides fra at omfatte driftsomkostninger (OPEX) til at omfatte hele omkostningsbasen (TOTEX). Hermed tilstræbes, at selskaberne får størst muligt fokus på den samlede omkostningsbase, og derved incitament til at vælge den mest effektive løsning, når der træffes en investeringsbeslutning.

For at skabe de rette incitamenter og vilkår foreslås det endvidere, at distributionsselskabers omkostningsramme vil kunne justeres i både op- og nedgående retning mellem reguleringsperioder. Hermed vil distributionsselskaberne få mulighed for at substituere frit mellem drifts- og kapitaltunge løsninger (investeringer) og vil ikke være bundet af et historisk loft på driftsomkostningerne, der ellers kan medføre, at hensigtsmæssige driftsinvesteringer fravælges, hvis omkostninger overstiger det historiske loft. Det giver bedre mulighed for tilpasning til den fremadrettede udvikling i gassektoren og samtidig undgås, at grønne investeringer eller tilpasninger bremses af bagudskuende og historiske indtægtsrammer.

Der forventes et ændret totalt omkostningsniveau som følge af den ventede fremrykkede indfasning af gas fra vedvarende energikilder og der forventes en påvirkning af indtægtsrammen som følge af udfasningen af husholdningskunders gasforbrug. For at understøtte de ændrede omkostnings- og indtægtsvilkår, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at omkostningsrammen må tilpasses ikke blot med udgangspunkt i de historiske omkostninger, men tillige under hensyntagen til de fremadrettede omkostninger og formindskede indtægter, som følge af udfasningen af husholdningskunder. Derfor foreslås, på linje med den regulering af Energinets indtægtsrammer og udviklingsplaner, som fremgår af lovforslag om ændring af lov om Energinet, lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning i L nr. 115 af 26. februar 2020, at distributionsselskaber løbende vil skulle udarbejde en plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet for gassystemet og for systemudvikling, som samtidig skal give et samlet overblik over de forventede indtægter og de planlagte investeringer i systemet på kort sigt og fremadrettet som minimum for reguleringsperioden. Planen skal både understøtte transmissionens planlægning og skal samtidig inddrages ved fastsættelse af omkostningsrammen fremadrettet. For at minimere den administrative byrde, foreslås det, at planen udarbejdes af distributionsselskabet i samarbejde med Energinet og med brugerne af systemet. Planen vil herefter skulle indsendes til klima- energi- og forsyningsministeren til udtalelse. Derefter vil Forsyningstilsynet skulle tage højde for planen, når tilsynet fastsætter indtægtsrammen for den kommende reguleringsperiode. Der vil fortsat være mulighed for tillægsforhø-

jelser i en reguleringsperiode, hvis der opstår uforudsete og væsentlige omkostninger som følge af et myndighedspåbud eller lignende.

Som følge af konsolideringen af gasdistributionssektoren forventes der fremover kun at være et distributionselskab, hvorfor den eksisterende benchmarkingmodel, der hidtil har været anvendt til at fastsætte en del af det samlede effektiviseringskrav, efter Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering må erstattes af en ny metode. Forsyningstilsynet vil som hidtil fastsætte metoden for beregning af effektiviseringskrav, som forventes at indeholde såvel et generelt som et individuelt effektiviseringskrav.

I den nuværende regulering er incitamentet til at indhente ekstraordinære effektiviseringer begrænset af, at distributionsselskabet ikke har mulighed for at beholde hele gevinsten i reguleringsperioden, der i stedet som udgangspunkt skal deles 50:50 mellem distributionsselskabet og forbrugerne. Denne fordeling foreslås fjernet for at skabe større incitament til drive systemet effektivt. Hermed vil selskabet kunne beholde hele den ekstraordinære effektiviseringsgevinst i reguleringsperioden, hvorefter det forventes at komme forbrugerne til gode på lang sigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 85 samt bemærkningerne hertil.

3.3. Justering af reglerne for detailmarkedet for gas m.v.

3.3.1. Afskaffelse af forsyningspligt og indførelse af leveringspligt

3.3.1.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at enhver frit kan vælge naturgasleverandør. Efter § 7, stk. 2, har enhver i områder udlagt til naturgasforsyning ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas gennem levering fra en virksomhed med forsyningspligt. Forbrugerne kan således frit vælge, om de ønsker at modtage gas leveret på markedsmæssige vilkår, eller om de vil modtage et forsyningspligtprodukt.

Det følger endvidere af § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at de forsyningspligtige virksomheder i deres bevilningsområder mod betaling skal levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.

I praksis betyder ordningen, at forbrugerne automatisk bliver forsynet med gas fra deres forsyningspligtige virksomhed, hvis de ikke foretager et valg om at blive forsynet på andre måder.

Ligeledes betyder ordningen, at en forsyningspligtig virksomhed skal forsyne forbrugerne, som ikke finder en gasleverandør, der vil indgå en aftale med dem, eksempelvis fordi de formodes at være dårlige betalere. En forsyningspligtig

virksomhed kan således ikke nægte at overtage forsyningen til en forbruger, der ikke modtager gas fra en anden gasleverandør.

Forsyningspligtig virksomhed kan kun udøves efter bevilling. Bevillingen meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren for et nærmere afgrænset område og en periode på op til 5 år, jf. § 24, stk. 2, i lov om naturgasforsyning. Landet er inddelt i bevillingsområder, således at der kun findes en forsyningspligtig gasleverandør i hvert område. Den nuværende bevilling er givet for hele Danmark som ét bevillingsområde, og bevillingen løber frem til 31. marts 2023.

Ved lov nr. 1352 af 21. december 2012 blev reglerne om udstedelse af forsyningspligtbevillinger og prisregulering af forsyningspligtprodukterne ændret. Efter den 1. januar 2013, hvor lovændringen trådte i kraft, udstedes forsyningspligtbevillinger kun efter udbud, jf. § 27, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

En bevilling til forsyningspligtlevering bliver tildelt den, der tilbyder at levere naturgas i bevillingsperioden til den laveste pris, jf. § 27, stk. 1, i lov om naturgasforsyning. Den laveste pris opgøres som det tillæg, der blev tilbudt til den månedlige gaspris, og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder omkostninger til transmission uden for Danmark og avance, jf. § 37 b, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, og Forsyningstilsynet fører løbende tilsyn med, at bevillingshaveren ikke fastsætter priser, der er højere end selskabets tilbud, jf. § 37 b, stk. 5, i lov om naturgasforsyning.

Forbrugere af et forsyningspligtprodukt, der efter udløb af en forsyningspligtbevilling ikke aktivt vælger et andet produkt, overføres af deres hidtidige gasleverandør (bevillingshaver) til et produkt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Dette efterfølgende produkt kaldes normalt »tilbagefaldsproduktet«. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kravene til tilbagefaldsproduktet overholdes, jf. § 27, stk. 4, i lov om naturgasforsyning. Den hidtidige gasleverandør skal tilbyde dette produkt til forbrugerne, når bevillingen udløber.

3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår, at den nuværende forsyningspligt afskaffes og erstattes med en leveringspligt. Forsyningspligten er udtryk for regulerede gaspriser på detailmarkedet, mens leveringspligt betyder, at alle gasleverandører som udgangspunkt skal stille alle deres gasprodukter til rådighed for markedet som kommercielle produkter. Forslaget indebærer således, at alle forbrugere som udgangspunkt selv vil skulle foretage et valg og vil kunne købe et hvilket som helst gasprodukt på markedet, hvor priserne fastsættes på markedsvilkår.

Forslaget har til formål at bidrage til en fortsat øget kon-

kurrence på det danske gasmarked, og det forventes at kunne bidrage til at skærpe konkurrencen på gasmarkedet. En skærpet konkurrence kan give bedre priser for forbrugerne og bidrage til at gøre forbrugerne mere aktive i gasmarkedet. Der vil ikke længere være et særligt, reguleret forsyningspligtprodukt, hvor prisen er reguleret og kontrolleret af Forsyningstilsynet.

Forslaget har samtidig til formål fortsat at sikre alle husholdningsforbrugere en lovreguleret adgang til gasforsyning. Det vil ikke længere være muligt for en gasleverandør at skubbe husholdningsforbrugere, som de ikke ønsker at have som kunder, over til en forsyningspligtig virksomhed.

Begrebet »husholdningsforbruger« findes ikke i den gældende lov om naturgasforsyning, og der foreslås derfor, at der indføres en definition på »husholdningsforbruger« med dette lovforslag. Begrebet »husholdningsforbruger« er allerede indført i elforsyningsloven i forbindelse med indførelsen af leveringspligten på elområdet, og formålet med den nye definition er således også at harmonisere forbrugerbegrebet for el og gas i forhold til leveringspligten.

Baggrunden er, at begrebet »forbruger« både omfatter fysiske og juridiske personer, men den foreslåede leveringspligt vil kun skulle gælde for de forbrugere, som køber gas til deres eget husholdningsforbrug (beboelsesformål) – eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug. I visse tilfælde kan et gasforbrug til erhvervmæssig virksomhed dog ikke meningsfuldt adskilles fra gasforbrug til beboelsesformål. Der tænkes her særligt på personer, som har et kontor derhjemme, hvorfra de driver erhvervmæssig virksomhed. Hvis der er tale om egentlig produktion i hjemmet, herunder landbrugsvirksomhed, vil gasforbruget til erhvervmæssig virksomhed almindeligvis være så omfattende, at det vil kunne adskilles fra gasforbruget til beboelsesformål. Hvis gasforbruget i sådanne tilfælde ikke er adskilt fra gasforbruget til beboelsesformål, må hele gasforbruget falde uden for definitionen af husholdningsforbrug.

At indføre en leveringspligt på gasområdet er i tråd med anbefalingerne i analysen »En effektiv gassektor« fra 2016, som en tværministeriel arbejdsgruppe udarbejdede med støtte og input fra en referencegruppe med centrale aktører fra hele gasbranchen. Og det er i tråd med det generelle mål om at harmonisere lovgivningen på tværs af forsyningsområderne hvor det er muligt. Forsyningspligten på elmarkedet ophørte den 1. april 2016, hvor den blev erstattet af en tilsvarende leveringspligt.

Udviklingen på det danske detailmarked for gas indikerer også, at gasmarkedet er modent til at fjerne regulerede forbrugerpriser, som forsyningspligten er udtryk for. Forsyningstilsynets analyse »Produktfordelingen på det danske detailmarked for naturgas i 2017«, som Forsyningstilsynet offentliggjorde i november 2018, viser således, at 94 pct. af gaskunderne modtog et handelsprodukt i 2017, 3 pct. modtog tilbagefaldsproduktet, og kun 3 pct. modtog et forsyningspligtprodukt. Tilbagefaldsprodukterne overgik til at

være handelsprodukter i forbindelse med den anden udbuds-
runde af forsyningspligten i 2016. Antallet af kunder, som
modtager et handelsprodukt, er dermed mere end fire gange
så stort som i 2012. Analysen viser desuden, at 97 pct. af
den samlede gasvolumen i 2017 blev solgt som handelspro-
dukter, og at antallet af gaskunder har været ca. 400.000
siden 2012.

Den foreslåede leveringspligt vil indebære, at alle gasleve-
randører har pligt til at levere gas mod betaling til alle
husholdningsforbrugere, som anmoder om det. Forpligtelsen
vil ikke gælde over for erhvervs-kunder. Det er Klima-,
Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke er
hensigtsmæssigt at udstrække leveringspligten til leverandø-
rer, der udelukkende tilbyder levering af gas til erhvervs-
kunder. Erhvervsdrivende, også små erhvervsdrivende, har
ikke samme brug for en leveringsgaranti som husholdnings-
forbrugere. Det må som udgangspunkt antages, at gasleve-
randørerne altid ønsker at sælge gas til en virksomhed, der
typisk har et meget større forbrug end en husholdningsfor-
bruger. Desuden har gasleverandører ikke incitament til ikke
at forsyne små virksomheder, idet gasleverandørerne kan
kræve forudbetaling, som giver dem sikkerhed for at få be-
taling for deres ydelser. Virksomheder, også små virksomhe-
der, må desuden kunne forventes at have kompetencer til at
begå sig på gasmarkedet uden at have behov for den særlige
forsyningsikkerhed, der ligger i leveringspligten.

Endelig vil der med begrænsningen af leveringspligten til
husholdningsforbrugere blive taget højde for praktiske, ad-
ministrative hensyn, idet det vil være enkelt for gasleveran-
dørerne at vurdere, om en kunde er husholdningsforbruger
eller erhvervsdrivende, hvorimod det ville være mere admi-
nistrativt ressourcekrævende for gasleverandørerne at vurde-
re, om en virksomhed er stor eller lille.

Leveringspligten vil som udgangspunkt omfatte alle de pro-
dukter, som en gasleverandør markedsfører til husholdnings-
forbrugere inden for et distributionsområde. Forslaget vil
også indebære, at en naturgasleverandør vil kunne begrænse
risikoen for tab ved manglende betaling fra deres hushold-
ningsforbrugere ved at stille krav om sikkerhedsstillelse,
hvis leverandøren har en særlig grund til at forvente, at
husholdningsforbrugeren ikke kan eller vil betale for sin
gaslevering.

Som konsekvens af den foreslåede leveringspligt foreslås
alle bestemmelser i lov om naturgasforsyning, der vedrø-
rer forsyningspligten, ophævet, herunder reglerne om bevil-
ling, prisregulering og det såkaldte tilbagefaldsprodukt. Det
skal dog understreges, at den nuværende forsyningspligtbe-
villing, der er tildelt efter udbud for perioden fra den 1.
april 2020 indtil den 31. marts 2023 vil fortsætte indtil
bevillingen udløber. Det foreslås således, at reglerne om
leveringspligt får virkning fra den 1. april 2023.

Leveringspligten vil omfatte alle husholdningsforbrugere
i det distributionsområde, hvor naturgasleverandøren mar-
kedsfører sine produkter. En gasleverandør vil således ikke

kunne vælge at begrænse sin virksomhed til udelukkende at
levere gas til husholdningsforbrugere i en begrænset del af
et distributionsområde. Dette forhindrer, at gasleverandører
vil kunne nægte at levere gas til husholdningsforbrugere i
fjernere områder, herunder små øer, medmindre de samtidig
undlader at levere gas til hele det relevante distributionsom-
råde.

Det foreslås, at en husholdningsforbruger vil kunne indbrin-
ge en klage for Ankenævnet på Energiområdet, hvis en gas-
leverandør nægter at påtage sig leveringspligten over for
husholdningsforbrugeren. Det bemærkes, at forbrugeren har
ret til klagebehandling af god standard hos gasleverandøren,
og leverandøren skal informere forbrugeren om muligheden
for at påklage leverandørens afgørelse til Ankenævnet på
Energiområdet, hvis forbrugers klage ikke imødekommes
fuldt ud, jf. § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1354 af 12.
december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas.

Med forslaget vil leveringspligten omfatte alle gasprodukter,
som en gasleverandør sælger til husholdningsforbrugere i et
distributionsområde. Formålet hermed er at sikre, at der ikke
sker prisdiskrimination af husholdningsforbrugere. Med
den foreslåede udformning af leveringspligten sikres det, at
en gasleverandør ikke kan tvinge økonomisk svage hushold-
ningsforbrugere til at købe et gasprodukt, som koster mere
end leverandørens øvrige gasprodukter.

Det har i det lovforberedende arbejde været overvejet, hvor-
vidt det ville være tilstrækkeligt at begrænse gasleverandø-
rens leveringspligt til et bestemt gasprodukt. Det er imidler-
tid Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at
denne tilgang vil indebære en risiko for, at bestemte kunder
- typisk økonomisk svage kunder - vil kunne henvises til
et gasprodukt med højere priser end leverandørens øvrige
gasprodukter. Det anses ikke for hensigtsmæssigt at fasthol-
de en prisregulering for særskilte produkter under leverings-
pligten.

Imidlertid kan der i fremtiden opstå et behov for at undta-
ge visse produkttyper fra den generelle leveringspligt. Der
kan f.eks. blive tale om VE-fællesskaber, kombinerede el-
og gasprodukter eller produkter, som bliver produceret og
forbrugt lokalt i et begrænset system som f.eks. lokale bio-
gassystemer. Muligheden for at gøre undtagelser fra den ge-
nerelle leveringspligt er således medtaget i dette lovforslag
for at give mulighed for, at gasmarkedet evt. kan udvikle
sig i samme retning som elområdet, hvor der nu optræder
nye aktører som f.eks. borger-energifællesskaber og aggre-
gatorer. Det giver ikke mening at kræve af disse nye og
ofte lokale aktører, at de skal være omfattet af en pligt til
at levere el til enhver, som anmoder om det. Disse nye aktø-
rer er indeholdt i elmarkedsdirektivet (Europaparlamentets
og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles
regler for det indre marked for elektricitet og om ændring
af direktiv 2012/27/EU) i den såkaldte vinterpakke fra EU,
som medlemsstaterne skal implementere. Det betyder, at
leveringspligten for detailmarkedet for el er ved at blive
modificeret, således at leveringspligten ikke skal være abso-

lut men kan være fleksibel nok til at tage højde for disse nye aktører. Forslaget om undtagelser er derfor harmoniseret med de tilsvarende forslag til lovændringer på elområdet - både for at give samme muligheder på gasområdet som på elområdet og for at harmonisere detailmarkedet for gas med detailmarkedet for el, hvor det giver mening.

Forslaget om leveringspligten vil give en gasleverandør med leveringspligt mulighed for at kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed, hvis gasleverandøren har særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed fra en husholdningsforbruger. Gasleverandøren vil i disse tilfælde kunne betinge leveringsaftalen og leveringen af, at husholdningsforbrugeren har stillet sikkerhed - f.eks. i form af depositum, bankgaranti eller lignende. Hermed sikres gasleverandørernes mulighed for at afdække deres risiko for tab ved at skulle levere til husholdningsforbrugere, der forventes at have et dårligt betalingsmønster. Det bemærkes endvidere, at en gasleverandør, der har indgået en aftale med en husholdningsforbruger, uden at der på tidspunktet for aftalens indgåelse er blevet stillet krav om sikkerhedsstillelse, men hvor virksomheden på et senere tidspunkt får særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed, også på dette senere tidspunkt vil kunne kræve sikkerhed for leveringen.

Hvis husholdningsforbrugeren ikke betaler i rette tid, vil gasleverandøren efter varsel kunne ophæve aftalen og anmode distributionsselskabet om at afbryde forsyningen til husholdningsforbrugeren. Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse i en bekendtgørelse. Det bemærkes, at det ikke vil være muligt for en leveringspligtig gasleverandør at true en husholdningsforbruger med at hæve aftalen eller med at afbryde forsyningen som middel til at inddrive betaling for allerede afholdt forbrug.

I forhold til særligt udsatte forbrugere, som ikke formår eller forstår at betale deres gasregning, foreslås i øvrigt ingen ændringer i den gældende retstilstand. De særlige regler for socialt udsatte i sociallovgivningen vil fortsat gælde. Det bemærkes dog, at lovforslaget indeholder en række elementer, der også kommer denne gruppe af forbrugere til gode. For eksempel følger det af den foreslåede leveringspligt, at alle husholdningsforbrugere vil kunne vælge et hvilket som helst gasprodukt, der tilbydes husholdningsforbrugere inden for det distributionsområde, som forsyner husholdningsforbrugeren. Hermed vil de socialt udsatte også få flere valgmuligheder end i dag, hvor denne gruppe forbrugere alene kan henvises til forsyningspligtproduktet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 30 og bemærkningerne hertil.

3.3.2. Håndtering af dårlige betalere

3.3.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan ikkeforsyningspligtige gasleverandører afvise at indgå en aftale om levering af gas med forbru-

gere, herunder forbrugere, som leverandøren vurderer til at have et dårligt betalingsmønster.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at hvis disse forbrugere ikke finder en gasleverandør, der vil forsyne dem med gas på markedsvilkår, så forsynes de pågældende forbrugere af den forsyningspligtige virksomhed i distributionsområdet. Ligeledes kan en ikkeforsyningspligtig gasleverandør efter almindelige obligationsretlige regler opsige et eksisterende aftaleforhold med en forbruger, hvis det under det løbende aftaleforhold skulle vise sig, at forbrugeren har et dårligt betalingsmønster. Også i disse tilfælde overføres gasforbrugeren til den forsyningspligtige virksomhed i området. Derimod kan en forsyningspligtig gasleverandør som udgangspunkt ikke nægte at forsyne en forbruger, der ikke - eller ikke længere - modtager gas fra en anden gasleverandør. Dog kan en forsyningspligtig gasleverandør kræve sikkerhed for betaling for fremtidigt forbrug, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed fra en forbruger. Den forsyningspligtige virksomhed kan tage skridt til afbrydelse af gasforsyningen, såfremt forbrugeren ikke stiller den fornødne sikkerhed. Afbrydelse af gasforsyningen kan derimod ikke ske som middel til at inddrive gæld for allerede afholdt forbrug.

3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Gasleverandører skal ikke levere gas uden at modtage betaling for den leverede gas i et frit, konkurrencepræget gasmarked. Hvis en gasleverandør har særlig grund til at forvente, at den pågældende husholdningsforbruger ikke kan eller vil betale for levering, så bør gasleverandøren derfor kunne træffe forholdsregler, der sikrer betaling.

Det foreslås derfor, at en gasleverandør, der er leveringspligtig over for en husholdningsforbruger, vil kunne betinge indgåelse af en aftale og påbegyndelse af levering af gas til husholdningsforbrugeren af forudgående sikkerhedsstillelse. Sikkerhed vil f.eks. kunne stilles i form af et depositum, en bankgaranti eller lignende. I de situationer, hvor gasleverandøren først på et senere tidspunkt får særlig grund til at forvente, at husholdningsforbrugeren ikke kan eller vil betale for den leverede gas, vil gasleverandøren ligeledes have mulighed for på dette senere tidspunkt at kræve sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugeren i forhold til det fremtidige forbrug.

Det foreslås endvidere, at hvis husholdningsforbrugeren ikke betaler i rette tid, vil gasleverandøren efter varsel kunne ophæve aftalen og anmode distributionsselskabet om at afbryde forsyningen til husholdningsforbrugeren.

Med sikkerhedsstillelsen vil gasleverandørerne få mulighed for at afdække risici for tab forbundet med forpligtelsen til også at levere gas til en husholdningsforbruger, der af leverandøren formodes at have et dårligt betalingsmønster. Også disse husholdningsforbrugere vil imidlertid have

mulighed for at vælge alle produkter, der tilbydes. Det bemærkes i denne sammenhæng, at gasleverandøren alene vil kunne stille krav om sikkerhedsstillelse, men ikke vil kunne kræve forudbetaling ud over sikkerhedsstillelse fra en husholdningsforbruger, der vurderes at være »dårlig betaler«. Sammenfald af forudbetaling og sikkerhedsstillelse kan dog forekomme, hvis den pågældende husholdningsforbruger selv vælger et produkt, hvor forudbetaling er et standardvilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil efter lovforslaget få hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse.

Det bemærkes, at det efter de foreslåede regler ikke vil være muligt for en leveringspligtig gasleverandør at true en husholdningsforbruger med at hæve aftalen eller at få lukket for forsyningen som middel til at inddrive betaling for allerede afholdt forbrug. I forhold til særligt udsatte forbrugere, som ikke formår eller forstår at betale deres gasregning, foreslås den gældende retstilstand i øvrigt ikke ændret. De særlige regler for socialt udsatte i sociallovgivningen vil fortsat finde anvendelse. Dog bemærkes det, at lovforslaget indeholder en række elementer, der også vil komme denne gruppe af forbrugere til gode. Eksempelvis følger det af den foreslåede leveringspligt, at alle husholdningsforbrugere som udgangspunkt vil kunne vælge et hvilket som helst gasprodukt, der tilbydes til husholdningsforbrugere i det område, hvor husholdningsforbrugeren bruger gas. Hermed er også de socialt udsattes valgmuligheder udvidet i forhold til situationen i dag, hvor denne gruppe forbrugere alene vil kunne henvises til forsyningspligtproduktet.

I øvrigt foreslås det, at Forsyningstilsynet vil få til opgave både at føre statistik over de forsyningsafbrydelser, som foretages, og for begrundelsen for afbrydelserne. Det foreslås som støtte for denne opgave, at distributionsselskaber vil skulle indberette gennemførte forsyningsafbrydelser til Forsyningstilsynet. Hermed vil der kunne skaffes det nødvendige datagrundlag, således at Forsyningstilsynet kan undersøge, i hvor høj grad forsyningsafbrydelser rammer socialt svage forbrugere. Det vil også blive muligt at vurdere, om der er behov for at øge beskyttelsen af de socialt udsatte forbrugere på et senere tidspunkt. I forhold til andre kunder end husholdningsforbrugere finder de almindelige obligationsretlige regler anvendelse, dvs. at leveringsaftaler kan hæves, såfremt den ene part væsentligt misligholder aftalen.

3.3.3. En forbrugers flytning til ny adresse

3.3.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret er de situationer, hvor en forbruger flytter til en ny adresse, ikke direkte reguleret i lov om naturgasforsyning. Det følger imidlertid af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at en virksomhed med forsyningspligt i bevillingsområdet mod betaling skal levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af deres mulighed for at vælge en anden gasleverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt. Det følger heraf,

at forbrugere, som flytter til en ny adresse uden at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, vil blive forsynet med gas af den eller de gasleverandører, som har forsyningspligten. I forhold til den adresse, som en forbruger er flyttet fra, følger det ligeledes heraf, at en tilflytter, der ikke har gjort brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, vil blive forsynet af den forsyningspligtige virksomhed på adressen.

På elmarkedet understøtter datahubben (central it-plattform for el-markedets aktører) flytningsprocesser efter Energinets forskrifter herom. På gassiden er der ikke nogen datahub, og det er ikke meningen, at der skal udvikles en selvstændig datahub for gasområdet, idet udviklingsomkostningerne og driftsomkostningerne ved en datahub er blevet vurderet til at være for høje i forhold til størrelsen af gasmarkedet – og i lyset af, at gasmarkedet forventes at blive kraftigt reduceret som led i udfasningen af naturgas og den øgede elektrificering.

Det lægges til grund for dette lovforslag, at det statsejede distributionsselskab, Evida, vil skulle håndtere de processer vedrørende leveringspligten for gas, som Energinets datahub i dag håndterer for leveringspligten på elområdet. Som følge af konsolideringen af gasdistributionssektoren er det eneste distributionsselskab i Danmark, Evida, ved at udvikle nye IT systemer til at håndtere konsolideringen. Det vil være naturligt, hvis den nye IT-infrastruktur hos Evida bliver indrettet således, at den samtidig kan håndtere de forskellige nye processer, som indførelsen af en leveringspligt måtte medføre.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas, at forbrugere og naturgasleverandører skal indgå kontrakt om salg af naturgas. For levering af naturgas til en forbruger, der modtager naturgas fra en naturgasleverandør med forsyningspligt, jf. § 26 i lov om naturgasforsyning, skal den forsyningspligtige virksomhed fremsende kontrakten skriftligt til forbrugeren senest 10 arbejdsdage, efter den forsyningspligtige virksomhed har fået meddelelse om, at den har overtaget leveringen. En sådan kontrakt er gyldig uden forbrugers udtrykkelige accept, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om forbrugeraftaler om levering af naturgas. Den pågældende forbruger, der kan være ejeren af ejendommen, hæfter herefter for forbruget af naturgas på forbrugsadressen.

Det følger af praksis hos Ankenævnet på Energiområdet, at en forbruger - ved at forbruge gas - accepterer at indgå et kundeforhold med den forsyningspligtige gasleverandør i henhold til de anmeldte leveringsbestemmelser. Forbrugeren har derfor pligt til at betale for gasforbruget i henhold til kontrakten. Hvis den pågældende forbruger, for eksempel en ejer af en udlejningsejendom, som ikke længere er udlejet, ikke ønsker fortsat gasforsyning til forbrugsadressen, kan denne forbruger anmode distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen. Den pågældende forbruger kan også udnytte sin ret til frit leverandørvalg efter § 7 i lov om natur-

gasforsyning og indgå en aftale med en anden gasleverandør end den gasleverandør, som har forsyningspligten.

I øvrigt bemærkes, at kontrakten mellem forbrugeren og gasleverandøren, herunder en forsyningspligtig virksomhed, skal angive, hvilket varsel forbrugeren skal give gasleverandøren ved flytning. Kontrakten skal også angive, hvorvidt forbrugeren kan fortsætte aftaleforholdet på en anden leveringsadresse og fristen for udsendelse af slutafregning, hvis forbrugeren flytter til en anden adresse, uden at kundeforholdet ophører, jf. § 2, stk. 1, nr. 2-4, i ovennævnte bekendtgørelse.

Det fremgår af § 13 i bekendtgørelse om forbrugeraftaler om levering af naturgas, at en forbruger aftaler skift af naturgasleverandør med den fremtidige leverandør, og at forbrugeren melder tilflytning/fracflytning samt andre adresseændringer til sin naturgasleverandør. Naturgasleverandøren meddeler forbrugers skift af leverandør og den ønskede skiftedato eller flytning til ny adresse og dato for flytningen til distributionselskabet.

Det fremgår ligeledes af § 13, at forbrugeren skal modtage en slutafregning fra naturgasleverandøren senest 6 uger efter, at et skift af leverandør har fundet sted, eller flytning er meddelt til naturgasleverandøren.

3.3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der bør være klarere regler for håndtering af de situationer, hvor forbrugere ikke er tilmeldt en gasleverandør. Nye forbrugssteder bør kun åbnes og forsynes, hvis der er valgt en gasleverandør, og det vurderes, at antallet af forsyningsafbrydelser vil kunne begrænses til et minimum med de foreslåede regler.

Det foreslås, at levering af gas vil forudsætte, at der er indgået en aftale om levering mellem forbrugeren og gasleverandøren. Baggrunden herfor er, at der ikke længere vil være forsyningspligtige virksomheder, der automatisk indtræder som leverandør, hvis en forbruger ikke aktivt vælger en gasleverandør.

Som udgangspunkt vurderes det, at der ved flertallet af flytninger ligesom i dag vil være tale om en glidende overgang mellem tilflytter og fracflytter. Ved ejerskifte vil der som regel foreligge en aftale mellem køber og sælger om overgangen. Desuden har flere boligselskaber allerede i dag en aftale med en gasleverandør om, at virksomheden skal stå for leveringen af gas til et lejemål, hvis en lejer flytter, uden at der samtidig er en tilflytter. Det vil ligesom i dag kunne aftales mellem gasleverandøren og forbrugeren, at aftaleforholdet skal fortsætte på en ny adresse. Der foreslås ikke særlige regler om, hvornår en aftale ophører, f.eks. i forbindelse med fracflytninger eller lignende.

Hvor et aftaleforhold om forsyning af en bestemt forbrugsadresse slutter, vil den gasleverandør, der hidtil har stået

for forsyningen til en bestemt forbrugsadresse, fortsat have ansvaret for at forsyne forbrugsadressen, hvis den hidtidige forbruger på adressen er flyttet, og der endnu ikke er indgået en ny aftale om levering af gas til adressen. Det er i overensstemmelse med tilsvarende regler på elområdet. Efter forslaget vil gasleverandøren skulle løfte dette ansvar ved at sende en meddelelse til ejeren af ejendommen, som indeholder et tilbud om at indgå en aftale med gasleverandøren om forsyning med gas til adressen. Det tilbudte produkt skal være et produkt uden bindingsperiode, som ejeren vil kunne opsiges med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Endvidere vil gasleverandøren fortsat skulle forsyne adressen med gas i en eventuel mellempriode efter udløbet af den hidtidige leveringsaftale og inden påbegyndelse af levering i medfør af en ny aftale eller afbrydelse af forsyningen. Gasleverandøren kan efter lovforslaget som udgangspunkt ikke selv bestemme, om forsyningen til adressen skal afbrydes, da ejeren må forventes at være nærmere til at vurdere, om der er et fortsat behov for forsyning til adressen. Kun hvis det viser sig at være umuligt at få kontakt til ejeren, vil gasleverandøren kunne anmode distributionselskabet om at afbryde forsyningen uden ejerens accept.

For så vidt angår omkostninger til evt. forbrug i en periode, hvor der ikke er tilmeldt en forbruger på adressen, vil forslaget medføre, at ejeren af ejendommen hæfter for gasforsyningen til adressen, hvis der ikke er indgået en aftale mellem en gasleverandør og en anden forbruger om levering af gas til adressen. Hvis der ikke er en forbruger på adressen, vil ejeren få en frist på 5 hverdage til at sørge for, at der bliver indgået en aftale om gasforsyning til adressen, inden ejeren bliver bundet af en leveringsaftale med den hidtidige gasleverandør. Dette vil kunne opfyldes ved at ejeren selv indgår en aftale om levering, eller ved at en lejer eller tredjemand indgår en aftale med en gasleverandør om levering til adressen. Endvidere kan ejeren bede gasleverandøren om at sørge for, at forsyningen til adressen bliver afbrudt. Hvis der ikke er indgået en aftale om levering eller foretaget afbrydelse af forsyningen inden fristen på 5 hverdage, bliver ejeren bundet af den aftale, som gasleverandøren har fremsendt. Det bemærkes, at gasleverandøren, hvis ejeren af ejendommen er en forbruger i forbrugeraftalelovens forstand, i forbindelse med indgåelsen af en ny aftale vil skulle iagttage oplysningspligten i lov om forbrugeraftaler, ligesom aftalen – hvis der er tale om en fjernsalgsaftale eller en aftale indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted – vil blive omfattet af lovens 14 dages fortrydelsesret.

I de tilfælde hvor meddelelsen til ejeren sendes så sent, at der opstår en periode fra den opsagte aftales udløb til den nye aftales indtræden, f.eks. i tilfælde hvor en lejer har opsagt sin aftale med meget kort varsel inden fracflytning fra et lejemål, vil ejeren skulle betale gasleverandøren for den leverede gas til en reguleret pris, indtil der er indgået en aftale om levering til aftagenummeret. Der vil altid være tale om en ordning, som kun finder anvendelse i en meget begrænset tidsperiode, idet ejeren bindes af den aftale, som gasleverandøren vil skulle fremsende til ejeren i disse situa-

tioner, hvis ejeren ikke inden 5 dage aktivt vælger et andet produkt eller anmoder om afbrydelse af forsyningen. Endvidere gør modellen det muligt, at gasleverandørerne i aftaler med deres forbrugere fortsat vil kunne fastsætte et kort varsel ved flytninger, ligesom det er praksis på markedet i dag.

Det bemærkes, at det er distributionsselskabet, som åbner og lukker for forbrugssteder. Det fremgår af § 40 i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal anmelde deres priser og betingelser til Forsyningstilsynet, og distributionsselskabets betingelser for brug af distributionssystemet regulerer også åbning og lukning af forbrugssteder. Forsyningstilsynet kan i medfør af § 41, stk. 1, gribe ind, hvis Forsyningstilsynet finder, at priser og betingelser er i strid med loven. Derfor foreslås ingen særskilte bestemmelser om fastsættelse af luknings- og åbningsgebyrer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 30 og bemærkningerne hertil.

3.3.4. Sikring af forbrugere ved konkurs eller lignende

3.3.4.1. *Gældende ret*

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at forsyningspligtige virksomheder skal levere gas mod betaling i deres bevillingsområde til forbrugere, hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt. Det betyder, at forbrugere, som har en aftale om levering af gas med en anden gasleverandør end den forsyningspligtige gasleverandør i deres område, vil blive overført til den forsyningspligtige leverandør, hvis deres gasleverandør går konkurs eller af andre grunde ikke er i stand til at fortsætte med at levere gas til forbrugeren, og forbrugeren ikke indgår en leveringsaftale med en ny gasleverandør.

På elområdet blev der med indførelsen af leveringspligt (indført ved Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk, jf. lov nr. 633 af 16. juni 2014) indført eksplicitte bestemmelser i lov om elforsyning vedrørende overførsel af en elhandelsvirksomheds aftagenumre i datahubben til de andre elhandelsvirksomheder i bestemte situationer. Bestemmelserne vedrører særligt de tilfælde, hvor elhandelsvirksomheden ikke længere kan levere elektricitet til sine kunder, fordi virksomheden pga. misligholdelse af sine forpligtelser over for Energinet eller over for en netvirksomhed ikke længere modtager ydelser fra Energinet eller netvirksomheden eller fordi elhandelsvirksomheden er taget under konkurs- eller rekonstruktionsbehandling.

Hvis en elhandelsvirksomhed misligholder sine forpligtelser eller bliver erklæret konkurs eller taget under rekonstruktionsbehandling, så overføres denne elhandelsvirksomheds aftagenumre til andre elhandelsvirksomheder via en ordning, som Energinet administrerer gennem datahubben for elmarkedet, jf. § 72 d, stk. 4 og 5, i lov om elforsyning. Energinet indhenter en gang årligt (december) tilkendegivelser fra elhandelsvirksomhederne om deres ønsker om at overta-

ge et givent antal aftagenumre ved indtræden af de nævnte hændelser, og Energinet fordeler aftagenumrene via datahubben på de elhandelsvirksomheder, der er tilmeldt ordningen, jf. § 72 e, stk. 1 og 2, i lov om elforsyning.

3.3.4.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er brug for en ordning, der sikrer, at ingen forbruger står uden gasleverandør i en situation, hvor forbrugeren mister sin hidtidige gasleverandør – f.eks. hvis leverandøren går konkurs – og der ikke længere er en forsyningspligtig gasleverandør, som automatisk vil kunne overtage leveringen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at ordningen med fordel kan indrettes med udgangspunkt i den model, som anvendes på elområdet – også for at opnå den størst mulige grad af harmonisering mellem el og gas – dog med den forskel, at modellen ikke bliver integreret i datahubben, som kun omfatter elmarkedet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer ikke, at der er basis for at oprette en selvstændig datahub for gasmarkedet, idet det er en meget stor opgave at udvikle en datahub. Omkostningerne til etablering af en datahub for gasmarkedet kan være for store, henset til markedets størrelse, antallet af distributionsselskaber og de udfordringer gassektoren forventes at stå overfor med faldende forbrug.

Der foreslås på den baggrund en række nye bestemmelser i naturgasforsyningsloven (§§ 39 b og 39 d), der skal sikre forbrugerne. Formålet med de foreslåede bestemmelser i §§ 39 b og 39 d i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 90 er at sikre, at leveringen af gas kan fortsætte til de forbrugere, som pludselig mister deres gasleverandør. Konkurs forventes at forekomme yderst sjældent. Det må forventes, at den indsatte kurator i en given situation vil forsøge at afhænde virksomhedens værdier, der hos en gasleverandør primært består af kundeporteføljen, til en anden gasleverandør, som kan fortsætte forsyningen. Uanset dette er der behov for et beredskab, også for de tilfælde, hvor distributionsselskabet eller Energinet afbryder forsyningen, og hvor gasleverandøren som følge heraf ikke længere kan levere gas til sine kunder.

Med de foreslåede bestemmelser tages der udgangspunkt i det samme princip, som gælder på elområdet, idet der foreslås, at der etableres en fordelingsordning. Forslaget lægger op til, at distributionsselskabet vil få til opgave at fordele forbrugere fra en leverandør, der ikke længere kan varetage forsyningen af disse forbrugere, ligeligt til andre gasleverandører ved anvendelse af en fordelingsnøgle, der fastsættes i en bekendtgørelse. Fordelingsnøglen vil skulle bruges til at fordele de berørte forbrugere på andre gasleverandører. Distributionsselskabet vil herefter skulle overføre forbrugerne til de berørte gasleverandører via en løsning, som er integreret i distributionsselskabets IT-infrastruktur. Der lægges med den foreslåede ordning vægt på, at distributionsselskabet i øvrigt vil skulle udvikle en ny IT-infrastruktur som et

led i konsolideringen af gasdistributionssektoren. På elområdet er fordelingsordningen integreret i datahubben (central it-plattform for el-markedets aktører) som Energinet administrerer. Det er derfor Energinet, som har ansvaret for fordelingen.

Der er ikke nogen datahub på gasområdet, og der er ikke planer om at udvikle en selvstændig datahub for gasområdet, jf. ovenfor. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke er naturligt at lægge opgaven hos Energinet, ligesom Energinet heller ikke bør have ansvaret for detailmarkedsopgaver i fraværet af et tværgående systemværktøj som datahubben.

Det foreslås, at gasleverandører vil kunne tilmelde sig fordelingsordningen og specificere, hvorvidt de er indstillet på at overtage alle slags forbrugere, kun små forbrugere eller kun større forbrugere, og hvor mange forbrugere, de i givet fald maksimalt er parat til at overtage. Dermed vil såvel små som større gasleverandører få mulighed for at tilmelde sig fordelingsordningen og få overdraget forbrugere fra en gasleverandør, der er konkursramt eller lignende.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal kunne pålægge yderligere gasleverandører at overtage forbrugere for at tage højde for en situation, hvor der er for få gasleverandører tilmeldt fordelingsordningen til at få fordelt alle berørte forbrugere.

Det vil efter det foreslåede ikke være muligt for gasleverandører, der har fået tildelt forbrugere, at afvise forsyningen af alle eller enkelte af de tildelte forbrugere, idet kunderne har ret til at modtage produktet i 3 måneder fra leveringens start. Forbrugernes ret til frit at vælge gasleverandør vil blive respekteret i de situationer, hvor fordelingsordningen vil skulle anvendes. Allerede indgåede aftaler om leverandørskift vil således blive respekteret.

Forbrugere, der ikke har aftalt leverandørskift inden fordelingen, vil blive bundet i en kortere periode af aftaler fremsendt af de gasleverandører, som har fået tildelingen. Forbrugeren vil kunne opsige aftalen om forsyning af produktet med et varsel på højst 1 måned til udgangen af en måned. Aftalen vil være gyldig ved stiltiende accept.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at loven bør definere det produkt, som forbrugeren overføres til, således at alle kunder, der overføres til andre gasleverandører, behandles lige, uanset hvilken gasleverandør, de bliver overført til. Det foreslås derfor, at alle berørte forbrugere vil skulle tilbydes et produkt, som er specificeret i loven, og hvor prisen vil skulle fastsættes med udgangspunkt i prisen på et relevant gasprodukt plus et bruttotillæg.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Forsyningstilsynet bør fastsætte det relevante gasprodukt og tillægget årligt. Forsyningstilsynet har således et indgående markedskendskab og overvåger løbende både detail- og engrosmarkederne – herunder produkter og priser. Når der hermed opretholdes en form for prisregulering sker det

alene på baggrund af forbrugerbeskyttelseshensyn – og kun i situationer, hvor markedsmekanismerne ikke vil kunne finde anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 90 og bemærkningerne hertil.

3.3.5. Prisportal for gasprodukter

3.3.5.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 42 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet skal tage fornødne skridt til at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår.

Bestemmelsen bemyndiger Forsyningstilsynet til at fastsætte regler om, hvordan virksomhederne skal offentliggøre sådanne forhold. Forsyningstilsynet har med hjemmel i denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 771 af 8. august 2005 om naturgasselskabers offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår. Bekendtgørelsen fastsætter at Energinet, distributionselskaber og forsyningspligt- og handelselskaber som minimum skal offentliggøre oplysninger om gældende priser og vilkår for deres ydelser på deres egne hjemmesider og indrapportere priserne til »den eller de af Energitilsynet udpegede forbrugerportaler«, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1 og 3. Det bemærkes, at Energitilsynet har ændret navn til Forsyningstilsynet.

I praksis indrapporterer naturgasselskaberne deres priser til portalen »Gasprisguiden«, jf. §§ 9 og 10 i bekendtgørelse nr. 1385 af 29. november 2018 om betaling for myndighedsbehandling i Forsyningstilsynet efter lov om naturgasforsyning.

Gasprisguiden henvender sig til både private forbrugere og virksomheder, og Gasprisguiden gør det muligt for disse forbrugere at sammenligne priser på markedets forskellige gasprodukter.

3.3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi og Forsyningsministeriet anbefaler, at Forsyningstilsynet får overdraget ansvaret for at drive prisportalen på det danske detailmarked for gas. I dag ejer og driver det danske transmissionselskab, Energinet Gas TSO A/S, prisportalen, som hedder »Gasprisguiden«

Det er ikke en naturlig opgave for et transmissionselskab at eje og drive en prisportal for et detailmarked, og ansvaret for at drive en gasprisportal bør placeres hos en aktør, der både har tilstrækkelige ressourcer til at udvikle portalen og tilstrækkeligt kendskab til gasmarkedet. Aktøren bør desuden være objektiv, uafhængig og have den fornødne troværdighed og styrke til at sikre, at de offentliggjorte produkter og priser m.m. er korrekte, fyldestgørende og lever op til kravene i lovgivningen.

Det foreslås, at ansvaret for at eje og drive prisportalen for

detailmarkedet for gas placeres hos Forsyningstilsynet, idet Forsyningstilsynet opfylder de nævnte krav og er udpeget til at være den nationale regulerende myndighed, dvs. den uafhængige myndighed på energiområdet. Det betyder, at Forsyningstilsynet enten vil skulle udvikle og drive en ny prisportal for gasmarkedet eller overtage den eksisterende prisportal fra Energinet og foretage de tilretninger, som måtte være nødvendige for at portalen kan leve op alle lovkrav og markedets rimelige forventninger til en sådan prisportal.

Forsyningstilsynet vil efter det foreslåede kunne udbyde opgaven med udvikling og drift af prisportalen til en ekstern aktør. Forsyningstilsynet vil dog fortsat have ansvaret for, at prisportalen udvikles og drives på en måde, der sikrer at portalen opfylder sin funktion, som er at sætte forbrugerne i stand til på et oplyst grundlag at vælge et af gasprodukterne på markedet.

Forsyningstilsynet har i forvejen ansvaret for prisportalen på elområdet, Elpris.dk, og det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en prisportal for gasprodukter naturligt og med fordel kunne drives sammen med Elpris.dk. Der ville dermed blive skabt en fælles indgang og en ensartet måde for forbrugerne til at søge efter og sammenligne priser og vilkår for deres energiydelser, hvad enten der er tale om elprodukter, gasprodukter eller kombinerede el- og gasprodukter. Der bør derfor arbejdes på, at der på sigt kommer en fælles prisportal for elmarkedet og gasmarkedet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet henviser i den forbindelse til, at Elreguleringsudvalget anbefalede, at der blev lavet én fælles portal i udvalgets rapport »Statusrapport for Elreguleringsudvalgets arbejde« fra september 2013. Og der henvises til de specielle lovbemærkninger til den ændringslov, der indførte prisportalen for elområdet. Her blev det fremhævet, at der »i første omgang« blev fokuseret på at udvikle en ny prisportal for elområdet frem for en fælles el- og gasprisportal, fordi der med leveringspligten og engrosmodellen ville »gælde nogle reguleringsmæssige rammer af relevans for konfigurationen af den nye prisportal, der er forskellige fra de rammer, der gælder på gasområdet«, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 180 som fremsat.

Formålet med en prisportal er at give forbrugerne mulighed for at overskue markedet og sammenligne forskellige tilbud, således at de kan træffe et informeret energivalg. En gennemsigtig, troværdig og velfungerende prisportal er et vigtigt redskab til at fremme et mere effektivt marked, og det er ekstra vigtigt i et helt frit marked, hvor forbrugerne selv skal træffe et aktivt valg. Vigtigheden af at have en velfungerende prisportal bliver således større, når forsyningspligtreguleringen afskaffes og erstattes med en leveringspligt, som kun omfatter kommercielle gasprodukter, og hvor priserne er fri.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet skal eje og drive prisportalen fra den 1. april 2023, således at ansvaret for prisportalen falder sammen med indførelsen af en generel leveringspligt

på gasmarkedet, hvilket prisportalen skal understøtte. Dette vil give Forsyningstilsynet tid til evt. at udvikle en ny prisportal i overensstemmelse med de nævnte anbefalinger om, hvad der udgør den bedste løsning for gasmarkedet.

Det foreslås endvidere, at alle gasleverandører vil blive forpligtet til at sørge for, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om leverandørernes priser og vilkår på deres hjemmesider og på en offentlig prisportal, som Forsyningstilsynet får ansvaret for at eje og drive. Gasleverandørernes offentliggørelsesforpligtelser vil hermed blive præciseret og flyttet fra bekendtgørelsen om naturgasselskabers offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår, til lov om naturgasforsyning, idet gasleverandørernes forpligtelse til at offentliggøre og indberette korrekte priser og vilkår for deres gasprodukter til en offentlig prisportal efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering er helt central i et gasmarked, som ikke er reguleret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 94 og bemærkningerne hertil.

3.4. Omkostninger som følge af betaling for myndighedsbehandling som en del af prisen for prisregulerede gasprodukter

3.4.1. Gældende ret

Det følger af § 24, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at forsyningspligtige selskaber, omfattet af lovens § 24, stk. 1, skal betale til dækning af omkostninger i forbindelse med afholdelse af udbud til forsyningspligtvirksomhed efter lovens § 27. Kompetencen til at fastsætte regler efter § 24, stk. 3, er delegeret til Energistyrelsen.

Energistyrelsen har med hjemmel i naturgasforsyningslovens § 24, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 1302 af 4. december 2019 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Det følger af § 1, stk. 3, at selskaber omfattet af § 24, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, betaler på baggrund af det antal timer, der er medgået til udførelsen af den enkelte opgave.

Det følger af § 44, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven betales af de selskaber, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med efter loven. Efter bestemmelsen har Forsyningstilsynet således pligt til selv at fastsætte regler for betaling og opkrævning af beløb til dækning af bl.a. tilsyn med forsyningspligtprodukter og tilbagefaldsproduktet. Forsyningstilsynet har med hjemmel i § 44, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 1385 af 29. november 2018 om betaling for myndighedsbehandling i Forsyningstilsynet efter lov om naturgasforsyning. Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, at naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed efter § 27 i lov om naturgasforsyning, betaler på baggrund af det antal timer, der er medgået til udførelsen af den enkelte opgave for Forsyningstilsynets tilsyn med priser og vilkår for tilba-

gefaldsproduktet, jf. § 27, stk. 5, jf. stk. 4, og forsyningspligtprodukter, jf. § 37 b, stk. 4 og 5.

Det følger af § 53 a i lov om naturgasforsyning, at udgifterne til driften af Ankenævnet på Energiområdet betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren har i medfør af § 53 a i lov om naturgasforsyning fastsat regler om betaling for og opkrævning af udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, senest ved bekendtgørelse nr. 1501 af 15. december 2017 om betaling for Ankenævnet på Energiområdet. Der er ikke i bekendtgørelsen fastsat regler om specifikation af omkostningerne ved behandling af sager vedrørende forsyningspligtige naturgasleverandører. Det er Ankenævnet, der afgør, hvordan opkrævningen sker. Ankenævnet på Energiområdet er et privat klagenævn, der har sekretariat i Konkurrence- & Forbrugerstyrelsen. Ankenævnet er oprettet af energibranchen, og ankenævnet er godkendt i medfør af kapitel 3 i forbrugerklagebogen.

§ 27, stk. 4, og § 37 b, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, fastsætter udtømmende de elementer, der kan indgå i prisen for forsyningspligtproduktet og tilbagefaldsproduktet, og det er efter gældende ret ikke muligt for gasleverandører med bevilling til forsyningspligt eller leverandører af tilbagefaldsproduktet at inkludere andre omkostninger i prisen. Det medfører, at disse naturgasleverandører ikke kan viderefakturere deres omkostninger til betaling af omkostninger til Energistyrelsen, Forsyningstilsynet og til Ankenævnet på Energiområdet, jf. ovenfor, til de forbrugere, der modtager disse produkter.

Andre gasleverandører kan selv fastsætte deres priser og dermed tage højde for omkostninger til myndighedsbehandling i den måde, de fastsætter prisen på deres kommercielle gasprodukter.

3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I reglerne om prissætning af forsyningspligtproduktet og tilbagefaldsproduktet er der ikke taget højde for, at gasleverandørerne har omkostninger ved at skulle betale gebyrer for myndighedsbehandling. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke har været hensigten ved indførelsen af lov nr. 1399 af 5. december 2017 (bl.a. om betaling for myndighedsbehandling), at disse omkostninger ikke skulle kunne indregnes i prisen for disse naturgasprodukter.

Det foreslås derfor, at de forbrugere, der modtager et forsyningspligtprodukt eller et tilbagefaldsprodukt, skal kunne faktureres for de omkostninger, som den eller de forsyningspligtige naturgasleverandører har ved at skulle betale for den myndighedsbehandling og sagsbehandling, som Energistyrelsen og Forsyningstilsynet og Ankenævnet på Energiområdet skal udføre efter § 27, stk. 5, og § 37 b, stk. 4 og 5, samt § 53 a i lov om naturgasforsyning.

De foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 61, 86 og 87, der vil ændre i § 27, stk. 4, og § 37 b, stk. 3 og 5, i lov om naturgasforsyning, vil således medføre, at prisen for forsyningspligtproduktet og tilbagefaldsproduktet som et ekstra element kan omfatte naturgasleverandørernes omkostninger til betaling af en række lovpligtige gebyrer for myndighedsbehandling og gebyrer til driften af det private ankenævn på energiområdet. Bestemmelserne vil også medføre, at Forsyningstilsynet i sit tilsyn med forsyningspligtproduktet vil skulle føre tilsyn med, at prissætningen af omkostningerne til betalinger for myndighedsbehandling ikke overstiger de faktiske omkostninger, som gasleverandørerne har haft.

Det bemærkes, at Forsyningstilsynet allerede efter den gældende § 27, stk. 5, i lov om naturgasforsyning kan føre tilsyn med prissætningen af omkostningerne til tilbagefaldsproduktet.

De gældende regler om anmeldelse af priser og betingelser i bekendtgørelsen om regler for anmeldelse af priser og betingelser m.v. for naturgasforsyning, og de gældende regler om varsling af ændrede kontraktbetingelser i bekendtgørelsen om forbrugeraftaler om levering af naturgas, finder fortsat anvendelse. Det vil medføre, at naturgasleverandører med bevilling til forsyningspligt og naturgasleverandører, der leverer tilbagefaldsproduktet, kan anmelde og varsle en prisændring som følge af de i lovforslaget foreslåede bestemmelser i løbet af en bevillingsperiode eller efter indgåelse af en aftale om tilbagefaldsproduktet. Det forventes, at der vil være tale om ændringer, som ikke er væsentlige.

Naturgasleverandører, der ved lovens ikrafttræden har bevilling til forsyningspligt eller er leverandører af tilbagefaldsproduktet, vil således kunne anmelde og varsle en prisændring i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 61, 86 og 87 og bemærkningerne hertil.

3.5. Ordensmæssige ændringer i lov om naturgasforsyning

3.5.1. Lov om naturgasforsynings anvendelsesområde

3.5.1.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at loven i udgangspunktet finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets bemærker, at den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, er lovens klare udgangspunkt ved regulering af monopolaktiviteterne transmission, distribution, sammen med den kommercielle del inden for disse to infrastrukturtyper i form af forsyning (handel med gas) samt oplagring af naturgas, der baserer sig på såvel monopolbaserede hensyn som kommercielle hensyn. Disse aktiviteter er kendetegnet ved at foregå inden for systemet, jf. lovens § 6, nr. 22.

Det følger endvidere af stk. 1, 2. pkt., at loven desuden også finder anvendelse på tilstødende naturgasforsyningsssystemer, hvilket Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker ikke er en del af lovens udgangspunkt.

Det fremgår således af bemærkningerne til lov nr. 520 af 7. juni 2006 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 4819, at formålet med § 2, stk. 1, 2. pkt., at give mulighed for, at tilstødende naturgasforsyningsystemer kan omfattes af beredskabsarbejdet efter § 15 a.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne til lov nr. 520 af 7. juni 2006 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om, at baggrunden for § 2, stk. 1, 2. pkt. er, at beredskabsarbejdet for naturgassektoren sigter på at betragte sektoren som en helhed, det vil sige fra naturgassens ilandføring frem til slutbrugeren. Enkelte tilstødende naturgasforsyningsystemer er imidlertid ikke omfattet af naturgasforsyningslovens bevillingssystem. Det gælder dels DONG's naturgasbehandlingsanlæg ved Nybro, dels de naturgas-luft-forsynings-systemer, som afløser tidligere bygasforsyningsystemer. Af hensyn til det samlede beredskab for naturgassektoren er det hensigtsmæssigt, at sådanne tilstødende naturgasforsynings-systemer kan indgå i beredskabsarbejdet efter § 15 a.

Tilstødende naturgasforsyningsystemer er gasinfrastruktur uden for den infrastruktur, der defineres som systemet, jf. lovens § 6, nr. 22. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker om sådan gasinfrastruktur, ikke på systematisk vis bør benævnes som tilstødende naturgasforsyningsystemer, når der er tale om anden gasinfrastruktur end omfattet af systembegrebet (§ 6, nr. 22).

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at loven også finder anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet lægger til grund, at lovens historiske afsæt i fossil naturgas ikke er retvisende for den konkrete gassammensætning i dag, da gasmikset også indeholder gas fra vedvarende energikilder. Se bemærkninger om lovens terminologi vedrørende naturgas med mere i punkt 3.1.1.

Foruden ovenstående bemærker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at lovens anvendelsesområde herudover flere steder konkret er udvidet i materielle bestemmelser, der omhandler andet og flere forhold end, hvad der fremgår af § 2, stk. 1, og 2, i lov om naturgasforsyning.

Det følger eksempelvis af den gældende bestemmelse i §

21, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren, efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg, fastsætter regler for adgang til opstrømsrørledningsnet og opstrømsanlæg, herunder faciliteter, som yder tekniske tjenester i forbindelse med sådan adgang, bortset fra de dele af sådanne net og faciliteter, der benyttes til lokale produktionsaktiviteter ved et felt, hvor gassen produceres. Denne gasinfrastruktur er anden gasinfrastruktur set i forhold til omfanget af gassystemet, som defineret som systemet, jf. lovens § 6, nr. 22.

Det følger eksempelvis af den gældende bestemmelse i § 35 g, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan yde et pristillæg på 82,2 kr. pr. leveret GJ rensset biogas, der leveres til et bygasnet. Denne gasinfrastruktur er anden gasinfrastruktur set i forhold til omfanget af gassystemet, som defineret som systemet, jf. lovens § 6, nr. 22.

Det følger eksempelvis endelig af den gældende bestemmelse i § 26, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab har i bevillingsområdet forsyningspligt over for forbrugere i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og over for andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, jf. § 7. På dette begrænsede forhold vedrørende det ellers ikkeregulerede gasmarked (gashandlernes forpligtelser over for kunder).

3.5.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse, at en systematisering af lov om naturgasforsyning, herunder også i forhold til lovens anvendelsesområde er nødvendig.

Med den gældende opbygning og systematik af § 2, stk. 1 og 2, sammenholdt med flere af lovens materielle bestemmelser, gengiver lovens bestemmelser om anvendelsesområdet ikke det reelle anvendelsesområde for loven.

Henset til de foreslåede ændringer i terminologien om naturgas over for gas i punkt 3.1.1., foreslås også dele fra § 2, stk. 2, indarbejdet i et nyt § 2, stk. 1 for at lette gennemsigtigheden vedrørende den gas, som loven regulerer (ikke kun fossil naturgas).

Det foreslås derfor, at § 2, stk. 1, affattes således, at loven (i udgangspunktet) finder anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas i systemet som nævnt i § 6, nr. 22, herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet (gældende § 2, stk. 1, 1. pkt) og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i gassystemet (gældende § 2, stk. 2).

Formålet med den foreslåede nyaffattelse af § 2, stk. 1, er at systematisere, hvad der i udgangspunktet er reguleret af lov om naturgasforsyning uanset den stadigt stigende procentsats vedvarende energi i gasmikset.

Samtidig foreslås også, at § 2, stk. 2, nyaffattes således, at loven også finder anvendelse på visse forhold vedrørende

handel med gas og visse kundeforhold. Loven finder endvidere også anvendelse for opstrømsanlæg og visse forhold vedrørende bygasnet.

Formålet med den foreslåede nyaffattelse af § 2, stk. 2, er at systematisere bestemmelserne om anvendelsesområdet sådan, at de aktiviteter der ikke fuldt ud er underlagt regulering fremgår af denne bestemmelse. Sådanne forhold er eksempelvis forsyningspligten, hvor der gennem regulering gribes ind i et ellers ikkereguleret gasmarked, og dermed stilles krav for gasleverandører over for kunderne. Tilsvarende gør sig gældende for så vidt, der er tale om gasinfrastruktur, som ikke er en del af systemet, jf. lovens § 6, nr. 22, men som alligevel på visse punkter reguleres i lov om naturgasforsyning. Der er eksempelvis tale om støtteforhold til rensset biogas til bygasnet og adgangsbetainger med mere til opstrømsanlæg.

Den foreslåede nyaffattelse af § 2, stk. 2, vil medføre, at det fremgår tydeligt, at loven også omfatter forhold uden for udgangspunktet i stk. 1 (gassystemet over for anden gasinfrastruktur og infrastrukturregulering over for markedsregulering).

De foreslåede ændringer vil øge gennemsigtigheden af lovens anvendelsesområde, hvor enkelte bestemmelser i loven allerede i dag regulerer andre forhold end gassystemet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker i den forbindelse, at loven ikke finder anvendelse på rene brintror.

3.5.2. Begrebsforenkling og systematisering

3.5.2.1. Gældende ret

Lov om naturgasforsyning indeholder på nogle områder uklare og begreber, der ikke er retvisende.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 22, at system defineres som alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. Bestemmelsen gennemfører art. 2, nr. 13 i gasdirektivet.

Systembegrebet dækker indholdsmæssigt over hvad der betegnes som gassystemet, og er udgangspunktet for reguleringen i lov om naturgasforsyning. Anden gasinfrastruktur reguleres til dels også af lov om naturgasforsyning. Se om lovens anvendelsesområde i punkt 3.5.1.

På trods af systemdefinitionen optræder lovens begrebsanvendelse om infrastruktur inden for gassystemet og anden gasinfrastruktur inkonsekvent ved ikke sondre systematisk mellem net- og systembetegnelserne. I forhold til brugen af begreberne net over for system, fremgår eksempelvis følgende nedslagspunkter.

Det fremgår om distributionsnet i § 6, nr. 3, i lov om

naturgasforsyning, at distributionsnet består af lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet. Her anvendes netbegrebet, selvom distributionsnet er en del af gassystemet modsat anden gasinfrastruktur. Anvendelsen af naturgasforsyningsnet anvendes også i strid med definitionen af naturgasforsyningsnet, jf. § 6, nr. 15.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 15, at et naturgasforsyningsnet er en fælles betegnelse for transmissions- og distributionsnet. Her anvendes netbegrebet selvom både distributionsnet og transmissionsnet er en del af gassystemet modsat anden gasinfrastruktur.

Begrebet naturgasforsyningsnet anvendes endvidere generelt inkonsekvent i forhold til definitionen, jf. § 6, nr. 15. Eksempelvis i definitionen af et distributionsnet, jf. § 6, nr. 3, ovenfor, men også i følgende bestemmelser.

Det af fremgår af lovens § 2, stk. 4, at loven ikke finder anvendelse på transmissionsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet. Her anvendes naturgasforsyningsnet konkret som betegnelse for det danske gassystem.

Det fremgår af lovens § 10 a, at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter i forsyningsområdet i fornødent omfang. Her anvendes naturgasforsyningsnet som betegnelse for både transmissions- og distributionsnet.

Det fremgår af lovens § 35 a, stk. 1, at en ejer af et opgraderingsanlæg til biogas har ret til at blive tilsluttet naturgasforsyningsnettet. Her anvendes naturgasforsyningsnettet om tilslutning til enten distributionssystemer eller transmissionssystemet.

Systembegrebet anvendes ligesom netbegrebet inkonsekvent.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 24, at et tilstødende naturgasforsyningssystem betegnes som et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningssystem, eller et større gasforsyningssystem, som i væsentligt omfang er tilkoblet det samlede naturgasforsyningssystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet. Her anvendes tilstødende naturgasforsyningssystem som betegnelse for anden gasinfrastruktur - opstrømsanlæg og bygasnet.

Både bygasnet og opstrømsanlæg er anden gasinfrastruktur, der ikke er omfattet af systembegrebet, jf. lovens § 6, nr. 22, men dog på visse områder reguleret af eller påvirket af loven. Se om lovens anvendelsesområde i punkt 3.5.1.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 19, at opstrømsanlæg er betegnelsen for opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet. Her er netop tale om anden gasinfrastruktur.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 20, at opstrømsrørledningsnet betegnes som enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives eller er anlagt som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede naturgas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal. Bestemmelsen gennemfører art. 2, nr. 2, i gasdirektivet. Her er netop tale om anden gasinfrastruktur.

Systembegrebet og netbegrebet har betydning i forhold til adgangsbetingelser og rettigheder i det liberaliserede gasmarked for tredjeparter – andre markedsaktører som ikke er ejerselskabet af infrastrukturen.

Det fremgår af lovens § 6, nr. 23, at en systembruger defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner (handler med gas, jf. § 6, nr. 6) eller forsynes fra et system. Modsætningsvist er en bruger af anden gasinfrastruktur en netbruger.

3.5.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning

Begreberne net og system anvendes generelt som synonymer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre.

Den ordensmæssige udfordring består i, at der for de forskellige dele af gasinfrastrukturen gælder forskellig indholdsmæssige regler. Når loven samtidig fastsætter rettigheder og pligter for tredjeparter som et grundelement i liberaliseringen af gasmarkedet, fremstår loven ikke tilstrækkelig systematisk, når begreberne net og system anvendes inkonsekvent. Begreberne anvendes endvidere i sammensætninger med andre ord, der til tider strider med definitionerne i loven og den bagvedliggende EU-regulering.

Derfor foreslås en generel systematisering af begreberne net og system, i forlængelse af opretningsarbejdet med det tidligere anvendte begreb opstrømssystem, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L17 om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet som fremsat, side 13-14.

Systematiseringen har til formål at sikre gennemsigtigheden og begrebsforenklingen i gassektoren, sådan eksempelvis systembrugerne (markedsaktørerne inden for gassystemet, jf. § 6, nr. 22) på en mere enkel måde kan læse om sine rettigheder og pligter. Modsætningsvist vil brugere af anden gasinfrastruktur, såfremt forholdet er reguleret af lov om naturgasforsyning, tilsvarende på en mere enkel og gennemsigtig måde kunne læse om sine rettigheder og pligter for brugen af anden gasinfrastruktur.

Samtidig vil systematiseringen have betydning for den foreslåede formalisering af begrebet systemansvarlig virksomhed, der vil finde anvendelse inden for gassystemet (ikke for anden gasinfrastruktur). Se herom punkt 3.1.3.

Endelig vil systematiseringen have betydning for den fore-

slåede nyaffattelse af lovens anvendelsesområde i § 2, stk. 1, og 2, der har til formål at sikre gennemsigtighed, ved at fastlægge et klart udgangspunkt (regulering af gassystemet), men med tilknyttede undtagelser (regulering af anden gasinfrastruktur, regulering af forbrugerforhold, regulering af det ellers ikkeregulerede gasmarked). Se herom punkt 3.5.1.

Systematiseringen foreslås gennemført ved, at systematisere suffikset for gasinfrastruktur omfattet af systembegrebet, jf. lovens § 6, nr. 22.

Eksempelvis foreslås distributionssystemer (tidligere distributionsnet) defineret som lavtryksledninger med tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygnet.

Delen om lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet i den tidligere definition af distributionsnet forlades således til fordel for en italesættelse af en sondring mellem de to grundlæggende niveauer, der findes inden for gassektoren – højtryk (transmission og opstrøm) over for lavtryk (distribution). Der er ikke inden for lov om naturgasforsyning reguleringsmæssig forskel på lokale distributionsledninger eller regionale distributionsledninger. De konstituerer tilsammen et distributionssystem i et givent område.

Tilsvarende medtages en formulering om tilhørende nødvendige tekniske anlæg, da dette har været en implicit forståelse af, at gasinfrastruktur ikke alene består af gasrør men også tilhørende anlæg som måle- og regulérstationer, kompressorstationer med videre. Se herom punkt 3.1.3.

Endelig forlades brugen af naturgas til fordel for den mere generiske betegnelse gas med behørig gaskvalitet. Kravene til gaskvalitet fastsættes af Sikkerhedsstyrelsen – typisk benævnt naturgaskvalitet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker om bygnet, at gaskvaliteten for bygas er anderledes end for den, der gælder for det som i lov om naturgasforsynings betegnes som gassystemet og opstrømsanlæg.

Lignende systematiseringer foretages i forhold til transmission og lager.

For anden gasinfrastruktur foreslås brugen af net som suffiks opretholdt, eller konsekvensændret hertil.

Systematiseringen betyder videre, at begreberne tilstødende naturgasforsyningssystem og naturgasforsyningsnet generelt forlades.

Af hensyn til gennemsigtigheden i loven foreslås den underliggende infrastruktur skrevet eksplicit ind i loven. Begreberne tilstødende naturgasforsyningssystem og naturgasforsyningsnet dækker konkret i de aktuelle sammenhænge over bestemte typer gasinfrastruktur, men som ovenfor anført anvendes inkonsekvent i forhold til lovens definition af naturgasforsyningsnet.

Eksempelvis foreslås naturgasforsyningsnet i lovens § 2, stk. 4, ændret til gassystem.

§ 2, stk. 4, angiver, at loven ikke finder anvendelse på transmissionsnet (transmissionssystemer) på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet. Her skal ved naturgasforsyningsnet konkret forstås det danske gassystem, da det danske gassystem består af det overordnede transmissionssystem, distributionssystemerne og de danske gaslagre.

Eksempelvis foreslås tilstødende naturgasforsyningsystem i lovens § 15 a, stk. 1, ændret til opstrømsanlæg og bygasnet.

§ 15 a, stk. 1, angiver, at selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsyningsystem tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at første del af § 15 a, stk. 1, angår beredskabsforhold inden for gassystemet, jf. § 6, nr. 22, mens anden del af § 15 a, stk. 1, angår beredskabsforhold for tilstødende naturgasforsynings-systemer. Det vil sige for anden gasinfrastruktur end gassystemet, hvilket i praksis er opstrømsanlæg og/eller bygasnet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår således på denne baggrund generelt at gennemføre en systematisering og begrebsforenkling inden for lov om naturgasforsyning. De enkelte ændringer fremgår af lovforslaget, og der henvises til de specielle bemærkninger for de enkelte ændringer.

Som en konsekvens af den foreslåede systematisering af begrebsanvendelsen, foreslås ligeledes en række konsekvensændringer i lov om fremme af vedvarende energi, og i andre love, der indholdsmæssigt anvender lov om naturgasforsynings hidtidige begreber.

Det bemærkes dog også samtidig, at ligesom ved de særlige forhold for lov om varmforsyning, omtalt i punkt 3.1.1.2., foreslås konsekvensændringerne ikke gennemført konsekvent i lov om varmforsyning af hensyn til dennes lovs særlige systematik.

3.6. Sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse og indsættelse af bestemmelse om regioners varetagelse af egenproduktion af elektricitet

3.6.1. Gældende ret

Lov om elforsyning indeholder ikke regler for regioner. Re-

gioner har i medfør af den såkaldte myndighedsfuldmagt hjemmel til at varetage opgaver til eget brug, jf. punkt 3.6.2. nedenfor. Efter disse regler har regioner mulighed for at producere elektricitet til eget brug samt i et vist omfang sælge overproduktion af elektricitet, som opstår i forbindelse med produktion til eget brug. Der er ikke krav om selskabsudskillelse af regional elproduktion til eget brug. Regioner har ikke herudover hjemmel til at producere elektricitet.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om elforsyning, at loven finder anvendelse på produktion, transport, handel og levering af elektricitet samt på aggregering og energilagring. Det fremgår videre af § 4, stk. 1, 2. pkt., at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1. Det indebærer, at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, der blandt andet varetager virksomhed vedrørende elproduktion. Det følger af bemærkningerne til § 4, stk. 1, jf. Folketingsstidende 1998-99, A, L 234 som fremsat, side 5892, at når en kommune varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1, så skal virksomheden udøves i selskaber med begrænset ansvar.

Formålet med § 4, stk. 1, 2. pkt., er bl.a. at adskille kommunal elforsyningsvirksomhed, og herunder også elproduktion, fra kommunens øvrige drift, så kommunens primære økonomi ikke blandes sammen med økonomien i elforsyningsvirksomheden eller i det enkelte elproduktionsanlæg. Krav om selskabsmæssig udskillelse gælder både kommunens produktion af elektricitet til eget brug og produktion heraf med henblik på afsætning på markedet.

Det er således udgangspunktet, at hvis kommuner ønsker at opsætte elproduktionsanlæg, f.eks. solcelleanlæg – hvad enten dette er med henblik på produktion til eget brug eller med henblik på afsætning på markedet – så skal dette udskilles i et separat selskab med begrænset ansvar. Det følger imidlertid af § 2, stk. 4, 1. pkt., i lov om elforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser. Denne hjemmel har tidligere været anvendt af ministeren til at kunne undtage kommuners opsætning af solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse.

En dispensation med hjemmel i § 2, stk. 4, 1. pkt., giver kommunerne adgang til egenproduktion, uden at dette skal ske i et selskab med begrænset hæftelse. Med en dispensation får kommuner herved adgang til at spare elafgiften af sit egetforbrug.

Det fremgår af § 2, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes. Dette kan ske ved ministerens administration af dispensationspraksis ved konkrete afgørelser eller ved bekendtgørelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 2, stk. 4, 2. pkt., indebærer, at ministeren kan fastsætte et loft for dispensationsadgangen efter § 2, stk. 4, 1. pkt. Reglerne for et loft for dispensationsadgangen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 179 af 26. februar 2019 om undtagelse af visse kommunale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse. Dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse kan blandt andet opnås, hvis solcelleanlægget opføres i forbindelse med nybyggeri eller større renoveringer, hvor anlægget indgår som en del af overholdelsen af energirammen, eller hvis solcelleanlægget er nettilsluttet senest den 28. juni 2013.

Det er en forudsætning for regionernes opgavevaretagelse, at opgavevaretagelsen er hjemlet i sektorlovgivningen. Derudover skal opgaveområdet være beskrevet i § 5, stk. 1, i regionsloven. Det følger således af bestemmelsen i § 5, stk. 1, jf. § 5, stk. 2, i regionsloven, at de opgaver, en region skal kunne varetage, skal være hjemlet i og positivt afgrænset i den sektorlovgivning, der er nævnt i § 5, stk. 1, i regionsloven. Der er ikke krav om, at de opgaver, som er nævnt i § 5, stk. 1, i regionsloven, skal varetages af regioner. Det beror således på en fortolkning af sektorlovgivningen, om der er tale om en obligatorisk eller fakultativ opgave.

I § 5, stk. 2, i regionsloven, er det anført, at regioner ikke kan varetage andre opgaver end de i stk. 1 nævnte. Det er dog forudsat i regionsloven, at det forhold, at regioner er offentlige myndigheder, der modtager offentlige bevillinger, og som varetager opgaver i henhold til lovgivningen, indebærer, at regionerne vil have mulighed for i overensstemmelse med lovgivningen på området at foretage dispositioner, der er nødvendige eller hensigtsmæssige for at varetage de pågældende opgaver. Det kaldes for regionernes "myndighedsfuldmagt". Som eksempler på opgaver, som regioner kan varetage i medfør af myndighedsfuldmagten, kan nævnes produktion af varer og tjenesteydelser til eget brug og salg af overproduktion, køb og salg af fast ejendom m.v. Regioner har i medfør af reglerne om produktion til eget brug mulighed for at producere elektricitet til eget brug samt i et vist omfang sælge overproduktion af elektricitet, som opstår i forbindelse med produktion til eget brug. Der er ikke krav om selskabsudskillelse af regional elproduktion til eget brug. Regioner har ikke herudover hjemmel til at producere elektricitet.

Hvis det ønskes nærmere at regulere opgaver, som regioner har hjemmel i myndighedsfuldmagten til at varetage, f.eks. stille krav om, at opgaven skal ske i selskabsform, skal dette ske i den skrevne sektorlovgivning. Herefter vil opgavevaretagelsen ikke længere bero på myndighedsfuldmagten, men på den pågældende sektorlovgivning. Da de opgaver, som regioner i medfør af sektorlovgivningen kan varetage, skal fremgå af § 5, stk. 1, i regionsloven, vil der som konsekvens af reguleringen i sektorlovgivningen skulle ske en ændring af § 5, stk. 1, med henblik på at angive opgaven i temaform, jf. ovenfor, medmindre opgaven falder ind under én af de opgaveområder, der allerede er nævnt i bestemmelsen.

3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Art. 21 i VE II-direktivet stiller krav om, at medlemsstaterne skal sikre alle forbrugeres ret til at forbruge egenproduceret strøm. I forbindelse med implementering af VE II-direktivets art. 21 er det vurderet, at det ikke er nødvendigt at foretage ændringer af de gældende regler i lov om elforsyning om kommunernes ret til at producere elektricitet til eget forbrug. For at sikre overholdelse af EU-rettens princip om proportionalitet er det dog vurderet, at regioner skal sidestilles med kommuner i forhold til, at egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar. Med egenproduktion menes produktion med henblik på eget forbrug. På samme måde er det vurderet, at regioner skal sidestilles med kommuner i forhold til mulighed for dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse med henblik på adgang til egetforbrug, herunder adgangen til at spare elafgiften.

Med lovforslaget foreslås det på den baggrund at ændre lov om elforsyning med henblik på, at regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar. Med lovforslaget vil kommuner og regioner blive sidestillet i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse.

Med lovforslaget foreslås det endvidere, af hensyn til overholdelse af EU-rettens princip om proportionalitet, at ministerens bemyndigelse til at bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes, udvides til også at omfatte regioner.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede ændring af bemyndigelsen få mulighed for både at træffe konkrete afgørelser og fastsætte regler for regioner om loft over dispensationsadgangen fra kravet om selskabsudskillelse i bekendtgørelse nr. 179 af 26. februar 2019. Med en forventet ændring af bekendtgørelsen vil regioner fremadrettet kunne opnå dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, hvis solcelleanlægget opføres i forbindelse med nybyggeri eller større renoveringer, hvor anlægget indgår som en del af overholdelsen af energirammen.

Forslaget indebærer, at regioners produktion af elektricitet til eget forbrug, ikke længere reguleres af myndighedsfuldmagten, men derimod af lov om elforsyning. Som konsekvens heraf foreslås indsat en bestemmelse i § 5, stk. 1, i regionsloven, om regioners varetagelse af egenproduktion af elektricitet, jf. forslaget § 9. Baggrunden er, at § 5, stk. 1, i regionsloven, i temaform skal angive de områder og opgaver, som regioner i henhold til sektorlovgivningen kan varetage, jf. punkt 3.6.1. ovenfor. Da det foreslås, at der i § 4, i lov om elforsyning, indsættes krav om selskabsudskillelse ved egenproduktion af elektricitet for regioner, som medfører at regioner også får mulighed for at opnå dispensation efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og at bemyndigelsen i § 2, stk.

4, 2. pkt., lov om elforsyning, udvides til også at omfatte regioner, skal dette afspejles i § 5, stk. 1, i regionsloven. Det foreslås på den baggrund, at der i § 5, stk. 1, i regionsloven, indsættes et nyt nr. 7, så varetagelse af egenproduktion af elektricitet tilføjes til de opgaver, som regionsrådet i overensstemmelse med lov om elforsyning kan varetage. Regioners varetagelse af produktion af elektricitet til eget forbrug vil herefter bero på den skrevne lovgivning – lov om elforsyning – og ikke længere myndighedsfuldmagt. De opgaver, som regioner i øvrigt kan varetage med hjemmel i myndighedsfuldmagten, berøres ikke af dette lovforslag.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 2 og 3, og § 9 og bemærkningerne hertil.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

Både lovforslagets del om udbud af pristillæg for opgraderet biogas og gas fra vedvarende energikilder og udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) forventes at understøtte verdensmål 7 om bæredygtig energi. I forhold til verdensmål 7 vurderes der at være positive konsekvenser specifikt i forhold til delmål 7.2, hvorefter andelen af vedvarende energi i det globale energimix skal øges væsentligt inden 2030.

Power-to-X kræver store mængder vedvarende energi, som anvendes til at producere grøn brint og andre bæredygtige brændstoffer og produkter. Udbuddet vurderes derfor at støtte anvendelse af el fra vedvarende energikilder samt muligvis yderligere udbygning med vedvarende energi.

Hvis og når Power-to-X produkter erstatter fossile alternativer, fremmes desuden den grønne omstilling af de sektorer, som er svære at elektrificere direkte, bl.a. tung landtransport, skibs- og luftfart samt nogle dele af den tunge industri.

Biogas er vedvarende energi, der erstatter fossil naturgas. Biogas fremstilles ved at »afgasse«, dvs. udrådne, biomasse, f.eks. organisk affald, under iltfrie forhold. Husdyrgødning, spildevand og vådt organisk affald fra industri og husholdninger kan bruges i produktionen, der samtidig fungerer som affaldsbehandling. Når husdyrgødning bruges til biogas, reduceres udledningen af drivhusgasser fra husdyrholdet. Biogassen opgraderes og injiceres i gassystemet og erstatter fossil naturgas med biogas. Derudover kan biogassen lagres og vil dermed få en central rolle med at afbalancere energisystemet. På sigt vil Danmarks forbrug af naturgas blive erstattet af biogas og vurderes til at have en væsentlig positiv effekt på FN's verdensmål 7 om bæredygtig energi.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for Forsyningstilsynet og Energistyrelsen.

Dels medfører lovforslagets del om ny økonomisk regulering og dels justering af reglerne for detailmarkedet for gas,

et behov for en mindre tilførsel af ressourcer til Forsyningstilsynet, idet lovforslaget medfører nye opgaver for Forsyningstilsynet. De nye opgaver vedrører Forsyningstilsynets bidrag til at udvikle, implementere og administrere en justeret økonomiske regulering af gasdistribution. Forsyningstilsynet skal fastsætte regler for indtægtsrammer herunder regler for opgørelsen af omkostningsramme, forretningsramme, og en model til fastsættelse af effektiviseringskrav. Forsyningstilsynet har allerede fået tilført 1,3 årsværk fra 2020 faldende til 1 i 2022 og 0 i 2023. Udover ekstra årsværk er der også behov for driftsmidler til konsulentbistand i forbindelse med udvikling af elementer i den nye justerede regulering af gasdistribution. Disse udgifter vurderes at udgøre omtrent 0,2 mio. kr. i 2020.

Lovforslagets del om ændringer i reguleringen af det danske detailmarked for gas vil indebære, at Forsyningstilsynet får ansvaret for at drive prisportalen for gaskmarkedet. I dag er det Energinet Gas TSO A/S, som driver prisportalen (Gasprisguiden).

Såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at der er behov for at udvikle portalen, vil de økonomiske konsekvenser afhænge af den nærmere udformning og udvikling af gasprisportalen. Forsyningstilsynets omkostninger til at drive prisportalen vil være gebyrfinansieret – og således ikke belaste de offentlige finanser – og det samme vil gælde for evt. øgede omkostninger i forbindelse med en evt. videreudvikling af prisportalen.

Til administration af udbud af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder vil lovforslaget indebære, at Energistyrelsen tilføres 1 årsværk i 2020, 4 årsværk i 2021 og 2022 samt 3 årsværk i 2023 og frem. Til teknisk rådgivning i forbindelse med afholdelse af udbuddet er der afsat 1 mio. kr. i 2021 og 2022. Samlet set forventer Energistyrelsen at anvende 0,9 mio.kr. i 2020, 4,4 mio. kr. i 2021 og 2022 samt 2,6 mio.kr. i 2023 og frem. Dette afholder Energistyrelsen inden for rammen af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020.

Lovforslagets del om ændring af lov om fremme af vedvarende energi med henblik på udbud af pristillæg for produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) vurderes at medføre administrative omkostninger. Som følge heraf vil Energistyrelsen blive tilført 1 årsværk i 2020, 2 årsværk i 2021 og 2022 samt 1 årsværk i 2023 samt 0,3 årsværk i 2024 og frem. Dette vil Energistyrelsen afholde inden for rammen af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020.

Lovforslagets del om justering af den økonomiske regulering og indpasning af gasser fra vedvarende energikilder vil medføre behov for nye opgaver for Energistyrelsen. De nye opgaver indbefatter navnlig tilladelser til etablering af gasdistributionsinfrastruktur, når sådanne nye infrastrukturprojekter falder uden for lov om varmforsyning. Se punkt 3.1.2. De nye opgaver forventes som udgangspunkt afholdt inden for Energistyrelsens eksisterende bevilling.

Samlet set vil de negative konsekvenser/merudgifter være 3,2 mio. kr. i 2020, 7,5 mio. kr. i 2021, 7,0 mio. kr. i 2022, 4,3 mio. kr. i 2023 og 2,9 mio. kr. i 2024 og frem.

Herudover medfører lovforslaget begrænsede administrative lettelser for landets kommuner. Tilladelse til gasdistributionsinfrastruktur håndteres sædvanligvis af landets kommuner som varmeplanlægningsmyndighed. For tilfælde der falder uden for lov om varmforsyning, vil Energistyrelsen fremadrettet kunne varetage myndighedsarbejdet inden for lov om naturgasforsynings rammer, hvilket vil kunne medføre begrænsede administrative lettelser for kommunerne.

Det vurderes endvidere, at lovforslagets del om udbud af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder kan have konsekvenser for landdistrikterne via potentielle for at understøtte den grønne omstilling. En hjemmel til at afholde udbud af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder forventes at resultere i øgede anlægsaktiviteter i landdistrikterne, da biogasanlæggene vil blive placeret tæt på husdyrproduktionen, der hovedsagelig finder sted i det vestlige Danmark.

Den del af lovforslaget, som vedrører sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse vurderes ikke at have direkte økonomiske konsekvenser for det offentlige, da det er frivilligt for regioner at etablere elproduktionsanlæg, f.eks. solcelleanlæg. Der forventes derfor kun at være begrænsede økonomiske konsekvenser for regioner i form af administrationsomkostninger, hvis etablering af f.eks. solcelleanlæg sker på allerede eksisterende bygninger, og der således ikke kan opnås dispensation fra kravet om selskabsudskillelse. De foreslåede ændringer for regioner forventes ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for staten eller kommunerne.

De øvrige dele af lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske konsekvenser.

For så vidt angår principperne for digitaliseringsklar lovgivning, er princip et, to og fire fundet begrænset relevante.

Lovforslagets del om indpasning af gas fra vedvarende energikilder præciserer roller og ansvaret for tilbageførelsesanlæg mellem transmissionsselskab og distributionsselskab, hvilket vedrører princip et om enkle og klare regler. Forenklingen og præciseringen forventes således at have en afsmittende effekt på myndighedernes og selskabernes behandling og arbejde med tilbageførelsesanlæg, hvilket alt andet lige forventes at blive enklere med klare og gennemsigtige regler.

Endvidere i lovforslagets del om indpasning af gas fra vedvarende energikilder, foreslås navnet på lov om naturgasforsyning ændret til lov om gasforsyning, hvilket er princip fire om sammenhæng på tværs. Med titelændringen vil der mellem forsyningslovene blive tale om en mere ensrettet terminologi.

Lovforslagets del om justeret økonomisk regulering vil bi-

drage til at opfylde princip et om enkle og klare regler og princip to om digital kommunikation. Dette sker ved, at lov om naturgasforsyning gøres mere enkel ved brug af principperne om rammelovgivning, hvorved loven netop igen gøres mere ensartet og tilsvarende med de øvrige forsyningslove.

Lovforslagets del om detailmarkedet, herunder at overføre ansvaret for prisportalen for gasmarkedet fra Energinet til Forsyningstilsynet, vurderes at ville bidrage til at opfylde princippet et om klare og enkle regler, princip to om digital kommunikation og princip fire om sammenhæng på tværs. Det sker ved at gøre det mere klart og tydeligt, at ansvaret for prisportalen fremover placeres hos Forsyningstilsynet. Heri ligger, at der skal indberettes og kommunikeres digitalt med gaskunderne. Generelt vurderes det, at der vil være synergieffekter og kan give mulighed for at højne brugervenligheden ved at placere prisportalen hos Forsyningstilsynet, samtidig med at prisportalen også forventes at blive udviklet mere end hidtil, når Forsyningstilsynet får ansvaret for at drive både prisportalen for elmarkedet og for gasmarkedet og kan koordinere udviklingen.

De resterende principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Henset til punkt 5, medfører lovforslaget nye arbejdsopgaver for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet er gebyrfinansieret af de virksomheder, der føres tilsyn med. Omkostningerne forventes overvæltet på gasforbrugerne efter samme principper som hidtil. Modsat vil ophævelsen af § 44, stk. 2 medføre en lettelse af økonomien for distributionsselskaber og gasleverandører med 0,2 mio. kr. årligt før regulering pga. færre omkostninger til Forsyningstilsynets opgavevaretagelse. Derfor medfører lovforslaget begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Den justerede økonomiske regulering kan give anledning til ændrede oplysninger i forbindelse med indberetninger til Forsyningstilsynet, og dermed mindre administrative byrder for distributionsselskaber ved overgangen hertil. De konkrete konsekvenser vurderes ved fastsættelsen af de nærmere regler i bekendtgørelse. Der vil med den foreslåede nye økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber blive indført effektiviseringskrav, der på sigt forventes at opveje det begrænsede merforbrug til at implementere og administrere reguleringen.

Lovforslagets del om ophævelse af forsyningspligten og indførelse af leveringspligt samt overdragelse af ansvaret for prisportalen for gasmarkedet til Forsyningstilsynet forventes at medføre omstillingsomkostninger og administrative konsekvenser i mindre omfang for de ca. 10-15 virksomheder, der leverer gas til forbrugere. Der vil være omkostninger forbundet med justeringer af IT-setup og forretningsproces-

ser samt evt. ændring af produktudbud. Det forventes, at Forsyningstilsynets drift af en (ny) prisportal ikke fører til en større byrde end den nuværende prisportal, som ligger hos transmissionsselskabet, Energinet Gas TSO A/S, da virksomhedernes betaling for Forsyningstilsynets opgaver alene omfordes fra at være en tariffbetaling til Energinet til at være en gebyrbetaling til Forsyningstilsynet.

Lovforslagets del om at gasleverandører med bevilling til forsyningspligt og leverandører af det efterfølgende gasprodukt, skal kunne medregne omkostninger til betaling for myndighedsbehandling af produkterne i prisen for disse produkter, vurderes kun at have få og uvæsentlige økonomiske konsekvenser.

Lovforslagets del om sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse er ikke erhvervsrettet. Det vurderer Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering. Denne del af lovforslaget forventes dog at medføre mindre afledte negative konsekvenser for erhvervslivet, idet en opstiller af elproduktionsanlæg, f.eks. en solcellevirksomhed, vil blive påvirket, idet én af solcellevirksomhedens potentielle kunders, regionernes, incitament til at investere i solcelleanlæg kan mindskes.

Det vurderes dermed samlet set, at lovforslaget alene vil medføre omstillingsmæssige og løbende administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt, og der vil derfor ikke ske en yderligere kvalificering af de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som kan indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser ved lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vil blive vurderet i forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelserne.

For så vidt angår principperne for agil erhvervsrettet lovgivning, vurderes lovforslaget i begrænset omfang at berøre principperne. Principperne handler om at muliggøre anvendelsen af nye forretningsmodeller, mere enkel og formålsbestemt, teknologineutral, helhedstænkende og sikker, brugervenlig digitaliseret regulering.

I lovforslagets del om justeret økonomisk regulering foreslås brug af rammeregulering. Den nærmere regeludstedelse vil blive forestået af Forsyningstilsynet med fokus på formål. I de nærmere regler får Forsyningstilsynet mulighed for at fastsætte regler om indsendelsen af reguleringsregnskaber skal ske digitalt for at understøtte digital kommunikation. Forslaget til økonomisk regulering er ensrettet med den øvrige forsyningsregulering, og understøtter således princippet om helhedstænkende regulering og kan være med til at understøtte multiforsyning. Herudover sikres det også, at der ved øget brug af bekendtgørelser, forholdsvist hurtigt kan ske tilpasninger af de gældende regler, hvormed reguleringen gøres mere agil samlet set.

Lovforslagets del om udbud af pristillæg for opgraderet bio-

gas og andre gasser fra vedvarende energikilder samt udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) forventes at give mulighed for fremme af nye teknologier og forretningsmodeller.

Lovforslagets del om indpasning af gas fra vedvarende energikilder understøtter princippet om teknologineutralitet og helhedstænkning. Lovens nuværende afsæt om, at gassystemet distribuerer fossil naturgas, ændres, således at loven i højere grad afspejler, at loven allerede i dag regulerer en stigende procentdel gasser fra vedvarende energikilder i gassystemet. Dvs. der kommer fokus på alle former for gas, der teknisk sikkert kan injiceres i systemet og dermed ikke alene naturgas i sin fossile forstand. Samtidig opnås en ensretning og helhedstænkning med andre forsyningslove som lov om elforsyning og lov om varmforsyning.

Lovforslagets del om at indføre en leveringspligt vurderes at kunne understøtte helhedstænkning og mulige nye forretningsmodeller. De foreslåede regler om leveringspligt, som afløsning for de hidtil gældende regler om forsyningspligt, indebærer en ændret opgavefordeling for gasleverandørerne på detailmarkedet for gas og mulighed for nye forretningsmodeller. Dette fordi forsyningspligten, der i dag varetages af et selskab efter udbud, erstattes af forpligtelser, der skal gælde for samtlige gasleverandører. Tilsvarende kan reglerne om leveringspligt have betydning for gasleverandørernes kommercielle strategier, da de vil indebære, at enhver gasleverandør skal tilbyde samtlige markedsførte gasprodukter fra leverandøren til enhver husholdningsforbruger.

Principperne for agil erhvervsrettet lovgivning vurderes ikke at være relevante for de øvrige dele af lovforslaget.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil tilvejebringe hjemmel til dels at klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende infrastrukturprojekter (distribution), der falder uden for lov om varmforsyning, og til dels at klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade igangsættelsen af ekspropriation for så vidt angår disse godkendte infrastrukturprojekter.

Principielt indeholder lovforslaget dermed en ny retstilstand for borgere, der vil kunne blive berørt af nye ekspropriationsforhold.

Det bemærkes dog, at sådanne projekter ville have været omfattet af lov om varmforsyning, hvis der ville være indeholdt opvarmningsformål i projektet. Henset blandt andet til Klimaaftalen for energi og industri mv. 2020 bør gas ikke anvendes til opvarmning, hvilket derfor nødvendiggør forslagets nye bestemmelser om infrastrukturprojekter til industri, for så vidt projektet vil falde uden for de eksisterende bestemmelser i lov om varmforsyning.

Ophævelsen af forsyningspligten vil betyde, at forbrugerne selv skal indgå en aftale om levering af gas for at få leveret gas. Dette gælder dog først fremadrettet i forbindelse med flytning eller leverandørskifte, idet forbrugerne beholder de-

res nuværende gasleverandør ved ophævelse af forsyningspligten.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes at medvirke til opfyldelse af Danmarks mål om 70 procent reduktion af drivhusgasser i 2030 sammenlignet med 1990 og klimaneutralitet senest i 2050, og samtidig bidrager lovforslaget med andre positive miljømæssige effekter eksempelvis sparede metanudledninger. Tiltaget forventes samlet at tilvejebringe cirka 10 PJ gas baseret på vedvarende energikilder og reducere drivhusudledningerne med 0,7 mio. tons kuldioxidækvivalent årligt i 2030.

Det bemærkes, at for så vidt angår lovforslagets del om indpasning af gasser fra vedvarende energikilder, vil der kunne blive anlagt gasinfrastruktur til industri, som i dag ikke har forbindelse til gassystemet, hvis projektet falder uden for lov om varmforsynings område. Afhængigt af de konkrete projekter, vil sådanne opkoblinger kunne medføre væsentlige miljømæssige fordele allerede ved skifte fra eksempelvis kul og olie til naturgas. Sammenholdt med, at der i 2019 var tale om ca. 18 pct. vedvarende energi i det danske gasmix – den såkaldte naturgas i henhold til betegnelsen i lov om naturgasforsyning – vil de miljømæssige fordele ved enkeltprojekter kunne være endnu højere.

For så vidt angår lovforslagets del om præcisering af ansvar for tilbageføring af opgraderet biogas fra distributionsområderne til transmissionssystemet sikres, at blandt andet hele landet vil kunne få glæde af gasser baseret på vedvarende energi i form af biogas.

En effektiv økonomisk regulering af den danske gasdistribution kan understøtte den grønne omstilling af gassystemet og sikre lavest mulige omkostninger for borgere og virksomheder ved indfasning af ny decentral produktion af gas fra vedvarende energikilder samt udfasning af naturgas til opvarmning i husholdninger. Ved at gøre reglerne mere enkle og gennemskuelige, skabes de regulatoriske rammer for, at andre gasser fra vedvarende energikilder, der produceres lokalt på distributionsniveau, får lettere og enklere adgang til fordeling via det overordnede transmissionssystem.

Lovforslagets øvrige dele forventes ikke at have klima- eller miljømæssige konsekvenser af væsentlig betydning.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget etablerer hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030 samt udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet (Power-to-X) i perioden 2022-2030. Udbud af pristillæg til opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder samt

udbud af støtte til produktion af Power-to-X udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbud om pristillæg til opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder forventes at blive tilrettelagt i overensstemmelse med Europa-Kommissionens meddelelse om Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, EU-Tidende 2014, nr. C 200, side 1, og skal anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen, før at ministeren kan afholde udbud. Udbud om støtte til produktion af Power-to-X forventes også at blive tilrettelagt i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal overholde de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse. Bemyndigelserne til klima-, energi- og forsyningsministeren vil først kunne træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender afholdelse af og udbudsbetingelserne af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030 samt udbud af støtte til produktion af Power-to-X i perioden 2022-2030. Desuden tages der blandt andet forbehold for, at Europa-Kommissionen kan stille vilkår i forhold til indretning af udbuddene. Det foreslås derfor, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for bemyndigelsesernes ikrafttræden.

Desuden indeholder lovforslaget bestemmelser, der på ny vil gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas. Selvom bestemmelserne allerede er gennemført, bevirker det løbende nationale arbejde med at sikre klare og enkle regler, at der for en række bestemmelser i lovforslaget vil være tale om gennemførelse på ny. Gennemførelsen vedrører eksempelvis en række definitioner i gasdirektivet om transmissionssystemoperatører, distributionsystemoperatører, system med videre. Gennemførelsen vil skabe bedre overensstemmelse mellem EU-reglerne og den nationale gennemførelse.

Som eksempel på bedre overensstemmelse mellem EU-reglernes grænseoverskridende principper og de mere nationalt orienterede forhold vedrørende lokal distribution, kan indarbejdningen af begrebet »sammenkoblingspunkt« og »balanczone« fremhæves, som noget der allerede i dag anvendes mellem transmissions- og distributionsniveau selvom begrebet i EU-reglerne alene finder anvendelse på grænseoverskridende forhold.

Både Kommissionens forordning 2017/459/EU af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel (systemregel) om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og Kommissionens forordning 2014/312/EU af 26. marts 2014 om en netregel (systemregel) for balancering af gastransmissionsnet (gastransmissionssystemer) finder anvendelse på transmissionsniveau.

Det er dog værd at fremhæve, at indholdet af disse Kommissionsforordninger i høj grad er udtryk for praksis i gasbranchen, da forordningerne er frembragt blandt andet af

sammenslutningen for gastransmissionssystemoperatører i EU, ENTSO-G (European Network Transmission System Operators for Gas). Forordningernes indhold og principper anvendes med andre ord af transmissionssystemoperatørerne, hvilket har en afsmittende effekt på selskaber med gasinfrastruktur, der er sammenkoblet med transmissionsinfrastrukturen - det vil sig al gasinfrastruktur.

Herved iagttages princip 2 for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, da danske virksomheder (distributions-selskaber, transmissions-selskaber og lagerselskaber) ikke vil blive stillet dårligere i en international konkurrence, da nationale regler ikke bør være en hindring for selskabsvirke svarende til, hvad tilsvarende selskaber i andre medlemsstater kan og må.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører VE II-direktivet. Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 30. juni 2021.

Den foreslåede nye § 14 a og § 55, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 50 og 107, vil bidrage til gennemførelsen af VE II-direktivets artikel 20 vedrørende regler om adgang til og drift af nettene.

Efter artikel 21 i VE II-direktivet forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at forbrugerne har ret til at blive VE-egenforbrugere. Ved en VE-egenforbruger forstås en slutkunde, der producerer vedvarende energi til eget forbrug, og som kan lagre eller videresælge egenproduktionen. VE II-direktivets artikel 21, stk. 5, fastslår også, at en VE-egenforbrugers anlæg kan ejes af en tredjepart eller forvaltes af tredjepart.

Det er vurderet, at artikel 21 ikke medfører behov for ændringer i gældende regler om kommunernes ret til at producere elektricitet til eget forbrug.

Af hensyn til EU-rettens princip om proportionalitet er det dog vurderet, at regioner skal sidestilles med kommuner i forhold til, at egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar samt mulighed for dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse med henblik på egenproduktion af elektricitet. Med en dispensation vil regioner herved få adgang til at spare elafgiften af sit egetforbrug.

De fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering er generelt iagttaget, og det vurderes, at der ikke er tale om overimplementering i lovforslaget. Det vurderes ikke, at der er mulighed for, at EU-regulering implementeres gennem alternativer til regulering, jf. princip 4. Princip 5 om at byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer, er ikke relevant.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslagets dele om indpasning af gas fra vedvarende energikilder, justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber, justering af reglerne for

detailmarkedet for gas m.v., omkostninger som følge af betaling for myndighedsbehandling som en del af prisen for prisregulerede gasprodukter, og ordensmæssige ændringer i lov om naturgasforsyning har i perioden fra den 11. november 2020 til 9. december 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Brancheforeningen for Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning, Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Cerius, Clean Energy Invest ApS, Clever, CO-industri, Concito, Copenhagen Merchants, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danfoss A/S, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Overskudsenergi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, Dinel A/S, DKCPC, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU - Orbit, DTU - Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energycluster, Energisammenslutningen, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Eniig, Equinor, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Gaz-System, Greenlab Skive, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, Hess ApS, HOFOR A/S, Håndværksrådet,

IBM, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Ineos Danmark, Individuel Energi, IT-Branchen, Jysk Energi, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, KONSTANT Net, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lundsby Biogas, Middelgrundens Vindmøllelaug, Modstrøm Danmark A/S, Maabjerg Energy Center - MEC, NEAS Energy A/S, N1, NettoPower, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi, Nuvve Corporation ApS, Nævnenes Hus, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Partnerskabet Bølgekraft, Plastindustrien, Power2Met, Rambøll, Radius Elnet A/S, Reel Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Rådet for grøn omstilling, SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Syg Energi (SE), Synergi, SYNENERGI, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total SA, T-REGS, TREFOR/EWII, UJ consult, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind Systems A/S, Vestforsyning A/S, Vindenergi Danmark, Vindstød, VNG Danmark AS, Vores Elnet, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Østkraft, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet - Faculty of Technical Sciences, Aarhus Universitet - Faculty of Natural Sciences.

Et udkast til lovforslagets del om sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse har i perioden fra den 17. december 2020 til den 21. januar 2021 været sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer: Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskædefonden, Cerius, Center for Electric Power and Energy (DTU), Clean Energy Invest ApS, CO-industri, ADB (Association Dansk Biobrændsel), Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk

Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, De frie Energiselskaber, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Rådet for grøn omstilling, DI – Organisation for erhvervslivet, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Equinor, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Havarikommissionen, Hess Denmark ApS, HOFOR A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, SMV danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Middelgrundens Vindmøllelaug, Mærsk Drilling, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, Nature Energy, N1 A/S, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for Bølgekraft, Plastindustrien, Radius Elnet A/S, Ren Energi Oplysning (REO), SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og

El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind Systems A/S, Vindenergi Danmark, VNG Danmark AS, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Winter-

shall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening og Ørsted.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	1,4 mio. kr. i 2020, 1,4 mio. kr. i 2021 og 0,9 mio. kr. i 2022 pga. opgaver for Forsyningstilsynet, som gebyrfinansieres. 1,8 mio.kr. i 2020, 6,1 mio. kr. i 2021 og 2022 samt 4,3 mio. kr. i 2023 og frem til Energistyrelsen som afholdes inden for rammen af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020. Sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser i form af administrative omkostninger for regionerne.
Negative implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse vurderes at medføre begrænsede konsekvenser for regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Muligheden for at afholde udbud af pristillæg forventes at fremme mulighederne for at etablere nye biogas- og brintanlæg, hvilket forventes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Mindre finansiering og dermed opkrævning til Forsyningstilsynets opgavevaretagelse pga. ophævelse af § 44, stk. 2 pr. januar 2022.	Forsyningstilsynet får øget omkostninger, som vil blive dækket af de gebyrer, som opkræves på gasområdet til finansiering af Forsyningstilsynets tilsynsaktivitet. Sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse forventes at medføre mindre afledte negative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Med lovforslaget vil borgerne altid skulle indgå leveringsaftaler for at sikre deres gasforsyning.
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget forventes at være medvirkende til at opfylde dele af Klimaaf-talen for energi og industri mv. 2020 om regeringens mål om 70 procent reduktion af drivhusgasser i 2030 sammenlignet med 1990 samt at opnå klimaneutralitet i senest 2050.	Ingen konsekvenser af væsentlig betydning.

Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning).</p> <p>Udbuddene af opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, Power-to-X, m.v. udgør statsstøtte. Udbuddene vil herefter blive tilrettelagt i overensstemmelse med EU's statsstøtterepler.</p> <p>Det vurderes, at artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder ikke medfører, at der skal foretages ændringer i de gældende regler om kommunernes ret til at producere elektricitet til eget forbrug. Af hensyn til EU-rettens proportionalitetsprincip foreslås det dog at sidestille regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved tillige at stille krav om selskabsudskillelse af regional egenproduktion af elektricitet.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lovens titel er lov om naturgasforsyning.

Det foreslås, at *lovens titel* ændres til lov om gasforsyning.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for loven og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring vil medføre, at lovens titel vil blive ændret til lov om gasforsyning. Dermed vil titlen i højere grad afspejle det anvendelsesområde, der allerede er gældende i dag for lov om naturgasforsyning - gasinfrastrukturen og den gas, der kan transporteres teknisk og sikkert uanset fossilt ophav eller ophav fra vedvarende energikilder. Det vil dermed fremgå klart og entydigt af lovens titel, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende gas med den dertilhørende stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre at lovens titel er dækkende for dens anvendelsesområde.

Det bemærkes, at der som konsekvens af den foreslåede

nye titel foreslås en række konsekvensændringer ved henvisninger til lov om naturgasforsyning, i lov om fremme af vedvarende energi, i lov om varmforsyning, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., i lov om elforsyning, i lov om Energinet og i lov om Forsyningstilsynet.

Til nr. 2

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen transmissionsnet som betegnelse for den overordnede gasinfrastruktur ved højt tryk med tilhørende nødvendige tekniske anlæg, men som ikke omfatter opstrømsanlæg (også højt tryk). I lovens § 60 anvendes betegnelsen transmissionsnet i forbindelse med, godkendelse til etablering og ændringer af transmissionsnet, som er givet efter bestemmelserne i den hidtil gældende lov om naturgasforsyning (lov nr. 294 af 7. juni 1972). For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 3.1.3. og 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at betegnelsen transmissionsnet overalt i lov om naturgasforsyning ændres til transmissionssystem og transmissionsnettet ændres til transmissionssystemet bortset fra i § 60.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen transmissionsnet ikke systematisk sondrer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymier for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en

nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Da begrebet transmissionsnet konkret i § 60 vedrører godkendelser efter en ophævet lov, foreslås brugen af betegnelsen transmissionsnet i § 60 opretholdt.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen transmissionsnet og transmissionsnettet vil blive erstattet af betegnelserne transmissionssystem og transmissionssystemet overalt i lov om naturgasforsyning, bortset fra i § 60. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen transmissionssystem og transmissionssystemet skal som den hidtidige betegnelse transmissionsnet forstås som den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, men ikke opstrømsanlæg. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 3

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen distributionsnet for lokal gasinfrastruktur ved lavt tryk med tilhørende nødvendige tekniske anlæg. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 3.1.3. og 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at distributionsnet overalt i lov om naturgasforsyning ændres til distributionssystem og distributionsnettet ændres til distributionssystemet.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen distributionsnet ikke systematisk sonder mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen distributionsnet og distributionsnettet vil blive erstattet af betegnelserne distributionssystem og distributionssystemet overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen distributionssystem skal som den hidtidige betegnelse distributionsnet forstås som den lokale infrastruktur ved lav tryk,

inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, men ikke bygasnet. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 4

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen naturgas som samlebetegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at betegnelsen naturgas overalt i lov om naturgasforsyning ændres til gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgas ændres til gas overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige, at det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde.

Det bemærkes, at der som konsekvens af den foreslåede ændrede terminologi af naturgas til gas foreslås en række konsekvensændringer i lov om fremme af vedvarende energi, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om elforsyning, lov om Energinet og lov om Forsyningstilsynet.

Til nr. 5

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen naturgasforsyningsnettet som fællesbetegnelse for distributions- eller transmissionsnet, bortset fra i lovens § 10 a.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 10 a, i lov om naturgasforsyning, at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter i forsyningsområdet i fornødent omfang. Her anvendes naturgasforsyningsnettet som betegnelse for både transmissions- og distributionsnet, jf. lovens § 6, nr. 15.

Det foreslås, at betegnelsen naturgasforsyningsnettet overalt

i lov om naturgasforsyning ændres til distributionssystemerne eller transmissionssystemet, bortset fra i § 10 a.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet dels ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system, dels at begrebet anvendes inkonsekvent i lov om naturgasforsyning. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systematiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen naturgasforsyningsnet erstattes af distributionssystemerne eller transmissionssystemet bortset fra i lovens § 10 a. Ændringen foreslås dog ikke gennemført for § 10 a, da betegnelsen naturgasforsyningsnet her indholdsmæssigt anvendes anderledes. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer. Ændringerne vil medføre, at fællesbetegnelsen ophører med at finde anvendelse i lov om naturgasforsyning til fordel for eksplicit omtale af den relevante gasinfrastruktur.

Det bemærkes, at det generelle forslag om ophør af brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet også foreslås for § 2, stk. 4, § 6, nr. 25 og § 10 a, jf. herom i lovforslagets § 1, nr. 9, 23 og 32.

Til nr. 6

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen transmissions- og distributionsnet om de to typer gasinfrastruktur med tilhørende nødvendige tekniske anlæg. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at formuleringen transmissions- og distributionsnet overalt i lov om naturgasforsyning ændres til transmissionssystemer og distributionssystemer.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen af både distributionsnet og transmissionsnet ikke systematisk sondrer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen transmissions- og distributionsnet vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystemer og distributionssystemer overalt i lov om naturgasforsyning. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en

del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen transmissionssystemer og distributionssystemer skal som den hidtidige betegnelse transmissions- og distributionsnet forstås som to typer af gasinfrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22, på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side vil således blive ensrettet og systematiseret ved terminologisk overalt at tilpasse sondringen mellem net og system.

Til nr. 7

Det følger af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at lovens formål er at sikre, at landets naturgasforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningsikkerhed, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende forsyningsikkerheden i EU.

Det foreslås, i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen naturgasforsyning ændres til gasforsyning.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasforsyning i § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres til gasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige, at det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 8

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at loven i udgangspunktet finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG). Det følger af 2. pkt., at loven desuden også finder anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at loven også finder anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises

til punkt 3.5.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, i lov om naturgasforsyning, at nyaffatte bestemmelsen sådan, at loven således finder anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas i systemet som nævnt i § 6, nr. 22, herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i systemet.

Det foreslås i § 2, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, at nyaffatte bestemmelsen sådan, at loven således også finder anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og kundeforhold, samt visse bestemmelser finder endvidere også anvendelse for opstrømsanlæg og bygasnet.

Baggrunden for det foreslåede er, at lov om naturgasforsyning allerede i dag, gennem enkelte materielle bestemmelser, regulerer forhold, der falder uden for lovens udgangspunkt, jf. § 2, *stk. 1*, 1. pkt. – reguleringen af transmission, distribution, lager og LNG (inden for gassystemet). Formålet med de foreslåede ændringer er derfor, at lovens anvendelsesområde mere korrekt gengives i bestemmelsen om anvendelsesområdet ved et klart udgangspunkt om regulering af gassystemet (§ 2, *stk. 1*) og herudover også en række andre forhold (§ 2, *stk. 2*).

De foreslåede nyaffattelser vil medføre, at lovens anvendelsesområde vil fremgå mere tydeligt af § 2, *stk. 1*, mens videre forhold vil være omfattet af § 2, *stk. 2*. Dermed vil der være tale om en mere systematiseret tilgang, hvor bestemmelserne i § 2, *stk. 2-7* netop vil være undtagelser til udgangspunktet i § 2, *stk. 1*. Nyaffattelsen vil dog ikke have materiel betydning for lovens anvendelsesområde, da loven allerede i dag regulerer transmission-, distribution-, lager- og LNG-virksomhed af naturgas (gassystemet), men også da loven herudover i en række konkrete undtagelser til udgangspunktet netop regulerer en række forhold uden for gassystemet (eksempelvis opstrømsanlæg) eller forhold ikke direkte relateret til selve infrastrukturen inden for gassystemet (forsyning). Nyaffattelsen vil medføre, at lovens anvendelsesområde som hidtil er aktiviteterne knyttet til den del af gasinfrastrukturen, der betegnes som det danske gassystem, visse forhold vedrørende handel med gas og kundeforhold i tilknytning hertil, opstrømsanlæg og visse forhold vedrørende handel med gas, og visse forhold vedrørende bygasnet. Det foreslåede vil dermed ikke i sig selv medføre udvidelser eller ændringer til lovens anvendelsesområde, da sådanne forhold følger af de konkrete materielle bestemmelser om eventuelle forhold uden for lovens udgangspunkt i den foreslåede nyaffattelse af § 2, *stk. 1*.

Det bemærkes, at den foreslåede præcisering og systematisering af lovens anvendelsesområde, vil kunne åbne op for, at der i fremtiden vil kunne ske en eventuel lovteknisk forenklet udvidelse af lovens anvendelsesområde, såfremt dette måtte blive relevant. Herved tænkes særligt på, hvis en forestående omstilling af gassystemet nødvendiggør regulering

af forhold uden for gassystemet, som relaterer sig til eksempelvis produktion af brint med videre. En sådan udvidelse kan dog kun ske gennem lovændring.

Til nr. 9

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, *stk. 4*, i lov om naturgasforsyning, at loven ikke finder anvendelse på transmissionsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet. Ved naturgasforsyningsnet i § 2, *stk. 4*, skal konkret forstås det danske gassystem, det vil sige såvel transmissionssystemet, distributionssystemerne, lagerfaciliteterne og potentielle LNG-faciliteter, på trods af at naturgasforsyningsnet ellers er en fællesbetegnelse for transmissions- og distributionsnet, jf. lovens § 6, nr. 15.

Det foreslås i § 2, *stk. 4*, i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen naturgasforsyningsnet ændres til gassystem.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet dels ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system, dels at begrebet anvendes inkonsekvent i lov om naturgasforsyning. I § 2, *stk. 4*, anvendes begrebet naturgasforsyningsnet indholdsmæssigt anderledes end den almindelige brug af betegnelsen. Begrebet dækker indholdsmæssigt over det danske gassystem, og dermed ikke kun om tilslutning til transmission og distribution, jf. definitionen af naturgasforsyningsnet i § 6, nr. 15. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systematiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur, der indholdsmæssigt er tale om i § 2, *stk. 4*. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at begrebet naturgasforsyningsnet i § 2, *stk. 4*, erstattes af begrebet gassystem. Ændringen medfører ikke materielle ændringer, da § 2, *stk. 4*, fortsat sikrer, loven ikke vil finde anvendelse på transmissionsnet (transmissionssystemer), som ikke er forbundet med det danske gassystem. Ændringen vil dermed alene sikre, at der vil være tale om konsekvent og ensartet lovteknisk sprogbrug.

Til nr. 10

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, *stk. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at transmissionselskaber, hvis anlæg ikke har direkte indflydelse på det danske naturgasmarked, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Det foreslås i § 2, *stk. 6*, i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen naturgasmarked ændres til gasmarked.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende

energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasmarked i § 2, stk. 6, erstattes af gasmarked. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige, at det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Betegnelsen gasmarked skal derfor som den hidtidige betegnelse naturgasmarked forstås som markedet for gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet og anden gasinfrastruktur, omfattet af lovens anvendelsesområde.

Til nr. 11

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at kommuner kan deltage i virksomhed omfattet af § 2. Det følger herefter af de gældende bestemmelser i § 5, stk. 2-6, at kommunernes deltagelse efter stk. 1, jf. § 2, skal foregå på en række nærmere angivne måder og vilkår.

Det følger af den gældende bestemmelse § 5, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at distributionsvirksomhed kan udøves i kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, eller i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Anden virksomhed omfattet af § 2 skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en kommune varetager distributionsvirksomhed, eller at distributionsvirksomheden udøves i anden organisationsform.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at en kommune kan deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til en virksomhed omfattet af § 2, som kommunen varetager eller deltager i, eller som er begrundet i særlige forhold vedrørende udbredelsen af naturgas. Tilsvarende gælder for Energinet. En kommune kan endvidere deltage i produktion af biogas gennem et fælleskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at virksomhed omfattet af stk. 3 skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5 stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende virksomhed omfattet af stk. 3, herunder om de aktiviteter, der kan udøves, og om regnskabs- og forretningsmæssige forhold.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende et samarbejde mellem to eller flere kommunale fællesskaber, som udøver naturgasforsyningsvirksomhed efter stk. 1, om en fælles og samtidig afvikling af den gæld, som ved lovens ikrafttræden påhvilede fællesskaberne, herunder at de kommunale fællesskaber bidrager til hinandens gældsafvikling.

Det foreslås, at § 5, i lov om naturgasforsyning, ophæves.

For en uddybning af formål og baggrund henvises til punkt 3.1.6. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at de ikkerekvivalente kommunale hjemmelsbestemmelser i lov om naturgasforsyning ophæves.

Til nr. 12

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 1, at en direkte ledning defineres som en naturgasrørledning, der supplerer det sammenkoblede system.

Det foreslås i § 6, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen naturgasrørledning ændres til gasrørledning.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasrørledning i § 6, nr. 1, erstattes af gasrørledning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke er indholdsmæssig forskel mellem en direkte naturgasrørledning og en direkte gasrørledning, når den supplerer det sammenkoblede system, som omfattet af loven. Betegnelsen gasrørledning skal som den hidtidige betegnelse naturgasrørledning forstås som en rørledning, der supplerer det sammenkoblede system.

Til nr. 13

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at distribution defineres som transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder.

Det foreslås i § 6, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at definitionen nyaffattes således, at distribution defineres som transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk.

Baggrunden for det foreslåede er, at der generelt foreslås en begrebsforenkling. Formålet er således, at hidtil overflødig information i forhold til lov om naturgasforsynings systema-

tik ikke længere bør fremgå, og at bestemmelsen således vil have fokus på lavt tryk (i modsætning til højtryk for transmission), samt at bestemmelsen vil fokusere på behørig kvalitet frem for naturgaskvalitet og endelig, at omtalen af fossil naturgas ændres til gas. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. og 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede nyaffattelse af definitionen af distribution i § 6, nr. 2, vil medføre, at begrebet distribution forenkles. Betegnelsen distributionssystem skal som det hidtidige distributionsnet forstås som en række rørledninger og tekniske anlæg af varierende design, lavt tryk og formål inden for et distributionsområde. Betegnelsen behørig gaskvalitet skal som den hidtidige betegnelse naturgaskvalitet, forstås som den givne gaskvalitet der gælder for gassammensætningen i distributionssystemer, som fastlægges i henhold bekendtgørelse nr. 230 af 21. marts 2018 om gaskvalitet. Nyaffattelsen vil endvidere medføre, at formuleringen om levering til kunder ikke medtages fremadrettet. Dette da der kan opstå tvivl om tilslutning af (store) kunder på transmissionsniveau. Nyaffattelsen vil herudover medføre, at formuleringen om regionale ledningsnet ikke medtages fremadrettet. Dette da der ikke i henhold til lov om naturgasforsynings systematik og regulering ikke findes såkaldte regionale ledningsnet. Enten skal infrastrukturen typisk henregnes til distributions- eller transmissionsniveau. Nyaffattelsen vil endelig medføre, at betegnelsen gas anvendes frem for den hidtidige om naturgas.

Til nr. 14

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsnet defineres som lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsselskab defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsfunktionen.

Det foreslås i § 6, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at definitionen nyaffattes således, at et distributionsselskab defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution, er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre distributionssystemerne på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

Det foreslås i § 6, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at definitionen nyaffattes således, at et distributionssystem defineres som lavtryksledninger med tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.

Det foreslåede vil medføre, at definitionen af et distributionsselskab nyaffattes med eksplicit omtale af de overordnede gældende målsætninger og egenforpligtelser, der følger af at være infrastrukturselskab i gassektoren. De implicite opgaver for infrastrukturselskaber (distributionsselskaber)

medtages således i nyaffattelsen af definitionen. Ved udfoldelsen af de implicite forhold vil definitionen af et distributionsselskab være systematiseret i forhold til definitionen af et transmissionsselskab, sådan som det også fremgår af gasdirektivet. Der vil ikke i forbindelse med nyaffattelsen blive tale om nye opgaver eller ændrede forhold i forhold til den hidtidige definition af et distributionsselskab. Det foreslåede vil medføre en eksplicitering af distributionsselskabers forpligtelser til dels af drive og vedligeholde selskabets distributionsinfrastruktur, men også til dels at undersøge markedsbehovet for mere kapacitet eller tilpasninger af eksisterende infrastruktur. Det foreslåede italesætter således, at et distributionsselskab skal forvalte sin distributionsinfrastruktur på en hensigtsmæssig måde, der understøtter infrastrukturens funktion – at distribuere gas. Det foreslåede vil for så vidt muligt systematisere og ensrette principielle, ensartede bestemmelser om infrastrukturselskaber i gassektoren. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse, at der til distributionssystemet skal medregnes tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas. Sådanne anlæg omfatter eksempelvis måle og regulérstationer og kompressorstationer, der samlet betegnes som nødvendige tekniske anlæg. Det bemærkes, at sådanne anlæg også i forhold til den gældende betegnelse, distributionsnet, implicit har været medregnet som en del af distributionssystemerne. Formålet er således at fremhæve og tydeliggøre, at distributionssystemer ikke alene består af rørledninger, men også tilhørende nødvendige tekniske anlæg. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger endvidere af den foreslåede nyaffattelse, at lov om naturgasforsynings sondring mellem distributionssystemer over for transmissionssystemer (lavt tryk over for højt tryk) fremadrettet vil fremgå af definitionen af distributionssystemer. Formålet er således at systematisere højtryksrørledninger (opstrøm og transmission) over for lavtryksrørledninger (distribution).

Det foreslåede vil medføre, at distributionssystemer vil blive defineret som lavtryksledninger med tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet. Nyaffattelsen vil sikre, at der vil være en bedre ensartethed og systematik i lov om naturgasforsyning ved konsekvent brug af systembegrebet. Sondringen over for transmissionssystemet vil fremadrettet være en tryksondring frem for benævnelsen af lokal eller regional infrastruktur, som for lov om naturgasforsynings systematik er irrelevant, da der typisk enten er tale om distributionsledninger eller transmissionsledninger. Betegnelsen distributionssystem skal således fortsat forstås som den hidtidige betegnelse af distributionsnet, men med en mere dækkende beskrivelse af indholdet. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15

Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 7, i lov om naturgasforsyning, indeholder en definition af begrebet »forsyningspligtigt selskab«.

Det foreslås, at definitionen i § 6, nr. 7, i lov om naturgasforsyning, ophæves.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 30, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører, som vil skulle erstatte den nuværende forsyningspligt, og i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 60, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 (om forsyningspligtig virksomhed) i lov om naturgasforsyning.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 7, vil derfor først skulle gælde fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Til nr. 16

Det følger af gældende ret, at der ikke findes en definition af gasleverandør og gasselskab i lov om naturgasforsyning, mens naturgasleverandør og naturgasselskab er defineret i § 6, nr. 16 og 17, der dog foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 16, i lov om naturgasforsyning, at en naturgasleverandør defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsfunktionen, det vil sige såvel forsyningspligtige selskaber som andre selskaber, der sælger naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 17, at et naturgasselskab defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Det foreslås i § 6, nr. 8, i lov om naturgasforsyning, at en gasleverandør defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyning med gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven, samtidig med at definitionen forenkles ved at undlade benævnelse af forsyningspligtige selskaber. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør erstattes af gasleverandør. Ændringen vil ikke medføre ma-

terielle ændringer, da betegnelsen gasleverandør som den hidtidige betegnelse naturgasleverandør skal forstås som juridiske eller fysiske personer, der varetager forsyning (handel med gas), inklusive den eller de gasleverandører der indtil ophævelsen af forsyningspligten er forsyningspligtig. Naturgasleverandører omfattet af den tidligere definition i lovens § 6, nr. 16 vil således fremadrettet blive betegnet som gasleverandører.

Det foreslås i § 6, nr. 9, i lov om naturgasforsyning, at et gasselskab defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven, samtidig med at definitionen forenkles ved at undlade benævnelse af forsyningspligtige selskaber. Forsyningspligtigeselskaber vil dog fortsat indtil ophævelsen af forsyningspligten blive betegnet som en gasleverandør. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil medføre, at betegnelsen naturgasselskab erstattes af gasselskab. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da betegnelsen gasselskab som den hidtidige betegnelse naturgasselskab skal forstås som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger. Naturgasselskaber omfattet af den tidligere definition i lovens § 6, nr. 17, vil således fremadrettet blive betegnet som gasselskab.

Til nr. 17

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, at en »forbruger« er defineret som en »kunde, som køber naturgas til eget forbrug«. »Kunde« er selvstændigt defineret som »enhver fysisk eller juridisk person, som køber naturgas med henblik på videresalg eller eget forbrug«, jf. § 6, nr. 9, i lov om naturgasforsyning. Det gældende forbrugerbegreb i loven dækker således både private forbrugere (fysiske personer) og erhvervsvirksomheder (juridiske personer), som køber gas til at dække deres forbrug i hjemmet eller i virksomheden.

Det er ikke i gældende ret en definition, som dækker den kategori af forbrugere, som den foreslåede leveringspligt i § 7 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 vil skulle gælde for.

Det foreslås i § 6, nr. 10, i lov om naturgasforsyning, at en husholdningsforbruger defineres som »en forbruger, der køber gas til eget eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug«.

Formålet med at indføre definitionen er at få en forbrugerdefinition, som er dækkende for den kategori af forbrugere, som den foreslåede leveringspligt for detailmarkedet for gas vil skulle gælde for. Den foreslåede definition vil supplere den gældende definition af forbruger i § 6, nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at den foreslåede leveringspligt vil komme til at gælde for forbrugere, som bruger gas til beboelsesformål, og for mindre forbrug af gas til erhvervmæssig virksomhed, men hvor det erhvervmæssige forbrug ikke er adskilt fra forbruget til beboelsesformål ved separate målinger eller lignende. Der tænkes her særligt på personer, som har et kontor derhjemme, hvorfra de driver erhvervmæssig virksomhed.

Det bemærkes, at begrebet »husholdningsforbruger« allerede er indført i elforsyningsloven i forbindelse med indførelsen af leveringspligten på elområdet, og formålet med den nye definition er således også at harmonisere forbrugerbegrebet for el og gas.

Der henvises til øvrigt til punkt 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 10, i lov om naturgasforsyning, at lager defineres som et anlæg, der anvendes til oplagring af naturgas, og som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionsselskaber, således de kan udføre deres hverv.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 22, i lov om naturgasforsyning, at hvis et naturgasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine mindsteaftageforpligtelser (take or pay-forpligtelser) i henhold til en eller flere kontrakter om køb af naturgas, kan det ansøge om en midlertidig undtagelse fra reglerne om adgang til systemet i § 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Det foreslås i § 6, nr. 10, og § 22, i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen naturgasselskab ændres til gasselskab.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasselskab i § 6, nr. 10 og i § 22, erstattes af gasselskab. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige, at det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 19

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 13, i lov om naturgasforsyning, at LNG-facilitet defineres som en terminal, som anvendes til flydengørelse af naturgas eller import, losning og forgasning af LNG (flydende naturgas), herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

Det foreslås i § 6, nr. 13, i lov om naturgasforsyning, at (flydende naturgas) udgår.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den forklarende parentes i forhold til begrebet LNG vil udgå i § 6, nr. 13. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da flydende naturgas fremadrettet blot betegnes i henhold til lov om naturgasforsyning som flydende gas med behørig kvalitet.

Til nr. 20

De gældende bestemmelser i § 6, nr. 15-17, indeholder definitioner af begreberne naturgasforsyningsnet, naturgasleverandør og naturgasselskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 15, i lov om naturgasforsyning, at naturgasforsyningsnet defineres som fællesbetegnelse for transmissions- og distributionsnet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 16, i lov om naturgasforsyning, at en naturgasleverandør er enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsfunktionen, dvs. såvel forsyningspligtige selskaber som andre selskaber, der sælger naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 17, i lov om naturgasforsyning, at et naturgasselskab er enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning,

køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

Det foreslås i § 6, nr. 15-17, i lov om naturgasforsyning, at definitionerne ophæves.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 15, i lov om naturgasforsyning, om begrebet naturgasforsyningsnet, er ønsket om at forenkle og ensrette begrebsanvendelsen i lov om naturgasforsyning. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 15, vil medføre at begrebet naturgasforsyningsnet ophører med at finde anvendelse i lov om naturgasforsyning, og erstattes af eksplicit omtale af den relevante infrastruktur, som anvendelsen af begrebet i de materielle bestemmelser henviser til. Den foreslåede ophævelse vil således ikke medføre materielle ændringer, men er af terminologisk karakter.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 16 er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 16, vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør ophører med at finde anvendelse i lov om naturgasforsyning, og erstattes af den foreslåede nye definition af gasleverandør, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 17 er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 17, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskab vil ophøre med at finde anvendelse i lov om naturgasforsyning, og erstattes af den foreslåede nye definition af gasselskab, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 21

Det følger af gældende ret, at snitflader og sammenkoblinger mellem de forskellige infrastrukturtyper inden for systemet, ikke tidligere har været omtalt eksplicit.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, at et system defineres som alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes og drives af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG.

Det foreslås i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, at der indsættes et nyt 2. pkt., hvorefter de enkelte delelementer af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Baggrunden for det foreslåede om sammenkoblingspunkter er, at lov om naturgasforsyning ikke tidligere eksplicit har indeholdt omtale af snitfladerne og sammenkoblingerne mellem de forskellige infrastrukturtyper. Dermed har loven til tider været uklar i forhold til infrastrukturselskabernes forpligtelser inden for og over egen infrastruktur. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Sammenkobling af eksempelvis transmissionssystemet og distributionssystemerne vil med det foreslåede blive betegnet som sammenkoblingspunkter i lov om naturgasforsynings terminologi. Dermed vil der terminologisk ske en ensretning med tilsvarende sammenkoblinger for grænseoverskridende transmissionssystemer, der i kraft af EU-reguleringen defineres som sammenkoblingspunkter, jf. art. 3, nr. 2, i Kommissionens forordning nr. 459/2017/EU af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel om kapacitetsdelingsmekanismer i gastransmissionssystemer.

Sammenkoblingspunkter kan enten være fysiske eller gennem aftale fastsat virtuelt. Ved infrastrukturselskabernes eventuelle aftaler om virtuelle sammenkoblingspunkter, kan snitfladerne mellem de forskellige infrastrukturtyper eksempelvis ændres i forhold til, hvordan de oprindeligt er designet - dette ved brug af operatørmodellen. Operatørmodellen indbefatter, at der på en række nærmere aftaleretlige vilkår fastsættes en model for, hvordan en anden juridisk person eksempelvis kan drive infrastrukturen - men uden at ændre ejerskabet. Der vil være tale om konkrete løsningsmodeller for konkrete forhold, som infrastrukturselskaberne måtte finde nødvendige. I den forbindelse bemærkes, at infrastrukturselskaberne efter gældende ret ved sådanne ændringer, skal søge om tilladelse til at foretage sådanne ændringer, da de typisk betragtes som væsentlige ændringer af transmissionssystemet, og herunder kan have betydning for de priser og betingelser som infrastrukturselskaber fastsætter. Herudover fremhæves også lov om naturgasforsynings klare udgangspunkt i § 30, stk. 2, om, at bevillingshavere til distributions-, transmission-, lager- og LNG-virksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter - dette uanset selskaber er undtaget fra krav om bevilling. Operatørmodellen vil således kunne bringes i spil ved ansøgning og tilladelse efter § 30, stk. 3.

Baggrunden for det foreslåede om balanceringszoner er, at

systematisere lov om naturgasforsynings udgangspunkter, såfremt der ikke som i dag er foretaget markedsudvikling ved først én balanceringszone for Danmark, og senere en fælles balanceringszone for Danmark og Sverige – Joint Balancing Zone. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Kodificeringen af udgangspunktet for princippet om balanceringszoner – principielt i tilfælde uden markedsudvikling med balanceringszoner for hver type delelement af infrastrukturen i gassystemet - har til formål at fastsætte klare snitflader og udgangspunkter for egenansvaret over hvert delelement af gassystemet. Det bemærkes at balanceringszoner er et markedsbaseret værktøj, der kan finde anvendelse ud over et enkelt delelement i gassystemet. En balanceringszone angiver således, hvordan balanceringen fungerer for såvel infrastrukturselskabet som markedsaktørerne inden for et givent område, og til tider for bestemte dele af infrastrukturen.

Balanceringszoner kan principielt være knyttet til fysiske sammenkoblingspunkter, jf. ovenfor, eller omfatte flere sammenkoblede infrastrukturer på tværs af sammenkoblingspunkter. Eksempelvis en balanceringszone inden for det danske gassystem – på tværs af transmission, distribution og lager – eller eksempelvis en grænseoverskridende fælles balancezone med andre sammenkoblede gassystemer (Danmark og Sverige). I den forbindelse bemærkes, at infrastrukturselskaberne efter gældende ret ved sådanne ændringer, skal søge om tilladelse til at foretage sådanne ændringer, da det kan have betydning for de priser og betingelser som infrastrukturselskaberne fastsætter.

Det foreslåede nye 2. pkt. i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, vil således medføre, at det tydeliggøres, at hvert delelement af gassystemet består af infrastruktur, der er sammenkoblet med anden infrastruktur. Gassystemet som defineret i § 6, nr. 22, må for at kunne fungere sammen (sammenkoblet) nødvendigvis drives ud fra en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang, som dog alligevel fordrer klare snitflader mellem delelementerne, og med klare udgangspunkter for egenansvaret over hvert delelement af gassystemet.

Det foreslåede om sammenkoblingspunkt vil ikke medføre materielle ændringer, da eventuelle sammenkoblingsaftaler eller lignende mellem gasinfrastrukturselskaber ikke skal indgås på ny, eller på anden vis ændres som konsekvens af det foreslåede. Det kan dog forekomme, at enkelte eksisterende aftaler eller uddrag heraf skal fremsendes til godkendelse hos de relevante myndigheder. Endvidere vil det foreslåede medføre, at gasbranchen, gennem kodificeringen af brugen af betegnelsen sammenkoblingspunkt, vil have regulering, der også understøtter muligheder for virtuelle sammenkoblingspunkter, sådan som det blandt andet følger af begrebsanvendelsen for sammenkoblingspunkter i EU-retten.

Det foreslåede om balanceringszoner vil medføre, at princippet om balanceringszoner vil fremgå som udgangspunktet ved afgrænsning af de enkelte dele af gassystemet. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der i forhold til gældende balancezoner ikke med optagelsen af begrebet balanceringszoner, skal foretages ændringer i de indgåede aftaler eller lignende. Det foreslåede vil således alene sikre, at der principielt kan være flere balancezoner både for grænseoverskridende forhold, men også internt i Danmark, om end dette ikke er praksis.

Til nr. 22

Begrebet systemansvarlig virksomhed fremgår ikke i dag af lov om naturgasforsyning, selvom begrebet undertiden implicit finder anvendelse. For en nærmere beskrivelse af gældende ret se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.3. til lovforslaget.

Det foreslås i den nye § 6, nr. 23, i lov om naturgasforsyning, at definere systemansvarlig virksomhed, som opgaver for et transmissionsselskab, der indbefatter det overordnede ansvar for at varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende system.

Baggrunden for det foreslåede er, at snitflader mellem de enkelte infrastrukturer i gassystemet styrkes, og at der herudover fortsat er brug for en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang på tværs af gassystemet. Den foreslåede nye definition har således til formål, at sikre lov om naturgasforsyning eksplicit indeholder og sætter ord på opgaver, som grundlæggende rækker uden for egen infrastruktur og dermed går på tværs af gassystemet.

Det bemærkes, at den nye definition skal ses i sammenhæng med formaliseringen af det materielle indhold ved systemansvarlig virksomhed i lovforslaget, jf. lovforslagets § 1, nr. 44, hvorefter en række opgaver, der i dag varetages af transmissionsselskabet fremadrettet vil blive benævnt som systemansvarlige opgaver.

Den foreslåede nye definition vil medføre, at der inden for lov om naturgasforsynings systematik og terminologi fremadrettet kan sættes eksplicit ord på opgaver, som i dag varetages af transmissionsselskaber, men som relaterer sig til forhold uden for selskabets egen infrastruktur. Sådanne opgaver i lov om naturgasforsyning vil fremadrettet blive kategoriseret som systemansvarlige virksomhedsopgaver. Formaliseringen af omtalen af visse tværgående opgaver som systemansvarlige opgaver frem for som hidtil en transmissionsopgave, vil ikke medføre materielle ændringer. Det foreslåede vil dog sikre, at det ultimative ansvar for at sikre en koordineret og helhedsorienteret tilgang til gassystemet på tværs vil hvile på den, der varetager systemansvarlige opgaver. Det vil sige som i dag transmissionsselskabet. Det foreslåede vil heller ikke medføre behov for anden organisering end hidtil, herunder efter de gældende regler i både lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.

Til nr. 23

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 24, i lov om naturgasforsyning, at et tilstødende naturgasforsyningssystem defineres som et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningssystem, eller et større gasforsyningssystem, som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningssystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet.

Det foreslås, at definitionen i § 6, nr. 24, i lov for naturgasforsyning, ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningssystem ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systematiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at begrebet tilstødende naturgasforsyningssystem ophører med at finde anvendelse inden for lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da den underliggende gasinfrastruktur, som begrebet dækker over de relevante steder i loven, vil blive medtaget eksplicit i lovtæksten.

Til nr. 24

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 25, i lov om naturgasforsyning, at transmission defineres som transport af naturgas gennem net, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas, med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning.

Det foreslås i § 6, nr. 25, i lov om naturgasforsyning, at net ændres til transmissionssystemer og opstrømsrørledningsnet ændres til opstrømsanlæg.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. Konkret skal betegnelsen net i § 6, nr. 25, forstås som højtryksrørledninger. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det bemærkes om opstrømsrørledningsnet, at lov om naturgasforsyning i § 6, nr. 19 indeholder en definition af opstrømsanlæg som opstrømsrørledningsnet og tilknyttet be-

handlingsanlæg på land, der drives samlet. Formålet er derfor også, at sikre begrebet opstrømsanlæg fremgår af definitionen af transmission, da der er tale om højtryksrørledninger som er regulatorisk adskilt som en del af (gas)systemet og så anden gasinfrastruktur.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net i § 6, nr. 25 vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystemer, og at opstrømsrørledningsnet erstattes af samlebetegnelsen opstrømsanlæg. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen transmissionssystemer skal som den hidtidige betegnelse net forstås som den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen. Betegnelsen opstrømsanlæg skal som den hidtidige betegnelse opstrømsrørledningsnet forstås som anden højtryksgasinfrastruktur end transmissionssystemer.

Til nr. 25

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsnet defineres som andre former for naturgashøjtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet.

Det foreslås i § 6, nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at definitionen ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ophævelse af § 6, nr. 26, vil medføre, at betegnelsen transmissionsnet vil ophøre med at finde anvendelse i lov om naturgasforsyning, og erstattes af den foreslåede nye definition af transmissionssystem, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Til nr. 26

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 27, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsfunktionen.

Det foreslås i § 6, nr. 27, i lov om naturgasforsyning, at definitionen nyaffattes således, at et transmissionselskab defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission, er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at ethvert transmissionselskab i dag er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen af sin infrastruktur, ligesom ethvert andet infrastrukturselskab omfattet af lov om naturgasforsyning. Tilsvarende skal transmissionselskaber også i dag sikre selskabernes transmissionssystem kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas, ligesom ethvert andet infrastrukturselskab omfattet af lov om naturgasforsyning. Formålet med ændringen er dermed at tydeliggøre i dag-gældende egenforpligtelser for infrastrukturselskaber, og samtidig for så vidt muligt systematisere og ensrette principielt ensartede bestemmelser om infrastrukturselskaber.

Det foreslåede vil medføre, at definitionen af et transmissionselskab nyaffattes med eksplicit omtale af de overordnede målsætninger der følger af at være infrastrukturselskab i gassektoren. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre at der for så vidt muligt er tale om ensartet systematik mellem definition af og bestemmelser om infrastrukturselskaber og deres forpligtelser i henhold til lov om naturgasforsyning. Betegnelsen transmissionselskab skal således fortsat forstås som den hidtidige betegnelse af transmissionselskab, men med udfoldelse af implicite forpligtelser. Det foreslåede vil medføre en eksplicitering af transmissionselskabers forpligtelser til dels af drive og vedligeholde selskabets transmissionsinfrastruktur, men også til dels at undersøge markedets behov for mere eller tilpasninger af eksisterende infrastruktur. Det foreslåede vil italesætte, at et transmissionselskab skal forvalte sin transmissionsinfrastruktur på en hensigtsmæssig måde, der understøtter infrastrukturens funktion – at transportere gas.

Til nr. 27

Det følger af gældende ret, at der ikke findes en definition af et transmissionssystem i lov om naturgasforsyning, mens transmissionsnet er defineret i § 6, nr. 26, der dog foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsnet defineres som andre former for naturgashøjtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet.

Det foreslås i § 6, nr. 26, i lov om naturgasforsyning, at definitionen nyaffattes, således at et transmissionssystem defineres som højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige tekniske anlæg til transport af gas med behørig kvalitet, men ikke opstrømsanlæg.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen transmis-

sionsnet ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre.

Baggrunden for det foreslåede er endvidere, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede nye definition vil medføre, at definitionen af transmissionsnet vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystem. Herved opnås en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. Fremadrettet vil tilhørende nødvendige anlæg også eksplicit fremgå af definitionen af transmissionssystem, hvilket før har været en implicit forståelse. Herudover vil naturgas ikke længere fremgå af definitionen, men vil blive erstattet af gas med behørig kvalitet. Endelig vil nyaffattelsen i stedet for begrebet opstrømsrørledningsnet i stedet anvende samlebetegnelsen opstrømsanlæg, jf. lovens § 6, nr. 19, for anden højtryksgasinfrastruktur, der ikke er transmissionsinfrastruktur. Nyaffattelsen med det ændrede indhold i forhold til den hidtidige om transmissionsnet vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen transmissionssystem skal som den hidtidige betegnelse transmissionsnet forstås som den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, men ikke opstrømsanlæg. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk at ændre begrebsanvendelsen for system og net. Betegnelsen gas med behørig kvalitet skal som den hidtidige betegnelse naturgas forstås som den givne kvalitet af gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gasinfrastrukturen.

Til nr. 28

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 2, i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler naturgasforbrugernes stilling.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2 ændres til gasforbrugernes stilling.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få

en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 2, vil ikke medføre materielle ændringer, da der ikke vil være indholdsmæssig forskel mellem naturgasforbrugere og gasforbrugere som omfattet af loven. Den ændrede overskrift skal således som den hidtidige angive indholdet for de følgende bestemmelser i kapitlet, der handler om forbrugernes (kundernes) stilling.

Til nr. 29

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden gasleverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.

I så fald bliver forbrugeren forsynet med et reguleret gasprodukt (forsyningspligtproduktet), hvor gasleverandørens tillæg til markedsprisen bliver fastsat via et offentligt udbud. Forsyningstilsynet kontrollerer løbende, at prisen på forsyningspligtproduktet er inden for det bud, som gasleverandøren vandt udbuddet på.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at enhver kan frit vælge naturgasleverandør. Ved skift af naturgasleverandør må forbrugeren ikke opkræves gebyr. Dvs. en forbruger kan vælge at bruge det frie gasmarked til selv at orientere sig på markedet og vælge et passende gasprodukt.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at enhver i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, har ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas fra et forsyningspligtigt selskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at retten til levering af naturgas fra et forsyningspligtigt selskab ikke omfatter forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1, kan genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og på rimelige vilkår.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at bevillingspligtige selskaber, jf. kapitel 3 og 4 (om forsyningspligtige selskaber, red.) skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår. Dette gælder tilsvarende for virksomhed, der varetages af Energinet og

denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.

Med lovforslaget foreslås det at ophæve forsyningspligten og erstatte den med en generel leveringspligt for alle gasleverandører. Formålet er at deregulere detailmarkedet og få en fri konkurrence og et frit marked, hvor alle forbrugere selv skal vælge deres gasprodukter.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 7.

Det foreslås i § 7, 1. pkt., at en forbruger frit kan vælge gasleverandør og gasprodukt.

Den foreslåede bestemmelse vil indholdsmæssigt videreføre den gældende § 7, stk. 1, hvorefter enhver frit kan vælge gasleverandør og ikke kan opkræves gebyr ved leverandørskift. Det foreslås dog, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå, at forbrugere frit kan vælge gasprodukt – dvs. forbrugeren skal kunne vælge frit mellem alle gasprodukter, som gasleverandørerne markedsfører og offentliggør på prisportalen for gasmarkedet. Bestemmelsen pålægger ikke gasleverandørerne pligter. Den giver derimod forbrugerne en mulighed for på kommercielle vilkår at indgå en aftale om levering af gas med en gasleverandør. Formålet er at understøtte den frie konkurrence på gasmarkedet.

Det foreslås i § 7, 2. pkt., at forbrugeren ikke må opkræves gebyr, når forbrugeren skifter gasleverandør.

Den foreslåede bestemmelse vil indholdsmæssigt videreføre den gældende § 7, stk. 1, 2. pkt. Denne bestemmelse fastsætter, at en forbruger ikke må opkræves gebyr ved skift af naturgasleverandør.

Det foreslås i § 7, 3. pkt., at levering af gas til en forbruger forudsætter, at forbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.

Den foreslåede bestemmelse har bl.a. til formål at understøtte leveringspligten, og bestemmelsen vil medføre, at forbrugere som udgangspunkt aktivt skal indgå en aftale om levering af gas for at modtage gas, når de eksempelvis flytter til en ny adresse. Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 7 c om leveringspligt, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter leveringspligten vil træde i stedet for den hidtidige forsyningspligt og dermed sikrer husholdningsforbrugere en ret til, mod betaling, at få leveret gas.

Med forbruger forstås ligesom i lovens øvrige bestemmelser, enhver kunde, der køber gas til eget forbrug, herunder virksomheder og institutioner. Som en konsekvens af, at levering af gas forudsætter en aftale, vil vilkår for levering af gas, herunder for opsigelse af aftalen i forbindelse med flytninger, priser m.v. som altovervejende udgangspunkt være forhold, som aftales mellem parterne. I forhold til aftaler indgået mellem forbrugere (som defineret i forbrugeraftaleloven) og gasleverandører, vil forbrugeraftaleloven finde anvendelse.

Det bemærkes, at forbrugere efter gældende ret kan medbringe deres hidtidige kontrakt til en ny adresse, når de flytter efter aftale med deres gasleverandør. Denne praksis forudsættes fortsat. Der kan være tilfælde, hvor der ikke skal indgås aftale med en gasleverandør for at få leveret gas, eksempelvis hvis en person flytter til et ejendom, hvor gas er inkluderet i huslejen. I øvrigt reguleres det i den foreslåede bestemmelse i § 7 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvem der hæfter for levering af gas til et aftagenummer, hvor der ikke foreligger en aftale om levering af gas - f.eks. i et lejemål i perioden mellem en fraflytning og en tilflytning.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede nyaffattelse af § 7 vil derfor først skulle træde i kraft den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Til § 7 c

Lov om naturgasforsyning indeholder ikke en generel leveringspligt for gasleverandører, der leverer gas til husholdningsforbrugere. Efter gældende ret er der både kommercielle gasprodukter og regulerede gasprodukter i form af et forsyningspligtprodukt og et efterfølgende gasprodukt, som normalt kaldes »tilbagefaldsproduktet«, jf. ovenfor og kapitel 4 i lov om naturgasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab i bevillingsområdet skal levere gas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.

Det foreslås, at forsyningspligten ophæves og erstattes af en generel leveringspligt for alle gasleverandører. Formålet med ændringerne er at deregulere detailmarkedet og få en fri konkurrence og et frit marked, hvor alle forbrugere selv vil skulle vælge deres gasprodukter.

Det foreslås i § 7 c, stk. 1, at en gasleverandør på anmodning fra en husholdningsforbruger og mod betaling skal levere ethvert gasprodukt, som gasleverandøren udbyder, til husholdningsforbrugeren, jf. dog stk. 2 og 5.

Den foreslåede bestemmelse vil kun finde anvendelse på husholdningsforbrugere som defineret i § 6, nr. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, og gasleverandører, der leverer gas til husholdningsforbrugere. For gasforbrugere, som ikke er husholdningsforbrugere, herunder erhvervsvirksomheder og offentlige institutioner, gælder de almindelige aftaleretlige regler i tilknytning til de øvrige bestemmelser i lov om naturgasforsyning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at enhver gasleve-

randør, som tilbyder at levere gas til husholdningsforbrugere, som udgangspunkt - mod betaling - skal levere ethvert gasprodukt, som en husholdningsforbruger anmoder om at få leveret i et distributionsområde, hvor gasleverandøren tilbyder gasproduktet. Bestemmelsen er udtryk for en fravigelse af den almindelige aftaleret og indebærer således, at gasleverandører ikke kan opsigte aftalen med en husholdningsforbruger. Endvidere kan gasleverandører kun hæve en aftale, når betingelserne i det foreslåede stk. 4 er opfyldt.

Bestemmelsen vil udelukkende finde anvendelse på gasleverandører, som tilbyder levering af gas til husholdningsforbrugere. Gasleverandørers levering af gas til virksomheder, institutioner m.v., som ikke er husholdningsforbrugere, vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil derfor være muligt for en gasleverandør at opsigte aftaleforholdet med en erhvervsvirksomhed eller en institution efter de vilkår og procedurer, der fremgår af leveringsaftalen eller anden lovgivning. En gasleverandør anses for at tilbyde et gasprodukt, når produktet fremgår af virksomhedens hjemmeside og prisportalen for gaspriser. Det bemærkes i den sammenhæng, at lovforslaget også indeholder bestemmelser, der kræver af gasleverandørerne, at de skal offentliggøre korrekte oplysninger om alle deres gasprodukter på egne hjemmesider og indberette disse produktoplysninger til den prisportal for gasmarkedet, som er nævnt i forslaget til en ny § 42 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 94.

Det skal klart fremgå hvilke gasprodukter, den enkelte gasleverandør tilbyder.

Gasleverandørerne vil efter den foreslåede bestemmelse have ret til at kræve betaling for deres gasprodukter. Leverandørerne fastsætter deres priser på kommercielle vilkår, hvor andet ikke følger af loven.

Gasleverandører vil som udgangspunkt skulle levere ethvert gasprodukt, som de markedsfører inden for et distributionsområde, og leveringspligten omfatter alle husholdningsforbrugere inden for distributionsområdet. En gasleverandør kan således ikke vælge at begrænse sin virksomhed til udelukkende at levere gas til husholdningsforbrugere i en afgrænset del af et distributionsområde. Dermed forhindres det, at gasleverandører inden for et distributionsområde kan undlade at levere gas til husholdningsforbrugere i mindre centrale områder, herunder små øer. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandører som udgangspunkt ikke vil kunne undlade at tilbyde et eller flere gasprodukter til enkelte husholdningsforbrugere eller kategorier af husholdningsforbrugere i distributionsområdet. Formålet er at sikre, at gasleverandører ikke vil kunne prisdiskriminere mellem husholdningsforbrugere. Med bestemmelsen vil det således sikres, at en gasleverandør ikke vil kunne tvinge økonomisk svage husholdningsforbrugere til at aftage et gasprodukt, som koster mere end leverandørens øvrige gasprodukter.

Det foreslås i § 7 c, stk. 2, 1. pkt., at en gasleverandør kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed som vilkår for at indgå en aftale om levering af gas eller for

at fortsætte leveringen af gas, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed hos husholdningsforbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en gasleverandør vil kunne kræve, at en husholdningsforbruger skal stille sikkerhed, eksempelvis i form af et depositum, eller en bankgaranti, som vilkår for at kunne indgå en leveringsaftale eller for at kunne fortsætte med at få leveret gas, hvis der er særlig grund til at forvente, at husholdningsforbrugeren ikke kan eller vil betale for levering af gas. Der kan f.eks. være særlig grund til forvente dette, hvis forbrugeren er registreret som dårlig betaler eller flere gange har undladt at betale for leveret gas. Bestemmelsen har til formål at give gasleverandørerne mulighed for at sikre, at de modtager betaling for den gas, de leverer til forbrugerne. Den skal ses i sammenhæng med, at en gasleverandør efter den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 4, jf. nedenfor, kun kan hæve aftalen med en husholdningsforbruger, når gasleverandøren lovligt har krævet sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugeren, fordi forbrugeren er vurderet til at være en dårlig betaler, og husholdningsforbrugeren ikke stiller den krævede sikkerhed.

Det bemærkes, at en gasleverandør ikke vil kunne kræve forudbetaling fra en husholdningsforbruger, der er vurderet til at være en dårlig betaler, samtidig med at leverandøren kræver, at forbrugeren stiller sikkerhed som betingelse for at indgå en aftale om levering af gas. Dog vil der i situationer, hvor den dårlige betaler selv vælger et produkt, hvor forudbetaling er et standardmæssigt vilkår, kunne være et sammenfald mellem forudbetaling og krav om sikkerhedsstillelse. Gasleverandøren vil skulle foretage en individuel vurdering af de enkelte forbrugere for at afgøre, om forbrugeren må forventes at mangle evnen eller viljen til at betale for gassen. Det kan være et element i vurderingen, om husholdningsforbrugeren er registreret i RKI eller lignende registre, og om forbrugeren ikke kan identificeres i folkeregistret.

Det foreslås i § 7 c, stk. 2, 2. pkt., at sikkerhedens størrelse ikke må overstige gasleverandørens risiko for tab i det konkrete tilfælde og højst kan udgøre 5 måneders betaling.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at sikkerhedens størrelse står i forhold til den konkrete risiko, og bestemmelsen vil medføre, at der sættes en legal grænse for størrelsen, således at den aldrig må være højere end prisen for 5 måneders gasforbrug. Dette skyldes, at der er stor forskel på risikoen afhængig af, hvor og hvordan vedkommende bruger gas. Hvis der f.eks. er tale om en husholdningsforbruger, som har en timeaflest måler, vil gasleverandøren have mulighed for at anmode distributions-selskabet om at afbryde gasforsyningen centralt, hvis dette skulle blive nødvendigt. Distributions-selskabet vil kunne gennemføre en sådan afbrydelse meget hurtigt.

Hvis husholdningsforbrugeren derimod har en gasmåler, som kun kan afbrydes i husholdningsforbrugers hjem,

vil det normalt være mere tidskrævende at få adgang til at afbryde gasmåleren. Såfremt husholdningsforbrugeren nægter adgang til sit hjem, vil afbrydelse i sådanne tilfælde kræve fogedens hjælp. I nogle retskredse kan der være en lang ventetid på at få bistand fra en foged. Ved fastsættelsen af den maksimale grænse for, hvor høj sikkerhed, der kan stilles, er der taget højde for dette.

Det foreslås i § 7 c, stk. 2, 3. pkt., at gasleverandøren kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden gasleverandøren påbegynder eller fortsætter leveringen af gas.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at give gasleverandørerne en rimelig mulighed for at sikre betalingen, før de leverer deres ydelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandøren - i tilfælde, hvor der kræves sikkerhedsstillelse efter 1. pkt. - kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerheden inden leveringen påbegyndes.

Det foreslås i § 7 c, stk. 3, at en gasleverandør ikke kan hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger eller foranstalte afbrydelse af gasforsyningen på grund af manglende betaling for gas, som allerede er leveret.

Den foreslåede bestemmelse har til formål og vil medføre, at husholdningsforbrugere vil få en udvidet beskyttelse ved køb af gas i sammenhæng med den foreslåede leveringspligt i lovforslagets § 7 c, stk. 1. Der er tale om en undtagelse fra det almindelige obligationsretlige princip om, at aftaler kan hæves, hvis der foreligger væsentlig misligholdelse fra den ene parts side. Bestemmelsen vedrører ikke gasleverandørens adgang til at gøre brug af de øvrige misligholdelsesbeføjelser efter den almindelige obligationsret.

Det foreslås i § 7 c, stk. 4, 1. pkt., at en gasleverandør efter varsel kan hæve en aftale om levering af gas til en husholdningsforbruger, såfremt gasleverandøren har stillet krav om sikkerhed efter stk. 2, og sikkerheden ikke er stillet inden for den frist, som gasleverandøren har fastsat.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandørerne vil få mulighed for at begrænse fremtidige tab på husholdningsforbrugere, som ikke stiller sikkerhed, hvis de er vurderet til at falde i kategorien dårlige betalere. Hensynet bag kravet om, at ophævelse af kontrakten alene kan ske, hvis et berettiget krav om sikkerhedsstillelse ikke er efterkommet, er at sikre husholdningsforbrugeres ret til gasforsyning i videst muligt omfang. Gasleverandører, der ønsker at begrænse deres fremtidige tab i forhold til husholdningsforbrugere, som er dårlige betalere, vil derfor først skulle anvende det mindre indgribende middel – nemlig at kræve, at forbrugeren stiller sikkerhed. Gasleverandøren vil derfor kun kunne varsle, at aftalen vil blive ophævet, hvis forbrugeren ikke stiller sikkerhed.

Det bemærkes, at varslet for hævelse af aftalen og fristen for sikkerhedsstillelse kan blive nærmere reguleret i den bekendtgørelse, som klima-, energi- og forsyningsministeren

efter forslaget til stk. 10 vil få hjemmel til at udstede, jf. nedenfor.

Det foreslås i § 7 c, stk. 4, 2. pkt., at leveringsaftalen ikke kan hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer den fremtidige betaling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en leveringsaftale ikke kan hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer den fremtidige betaling. Med anden aftale forstås en aftale, som er indgået ved en frivillig overenskomst fra begge parter side. Det kan for eksempel være, at der på frivillig basis aftales forudbetaling, hvis husholdningsforbrugeren modtager gas efter en aftale, hvor forudbetaling ikke er et standardmæssigt vilkår.

Det foreslås i § 7 c, stk. 5, at en husholdningsforbruger ikke kan kræve levering af gas fra en gasleverandør, der i medfør af det foreslåede stk. 4 har hævet sin aftale med husholdningsforbrugeren, før husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, som husholdningsforbrugeren skylder for gas, som er leveret.

Den foreslåede bestemmelse præciserer omfanget af leveringspligten i de tilfælde, hvor en gasleverandør har hævet sin leveringsaftale med en husholdningsforbruger, og hvor husholdningsforbrugeren fortsat skylder gasleverandøren et beløb for levering af gas. I sådanne tilfælde vil den berørte husholdningsforbruger ikke kunne påberåbe sig leveringspligten fra den gasleverandør, der retmæssigt har ophævet sin leveringsaftale i henhold til det foreslåede stk. 4 eller – hvis der er tale om en leveringsaftale, der er blevet hævet før bestemmelsens ikrafttræden – i henhold til de regler, som var gældende på tidspunktet for ophævelsen. En ny aftale mellem de to parter vil kunne indgås, når husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, forbrugeren skylder. Bestemmelsen vil ikke finde anvendelse i forhold til gæld, som husholdningsforbrugeren skylder gasleverandøren for levering af en anden vare eller en anden tjenesteydelse end gas.

Det foreslås i § 7 c, stk. 6, 1. pkt., at en gasleverandør kan foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren, når leverandøren ophæver aftalen efter stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en gasleverandør, som vil hæve en aftale efter stk. 4, vil kunne foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren. Gasleverandøren vil kunne foranstalte afbrydelsen ved at anmode distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 11 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, hvorefter distributionsselskabet vil skulle efterkomme en berettiget anmodning fra en gasleverandør om at afbryde gasforsyningen til et aftagenummer uden ugrundet ophold.

Det foreslås i § 7 c, stk. 6, 2. pkt., at forsyningen ikke kan afbrydes, hvis husholdningsforbrugeren modtager levering af gas fra en anden gasleverandør.

Den foreslåede bestemmelse har til formål så vidt muligt at undgå unødvendige afbrydelser af gasforsyningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forsyningsafbrydelsen ikke vil kunne gennemføres, såfremt husholdningsforbrugeren på tidspunktet for den påtænkte forsyningsafbrydelse forsynes af en anden gasleverandør. Husholdningsforbrugeren vil efter omstændighederne have ret til at indgå en ny aftale om levering af gas med en anden gasleverandør, inden forsyningsafbrydelsen iværksættes, og derved undgå afbrydelse, da leveringspligten fortsat finder anvendelse. Hvis forbrugeren således har indgået en aftale med en anden gasleverandør, som er gyldig på det tidspunkt, hvor distributionsselskabet ellers ville afbryde gasforsyningen, kan distributionsselskabet ikke gennemføre forsyningsafbrydelsen.

Det foreslås i § 7 c, stk. 7, at husholdningsforbrugeren afholder omkostninger forbundet med forsyningsafbrydelsen efter stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at husholdningsforbrugeren vil skulle betale omkostningerne til forsyningsafbrydelsen. Ved omkostninger forstås distributionsselskabets afbrydelsesgebyr samt evt. omkostninger til tilkaldelse af en foged, hvis dette er nødvendigt for at gennemføre forsyningsafbrydelsen. Baggrunden for bestemmelsen er, at årsagen til afbrydelsen er husholdningsforbrugeren manglende betaling. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at husholdningsforbrugeren har mulighed for at undgå at få sin gasforsyning afbrudt ved at betale rettidigt eller ved at indgå en ny aftale med en gasleverandør, inden forsyningen afbrydes.

Det foreslås i § 7 c, stk. 8, at en gasleverandørs afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 3 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager (forbrugerklageoven).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der sikres en klagemulighed for en husholdningsforbruger, der oplever, at en gasleverandør vægrer sig ved at indgå en leveringsaftale, enten generelt eller for det konkrete produkt, som husholdningsforbrugeren efterspørger. Efter bestemmelsen vil husholdningsforbrugeren kunne indbringe en klage for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 3 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager (forbrugerklageoven), dvs. aktuelt Ankenævnet på Energiområdet. Såfremt en gasleverandør har afvist at indgå en leveringsaftale med en husholdningsforbruger, vil Ankenævnet ikke kunne sikre, at den ønskede aftale bliver indgået. Husholdningsforbrugeren må finde en anden gasleverandør eller et andet produkt hos den samme gasleverandør. Men Ankenævnet vil efterfølgende kunne behandle en klage. Som udgangspunkt behandler Ankenævnet alene tvister om aftaler, som allerede er indgået, men der er blevet tilføjet en bestemmelse i vedtægterne for Ankenæv-

net (§ 2, stk. 3) efter indførelsen af en leveringspligt på elområdet, hvorefter en elhandelsvirksomheds afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for Ankenævnet. Der vil blive taget kontakt til Ankenævnet for at få en tilsvarende hjemmel for gas.

Det foreslås i § 7 c, *stk. 9*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandører overholder leveringspligten efter stk. 1-7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med, at gasleverandørerne overholder leveringspligten. Forsyningstilsynet er således ikke klageinstans, men vil kunne varetage sin tilsynspligt bl.a. ved at overvåge arten og antallet af klager til Ankenævnet på Energiområdet. Det vil derved være muligt for Forsyningstilsynet at afdække, om der er et mønster i klagesagerne, enten på arten af klager eller på fordelingen af klager mellem de leveringspligtige gasleverandører. Efter den gældende § 47 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, vil Forsyningstilsynet kunne give en virksomhed påbud om at levere gas til en husholdningsforbruger, som har anmodet om levering af et produkt, såfremt tilsynet viser, at gasleverandøren ikke overholder leveringspligten. Hvis gasleverandøren ikke efterkommer påbuddet, vil virksomheden kunne straffes med bøde efter den gældende § 49, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås i § 7 c, *stk. 10*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6. herunder nærmere krav til varsling og for forsyningsafbrydelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6. Ministeren vil med hjemmel i stk. 10 kunne fastsætte regler om bl.a. sikkerhedsstilling, varsling, og grundlæggende betingelser og rammer for, hvordan gasleverandører kan foranstalte forsyningsafbrydelser. Sådanne regler vil både skulle sikre forbrugernes retssikkerhed og den leveringspligtige gasleverandørs legitime interesse i at begrænse sine tab.

Det foreslås i § 7 c, *stk. 11*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om undtagelser til leveringspligten efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre en fleksibel ramme for at kunne indføre justeringer eller undtagelser til leveringspligten i den foreslåede stk. 1, hvis det senere skulle vise sig at være hensigtsmæssigt eller nødvendigt.

Den foreslåede vil medføre, at ministeren vil få adgang til at fastsætte regler om undtagelse af visse ydelser fra leveringspligten. Undtagelsen kan bl.a. være for kombinerede el- og gasprodukter eller produkter, som produceres og forbruges lokalt i afgrænsede eller lukkede systemer. Det kunne f.eks. være lokale biogassystemer eller systemer til udvikling af andre gasser baseret på vedvarende energikilder. Bestemmelsen skal også ses i lyset af, at der indføres en tilsvarende

mulighed i elforsyningsloven som led i implementeringen af den såkaldte vinterpakke, hvor der blandt andet kan gives undtagelse fra leveringspligten for borgerenergifællesskaber og aggregatorer. Der er ikke tilsvarende begreber på gasområdet, men det vurderes, at udviklingen på gasmarkedet vil betyde, at der på sigt kan opstå et behov for evt. at undtage visse produkter fra leveringspligten, herunder for de nye VE-fællesskaber, der er introduceret i VE II-direktivet.

Til § 7 d

Der er ikke bestemmelser i den gældende lov om naturgasforsyning, som fastslår, hvem der skal betale for levering af gas under forskellige omstændigheder som f.eks. når en forbruger flytter fra et aftagenummer, og der ikke samtidig er indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 7 d i lov om naturgasforsyning, der fastsætter, hvem der skal betale for levering af gas til et aftagenummer under forskellige forudsætninger.

Formålet med § 7 d er at sikre, at der ikke opstår tvivl om, hvem der skal betale for leveringen, f.eks. når forbrugere flytter. Udgangspunktet i det foreslåede er, at levering af gas vil forudsætte, at forbrugeren og gasleverandøren aktivt har indgået en aftale om levering efter § 7, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 29. Særligt når forbrugere flytter adresse, kan der dog opstå tvivl om, hvem der skal betale for levering af gas til den adresse, der fraflyttes – herunder hvilken gasleverandør, der skal levere gas, og på hvilke vilkår leveringen skal ske.

Det foreslås i § 7 d, *stk. 1, 1. pkt.*, at ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf, i henhold til stk. 2-7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen, i de tilfælde hvor der ikke foreligger en aftale efter den foreslåede § 7. Betalingsforpligtelsen hænger sammen med, at der vil skulle indgås en aftale med en gasleverandør for at få leveret gas efter forslaget til § 7. Ejerens betalingsforpligtelse efter de foreslåede bestemmelser i stk. 2-7 er således ikke relevant i de tilfælde, hvor ejeren selv har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret. Her vil ejerens pligt til at betale følge af den indgåede aftale.

Det foreslås i § 7 d, *stk. 1, 2. pkt.*, at betalingsforpligtelsen ikke indtræder, hvis ejeren selv eller en anden forbruger har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret i medfør af § 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ejeren ikke vil være forpligtet til at betale, hvis der er indgået en aftale med en anden forbruger om forsyning til aftagenummeret. Dette vil typisk være tilfældet i lejemål, hvor lejere indgår aftaler med en gasleverandør om forsyning af lejemålet. Bestemmelsen indebærer, at en lejer, som har indgået aftale om levering af gas til et aftagenummer, betaler til gasleverandøren

efter aftalen, så længe lejerens aftale med gasleverandøren er gyldig.

Det foreslås i § 7 d, *stk. 2*, at hvis en forbruger opsig sin aftale om levering af gas med en gasleverandør, og der ikke er indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret, så skal gasleverandøren uden ugrundet ophold sende en meddelelse herom til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandøren vil blive forpligtet til - uden ugrundet ophold - at meddele ejeren af en ejendom, der forsynes via et aftagenummer, hvis gasleverandørens leveringsaftale til aftagenummeret er opsagt, og der ikke er indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret. Det typiske anvendelsesområde for bestemmelsen forventes at være situationer, hvor den hidtidige forbruger fraflytter en adresse, og tilflytteren endnu ikke har indgået en aftale om levering af gas fra indflytningstidspunktet. Dette kan både være tilfældet i forbindelse med, at en ejendom sælges og i forbindelse med, at en tidligere lejer på en ejendom fraflytter ejendommen. Endvidere forventes bestemmelsen anvendt, når et lejemål står ubeboet i en periode mellem to lejere. Når forbrugere skifter gasprodukt eller gasleverandør uden at flytte adresse, vil bestemmelsen normalt ikke være relevant, da forbrugeren i de tilfælde typisk vil indgå en aftale med en ny gasleverandør, før aftalen med den hidtidige gasleverandør opsiges.

Bestemmelsen i *stk. 2* vil således kun finde anvendelse, hvis der på opsigelsestidspunktet ikke er tilmeldt en forbruger på det pågældende aftagenummer, hvor leveringen vil blive påbegyndt til udløbet af den opsagte aftale. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der indgås en aftale om levering af gas til aftagenummeret, samt at gøre ejeren af ejendommen opmærksom på, at denne vil blive bundet af en kontrakt efter forslaget til *stk. 3*. Det eventuelle mellemværende, der kan opstå mellem lejer og ejer, hvor lejeren hæfter efter lejekontrakten, reguleres ikke i lov om naturgasforsyning.

Det er den gasleverandør, der senest har haft en aftale om levering af gas til aftagenummeret, som vil blive forpligtet af bestemmelsen. Gasleverandøren vil kunne opfylde forpligtelsen efter forslaget til *stk. 2* ved at give meddelelse til den person, der efter gasleverandørens bedste kendskab på baggrund af opslag i offentlige registre, f.eks. tinglysningssystemet, ejer den ejendom, som forsynes via aftagenummeret på opsigelsestidspunktet.

I tilfælde hvor opsigelse sker i umiddelbar forbindelse med et salg af ejendommen, vil gasleverandøren tilsvarende kunne opfylde sin forpligtelse efter forslaget til *stk. 2*, hvis meddelelsen sendes til den ejer, som fremgår af offentlige registre på tidspunktet for modtagelse af opsigelsen. Dette gælder, selvom denne muligvis ikke længere er ejer af ejendommen, når den opsagte aftale udløber. Gasleverandøren vil ikke umiddelbart have kendskab til, hvorvidt der er tale om et salg af ejendom, og skal derfor kunne henholde sig til oplysningerne i offentlige registre. Kravet om, at med-

delelsen skal sendes uden ugrundet ophold skal sikre, at gasleverandørerne ikke bliver nødt til at fastsætte unødigt lange opsigelsesvarsler for forbrugerne i deres leveringsaftaler. Det bemærkes, at der i dag gælder korte varsler i de tilfælde, hvor en forbruger fraflytter sin adresse, og det antages, at disse korte varsler vil kunne bibeholdes - også efter at forsyningspligten er ophævet.

Ved vurderingen af, om der er tale om ugrundet ophold, vil det kunne tages i betragtning, at gasleverandøren kan have en begrundet interesse i at vente nogle få dage med at sende meddelelsen, for at se, om der hurtigt vil blive tilmeldt en ny forbruger på aftagenummeret. Gasleverandøren kan få oplysninger fra distributionselskabet om de indberettede leverandørskift på aftagenummeret og datoen for leverandørskift.

Hvis der er indgået en ny aftale med en anden gasleverandør om levering til aftagenummeret, idet der er indberettet leverandørskift på aftagenummeret til distributionselskabet, vil der ikke skulle sendes en meddelelse til ejeren efter *stk. 2*. Dette forventes at give gasleverandørerne et øget incitament til at indberette leverandørskift til distributionselskabet hurtigst muligt. Såfremt gasleverandøren ønsker at vide, om forbrugeren er ejer af ejendommen, så vil leverandøren kunne anmode gaskunden om at oplyse om dette forhold i forbindelse med aftaleindgåelsen.

Det foreslås i § 7 d, *stk. 3, 1. pkt.*, at meddelelsen efter *stk. 2* som minimum skal indeholde en frist på mindst 5 hverdage til at ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas.

Bestemmelsen vil medføre, at ejeren vil få en frist på mindst 5 hverdage, fra meddelelsen efter *stk. 2* er kommet frem, til at sørge for, at der indgås en ny leveringsaftale med en gasleverandør til aftagenummeret, hvis ejeren ikke ønsker at blive bundet af den fremsendte kontrakt. Fristen vil skulle fremgå af meddelelsen, og gasleverandøren vil have bevisbyrden for, at meddelelsen er kommet frem. Vurderingen af, hvornår en meddelelse anses for at være kommet frem, følger dansk rets almindelige regler. Ejeren vil kunne sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret ved selv at indgå en leveringsaftale med en gasleverandør. Endvidere vil ejerens hæftelse bortfalde efter det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, hvis en anden person, f.eks. en lejer, indgår en aftale om levering af gas til aftagenummeret inden fristens udløb.

Det foreslås i § 7 d, *stk. 3, 2. pkt.*, at meddelelsen skal indeholde en aftale om levering af gas til aftagenummeret, og det skal fremgå, at ejeren bliver bundet af denne aftale, hvis der ikke inden udløbet af fristen er indgået en anden aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at meddelelsen efter det foreslåede *stk. 2* vil skulle indeholde en leveringsaftale til aftagenummeret. Endvidere vil meddelelsen skulle

oplyse om retsvirkningen af, at der ikke indgås en ny aftale eller anmodes om, at forsyningen bliver afbrudt. Hvis der ikke inden den nævnte frist på 5 hverdage er indgået en aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, vil ejeren således blive bundet af den fremsendte aftale. Kravene til de oplysninger, der skal fremgå af aftalen, sikrer, at en ejer, der ikke selv vælger et gasprodukt, ved på hvilke vilkår og over for hvilken gasleverandør, ejeren hæfter for leveringen af gas.

Hvis ejeren er en forbruger efter lov nr. 1457 af 17. december 2013 (lov om forbrugeraftaler), vil gasleverandøren i forbindelse med indgåelsen af aftalen skulle iagttage oplysningspligten i lov om forbrugeraftaler, ligesom aftalen vil blive omfattet af lovens 14 dages fortrydelsesret, såfremt der er tale om et fjernsalg, hvilket ofte vil være tilfældet, hvis aftaleindgåelsen er sket ved brug af et fjernkommunikationsmiddel, f.eks. telefon, internet, brev m.v. Hvis en forbruger gør brug af sin fortrydelsesret, er det en betingelse for, at forbrugeren kan pålægges at betale for den del af ydelsen, som allerede er leveret, at aftalens opfyldelse på forbrugers udtrykkelige anmodning er påbegyndt inden fortrydelsesfristens udløb efter § 25 i lov om forbrugeraftaler. Da forbrugeren ikke kan give sin udtrykkelige anmodning ved stiltiende accept, vil forbrugeren ikke på grundlag af den aftale, som er fremsendt efter forslaget til stk. 3, kunne pålægges at betale for den del af ydelsen, som er leveret inden fortrydelsesfristens udløb. Hvis indgåelsen af aftalen sker med stiltiende accept af den aftale, der er fremsendt efter stk. 3, og forbrugeren ikke gør brug af sin fortrydelsesret inden for de 14 dage, vil forbrugeren hæfte på grundlag af aftalen, dog tidligst fra udløbet af fristen på 5 dage efter 1. pkt.

I mange tilfælde vil ejeren dog ikke være omfattet af definitionen af en forbruger i lov om forbrugeraftaler, eksempelvis hvis der er tale om en professionel udlejer eller en virksomhed, der anvender gas som led i sin produktion m.v. I disse tilfælde vil ejeren ikke have en fortrydelsesret. Det bemærkes, at de almindelige krav til aftaler i kapitel 3 i lov om forbrugeraftaler og i bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas også vil gælde for aftaler efter forslaget til stk. 3, når der er tale om en forbruger i forbrugeraftalelovens forstand.

Ønsker ejeren ikke at blive bundet af den fremsendte aftale, kan ejeren af en ejendom som anført indgå en anden aftale om levering fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber. Der er aftalefrihed med hensyn til, hvornår leveringen skal starte efter en sådan aftale. Hvis leveringen efter den anden aftale skal starte senere end tidspunktet, hvor den opsagte aftale udløber, vil betalingsforpligtelsen følge den foreslåede stk. 6, indtil leveringen efter den anden aftale starter.

Det foreslås i § 7 d, stk. 3, 3. *pkt.*, at meddelelsen herudover skal indeholde oplysning om det tidspunkt, hvorfra ejeren bliver bundet af den fremsendte aftale.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandøren skal fastsætte det tidspunkt, hvor ejeren vil blive bundet af aftalen.

Det foreslås i § 7 d, stk. 3, 4. *pkt.*, at tidspunktet tidligst kan fastsættes til tidspunktet for udløbet af fristen på 5 hverdage, medmindre andet er aftalt.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre og vil medføre, at ejeren tidligst vil kunne blive bundet af aftalen ved udløbet af fristen på 5 hverdage. Aftalen kan dermed ikke – hvis aftalen indgås ved stiltiende accept – få gyldighed forud for dette tidspunkt. Hæftelsen efter aftalen kan påbegyndes senere end fristen på 5 hverdage. Dette vil typisk være relevant, hvis aftalen i forhold til den tidligere ejer først er opsagt til et senere tidspunkt og der således allerede sker betaling på aftalemæssigt grundlag

Det foreslås i § 7 d, *stk. 4, 1. pkt.*, at ejeren ikke bliver bundet af aftalen, hvis forsyningen til aftagenummeret på ejerens anmodning er blevet afbrudt inden udløbet af fristen efter stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at ejeren vil kunne undgå at blive bundet af den fremsendte aftale ved at anmode gasleverandøren om at sørge for, at gasforsyningen til aftagenummeret afbrydes. Afbrydelse kan være relevant, hvis der er tale om et hus, som skal nedrives eller stå ubeboet i længere tid.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasforsyningen vil skulle afbrydes inden udløbet af 5-dages fristen, hvis ejeren ikke ønsker at blive bundet af kontrakten. Såfremt ejeren har anmodet om få forsyningen afbrudt, men afbrydelsen endnu ikke er gennemført på tidspunktet for fristens udløb, vil ejeren blive bundet af den fremsendte kontrakt, indtil forsyningsafbrydelsen gennemføres. Efter den foreslåede nye § 11 d, som er affattet ved lovforslaget § 1, nr. 38, skal distributionsselskabet efterkomme gasleverandørens anmodning om at få forsyningen afbrudt uden ugrundet ophold.

Det foreslås i § 7 d, stk. 4, 2. *pkt.*, at hvis ejeren anmoder gasleverandøren om at afbryde gasforsyningen, så skal gasleverandøren straks videresende anmodningen til distributionsselskabet.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at en gasleverandør handler straks på en anmodning fra ejeren om at få gasforsyningen afbrudt, og bestemmelsen vil medføre, at gasleverandøren skal sørge for, at anmodningen straks bliver sendt til distributionsselskabet, som fysisk skal gennemføre afbrydelsen.

Det foreslås i § 7 d, *stk. 5, 1. pkt.*, at vilkårene for aftalen, herunder prisen, skal svare til vilkårene for et gasprodukt, som gasleverandøren markedsfører.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at vilkårene for aftalen efter forslaget til stk. 3, 2. *pkt.*, vil svare

til vilkårene for et gasprodukt, som gasleverandøren i øvrigt markedsfører.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandøren kan frit vælge hvilket af de markedsførte gasprodukter, leverandøren ønsker at tilbyde ejeren. Der er således ikke pligt til at tilbyde det samme produkt, som den tidligere forbruger på adressen har fået leveret. Ved »markedsført« forstår, at produktet fremgår af gasleverandørens egen hjemmeside og den offentlige prisportal, som gasleverandøren vil have pligt til at indberette sine produkter til efter den foreslåede bestemmelse i § 39 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 90.

Det foreslås i § 7 d, stk. 5, 2. pkt., at ejeren til enhver tid skal kunne opsigte denne aftale med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ejeren til enhver tid skal kunne opsigte denne nye aftale med 1 måneds varsel til udgangen af en måned. Der kan dog indgås aftaler om kortere opsigelsesvarsler mellem ejeren og gasleverandøren. Der vil ikke kunne knyttes en bindingsperiode til en sådan aftale.

Det foreslås i § 7 d, stk. 6, at ejeren skal betale for levering af gas til aftagenummeret til den pris, som er fastsat efter den foreslåede § 39 d, fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil der sker levering i henhold til aftalen indeholdt i meddelesen efter stk. 2, i henhold til en anden aftale, eller indtil forsyningen er afbrudt.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastholde forbrugernes mulighed for at meddele fraflytning til deres gasleverandør med meget kort varsel. Såfremt fraflytningen meddeles med kort varsel vil der ikke i alle tilfælde være tilstrækkelig tid til, at ejeren kan forpligtes til at indgå en aftale med gasleverandøren efter stk. 4. Dette skyldes, at ejere, som er forbrugere i forbrugeraftalelovens forstand, skal have tilsendt de oplysninger, som forbrugeraftaleloven kræver, inden leveringen kan starte efter aftalen. Desuden har forbrugerne en 14 dages fortrydelsesret efter forbrugeraftaleloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ejeren vil skulle betale for forsyningen til aftagenummeret til en reguleret pris fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil ejeren bliver bundet af aftalen efter stk. 3, 2. pkt., eller til der påbegyndes levering efter en anden aftale, eller til forsyningen bliver afbrudt, jf. forslaget til stk. 4.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i situationer, hvor en lejer er fraflyttet et lejemål og har opsagt sin aftale med kort varsel, således at gasleverandøren ikke har haft mulighed for at sende meddelelsen 5 hverdage inden hæftelsens overgang til ejeren efter stk. 1.

Bestemmelsen vil finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor der er enighed mellem gasleverandøren og den fraflyttende forbruger om, at aftalen er udløbet, uanset om de derved aftaler at fravige et opsigelsesvarsel i kontrakten.

Da der ikke efter stk. 6 er tale om en aftale, som indgås mellem forbrugeren og gasleverandøren, men derimod om en lovreguleret forpligtelse for ejeren til at betale gasleverandøren for gasforbruget på aftagenummeret i en begrænset periode, hvor der ikke er indgået en aftale om levering af gas, vurderes det, at der ikke er tale om levering på aftalemæssigt grundlag i forbrugeraftalelovens forstand. Forbrugeraftaleloven finder derfor ikke anvendelse. Den pris, som ejeren vil skulle betale for levering af gas til aftagenummeret, er den pris, som er fastsat efter § 39 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 90. Af hensyn til, at ejeren skal kende sin retsstilling på forhånd, fastsætter og offentliggør Forsyningstilsynet hvert år prisen for levering af gas efter forslaget til stk. 6.

Det foreslås i § 7 d, stk. 7, at gasleverandøren ikke kan anmode distributionselskabet om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret uden ejerens accept, medmindre gasleverandøren ikke har været i stand til at få kontakt til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at undgå fysisk afbrydelse af gasforsyningen til en adresse, medmindre ejeren selv har anmodet om det. Kun som en sidste udvej, når en gasleverandør forgæves har søgt efter en ejer i de tilgængelige registre, bør gasleverandøren kunne anmode distributionselskabet om at afbryde gasforsyningen til en adresse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandøren ikke vil kunne afbryde gasforsyningen til aftagenummeret, medmindre det har vist sig at være umuligt for gasleverandøren at finde ejeren. Det forudsættes således, at bestemmelsen kun vil blive anvendt som en nødløsning, når det ikke er muligt for gasleverandøren at finde ejeren. I disse situationer giver bestemmelsen gasleverandøren mulighed for at anmode om afbrydelse for at begrænse sit tab ved levering af gas til aftagenummeret.

De detaljerede regler for forholdet mellem distributionselskabet og gasleverandøren i forhold til afbrydelse, herunder krav til dokumentation for at der er tale om en berettiget anmodning, evt. krav til kommunikationsform m.m., forudsættes fastsat i de brancheregler – som udgangspunkt i de eksisterende Regler for Gasdistribution, der sammen med Gasleverandøraftalen regulerer gasleverandørens samarbejde med distributionselskabet om gasleverandørens levering af gas og distributionselskabets transport af naturgas til forbrugere i Danmark gennem distributionsnettet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at bevillingspligtige selskaber og Energinet, herunder Energinets helejede datterselskaber, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Det foreslås i § 8, at bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Der er tale om en central bestemmelse, der fastsætter en række generelle og grundlæggende krav til bevillingspligtige selskaber i forhold til forbrugere – og ikke særlige krav til gasleverandører. Bestemmelsens indhold foreslås derfor flyttet til en ny, selvstændig bestemmelse, idet både den gældende § 7 i lov om naturgasforsyning og lovforslagets foreslåede affattelse af § 7 særligt handler om forholdet mellem gasleverandører og forbrugerne – og især forholdet mellem forsyningspligtige gasleverandører og forbrugere. Gasleverandører (med undtagelse af forsyningspligtige selskaber) skal ikke have bevilling for at udøve forsyningsvirksomhed.

Til nr. 31

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, at følgende omkostninger til offentlige forpligtelser skal afholdes af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede system: Transmissionsselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne i § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 2, at følgende omkostninger til offentlige forpligtelser skal afholdes af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede system: Distributionsselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne i § 11, stk. 3, og § 14, stk. 1, nr. 3, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed.

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 1, og 2, i lov om naturgasforsyning, at naturgassikkerhed ændres til gassikkerhed.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen naturgassikkerhed i § 9, stk. 1, nr. 1 og 2, ændres til gassikkerhed. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige, at det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.1.

Til nr. 32

Det følger af den gældende bestemmelse i § 10 a, 1. pkt.,

at transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter i forsyningsområdet i fornødent omfang.

Det foreslås i § 10 a, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter ændres til systemet.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgasforsyningsnet dels ikke harmoniserer med den foreslåede systematisering af brugen af begreberne net og system. De fire relevante infrastrukturtyper som omhandlet i § 10 a, er allerede defineret som systemet, jf. lovens § 6, nr. 22. Formålet med det foreslåede er således, at få en mere systematiseret og korrekt omtale af den relevante infrastruktur, samtidig med at søge kendte begreber anvendt mere ensartet i forhold til den foreslåede anvendelse af begrebet system. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den eksplicite omtale af de relevante infrastrukturtyper (naturgasforsyningsnettet, her dækkende over transmissionssystemet og distributionssystemer, lagre og LNG-faciliteter) erstattes med begrebet system, jf. lovens § 6, nr. 22. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil alene sikre, at der vil være tale om konsekvent, ensartet og lovteknisk enkelt sprogbrug.

Til nr. 33

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 3, i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler naturgasforsyningsnet, LNG-faciliteter og lager.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 3 ændres til systemet, opstrømsanlæg og bygasnet.

Baggrunden for det foreslåede er, at kapitel 3 (§§ 10-23 a) indeholder bestemmelser om flere forhold, end hvad der ordlydsmæssigt er omfattet af den gældende overskrift. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.1. og 3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 3, vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre, der vil være en mere retvisende ordlyd af overskriften i forhold til kapitlets indhold.

Til nr. 34

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 30 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at det samlede beløb efter stk. 1 og 2 opkræves hos de i stk. 1 og 2 nævnte selskaber og fordeles mellem selskaberne i forhold til den mængde

naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i det foregående kalenderår.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at et distributionsnet, som ejes af en bevillingshaver, og ejerandele i distributions-selskaber, der ejer sådanne net (distributionsandele), udelukkende kan afstås til staten.

Det foreslås i § 11, stk. 1, § 30 a, stk. 4, og § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen net ændres til systemer.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen systemer i §§ 11, stk. 1, 30 a, stk. 4, og 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen system skal i bestemmelserne som den hidtidige betegnelse net forstås som distributionssystemerne og transmissionssystemet. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Betegnelsen systemer i § 11, stk. 1, skal som den hidtidige betegnelse net forstås som distributionssystemer og transmissionssystemer, der afgrænses over for hinanden i forhold til forpligtelser for henholdsvis distributions- og transmissionsselskaber inden for egen infrastruktur. Til transmissionssystemet skal henregnes den infrastruktur, som anvendes til at sammenkoble distributionssystemerne med transmissionssystemet. For en nærmere uddybning og beskrivelse heraf henvises til punkt 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Betegnelsen systemer i § 30 a, stk. 4, skal som den hidtidige betegnelse net forstås som den infrastruktur gassen strømmer igennem, og som udgør grundlaget for fordelingen gebyrbeløbene i § 30 a, stk. 1 og 2. Betegnelsen systemer dækker som hidtil over enten transmissionsinfrastruktur og distributionsinfrastruktur, men ikke opstrømsanlæg.

Betegnelsen systemer i § 34, stk. 1, 1. pkt., skal som den hidtidige betegnelse net forstås som distributionsinfrastruktur og ejerandele i sådan infrastruktur samt i sådanne selskaber.

Til nr. 35

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder opretholde den fysiske balance i nettet.

Det foreslås i § 11, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at nettet ændres til systemet, jf. dog § 12, stk. 1, nr. 7 og 6 og § 14, stk. 1, nr. 6 og 7.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Baggrunden for det foreslåede er endvidere lovforslagets foreslåede ændringer til § 12 om transmissionsselskabers opgaver og § 14 om distributionsselskabers opgaver, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, 42, og nr. 48.

Hertil bemærkes, at infrastrukturetselskaber ikke er forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. principielt herom i Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (punkt 2.2.1.) Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler i udgangspunktet systembrugerne (markedsaktørerne). Alene i tilfælde, hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturetselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Denne nuance afspejles ikke tilstrækkeligt i den gældende formulering i § 11, stk. 1, nr. 1, fordi bestemmelsen implicit skal ses i sammenhæng med bestemmelserne for infrastrukturetselskabers forpligtelser.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system, og at der i forhold til forpligtelserne om at opretholde den fysiske balance vil fremgå krydshenvisninger til transmissionsselskabernes og distributionsselskabernes forpligtelser. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden

side ensrettes og systemiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen. Ændringerne vil endvidere sikre, at forpligtelsen for infrastrukturselskaberne til at opretholde den fysiske balance ordlydsmæssigt ikke misforstås som en ubetinget pligt til eksempelvis at sikre gassens fysiske tilstedeværelse for infrastrukturselskaberne.

Til nr. 36

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder sikre måling af levering og aftag af naturgas i nettet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 2, at de i stk. 1 nævnte priser skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

Det foreslås i § 11, stk. 1, nr. 3, og § 37, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at nettet ændres til systemet.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettet vil blive erstattet af betegnelsen systemet. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen systemet skal i § 11, stk. 1, nr. 3, som den hidtidige betegnelse nettet forstås som det danske gassystem. Betegnelsen brugere af systemet skal i § 37, stk. 2, som den hidtidige betegnelse brugere af nettet forstås som systembrugere, jf. lovens § 6, nr. 23. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systemiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 37

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder forsyne brugerne af nettet med de nødvendige op-

lysninger om måling af naturgas, der transporteres gennem nettet.

Det foreslås i § 11, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at forsyne brugere af nettet ændres til give systembrugere og sammenkoblede selskaber, og nettet ændres til systemet.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugere af nettet i § 11, stk. 1, nr. 4, indholdsmæssigt svarer til begrebet systembrugere, som er defineret i lovens § 6, nr. 23. Baggrunden er endvidere at betegnelsen forsyning er defineret i lovens § 6, nr. 6. Baggrunden er herudover, at forpligtelsen til at give oplysning til brugere af nettet også dækker over den loyale oplysningsforpligtelse, der naturligt foreligger mellem infrastrukturselskaber, hvis infrastruktur er sammenkoblet og derfor skal drives sikkerhedsmæssigt forsvarligt, sammenhængende og helhedsorienteret. Baggrunden er endelig, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at formuleringen om at forsyne brugere af nettet vil blive erstattet af formuleringen om at give systembrugere og sammenkoblede selskaber. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at allerede definerede begreber i lov om naturgasforsyning anvendes, og anvendes i rette sammenhæng. Endelig vil det foreslåede ikke medføre materielle ændringer i forhold til oplysningsforpligtelser mellem sammenkoblede infrastrukturselskaber, da infrastrukturselskaberne allerede i dag arbejder sammen, herunder stiller måleoplysninger til rådighed for hinanden. Oplysningsforpligtelserne vil fremadrettet blot fremgå mere eksplicit af loven. Ved måledata i øvrigt, forudsættes det, at hvert infrastrukturselskab fortsat vil opretholde og overholde sine forpligtelser i henhold til databeskyttelsesreglerne.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettet vil blive erstattet af betegnelsen systemet. Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen system skal som den hidtidige betegnelse net forstås som danske gassystem. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systemiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 38

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden leverandør eller produkt, eller hvis leveringaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt. Det vil sige, at forbrugere, hvis leveringaftale med en gasleverandør ophører, f.eks. på grund af ophævelse, automatisk bliver forsyningspligtige kunder uden at deres gasforsyning bliver fysisk afbrudt.

Da det med den foreslåede bestemmelse i § 7 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås at indføre en generel leveringspligt, der vil skulle træde i stedet for den gældende forsyningspligt-regulering, er der brug for nye bestemmelser, der kan regulere, hvordan gasforsyningen vil blive afbrudt, når det ikke længere vil skulle ske på anmodning fra den eller de gasleverandører, som har forsyningspligten.

Det foreslås i § 11 d, stk. 1, 1. pkt., at distributionsselskaber uden ugrundet ophold skal efterkomme en anmodning fra en gasleverandør til et aftagenummer om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret.

Bestemmelsen hænger tæt sammen med den foreslåede bestemmelse i § 7 c, stk. 6, hvorefter gasleverandøren under visse omstændigheder kan foranstalte afbrydelse af forsyningen hos en husholdningsforbruger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandører selv vil kunne foranstalte afbrydelse af forbrugere over for distributionsselskaber. Desuden vil gasleverandører kunne anmode om afbrydelse af gasforsyningen til forbrugere, som ikke er husholdningsforbrugere, når aftalen hæves, eksempelvis fordi forbrugeren misligholder aftalen.

Distributionsselskabet vil uden ugrundet ophold skulle efterkomme en gasleverandørs anmodning til distributionsselskabet om at afbryde gasforsyningen til en forbruger. Gasleverandøren har ansvaret for, at anmodningen er berettiget, og leverandøren vil skulle friholde distributionsselskabet og forbrugeren for evt. økonomiske tab som følge af, at anmodningen efterfølgende viser sig at være uberettiget.

De detaljerede regler for forholdet mellem distributionsselskabet og gasleverandøren i forhold til afbrydelse, herunder krav til tidsfrister, dokumentation for at der er tale om en berettiget anmodning, evt. krav til kommunikationsform m.m., forudsættes fastsat i eksisterende brancheregler – dvs. som udgangspunkt i Regler for Gasdistribution, der sammen med Gasleverandøraftalen regulerer gasleverandørens samarbejde med distributionsselskabet om gasleverandørens levering af gas og distributionsselskabets transport af naturgas til forbrugere i Danmark gennem distributionsnettet.

Bestemmelsen ændrer ikke på, at distributionsselskabet fortsat vil skulle iagttage andre regler om forsyningsafbrydelser, herunder § 154 i lov om social service, jf. lovbekendtgø-

relse nr. 798 af 7. august 2019, der kræver underretning af kommunen, hvis man får kendskab til, at et barn lever under forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i fare, og Fødevareministeriets cirkulæreskrivelse nr. 11101 af 30. juni 1993 om meddelelse til politiet ved husdyrhold på ejendommen. Det vurderes i denne forbindelse, at det er distributionsselskabet, der er bedst egnet til at vurdere disse forhold. Det bemærkes, at det i øvrigt er hensigten, at der i bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas, som er udstedt med hjemmel i den gældende § 7 a i lov om naturgasforsyning, vil blive fastsat, at den forbruger, der har indgået aftale om forsyning via det aftagenummer, der skal afbrydes, skal underrettes, når en gasleverandør anmoder et distributionsselskab om at afbryde for gasforsyningen. Det er hensigten, at dette vil skulle gælde i forhold til alle forbrugere - ikke kun husholdningsforbrugere.

Det foreslås i § 11 d, stk. 1, 2. pkt., at når afbrydelsen er gennemført, så skal distributionsselskabet oplyse gasleverandøren herom.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskabet vil skulle oplyse gasleverandøren om afbrydelsen, når den er gennemført. Baggrunden for bestemmelsen er, at der kan forekomme tilfælde, hvor det ikke vil være muligt at afbryde gasforsyningen, eksempelvis fordi børn eller dyr vil lide overlast, hvis gasforsyningen bliver afbrudt. Gasleverandøren har krav på at vide, om der fortsat skal leveres gas til den relevante forbruger, og desuden er det nødvendigt for gasleverandøren at modtage denne oplysning for at opfylde sin pligt til at informere Forsyningstilsynet om gennemførte forsyningsafbrydelser efter den foreslåede stk. 2, jf. bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås, i § 11 d, stk. 2, at gasleverandører en gang om året indberetter alle gennemførte gasafbrydelser og begrundelserne for afbrydelserne som aggregerede oplysninger til Forsyningstilsynet i medfør af regler fastsat i henhold til § 42 e, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 94.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at give Forsyningstilsynet mulighed for at føre statistik med forsyningsafbrydelser på gasmarkedet og begrundelserne herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandørerne årligt vil skulle indberette alle gennemførte gasforsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor til Forsyningstilsynet. Indberetningerne vil skulle ske i aggregeret form, således at det ikke fremgår hvilke forbrugere, der er blevet afbrudt, da dette ikke vil være en nødvendig oplysning for Forsyningstilsynets statistik, og hensynet til forbrugers interesse i hemmeligholdelse af oplysningen således vejer tungere.

Det skal fremgå af de indberettede begrundelser, om en afbrydelse er foretaget efter § 7 c, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 som omhandler en gasleverandørs ret til at foranstalte afbrydelse i situationer, hvor gasleverandøren har hævet

aftalen efter varsel, fordi husholdningsforbrugeren ikke har stillet den sikkerhed for betaling, som gasleverandøren har krævet.

Det forudsættes, at reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) vil blive overholdt i forbindelse med den behandling af personoplysninger, der vil skulle ske som følge af den foreslåede § 11 d.

Til nr. 39

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab i fornødent omfang skal tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg), distributionsnet samt forbrugere.

Retten for opgraderingsanlæg for biogas til at blive tilsluttet enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet fremgår af § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at opgradering af biogas til naturgaskvalitet ændres til opgradering af biogas, jf. § 35 a, stk. 1, og samt ændres til og.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 12, stk. 1, nr. 1, om transmissionsselskabers forpligtelser i forhold til tilslutning af opgraderingsanlæg, henvises til den materielle bestemmelse, hvoraf retten til og betingelserne for tilslutning af opgraderingsanlæg fremgår, jf. § 35 a, stk. 1.

De foreslåede ændringer er af rent lovteknisk karakter for at forenkle § 12, stk. 1, nr. 1, og tydeliggøre sammenhængen til § 35 a, stk. 1. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer. Transmissionsselskaber vil fortsat være forpligtede til at tilslutte opgraderingsanlæg efter § 35 a, stk. 1, for så vidt der af distributions- og transmissionsselskaberne træffes afgørelse om tilslutning til transmissionssystemet, jf. § 35 a, stk. 2.

Til nr. 40

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab skal sikre kvaliteten af den naturgas, der leveres fra transmissionsnettet.

Den gældende formulering om sikring af kvaliteten indbefatter en række praktiske opgaver, som navnlig omfatter en løbende overvågning (sikring) af kvaliteten gennem målinger forskellige steder i transmissionssystemet, men særligt når der fra transmissionssystemet leveres gas til og fra andre

transmissionssystemer (udlandet), eller til og fra andre dele af gassystemet som de danske gaslagre og/eller distributionssystemerne. Målingerne foretages typisk i forbindelse med sammenkobling af infrastrukturtyper, eller kan beregnes gennem regnetekniske modeller ud fra måledate andre steder i infrastrukturen end ved og i forbindelse med sammenkoblingspunkterne.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at der efter sikre indsættes og måle, og der efter fra indsættes eller til.

Formålet med det foreslåede er at præcisere de forpligtelser der allerede gælder for transmissionsselskaber.

Den foreslåede vil medføre, at det tydeliggøres, at opgaven om at sikre kvaliteten typisk kræver en nødvendig måling af kvalitet i række relevante punkter i infrastrukturen, sådan som den gør i dag. Herudover vil ændringen også medføre, at forpligtelserne i forhold til kvaliteten ikke alene har fokus på den historiske situation med transport af gas fra transmissionssystemet til landets distributionssystemer, men netop også den relativt nyligt opståede situation, med ændret retning af gasstrømmen fra distributionsniveau til transmissionsniveau. Det foreslåede vil ikke medføre ændringer for de aftaleretlige forhold mellem infrastrukturselskaber, som i dag medfører, at eksempelvis dobbelte målinger undgås.

Til nr. 41

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab skal sikre, der er tilstrækkelige mængder naturgas i det samlede naturgasforsyningssystem, således at den fysiske balance i nettet kan opretholdes, jf. § 11, stk. 1, nr. 1. Forpligtelsen skal dog forstås ud fra, at infrastrukturselskaber er ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (punkt 2.2.1.)

Den gældende § 12, stk. 1, indeholder ikke en eksplicit forpligtelse for transmissionsselskaber til at gribe ind i balancen i infrastrukturen, selvom det blandt andet følger implicit af forpligtelserne om at drive gasinfrastruktur forsvarligt og sikkert.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber skal sikre den sikkerhedsmæssige forsvarligt, fysiske balance i selskabets transmissionssystem.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den i dag-gældende implicite forpligtelse for transmissionsselskaber til i nødvendige tilfælde at gribe ind, formaliseres ved at skrive forpligtelsen ind eksplicit i lov om naturgasforsynings bestemmelser om transmissionsselskabers opgaver. Alene i tilfælde, hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, vil infrastrukturselskaberne kunne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Det foreslåede vil ikke medføre

materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper. Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler som i dag fortsat systembrugerne (markedsaktørerne).

Til nr. 42

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab skal sikre, der er tilstrækkelige mængder naturgas i det samlede naturgasforsyningssystem, således at den fysiske balance i nettet kan opretholdes, jf. § 11, stk. 1, nr. 1. Forpligtelsen skal dog forstås ud fra, at infrastrukturselskaber er ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (punkt 2.2.1.)

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning, at bestemmelsen nyaffattes således, at transmissionsselskaber skal sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a.

Det foreslåede vil medføre, at forpligtelsen til i udgangspunktet at sikre balancen i transmissionssystemet tydeligt påhviler systembrugerne (markedsaktørerne), som efter gældende ret. Dette frem for den hidtil gældende formulering om en forpligtelse for transmissionsselskaber til at sikre mængderne af naturgas i det samlede naturgasforsyningssystem (§ 12, stk. 1, nr. 6). Forpligtelsen skal dog forstås ud fra, at infrastrukturselskaber er ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (punkt 2.2.1.)

Det foreslåede vil medføre, at transmissionsselskaber forpligtes til gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at sikre der er økonomisk incitamenter for systembrugerne til at opretholde den fysiske balance i selskabets system uden nødindgreb efter den nye nr. 6. Transmissionsselskabet er allerede i dag forpligtet til at fastsætte priser og betingelser for brug af dets infrastruktur, jf. § 20. Transmissionsselskaber er allerede i dag forpligtet til at sikre disse priser og betingelser metodegodkendes (metodeanmeldes) hos Forsyningstilsynet, jf. § 36 a.

Formålet er således at tydeliggøre, at transmissionsselskaber har en forpligtelse til at sikre gennem markedsdesignet (metodegodkendelse af priser og betingelser for brug af transmissionssystemet), at ansvaret for balanceringen af infrastrukturen grundlæggende hviler hos markedsaktørerne – systembrugerne der anvender transmissionssystemet.

Den foreslåede nyaffattelse vil således medføre, at transmissionsselskabers forpligtelser om metodegodkendelse for priser og betingelser for brugen af selskabets infrastruktur, fremgår eksplicit af lov om naturgasforsynings bestemmelser om transmissionsselskabers opgaver. En tydeliggørelse af brug af markedsdesign. Nyaffattelsen vil medføre, at lovens ordlyd, i modsætning til den hidtidige formulering af § 12, stk. 1, nr. 6, vil stemme bedre overens med de

begrænsninger for infrastrukturselskaber, der er i forhold til at sikre gassens tilstedeværelse. Ændringen tjener også samtidig til at fjerne eventuelle uklarheder i de gældende formulering. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper.

Til nr. 43

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 7, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber skal anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, det anvender til at udføre sit hverv.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, i lov om naturgasforsyning, at der efter den indsættes nødvendige.

Den foreslåede ændring vil medføre, at ordet nødvendige også vil indgå i § 12, stk. 1, nr. 7, der handler om at transmissionsselskaber skal anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, det anvender til at udføre sit hverv. Formålet er således at tydeliggøre, at transmissionsselskaber alene kan indkøbe nødvendig energi. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper, hvor kun nødvendige omkostninger må afholdes af transmissionsselskaberne. En omkostning til indkøb af energi, som ikke er nødvendig, er således også i dag en omkostning, som transmissionsselskaber ikke må afholde.

Til nr. 44

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber skal varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden i Danmark.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab ved udførelsen af sine opgaver skal bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for handel med naturgas, jf. § 1, stk. 2.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12 a, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab ud over det i stk. 1 nævnte kan tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabernes forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, herunder om selskabernes forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

Det foreslås at nyaffatte § 12 a, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås i § 12 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at den, der varetager systemansvarlig virksomhed skal ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage

til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for: 1) Konkurrence på markeder for gas, jf. § 1, stk. 2, samt 2) Forsyningssikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Baggrunden for det foreslåede er, at transmissionsselskaber inden for det danske gassystem, i praksis alene Energinet Gas TSO A/S, skal kunne fortsætte sine opgaver af systemansvarlig karakter, men med eksplicit brug af begrebet systemansvarlig virksomhed, der ikke tidligere har været formaliseret i gassektoren. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.3. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede i § 12 a, stk. 1, nr. 1, om konkurrence vil medføre, at transmissionsselskaber vil tilrettelægge udførelsen af sine opgaver sådan, at konkurrence så vidt muligt fremmes. Det kan eksempelvis være tredjepartsadgangen til monopolinfrastrukturen, der kan søges gjort så fleksibel som mulig.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsen, der før indeholdt implicit brug af systemansvarsbegrebet, nu fremadrettet vil omtale systemansvarlig virksomhed eksplicit. Der vil ikke være tale om materielle ændringer, men i stedet en eksplicit anvendelse af begrebet systemansvarlig virksomhed. Det foreslåede skal således som den hidtidige bestemmelse italesætte, at ved løsning af transmissionsselskabets kerneopgave – at drive transmissionsvirksomhed – fortsat indtænkes konkurrenceforholdene på tværs af gassektoren. Forskellen vil materielt blot bestå i, at opgaven om at tænke på tværs af gassektoren udkrystalliseres som en systemansvarlig opgavevaretagelse, der fortsat kan varetages i transmissionsselskabet. Der kan således ikke sluttes modsætningsvist mellem tidligere varetagne opgaver og såkaldte nye opgaver i medfør af ekspliciteringen og formaliseringen af begrebet systemansvarlig virksomhed i gassektoren.

Det foreslåede i § 12 a, stk. 1, nr. 2, om bedst mulig forsyningssikkerhed vil medføre, at transmissionsselskaber vil kunne fortsætte sin opgavevaretagelse vedrørende forsyningssikkerhed på tværs af gassektoren. Se i den forbindelse bemærkninger til punkt 2.2. om præcisering af transmissionsselskabers ansvar for gasforsyningssikkerheden, der netop rækker uden for transmissionsselskabets egen infrastruktur og er en forpligtelse for forsyningssikkerheden for Danmark, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L17 som fremsat, side 5-7. Opgaver om forsyningssikkerhed forventes også at indbefatte opgaveopdrag for blandt andet transmissionsselskaber i medfør af § 23 a, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at såfremt transmissionsselskabers opgaveløsning vedrørende forsyningssikkerhed indbefatter bidrag fra andre relevante infrastrukturselskaber (distribution og lager), kan sådanne omkostninger for de relevante selskaber mere enkelt konteres som opgaver for den systemansvarlige virksomhed. Herved vil der blive skabt mere gennemsigtighed.

Det foreslås i § 12 a, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at

den, der varetager systemansvarlig virksomhed ud over det, der er nævnt i stk. 1 kan tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for gas.

Det foreslåede indebærer, at transmissionsselskaber ud over hvad der følger af udførelsen af direkte transmissionsrelaterede opgaver, vil kunne tage egne initiativer til eller medvirke til initiativer, der sigter mod at fremme konkurrencen på gasmarkedet. Som eksempel på sådanne opgaver kan nævnes den allerede foretagne udvikling af en gasbørs, undersøgelser og samarbejde med andre transmissionsselskaber om mulighederne for grøn omstilling, herunder undersøgelse af spørgsmålet om hvor meget ren brint, der teknisk og sikkert kan injiceres i den bestående infrastruktur, samt undersøgelse af mulighederne for konvertering af metansystemer til brintsystemer.

Det foreslåede vil medføre, at transmissionsselskaber ved at sikre de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for gas, har en koordinerende rolle på tværs af gassektoren. Initiativer til at skabe de bedst mulige betingelser for konkurrence kan navnlig ikke løftes af et enkelt selskab, ej heller i kraft af opgaver om systemansvarlig virksomhed. Løsningen af denne opgave indbefatter i praksis bidrag og input fra relevante infrastrukturselskaber som distributionselskaber og gaslagerselskaber – men eventuelt også andre relevante interessenter. Der vil være tale om en balanceret tilgang til opgaven, hvorved transmissionsselskaber som systemansvarlig virksomhed kan tage tilpas med initiativer til at fremme konkurrencen, men uden at monopolisere udviklingen i gassektoren.

Det foreslås, i § 12 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at den, der varetager systemansvarlig virksomhed ud over det, der er nævnt i stk. 1 og 2, kan, hvis nødvendigt og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering for systemet, herunder opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter § 10 a, § 15 a, stk. 1, § 20, stk. 1, § 35 a, stk. 2 og § 36 a, stk. 1.

Formålet er at sikre, der sker en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning, drift og udvikling af gassystemet.

Det foreslåede vil indebære, at opgaver der i dag hviler hos enkelte infrastrukturselskaber, kan varetages enten helt eller delvist af den systemansvarlige virksomhed. Det bemærkes dog, at det foreslåede ikke i sig selv vil medføre ændringer, men skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 12 a, stk. 4.

Det foreslåede vil medføre, at den systemansvarlige virksomhed, af hensyn til en sammenhængende og helhedsorienterede tilgang til gassystemet vil kunne varetage opgaver helt eller delvist på vegne af andre infrastrukturselskaber inden for gassystemet. Den systemansvarlige virksomhed vil dog ikke af egen drift kunne overtage sådanne opgaver helt eller delvist, men det vil kun kunne ske efter konkret delega-

tion efter den foreslåede bemyndigelse i § 12 a, stk. 4 (straks nedenfor). Ved vurderingen af, at en sådan opgavedelegation er nødvendig og rimelig, vil der blive lagt vægt på, om snitfladerne og samarbejdet mellem infrastrukturselskaberne inden for gassystemet fungerer hensigtsmæssigt i forhold til at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang til gassystemet. Det foreslåede vil ikke erstatte infrastrukturselskabernes udgangspunkt om egenforpligtelser over egen infrastruktur.

Det foreslås i § 12 a, *stk. 4*, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den, der varetager systemansvarlig virksomhed efter stk. 1-3, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

Det foreslåede vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om den systemansvarlige virksomheds forpligtelser efter stk. 1, 2 og 3, herunder om disse opgavers snitflader til andre infrastrukturselskaber i gassektoren.

Det foreslåede vil dermed indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om den systemansvarlige virksomheds forpligtelser efter stk. 1-3. Herved vil den foreslåede bemyndigelse kunne udnyttes til blandt andet at forpligte den systemansvarlige virksomhed til helt eller delvist at varetage opgaver for andre infrastrukturselskaber inden for gassystemet, hvis det vurderes, at den sammenhængende og helhedsorienterede tilgang til gassystemet ikke iagttages på behørig vis. Ved vurderingen af, om den sammenhængende og helhedsorienterede tilgang er iagttaget på behørig vis eller ej, vil der være tale om en samlet vurdering i kraft af blandt andet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets sektortilsyn. Grundlæggende egenforpligtelser for selskaber i dele af gassystemet som distributionsselskaber og lagerselskaber kan ikke blive den systemansvarlige virksomheds ultimative ansvar uden, der måtte være konstateret væsentlige grunde til, at det er nødvendigt med ultimativ forankring hos den systemansvarlige virksomhed. Sådanne årsager kan eksempelvis være manglende samarbejde mellem infrastrukturselskaberne, som måtte negligere den nødvendige sammenhængende og helhedsorienterede tiltag. Klima-, energi- og forsyningsministeren har i kraft af sit sektortilsyn et væsentlig indsigt og interesse i en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang til planlægning, drift og udvikling i gassektoren.

Til nr. 45

Det følger af den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående transmissionsnet kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for udbygningen. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderin-

gen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af nettet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Det foreslås i § 13, *stk. 1, 4. pkt.*, i lov om naturgasforsyning, at nettet ændres til transmissionssystemet.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen nettet vil blive erstattet af betegnelsen transmissionssystemet i § 13, stk. 1, 4. pkt., i lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen transmissionssystem skal som den hidtidige betegnelse net forstås som en del af den overordnede infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer, der søges om tilladelse til efter § 13. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 46

Det følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, nr. 1, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsselskab i fornødent omfang skal tilslutte forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet.

Retten for opgraderingsanlæg for biogas til at blive tilsluttet enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet fremgår af § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås i § 14, *stk. 1, nr. 1*, i lov om naturgasforsyning, at forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet ændres til opgradering af biogas (opgraderingsanlæg), jf. § 35 a, stk. 1, og forbrugere.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i § 14, stk. 1, nr. 1, om distributionsselskabers forpligtelser i forhold til tilslutning af opgraderingsanlæg, henvises til den materielle bestemmelse, hvoraf retten til og betingelserne for tilslutning af opgraderingsanlæg fremgår, jf. § 35 a, stk. 1. Den foreslåede ændring vil herudover medføre, at der fortsat vil

være en forpligtelse til distributionsselskaber til at tilslutte forbrugere, men at denne forpligtelse lovteknisk placeres i samme rækkefølge som den tilsvarende bestemmelse om transmissionsselskaber i § 12, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring vil således medføre, at distributionsselskabers forpligtelser til at tilslutte såvel forbrugere som infrastrukturtyper fremadrettet ensrettes så vidt muligt med den tilsvarende § 12, stk. 1, nr. 1. Det foreslåede vil også medføre, at bestemmelsen lovteknisk forsimples, da der henvises til andre materielle bestemmelser om tilslutning af opgraderingsanlæg. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 47

Det følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsselskab skal sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionsnettet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed.

Den gældende formulering om sikring af kvaliteten indbefatter en række praktiske opgaver, som navnlig omfatter en løbende overvågning (sikring) af kvaliteten gennem målinger forskellige steder i transmissionssystemet, men særligt når der fra transmissionssystemet leveres gas til og fra andre transmissionssystemer (udlandet), eller andre dele af gassystemet som de danske gaslagre og/eller distributionssystemerne. Målingerne foretages typisk i forbindelse med sammenkobling af infrastrukturtyper, eller kan beregnes gennem regnetekniske modeller ud fra måledata andre steder i infrastrukturen end ved og i forbindelse med sammenkoblingspunkterne.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at der efter sikre indsættes og måle, og at opgraderede biogas ændres til gas, samt at injiceres i ændres til leveres til og fra.

Formålet med det foreslåede er at præcisere de forpligtelser der allerede gælder for distributionsselskaber. Infrastruktur-selskabers egne forpligtelser inden for og over egen infrastruktur foreslås generelt mere eksplicit omtalt i lov om naturgasforsyning. Dette sker blandt andet af hensyn til den foreslåede formalisering af systemansvarlig virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 44. En opgave der netop går på tværs af gassystemet og grundlæggende skal sikre en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang. Formålet med det foreslåede er således at italesætte, at sikringen af kvaliteten indbefatter en række praktiske opgaver, som navnlig omfatter en løbende overvågning af kvaliteten gennem målinger forskellige steder i distributionssystemet, men særligt når distributionssystemet leverer gas til transmissionssystemet (tilbageføring). Sådanne forpligtelser er principielt iboende for hvert enkelt infrastrukturselskab, da en ansvarlig drift af infrastrukturen nødvendigvis indbefatter kontrol og viden om infrastrukturen. Ud fra en værdispildsbetragtning er det dog også åbenbart, at dobbelt udstyr for måling af kvalitet

på hver side af et sammenkoblingspunkt mellem transmissionssystemet og distributionssystemerne er uhensigtsmæssigt. Det vil sige selvom princippet er principielt iboende for hvert infrastrukturselskab, kan selskaberne hver i sær aftale nærmere opgavedelinger mellem sig, så længe sektorens regler i øvrigt overholdes. Det foreslåede vil således ikke medføre forpligtelser, der belaster sektoren, men sætte ord på den ansvarlige drift af distributionssystemerne, der pågår i dag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at forpligtelsen til at sikre fremadrettet erstattes af en forpligtelse til at måle og sikre. Det foreslåede vil også medføre, at forpligtelsens snævre nuværende fokus på injiceret opgraderet biogas ændres til en generel infrastrukturforpligtelse over den gas, der enten leveres til eller aftages fra distributionssystemet. Det foreslåede vil medføre materielle ændringer i lov om naturgasforsynings forstand, men forpligtelserne iagttages allerede i dag af distributionsselskaber, da de er udtryk for en ansvarlig drift af infrastrukturen. Såfremt distributionsselskaberne hidtil har indgået i aftaleretlige forhold med andre infrastrukturselskaber, som eksempelvis transmissionsselskaber, kan sådanne aftaler fortsætte uhindret. Det ændrede vil ikke af sig selv medføre behov for dobbelte målinger, eller yderligere tekniske installationer end, hvad der er niveauet i dag.

Til nr. 48

Den følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at et distributionsselskab skal 1) i fornødent omfang tilslutte forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet, 2) sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionsnettet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed, 3) sikre at forbrugere oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, give den enkelte naturgasforbruger informationer om sit faktiske naturgasforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed, og 4) sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2.

Det foreslås at indsætte en række nye numre i § 14, stk. 1.

Det foreslås i den nye § 14, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal bistå transmissionsselskaber med opgaver vedrørende forsynings sikkerheden.

De foreslåede ændringer vil medføre, at distributionsselskabers forpligtelser over for transmissionsselskaber vedrørende forsynings sikkerhed fremgår eksplicit af lov om naturgasforsyning, og ikke hviler på implicit forståelse af ansvarlig drift af gassystemet og frivillighed. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til distributionsselskabernes bistand i forhold til forsynings sikkerhedsspørgsmål over for transmissionsselskaber. Forsynings-

sikkerheden i distributionssystemerne vil fremadrettet også primært afhænge af den overordnede forsyningsikkerhed, der varetages af transmissionsselskaber, jf. § 12, stk. 1, nr. 3. Dog som følge af den stadigt stigende mængde decentral opgraderet biogas, der injiceres og transporteres i gassystemet, er der også i distributionssystemerne tilvejebragt gasforsyningskilder. Distributionsselskabers bistand omfatter i dag oplysning af forskellig karakter, som er relevant i forsyningsikkerhedssammenhænge, og drejer sig eksempelvis om aggregeret og områdebestemt forbrugsdata, oplysninger om løbende injicerede mængder opgraderet biogas med videre. Det foreslåede vil ikke ændre på denne forpligtelse eller disse forhold, men ekspliciterer forpligtelsen i lovens bestemmelse om distributionsselskabers opgaver. Herudover vil det foreslåede sikre en sammenhæng med bestemmelse for transmissionsselskaber i § 12, stk. 1, nr. 3 om forsyningsikkerhed. Endelig vil det foreslåede have en sammenhæng med lovforslagets del om formalisering af systemansvarlig virksomhed på tværs af gassystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 44.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i kraft af bemyndigelsen i den gældende § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, vil kunne fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder navnlig også den foreslåede nye nr. 3. Bemyndigelsen i forhold til den nye foreslåede nr. 3, vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om, distributionsselskabernes forpligtelser i medfør af nr. 3. Bemyndigelsen vil således supplere gældende bemyndigelser om at fastsætte regler om forhold vedrørende forsyningsikkerhed, jf. § 12, stk. 3 og § 23 a, i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås i den nye § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal samarbejde med transmissionsselskaber, herunder andre infrastrukturselskaber, i Danmark med henblik på effektiv udveksling af gas.

Det foreslåede vil medføre, at distributionsselskabers egne forpligtelser inden for og over egen infrastruktur vil fremgå mere eksplicit af lov om naturgasforsyning. Distributionsselskabers forpligtelser til at samarbejde med sammenkoblede infrastrukturselskaber følger blandt andet af § 11, stk. 1, som konkret omhandler transmissionsselskaber. Det foreslåede vil medføre at denne forpligtelse fastsættes generelt. Dermed vil distributionsselskaber også skulle samarbejde med andre sammenkoblede infrastrukturselskaber, hvis dette måtte blive relevant eksempelvis som led i en grøn omstilling af gassystemet. Til eksempel kan der være tale om tilkoblede bygasnet, tilsluttede opgraderingsanlæg for biogas – og måske andre former for infrastrukturtyper i fremtiden.

De foreslåede ændringer vil medføre, at distributionsselskabers forpligtelser over for transmissionsselskaber og andre infrastrukturselskaber om effektiv udveksling af gas generelt fremgår eksplicit af lov om naturgasforsyning.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i kraft af bemyndigelsen i den gældende § 14, stk. 2, i lov om

naturgasforsyning, vil kunne fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder navnlig også den foreslåede nye nr. 4. Bemyndigelsen i forhold til den nye foreslåede nr. 4, vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om, distributionsselskabernes forpligtelser i medfør af nr. 4.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som indsendes til klima-, energi- og forsyningsministerens til udtalelse, offentliggøres og stilles til rådighed for transmissionsselskaber i Danmark.

Det foreslåede vil medføre, at distributionsselskaber skal udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet. Transmissionsselskabers behov for at kunne forudsige fremtidigt behov for blandt andet mere transportkapacitet hænger ofte nært sammen med det lokale gasforbrug og –produktion i distributionssystemerne, det vil sige i praksis et overblik over det danske gasmarked, men også udlandet. Det foreslåede vil medføre, at der sker en formalisering af denne udveksling af infrastrukturbehov mellem distributions- og transmissionsselskaber i Danmark – inden for det danske gassystem.

Af hensyn til at sikre de mest optimale løsninger på opståede udfordringer, foreslås også såkaldt systemudvikling indeholdt i planerne. Systemudvikling skal forstås som forpligtelsen for et infrastrukturselskab til at tilrettelægge sin forretningsførelse over sin infrastruktur mest hensigtsmæssigt. Det indebærer, at alternative løsninger til fysisk infrastruktur også overvejes og medregnes i infrastrukturselskabets muligheder i løsningskataloget. Den foreslåede forpligtelse for distributionsselskaber vil således også forpligte distributionsselskaber til at forholde sig til systemudvikling.

Systemudvikling som begreb har en nær relation til lovforslagets del om formalisering af systemansvarlig virksomhed hos transmissionsselskabet. Forskellen består dog i, at hvor den systemansvarlige virksomhed varetager opgaver på tværs af gassystemet, relaterer systemudvikling sig her alene til distributionsselskabets muligheder inden for egen formåen – det vil sige forhold relateret til distributionssystemerne. Det bemærkes i den forbindelse, at der navnlig forventes at være behov for en stærk dialog mellem distributionselskabet og den systemansvarlige virksomhed ved valget mellem, eller en kombination af, mulig lokal systemudvikling og tværgående systemansvarlig virksomhedsopgaver.

Det er væsentligt, at information om kommende lokale løsninger, konkret opståede behov for infrastrukturændringer med videre offentliggøres. Det foreslåede vil medføre, at en sådan oversigt offentliggøres i form af en plan.

Der foreslås endvidere, af hensyn til klima-, energi- og forsyningsministerens generelle sektortilsyn og energifaglige vurdering, også indsat en forpligtelse til at indsende denne plan til klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på udtalelse. Det vil sige, når planen er sendt til klima-,

energi- og forsyningsministeren, er det forventningen, at udtalelserne om indholdet af planen kan føre til, at distributionsselskabet i enkelte tilfælde genovervejer sine idéer til konkrete løsninger, herunder drøfter planen yderligere med transmissionsselskabet som led i dets systemansvarlige virksomhed – af hensyn til at opnå en sammenhængende og helhedsorienteret tilgang til gassystemet. Det bemærkes i den forbindelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan have behov for at stille opklarende spørgsmål til distributionsselskaberne om planen.

Endelig foreslås denne plan også stillet til rådighed for transmissionsselskabet som led i dets systemansvarlige virksomhed, da det netop er en systemansvarlige virksomheds opgave at forestå den sammenhængende og helhedsorienterede planlægning og tilgang på tværs af gassystemet. Det bemærkes i den forbindelse, at der mellem transmissionsselskabet som led i dets systemansvarlige virksomhed og distributionsselskaberne kan ske udveksling af nødvendige selskab til selskab-oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskaber vil være forpligtet til at udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og stille dem til rådighed for transmissionsselskaber i Danmark. Det foreslåede vil medføre en ændring, da distributionsselskaberne ikke før har offentliggjort sådanne planer. Distributionsselskaber overvåger og planlægger dog allerede i dag for sådanne forhold i deres infrastruktur – det følger af almindelige selskabsretlige betragtninger og praksis for virksomhedsdrift i form af blandt andet såkaldt asset management. Det foreslåede vil derfor ikke være af væsentlig betydning eller belastning for distributionsselskaberne, da de allerede i dag foretager sådanne vurderinger. Det bemærkes endvidere, at det foreslåede ikke vil medføre, at oplysninger som måtte være forretningsfølsomme for distributionsselskaber eller andre relevante parter skal offentliggøres. Planen vil dog kræve en vis detaljeringsgrad i forhold til anvendeligheden for såvel offentligheden, klima-, energi- og forsyningsministeren som transmissionsselskaber. Planen eller planerne skal både understøtte transmissionsselskabers planlægning for egen infrastruktur og transmissionsselskabets opgavevaretagelse af systemansvarlig virksomhed, samt eventuelt sammenkoble andre infrastrukturselskaber. Planen eller planerne skal samtidig inddrages ved fastsættelse af den korrekte omkostningsramme fremadrettet, som Forsyningstilsynet skal fastsætte. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.2. samt bemærkningerne til § 37 a, stk. 4, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 85.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i kraft af bemyndigelsen i den gældende § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, vil kunne fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder navnlig også den foreslåede nye nr. 5. Bemyndigelsen i forhold til den nye foreslåede nr. 5, vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om, indhold og hvordan planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling for distributionsselskaber skal udarbejdes. Bemyndigelsen vil dermed

kunne udnyttes til at fastsætte nærmere regler om planen eller planernes form og proces for offentliggørelse, herunder indsendelse til klima-, energi- og forsyningsministeren og til hvordan den stilles eller til rådighed for transmissionsselskaber som led i blandt andet transmissionsselskabers opgavevaretagelse som systemansvarlig virksomhed.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal sikre den sikkerhedsmæssige forsvarligt fysiske balance i selskabets distributionssystem.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den i dag-gældende implicitte forpligtelse for distributionsselskaber til i nødvendige tilfælde at gribe ind, formaliseres ved at skrive forpligtelsen ind eksplicit i lov om naturgasforsynings bestemmelser om distributionsselskabers opgaver. Alene i tilfælde, hvor der tale om nødvendige indgreb, eksempelvis af hensyn til sikkerhed eller lignende, kan infrastrukturselskaberne gribe ind med tiltag til at opretholde balancen i deres infrastruktur. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper. Forpligtelsen til at sikre gassens tilstedeværelse, det vil sige den fysiske balance, påhviler som i dag fortsat systembrugerne (markedsaktørerne). Forpligtelsen for systembrugere i distributionssystemerne kan dog blandt andet på grund af decentral injicering af opgraderet biogas have en anden karakter end i det overordnede transmissionssystem. Det vil være op til distributionsselskaber i samarbejde med den, der varetager systemansvarlig virksomhed på tværs af gassystemet at formulere passende markedsbaserede principper for så vidt muligt for balancering af distributionssystemerne.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i kraft af bemyndigelsen i den gældende § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, vil kunne fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder navnlig også den foreslåede nye nr. 6. Bemyndigelsen i forhold til det nye foreslåede nr. 6, vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om, hensyn distributionsselskaberne bør iagttage i forhold til forpligtelserne i nr. 6.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 7, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, skal sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets system uden indgreb efter nr. 6.

Det foreslåede vil medføre, at forpligtelsen til i udgangspunktet at sikre balancen i distributionssystemerne påhviler systembrugerne (markedsaktørerne). Forpligtelsen skal dog forstås ud fra, at infrastrukturselskaber er ikke forpligtede til at sikre gassens tilstedeværelse i infrastrukturen, jf. Folkeetingstidende 2019-20, A, L 17 som fremsat, side 5-7 (punkt 2.2.1.)

Det foreslåede vil medføre, at distributionsselskaber forpligtes til at sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomisk incitamenter for system-

brugerne til at opretholde den fysiske balance i selskabets system uden nødindgreb efter den nye nr. 6. Distributionsselskaberne er allerede i dag forpligtet til at fastsætte priser og betingelser for brug af dets infrastruktur, jf. § 20. Distributionsselskaber er allerede i dag forpligtet til at sikre disse priser og betingelser metodegodkendes (metodeanmeldes) hos Forsyningstilsynet, jf. § 36 a.

Formålet er således at tydeliggøre, at distributionsselskaber har en forpligtelse til at sikre gennem markedsdesignet (metodegodkendelse af priser og betingelser for brug af distributionssystemerne), at ansvaret for balanceringen af infrastrukturen grundlæggende hviler hos markedsaktørerne – systembrugerne der anvender distributionssystemerne.

Den foreslåede nyaffattelse vil således medføre, at distributionsselskabernes forpligtelser om metodegodkendelse for priser og betingelser for brugen af selskabets infrastruktur, fremgår eksplicit af lov om naturgasforsynings bestemmelser om distributionsselskabers opgaver. En tydeliggørelse af brug af markedsdesign. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer, da der vil være tale om italesættelse af gældende principper. Forpligtelsen for systembrugere i distributionssystemerne kan dog blandt andet på grund af decentral injicering af opgraderet biogas have en anden karakter end i det overordnede transmissionssystem. Det vil være op til distributionsselskaber i samarbejde med den, der varetager systemansvarlig virksomhed på tværs af gassystemet at formulere passende markedsbaserede principper for så vidt muligt for balancering af distributionssystemerne.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i kraft af bemyndigelsen i den gældende § 14, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, vil kunne fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder navnlig også den foreslåede nye nr. 7. Bemyndigelsen i forhold til den nye foreslåede nr. 7, vil kunne udnyttes til at fastsætte regler om, hensyn distributionsselskaberne bør iagttage i forhold til forpligtelserne i nr. 7.

Til nr. 49

Det følger af den gældende bestemmelse i § 14, stk. 1, nr. 3, at et distributionsselskab skal sikre forbrugerne oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, giver den enkelte naturgasforbruger informationer om sit faktiske naturgasforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.

Det foreslås i § 14, stk. 3, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at naturgasbesparelse ændres til gasbesparelse, naturgasforbruger ændres til gasforbruger og naturgasforbrug ændres til gasforbrug.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammen-

blanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelserne naturgasbesparelse, naturgasforbruger og naturgasforbrug i § 14, stk. 1, nr. 3, ændres til gasbesparelse, gasforbruger og gasforbrug. Ændringerne vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologiske ændringer. Det vil sige, det vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.1.

Til nr. 50

Den følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning, at anlæg til produktion og fremføring af naturgas som udgangspunkt ikke er omfattet af lov om naturgasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning, at kollektive varmforsyningsanlæg tillige omfatter distributionsnet til fremføring af naturgas for så vidt angår lovens kapitel 2 og 3 om henholdsvis varmeplanlægning, herunder projektgodkendelse, og ekspropriationsadgang.

Det findes ikke efter gældende ret regler om behovsvurdering af gasdistributionsprojekter, som måtte falde uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 3.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 a er ny.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 1. pkt., at etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Baggrunden for det foreslåede er, at der ifølge VE II-direktivets art. 20, stk. 1, er behov for at kunne etablere og ændre gasdistributionsinfrastruktur til indpasning af vedvarende energi. Det forudses, at der kan være gasdistributionsprojekter, som ikke vil være omfattet af lov om varmforsyning. Formålet er således, at indføre en behovsvurdering af eventuelle nye gasdistributionsprojekter, som måtte falde uden for lov om varmforsyning.

Det foreslåede vil medføre, at distributionsselskaber får mulighed for at opnå energifaglig tilladelse af et givent gasdistributionsprojekt, som måtte falde uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde. Her er der eksempelvis

tale om nye gasdistributionsområder, som ønskes etableret til nye landsdele, hvor der ikke tidligere har været gasforsyning. Den foreslåede tilladelse vil dog ikke være eneste nødvendige tilladelse. Efter gældende praksis gives energifaglige tilladelser som den foreslåede efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt. med forbehold for, at bygherre opnår andre relevante, nødvendige tilladelser. Det kan eksempelvis være miljø- og byggetilladelser.

Det foreslåede vil medføre, at ansøger i tråd med de gældende bestemmelser om godkendelse af gasinfrastrukturprojekter i henholdsvis § 13 i 1 lov om naturgasforsyning og § 4 i lov om Energinet, kan opnå energifaglig tilladelse til et givent gasdistributionsprojekt, som måtte falde uden for lov om varmforsyning.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at tilladelsen kun kan gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen.

Det foreslåede vil medføre, at ansøgeren skal kunne dokumentere behovet gennem belysning af flere mulige begrundelser, som eksempelvis forsyningssikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af et velfungerende konkurrencemarked eller indpasning af vedvarende energi. Selvom kravet i VE II-direktivet eksplicit omhandler udvidelse (etablering), vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der også vil kunne være tale om behov for ændringer af distributionsinfrastrukturen, når den først er anlagt. Det vurderes i den forbindelse, at en etablering eller udvidelse vil kunne indeholde andre hensyn end eksplicit alene hensynet til indpasning af vedvarende energi. Navnlig forudses hensynet til forsyningssikkerhed at kunne være et væsentligt spørgsmål. Således vil der kunne opstå et behov for, at der sker efterfølgende ændringer som følge af et anderledes forsyningssikkerhedsbillede i et givent distributionsprojekt, der har opnået tilladelse efter den foreslåede nye tilladelsesbestemmelse (§ 14 a). Ansøger vil efter det foreslåede skulle belyse forholdene ved fremsendelse af forretningsgrundlaget (business case) til myndigheden. Myndighedsbehandlingen vil efter det foreslåede indebære mulighed for opklaring og afklaring af forhold relateret til ansøgningen, herunder navnlig dokumentation og beregninger for et anført behov.

Det foreslåede vil medføre, at ansøger i tråd med de gældende bestemmelser om godkendelse af gasinfrastrukturprojekter i henholdsvis § 13 i 1 lov om naturgasforsyning og § 4 i lov om Energinet, vil skulle dokumentere, at der vil være et tilstrækkeligt behov for etableringen eller den væsentlige ændring, som dermed skal energifagligt myndighedsbehandles.

Den foreslåede bestemmelses stk. 1, 1. og 2. pkt., vil sammen med de eksisterende bestemmelser om gasdistributionsinfrastruktur i lov om varmforsyning sikre gennemførelsen af forpligtelserne for gasdistributionsniveau af art. 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af

11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke vil erstatte eller ændre på de gældende regler om gasdistribution i lov om varmforsyning, men blot supplere bestemmelserne i de tilfælde, hvor konkrete projekter måtte falde uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 3. pkt., i lov om naturgasforsyning, at tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionsystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Det foreslåede vil medføre, at tilladelsen vil kunne betinges af overholdelse af vilkår. Muligheden for at fastsætte vilkår for blandt andet sløjfning og bortskaffelse af anlæg er sædvanligt i forbindelse med tilladelser til gasinfrastruktur. Gasinfrastruktur der måtte blive sløjfet på land, udgør ikke nogen umiddelbar miljörisiko, da der blot er tale om typisk stålør. Det foreslåede vi endvidere medføre, at der foruden de eksplicite forhold om sløjfning og bortskaffelse af anlæg, vil kunne udstedes en tilladelse betinget af andre forhold. Det vil kunne være forhold, som myndigheden lægger særligt vægt på i forbindelse med eventuel tilladelse. Kan de forhold ikke afklares forinden ansøgningen færdigbehandles, vil det være muligt at udstede en betinget tilladelse.

Det foreslås i § 14 a, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at hvis en ansøgning efter stk. 1 omfatter, påvirker eller på anden måde berører forhold omfattet af nærværende § 13 eller § 4 i lov om Energinet, skal dette fremgå af ansøgningen.

Det følger af den foreslåede § 14 a, stk. 2, at etablering eller ændring af distributionssystemer som omfattet af stk. 1, kan medføre behov for tilpasninger, eller på anden vis involvere anden gasinfrastruktur som eksempelvis transmissionssystemet. Det betyder, at ansøgere i ansøgningen om etablering af nye distributionssystemer eller væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for lov om varmforsyning, vil skulle kunne redegøre for sammenhængen med andre nært beslægtede infrastrukturprojekter for så vidt angår Energinets transmissionsprojekter efter § 4 i lov om Energinet og/eller andre transmissionssekskabers transmissionsprojekter efter § 13 i lov om naturgasforsyning. Det er dermed væsentligt for klima-, energi- og forsyningsministerens behandling af ansøgninger efter den foreslåede stk. 1, at følgevirkninger for det danske gassystem også belyses i forbindelse med ansøgningen, sådan der kan iagttages en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning af for den danske gasinfrastruktur.

Det foreslås i § 14 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1 og 2, herunder hvilke distributionssystemer, der er omfattet af kravet om

tilladelse efter stk. 1, og samspillet til forhold omfattet af § 13 i denne lov eller § 4 i lov om Energinet.

Bemyndigelsen vil kunne udnyttes til at klarlægge afgrænsningerne af den relevante distributionsinfrastruktur efter den foreslåede § 14 a, stk. 1, over for distributionsinfrastruktur omfattet af lov om varmforsyningsregler.

Herudover påtænkes bemyndigelsen udnyttet til at fastsætte regler om forholdet mellem det foreslåede krav i § 14 a, stk. 2, om følgepåvirkninger af det danske gassystem, og de generelle krav til en sammenhængende og helholdsorienteret planlægning af Energinets opgavevaretagelse på gasområdet, jf. lov om Energinet § 2, stk. 1 og 2, og transmissions-selskabers opgave som systemansvarlig virksomhed.

Til nr. 51

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at et lagerselskab skal forsyne brugerne af lageret med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der tilføres og udtrækkes af lageret.

Det foreslås i § 15, stk. 1, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at forsyne brugerne af lageret med ændres til give relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber om.

Det foreslåede vil medføre, at formuleringen om at forsyne brugerne af lageret erstattes af oplyse relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer for lagerselskabets forpligtelser over for dets brugere eller sammenkoblede infrastruktur-selskaber. Ændringen har alene til formål at tilpasse og ensrette oplysningsforpligtelserne for de relevante infrastruktur-selskaber inden for gassystemet, sådan ensartede begreber anvendes i lov om naturgasforsyning.

Til nr. 52

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 b, stk. 1, at selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og dennes helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i henhold til § 2, stk. 2, og 3, i lov om Energinet, skal opretholde et it-beredskab, herunder planlægge og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af kritiske it-systemer, der er af væsentlig betydning for naturgasforsyningen.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, 1. pkt., og § 15 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen naturgasforsy-

ningsvirksomhed ændres til gasvirksomhed og betegnelsen naturgasforsyningen ændres til gasforsyningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasforsyningsvirksomhed og naturgasforsyningen i § 15 a, stk. 1, 1. pkt., ændres til gasvirksomhed og gasforsyningen. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Gasvirksomhed skal som den hidtidige betegnelse naturgasforsyningsvirksomhed forstås som selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10 og Energinet og dennes virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet. Gasforsyningen skal som den hidtidige betegnelse naturgasforsyningen forstås som forsyningsikkerheden i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasforsyningsvirksomhed og naturgasforsyningen i § 15 b, stk. 1, erstattes af gasvirksomhed og gasforsyningen. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Gasvirksomhed skal som den hidtidige betegnelse naturgasforsyningsvirksomhed forstås som selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10 og Energinet og dennes virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet. Gasforsyningen skal som den hidtidige betegnelse naturgasforsyningen forstås som forpligtelser for selskaber til at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af kritiske it-systemer, der er af væsentlig betydning for forsyningsikkerheden.

Til nr. 53

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsyningssystem tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at ændre et tilstødende naturgasforsyningssystem til opstrømsanlæg og bygasnet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen tilstødende naturgasforsyningssystem i § 15 a, stk. 1, 2. pkt., ændres til opstrømsanlæg og bygasnet. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring, og det hidtidige begreb tilstødende naturgasforsyningssystem indholdsmæssigt dækker over disse to typer af anden gasinfrastruktur. Ændringen vil dermed ale-

ne sikre, at der vil være tale om konsekvent og ensartet lovteknisk sprogbrug. Se i øvrigt punkt 3.5. i de almindelige bemærkninger om ordensmæssige ændringer.

Til nr. 54

Det følger af den gældende bestemmelse i § 15 b, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at informationer, herunder vurderinger, planer og data, vedrørende sikkerhedsforhold for forsyningskritiske it-systemer i virksomheder, som er omfattet af stk. 1, er fortrolige, hvis oplysningerne er væsentlige af hensyn til driften af virksomheden eller naturgassystemet.

Det foreslås i § 15 b, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at naturgassystem ændres til systemet.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgassystem i § 15 b, stk. 4, ændres til systemet. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det foreslåede vil medføre, at kendte begreber som system jf. lovens § 6, nr. 22, anvendes.

Til nr. 55

Det følger af den gældende overskrift før § 18, i lov om naturgasforsyning, at de følgende bestemmelser (§§18-23) omhandler adgang til systemet.

Det foreslås, at *overskriften* før § 18 ændres til tredjepartsadgang.

Det foreslåede vil medføre, at overskriften bliver mere retvisende. De gældende bestemmelser i §§ 18-23 handler hovedsageligt om adgang til systemet, men også om adgang til opstrømsanlæg, som ikke er en del af systemet, jf. § 6, nr. 22.

Adgang til infrastruktur for andre aktører end infrastruktur-selskaberne selv betegnes i praksis som tredjepartsadgang uanset til hvilken type infrastruktur adgangen gives til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overskriften før § 18 ændres til tredjepartsadgang. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil blive mere retvisende i forhold til de følgende bestemmelser indhold.

Til nr. 56

Det følger af den gældende bestemmelse i § 18, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at enhver har ret til mod betaling at benytte transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt

for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner (systemet), jf. dog stk. 3.

Det følger ordlydsmæssigt af den gældende bestemmelse i § 18, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at bestemmelsen ikke omtaler benyttelse af lager – det vil sige retten for systembrugerne til adgang til lageret. Adgangsbetingelserne til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner er behandlet i § 20 a, og udbydes af det relevante selskab ved forhandlet adgang. Det bemærkes dog, at selvom der er forskel i adgangsregimerne mellem transmission, distribution og LNG (reguleret adgang) og lager, linepack og hjælpefunktioner (forhandlet adgang), omhandler § 18 netop ikke indholdsmæssigt adgangsregimet, men alene retten for systembrugerne til principielt at få lige adgang. Der er derfor tale om en lovteknisk fejl, at § 18, stk. 1, der retter sig mod systembrugerne, ikke eksplicit omtaler tredjepartsadgang til lager.

Det foreslås i § 18, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at benytte ændres til få adgang til, og transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt, ændres til systemet, og, samt at (systemet) udgår.

Det foreslåede vil overordnet forenkle bestemmelsen, herunder systematisere brugen af begreberne net og system. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Det foreslåede vil således sikre, at der opnås en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslåede har derfor også til formål at sikre gennemsigtighed for brugere af systemet ved at ændre på den konstaterede lovtekniske fejl.

De foreslåede ændring om brug af betegnelsen benytte vil blive erstattet af formuleringen om at få adgang til. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil medføre, at begrebet adgang anvendes i stedet for benytte, sådan der vil være bedre overensstemmelse mellem terminologien i lov om naturgasforsyning og EU-retten.

De foreslåede ændringer vil herudover medføre, at den eksplicitte omtale af transmissionsnet, distributionsnet og LNG-facilitet ændres til systemet. Ændringen vil medføre dels en forenkling af begrebsanvendelsen, da det eksisterende systembegreb vil blive anvendt, men vil også dels præcisere, at enhver har ret til at anvende også lagerfunktion, forudsat der ikke er tale om tilfælde, hvor lagerselskabet er berettiget til at nægte adgangen, og forudsat de potentielle relevante systembrugere overholder de gældende betingelser og vilkår i øvrigt for en sådan adgang.

De foreslåede ændringer vil endelig medføre, at den forklarende parentes med (systemet) udgår. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men vil forenkle bestemmel-

sen, dels da systembegrebet foreslås anvendt direkte i ordlyden, og dels da den forklarende parentes vil udgå.

Til nr. 57

Det følger af den gældende bestemmelse i § 18, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at anmodning om benyttelse af systemet rettes til det transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigte og ikkediskriminerende kriterier.

Det foreslås i § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at benyttelse af systemet ændres til adgang efter stk. 1, og transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ændres til relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsen forenkles. Tredjepartsadgangen for systembrugerne er fastsat i § 18, stk. 1 og angår de relevante dele af gasinfrastrukturen, defineret som systemet, jf. lovens § 6, nr. 22.

Den foreslåede ændring vil medføre, at formuleringen benyttelse af systemet ændres til adgang efter stk. 1, samt den eksplicite benævnelse af de fire infrastrukturtyper omfattet af systembegrebet i lovens § 6, nr. 22, erstattes af formuleringen om relevante selskaber inden for systemet. Ændringen vil medføre at bestemmelsen forenkles ved at det foreslås at anvende eksisterende begreber som system, der allerede er gældende, men vil ellers ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 58

Det følger af den gældende bestemmelse i § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a indeholder materielle bestemmelser om, hvordan adgangen gives (priser og betingelser), herunder krav om godkendelse af metoderne herom af Forsyningstilsynet.

Det foreslås i § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at der efter kriterier indsættes jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 18, stk. 2, 2. pkt. vil fremgå en krydshenvisning til de relevante materielle bestemmelser andre steder i loven. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 59

Det følger af den gældende bestemmelse i § 20, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at ved transport af naturgas gennem flere distributionsnet med henblik på forsyning af en forbruger, betales alene for transport svarende til tariffene for transport i det distributionsnet, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet fra transporten fordeles efter indbyrdes

aftale mellem de distributionselskaber, hvis distributionsnet naturgassen transporteres igennem.

Det foreslås i § 20, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at naturgassen ændres til gassen.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgas i § 20, stk. 3, 2. pkt. ændres til gas. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.1.

Til nr. 60

Kapitel 4 (§§ 24, 26 og 27) i lov om naturgasforsyning, handler om »forsyningspligtig virksomhed« og indeholder de nærmere regler for, hvorledes forsyningspligtig virksomhed skal udøves.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 24, stk. 1, at forsyningspligtig virksomhed kun kan udøves efter bevilling, der kan gives til selskaber, som opfylder kravene i § 28.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 24, stk. 2, at bevilling meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren og kan gives til forsyning af forbrugere i et nærmere afgrænset område. Bevilling gives for en periode på op til 5 år.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 24, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne i forbindelse med afholdelse af udbud efter § 27.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 1, at et forsyningspligtigt selskab i bevillingsområdet har forsyningspligt over for forbrugeren i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og over for andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, jf. § 7.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, at et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af

muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 3, at et selskab, der leverer naturgas til en forbruger i medfør af stk. 2, skal oplyse forbrugeren om, fra hvilket selskab denne modtager sine naturgasleverancer og under hvilke betingelser, samt oplyse forbrugeren om, at denne har ret til at opsig og genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og til priser fastsat i overensstemmelse med §§ 37 og 37 b.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af det forsyningspligtige selskabs forpligtelser i henhold til stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler, der begrænser forsyningspligten, jf. stk. 1.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 1, at bevilling til forsyningspligtig virksomhed tildeles efter afholdelse af udbud til den, der tilbyder at levere naturgas i bevillingsperioden til forbrugere i bevillingsområdet til den laveste pris opgjort som angivet i § 37 b, stk. 3, og som opfylder kravene i § 28, stk. 1. Udbuddet afholdes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som også fastsætter udbudsvilkår, herunder den udbudte bevillings løbetid. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for udbuddets gennemførelse.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 2, at modtages ingen bud, eller findes det eller de indkomne bud at være urimelige i forhold til markedet generelt, afholder klima-, energi- og forsyningsministeren et nyt udbud. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i så fald forlænge den hidtidige bevilling, indtil en ny bevilling kan udstedes efter gennemførelsen af nyt udbud. Bevillingen forlænges på tilsvarende vis, hvis udbuddet bliver annulleret af andre grunde, herunder efter imødekomme af en klage over udbuddet, eller hvis en klage over udbuddet tillægges opsættende virkning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 3, at en naturgasleverandør, hvis eksisterende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber efter gennemførelse af et udbud, skal ved individuel kommunikation underrette de berørte forbrugere om, at bevillingen udløber. Såfremt naturgasleverandøren vælger fortsat at opretholde et kundeforhold til sine hidtidige forsyningspligt-kunder ved bevillingens udløb, skal leverandøren i sin underretning tilbyde forbrugeren fortsat levering af et naturgasprodukt, jf. stk. 4, samtidig med at forbrugeren oplyses om muligheden for at vælge et andet naturgasprodukt eller en anden leverandør. Underretningen skal ske, inden bevillingen udløber, men efter at udbuddet har været afholdt. Endvidere fremsender leverandøren en skrivelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren, der oplyser forbrugere om, hvem der har vundet udbuddet om forsyningspligtig virksomhed, den

vindende pris, forbrugernes valgmuligheder og mulighederne for at orientere sig om produkter og leverandører på Gasprisguiden.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 4, at det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt i 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 5, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kravene til det nævnte naturgasprodukt overholdes.

Det foreslås, at *kapitel 4* i lov om naturgasforsyning ophæves.

Den foreslåede ophævelse af kapitel 4 vil medføre, at der ikke længere vil være forsyningspligtige selskaber og forsyningspligtigvirksomhed på det danske detailmarked for gas.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget til en ny § 7 c i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører på det danske detailmarked for gas. Denne leveringspligt vil skulle erstatte den nuværende forsyningspligt.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af kapitel 4 i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 60, vil derfor først skulle finde anvendelse fra den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, som nærmere redegør for forsyningspligten på det danske detailmarked for gas og formålet med at ophæve forsyningspligten og erstatte den med en leveringspligt for alle gasleverandører på detailmarkedet.

Til nr. 61

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.

Der er efter de gældende regler ikke mulighed for, at gas-

leverandører kan medregne deres omkostninger til betaling for myndighedsbehandling og for driften af det private ankenævn på energiområdet i prisen for det tilbudte gasprodukt, som ofte kaldes for tilbagefaldsproduktet.

Det foreslås derfor, at der gives hjemmel til, at gasleverandørerne kan indregne deres omkostninger til betalinger for myndighedsbehandling og betalinger til et privat ankenævn på energiområdet (Ankenævnet på Energiområdet) i prisen for tilbagefaldsproduktet. Ankenævnet er oprettet af energibranchen og har sekretariat i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Ankenævnet er godkendt i medfør af kapitel 3 forbrugerklageloven.

Det foreslås i § 27, stk. 4, 2. pkt., at prisen for produktet dog kan tillægges de omkostninger, gasleverandørerne har som følge af betalinger til myndighedsbehandling og som følge af betalinger til etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at prisen for tilbagefaldsproduktet kan tillægges de omkostninger, gasleverandørerne har til myndighedsbehandling hos Energistyrelsen efter regler fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, som følge af betalinger til Forsyningstilsynet for tilsyn efter stk. 5 og regler fastsat efter § 11, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet og som følge af betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a.

Prissætningen for disse omkostninger må ikke overstige de reelle omkostninger.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 62

Det følger af den gældende bestemmelse i § 28 c, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som naturgasdistributionsselskaberne indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumentbare energibesparelser efter § 14, stk. 1, nr. 4, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 14, stk. 2.

Det foreslås i § 28 c, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at naturgasdistributionsselskaber ændres til distributionsselskaber.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasdistributionsselskaber ændres til distributionsselskaber i § 28 c, stk. 4. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 63

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af inddragelse af bevillinger efter § 33 kan udpege naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter, indtil en ny bevilling meddeles.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af, at en bevillingshaver ikke ønsker at bevare sin bevilling, men samtidig ønsker at fastholde ejerskabet af anlæggene, kan udpege naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at for de i stk. 2 nævnte aktiviteter skal naturgasselskaber føre regnskaber og lade disse revidere på samme måde, som hvis de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber.

Det foreslås i § 29, stk. 1, og stk. 2, og § 47, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 29, stk. 1 og 2. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Gasselskaber skal forstås som den hidtidige betegnelse af naturgasselskaber, jf. lovens § 6, nr. 17.

De foreslåede ændringer, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 47, stk. 3. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Gasselskaber skal forstås som den hidtidige betegnelse af naturgasselskaber, jf. lovens § 6, nr. 17.

Til nr. 64

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber, der udpeges efter stk. 1 og 2, kan indregne eventuelle driftstab, som følger af varetagelse af de pågældende bevillingspligtige aktiviteter, i priserne, jf. § 37, stk. 1.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere i henhold til årsregnskabsloven. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal naturgasselskabet uanset ejerforhold og juridisk status opfylde årsregnskabslovens krav til aktieselskaber, jf. § 7, stk. 1, nr. 2-4, i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal være offentligt tilgængelig.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning skal følge kravene i nr. 1-4.

Det foreslås i § 29, stk. 3, § 47, stk. 1, 1. pkt., og § 47, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at betegnelsen Naturgasselskaber ændres til Gasselskaber.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 29, stk. 3. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Gasselskaber skal forstås som den hidtidige betegnelse af naturgasselskaber, jf. lovens § 6, nr. 17.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 47, stk. 1, 1. pkt. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Gasselskaber skal forstås som den hidtidige betegnelse af naturgasselskaber, jf. lovens § 6, nr. 17.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 47, stk. 2. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Gasselskaber skal forstås som den hidtidige betegnelse af naturgasselskaber, jf. lovens § 6, nr. 17.

Til nr. 65

Det følger af den gældende bestemmelse i § 30, i lov om na-

turgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene i bevillingerne samt med den virksomhed, som Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet udøver i medfør af lov om naturgasforsyning og regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i § 30, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at lov om naturgasforsyning ændres til lov om gasforsyning.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at lovens titel angives korrekt i medfør af den foreslåede ændring af lovens titel, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet.

Til nr. 66

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse på indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt regionalt distributionsselskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 5, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at en selskabsmæssig omstrukturering, som indebærer, at en ejer opnår bestemmende indflydelse i et selskab, der består efter omstruktureringen, er kun omfattet af 1. pkt., såfremt den pågældende ejer på tidspunktet for omstruktureringen besad bestemmende indflydelse i et selskab, som indgik i omstruktureringen, og som den 19. april 2006 direkte eller indirekte besad distributionsandele.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 34, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

Det foreslås, at § 34, stk. 3, 5, 2. pkt., og 6, i lov om naturgasforsyning, ophæves.

Baggrunden er, at den danske gassektor nu er samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, er bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionselskaber ikke aktuelle længere. Derfor er formålet med det foreslåede, at ophæve overflødige bestemmelser. For en uddybning af formål og baggrund henvises til punkt 3.1.6. i de almindelige bemærkninger.

Det bemærkes at § 34 generelt angår sikring af statens ret til ejerskab over gasdistributionsinfrastrukturen, der følger af Reformopfølgningsskiftet, 2000 (aftale mellem den daværende S-R-regering, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), hvor gasdistributionsinfrastrukturen skal forbli-

ve i offentligt eje, som senest genbekræftet i stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution.

Det foreslåede vil medføre, at de ikkerekvante bestemmelser om ophørte kommunale aktiviteter ikke længere vil fremgå af loven.

Til nr. 67

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at en kommune i forbindelse med modtagelse af uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i naturgasselskaber, der er eller i perioden efter den 11. april 2007 har været omfattet af § 2, eller selskaber, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 11. april 2007 har ejet andele i sådanne selskaber, opgøre størrelsen af kommunens indskudskapital i selskaberne og nettoprovenuet ved uddeling eller afståelsen.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at selskabet eller selskaberne er omfattet af stk. 1.

Det fremgår af den gældende bestemmelser i § 35 stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at opgørelsen efter stk. 1 skal indsendes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af tilsynet. Opgørelsen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen). Opgørelsen skal endvidere omfatte dokumentation for størrelsen af kommunens indskudskapital i selskabet eller selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen samt dokumentation for rådighedsdatoen. Kommunen skal endvidere godtgøre, at selskabet eller selskaberne ikke er omfattet af stk. 11.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og nettoprovenuet beregnes på baggrund af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 5, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt opgørelsen og rådighedsdatoen kan godkendes. Kan Forsyningstilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet størrelsen af kommunens direkte eller indirekte andel af indskudskapitalen i selskabet eller selskaberne, nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen og rådighedsdatoen, jf. stk. 1 og 4.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 6, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Boligministeriet meddelelse om størrelsen af det beløb, som en kommune, jf. stk. 5, har opnået i nettoprovenu ved uddelingen eller afståelsen samt rådighedsdatoen.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 7, i lov om naturgasforsyning, at Indenrigs- og Boligministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner med forrentning som nævnt i stk. 8.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 8, i lov om naturgasforsyning, at Indenrigs- og Boligministeriet beregner en forrentning, som beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen får rådighed over uddelingen eller vederlaget ved afståelse, og indtil det år, hvor reduktionen af statstilskuddet til kommunen sker. Forrentningen beregnes af nettoprovenuet, jf. stk. 6, fraregnet den årlige tilskudsreduktion som nævnt i stk. 7. Renten fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar for det eller de år, for hvilke forrentningen skal beregnes.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 9, i lov om naturgasforsyning, at en kommune må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren bevare ejerskabet til aktiviteter, som ikke er omfattet af § 2 eller § 5, stk. 3, når aktiviteterne påbegyndes i selskaber omfattet af stk. 1 eller selskaber, som disse direkte eller indirekte ejer andele i. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om, at midler anvendt til sådanne aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter stk. 1. Hvis der måtte være påbegyndt aktiviteter, som klima-, energi- og forsyningsministeren ikke kan give tilladelse til, skal kommunens ejerskab til aktiviteterne ophøre snarest muligt. Hvis det selskab, hvori aktiviteten udøves, ikke ønsker at ophøre med aktiviteten, skal kommunen snarest muligt bringe ejerskabet af selskabet til ophør. Et eventuelt tab forårsaget af den pågældende aktivitet betragtes som en uddeling efter stk. 1 med rådighedsdato fra den 1. juli i det år, hvor aktiviteten er påbegyndt. Kommunen fremsender dokumentation til Forsyningstilsynet for aktiviteterens økonomiske virkning for kommunen. Dokumentationen skal være bilagt en opgørelse, jf. stk. 1 og 3, hvis der måtte være lidt et tab.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 10, i lov om naturgasforsyning, at ved indsendelse af opgørelse efter stk. 3 kan en kommune ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 fratække beløb, som i medfør af stk. 9, 2. pkt., har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 6-8.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 11, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1-10 finder ikke anvendelse, når der ikke er eller har været udøvet distributionsvirksomhed i selskabet eller selskaberne omfattet af stk. 1 og selskabet eller selskaberne er omfattet af § 37 i lov om

elforsyning, § 23 i lov om varmforsyning eller § 2 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 35, stk. 12, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation, jf. stk. 3, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det foreslås, at § 35, i lov om naturgasforsyning, ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at de ikkerekvante bestemmelser om ophørte kommunale aktiviteter ikke længere vil fremgå af loven. Den danske gassektor er nu samlet hos staten som følge af implementering af stemmeaftalen indgået den 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution, er bestemmelserne om overdragelse af de hidtidige kommunale gasdistributionsselskaber ikke aktuelle længere. Derfor er formålet med det foreslåede, at ophæve overflødige bestemmelser. For en uddybning af formål og baggrund henvises til punkt 3.1.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 68

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 6 a, i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler levering af opgraderet biogas til naturgassystemet.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 6 a, i lov om naturgasforsyning, ændres til levering af opgraderet biogas til systemet og rensset biogas til bygasnet.

Det foreslåede vil medføre, at overskriften til kapitel 6 a eksplicit vil omtale indholdet af kapitlet. Kapitlet indeholder enkelte bestemmelser om forhold vedrørende bygasnet, der falder uden for betegnelsen systemet, jf. lovens § 6, nr. 22. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af overskriften, vil ikke medføre materielle ændringer, da kapitel 6 a fortsat indeholder bestemmelser om levering af opgraderet biogas til systemet og bestemmelser om levering af rensset biogas til bygasnet. Ændringen vil dog mere lovteknisk korrekt angive kapitel 6 a's indhold i overskriftsform.

Til nr. 69

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at i områder, som er forsynet fra det sammenkoblede system, skal distributions- og transmissionselskaber efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet.

Det foreslås i § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgaskvalitet ændres til behørig kvalitet.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens histo-

riske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgaskvalitet ændres til gas med behørig kvalitet i § 35 a, stk. 1. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Betegnelsen behørig kvalitet skal dermed som den hidtidige betegnelse naturgaskvalitet, forstås som den kvalitet, der skal til for gas teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i gassystemet i medfør af sikkerhedsreglerne herom. Se de almindelige bemærkninger, punkt 3.1.1.

Til nr. 70

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om naturgasforsyning, at afgørelsen om etablering af tilslutning af et opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, herunder om tilslutningspunktet og om fordeling af omkostninger, træffes af det selskab, til hvis net det er blevet besluttet at opgraderingsanlægget tilsluttes.

Lov om naturgasforsyning indeholder bestemmelser om gebyrfinansiering af Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse. Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, stk. 2, 4. pkt., i lov om naturgasforsyning, at halvdelen af det samlede beløb betales af distributionselskaberne og opkræves hos distributionselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår.

Det foreslås i § 35 a, stk. 2, 3. pkt., og § 44, stk. 2, 5. pkt., i lov om naturgasforsyning, at net ændres til system.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Betegnelsen net anvendes i § 35 a, stk. 2, 3. pkt. som enten distributionsnet eller transmissionsnet – og dermed som betegnelsen for et delelementer af den samlede gasinfrastruktur. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system i § 35 a, stk. 2, 3. pkt. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i

lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen system skal som den hidtidige betegnelse net forstås som vedrørende tilslutning til distributions-systemer eller transmissionssystemet. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22, på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen net vil blive erstattet af betegnelsen system i § 44, stk. 2, 4. pkt., i lov om naturgasforsyning. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet system i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet. Betegnelsen systemer skal som den hidtidige betegnelse net forstås distributions-selskabernes infrastruktur, inklusive rør, anlæg og tekniske nødvendige installationer. Sondringen mellem systemet som defineret i lovens § 6, nr. 22 på den ene side, og resten af gasinfrastrukturen på den anden side ensrettes og systematiseres ved terminologisk overalt at ændre begrebsanvendelsen.

Til nr. 71

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 4, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af distributions-selskabet, hvis omkostninger vedrører distributionsnettet, eller af transmissions-selskabet, hvis omkostninger vedrører transmissionsnettet.

Det foreslås i § 35 a, stk. 4, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at netforstærkning og netudbygning ændres til etablering og ændringer.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen net ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Betegnelsen net anvendes i § 35 a, stk. 4, 2. pkt. som etablering og ændring, da eksisterende gasinfrastruktur ikke forstærkes ved eksempelvis at nedlægge kraftigere rør. I givet fald der er behov for kraftigere rør ved allerede nedlagte rørstrækninger, er der tale om typisk sløjfning og genetablering. Tilsvarende gør sig gældende ved behov for et nyt teknisk anlæg som en kompressorstation – her vil der være tale om en ændring af distributions-systemerne eller transmissionssystemet. Dermed medfører brugen af forstærkningsbegrebet ikke noget retvisende indhold, men synes at dække over andet indhold end etablering og ændringer efter gældende bestemmelser om godkendelse af etablering og ændring af gasinfrastruktur, jf. § 13, i lov om naturgasforsyning og § 4, i lov om Energinet. Formålet med det foreslåede er således også at opnå en terminologisk

ensartet begrebsanvendelse for tilladelser tilladelser om gasinfrastruktur uanset om tilstrækkeligt væsentligt til at føre til krav om godkendelse efter de førnævnte bestemmelser eller ej.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen netforstærkning og netudbygning vil blive erstattet af betegnelsen etablering og ændring i § 35 a, stk. 4, 3. pkt. Betegnelserne etablering og ændring skal forstås som de hidtidige betegnelser om netforstærkning og netudbygning – tilpasninger af gasinfrastrukturen som følge af et opgraderingsanlæg tilsluttes. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at terminologi som allerede anvendes i loven, fortsat finder anvendelse uden brug af andre begreber.

Til nr. 72

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 5, nr. 3, at distributions- og transmissions-selskaber har pligt til at give enhver, der anmoder om tilslutning af et opgraderingsanlæg, alle nødvendige oplysninger, herunder en rimelig og vejledende tidsplan for nettilslutningen.

Det foreslås i § 35 a, stk. 5, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at nettilslutningen ændres til tilslutningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen nettilslutning ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonyme for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondering mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettilslutning vil blive erstattet af betegnelsen tilslutning i § 35 a, stk. 5, nr. 3. Betegnelsen tilslutning skal som den hidtidige betegnelse nettilslutning forstås som tilslutningen til enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet net ikke anvendes om forhold som i § 35 a, stk. 5, nr. 3, hvor der er tale om tilslutning til en del af systemet, som defineret i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet.

Til nr. 73

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om et opgraderingsanlægs tilslutning til naturgasforsyningsnettet, herunder nærmere regler om fordelingen af omkostninger ved nettilslutning og ved at være tilsluttet naturgasforsyningsnet-

tet mellem ejeren af opgraderingsanlægget og distributions- eller transmissionsselskabet.

Det foreslås i § 35 a, stk. 7, i lov om naturgasforsyning, at nettilslutningen ændres til tilslutningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen nettilslutning ikke systematisk sonderer mellem de forskellige reguleringsmæssige forhold for forskellige typer af gasinfrastruktur. Begreberne net og system anvendes generelt som synonymymer for infrastruktur, der dækker over rør, anlæg, tekniske nødvendige installationer med videre. Formålet med det foreslåede er således at opnå en terminologisk sondring mellem gasinfrastruktur omfattet af begrebet system og anden gasinfrastruktur omfattet af begrebet net. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at betegnelsen nettilslutning vil blive erstattet af betegnelsen tilslutning i § 35 a, stk. 7. Betegnelsen tilslutning skal som den hidtidige betegnelse nettilslutning forstås som tilslutningen til enten distributionssystemerne eller transmissionssystemet. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, men sikre at begreberne system og net anvendes mere systematisk i overensstemmelse med definitionen af begrebet net ikke anvendes om forhold som i § 35 a, stk. 7, hvor der er tale om tilslutning til en del af systemet, som defineret i lovens § 6, nr. 22, hvorefter en del af gasinfrastrukturen (transmission, distribution, lager og LNG) er udsondret som systemet.

Til nr. 74

Det følger af den gældende overskrift før § 35 d, i lov om naturgasforsyning, at den følgende bestemmelse (§ 35 d) omhandler administration.

Det foreslås, at *overskriften* før § 35 d, i lov om naturgasforsyning, ændres til pristillæg til anvendelse af biogas og administration af pristillæg.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 35 d indeholder bestemmelser om administration af pristillæg, mens §§ 35 e og f indeholder bestemmelser om udbetaling af pristillæg, og endelig indeholder § 35 g bestemmelser om selve pristillægget. Formålet er således samlet set at angive en mere lovteknisk retvisende overskrift før bestemmelsen i § 35 d. Derfor angives en overskrift for §§ 35 d-i, da disse bestemmelser alle omhandler pristillæg generelt set, mens den konkrete bestemmelse i § 35 d alene vedrører administrationen af pristillægget.

Den foreslåede ændring af overskriften før § 35 d vil ikke medføre materielle ændringer, men vil på en mere retvisende måde angive indholdet af de følgende bestemmelser §§ 35 d-i for så vidt angår pristillæg generelt, og den konkrete overskrift vedrørende administration af pristillæg for så vidt angår § 35 d.

Til nr. 75

Der er ingen overskrift før § 35 g.

Det foreslås, at der før § 35 g, i lov om naturgasforsyning, indsættes pristillæg som overskrift.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 35 g omhandler pristillæg. Formålet er således at angive en mere lovteknisk retvisende overskrift før bestemmelsen i § 35 g.

Den foreslåede indsættelse af overskriften før § 35 g vil ikke medføre materielle ændringer, men vil på en mere retvisende måde angive indholdet af den følgende bestemmelse § 35 g.

Til nr. 76

Det følger af den gældende bestemmelse i § 35 g, stk. 2, 1., 2. og 3. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren i tillæg til de i stk. 1 nævnte pristillæg kan yde et pristillæg på 21 kr. pr. leveret GJ opgraderet biogas. Pristillægget ydes til den, der opgraderer biogassen. Pristillægget nedsættes den 1. januar hvert år fra 2020 med det beløb i kroner pr. GJ, som naturgasprisen i det foregående år er højere end en basispris på 53,20 kr. pr. GJ. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges pristillægget tilsvarende.

Det foreslås i § 35 g, stk. 2, 3. og 4. pkt., i lov om naturgasforsyning, at naturgasprisen ændres til gasprisen.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgaspris ændres til gaspris i § 35 g, stk. 2, 3. og 4. pkt. Betegnelsen gaspris skal som den hidtidige betegnelse naturgaspris forstås som prisen for gas omfattet af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det betyder, at det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 77

Lov om naturgasforsyning indeholder ikke regler om udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder.

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel 6 c i lov om naturgasforsyning, hvor det følger af den foreslåede *overskrift*, at kapitlet omhandler udbud af pristillæg.

Det følger af den foreslåede § 35 k, stk. 1, at bestemmelsen omhandler udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, der leveres til gassystemet. Af forslaget til stk. 2, fremgår det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren, såfremt ministeren afholder udbud i perioden, vil fastsætte betingelser for pristillæg i kommende udbudsmateriale, indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrere kontrakterne og udbetale pristillæg i overensstemmelse med disse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil afholde ét eller flere udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030.

Andre gasser fra vedvarende energikilder omfatter eksempelvis metanisering af rå biogas eller kuldioxid fra et opgraderingsanlæg, hvor der tilføres brint produceret ved elektrolyse eller katalyse. Nærmere krav til gaskvalitet og teknologier til produktion af andre gasser fra vedvarende energikilder vil fremgå af udbudsvilkårene, som tilrettelægges ud fra forligskredsens beslutning om udmøntning af midlerne fra Klimaaftalen for energi og industri mv. 2020.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil bestemme, hvor mange udbud der afholdes hvert år i perioden 2022-2030, samt hvornår disse afholdes inden for den angivne periode. Ministeren vil ikke være forpligtet til at holde udbud i hele perioden, og vil have mulighed for at afholde et eller flere udbud i ét år og ikke at holde udbud i et andet år. På baggrund af de modtagne tilbud vil klima-, energi- og forsyningsministeren indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrere kontrakterne og udbetale pristillæg på baggrund af kontrakterne. Bestemmelsen indeholder således også hjemmel til accept af indkomne tilbud i den udstrækning disse efterlever vilkårene i udbudsmaterialet samt til den efterfølgende udbetaling af pristillæg til de vindende projekter.

Det fremgår af Klimaaf tale for energi og industri m.v. 2020, at der er afsat en økonomisk ramme til udbud af pristillæg til opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, som er stigende fra 200 mio. kr. i 2024 til 678 mio. kr. i 2030 (2020-priser), hvor der er fuld indfasning. Støtten gives i 20 år til de enkelte anlæg.

Udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder forventes at blive tilrettelagt i overensstemmelse med Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020. Udbuddene skal statsstøtteanmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Europa-Kommissionen har

forlænget retningslinjernes gyldighedsperiode til udgangen af 2021. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene, vil bemyndigelsesbestemmelsen herefter blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal ske og være i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøttere gler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

I udbudsmaterialet vil det fremgå, at udbuddet vil gælde for etablering af nye anlæg i form af kapacitetsudvidelser i tilknytning til eksisterende anlæg eller på fabriksnye anlæg. Der stilles blandt andet krav om, at støtten har tilskyndelsesvirkning. Det betyder, at projekter, der deltager i udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, ikke må være påbegyndt. Det indebærer, at arbejdet med fysisk etablering på anlægsprojektet må ikke være påbegyndt, eller der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, inden der er indgået kontrakt om pristillæg.

Pristillægget for anlæggets faktiske produktion ydes i 20 år regnet fra det tidspunkt, hvor anlægget har påbegyndt levering til gassystemet. Det forventes, at udbudsbetingelserne vil indeholde regler om, at de anlæg, der producerer opgraderet biogas eller andre gasser fra vedvarende energikilder, og som er omfattet af et vindende tilbud, skal have påbegyndt levering inden for en nærmere fastsat periode regnet fra tidspunktet for underskrivelse af kontrakten. Desuden vil det i udbuddene blive forudsat, at anlæg, der indgår i et vindende tilbud, ikke modtager anden form for støtte. Denne betingelse skal være med til at sikre en ikkediskriminerende udbudsprocedure.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v. vil fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbuddene af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder.

Til nr. 78

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 7 i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler priser og betingelser for naturgas.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 7 ændres til priser og betingelser for gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgas i overskriften til kapitel 7 erstattes af betegnelsen gas. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer,

da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 79

Det følger af den gældende overskrift før § 36 i lov om naturgasforsyning, at kapitlet omhandler naturgasselskabernes priser og betingelser.

Det foreslås, at *overskriften* før § 36 ændres til gasselskabernes priser og betingelser.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring, vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i overskriften før § 36. Gasselskaber skal forstås som den hidtidige betegnelse naturgasselskab, jf. § 6, nr. 17. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 80

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 1, 3. pkt., i lov om naturgasforsyning, at priserne for ydelser fra en kollektiv gasvirksomhed ikke må stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 3, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 36 a, at priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissions-, distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Det foreslås, at den gældende § 37, stk. 1, 3. pkt., indsættes uændret i § 36 a, stk. 3.

Formålet med at flytte bestemmelsen til § 36 a er at samle krav til prisfastsættelse i § 36 a.

Det foreslås, at den gældende § 37, stk. 3, nr. 5, indsættes uændret i § 36 a, stk. 4.

Formålet med at flytte bestemmelsen til § 36 a er at samle krav til prisfastsættelse i § 36 a.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 81

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at priser for ydelser fra distributionselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Det foreslås, at »forsyningspligtige selskaber« udgår af § 37, stk. 1.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af forsyningspligten på gasområdet og forslaget til en ny § 7 c i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvor det foreslås at indføre en generel leveringspligt for alle gasleverandører på det danske detailmarked for gas.

Den nuværende forsyningspligtbevilling for hele Danmark udløber dog først den 31. marts 2023, og den foreslåede bestemmelse vil derfor først skulle træde i kraft den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 82

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at der ved fastsættelse af priserne desuden tages hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre gasselskabers gældsforpligtelser.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 1, 3. pkt., i lov om naturgasforsyning, at priserne for ydelser fra en kollektiv naturgasforsyningsvirksomhed ikke må stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Det foreslås, at § 37, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Formålet med ændringen er, at ophæve bestemmelsen, der ikke længere er aktuel, fordi der ikke kan ske selskabsopdeling, efter distributionen i 2019 er samlet i ét statsligt selskab.

Det foreslås, at § 37, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

Formålet med ændringen er en konsekvens af, at bestemmelsen flyttes op som stk. 3 i § 36 a, se nr. 80. Bestemmelsen rykkes, som følge af ændringerne i § 37, og for at samle krav til prisfastsættelse i samme paragraf.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 83

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at priser for ydelser fra distributionselskaber skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

Det foreslås, at der i § 37, stk. 2, indføres »gennemsigtige« efter »objektive«.

Det foreslåede vil alene medføre en præcisering af gældende ret og et bedre samlet overblik over kravene ved prisfastsættelse. Princippet om gennemsigtighed gælder i forvejen i medfør af den gældende § 7, stk. 5 om kravene til distributionselskabernes ydelser. Den tilsvarende betingelse gælder i henhold til gasdirektivets artikel 41, stk. 1, litra a, hvorefter Forsyningstilsynet skal godkende tarifmetoder i overensstemmelse med gennemsigtige kriterier, jf. direktiv 2009/73/EF af 13. juni 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas, L 211/94.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 84

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger, opgørelsen af selskabernes kapital, herunder eventuel indskudskapital, anvendelse og regnskabsmæssig håndtering af beløb, der modtages som økonomisk kompensation, om de satser, der kan anvendes ved indregning af forrentning efter stk. 1, herunder at indskudskapitalen ikke forrentes og om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 4, at kommunerne ikke må yde tilskud til kommunal distributionsvirksomhed, jf. § 5, stk. 2.

Det foreslås, at § 37, stk. 3, ophæves.

Ændringen er nødvendig, som en følge af forslaget om overgang til rammeregulering og som følge af behovet for en justering af den økonomiske regulering, jf. forslaget til § 37 a, i § 1 nr. 85 samt punkt 3.2.2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet overtager opgaven med at fastsætte de nærmere regler i

en indtægtsrammebekendtgørelse, som i dag er fastsat i indtægtsrammebekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2017 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionselskaber (indtægtsrammebekendtgørelsen). Endvidere får Forsyningstilsynet til opgave at justere reguleringen som opfølgning på konsolideringen af gasdistributionssektoren og samtidig skabe øget gennemsigtighed om økonomien samt styrke incitamenterne til effektiv drift og investeringer, herunder en effektiv afvejning mellem investeringer i infrastruktur og markedsbaserede løsninger, der både på den korte og lange bane kan sikre en effektiv indpasning af vedvarende energi og grøn omstilling.

Det foreslås, at § 37, stk. 4, ophæves.

Formålet er, at følge op på stemmeaftalen af 1. juni 2017 om fremtidig organisering af gasdistribution. Som følge af den efterfølgende implementering, er der ikke længere nogle kommunale aktiviteter inden for lov om naturgasforsynings anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 85

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 a, stk. 1, lov om naturgasforsyning, at priser for distributionselskabernes ydelser skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital ved en effektiv drift af selskabet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse af indtægtsrammer for distributionselskaberne, og at Forsyningstilsynet i overensstemmelse med disse regler fastsætter årlige indtægtsrammer for selskaberne. Ministeren har udstedt en bekendtgørelse om indtægtsrammer, jf. bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionselskaber, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2017 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 (indtægtsrammebekendtgørelsen). De nærmere bestemmelser om indtægtsrammens og omkostningsrammens fastsættelse, om fastsættelse af effektiviseringskrav, justeringer i indtægtsrammen samt om differencer følger af den gældende indtægtsrammebekendtgørelse. Det følger også af bekendtgørelsen, at reguleringsperioden er på fire år, og at indtægtsrammen udgør det maksimale beløb, som selskabet i et kalenderår i en reguleringsperiode kan oppebære ved indtægter, der vedrører distributionsaktiviteter, jf. § 2, nr. 15 og § 3, stk. 1, i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 a, stk. 3, at Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet

fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskabet kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevillingen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 a, stk. 4, at enhver form for indtægt i selskabet skal medgå til dækning af udgifter ved distributionsaktiviteten. Dette gælder dog ikke overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne. Sådanne overskud kan anvendes til henlæggelser til fremtidige investeringer, nedsættelse af priser eller ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen, jf. dog stk. 5.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 a, stk. 5, at overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne fra distributionsvirksomhed varetaget af Energinet eller virksomhedens helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet kan anvendes til nedsættelse af priser eller konsolidering af distributionsvirksomheden.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 a, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af overskud efter stk. 4 og 5. De nærmere bestemmelser om effektiviseringskrav og ekstraordinære effektiviseringsgevinster samt reglerne for anvendelsen af overskud er udmøntet i kap 3 og 7 i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 40, stk. 1, nr. 5, at distributionsselskaber med bevilling skal til Forsyningstilsynet anmelde regnskaber, budgetter og andre oplysninger efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 37 a nævnte indtægtsrammer.

Det foreslås, at § 37 a nyaffattes, og at der overgås til rammerregulering, hvorefter Forsyningstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om indtægtsrammer, som skal afløse de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen, jf. nærmere forslagens § 37 a, stk. 4.

Det bemærkes, at selve prisfastsættelsen for de enkelte ydelser fortsat vil ske efter offentliggjorte metoder, der godkendes af Forsyningstilsynet, jf. den gældende bestemmelse i naturgasforsyningslovens § 36 a.

Det foreslås i § 37 a, stk. 1, at priser for ydelser fra distributionsselskaberne fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme. Videre foreslås, at Forsyningstilsynet fastsætter årlige indtægtsrammer for distributionsselskaber med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital.

Med forslaget til § 37 a, stk. 1, vil Forsyningstilsynet fortsat skulle fastsætte de årlige indtægtsrammer, og fortsat ved en effektiv drift, med henblik på omkostninger til dækning af indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration,

vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Forrentning forudsættes at skulle indeholdes i indtægtsrammen, og den samlede forrentningsramme vil hermed fremgå af afgørelsen om indtægtsrammen, jf. den foreslåede § 37 a, stk. 2.

Det foreslås i § 37 a, stk. 2, 1. pkt., at indtægtsrammen, jf. stk. 1, vil udgøre det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne.

Det præciseres hermed, at indtægtsrammen udgør det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne. Bestemmelsen vil medføre, at indtægtsrammen fortsat vil udgøre et loft over de indtægter, som distributionsselskaber kan oppebære.

Det foreslås i § 37 a, stk. 2, 2. pkt., at indtægtsrammen vil skulle fastsættes med udgangspunkt i en reguleringsperiode.

Med forslaget videreføres princippet om en reguleringsperiode, men det overlades til Forsyningstilsynet at fastsætte periodens længde, se også forslagens stk. 4., 1. pkt.

Det foreslås i § 37 a, stk. 2, 3. pkt., at indtægtsrammen vil skulle fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 4, nr. 1-3 og 6, og justeres efter stk. 4, nr. 4 og 5.

Hermed præciseres, at indtægtsrammen fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og som noget nyt tillige en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af forslagens stk. 4, nr. 1-3 og 6, og justeres efter forslagens stk. 4, nr. 4 og 5. Omkostningsrammen vil fortsat udgøre en ramme for indtægter, der kan oppebæres til dækning af driftsomkostninger samt omkostninger til afskrivning af aktiver, jf. § 2, nr. 14, i indtægtsrammebekendtgørelsen. Forrentningsrammen forudsættes at bestå af et forrentningsgrundlag og en forrentningssats, og forudsættes at sikre, at distributionsselskaberne får mulighed for at opkræve en risikobaseret forrentning.

Det foreslås i § 37 a, stk. 3, at Forsyningstilsynet kan indhente uafhængig ekstern bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen for distributionsselskabernes regning.

Bestemmelsen er ny og svarer til bestemmelsen, der med Lovforslag om ændring af lov om Energinet lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning i L 115 af 26. februar 2020 er foreslået indsat i § 37 d, stk. 3 om økonomisk regulering af Energinet og fremgår også af Elforsyningslovens § 69, stk. 8, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 6. februar 2020.

Den eksterne bistand vil eksempelvis kunne bistå i vurdering af omkostninger i forbindelse med ansøgninger om tillæg til omkostningsrammen.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, at Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte nærmere regler om beregning og justering af indtægtsrammen og om længden af reguleringsperioden, og

dette er nærmere udspecificeret i en ikke udtømmende liste i § 37 a, stk. 4, nr. 1-7.

Med forslaget overgås til rammeregulering, hvorefter Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte de nærmere regler. Energi styrelsen forudsættes samtidig at skulle ophæve den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2017 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017 (indtægtsrammebekendtgørelsen).

Bemyndigelsen i § 37, a, stk. 4 forventes bredt at kunne rumme, hvad der forstås ved beregning og justering af indtægtsrammen, herunder hvordan indtægtsrammen fastsættes, og hvilke korrektioner, der kan ske. Forsyningstilsynet vil også kunne fastsætte regler om, hvordan finansieringen af ekstern bistand efter den foreslåede § 37 a, stk. 3, afholdes i indtægtsrammen.

Forsyningstilsynet skal ved udmøntning af bemyndigelsen sikre, at der gives et samlet overblik over økonomien for distributionsselskaber, det vil sige, at så meget som muligt er kendt på forhånd. Forsyningstilsynet forventes i udgangspunktet, at gøre distributionsselskaber bekendt med størrelsen af indtægtsrammerne i hele reguleringsperioden ved reguleringsperiodens start.

I forhold til længden af reguleringsperioden skal Forsyningstilsynet sikre, at elementer af central betydning for den justerede økonomiske regulering så vidt muligt fastsættes i overensstemmelse med reguleringsperiodens konkrete varighed. Det foreslås, at udgangspunktet for reguleringsperioden vil være fire år, som er den i dag gældende periode.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om foreløbige og endelige indtægtsrammer, hvor den foreløbige indtægtsramme, som hidtil, udmeldes før reguleringsperiodens start, mens Forsyningstilsynet træffer afgørelse om den endelige indtægtsramme efter reguleringsårets afslutning. Foreløbige indtægtsrammer er indikative, og kan danne grundlag for tarifberegningen, men er ikke bindende for Forsyningstilsynet eller distributionsselskaber. Forsyningstilsynet vil hermed, som hidtil, meddele foreløbige indtægtsrammer til distributionsselskaber i en agterskrivelse, som er en foreløbig, ikke bindende afgørelse.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, nr. 1, at Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte regler om, hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber.

Som udgangspunkt omfatter indtægter alle indtægter fra distributionsselskabers bevillingspligtige aktiviteter. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at indtægter, som distributionsselskaber oppebærer fra investeringer eller aktiviteter betalt af tredjepart, i det omfang disse indtægter alene dækker medgåede omkostninger, som ud-

gangspunkt ikke indgår i opgørelse af indtægterne i forhold til indtægtsrammen. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler for håndtering af omkostninger og indtægter som følge af udførelse af investeringer eller aktiviteter fra tredjepart, herunder regler for indarbejdelse af omkostninger i reguleringsregnskaberne.

Det forudsættes videre, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber. Med dette menes bevillingspligtige opgaver, der eksempelvis måtte blive udført af et søsterselskab, f.eks. et serviceselskab.

Det forudsættes også, at Forsyningstilsynet ved fastsættelse af reglerne i medfør af § 37 a, stk. 4, nr. 1, fastsætter regler om pristalsregulering af indtægtsrammen.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, nr. 2, at Forsyningstilsynet fastsætter regler for fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, jf. § 14, stk. 1, nr. 5, i lovforslagets § 1, nr. 48, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en justering af de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvad omkostningsrammen indeholder, og under hvilke forudsætninger rammen fastsættes og justeres. Fastsættelse og justeringer skal sikre, at distributionsselskaber kan dække omkostninger ved stabil og effektiv drift, men skal ikke være højere, end at dette sikres.

Det forudsættes, at omkostningsrammen som udgangspunkt afgrænses efter samme principper, som efter den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, og således som udgangspunkt fastsættes på baggrund af en historisk omkostningsreferenceramme, som opgjort over et antal år, som tilsynet vil skulle fastsætte. Det forudsættes imidlertid, som noget nyt, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling.

Det er fortsat tanken, at der i omkostningsrammen medregnes nødvendige omkostninger ved en effektiv drift, jf. gældende § 37 a, stk. 1, jf. gældende § 37, stk. 1, hvorefter rammen omfatter omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital, som distributionsselskaber afholder ud fra driftsøkonomiske overvejelser med henblik på at opretholde en effektiv drift.

I forhold til anlægsomkostninger forudsættes det, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvilke anlæg der indgår i afskrivningsgrundlaget samt afskrivningsmetoden, herunder om afskrivningsperioderne ved beregning af driftsmæssige afskrivninger. Det forventes, at Forsyningstilsynet fastsæt-

ter regler, hvor såvel materielle som immaterielle aktiver som eksempelvis IT kan indgå i aktivbasen og afskrivningsgrundlaget.

Omkostningsrammen forudsættes fastsat forud for en reguleringsperiode og forudsættes eventuelt justeret med tillæg i løbet af reguleringsperioden.

Ved fastsættelse af omkostningsrammen forud for en ny reguleringsperiode, forudsættes det at Forsyningstilsynet, som noget nyt, fastsætter regler om op- og nedregulering.

Det følger endvidere af forslaget til § 37 a, stk. 4, nr. 2, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, jf. § 14, stk. 1, nr. 5, jf. forslagens § 1, nr. 48. Forsyningstilsynet vil hermed skulle tage højde for et eventuelt fremadrettet ændret omkostningsniveau for det fremtidige behov for distributionskapacitet, og Forsyningstilsynet skal inddrage distributionens plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet efter de regler, som tilsynet vil skulle fastsætte efter stk. 4. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at et fremadrettet element indeholdes som et tillæg i den kommende reguleringsperiodes omkostningsramme, og at disse opgøres særskilt i omkostningsrammen som forventede omkostninger til tiltag med væsentlige funktionelle eller kapacitetsmæssige ændringer, som ikke allerede indgår i indtægtsrammen. Såfremt omkostningen ikke realiseres i reguleringsperioden, forudsættes det, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at denne bortfalder ved opgørelsen af omkostningsrammen i den efterfølgende reguleringsperiode.

I forhold til et eventuelt fremadrettet ændret omkostningsniveau for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, henvises med forslaget til forslagens § 14, stk. 1, nr. 5, jf. forslagens § 1, nr. 48. Herefter skal distributionselskaberne udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling. Planerne forventes udarbejdet og opdateret efter behov af distributionselskaberne, de skal offentliggøres og de skal indsendes til klima- energi- og forsyningsministerens til udtalelse. Forsyningstilsynet skal lade den til enhver tid aktuelle plan indgå ved vurderingen af den kommende reguleringsperiodes omkostningsramme. Der vil fortsat være mulighed for tillægsforhøjelser i en reguleringsperiode, hvis der opstår uforudsete og væsentlige omkostninger som følge af et myndighedspåbud eller lignende.

Det forudsættes endvidere, at Forsyningstilsynet ved fastsættelsen af regler om op- eller nedregulering mellem reguleringsperioderne, f.eks. vil kunne tage hensyn til, at der bør ske en opjustering af omkostningsrammen, hvis distributionselskaber, i den foregående reguleringsperiode har haft større gennemsnitlige omkostninger end forudsat i omkostningsrammen. Det forventes, at der ved op- eller nedregulering tages udgangspunkt i et gennemsnit af de årlige omkostninger ved driften i den foregående reguleringsperiode

med mulighed for justeringer som følge af særlige, ekstraordinære tilfælde, som Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om efter stk. 4. Således forudsættes det, at det såkaldte loft over driftsomkostninger, som følge af § 7, stk. 3, i den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, ikke videreføres.

Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte regler om at korrigere for en række forhold, såsom ændringer i aktivitetsniveau, ændrede opgaver og pristalsudviklingen med henblik på at sikre et retvisende billede af omkostningsrammen fremadrettet. Regulering mellem perioderne forudsættes bl.a. at tage højde for planen, udarbejdet af distributionselskabet, jf. den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 5, i forslagens § 1, nr. 48, som nævnt oven for. Det forventes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at distributionselskaber, såfremt de findes vedvarende ineffektive, ikke fuldt ud kan få opreguleret omkostningsrammen ved overgangen til en ny reguleringsperiode.

Justering forudsættes fortsat også at kunne ske ved tillæg i løbet af en reguleringsperiode for væsentlige merinvesteringer, der ved periodens start ikke var forudsebare.

Forsyningstilsynet vil i forbindelse med justering af omkostningsrammen i reguleringsperioden kunne afgrænse hvilke faktorer, der udløser tillæg, og fastsætte et væsentlighedskriterium for, hvornår der kan ansøges om tillæg, f.eks. en bagatelgrænse. Ved Forsyningstilsynets afgrænsning af hvilke faktorer, der udløser tillæg, forventes Forsyningstilsynet at fastsætte regler, om de kriterier tillæggene skal meddeles på baggrund af, herunder omkostningsækvivalenter, effektive omkostninger eller faktiske omkostninger, samt om sidstnævnte i så fald undtages fra effektiviseringskrav efter forslagens § 37 a, stk. 4, nr. 4 og 5.

Det bemærkes, at en varig forhøjelse eller reduktion af indtægtsrammen højst vil kunne eksistere i to reguleringsperioder. Det skyldes, at omkostningerne som følge af justering mellem reguleringsperioderne vil være fuldt indregnet i omkostningsrammen for den anden reguleringsperiode, der følger efter den reguleringsperiode, hvor forhøjelsen eller reduktionen blev foretaget.

Fastsættelse af omkostningsrammen i henhold til reglerne vil være en del af Forsyningstilsynets afgørelse efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om frist for ansøgning om justering, konsekvenser af fristoverskridelse, herunder at en ansøgning ikke kan realitetsbehandles, hvis fristen for ansøgning er overskredet, og eventuel dispensationsmulighed ved en fristoverskridelse.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, nr. 3, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder om fastsættelse af forrentningsgrundlag, om beregning og fastsættelse af forrentningssats og om frist for ansøgning om justering samt konsekvens af fristoverskridelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en justering af de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvilke aktiver der vil være omfattet af forrentningsrammen, og hvordan forrentningen udformes. Forrentningsrammen vil sikre, at distributionsselskaber får mulighed for at opkræve en risikobaseret forrentning og vil bestå af et forrentningsgrundlag og en forrentningssats.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet ved udmøntning af bemyndigelsen fastsætter den bagvedliggende metode for forrentning og til beregning af en risikojusteret forrentning, der kan indregnes i indtægtsrammen for distributionsselskaber. Metoden skal tage hensyn til, hvorvidt forrentningsgrundlaget skal opdeles i historiske og fremadrettede aktiver. Endvidere skal metoden tage hensyn til økonomi og regulatorisk risiko og udfærdiges under hensyn til investeringsrisiko og nødvendig arbejds kapital.

Forsyningstilsynets justering af forrentningsrammen efter stk. 4, nr. 3, vil være en del af Forsyningstilsynets afgørelse efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om frist for ansøgning om justering, konsekvenser af fristoverskridelse, herunder at en ansøgning ikke kan realitetsbehandles, hvis fristen for ansøgning er overskredet, og eventuel dispensationsmulighed ved en fristoverskridelse.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, nr. 4, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om fastsættelse af effektiviseringskrav for distributionsselskabet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en justering af de gældende regler i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det forventes, at Forsyningstilsynet i reglerne for effektiviseringskrav fastsætter, at tilsynet fortsat fastsætter den metode, der skal anvendes ved beregning af selskabernes effektiviseringspotentiale. Reglerne forudsættes at omfatte de væsentligste forudsætninger og vurderinger, som ligger til grund for fastsættelsen af det individuelle effektiviseringskrav og forudsætter, at metoden herfor fortsat skal offentliggøres.

Med effektiviseringskrav menes det beløb, som indtægtsrammen reduceres med som følge af et af Forsyningstilsynet udmøntet krav om nedsættelse af indtægtsrammen med henblik på at skabe incitament til effektivisering. Effektiviseringskrav kan bestå af generelle og individuelle effektiviseringskrav. Med et generelt effektiviseringskrav forstås et effektiviseringskrav, som eksempelvis fastsættes ud fra den generelle produktivitetsudvikling i samfundet eller sammenlignelige brancher. Med et individuelt effektiviseringskrav forstås et krav, der fastsættes på baggrund af det individuelle effektiviseringspotentiale i distributionsselskabet.

I forhold til effektiviseringskravet forudsættes, at Forsyningstilsynet ved fastsættelse af reglerne vil videreføre be-

stemmelserne i kapitel 3 i indtægtsrammebekendtgørelsen med de ændringer, der følger af konsolideringen af gasdistributionssektoren. Med den gældende metode er en del af effektiviseringspresset baseret på en benchmarking af gasdistributionssektorerne, som efter konsolideringen ikke længere vil være mulig. Den gældende metode for beregning af selskabernes effektiviseringspotentiale vil herefter skulle justeres.

Ved fastlæggelse af kravene forudsættes det endvidere, at Forsyningstilsynet vil tage hensyn til virksomhedernes muligheder for at realisere effektiviseringspotentialet.

Det forventes, at effektiviseringskravene beregnes årligt, og at det dermed sikres, at effektiviseringer kommer forbrugere til gavn inden for reguleringsperioden. Forsyningstilsynet vil, uanset reguleringsperiodens længde og kadencen for fastsættelse af foreløbige indtægtsrammer, have mulighed for årligt at udmelde effektiviseringskrav.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvilke omkostninger der skal være omfattet af effektiviseringskrav, herunder om der skal tages hensyn til »ikkepåvirkelige« omkostninger, der ikke skal påføres effektiviseringskrav.

Det forventes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at effektiviseringer fortsat vil komme forbrugere til gavn. Dog forudsættes, at Forsyningstilsynet justerer reglerne, så fordelingen 50:50, der gælder ifølge indtægtsrammebekendtgørelsens § 27, stk. 3, fjernes for at skabe større incitament til drive distributionsselskaberne effektivt. Hermed vil selskaberne kunne vælge at beholde hele den ekstraordinære effektiviseringsgevinst i reguleringsperioden, hvorefter det forventes at komme forbrugere til gode på lang sigt, da det skaber større incitament for gasdistributionssektorerne til at effektivisere.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, nr. 5, at Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte regler for fastsættelse af beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen herunder om fradrag som følge af effektiviseringskrav efter stk. 4, nr. 4, eller om justeringer som følge af differencer efter stk. 4, nr. 6.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvornår der skal ske beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen i form af fradrag, og hvordan det skal inddrages i den samlede afgørelse efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet vil fastsætte regler om fradrag som følge af effektiviseringskrav. Bestemmelsen giver alene mulighed for, at Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om at fratække beløb som følge af effektiviseringskrav. Det vil således ikke være muligt at fastsætte regler om at forhøje indtægtsrammen, hvis der opstår perioder, hvor produktivitetsudviklingen er negativ. Et generelt effektiviseringskrav vil således ikke kunne blive lavere end nul.

I forhold til ekstraordinære effektiviseringsgevinster forud-

sættes det, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvordan distributionsselskaber kan opnå overskud via ekstraordinære effektiviseringsgevinster, såfremt distributionsselskaber er mere effektive end forudsat i indtægtsrammen. Reglerne vil eksempelvis kunne være, at distributionsselskaberne skal kunne tilbageføre et sådan overskud som dividende.

Med hensyn til justeringer som følge af differencer vil bestemmelsen medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvornår der skal ske beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen som følge af differencer.

Såfremt betingelserne for en beløbsmæssig justering af indtægtsrammen er til stede, vil den konkrete justering blive inddraget i afgørelsen om indtægtsrammen efter den foreslåede § 37 a, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i § 37 a, stk. 4, *nr. 6*, at Forsyningstilsynet fastsætter regler for opgørelse og afvikling af differencer.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet skal fastsætte regler om, hvordan differencer skal håndteres i indtægtsrammen, hvad der skal indberettes til Forsyningstilsynet og om frister derfor.

Differencer vil, som hidtil, opstå, når distributionsselskaber enten opkræver for meget eller for lidt fra forbrugerne efter de endelige indtægtsrammer.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet udvikler den bagvedliggende metode for opgørelse og afvikling af differencer i indtægtsrammen, der skal danne baggrund for fastsættelse af reglerne. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet vil fastsætte regler om, at differencer i forbrugernes favør forrentes, men at der ikke opnås forrentning ved differencer i distributionsselskabers favør. Derved vil reglerne blive udformet således, at distributionsselskaber får incitament til at begrænse differencerne og afvikle dem hurtigst muligt, dog under hensyn til tariffastabilitet.

Det foreslås med § 37 a, *stk. 5*, at Forsyningstilsynet vil kunne give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskaberne kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevillingen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet. Bestemmelsen er identisk med den gældende bestemmelse i § 37 a stk. 3.

Bestemmelsen er møntet på helt særlige tilfælde og kan især tænkes benyttet, hvor forholdene, der forhindrer selskabet i at leve op til indtægtsrammen, ikke kan lægges selskabet til last, jf. Lov nr. 449 af 31. maj 2000, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, L 239 som fremsat, side 6529-6585.

Det foreslås i § 37 a, *stk. 6*, at distributionsselskaber skal udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne.

Bestemmelsen præciserer, at distributionsselskaber fortsat skal udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet.

Som noget nyt foreslås, at Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre reguleringsregnskaberne. Baggrunden for bestemmelsen om at offentliggøre reguleringsregnskaberne er, at reguleringsregnskaber har betydning for, hvor meget der kan opkræves hos forbrugerne. En offentliggørelse vil derudover give øget transparens. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne på sin hjemmeside.

Det foreslås i § 37 a, *stk. 7*, at Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte nærmere regler om årlige reguleringsregnskaber efter stk. 6, herunder om indhold, opbevaring, revision, indsendelsens form og om indsendelsen skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system og frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om det nærmere indhold af reguleringsregnskaber, herunder om hvad der skal opgøres separat, om revisionsinstrukser, hvordan reguleringsregnskaber skal indsendes til tilsynet, og om frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om frister for indsendelse af reguleringsregnskaberne. Fristen vil tidligst kunne fastsættes til fristen for indlevering af årsrapporter efter årsregnskabsloven. Fristen skal endvidere sættes så betids, at Forsyningstilsynet både kan nå at træffe afgørelse om den endelige indtægtsramme og udmelde en foreløbig indtægtsramme for det efterfølgende reguleringsår efter forslagens stk. 1.

Forsyningstilsynet vil kunne fastsætte regler om, at indsendelse af reguleringsregnskaber skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system. For at kunne pålægge borgere og virksomheder pligt til at kommunikere digitalt med myndigheder, skal dette være hjemlet ved lov. Begrebet digital kommunikation omfatter både Digital Post, e-mails, sms'er og selvbetjeningsløsninger.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 86

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at for naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed ved udbud efter lovens § 27, fastsættes prisen for naturgas leveret fra selskabet i dets egenskab af forsyningspligtigt selskab til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige gaspris og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark og avance. Den anvendte månedlige gaspris i udbuddet fastsæt-

tes ud fra prisen på det relevante gasmarked. Prisen for transmission i Danmark udmeldes af Energinet.

Der er efter de gældende regler ikke mulighed for, at en gasleverandør med bevilling til forsyningspligt kan indregne de omkostninger, som gasleverandøren har til betalinger for myndighedsbehandling i prisen for det forsyningspligtige gasprodukt.

Det foreslås i § 37 b, stk. 3, 3. pkt., at til prisen for gas kan herudover medregnes de omkostninger, en gasleverandør med bevilling til forsyningspligtig virksomhed har som følge af betalinger til myndighedsbehandling og som følge af betalinger til etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at forsyningspligtige gasleverandører vil kunne indregne deres omkostninger til betaling for myndighedsbehandling og til etablering og drift af det private ankenævn på energiområdet i prisen for forsyningspligtproduktet. Omkostningerne kan variere, og der vil derfor være behov for, at denne del af prissætningen for produktet reguleres særskilt i forhold til det tillæg, som var indeholdt i udbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en gasleverandør med forsyningspligt i prisen for det forsyningspligtige gasprodukt også vil kunne indregne omkostninger til myndighedsbehandling hos Energistyrelsen i medfør af regler fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, og omkostninger til betaling for Forsyningstilsynets tilsyn efter stk. 5, samt i medfør af regler fastsat efter § 11, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet. Endelig kan der indregnes betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a.

Hvis naturgasleverandøren vælger at indregne disse omkostninger i prisen, skal det offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet, jf. § 37 b, stk. 4. Det vil være muligt at anmelde og varsle ændringer af prisen som følge af disse omkostninger i løbet af en bevillingsperiode.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 87

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 5, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning at Forsyningstilsynet påser, at et selskab omfattet af stk. 3 i bindingsperioden ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændringer af priserne. Klager over Forsyningstilsynets afgørelser herom har ikke opsættende virkning.

Det foreslås i § 37 b, stk. 5, 1 pkt., at der indsættes »og eventuelt medregnede omkostninger efter stk. 3, 3. pkt.«

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Forsy-

ningstilsynet kan føre tilsyn med, at gasleverandører med forsyningspligt ikke medregner omkostninger, der overstiger de reelle betalinger for tilsyn og myndighedsbehandling, som en del af den samlede prissætning af produktet. Prisen vil samlet set ikke skulle være højere end summen af det tilbudte tillæg, den månedlige gaspris og transmissionstariffen i Danmark og omkostninger som følge af betalinger til myndigheder og det private ankenævn på energiområdet. Prisen kan dog af konkurrencemæssige grunde godt være lavere i en periode.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet også vil skulle føre tilsyn med prissættelsen af de omkostninger, gasleverandører med forsyningspligt har til myndighedsbehandling hos Energistyrelsen i medfør af regler fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 24, stk. 3, og omkostninger til betaling for Forsyningstilsynets tilsyn efter stk. 5, samt i medfør af regler fastsat efter § 11, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet. Endelig vil der skulle føres tilsyn med betalinger til Ankenævnet på Energiområdet efter § 53 a.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at Forsyningstilsynet kan give påbud til gasleverandører med forsyningspligt om at ændre prisen, hvis Forsyningstilsynet finder, at eksempelvis prissætningen af omkostningerne til myndighedsbehandling er højere end det beløb, myndigheden har opkrævet.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 88

Den gældende bestemmelse i § 37 b i lov om naturgasforsyning vedrører reguleringen af gasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 1, at naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed uden udbud efter § 27, i deres priser som nævnt i § 37, stk. 1, kan indkalkulere et overskud, som er rimeligt i forhold til omsætningens størrelse og effektiviteten ved indkøb af naturgas og andre omkostninger.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 2, at Forsyningstilsynet godkender prissættelsen efter stk. 1 efter anmeldelse, jf. § 40. Godkendelsen kan ledsages af vilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af vilkårene.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 3, at for naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed ved udbud efter § 27, fastsættes prisen for naturgas leveret fra selskabet i dets egenskab af forsyningspligtigt selskab til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige gaspris og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark, og avance. Den anvendte

månedlige gaspris i udbuddet fastsættes ud fra prisen på et relevant gasmarked. Prisen for transmission i Danmark udmeldes af Energinet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 4, at priser, der er fastsat i henhold til stk. 3, offentliggøres af selskabet og anmeldes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af Forsyningstilsynet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 5, at Forsyningstilsynet påser, at et selskab omfattet af stk. 3 i bindingsperioden ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændring af priserne. Klage over Forsyningstilsynets afgørelser herom har ikke opsættende virkning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 b, stk. 6, at ved fusion mellem to eller flere selskaber med bevilling til forsyningspligtig virksomhed, der har opnået bevillingen ved udbud efter § 27, fastholdes den prisregulering, som efter stk. 3 var gældende på fusionstidspunktet i de hidtidige bevillingsområder. Ved spaltning af et selskab med bevilling til forsyningspligtig virksomhed, der har opnået bevillingen ved udbud efter § 27, fastholdes den prisregulering, som efter stk. 3 var gældende på spaltningstidspunktet i det hidtidige bevillingsområde.

Det foreslås, at § 37 b i lov om naturgasforsyning, ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af, at forsyningspligten foreslås ophævet, når den nuværende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvor det foreslås at indføre en leveringspligt for gasleverandører, og § 1, nr. 60, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 (om forsyningspligtig virksomhed) i lov om naturgasforsyning.

Den nuværende forsyningspligtbevilling for hele Danmark udløber først den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af § 37 b vil derfor først skulle træde i kraft den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Til nr. 89

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37 e, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at transmissionsselskaber i forbindelse med aktiviteter relateret til systemdrift kan ansøge Forsyningstilsynet om tillæg til indtægtsrammen for meromkostninger til markedsudvikling, systemudvikling, systemdriftsudvikling og udvikling af tekniske kompetencer i forbindelse med teknologiudvikling eller indpasning af gas fra vedvarende energikilder.

Ifølge bemærkninger til § 37 e, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L99 som fremsat, side 54-55, skal begrebet

systemdrift forstås som driften af et system, som er nævnt i den gældende § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning. Det vil sige transmissionssystemet, distributionssystemerne, lagerfaciliteterne og LNG-faciliteterne (gassystemet).

Det foreslås i § 37 e, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at systemdrift ændres til systemansvarlig virksomhed.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at begrebet systemansvarlig virksomhed foreslås formaliseret inden for gassektoren. Se punkt 3.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen systemdrift i § 37 e, stk. 1, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning ændres til systemansvarlig virksomhed. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Betegnelsen systemansvarlig virksomhed vil således på samme måde som betegnelsen systemdrift medføre, at transmissionsselskaber kan ansøge om tillæg i indtægtsrammen i forbindelse med aktiviteter relateret til systemansvarlig virksomhed.

Til nr. 90

Til § 39 a

I den gældende lov om naturgasforsyning er der ikke selvstændige bestemmelser, der pålægger gasleverandører en generel pligt til at sikre gennemsigtighed om markedsforhold eller andre informationspligter.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 7 a i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi, og forsyningsministeren fastsætter regler med henblik på at forpligte naturgasleverandører og distributionsselskaber til at sikre en række grundlæggende forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler mellem forbrugere og disse virksomheder. Med hjemmel i § 42 a, stk. 4 (tidligere § 42 a, stk. 3) i lov om naturgasforsyning i er der udstedt bekendtgørelse nr. 771 af 8. august 2005 om naturgasselskabernes offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår. Bekendtgørelsen fastsætter i § 3, stk. 1, at naturgasselskaber som minimum skal offentliggøre priser og vilkår på egne hjemmesider på en tydelige, sammenlignelig og tilgængelig måde.

Pligten til at bidrage til fuld gennemsigtighed i detailmarkedet for gas vil være en central forpligtelse for gasleverandørerne i et frit gasmarked, som lovforslaget foreslår indført med den foreslåede ophævelse af forsyningspligt-reguleringen og indførelsen af en leveringspligt for gasleverandørerne. Det foreslås derfor, at lov om naturgasforsyning får bestemmelser, der fastlægger centrale informationsforpligtelser og forpligtelser til at offentliggøre og indberette relevante produktinformationer til prisportalen for gasmarkedet.

Det foreslås i § 39 a, stk. 1, at en gasleverandør skal udføre informationsaktiviteter for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle forbrugergrupper, herunder in-

formere om husholdningsforbrugernes rettigheder i henhold til leveringspligten efter § 7 c.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandørerne vil få et generelt ansvar for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle grupper af forbrugere. Gasleverandørerne får ansvar for at sikre, at leverandørernes egne hjemmesider, prisportalen for gasmarkedet og evt. andre informationskilder til enhver tid er opdaterede med korrekte og relevante oplysninger, herunder oplysninger om forbrugernes rettigheder i forhold til leveringspligten efter lovforslagets § 7 c.

Det foreslås i § 39 a, *stk. 2, 1. pkt.*, at en gasleverandør skal sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle gasleverandørens produkter, herunder priser og vilkår, på gasleverandørens hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kommer til at fremgå eksplicit af hovedloven, at gasleverandører vil skulle oplyse om priser og vilkår for alle deres produkter på virksomhedens egen hjemmeside. Under begrebet relevante oplysninger hører bl.a. oplysning om, hvorvidt der er tale om en fast pris for en periode eller en variabel pris, opsigelsesperiode, information om rabatter, særlige introduktionstilbud og andre vilkår for forbrugerne, herunder oplysning om priser og vilkår, når f.eks. et introduktionstilbud eller en rabat ophører. Det vil efter omstændighederne også være relevant at oplyse, om der er tale om produkter, som er baseret på gas fra vedvarende energikilder.

Det foreslås i § 39 a, *stk. 2, 2. pkt.*, at gasleverandøren tillige skal indberette disse oplysninger til den prisportal, som er nævnt i den foreslåede § 42 d.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandørerne også skal indberette alle relevante oplysninger til prisportalen for gasmarkedet. Alt efter den konkrete udformning af prisportalen for gas vil gasleverandører evt. skulle levere yderligere oplysninger til prisportalen, eksempelvis vedrørende et gasprodukts miljøkategori, gasproduktets risikoprofil eller evt. supplerende ydelser til gasproduktet.

Det bemærkes i den forbindelse, at det foreslås at indsætte en bestemmelse i lovens § 42 d, *stk. 4*, jf. lovforslagets § 1, nr. 94, hvorefter Forsyningstilsynet vil blive bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om bl.a. gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, *stk. 2*.

Det foreslås i § 39 a, *stk. 3*, at en gasleverandør skal behandle klager fra leverandørens forbrugere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det bliver fremhævet på lovs niveau, at en gasleverandør har pligt til at behandle klager fra leverandørens kunder. Bestemmelsen skal bl.a. forstås i lyset af, at en privat forbruger kun kan få behandlet en civilretlig klage over sin energivirksomhed (gasleverandør) hos det uafhængige klagenævn på energiområdet, Ankenævnet på Energiområdet, hvis forbrugeren først har klaget skriftligt til sin energivirksomhed (gasleve-

randør) uden at få sit påståede krav opfyldt. Hvis energivirksomheden (gasleverandøren) ikke har svaret på forbrugers skriftlige henvendelse inden 30 kalenderdage, anses denne klagebetingelse for opfyldt. Dette fremgår af § 12, *stk. 1, nr. 1*, i Ankenævnets vedtægter.

Det foreslås i § 39 a, *stk. 4, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandørerne overholder *stk. 1-3*.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at det vil blive kontrolleret, om gasleverandører tilbyder gasprodukter uden at offentliggøre dem eller indberette dem til prisportalen for gasmarkedet – f.eks. for at omgå leveringspligten i den foreslåede § 7 c, *stk. 1*, jf. lovforslagets § 1, nr. 30. Desuden vil det kunne skade konkurrencen og troværdigheden til gasmarkedet, hvis forbrugerne ikke har mulighed for at se og forstå alle de gasprodukter, der tilbydes, eller hvis offentliggjorte og indberettede priser og vilkår er mangelfulde eller ukorrekte.

Det foreslås i § 39 a, *stk. 4, 2. pkt.*, at Forsyningstilsynet kan meddele påbud til en gasleverandør, som ikke overholder *stk. 1-3*, om hurtigst muligt at berigtige forholdet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at gasleverandører overholder kravene i *stk. 1-3*. Kravene er væsentlige for et velfungerende gasmarked, og de skal derfor til enhver tid overholdes af gasleverandørerne. Hvis Forsyningstilsynet finder, at en gasleverandør ikke overholder kravene, vil Forsyningstilsynet kunne give et påbud til leverandøren om at bringe forholdet i orden hurtigst muligt. Hvis en gasleverandør ikke efterkommer et påbud, kan forholdet straffes med bøde efter § 49, *stk. 1, nr. 6* i lov om naturgasforsyning, hvorefter undladelse af at efterkomme et påbud efter loven om at bringe et forhold i orden straffes med bøde.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 39, *stk. 5*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af bestemmelserne i *stk. 1-3*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil blive bemyndiget til at sætte mere specifikke krav til, hvordan gasleverandører skal leve op de centrale krav om at sikre gennemsigtighed og offentliggøre oplysninger om gasprodukter på prisportalen for gasmarkedet. Der kunne f.eks. blive tale om at stille nye krav i forbindelse med, at det danske gasmarked skal omstille sig til en fremtid baseret på gasser fra vedvarende energikilder og en øget integration med elmarkedet.

Til § 39 b

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.

Det vil sige, at forbrugere automatisk bliver overført til forsyningspligtproduktet, hvis deres aftale med en anden gasleverandør (end den forsyningspligtige leverandør) eller aftale om et andet gasprodukt ophører. Dette gælder uanset årsagen til, at leveringsaftalen ophører.

Når ordningen med særlige forsyningspligtige virksomheder foreslås ophævet, vil der være behov for at sikre gasforsyningen til de forbrugere, som mister deres gasleverandør uden egen skyld. Dette vil typisk kunne ske, hvis en gasleverandør går konkurs.

Det foreslås i § 39 b, *stk. 1*, at hvis et distributionsselskab eller et transmissionsselskab afbryder sin ydelse til en gasleverandør på grund af manglende overholdelse af selskabets offentliggjorte betingelser for anvendelse af transmissions- eller distributionssystemet, så overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Med bestemmelsen foreslås det, som en konsekvens af den foreslåede afskaffelse af forsyningspligten, at ændre proceduren for at overflytte forbrugere, hvis deres gasleverandør misligholder sine forpligtelser over for transmissionsselskabet eller distributionsselskabet i en så kvalificeret grad, at gasleverandøren mister retten til at transportere gas gennem gassystemet. Forpligtelserne følger af offentliggjorte betingelser for anvendelse af hhv. transmissionssystemet (Regler for Gastransport) og distributionssystemet (Regler for Gasdistribution), som er baseret på metoder og vilkår for netadgang, som Forsyningstilsynet har godkendt efter § 36 a i lov om naturgasforsyning.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte alle gasleverandørens kunder. Når ordningen med særlige forsyningspligtige virksomheder ophæves, vil der være behov for at sikre levering af gas til forbrugerne, hvis deres gasleverandør misligholder sine forpligtelser over for distributionsselskabet eller transmissionsselskabet og mister retten til at levere gas til sine gaskunder. Bestemmelsen vil medføre, at gasforbrugerne automatisk blive overført til et produkt hos en anden kommerciel gasleverandør, som bliver reguleret i en overgangsperiode efter proceduren i § 39 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 90.

Forbrugernes forsyningssikkerhed berøres ikke af forslaget. De vil fortsat modtage gas, men deres afregning vil ske efter prisen for det produkt, som de overføres til. Prisen og vilkårene for produktet vil blive reguleret i en overgangsperiode på 3 måneder, jf. forslagene til § 39 c, stk. 6, og § 39 d.

Det foreslås i § 39 b, *stk. 2*, at hvis en gasleverandør bliver taget under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og har rekonstruktør eller kurator ikke inden for 1 uge derefter meddelt distributionsselskabet, at gasleverandørens virksomhed videreføres, så overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftagenumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c, dog således at det

først skal sikres, at den manglende meddelelse ikke skyldes en undskyldelig fejl.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at en gasleverandørs forbrugere fortsat vil få leveret gas i tilfælde af gasleverandørens rekonstruktions- eller konkursbehandling – i et marked, hvor der ikke længere er nogen forsyningspligtig gasleverandør, som de berørte forbrugere automatisk kan blive overført til. Bestemmelsen vil fastsætte en ny procedure, som finder anvendelse, når en gasleverandør går konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forbrugerne i en overgangsperiode automatisk vil blive overført til et reguleret produkt hos en anden kommerciel gasleverandør efter proceduren i forslaget til § 39 d. Forbrugernes forsyningsikkerhed berøres således ikke af forslaget. De vil fortsat modtage gas, men deres afregning vil ske efter prisen for det produkt, som de overføres til. Prisen og vilkårene for produktet er dog reguleret i en overgangsperiode på 3 måneder, jf. forslaget til § 39 c, stk. 6, og § 39 d. Med ”uden forsinkelse” menes, at distributionsselskabet skal fremskynde opgaven i en sådan grad, at der på det næstkommande afregningstidspunkt om muligt vil være klarhed om, hvem gasforbrugerne skal afregne til under hensyntagen til, at der skal beregnes rimelig tid til at identificere de relevante aftagenumre, gennemføre fordelingen og give meddelelse til de berørte gasleverandører om de gennemførte leverandørskift efter proceduren i forslaget til § 39 c. For at undgå, at forbrugere bliver overført fejlagtigt, skal distributionsselskabet dog først sikre sig, at den manglende meddelelse ikke skyldes en undskyldelig fejl hos rekonstruktør eller kurator.

Det foreslås i § 39 b, *stk. 3*, at rekonstruktør eller kurator hurtigst muligt og senest inden for 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning skal meddele distributionsselskabet, om gasleverandøren fortsætter sin virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at rekonstruktør eller kurator hurtigst muligt og senest 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning skal meddele distributionsselskabet, om gasleverandørens virksomhed videreføres. Formålet hermed er at sikre en hurtig behandling af sagen hos distributionsselskabet samtidig med, at rekonstruktør eller kurator gives en rimelig frist til at vurdere, om virksomheden skal drives videre.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke fratage rekonstruktør eller kurator muligheden for at drive konkursboet videre eller sælge virksomheden eller virksomhedens aktiver. Bestemmelsen forpligter således rekonstruktør eller kurator til inden for 1 uge at tage stilling til, om skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler (eller visse aftaler) med forbrugerne skal videreføres efter konkurslovens § 12 o, eller om boet skal indtræde i disse efter konkurslovens § 55. Det forudsættes, at rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til distributionsselskabet straks efter det er besluttet, om virksomheden skal videreføres, uanset at der endnu ikke er forløbet 1 uge.

Til § 39 c

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling skal levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt. Forsyningspligten kan således også indtræde i situationer, hvor gasleverandøren f.eks. ophører med at levere gas til forbrugere på grund af gasleverandørens konkurs.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 30, at der indføres en generel leveringspligt for alle gasleverandører. Den foreslåede ordning vil skulle erstatte den nuværende ordning med forsyningspligt, således at der ikke i fremtiden vil være gasleverandører med forsyningspligt, som vil kunne overtage leveringen af gas til de forbrugere, som mister deres hidtidige gasleverandør - f.eks. hvis gasleverandøren går konkurs.

Den foreslåede § 39 c har således til formål at sikre fortsat forsyning til forbrugere, som pludseligt mister deres gasleverandør, og at sikre, hvem der skal modtage betalingen for gasforbruget i situationer, hvor en gasleverandør pludseligt ophører. I disse tilfælde vil det ikke med rimelighed kunne forventes, at forbrugere kan nå at indgå en ny aftale om levering af gas, inden den aftalemæssige levering af gas fra deres hidtidige gasleverandør ophører. Derfor tildeles forbrugere efter forslaget automatisk et gasprodukt hos en anden gasleverandør. Med bestemmelsen foreslås det, at forbrugere, som mister deres gasleverandør, bliver overført til andre gasleverandører via en fordelingsnøgle, som Energistyrelsen udvikler, og som distributionsselskabet administrerer. Ved fordelingsnøglen fordeles forbrugere ligeligt mellem de gasleverandører, som har tilkendegivet deres interesse for at overtage leveringen til de berørte forbrugere.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 1, 1. pkt.*, at distributionsselskabet en gang om året indhenter tilkendegivelser fra gasleverandørerne om deres ønsker om at overtage et antal aftagenumre ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, med angivelse af eventuelle begrænsninger på det maksimale antal aftagenumre, som de pågældende gasleverandører er parat til at overtage til, og med angivelse af, om der er tale om forbrugere med et forbrug på op til 300.000 m³ gas om året eller på 300.000 m³ gas om året og derover.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandørerne én gang årligt på distributionsselskabets anmodning vil skulle tilkendegive, om de er parat til at overtage et antal forbrugere, og i så fald det maksimale antal aftagenumre, de ønsker at overtage. Hermed giver forslaget også mindre gasleverandører mulighed for at melde sig til fordelingsordningen. Gasleverandørerne vil endvidere skulle oplyse, om de vil overtage alle kategorier af forbrugere eller kun forbrugere med et årligt forbrug på op til 300.000 m³ eller forbrug på 300.000 m³ og derover. Dette vil skulle sikre, at gasleverandører, som har specialiseret sig i enten store

eller små kunder, ikke bliver udelukket fra at tilmelde sig fordelingsordningen.

Gasleverandørerne vil skulle komme med deres tilkendegivelser i perioden 1.-15. december, idet det herved sikres, at gasleverandørerne vil kende prisen på det produkt, som de skal tilbyde forbrugere efter den foreslåede § 39 d om fastsættelse af pris, jf. lovforslagets § 1, nr. 90.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 1, 2. pkt.*, at tilkendegivelsen er gældende for 1 kalenderår.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en gasleverandørs tilkendegivelse vil gælde for det følgende kalenderår. Med en ordning, der gælder for et kalenderår ad gangen, vil gasleverandørerne regelmæssigt få mulighed for at vurdere, om de kan overtage et antal forbrugere og hvor mange forbrugere, de i givet fald kan overtage.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 1, 3. pkt.*, at gasleverandørerne dog kan trække deres tilkendegivelser tilbage, når der ikke er indtrådt en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, eller når der ikke er indgivet konkursbegæring mod en anden gasleverandør.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at tilkendegivelsen vil gælde for det følgende kalenderår, medmindre gasleverandøren trækker den tilbage. Gasleverandøren kan efter forslaget ikke trække tilkendegivelsen tilbage, hvis der er indtrådt en af de hændelser, der er nævnt i § 39 b, stk. 1-2. Endvidere kan en gasleverandører ikke trække sin tilmelding tilbage, hvis en anden gasleverandør har indgivet konkursbegæring, da der i en sådan situation vil være en stor sandsynlighed for, at denne virksomhed vil gå konkurs inden for den nærmeste fremtid. Når der indtræder en hændelse, som igangsætter fordelingen af forbrugere, er der behov for at kunne være sikker på, at distributionsselskabet uden forsinkelse kan fordele kunderne til gasleverandørerne.

Derfor bør virksomheder ikke kunne framelde sig fordelingsordningen efter indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1-2.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 2*, at distributionsselskabet sikrer, at forbrugere med et forbrug på 300.000 m³ gas om året og derover kan identificeres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskabet umiddelbart skal kunne identificere forbrugere med et gasforbrug på 300.000 m³ eller derover. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at fordelingen af forbrugere med et årligt forbrug på henholdsvis over/under 300.000 m³ vil kunne gennemføres hurtigt af distributionsselskabet, hvis en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, indtræder. Det bemærkes, at grænsen på 300.000 m³ udgør grænsen mellem timeaflæste målersteder og ikketimeaflæste målersteder i det danske distributionssystem.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 3, 1. pkt.*, at ophører en gasleve-

randør med at levere gas som følge af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, så identificerer distributionsselskabet uden ugrundet ophold gasleverandørens forbrugere og fordeler aftageenumrene på de gasleverandører, der er kommet med en tilkendegivelse efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastsætte en procedure for de situationer, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 og 2. Bestemmelsen vil medføre, at distributionsselskabet vil skulle identificere de relevante forbrugere og fordele dem efter fordelingsnøglen til de gasleverandører, der er tilmeldt ordningen. De aftageenumre, som tilhører samme forbruger, skal således tildeles samme gasleverandør og ikke fordeles på flere. Herefter giver distributionsselskabet meddelelse til de enkelte gasleverandører om de aftageenumre, de skal overtage.

Det foreslås i § 39 c, stk. 3, 2. pkt., at gasleverandørerne ikke kan afvise de tildelte aftageenumre.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandørerne hverken helt eller delvist kan afvise de forbrugere, som de får tildelt. Det må forventes, at nogle af de berørte forbrugere allerede har indgået aftaler om leverandørskift, som vil skulle effektueres på et tidspunkt efter gennemførelsen af fordelingen. Derfor vil fordelingen skulle ske med forbehold for allerede indgåede aftaler om leverandørskift, jf. stk. 7.

Det foreslås i § 39 c, stk. 4, at distributionsselskabet uden ugrundet ophold meddeler de gasleverandører, der skal overtage aftageenumre, at der er gennemført et leverandørskift efter stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskabet uden ugrundet ophold vil skulle informere gasleverandørerne om de leverandørskift, der er foretaget. Formålet med bestemmelsen er således at sikre gasleverandørernes mulighed for at reagere hurtigt over for forbrugeren.

Det foreslås i § 39 c, stk. 5, 1. pkt., at gasleverandøren uden ugrundet ophold giver meddelelse til hver enkelt af de forbrugere, hvis aftageenumre gasleverandøren har fået tildelt efter stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gasleverandørerne skal informere de forbrugere, som de overtager gennem fordelingsordningen, om leverandørskiftet. Meddelelsen skal ske ved individuel kommunikation uden ugrundet ophold.

Det foreslås i § 39 c, stk. 5, 2. pkt., at meddelelsen skal indeholde oplysning om navnet på gasleverandøren, en begrundelse for at leveringen af gas er overdraget til denne gasleverandør, og en aftale om levering af gas i henhold til regler udstedt efter § 7 a i lov om naturgasforsyning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forbrugeren vil skulle oplyses om navnet på den gasleverandør, som vil skulle levere gassen i fremtiden, og begrundelsen for, at forbrugeren er overført til denne gasleverandør. forbrugeren vil

samtidig skulle oplyses om, hvilken af de situationer, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning, som har udløst flytningen. Gasleverandøren vil samtidig skulle fremsende en leveringsaftale i henhold til regler fastsat efter § 7 a i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås i § 39 c, stk. 5, 3. pkt., at aftalens bindingsperiode og pris fastsættes efter stk. 6 og § 39 d.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bindingsperioden vil skulle fastsættes i medfør af stk. 6, og prisen vil skulle fastsættes efter § 39 d. Det bemærkes, at varslingsreglerne i bekendtgørelse nr. 1354 af 12. december 2014 om forbrugeraftaler om levering af naturgas indebærer, at det vil skulle fremgå af kommunikationen, hvis gasleverandøren ønsker at ændre prisen eller øvrige vilkår efter udløbet af den bindingsperiode på 3 måneder, som fremgår af forslaget til stk. 6.

Det foreslås i § 39 c, stk. 6, 1. pkt., at leveringsaftalen er bindende for gasleverandøren i 3 måneder fra overtagelsestidspunktet, og forbrugeren kan opsige aftalen med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, jf. dog stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bindingsperioden for gasleverandørerne vil være 3 måneder fra overtagelsestidspunktet, mens den for forbrugeren vil være løbende måned plus 1 måned. Efter udløbet af de 3 måneder vil gasleverandørernes leveringspligt skulle fortsætte i forhold til husholdningsforbrugeren. Hvis gasleverandøren skulle ønske at lade produkterne fortsætte ud over perioden på 3 måneder, vil de være at betragte som standardprodukter, der vil skulle fremgå af leverandørens hjemmeside og den prisportal, som er nævnt den foreslåede § 42 d, jf. lovforslagets § 1 nr. 94.

Hvis gasleverandøren vælger, at produkterne alene skal gælde i de nævnte 3 måneder, indebærer varslingsreglerne i bekendtgørelsen om forbrugeraftaler, jf. ovenfor, at dette vil skulle fremgå af kommunikationen. Det vil også skulle fremgå af kommunikationen, hvad pris og vilkår ændres til efter udløbet af de 3 måneder. For at sikre, at proceduren kan gennemføres uden forsinkelse og uden afbrud af forsyningen, vil leveringsaftalen være bindende uden forbrugeregens accept. Endvidere skal gasleverandøren have sikkerhed for at få betaling for den gas, leverandøren leverer.

Det foreslås i § 39 c, stk. 6, 2. pkt., at leveringsaftalen er bindende uden forbrugeregens accept.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ikke er tale om en aftale, som indgås mellem forbrugeren og gasleverandøren, men derimod om en lovreguleret forpligtelse for gasleverandøren til at forsyne forbrugeren. Det vurderes derfor, at der ikke er tale om levering på aftalemæssigt grundlag i forbrugeraftalelovens forstand, og at forbrugeraftaleloven således ikke finder anvendelse. Der henvises i den forbindelse til lovbemærkningerne til forbrugeraftaleloven. Der vil således ikke være en ret til 14 dages fortrydelse for forbrugere, der overføres til et nyt gasprodukt. For at give

forbrugerne mulighed for hurtigt at skifte til et andet gasprodukt eller en anden gasleverandør, foreslås det, at produktet højst må have et opsigelsesvarsel for forbrugerne på løbende måned plus 1 måned.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 7*, at er der for et aftagenummer aftalt leverandørskift inden tidspunktet for fordelingen efter stk. 3, så udløber leveringsaftalen efter stk. 6 senest på tidspunktet for det aftalte leverandørskift.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastlægge, hvordan forbrugerne og gasleverandørerne vil være stillet i den situation, hvor der inden fordelingstidspunktet, jf. stk. 3, er indgået aftale mellem en forbruger og en anden gasleverandør om leverandørskift.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den aftale, forbrugeren har indgået med en anden gasleverandør, respekteres, således at leverandørskiftet sker på det aftalte tidspunkt. Det vil kunne indebære, at forbrugeren vil være bundet i en kortere periode end bestemt i stk. 6. Ved selve fordelingen af aftagenumre vil der ikke kunne tages hensyn til evt. aftalte leverandørskift, da de kan være aftalt længe før leverandørskiftet skal ske. Der vil derfor være indbygget en mindre usikkerhed for de deltagende gasleverandører om bindingsperioden for de omfattede aftagenumre.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 8*, at når meddelelse om leverandørskift, jf. stk. 4, er givet, gennemfører distributionsselskabet uden ugrundet ophold slutmåling på de berørte aftagenumre.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at distributionsselskabet vil skulle indhente måledata fra de berørte aftagenumre uden ugrundet ophold, således at der kan laves en slutafregning for aftagenumrene. Det er som udgangspunkt forbrugeren, som skal aflæse og indberette målerdata til distributionsselskabet - evt. efter anmodning herom. Distributionsselskabet kan foretage aflæsning i tilfælde af manglende indberetning.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 9*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan påbyde den eller de største gasleverandører regnet efter antal aftagenumre at indtræde som leverandører, hvis der opstår et akut behov ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, og distributionsselskabet ikke har modtaget tilstrækkelig mange tilkendegivelser efter stk. 1 til at dække behovet.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at der vil kunne tages højde for den situation, hvor gasleverandørerne i en konkret fordelingssituation ikke kommer med tilstrækkeligt mange tilkendegivelser om at ville overtage aftagenumre. Det forventes ikke, at situationen vil indtræde i praksis, men teoretisk vil den kunne indtræde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan påbyde konkrete gasleverandører at indtræde som leverandør, således at forsynings sikkerheden opretholdes for alle berørte forbrugere, hvis gasleve-

randørerne ikke kommer med tilstrækkeligt mange tilkendegivelser om at ville overtage aftagenumre. Påbuddet vil ske til den eller de største af de gasleverandører, som ikke er tilmeldt ordningen. Hvis det heller ikke dækker behovet, vil den største af de tilbageværende gasleverandører blive pålagt at deltage og så fremdeles, indtil behovet er dækket. I disse tilfælde vil stk. 3-7 og § 39 d finde anvendelse, således at pris og vilkår for produktet reguleres på samme måde som de øvrige produkter, som forbrugere kan blive overført til efter § 39 d.

Det foreslås i § 39 c, *stk. 10*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om fordelingen af forbrugere, herunder fastlæggelse af en fordelingsnøgle, der ud fra et tilfældighedsprincip sikrer en ligelig fordeling af forbrugerne mellem de tilmeldte gasleverandører under hensyn til gasleverandørernes tilkendegivelser efter stk. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om fordeling af aftagenumre efter § 39 c i en bekendtgørelse, herunder en fordelingsnøgle, der sikrer, at aftagenumre fordeles ligeligt ud fra et tilfældighedsprincip under hensyn til gasleverandørernes ønsker til tildelingen, jf. stk. 1.

Til § 39 d

Det følger af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere gas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for at vælge en anden gasleverandør eller et andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden gasleverandør er ophørt.

Forsyningspligten er udtryk for forbrugerbeskyttelse, idet forsyningspligtig gas leveres til en reguleret pris, som Forsyningstilsynet løbende kontrollerer.

Da det foreslås at ophæve forsyningspligten, er det klima-, energi- og forsyningsministerens vurdering, at der stadig vil være behov for at beskytte forbrugerne, hvis de uden egen skyld mister deres gasleverandør. Beskyttelsen vil bestå i, at den pris, som forbrugeren vil skulle betale for det gasprodukt, de i så fald vil modtage fra en alternativ leverandør, jf. forslaget til § 39 c, vil være en pris, som Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte med udgangspunkt i markedsprisen – og ikke en pris, som gasleverandørerne selv fastsætter.

Det foreslås i § 39 d, *stk. 1*, at for aftagenumre, der aftager gas efter § 7 d, stk. 6, eller § 39 c, stk. 5, fastsætter Forsyningstilsynet senest den 1. december hvert år en pris, som svarer til prisen på et relevant gasprodukt og et tillæg, som fastsættes efter stk. 3. Den fastsatte pris og tillægget er gældende for det følgende kalenderår.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at prisen på det gasprodukt, som forbrugere vil få tildelt efter den

foreslåede procedure i § 39 c, bliver fastsat så markedsnært som muligt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil få til opgave at fastsætte prisen og et tillæg til prisen på et gasprodukt, som Forsyningstilsynet vil skulle vælge på baggrund af tilsynets indgående kendskab til gasmarkedet. Det relevante gasprodukt kunne eksempelvis være et relevant spotprodukt fra en likvid gasbørs.

Den pris, som Forsyningstilsynet vil skulle fastsætte for det gasprodukt, som er omtalt i § 39 c, vil blive fastsat én gang årligt og senest den 1. december, således at tillægget er kendt når gasleverandørerne skal tilkendegive deres interesse for at deltage i fordelingsordningen efter den foreslåede § 39 c. Prisen og tillægget vil skulle gælde for det efterfølgende kalenderår.

Tillægget skal være et bruttotillæg, som også skal dække eksempelvis balanceringsomkostninger og øvrige omkostninger. Tillægget omfatter efter forslaget endvidere distributionstariffer, omkostninger til offentlige serviceforpligtelser (PSO-betalinger) efter § 9 i lov om naturgasforsyning, diverse gasafgifter og moms. Dermed viderefaktureres gasleverandørens omkostninger til disse poster uændret til forbrugerne som en del af den samlede pris for gasproduktet.

Det foreslås i § 39 d, *stk. 2*, at Forsyningstilsynet skal sikre, at prisen og til efter *stk. 1* offentliggøres på den prisportal for gaspriser, der er nævnt i § 42 d.

Bestemmelsen vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle sikre, at den samlede gaspris offentliggøres på den prisportal for gaspriser, som er nævnt i den foreslåede § 42 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 94. Dette er bl.a. afgørende for, at forbrugerne kan få kendskab til disse priser.

Det skal tydeligt fremgå af prisportalen, hvad forbrugerens samlede pris bliver inklusiv distributionstariffer, betalinger til offentlige serviceforpligtelser, gasafgifter og moms.

Det foreslås i § 39 d, *stk. 3, 1. pkt.*, at tillægget til prisen på det relevante gasprodukt skal fastsættes i overensstemmelse med niveauet for de tillæg, som i øvrigt anvendes på gasmarkedet i forhold til det relevante gasprodukt.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at tillægget vil være rimeligt for både gasleverandørerne og de berørte forbrugere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at tillægget vil skulle fastsættes, således at det er udtryk for niveauet for de tillæg, der i perioden op til fastsættelsestidspunktet anvendes på gasmarkedet i forhold til det valgte gasprodukt. Dette kan eksempelvis ske ved, at Forsyningstilsynet estimerer et tillæg, hvor tillægget beregnes som forskellen mellem den gennemsnitlige pris på prisportalen for gas og den gennemsnitlige spotpris på en relevant gasbørs over en given periode.

Det foreslås i § 39 d, *stk. 3, 2. pkt.*, at tillægget endvidere skal fastsættes, så det kan dække distributionstariffer, betaling for omkostninger til offentlige forpligtelser i medfør af § 9, *stk. 1*, gasafgifter i henhold til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og moms i henhold til momsloven.

Bestemmelsen vil medføre, at tillægget også vil skulle indeholde forskellige omkostninger, som skal afholdes uanset hvad. Det er f.eks. omkostninger til distribution, offentlige serviceforpligtelser og energiafgifter.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 91

Det følger af den gældende bestemmelse i § 40, *stk. 1*, i lov om naturgasforsyning, at bl.a. forsyningspligtige selskaber med bevilling skal anmelde deres priser og betingelser for forsyningspligtighederne og grundlaget for fastsættelsen af disse til Forsyningstilsynet.

Det foreslås i § 40, *stk. 1*, at »LNG- og forsyningspligtige selskaber« ændres til »og LNG-selskaber«.

Det foreslås således, at »forsyningspligtige selskaber« udgår af § 40, *stk. 1*, i lov om naturgasforsyning.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at forsyningspligten foreslås ophævet, når den nuværende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvor det foreslås at indføre en generel leveringspligt for gasleverandører på det danske detailmarked for gas, og lovforslagets § 1, nr. 60, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 i lov om naturgasforsyning. Kapitel 4 har titlen »Forsyningspligtig virksomhed«.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ændring af § 40, *stk. 1*, vil derfor først skulle træde i kraft den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 92

Det følger af den gældende bestemmelse i § 40, *stk. 1, nr. 2*, i lov om naturgasforsyning, at transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtige selskaber med bevilling, jf. §§ 10 og 24, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde 1)... 2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtighederne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse, 3)...

Det foreslås i § 40, *stk. 1, nr. 2*, at »LNG- og forsyningspligtighederne« ændres til »og LNG-ydelserne«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at »forsyningspligtighederne« udgår af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af, at forsyningspligten foreslås ophævet, når den nuværende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvor det foreslås at indføre en generel leveringspligt for gasleverandører på det danske detailmarked for gas, og § 1, nr. 60, hvor det foreslås at ophæve kapitel 4 i lov om naturgasforsyning. Kapitel 4 har titlen »Forsyningspligtig virksomhed«.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ændring i § 40, stk. 1, nr. 2, vil derfor først skulle træde i kraft den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 93

Det følger af den gældende bestemmelse i § 42 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet tager fornødne skridt til i øvrigt at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvorledes sådanne forhold skal offentliggøres af selskaberne, herunder også af naturgasleverandørerne, og regler om fakturering og specificering af omkostninger over for modtager af transport- og energiydelser.

Det foreslås, at naturgasleverandørerne i § 42 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, ændres til gasleverandørerne.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør ændres til gasleverandør i § 42 a, stk. 4. Betegnelsen gasleverandør skal forstås som den hidtidige betegnelse naturgasleverandør, jf. § 6, nr. 16. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmix.

Til nr. 94

Til § 42 d

I den gældende lov om naturgasforsyning er der ingen bestemmelser om en prisportal for gaspriser.

Med hjemmel i § 42 a, stk. 4 (tidligere § 42 a, stk. 3) i lov om naturgasforsyning er der udstedt bekendtgørelse nr. 771 af 8. august 2005 om naturgasselskabernes offentliggørelse af priser, tariffer, rabatter og vilkår. Bekendtgørelsen fastsætter i § 3, stk. 3, at naturgasselskaber skal indrapportere priser til ”den eller de af Energitilsynet udpegede forbrugerportaler”. Den eksisterende forbrugerportal hedder ”Gasprisguiden”, og ansvaret for denne prisportal ligger i dag hos transmissionsselskabet, Energinet Gas TSO A/S.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 42 d i lov om naturgasforsyning, som giver Forsyningstilsynet ansvaret for at eje og administrere prisportalen for gaspriser på det danske detailmarked for gas.

Det overordnede formål med at indsætte en bestemmelse om en prisportal i lov om naturgasforsyning er at sætte en klar ramme – organisatorisk og indholdsmæssigt – for den fremtidige prisportal for gask markedet. Det er vigtigt for konkurrencen og tilliden til gask markedet, at der findes en brugervenlig, troværdig og gratis prisportal. Og det er vigtigt, at det er nemt at sammenligne de forskellige gasprodukter på markedet og priserne på disse produkter, således at forbrugerne kan foretage et kvalificeret produktvalg. Prisportalen vil yderligere skulle understøtte den foreslåede leveringspligt, som efter lovforslaget skal træde i kraft den 1. april 2023, hvorefter der kun vil være kommercielle gasprodukter på det danske detailmarked for gas.

Det foreslås i § 42 d, stk. 1, at Forsyningstilsynet har ansvaret for at eje og drive en prisportal for priser, rabatter og vilkår for forbrugere på det danske detailmarked for gas.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at overføre ansvaret for den offentlige prisportal på gask markedet til en uafhængig, offentlig myndighed, således at ansvaret ikke er placeret hos transmissionsselskabet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet – som den uafhængige regulerende myndighed på energiområdet - vil skulle have ansvaret for at eje og administrere prisportalen. Forsyningstilsynet skal således ikke nødvendigvis etablere en helt ny prisportal, idet Forsyningstilsynet alene får ansvaret for at eje og drive prisportalen på gasområdet på en måde, der sikrer, at portalen lever op til sit formål, som er at give forbrugeren let tilgængelige og troværdige oplysninger om priser og produkter, som sætter forbrugerne i stand til at træffe et kvalificeret valg af gasprodukt.

Forsyningstilsynet må således vurdere, om det er hensigtsmæssigt at overtage den eksisterende prisportal, Gasprisguiden, fra Energinet, og videreudvikle denne efter behov - eller om det er mere hensigtsmæssigt at etablere en ny prisportal for gask markedet. Vurderingen må foretages i lyset af formålet med prisportalen og i lyset af tilsynets generelle forpligtelse til at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår, jf. § 42 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning.

Gasprisportalen vil således på en tydelig måde skulle forklare forskellen på de forskellige produkttyper, og den vil skulle kunne håndtere de nye produkttyper, som måtte opstå i forbindelse med, at forsyningspligt-reguleringen afskaffes og erstattes af en leveringspligt og som følge af, at der evt. kommer nye klimavenlige gasprodukter, hvor forbrugeren vil kunne foretage et aktivt klimatilvalg. Det er afgørende for at fremme konkurrencen på gaskmarkedet, at portalen sætter den enkelte forbruger i stand til på et oplyst grundlag at vælge et produkt, der passer til dennes behov og præferencer. Ud over oplysninger om priser og leveringsvilkår kan det eksempelvis også være oplysninger om et produkts miljøkategori eller om den økonomiske risiko, som forbrugeren løber ved at vælge de enkelte produkter. Det vurderes endvidere at være afgørende, at forbrugerne skal kunne handle i tillid til oplysningernes objektivitet og rigtighed.

Det er også afgørende, at prisportalen er nem at tilgå og bruge for de gasleverandører, som skal indberette oplysninger til prisportalen – f.eks. ved at tilbyde tidssvarende, digitale selvbetjeningsløsninger, som kan understøtte leverandørernes indberetninger.

Det foreslås i § 42 d, *stk. 2*, at Forsyningstilsynet kan udbyde opgaven nævnt i *stk. 1* til en uvildig tredjepart, som har den fornødne sagkundskab og økonomiske baggrund.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at give Forsyningstilsynet mulighed for at udbyde opgaven med etablering og/eller drift af prisportalen til en eller flere aktører med særlig ekspertise inden for kommunikations- og formidlingsmæssige opgaver samt IT-udvikling, datahåndtering m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne udbyde driften af prisportalen – og evt. etablering af en ny prisportal – til en uvildig tredjepart, som har den nødvendige sagkundskab og økonomiske soliditet. Forsyningstilsynet vil dog fortsat skulle have det overordnede ansvar for prisportalen. Det forudsættes således, at Forsyningstilsynet som ansvarlig ejer af portalen skal sikre en overordnet styring og ledelse af et evt. udviklings- eller driftsprojektet.

Ved uvildig tredjepart forstås en fysisk eller juridisk person, som ikke har interesse i at fremme salget af et eller flere bestemte energiprodukter, og som ikke repræsenterer nogen, der har en sådan interesse.

Det foreslås i § 42 d, *stk. 3*, at klima-, energi-, forsyningsministeren kan beslutte, at prisportalen skal sælges, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte at sælge prisportalen, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt. Ved vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at sælge portalen, vil der eksempelvis kunne lægges vægt på, om prisportalen for elmarkedet er blevet solgt eller er på vej til at blive solgt, og om portalen for gas evt. vil kunne

sælges til den samme køber og indgå i en integreret løsning, således at der i fremtiden kan drives én fælles prisportal med energipriser for de danske detailmarkeder for el og gas.

Det foreslås i § 42 d, *stk. 4*, at Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om gasleverandørers indberetninger af oplysninger om priser og vilkår til prisportalen. Det kunne eksempelvis være nærmere regler om hvilke oplysninger der skal indberettes, samt hvordan og i hvilket format indberetningen skal ske.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til 42 e

I den gældende lov om naturgasforsyning er der ikke bestemmelser om forsyningsafbrydelser og statistisk om forsyningsafbrydelser i forhold til forbrugere.

Med hjemmel i § 41 a, *stk. 1*, i lov om naturgasforsyning er der dog udstedt bekendtgørelse nr. 1002 af 20. oktober 2011 om Energitilsynets overvågning af det indre marked for el og naturgas m.v. Bekendtgørelsens § 1, *stk. 1*, nr. 4, fastsætter, at Energitilsynet skal overvåge andelen af forbrugere, der afbrydes. Det bemærkes, at Energitilsynet har ændret navn til Forsyningstilsynet.

Det foreslås i § 42 e, *stk. 1*, *1. pkt.*, at Forsyningstilsynet årligt udarbejder en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor efter § 11 d, *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle udarbejde en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor på baggrund af indberetninger fra gasleverandørerne efter den foreslåede § 11 d, *stk. 2*. Med forsyningsafbrydelser menes afbrydelse af gasforsyningen hos forbrugerne på anmodning fra gasleverandørerne, jf. den foreslåede § 11 d, *stk. 1*, jf. lovforslagets § 1, nr. 38.

Det vil skulle fremgå af statistikken, med hvilken begrundelse forsyningen er afbrudt. Formålet med bestemmelsen er at skabe åbenhed om omfanget af forsyningsafbrydelser, så der på et oplyst grundlag kan tages stilling til, om der f.eks. er behov for at sætte særligt ind over for økonomisk svage forbrugere, der afbrydes som følge af manglende betaling, jf. forslaget til § 7 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Det foreslås i § 42 e, *stk. 1*, *2. pkt.*, at Forsyningstilsynet offentliggør statistikken på tilsynets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre statistikken på tilsynets hjemmeside. Der vil alene være tale om offentliggørelse af aggregerede oplysninger til statistiske formål. Det forudsættes, at reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelses-

loven vil blive iagttaget i forbindelse med den behandling af personoplysninger, der sker som følge af forslaget.

Det foreslås i § 42 e, *stk. 2*, at Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om gasleverandørernes indberetning af forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger efter forslaget til § 11 d, *stk. 2*, eksempelvis om tidspunktet for de årlige indberetninger, formatet for indberetningerne m.v. Det bemærkes, at på elområdet skal elhandelsvirksomhederne indberette deres forsyningsafbrydelser via et skema, som de skal indsende elektronisk til Forsyningstilsynet senest den 1. april hvert år.

Til nr. 95

Lov om naturgasforsyning indeholder bestemmelser om gebyrfinansiering af Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaberne og handelsselskaberne betaler halvårligt et beløb til Forsyningstilsynet til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Halvdelen af det samlede beløb betales af distributionsselskaberne og opkræves hos distributionsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår. Halvdelen af det samlede beløb betales af handelsselskaberne og opkræves hos handelsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som handelsselskaberne har leveret til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i det foregående kalenderår.

Det foreslås, at § 44, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er, at de tidligere kommunale bestemmelser generelt foreslås ophævet i lov om naturgasforsyning, herunder § 35 om modregning, jf. lovforslagets § 1, nr. 67. Beløbet omhandlet i § 44, *stk. 2*, omhandler dækning af Forsyningstilsynets udgifter i forbindelse med opgaver efter den gældende § 35. Formålet med det foreslåede er dermed, at sikre ikke-relevante bestemmelser ophæves i loven, herunder at der ikke kan opkræves gebyrfinansiering uberettiget. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at 44, *stk. 2*, ophæ-

ves. Ændringen vil medføre, at distributionsselskaber og handelsselskaber ikke længere skal betale et halvårligt beløb til Forsyningstilsynet, da Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter den gældende § 35 ikke vil være relevant.

Til nr. 96

Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, *stk. 3*, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter *stk. 1* og *2*, jf. dog *stk. 4*.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaberne og handelsselskaberne betaler halvårligt et beløb til Forsyningstilsynet til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Halvdelen af det samlede beløb betales af distributionsselskaberne og opkræves hos distributionsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår. Halvdelen af det samlede beløb betales af handelsselskaberne og opkræves hos handelsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som handelsselskaberne har leveret til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i det foregående kalenderår.

Det foreslås i § 44, *stk. 3*, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at *stk. 2* udgår, og jf. dog *stk. 4* ændres til jf. dog *stk. 3*.

Baggrunden for det foreslåede er, at de tidligere kommunale bestemmelser generelt foreslås ophævet i lov om naturgasforsyning, herunder § 35 om modregning, jf. lovforslagets § 1, nr. 67. Formålet med det foreslåede er dermed, at sikre ikke-relevante bestemmelser ophæves i loven, herunder at der ikke kan opkræves gebyrfinansiering uberettiget. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer vil medføre, at bemyndigelsen i 44, *stk. 3*, i lov om naturgasforsyning, fremadrettet alene vil bemyndige Forsyningstilsynet til at fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter § 44, *stk. 1*. Det foreslåede vil således medføre, at henvisningen til § 44, *stk. 2*, i § 44, *stk. 3*, udgår. Ændringen vil dermed medføre, at Forsyningstilsynet ikke længere vil kunne fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostninger efter *stk. 2*, der med lovforslaget foreslås ophævet.

Til nr. 97

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet og Energiklagenævnet i forbindelse med behandling af en klage, udøvelse af tilsyn eller overvågning af markedet kan indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos bevillingspligtige selskaber, Energinet, naturgasleverandører samt disses koncernforbundne selskaber, systembrugere, herunder berørte forbrugere, og andre købere af naturgas.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren til sikring af prisgennemsigtighed og forsynings-sikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, kan pålægge bevillingspligtige selskaber, Energinet og naturgasleverandører at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

Det foreslås i § 45, stk. 1, og § 45, stk. 4, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at naturgasleverandører ændres til gasleverandører.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør ændres til gasleverandør i § 45, stk. 1 og 4. Gasleverandør skal forstås som den hidtidige betegnelse naturgasleverandør, jf. lovens § 6, nr. 16. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 98

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal meddele det til forsyningspligtige selskaber, at en forbruger er uden naturgasleverandør.

Det foreslås i § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at naturgasleverandør ændres til gasleverandør.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens histo-

riske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandør ændres til gasleverandør i § 45 a, stk. 3. Gasleverandør skal forstås som den hidtidige betegnelse naturgasleverandør, jf. lovens § 6, nr. 16. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 99

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, at distributionsselskaber skal meddele det til forsyningspligtige selskaber, at en forbruger er uden naturgasleverandør.

Det foreslås, at § 45 a, stk. 3, i lov om naturgasforsyning ophæves.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 7 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvor det foreslås at indføre en generel leveringspligt for gasleverandører, og i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af kapitel 4 i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 60.

Kapitel 4 i lov om naturgasforsyning har titlen »Forsyningspligtig virksomhed«.

Den nuværende forsyningspligt-bevilling for hele Danmark udløber den 31. marts 2023, og den foreslåede ophævelse af § 45 a, stk. 3, vil derfor først skulle træde i kraft den 1. april 2023, jf. lovforslagets § 10 om ikrafttrædelse.

Til nr. 100

Det følger af den gældende bestemmelse i § 45 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende engroskunder, transmissionselskaber og lager- og LNG-selskaber om levering af naturgas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Det foreslås i § 45 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgasleverandører ændres til gasleverandører.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende

energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasleverandører ændres til gasleverandører i § 45 b, stk. 1. Gasleverandører skal forstås som den hidtidige definition af naturgasleverandør, jf. lovens § 6, nr. 16. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettede vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 101

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere i henhold til årsregnskabsloven. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal naturgasselskabet uanset ejerforhold og juridisk status opfylde årsregnskabslovens krav til aktieselskaber, jf. § 7, stk. 1, nr. 2-4, i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal være offentligt tilgængelig.

Det foreslås i § 47, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskabet ændres til gasselskabet.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasselskaber ændres til gasselskaber i § 47, stk. 1, 1. pkt. Gasselskabet skal forstås som den hidtidige betegnelse af naturgasselskabet, jf. lovens § 6, nr. 17. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring.

Til nr. 102

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning skal føre regnskaber, som kan være konsoliderede, over andre naturgasaktiviteter.

Det foreslås i § 47, stk. 2, nr. 2, i lov om naturgasforsyning, at naturgasaktiviteter ændres til gasaktiviteter.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasaktiviteter ændres til gasaktiviteter i § 47, stk. 2, nr. 2. Gasaktiviteter skal som den hidtidige betegnelse forstås som krav om intern regnskabsføring over andre gasaktiviteter. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettede vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 103

Det følger af den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at naturgasselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning i relevant omfang skal føre konsoliderede regnskaber over ikke naturgasrelaterede aktiviteter.

Det foreslås i § 47, stk. 2, nr. 4, i lov om naturgasforsyning, at ikke naturgasrelaterede ændres til ikkegasrelaterede.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen ikke naturgasrelaterede ændres til ikkegasrelaterede i § 47, stk. 2, nr. 4. Ikkegasrelaterede skal som den hidtidige betegnelse forstås som krav om intern regnskabsføring over aktiviteter, der ikke har med gas omfattet af lov om naturgasforsyning at gøre. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettede vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks.

Til nr. 104

Det følger af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 1, nr.

5, i lov om naturgasforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anen lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at foretage eller indsende opgørelse, ophøre med ejerskab eller fremsende dokumentation som angivet i § 35.

Det foreslås, at § 49, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at 49, stk. 1, nr. 5, i lov om naturgasforsyning ophæves. Ophævelsen vil medføre, at lov om naturgasforsyning ikke længere vil indeholde straffebestemmelser for overtrædelse af den gældende § 35, hvorfor den tilhørende straffebestemmelse ikke længere vil være relevant på grund af lovforslagets foreslåede ophævelse af § 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 67.

Til nr. 105

Det følger af den gældende bestemmelse i § 53 a, i lov om naturgasforsyning, at udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

Det foreslås i 53 a, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning, at henvisningerne til el-, naturgas- og varmforsyningslovene ændres til lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre dels, at omtalen af lov om naturgasforsyning vil fremgå korrekt, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om ændret titel af lov om naturgasforsyning, og dels athenvisningerne til de relevante love skrives ud i § 53 a. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en terminologisk ændring.

Til nr. 106

Det følger af den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det foreslås i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, at naturgastransmissionsanlæg ændres til gastransmissionsanlæg.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammen-

blanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgastransmissionsanlæg ændres til gastransmissionsanlæg i § 55, stk. 1. Gastransmissionsanlæg skal som den hidtidige betegnelse naturgastransmissionsanlæg forstås som transmissionsinfrastruktur. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.1.

Til nr. 107

Det findes ikke efter gældende ret regler om tilladelse til iværksættelse af ekspropriation for distributionsanlæg, som falder uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde.

Det foreslås i § 55, stk. 3, i lov om naturgasforsyning, indsætte en ny bestemmelse om, at til etablering og drift af de nødvendige distributionsanlæg i henhold til § 14 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde vil derfor været begrænset til sådanne forhold, som vil være omfattet af den foreslåede § 14 a. Den foreslåede bestemmelse, hænger dermed sammen med den foreslåede § 14 a om tilladelse til etablering og ændring af gasdistributionsprojekter, der falder uden for lov om varmforsynings anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.2.

Klima-, energi- og forsyningsministerens tilladelse til at iværksætte ekspropriation vil ikke indbefatte en afgørelse om ekspropriation for de konkrete berørte lodsejere. Den endelige ekspropriationsforretning gennemføres af den relevante ekspropriationsmyndighed efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at tilladelse til iværksættelse af ekspropriation vil skulle kræves af almenvellet. Det betyder, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med behandlingen af ansøgningen overordnet vil skulle forholde sig til betingelsernes tilstedeværelse for ekspropriation – kravet om almenvellets interesse og nødvendighedskravet.

Ved behandling af en ansøgning om tilladelse til iværksættelse af ekspropriation, vil klima-, energi- og forsyningsmi-

nisteren sammenholde projektets beskaffenhed fra det forudgående tidspunkt ved den energifaglige behovsvurdering i form af godkendelsen af behovet for gasinfrastrukturen (§ 14 a), til projektets beskaffenhed på tidspunktet for ansøgningen om tilladelse til at iværksætte ekspropriation. Den toleddet behandling i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er fast praksis på gasområdet, hvor gældende behovsvurdering af transmissionsinfrastruktur sker efter enten § 4 i lov om Energinet eller § 13 i lov om naturgasforsyning, mens den efterfølgende tilladelse til at iværksætte ekspropriation for begge bestemmelsers vedkommende følger af § 55 i lov om naturgasforsyning. I vurderingen af projektets beskaffenhed vil eventuelle opnåede miljøtilladelser og opnået plangrundlag med videre indgå, der samlet fører til, at det er nødvendigt at give tilladelse til iværksættelse af ekspropriation. For gennemgang af praksis for ekspropriation i henhold til lov om naturgasforsyning, se bemærkninger til punkt 2.3., jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L17 som fremsat, side 7-8.

Den foreslåede bestemmelse vil som de gældende bestemmelser om iværksættelse af ekspropriation for naturgastransmissionsanlæg (§ 55, stk. 1) og opstrømsanlæg (§55, stk. 2) blandt andet omfatte erhvervelse af ejendomsret, endelige eller midlertidige rådighedsindskrænkninger og endelige eller midlertidige erhvervelser eller ophævelser i brugsretigheder, servitutrettigheder og andre rettigheder over fast ejendom, som det følger af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det forudsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i praksis vil oversende en tilladelse til iværksættelse af ekspropriation vedrørende fast ejendom til den relevante ekspropriationsmyndighed.

Til nr. 108

Det følger af den gældende bestemmelse i § 55, stk. 4 og 5, i lov om naturgasforsyning, at ved ekspropriation i henhold til § 55, stk. 1 og 2, og ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionsnettet efter stk. 3, finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.

Det foreslås i § 55, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at stk. 1 og 2 ændres til stk. 1-3.

Det følger af det foreslåede, at reglerne i lov om fremgangsmåde ved statens ekspropriation vil finde anvendelse for så vidt angår ekspropriationsforretninger i relation til den nye foreslåede § 55, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 107, der har en sammenhæng med den foreslåede § 14 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 50. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der for gasdistributionsinfrastruktur omfattet af den nye foreslåede § 14 a, alene vil kunne ske ekspropriation efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom, hvilket er en ændring i forhold til det hidtidige udgangspunkt for gasdistributionsinfrastruktur, der ellers er omfattet af reglerne i

lov om varmforsyning, hvorefter reglerne i lov om offentlige veje finder anvendes for ekspropriation. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.2.

Til nr. 109

Det følger af den gældende bestemmelse i § 56, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber på tilsvarende vis skal erstatte skader, der forvoldes ved naturgasvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2, og 3, i lov om Energinet, uanset om skaden er hændelig.

Det foreslås i § 56, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at naturgasvirksomhed ændres til gasvirksomhed.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lovens og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende betegnelse for den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at betegnelsen naturgasvirksomhed ændres til gasvirksomhed i § 56, stk. 2. Betegnelsen gasvirksomhed skal som den hidtidige betegnelse naturgasvirksomhed forstås som en virksomhed omfattet § 6, nr. 17. Ændringen vil ikke medføre materielle, da der er tale om en terminologisk ændring. Det vil sige det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af lovens terminologi, at lovens fokusområde ikke alene er fossil naturgas, men grundlæggende den gas, der teknisk og sikkert kan injiceres i gassystemet. Herunder vil det også fremgå mere tydeligt, at der er en stadigt stigende procentsats af vedvarende energi i det danske gasmiks. Dermed vil det foreslåede ikke udvide lovens anvendelsesområde. Se de almindelige bemærkninger punkt 3.1.1.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilsagn om tilskud, jf. stk. 2, til anvendelse af biogas til varmeproduktion, herunder rumopvarmning, rumafkøling, varmt brugsvand og anden varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b, 43 c, 43 f, 43 g eller § 35 g i lov om naturgasforsyning, hvis der senest den 1. januar 2020 er modtaget en ansøgning om tilsagn.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 d, stk. 2, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at tilskud efter stk. 2 er betinget af klima-, energi- og forsyningsministerens tilsagn, inden der indgås ubetinget aftale om køb af biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til var-

meproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b og 43 c eller af § 35 g i lov om naturgasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 j, stk. 2, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at et tilsagn om pristillæg, jf. § 43 f, stk. 4 og 5, og § 43 g, stk. 4 og 5, herunder den fastlagte tilsagnsperiode og årsnorm, kan konverteres til et tilsagn om pristillæg efter § 35 g, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning, hvis betingelserne for at modtage tilsagn efter disse ordninger er opfyldt.

Det foreslås i § 43 d, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og § 43 j, stk. 1, 1. pkt., i lov om fremme af vedvarende energi, at henvisningen til lov om naturgasforsyning ændres til lov om gasforsyning.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslåede vil medføre, at henvisninger til lov om naturgasforsyning, vil fremgå korrekt, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om ændret titel af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en konsekvensændring i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 e, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, at det i § 43 b, stk. 3, § 43 c, stk. 3, og § 43 d, stk. 2, nævnte tilskud på 26 kr. pr. gigajoule (GJ) biogas nedsættes den 1. januar hvert år fra 2013 med det beløb i kroner pr. GJ, naturgasprisen i det foregående år er højere end basispris på 53,2 kr. pr. GJ, jf. stk. 5. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges tilskuddet tilsvarende.

Det foreslås i § 43 e, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, at naturgasprisen ændres til gasprisen.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 43 e, stk. 1, i lov om fremme

af vedvarende energi, vil medføre, at naturgasprisen erstattes af gasprisen. Gasprisen skal som den hidtidige betegnelse, naturgasprisen, dække indholdsmæssigt over det samme – gas omfattet af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 3

Det følger af den gældende bestemmelse i § 43 e, stk. 5, i lov om fremme af vedvarende energi, at ved beregning efter stk. 1 anvendes den gennemsnitlige markedspris på naturgas i kalenderåret. Ved markedspris forstås den daglige day ahead-slutpris i kroner pr. kubikmeter på den danske gasbørs, Nordpool Gas, omregnet til kroner pr. GJ med gasens nedre brandværdi.

Det foreslås i § 43 e, stk. 5, i lov om fremme af vedvarende energi, at naturgas ændres til gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 43 e, stk. 5, i lov om fremme af vedvarende energi, vil medføre, at naturgas erstattes af gas. Gas skal som den hidtidige betegnelse, naturgas, dække indholdsmæssigt over det samme – gas omfattet af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 4

VE-loven indeholder ikke regler om udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller til produktion af produkter fra elektricitet (Power-to-X).

Det foreslås, at der efter § 43 j indsættes en § 43 k, under *overskriften* »Udbud af støtte«.

Det følger af den foreslåede § 43 k, stk. 1, at bestemmelsen omhandler udbud af støtte til kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet. Af forslaget til stk. 2, fremgår det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.

Støtten kan ydes til produktion af en bred vifte af kemiske brændstoffer og produkter på grundlag af elektricitet. Det kan f.eks. være brint ved elektrolyse, eller viderekonvertering heraf til andre produkter som ammoniak, metanol, flybrændstof eller kunstgødning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne afholde udbud af støtte til produktion af Power-to-X.

Støtten kan ydes som eksempelvis et pristillæg til produktionen af brint eller andre produkter. Endvidere kan støtten ydes som et anlægsstøtte til etableringen af anlæg, der producerer kemiske brændstoffer eller produkter produceret ved elektricitet, eller en kombination af flere elementer. Med bestemmelsen er der ikke taget stilling til den konkrete udformning af udbuddet af støtte til produktion af Power-to-X. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren, såfremt ministeren kan afholde udbud, fastsætter betingelser for udbuddene i kommende udbudsmateriale, indgår kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrerer kontrakterne og udbetaler støtte i overensstemmelse med disse. Den konkrete udmøntning af udbuddet vil blive aftalt mellem partierne bag Klimaaf tale for energi og industri m.v. 2020 på baggrund af oplæg fra regeringen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bestemmelse have mulighed for at afholde ét eller flere udbud af støtte til produktion af Power-to-X i perioden 2022-2030 samt fastlægge, hvornår disse afholdes inden for den angivne periode. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil bestemme hvor mange udbud, der kan afholdes. På baggrund af udbuddene vil klima-, energi- og forsyningsministeren indgå kontrakter med de vindende tilbudsgivere, administrere kontrakterne og udbetale støtte på baggrund af kontrakterne. Bestemmelsen indeholder således også hjemmel til accept af indkomne tilbud og udbetaling af støtte.

Det fremgår af Klimaaf talem for energi og industri m.v. 2020, at der er afsat som minimum 750 mio. kr. (2020-priser) til udbud af støtte til produktion af Power-to-X. For udbud afholdt i 2022 til 2030, vil budgettet blive indekseret til henholdsvis 2022-2030 priser.

Udbud af støtte til produktion af Power-to-X udgør statsstøtte, jf. EUF-Traktatens artikel 107, stk. 1. Udbuddene af støtte til produktion af Power-to-X forventes at blive tilrettelagt i overensstemmelse med statsstøttereglerne, og udbuddene skal statsstøtteanmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen, før ministeren kan afholde udbud. Når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender udbuddene vil bemyndigelsesbestemmelsen blive sat i kraft. Afholdelse af udbud, kontrakter med de vindende tilbudsgivere og udbetaling af pristillæg m.v. skal ske og være i overensstemmelse med de til enhver tid gældende betingelser, der følger af EU's statsstøtteregler og Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse.

I udbudsmaterialet vil det fremgå, at udbuddet kun vil gælde for etablering eller drift af anlæg, hvori der indgår produktion af Power-to-X. Projekter, der deltager i udbuddene af støtte, må derfor ikke være påbegyndt. Det betyder, at arbejdet på investeringsprojektet må ikke være påbegyndt, og der må ikke være indgået bindende tilsagn om køb af udstyr, som gør investeringen irreversibel, når der er indgået kontrakt om støtte.

Den konkrete udmøntning af udbuddet af støtte til produktion af Power-to-X aftales mellem partierne bag Klimaaf ta-

le for energi og industri m.v. 2020 på baggrund af oplæg fra regeringen. Det forventes, at det i udbuddene vil blive forudsat, at anlæg, der indgår i et vindende tilbud, ikke modtager anden form for støtte. Denne betingelse skal være med til at sikre en ikkediskriminerende udbudsprocedure.

De endelige udbudsbetingelser og kontraktvilkår m.v. vil fremgå af det udbudsmateriale, som offentliggøres forud for afholdelse af udbuddene af støtte til produktion af Power-to-X.

Til § 3

Til nr. 1

Overalt i lov om varmforsyning henvises til lov om naturgasforsyning ved brug af lovens titel.

Det foreslås overalt i lov om varmforsyning, at henvisningen til lov om naturgasforsyning ændres til lov om gasforsyning.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås at ændre titlen på lov om naturgasforsyning til lov om gasforsyning.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i lov om varmforsyning vil blive henvist korrekt til lov om naturgasforsyning. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i § 27 a i lov om varmforsyning, at udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

Det foreslås i § 27 a, 1. pkt., i lov om varmforsyning, at henvisningen til el-, naturgas- og varmforsyningslovene ændres til lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås at ændre titlen på lov om naturgasforsyning til lov om gasforsyning.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i lov om varmforsyning vil blive henvist korrekt til lov om naturgasforsyning. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Til § 4

Til nr. 1

Overalt i lov om elforsyning henvises til lov om naturgasforsyning ved brug af lovens titel.

Det foreslås overalt at ændre henvisningen til lov om naturgasforsyning til lov om gasforsyning.

Det foreslåede vil medføre, at henvisninger til lov om naturgasforsyning, vil fremgå korrekt, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om ændret titel af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en konsekvensændring i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 2

Lov om elforsyning regulerer ikke regioners adgang til at varetage elproduktion. Regioners adgang til elproduktion beror derimod på den såkaldte myndighedsfuldmagt, der giver hjemmel til, at regioner kan varetage opgaver til eget brug, herunder producere elektricitet. Der er ikke krav om selskabsudskillelse efter disse regler.

Det følger af § 2, stk. 4, 1. pkt., i lov om elforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser. Denne hjemmel har tidligere været anvendt af ministeren til at kunne undtage kommuners opsætning af solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse.

Det fremgår af § 2, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes. Dette kan ske ved ministerens administration af dispensationspraksis ved konkrete afgørelser eller ved bekendtgørelse.

Det foreslås i § 2, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning, at der efter »kommunal« indsættes »og regional«.

Med den foreslåede ændring af § 2, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning, vil bestemmelsen blive udvidet til også at omfatte regioner.

Begrundelsen for den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen i § 2, stk. 4, 2. pkt., er, at det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der af hensyn til EU-rettens proportionalitetsprincip er behov for at udvide ministerens bemyndigelse til at bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes, til også at omfatte regioner. Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 4, stk. 6, hvorefter regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, jf. lovforslagets § 4, nr. 3. Dette skyldes, at den foreslåede § 4, stk. 6, vil medføre, at den gældende § 2, stk. 4, 1. pkt., om dispensation fra lovens bestemmelser vil finde anvendelse for regioner. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan således bestemme, at mindre regionale anlæg eller mindre omfattende regionale aktiviteter, som er

omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Med den foreslåede ændring af § 2, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning, vil klima-, energi- og forsyningsministeren få mulighed for både at træffe konkrete afgørelser og fastsætte regler ved bekendtgørelse om at begrænse eller stoppe adgangen til dispensation fra kravet om selskabsudskillelse af solcelleanlæg for regioner. Med den forventede ændring af bekendtgørelsen vil regioner fremadrettet kunne opnå dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, hvis solcelleanlægget opføres i forbindelse med nybyggeri eller større renoveringer, hvor anlægget indgår som en del af overholdelsen af energirammen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 3.6. og til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 3.

Til nr. 3

Lov om elforsyning regulerer ikke regioners adgang til at varetage elproduktion. Efter den såkaldte myndighedsfuldmagt kan regioner varetage opgaver til eget brug, herunder producere elektricitet. Der er ikke krav om selskabsudskillelse efter disse regler.

Det fremgår af § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om elforsyning, at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1, f.eks. elproduktion.

Det foreslås i § 4, i lov om elforsyning, at der indsættes et nyt *stk. 6* om, at regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar.

Begrundelsen for den foreslåede indsættelse af et nyt *stk. 6* er, at det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der af hensyn til EU-rettens proportionalitetsprincip er behov for at indføre krav om, at regioners adgang til egenproduktion af elektricitet skal ske i selskabsform, så kommuner og regioner sidestilles i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse.

Med den foreslåede ændring af § 4, i lov om elforsyning, skal regioners egenproduktion af elektricitet udøves i selskaber med begrænset ansvar. Det vil således være udgangspunktet, at hvis regioner ønsker at opsætte elproduktionsanlæg til egenproduktion af elektricitet, skal dette udskilles i et separat selskab med begrænset ansvar.

Den foreslåede ændring medfører endvidere, at den gældende hjemmel i lovens § 2, stk. 4, 1. pkt., om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser fremadrettet også vil kunne anvendes til at undtage regioner fra kravet om selskabsudskillelse i forbindelse med deres egenproduktion fra f.eks. nødstrømsanlæg.

Indsættelsen af et nyt *stk. 6* skal i øvrigt ses i sammenhæng

med forslaget til ændring af § 2, stk. 4, 2. pkt., hvor klima-, energi- og forsyningsministeren herefter vil kunne dispensere fra kravet om selskabsudskillelse i forhold til regionernes solcelleanlæg, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 3.6. og til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 2.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i § 20 b, i lov om elforsyning, at kravet om identitetsmæssig adskillelse i stk. 1 og 2 ikke gælder i forhold til virksomheder, der udøver net- eller naturgasdistributionsvirksomhed, virksomhed med fremføring af opvarmet vand eller damp eller virksomhed, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Det foreslås i § 20 b, stk. 3, i lov om elforsyning, at naturgasdistributionsvirksomhed ændres til gasdistributionsvirksomhed.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 20 b, stk. 3, i lov om elforsyning, vil medføre, at naturgasdistributionsvirksomhed erstattes af gasdistributionsvirksomhed i lov om elforsyning. Gasdistributionsvirksomhed skal som den hidtidige betegnelse, naturgasdistributionsvirksomhed, dække indholdsmæssigt over det samme – distribution efter lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 5

Det følger af den gældende bestemmelse i § 58 c, stk. 1, i lov om elforsyning, at tilskud kan ydes fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020 til produktion af elektricitet fra industrielle kraft-varme-værkers anlæg, som anvender naturgas som brændsel, og som er tilsluttet elforsyningsnettet senest den 21. marts 2012.

Det foreslås i § 58 c, stk. 1, i lov om elforsyning, at naturgas ændres til gas.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af bag-

grund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 58 c, stk. 1, i lov om elforsyning, vil medføre, at naturgas erstattes af gas. Gas skal som den hidtidige betegnelse, naturgas, dække indholdsmæssigt over det samme – gas som omfattet af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 6

Det følger af den gældende bestemmelse i § 91, stk. 1, i lov om elforsyning, at udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Ankenævnets sekretariat betjenes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

Overalt i lov om naturgasforsyning anvendes betegnelsen naturgas som samlebetegnelse for alle de gastyper, der er omfattet af loven.

Det foreslås i § 91 a, stk. 1, i lov om elforsyning, at henvisningerne til el-, naturgas- og varmforsyningslovene ændres til lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning.

Den foreslåede ændring af § 91 a, stk. 1, i lov om elforsyning, vil dels medføre, at henvisningen til lov om naturgasforsyning vil fremgå korrekt, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om ændret titel af lov om naturgasforsyning og dels at de relevante love skrives fuldt ud. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., ved den, der leverer afgiftspligtig gas, jf. stk. 1, forstås i denne lov distributionselskaber og transmissionselskaber, der er omfattet af § 10 i lov om naturgasforsyning, og selskaber, der driver særlige bygasnet.

Det foreslås i § 3, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., at lov om naturgasforsyning ændres til lov om gasforsyning.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af bag-

grund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 3, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., vil medføre, at henvisningen til lov om naturgasforsyning vil fremgå korrekt, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om ændret titel af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til § 6

Til nr. 1

Overalt i lov om Energinet henvises til lov om naturgasforsyning ved brug af lovens titel.

Det foreslås overalt at ændre henvisningen til lov om naturgasforsyning til lov om gasforsyning.

Det foreslåede vil medføre, at henvisninger til lov om naturgasforsyning vil fremgå korrekt, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om ændret titel af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en konsekvensændring i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Energinet, at Energinet skal varetage hensyn til forsyningsikkerhed, klima og miljø samt sikre åben og lige adgang for alle brugere af nettene og effektivitet i sin drift.

Det foreslås i § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Energinet, at der efter nettene indsættes samt systemet.

Den foreslåede tilføjelse er en konsekvens af den foreslåede terminologiske sondring, inden for gassektoren, mellem infrastruktur omfattet af henholdsvis netbegrebet og systembegrebet. Se punkt 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil medføre, at der ved Energinets forpligtelse til at sikre lige og åben adgang (tredjepartsadgang) for alle brugere, fremadrettet vil stå nettene og systemet. Nettet vil som hidtil henvise til den overordnede energiinfrastruktur som anvender netbegrebet på el- og gasområdet – gasopstrømsrørledningsnet og gasopstrømsanlæg. Systemet vil henvise til gasinfrastruktur omfattet af definitionen af system i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning, uden dog i sig selv at udvide Energinets forpligtelser til at sikre lige adgang for brugere af infrastrukturen. Energinets forpligtelser over for andre infrastrukturselskaber som gasdistributionsselskaber, gaslagerselskaber og LNG-selskaber er reguleret i lov om naturgasforsyning som lovforslagets bestemmelse om formalisering af begrebet systemansvarlig virksomhed. Se punkt 3.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af den gældende overskrift til kapitel 2, i lov om Energinet, at kapitlet omhandler udbygning af transmissionsnet m.m.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2, i lov om Energinet, ændres til udbygning af eltransmissionsnet og gastransmissionsystemer m.m.

Den foreslåede tilføjelse er en konsekvens af den foreslåede terminologiske sondring, inden for gassektoren, mellem infrastruktur omfattet af henholdsvis netbegrebet og systembegrebet. Se punkt 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 2, vil ikke medføre materielle ændringer, men vil sikre, at der vil være en mere retvisende ordlyd af overskriften i forhold til kapitlets indhold.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet, at etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net kan ske, hvis der er et tilstrækkeligt behov for udbygningen, herunder at udbygningen sker med sigte på øget forsyningsikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder eller indpasning af vedvarende energi, eller hvis projektet er nødvendigt til opfyldelse af pålæg i medfør af stk. 6.

Det foreslås i § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet, at transmissionsnet ændres til eltransmissionsnet samt gastransmissionsystemer, og net ændres til net og systemer.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede terminologiske sondring inden for gassektoren mellem infrastruktur omfattet af henholdsvis netbegrebet og systembegrebet. Se punkt 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer. Det foreslåede vil sikre, at der vil være en mere retvisende ordlyd af bestemmelsen om etablering og ændring af el- og gasinfrastrukturen. Således vil der ikke gøres brug af den hidtidige fællesbetegnelse med netbegrebet for både el- og gasområdet, men i stedet inden for gassektoren ske anvendelse af systembegrebet.

Til nr. 5

Det følger af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om Energinet, at Energinet skal udarbejde en langsigtet udviklingsplan, som giver et samlet overblik over udviklingsbehovene for transmissionsnettene på både kort og lang sigt samt planlagte og mulige løsninger.

Det foreslås i § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om Energinet, at transmissionsnettene ændres til eltransmissionsnettet samt gastransmissionsnettet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede terminologiske sontring inden for gassektoren mellem infrastruktur omfattet af henholdsvis netbegrebet og systembegrebet. Se punkt 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer. Det foreslåede vil sikre, at der vil være en mere retvisende ordlyd af bestemmelsen om planer for el- og gasinfrastrukturen. Således vil der ikke gøres brug af den hidtidige fællesbetegnelse med netbegrebet for både el- og gasområdet, men i stedet inden for gassektoren ske anvendelse systembegrebet.

Til nr. 6

Det følger af den gældende bestemmelse i § 4 d, stk. 1, nr. 2, i lov om Energinet, at Energinet skal betale omkostningerne til følgende opgaver, jf. dog stk. 2, myndighedsbehandling forbundet med godkendelser af udbygning af transmissionsnet efter § 4, stk. 3, og tilsyn hermed.

Det foreslås i § 4 d, stk. 1, nr. 2, i lov om Energinet, at transmissionsnet ændres til eltransmissionsnet og gastransmissionssystemer.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede terminologiske sontring, inden for gassektoren, mellem infrastruktur omfattet af henholdsvis netbegrebet og systembegrebet. Se punkt 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer. Det foreslåede vil sikre, at der vil være en mere retvisende ordlyd af bestemmelsen om Energinets forpligtelser, om myndighedsbetaling for tilladelser til etablering, ændring og tilsyn med el- og gasinfrastrukturen. Således vil der ikke gøres brug af den hidtidige fællesbetegnelse med netbegrebet for både el- og gasområdet, men i stedet inden for gassektoren ske anvendelse af systembegrebet.

Til nr. 7

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet, at Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning skal føre separate regnskaber for hver af deres elektricitetsrelaterede og naturgasrelaterede aktiviteter, herunder drift af systemansvarlig virksomhed, transmissions-, distributions-, lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed og for deres olierørlednings- og separationsaktiviteter.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om Energinet, at naturgasrelaterede ændres til gasrelaterede.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse, og ikke afspejler den

gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om Energinet, vil medføre, at betegnelsen naturgasrelaterede erstattes af betegnelsen gasrelaterede. Gasrelaterede skal som det hidtidige forstås som aktiviteter relateret til gas omfattet af lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 8

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om Energinet, at Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning skal specificere indtægter fra ejerskab af transmissions- og distributionsnet, lagerfaciliteter, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed og for deres olierørlednings- og separationsaktiviteter.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om Energinet, at transmissions- og distributionsnet ændres til eltransmissionsnet, eldistributionsnet, gastransmissionssystemer, gasdistributionssystemer.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede terminologiske sontring inden for gassektoren mellem infrastruktur omfattet af henholdsvis netbegrebet og systembegrebet. Se punkt 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer. Det foreslåede vil sikre, at der vil være en mere retvisende ordlyd af bestemmelsen om Energinets forpligtelser om regnskabsføring for el- og gassektoren. Således vil der ikke gøres brug af den hidtidige fællesbetegnelse med netbegrebet for både el- og gasområdet, men i stedet inden for gassektoren ske anvendelse af systembegrebet.

Til nr. 9

Det følger af den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, i lov om Energinet, at Energinets overskud ifølge de i § 12, stk. 1, omtalte regnskaber for virksomhedens elforsynings- og naturgasrelaterede aktiviteter, kan tilbageføres til de respektive forbrugergrupper som dividende eller anvendes til konsolidering. Overskud fra lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed samt olierørlednings- og separationsvirksomhed kan alene anvendes til konsolidering, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i § 13, stk. 1, i lov om Energinet, at naturgasrelaterede ændres til gasrelaterede og naturgasdistributionsvirksomhed ændres til gasdistributionsvirksomhed.

Baggrunden for det foreslåede er, at brugen af betegnelsen naturgas relaterer sig til lov om naturgasforsyning og gasinfrastrukturens historiske oprindelse og ikke afspejler den gældende sammenblanding af gas fra fossile kilder og grøn gas fra vedvarende energikilder, der findes i gasinfrastrukturen i dag. Formålet med det foreslåede er således at få en dækkende titel for lov om naturgasforsyning og den gas, der er omfattet af loven. For en nærmere beskrivelse af baggrund og formål henvises til punkt 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 1, i lov om Energinet, vil medføre, at naturgasrelaterede erstattes af gasrelaterede, og at naturgasdistributionsvirksomhed erstattes af gasdistributionsvirksomhed. Gasrelaterede skal som den hidtidige betegnelse, naturgasrelaterede, dække indholdsmæssigt over det samme – aktiviteter efter lov om naturgasforsyning. Gasdistributionsvirksomhed skal som den hidtidige betegnelse, naturgasdistributionsvirksomhed, dække indholdsmæssigt over det samme – distribution efter lov om naturgasforsyning. Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 10

Det følger af den gældende bestemmelse i § 22, stk. 1, i lov om Energinet, at afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 4, stk. 3-5, kan, for så vidt angår eltransmissionsnet, påklages til Energiklagenævnet efter reglerne i §§ 89 og 91 i lov om elforsyning, og for så vidt angår gastransmissionsnet efter reglerne i §§ 51 og 53 i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås i § 22, stk. 1, i lov om Energinet, at gastransmissionsnet ændres til gastransmissionssystemer.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede terminologiske sondring inden for gassektoren mellem infrastruktur omfattet af henholdsvis netbegrebet og systembegrebet. Se punkt 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede vil ikke medføre materielle ændringer. Det foreslåede vil sikre, at der vil være en mere retvisende ordlyd af bestemmelsen om klagemulighed over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren over el- og gasinfrastrukturen. Således vil der ikke gøres brug af den hidtidige fællesbetegnelse med netbegrebet for både el- og gasområdet, men i stedet inden for gassektoren ske anvendelse af systembegrebet.

Til § 7

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, 1 pkt., i lov om Forsyningstilsynet, at Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af denne lov og sektorlovgivningen, hvorved der menes lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme

af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslås i § 3, stk. 1, 1. pkt., og § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, at lov om naturgasforsyning ændres til lov om gasforsyning.

De foreslåede ændringer af § 3, stk. 1, 1. pkt. og § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, vil medføre, at henvisningen til lov om naturgasforsyning vil fremgå korrekt, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om ændret titel af lov om naturgasforsyning. De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer, da der er tale om en konsekvensændring i forhold til henvisning til lov om naturgasforsyning.

Til § 8

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 6, 1. pkt., i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, at den enkelte kommunes tilskud efter § 14 reduceres med et beløb svarende til 20 pct. af det af Forsyningstilsynet meddelte nettoprovenu inklusive forrentning, jf. § 35, stk. 6-8, i lov om naturgasforsyning. I § 14 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner er fastsat bestemmelser for opgørelsen og fordelingen af det årlige statstilskud til kommunerne.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 6, 2. pkt., i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, at det dog er en betingelse, at kommunen deponerer et beløb svarende til nettoprovenuet inklusive forrentning fratrukket reduktionen efter 1. pkt.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 6, 3. pkt., i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, at hvis der ikke sker sådan deponering, fastsættes modregningsprocenten til 60 pct.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 6, 4. pkt., i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, at frigivelse af det deponerede beløb sker efter stk. 4. I § 15, stk. 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner er fastsat bestemmelser om frigivelse af det deponerede beløb med en tiendedel årligt.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 15, stk. 6, 5. pkt., i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, at modregning i statstilskuddet til den enkelte kommune sker efter stk. 5. I § 15, stk. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner er fastsat bestemmelser om, hvordan modregningen tidsmæssigt sker.

Det foreslås, at § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, ophæves.

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af § 35, i lov om naturgasforsyning, om modregning i forbindelse med kommunernes uddelinger og vederlag.

Vedrørende ophævelsen af § 35 i lov om naturgasforsyning henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 67. For en uddybning af formål og baggrund henvises til punkt 3.1.6. i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 6, litra d, i regionsloven, at regionsrådet i overensstemmelse med den lovgivning, der regulerer de nævnte områder, skal varetage visse regionale opgaver vedrørende klimahensyn.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 6, litra d, i regionsloven, at »klimahensyn.« ændres til »klimahensyn,«.

Den foreslåede ændring er en lovteknisk konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 9, nr. 2, hvor det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 5, stk. 1, hvorefter nr. 6 ikke længere vil være det sidste nummer i § 5, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 9, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Det fremgår af § 5, stk. 1, i regionsloven, at regionerne skal varetage de i § 5, stk. 1, nr. 1-6, nævnte områder i overensstemmelse med den lovgivning, der regulerer de nævnte områder.

Regioner kan i dag med hjemmel i den såkaldte myndighedsfuldmagt producere el til eget brug, men der er ikke krav om selskabsudskillelse heraf.

Hvis det ønskes nærmere at regulere opgaver, som regioner har hjemmel i myndighedsfuldmagten til at varetage, f.eks. stille krav om, at opgaven skal ske i selskabsform, skal dette ske i den skrevne sektorlovgivning. Herefter vil opgavevaretagelsen ikke længere bero på myndighedsfuldmagten, men på den pågældende sektorlovgivning. Da de opgaver, som regioner i medfør af sektorlovgivningen kan varetage, skal fremgå af § 5, stk. 1, i regionsloven, vil der som konsekvens af reguleringen i sektorlovgivningen skulle ske en ændring af § 5, stk. 1, med henblik på at angive opgaven i temaform, medmindre opgaven falder ind under én af de opgaveområder, der allerede er nævnt i bestemmelsen. Der henvises til punkt 3.6.1. i de almindelige bemærkninger ovenfor.

Det foreslås i § 5, stk. 1, i regionsloven, at der efter nr. 6 indsættes et nyt nummer 7 om, at regioner skal varetage egenproduktion af elektricitet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om, at der i § 4, i lov om elforsyning, indsættes krav om selskabsudskillelse ved egenproduktion af elektricitet for regioner og om, at bemyndigelsen i § 2, stk. 4, i lov om elforsyning, udvides til også at omfatte regioner, jf. lovforslagets § 4, nr. 2 og 3.

Med den foreslåede ændring sikres, at det fremgår af § 5, stk. 1, i regionsloven, at regioners varetagelse af egenproduktion af elektricitet sker i overensstemmelse med den sektorlovgivning, der regulerer området, det vil sige lov om elforsyning. Forslaget indebærer, at regioners produktion af elektricitet til eget forbrug, ikke længere reguleres af myndighedsfuldmagten, men derimod af lov om elforsyning. De opgaver, som regioner i øvrigt kan varetage med hjemmel i myndighedsfuldmagten, berøres ikke af dette lovforslag.

Med den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, i regionsloven, og de foreslåede ændringer i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 4, nr. 2 og 3, vil regioners egenproduktion af elektricitet skulle udskilles i et særskilt selskab, og regioner vil få mulighed for at kunne få dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse ved regional elproduktion ved solcelleanlæg.

Det forhold, at regioners egenproduktion af elektricitet foreslås omfattet af § 5, stk. 1, i regionsloven, betyder ikke, at regioner har pligt til at varetage denne opgave. Spørgsmålet om, hvorvidt en regional opgave, som er nævnt i § 5, stk. 1, i regionsloven, er obligatorisk eller fakultativ, beror alene på en fortolkning af sektorlovgivningen, jf. punkt 3.6.2. i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 3.6.

Til § 10

Det foreslås, at loven træder i kraft den 30. juni 2021. § 4, nr. 2 og 3, og § 9 gælder for elproduktionsanlæg, der nettilsluttes fra den 30. juni 2021 og frem.

Det foreslåede vil medføre, at fristen den 30. juni 2021 for gennemførelse af VE II-direktivet overholdes for så vidt angår artikel 20, stk. 1, jf. artikel 36, stk. 1, i VE II-direktivet, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, 107 og 108.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at § 4, nr. 2 og 3, og § 9 træder i kraft den 30. juni 2021 med henblik på at sikre overholdelse af fristen for implementering af VE II-direktivet senest den 30. juni 2021, jf. VE II-direktivets artikel 36, stk. 1. Lovens § 4, nr. 2 og 3, og § 9 gælder for elproduktionsanlæg, der nettilsluttes fra den 30. juni 2021 og frem. Eksisterende anlæg, der er nettilsluttet før den 30. juni 2021, og hvor der foretages renovering eller delvis udskiftning af elementer, vil således ikke være omfattet af denne lov.

Der foreslås i de følgende bestemmelser ikrafttrædelse for andre dele af lovforslaget, for at iagttage ikrafttrædelsesdatoen for erhvervsrettet regulering, for at sikre mulighed for færdigbehandling hos Forsyningstilsynet og Indenrigs- og Boligministeriet for konsolideringen af gasdistributionssektoren, for at sikre overgang mellem forsyningspligtbevillingens udløb i 2023 og indførelsen af forsyningspligt, for at de gældende indtægtsrammer og reguleringsregnskaber kan fortsætte indtil klima-, energi- og forsyningsministeren er

nået til enighed om en endelig ophørsdato og for at sikre udbud af støtteordninger kan gennemføres, når Europa-Kommissionen har godkendt ordningerne.

Det foreslås i § 10, *stk. 2*, at lovforslagets bestemmelser i § 1, nr. 1-14, 16, 18-28, § 8 i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30, § 1, nr. 31-37, 39-49, 51-59, 61-65, 68-76, 78-80, 82-87, 89-93, 97-98, 100-106 og 109, § 2, nr. 1-3, § 3, nr. 1 og 2, § 4, nr. 1, 4-6, § 5, § 6 og § 7 træder i kraft den 1. juli 2021.

Det foreslåede vil medføre, at princippet om ikrafttrædelse af erhvervsrettet regulering den 1. juli 2021 overholdes for de dele af lovforslaget, som er erhvervsrettet regulering.

Det foreslås i § 10, *stk. 3*, at lovforslagets bestemmelser i § 1, nr. 95 og 96 træder i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslåede vil medføre, at ophævelsen af § 44, *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, og ændringerne i § 44, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, i lov om naturgasforsyning, som gennemføres med lovforslaget automatisk træder i kraft den 1. januar 2022, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge reglerne gyldighedsperiode. Det forudsættes i den forbindelse, at der forud for en eventuel videreførelse af gebyrbestemmelsen for dækning af Forsyningstilsynets omkostninger i forbindelse med opgavevaretagelse efter § 35 skal foretages en vurdering af nødvendigheden, herunder retssikkerheden i forhold til bestemmelsens materielle indhold.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet lægger i den forbindelse til grund, at Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter § 35 vil være færdigbehandlet senest den 1. januar 2022, hvorfor det ikke længere vil være nødvendigt med en gebyrbestemmelse til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgavevaretagelsen efter § 35.

Det foreslåede vil således medføre, at Forsyningstilsynet ikke længere kan opkræve et halvårligt beløb til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35.

Regler fastsat i medfør af § 44, *stk. 4*, i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 44, *stk. 3*.

Det foreslås i § 10, *stk. 4*, at lovforslagets bestemmelser i § 1, nr. 67, 104 og § 8 træder i kraft den 1. januar 2023.

Det foreslåede vil medføre, at den gældende § 35, § 49, *stk. 1*, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, og § 15, *stk. 6*, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, automatisk ophæves den 1. januar 2023, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge reglerne gyldighedsperiode. Det forudsættes i den forbindelse, at der forud for en eventuel videreførelse af strafbestemmelsen for overtrædelse af forpligtelserne i § 35 skal foretages en vurdering af nødvendigheden, herunder retssikkerheden i forhold til bestemmelsernes materielle indhold.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet lægger til grund, at Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter § 35 vil være færdigbehandlet og endeligt indberettet til Indenrigs- og Boligministeriet, ligesom Indenrigs- og Boligministeriet vil have foretaget eventuel reduktion af de enkelte kommuners tilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Det foreslåede vil således medføre, at Forsyningstilsynet ikke længere er forpligtet til at foretage sagsbehandling efter § 35, i lov om naturgasforsyning, at den tilhørende strafbestemmelse i § 49, *stk. 1*, nr. 5, i lov om naturgasforsyning, for overtrædelse af blandt andet indberetningspligterne i medfør af § 35 i samme lov, ikke længere vil fremgå, samt at Indenrigs- og Boligministeriet ikke længere er forpligtet til blandt andet at reducere kommuners tilskud i medfør af § 15, *stk. 6*, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. § 35, *stk. 6-8*, i lov om naturgasforsyning.

Det følger af det foreslåede *stk. 5*, at lovforslagets § 1, nr. 15, 17, 29, §§ 7 c og 7 d, i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30, og § 1, nr. 38, 60, 81, 88, 90-92, 94 og 99 træder i kraft den 1. april 2023. Dette vil medføre, at de foreslåede bestemmelser om ophævelse af de gældende regler om forsyningspligtig virksomhed og indførelse af en leveringspligt for gasleverandører på det danske detailmarked for gas først skal træde i kraft den 1. april 2023, idet den nuværende forsyningspligt-bevilling først udløber den 31. marts 2023. Det vil endvidere medføre, at de foreslåede bestemmelser om en ny prisportal for det danske detailmarked for gas og indberetninger hertil først skal gælde fra den 1. april 2023.

Det følger af det foreslåede *stk. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 77 og § 2, nr. 4.

Bestemmelsen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af den foreslåede bestemmelse om vedrører udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder i perioden 2022-2030, som er betinget af, at udbuddet godkendes af Europa-Kommissionen. Det forventes, at udbuddene kan anmeldes til Europa-Kommissionen i medfør af retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020. Bestemmelsen kan tidligst træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionens afgørelse foreligger.

Lovforslagets § 2, nr. 4, vedrører udbud af støtte for produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet i perioden 2022-2030, som er betinget af, at udbuddet godkendes af Europa-Kommissionen. Bestemmelsen kan tidligst træde i kraft, når Europa-Kommissionens afgørelse foreligger.

Det foreslås i *stk. 7*, at regler fastsat i medfør af § 37, *stk. 3*, § 37 a, *stk. 2* og 6, og § 50, *stk. 1*, i den gældende lov om naturgasforsyning forbliver i kraft, indtil de ophæves eller

afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 37 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 85. Nævnte bestemmelser hjemler de nærmere bestemmelser i den gældende indtægtsrammebekendtgørelse, nr. 768 af 23. juni 2016, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1160 af 27. oktober 2020 og bekendtgørelse nr. 1481 af 12. december 2017, som hermed kan opretholdes i en afviklingsperiode. Denne afvikling forventes senest gennemført inden den 31. december 2024. Den nye indtægtsrammebekendtgørelse skal justere de gældende regler, således at der tages højde for indpasning af gas fra vedvarende energi ved indførelsen af det såkaldte fremadrettede element i opgørelsen af omkostningsrammen og skal samtidig justeres for, at der på sigt kun forventes et distributionsselskab. Overgangsbestemmelsen vil medføre, at hjemlerne til bestemmelserne i den gældende indtægtsrammebekendtgørelse kan opretholdes, indtil den endelige indtægtsramme for det sidste år i indeværende reguleringsperiode er endelig afgjort og udmeldt. Det forventes at kunne ske senest i marts 2023.

Det foreslås i *stk. 8*, at regler fastsat i medfør af § 45 a, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 45 a, stk. 3, i lov

om naturgasforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 99.

Der er alene tale om en ordensforskrift som følge af, at den foreslåede ophævelse af § 45 a, stk. 3, betyder, at stk. 4-5 rykkes og bliver til stk. 3-4. Stk. 4 indeholder en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler om forskellige selskabers pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 1 og 2. Bemyndigelsen er brugt som hjemmel til at udstede bekendtgørelse nr. 1034 af 4. november 2011 om anvendelse af naturgasforsyningsnettet og planer for det fremtidige behov for gastransmissionskapacitet. Denne bekendtgørelse skal således ikke ophæves som følge af lovforslaget.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov om naturgasforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om varmforsyning, lov om elforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om Energinet, lov om Forsyningstilsynet, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og regionsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. februar 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 2 i lov nr. 546 af 28. april 2020 og § 3 i lov nr. 2211 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

Lov om naturgasforsyning

»Lov om gasforsyning«.

2. Overalt i loven, bortset fra § 60, ændres »transmissionsnet« til: »transmissionssystem« og »transmissionsnettet« ændres til: »transmissionssystemet«

3. Overalt i loven ændres »distributionsnet« til: »distributionssystem« og »distributionsnettet« til: »distributionssystemet«.

4. Overalt i loven ændres »naturgas« til: »gas«.

5. Overalt i loven bortset fra §10 a, ændres »naturgasforsyningsnettet« til: »distributionssystemerne og transmissionssystemet«.

6. Overalt i loven ændres »transmissions- og distributionsnet« til: »transmissionssystemer eller distributionssystemer«.

7. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasforsyning« til: »gasforsyning«.

§ 1. Lovens formål er at sikre, at landets naturgasforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende forsyningssikkerheden i EU. Loven skal inden for denne målsætning give forbrugerne adgang til billig naturgas.

Stk. 2. ...

§ 2. Loven finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG). Loven finder desuden anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Stk. 2. Loven finder også anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

Stk. 3-7. ...

8. § 2, stk. 1, og stk. 2, affattes således:

»Loven finder anvendelse på transmission, distribution og oplagring af gas i systemet som nævnt i § 6, nr. 22, herunder håndtering af flydende gas (LNG) i systemet og på gas fra vedvarende energikilder, der teknisk og sikkert injiceres og transporteres i gassystemet.

Stk. 2. Loven finder også anvendelse på visse forhold vedrørende handel med gas og visse kundeforhold. Loven finder endvidere også anvendelse for opstrømsanlæg og visse forhold vedrørende bygasnet.«

§ 2. ...*Stk. 2-3. ...*

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på transmissionsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet.

*Stk. 5-7. ...***§ 2. ...***Stk. 2-5. ...*

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at transmissionsselskaber, hvis anlæg ikke har direkte indflydelse på det danske naturgasmarked, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

*Stk. 7. ...***§ 5.** Kommuner kan deltage i virksomhed omfattet af § 2.

Stk. 2. Distributionsvirksomhed kan udøves i kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, eller i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Anden virksomhed omfattet af § 2 skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at en kommune varetager distributionsvirksomhed, eller at distributionsvirksomheden udøves i anden organisationsform.

Stk. 3. En kommune kan deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til en virksomhed omfattet af § 2, som kommunen varetager eller deltager i, eller som er begrundet i særlige forhold vedrørende udbredelsen af naturgas. Tilsvarende gælder for Energinet. En kommune kan endvidere deltage i produktion af biogas gennem et fælleskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.

Stk. 4. Virksomhed omfattet af stk. 3 skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende virksomhed omfattet af stk. 3, herunder om de aktiviteter, der kan udøves, og om regnskabs- og forretningsmæssige forhold.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende et samarbejde mellem to eller flere kommunale fællesskaber, som udøver naturgasforsyningsvirksomhed efter stk. 1, om en fælles og samtidig afvikling af den gæld, som ved lovens ikrafttræden påhvilede fællesskaberne, herunder at de kommunale fællesskaber bidrager til hinandens gældsafvikling.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) Direkte ledning: en naturgasrørledning, der supplerer det sammenkoblede system.
- 2)-28)...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

9. I § 2, *stk. 4*, ændres »naturgasforsyningsnet« til: »gassystem«.

10. I § 2, *stk. 6*, ændres »naturgasmarked« til: »gasmarked«.

11. § 5 ophæves.

12. I § 6, *nr. 1*, ændres »naturgasrørledning« til: »gasrørledning«.

...

2) Distribution: Transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder.
3-28) ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

3) Distributionsnet: Lokalt eller regionalt naturgasforsyningsnet.
4) Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsfunktionen.
5)-28) ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

7) Forsyningspligtigt selskab: Forsyningssselskab med pligt til at forsyne forbrugere og potentielle forbrugere i områder, der i henhold til varmforsyningsloven er udlagt til naturgasforsyning, og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet.
8)-28) ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

10) Lager: Et anlæg, der anvendes til oplagring af naturgas, og som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionselskaber, således at de kan udføre deres hverv.
11)-28) ...

13. § 6, nr. 2, affattes således:

»2) Distribution: Transport af gas med behørig gaskvalitet i distributionssystemer med lavt tryk«.

14. § 6, nr. 3 og 4, affattes således.

»3) Distributionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering af ny infrastruktur og ændring af eksisterende infrastruktur for at sikre, at distributionssystemerne på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

»4) Distributionssystem: Lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygnet.«

15. § 6, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-28 bliver herefter nr. 7-27.

16. I § 6 indsættes efter nr. 7, som nye numre:

»8) Gasleverandør: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyning med gas.

9) Gasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af gas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.

17. I § 6 indsættes efter nr. 10, som nyt nummer:

»10) Husholdningsforbruger: En forbruger, der køber gas til eget eller hovedsageligt til eget husholdningsforbrug.«

Nr. 10-27 bliver herefter nr. 11-28.

18. I § 6, nr. 10, der bliver nr. 12, og § 22, ændres »naturgasselskab« til: »gasselskab«.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

13) LNG-facilitet: En terminal, som anvendes til flydende-gørelse af naturgas eller import, losning og forgasning af LNG (flydende naturgas), herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionsnet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

15) Naturgasforsyningsnet: Fællesbetegnelse for transmissions- og distributionsnet.

16) Naturgasleverandør: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsfunktionen, dvs. såvel forsyningspligtige selskaber som andre selskaber, der sælger naturgas.

17) Naturgasselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger.

18)-28) ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

22) System: Alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG.

23)-28) ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

24) Tilstødende naturgasforsyningssystem: Et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningssystem, eller et større gasforsyningssystem, som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningssystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet.

Stk. 25-28. ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

19. I § 6, nr. 13, der bliver nr. 16, udgår »(flydende naturgas)«.

20. § 6, nr. 15-17, der bliver nr. 18, 19 og 20, ophæves.

21. I § 6, nr. 22, indsættes som 2. pkt.:

»De enkelte delelementer af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.«

22. I § 6 indsættes efter nr. 22 som nyt nummer:

»23) Systemansvarlig virksomhed: Opgaver for et transmissionselskab, der indbefatter det overordnede ansvar for at varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende system.«

Nr. 23 og 24 bliver herefter nr. 24 og 25.

23. § 6, nr. 24, der bliver nr. 25, ophæves.

...

25) Transmission: Transport af naturgas gennem net, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas, med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning.

26)-28) ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

26) Transmissionsnet: Andre former for naturgashøjtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet.

27)-28) ...

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

...

27) Transmissionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsfunktionen.

...

24. I § 6, nr. 25, ændres »net« til: »transmissionssystemer«, og »opstrømsrørledningsnet« til: »opstrømsanlæg«.

25. § 6, nr. 26, ophæves.

Nr. 27 og 28 bliver herefter nr. 26 og 27.

26. § 6, nr. 27, der bliver nr. 26, affattes således:

»26) Transmissionsselskab: Enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmission, er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre transmissionssystemet på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter transmission af gas«.

27. I § 6 indsættes efter nr. 27, der bliver nr. 26, som nyt nummer:

»27) Transmissionssystem: Højtryksrørledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke opstrømsanlæg.«

28. Overskriften til kapitel 2 affattes således

Kapitel 2

Naturgasforbrugernes stilling.

§ 7. Enhver kan frit vælge naturgasleverandør. Ved skift af naturgasleverandør må forbrugeren ikke opkræves gebyr.

Stk. 2. Enhver i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, har ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas fra et forsyningspligtigt selskab, jf. § 26.

Stk. 3. Retten til levering af naturgas fra et forsyningspligtigt selskab omfatter ikke forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1.

Stk. 4. Forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1, kan genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og på rimelige vilkår.

»Kapitel 2

Forbrugernes stilling«

29. § 7 affattes således:

»§ 7. En forbruger kan frit vælge gasleverandør og gasprodukt. Forbrugeren må ikke opkræves gebyr, når forbrugeren skifter gasleverandør. Levering af gas til en forbruger forudsætter, at forbrugeren og gasleverandøren har indgået en aftale om levering af gas.«

Stk. 5. Bevillingspligtige selskaber, jf. kapitel 3 og 4, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår. Dette gælder tilsvarende for virksomhed, der varetages af Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.

30. Efter § 7 b indsættes:

»§ 7 c. En gasleverandør skal på anmodning fra en husholdningsforbruger og mod betaling levere ethvert produkt, som gasleverandøren udbyder, til husholdningsforbrugeren, jf. dog stk. 2 og 5.

Stk. 2. En gasleverandør kan kræve, at husholdningsforbrugeren stiller sikkerhed som vilkår for at indgå en aftale om levering af gas eller for at fortsætte leveringen af gas, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingssevne eller betalingsvillighed hos husholdningsforbrugeren. Sikkerhedens størrelse må ikke overstige gasleverandørens risiko i det konkrete tilfælde og kan højst udgøre 5 måneders betaling. Gasleverandøren kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden gasleverandøren påbegynder eller fortsætter leveringen af gas.

Stk. 3. En gasleverandør kan ikke hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger eller foranstalte afbrydelse af gasforsyningen på grund af manglende betaling for gas, som allerede er leveret.

Stk. 4. En gasleverandør kan efter rimeligt varsel hæve aftalen om levering af gas til en husholdningsforbruger, såfremt gasleverandøren har stillet krav om sikkerhed efter stk. 2, og sikkerheden ikke er stillet inden for den frist, som gasleverandøren har fastsat. Leveringsaftalen kan ikke hæves, såfremt der er indgået en anden aftale, som sikrer den fremtidige betaling.

Stk. 5. En husholdningsforbruger kan ikke kræve levering af gas fra en gasleverandør, der i medfør af stk. 4 har hævet sin aftale med husholdningsforbrugeren, før husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, som husholdningsforbrugeren skylder for gas, som er leveret.

Stk. 6. En gasleverandør kan foranstalte afbrydelse af gasforsyningen til husholdningsforbrugeren, når gasleverandøren ophæver aftalen efter stk. 4. Forsyningen kan ikke afbrydes, hvis husholdningsforbrugeren modtager levering af gas fra en anden gasleverandør.

Stk. 7. Husholdningsforbrugeren afholder omkostninger forbundet med forsyningsafbrydelsen efter stk. 6.

Stk. 8. En gasleverandørs afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger kan indbringes for det private ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 3 i forbrugerklageloven.

Stk. 9. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandører overholder leveringspligten efter stk. 1-7.

Stk. 10. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2, 4 og 6, herunder nærmere krav til varsling og forsyningsafbrydelser.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelser til leveringspligten efter stk. 1.

§ 7 d. Ejeren af en ejendom skal betale for levering af gas til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf, i henhold til stk. 2-7. Betalingsforpligtelsen indtræder ikke, hvis ejeren selv eller en anden forbruger har indgået en aftale om levering af gas til aftagenummeret i medfør af § 7.

Stk. 2. Opsiger en forbruger sin aftale om levering af gas med en gasleverandør, og er der ikke indgået en ny aftale om levering af gas til aftagenummeret, skal gasleverandøren uden ugrundet ophold sende en meddelelse herom til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

Stk. 3. Meddelelsen efter stk. 2 skal indeholde en frist på mindst 5 hverdage til, at ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af gas. Meddelelsen skal endvidere indeholde en aftale om levering af gas til aftagenummeret, og det skal fremgå, at ejeren bliver bundet af denne aftale, hvis der ikke inden udløbet af fristen er indgået en anden aftale om levering af gas fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber. Meddelelsen skal herudover indeholde oplysning om det tidspunkt, hvorfra ejeren bliver bundet af den fremsendte aftale. Tidspunktet kan tidligst fastsættes til tidspunktet for udløbet af fristen på 5 hverdage, medmindre andet er aftalt.

Stk. 4. Ejeren bliver dog ikke bundet af aftalen efter stk. 3, hvis forsyningen til aftagenummeret på ejerens anmodning er blevet afbrudt inden udløbet af fristen efter stk. 3. Hvis ejeren anmoder gasleverandøren om at afbryde gasforsyningen, skal gasleverandøren straks videresende anmodningen til distributionselskabet.

Stk. 5. Vilklårene for aftalen efter stk. 3, herunder prisen, skal svare til vilklårene for et gasprodukt, som gasleverandøren markedsfører. Ejeren skal til enhver tid kunne opsig denne aftale med højst 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Stk. 6. Ejeren skal betale for levering af gas til aftagenummeret til den pris, som er fastsat efter § 39 d, fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, og indtil der sker levering i henhold til aftalen indeholdt i meddelelsen efter stk. 2, en anden aftale, eller indtil forsyningen er afbrudt.

Stk. 7. Gasleverandøren kan ikke anmode distributionselskabet om at afbryde forsyningen til aftagenummeret uden ejerens accept, medmindre gasleverandøren ikke har været i stand til at få kontakt til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret.

§ 8. Bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.«

§ 9. Følgende omkostninger til offentlige forpligtelser skal afholdes af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede system:

- 1) Transmissionsselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne i § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed.
- 2) Distributionselskabernes nødvendige omkostninger til dækning af de opgaver, disse er pålagt efter bestemmelserne

31. I § 9, stk. 1, nr. 1, og 2, ændres »naturgassikkerhed« til: »gassikkerhed«.

i § 11, stk. 3, og § 14, stk. 1, nr. 3, samt pålagte opgaver vedrørende naturgassikkerhed.

Stk. 2-3. ...

§ 10 a. Transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber vedligeholder og om- og udbygger naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter i forsyningsområdet i fornødent omfang. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Kapitel 3

Naturgasforsyningsnet, LNG-faciliteter og lagre

§ 11. Transmissionselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder

- 1) opretholde den fysiske balance i nettet,
- 2) stille fornøden transportkapacitet til rådighed,
- 3) sikre måling af levering og aftag af naturgas i nettet og
- 4) forsyne brugerne af nettet med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der transporteres gennem nettet.

Stk. 2-4. ...

§ 11. Transmissionselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder

- 1) opretholde den fysiske balance i nettet
- 2)-4) ...

Stk. 2-4. ...

§ 11. Transmissionselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder,

- 1)-2) ...
- 3) sikre måling af levering og aftag af naturgas i nettet og
- 4)...

Stk. 2-4. ...

§ 11. Transmissionselskaber og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af naturgas med tilhørende ydelser i egne net, herunder,

- 1)-3) ...
- 4) forsyne brugerne af nettet med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der transporteres gennem nettet.

Stk. 2-4. ...

32. I § 10 a, 1. pkt., ændres »naturgasforsyningsnettet, lagre og LNG-faciliteter« til: »systemet«.

33. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Systemet, opstrømsanlæg og bygasnet«.

34. I § 11, stk. 1, § 30 a, stk. 4, og § 34, stk. 1, 1. pkt., ændres »net« til: »systemer«.

35. I § 11, stk. 1, nr. 1, ændres »nettet« til: »systemet, jf. dog § 12, stk. 1, nr. 6 og 7, og § 14, stk. 1, nr. 6 og 7«.

36. I § 11, stk. 1, nr. 3, ændres »nettet« til: »systemet«.

37. I § 11, stk. 1, nr. 4, ændres »forsyne brugerne af nettet med de« til: »give systembrugerne og sammenkoblede selskaber«, og »nettet« ændres til: »systemet«.

38. Efter § 11 c indsættes:

»§ 11 d. Distributionsselskaber skal uden ugrundet ophold efterkomme en anmodning fra en gasleverandør til et afta-

§ 12. Et transmissionsselskab skal

- 1) i fornødent omfang tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg), distributionsnet samt forbrugere,
- 2)-7) ...

Stk. 2-4. ...

§ 12. Et transmissionsselskab skal

- 1) ...
- 2) sikre kvaliteten af den naturgas, der leveres fra transmissionsnettet,
- 3)-7) ...

Stk. 2-4. ...

§ 12. ...

- 1) ...
- 6) sikre, at der er tilstrækkelige mængder naturgas i det samlede naturgasforsyningssystem, således den fysiske balance i nettet kan opretholdes, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, og ...

§ 12. Et transmissionsselskab skal

- 1)-6) ...
- 7) anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, det anvender ved at udføre sit hverv.

Stk. 2-4. ...

§ 12 a. Et transmissionsselskab skal ved udførelsen af sine opgaver bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for handel med naturgas, jf. § 1, stk. 2.

Stk. 2. Et transmissionsselskab kan ud over det i stk. 1 nævnte tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for naturgas.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabernes forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, herunder om selskabernes forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

genummer om at afbryde gasforsyningen til aftagenummeret. Når afbrydelsen er gennemført, skal distributionselskabet oplyse gasleverandøren herom.

Stk. 2. Gasleverandører indberetter en gang om året alle gennemførte gasafbrydelser og begrundelserne for afbrydelserne som aggregerede oplysninger til Forsyningstilsynet i medfør af regler fastsat i henhold til § 42 e, stk. 2.«

39. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg)« til: »(opgraderingsanlæg), jf. § 35 a, stk. 1 og 2«, og »samt« ændres til: »og«.

40. I § 12, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »sikre«: »og måle«, og efter »fra« indsættes: »eller til«.

41. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:
»6) sikre den sikkerhedsmæssige forsvarligt, fysiske balance i selskabets transmissionssystem,«
Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 7 og 8.

42. I § 12, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, affattes således:
»7) sikre, at der er økonomiske incitamenter for systembrugere til at opretholde balancen i selskabets transmissionssystem uden indgreb efter nr. 6, jf. §§ 20 og 36 a, og«

43. I § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, indsættes efter »den«: »nødvendige«.

44. § 12 a, affattes således:

»§ 12 a. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed skal ved udførelsen af sine opgaver som transmissionsselskab bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for følgende:

- 1) Konkurrence på markeder for gas, jf. § 1, stk. 2.
- 2) Forsyningssikkerhed i Danmark, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed kan ud over det, der er nævnt i stk. 1 tage andre initiativer med henblik på at fremme konkurrencen på markeder for gas.

Stk. 3. Den, der varetager systemansvarlig virksomhed kan ud over det, der er nævnt i stk. 1 og 2, hvis nødvendigt

§ 13. Etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående transmissionsnet kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for udbygningen. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af nettet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Stk. 2-3...

§ 14. Et distributionsselskab skal

1) i fornødent omfang tilslutte forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet,

2)-4) ...

Stk. 2-9. ...

§ 14. Et distributionsselskab skal

1) ...

2) sikre kvaliteten af den opgraderede biogas, der injiceres i distributionsnettet i det område, hvor selskabet varetager distributionsvirksomhed,

3)-4) ...

Stk. 2-9. ...

og rimeligt, varetage den overordnede sammenhængende og helhedsorienterede koordinering for systemet, herunder opgaver på vegne af en eller flere juridiske personer efter § 10 a, § 15 a, stk. 1, § 20, stk. 1, § 35 a, stk. 2, og § 36 a, stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den, der varetager systemansvarlig virksomhed efter stk. 1-3, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.«

45. I § 13, stk. 1, 4. pkt., ændres »nettet« til »transmissions-systemet«.

46. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »forbrugere og anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til distributionsnettet« ændres til: »anlæg til opgradering af biogas (opgraderingsanlæg), jf. § 35 a, stk. 1, og forbrugere«.

47. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »sikre«: »og måle«, »opgraderede biogas« ændres til: »gas«, og »injiceres i« ændres til »leveres til og fra«.

48. I § 14, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

»3) bistå transmissionsselskaber med opgaver vedrørende forsyningssikkerheden,

4) samarbejde med transmissionsselskaber, herunder andre infrastrukturselskaber, i Danmark med henblik på en effektiv udveksling af gas,

5) udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som indsendes til klima-energi- og forsyningsministerens til udtalelse, offentliggøres, og stilles til rådighed for transmissionsselskaber i Danmark,

6) i samarbejde med transmissionsselskaber, herunder den, der varetager systemansvarlig virksomhed, sikre den sikkerhedsmæssige forsvarligt fysiske balance i selskabets distributionssystem,

7) sikre gennem metodeanmeldelse for balancering, jf. §§ 20 og 36 a, at der er økonomiske incitamenter for systembruge-

re til at opretholde balancen i selskabets distributionssystem uden indgreb efter nr. 6,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 8 og 9.

§ 14. Et distributionsselskab skal

1)-2) ...

3) sikre at forbrugerne oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, give den enkelte naturgasforbruger informationer om sit faktiske naturgasforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed, og

4) ...

Stk. 2-9. ...

49. I § 14, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 8, ændres »naturgasbesparelser« til: »gasbesparelser«, »naturgasforbruger« ændres til: »forbruger«, og to steder ændres »naturgasforbrug« til: »gasforbrug«.

50. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Etablering af nye distributionssystemer og væsentlige ændringer i bestående distributionssystemer, der falder uden for forhold omfattet af lov om varmforsyning, kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Tilladelsen kan kun gives, hvis ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for etableringen eller ændringen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af distributionssystemet, herunder sikkerhedsstillelse for sløjfning og bortskaffelse af anlæg.

Stk. 2. Hvis en ansøgning efter stk. 1 omfatter, påvirker, indebærer eller på anden måde berører forhold omfattet af § 13 i denne lov eller § 4 i lov om Energinet, skal dette fremgå af ansøgningen.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2, herunder hvilke distributionssystemer der er omfattet af kravet om tilladelse og samspillet til forhold omfattet af § 13 i denne lov eller § 4 i lov om Energinet.«

§ 15. Et lagerselskab skal

1) ...

2) forsyne forbrugerne af lageret med de nødvendige oplysninger om måling af naturgas, der tilføres og udtrækkes fra lageret, og

3) ...

Stk. 2. ...

§ 15 a. Selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsynings-

51. I § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »forsyne brugerne af lageret med« til: »oplyse relevante systembrugere og sammenkoblede selskaber om«.

52. I § 15 a, stk. 1, 1. pkt., og § 15 b, stk. 1, ændres »naturgasforsyningsvirksomhed« til: »gasvirksomhed«, og »naturgasforsyningen« ændres til: »gasforsyningen«.

system tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger.

Stk. 2-4. ...

§ 15 b. Selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og dennes helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i henhold til § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, skal opretholde et it-beredskab, herunder planlægge og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af kritiske it-systemer, der er af væsentlig betydning for naturgasforsyningen.

Stk. 2-6. ...

§ 15 a. Selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsynings-system tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger.

Stk. 2-4. ...

§ 15 b. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Informationer, herunder vurderinger, planer og data, vedrørende sikkerhedsforhold for forsyningskritiske it-systemer i virksomheder, som er omfattet af stk. 1, er fortrolige, hvis oplysningerne er væsentlige af hensyn til driften af virksomheden eller naturgassystemet.

Stk. 5-6. ...

Adgang til systemet

§ 18. Enhver har ret til mod betaling at benytte transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt, hvis det er teknisk eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang, lagre, linepack og andre hjælpefunktioner (systemet), jf. dog stk. 3.

Stk. 2-5. ...

§ 18. ...

Stk. 2. Anmodning om benyttelse af systemet rettes til det transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Stk. 3-5. ...

§ 18. ...

53. I § 15 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »et tilstødende naturgasforsyningsystem« til: »opstrømsanlæg og bygasnet«.

54. I § 15 b, stk. 4, ændres »naturgassystemet« til: »gassystemet«.

55. Overskriften før § 18 affattes således:

»Tredjepartsadgang«.

56. I § 18, stk. 1, ændres »benytte« til: »få adgang til«, »transmissionsnet, distributionsnet og LNG-faciliteter, samt,« ændres til: »systemet, og «, og »(systemet)« udgår.

57. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »benyttelse af systemet« til: »adgang efter stk. 1«, og »transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet« ændres til: »relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur«.

Stk. 2. Anmodning om benyttelse af systemet rettes til det transmissions-, distributions-, lager- eller LNG-selskab, hvis net, lager eller LNG-facilitet ønskes benyttet. Selskaberne skal give adgang til systemet på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

Stk. 3-5. ...

§ 20. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Ved transport af naturgas gennem flere distributionsnet med henblik på forsyning af en forbruger betales alene for transport svarende til tarifferne for transport i det distributionsnet, som forbrugeren er tilsluttet. Provenuet fra transporten fordeles efter indbyrdes aftale mellem de distributionselskaber, hvis distributionsnet naturgassen transporteres igennem.

Stk. 4. ...

§ 24. Forsyningspligtig virksomhed kan kun udøves efter bevilling, der kan gives til selskaber, som opfylder kravene i § 28.

Stk. 2. Bevilling meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren og kan gives til forsyning af forbrugere i et nærmere afgrænset område. Bevilling gives for en periode på op til 5 år.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne i forbindelse med afholdelse af udbud efter § 27.

§ 25. (Ophævet)

§ 26. Et forsyningspligtigt selskab har i bevillingsområdet forsyningspligt over for forbrugerne i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og over for andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, jf. § 7.

Stk. 2. Et forsyningspligtigt selskab skal i bevillingsområdet mod betaling levere naturgas til forbrugere, som ikke gør brug af muligheden for valg af anden leverandør eller andet produkt, eller hvis leveringsaftale om et andet produkt eller med en anden leverandør er ophørt.

Stk. 3. Et selskab, der leverer naturgas til en forbruger i medfør af stk. 2, skal oplyse forbrugeren om, fra hvilket selskab denne modtager sine naturgasleverancer og under hvilke betingelser, samt oplyse forbrugeren om, at denne har ret til at opsige og genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og til priser fastsat i overensstemmelse med §§ 37 og 37 b.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af det forsyningspligtige selskabs forpligtelser i henhold til stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler, der begrænser forsyningspligten, jf. stk. 1.

§ 27. Bevilling til forsyningspligtig virksomhed tildeles efter afholdelse af udbud til den, der tilbyder at levere naturgas i bevillingsperioden til forbrugere i bevillingsområdet

58. I § 18, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »kriterier«: », jf. §§ 20, 20 a, 23 og 36 a«.

59. I § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres »naturgassen« til: »gassen«.

60. Kapitel 4 ophæves.

til den laveste pris opgjort som angivet i § 37 b, stk. 3, og som opfylder kravene i § 28, stk. 1. Udbuddet afholdes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som også fastsætter udbudsvilkår, herunder den udbudte bevillings løbetid. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for udbuddets gennemførelse.

Stk. 2. Modtages ingen bud, eller findes det eller de indkomne bud at være urimelige i forhold til markedet generelt, afholder klima-, energi- og forsyningsministeren et nyt udbud. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i så fald forlænge den hidtidige bevilling, indtil en ny bevilling kan udstedes efter gennemførelsen af nyt udbud. Bevillingen forlænges på tilsvarende vis, hvis udbuddet bliver annulleret af andre grunde, herunder efter imødekommelse af en klage over udbuddet, eller hvis en klage over udbuddet tillægges opsættende virkning.

Stk. 3. En naturgasleverandør, hvis eksisterende bevilling til forsyningspligtig virksomhed udløber efter gennemførelse af et udbud, skal ved individuel kommunikation underrette de berørte forbrugere om, at bevillingen udløber. Såfremt naturgasleverandøren vælger fortsat at opretholde et kundeforhold til sine hidtidige forsyningspligtigkunder ved bevillingens udløb, skal leverandøren i sin underretning tilbyde forbrugeren fortsat levering af et naturgasprodukt, jf. stk. 4, samtidig med at forbrugeren oplyses om muligheden for at vælge et andet naturgasprodukt eller en anden leverandør. Underretningen skal ske, inden bevillingen udløber, men efter at udbuddet har været afholdt. Endvidere fremsender leverandøren en skrivelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren, der oplyser forbrugerne om, hvem der har vundet udbuddet om forsyningspligtig virksomhed, den vindende pris, forbrugernes valgmuligheder og mulighederne for at orientere sig om produkter og leverandører på Gasprisguiden.

Stk. 4. Det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt i 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.

Stk. 5. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kravene til det i stk. 4 nævnte naturgasprodukt overholdes.

§ 27. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Det i underretningen tilbudte naturgasprodukt skal være et standardprodukt, hvis leveringsvilkår svarer til, og hvis pris ikke overstiger prisen på det hidtidige forsyningspligtprodukt. Produktet skal tilbydes frem til tidspunktet for udløbet af den efterfølgende forsyningspligtbevilling, dog maksimalt i 3 år. Forbrugere, der ikke vælger at skifte til et andet produkt eller en anden leverandør, vil blive forsynet fra deres hidtidige leverandør på de i underretningen angivne vilkår fra tidspunktet for den hidtidige bevillings udløb.

61. I § 27, stk. 4, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»Prisen for produktet kan dog tillægges de omkostninger, gasleverandørerne har som følge af betalinger til myndighedsbehandling og som følge af betalinger til etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet.«

§ 28 c. ...*Stk. 2-3. ...*

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som naturgasdistributionsselskaber indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 14, stk. 1, nr. 4, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 14, stk. 2.

§ 29. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af inddragelse af bevillinger efter § 33 kan udpege naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter, indtil en ny bevilling meddeles.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår om, at ministeren i tilfælde af, at en bevillingshaver ikke ønsker at bevare sin bevilling, men samtidig ønsker at fastholde ejerskabet af anlæggene, kan udpege naturgasselskaber til at varetage de bevillingspligtige aktiviteter.

*Stk. 3. ...***§ 29. ...***Stk. 2. ...*

Stk. 3. Naturgasselskaber, der udpeges efter stk. 1 og 2, kan indregne eventuelle driftstab, som følger af varetagelse af de pågældende bevillingspligtige aktiviteter, i priserne, jf. § 37, stk. 1.

§ 30. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene i bevillingerne samt med den virksomhed, som Energinet og denne virksomheds heljede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet udøver i medfør af lov om naturgasforsyning og regler udstedt i medfør af loven.

*Stk. 2-3. ...***§ 34. ...***Stk. 2. ...*

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt regionalt distributionsselskab.

Stk. 4. ...

Stk. 5. Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1 og 2, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af en selskabsmæssig omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. En selskabsmæssig omstrukturering, som indebærer, at en ejer opnår bestemmende indflydelse i et selskab, der består efter omstruktureringen, er kun omfattet af 1. pkt., såfremt den pågældende ejer på tidspunktet for omstruktureringen besad bestemmelse indflydelse i et selskab, som indgik i omstruktureringen,

62. I § 28 c, stk. 4, ændres »naturgasdistributionsselskaber« til: »distributionsselskaber«.

63. I § 29, stk. 1 og 2, og § 47, stk. 3, ændres »naturgasselskaber« til: »gasselskaber«.

64. I § 29, stk. 3, § 47, stk. 1, 1. pkt., og § 47, stk. 2, ændres »Naturgasselskaber« til: »Gasselskaber«.

65. I § 30, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning « til: »lov om gasforsyning«.

66. § 34, stk. 3, 5, 2. pkt., og 6, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 3-4, og stk. 7-11 bliver herefter stk. 5-9.

og som den 19. april 2006 direkte eller indirekte besad distributionsandele. Såfremt der efter gennemførelsen af en selskabsmæssig omstrukturering som nævnt i 1. pkt. sker afståelse af direkte eller indirekte ejerandele i selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering, og som direkte eller indirekte besidder distributionsandele, udgør det ejerskifte af distributionsandele efter bestemmelsen i stk. 2, såfremt afståelse af en tilsvarende andel af den pågældende ejers ejerandele inden gennemførelsen af den selskabsmæssige omstrukturering ville have medført, at der var indtrådt ejerskifte efter stk. 2.

Stk. 6 Udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 7-11. ...

§ 35. En kommune skal i forbindelse med modtagelse af uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i naturgasselskaber, der er eller i perioden efter den 11. april 2007 har været omfattet af § 2, eller selskaber, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 11. april 2007 har ejet andele i sådanne selskaber, opgøre størrelsen af kommunens indskudskapital i selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at selskabet eller selskaberne er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Opgørelsen efter stk. 1 skal indsendes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af tilsynet. Opgørelsen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen). Opgørelsen skal endvidere omfatte dokumentation for størrelsen af kommunens indskudskapital i selskabet eller selskaberne og nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen samt dokumentation for rådighedsdatoen. Kommunen skal endvidere godtgøre, at selskabet eller selskaberne ikke er omfattet af stk. 11.

Stk. 4. Ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og nettoprovenuet beregnes på baggrund af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Stk. 5. Forsyningstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt opgørelsen og rådighedsdatoen kan godkendes. Kan Forsyningstilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet størrelsen af kommunens direkte eller indirekte andel af indskudskapitalen i selskabet eller selskaberne, nettoprovenuet ved uddelingen eller afståelsen og rådighedsdatoen, jf. stk. 1 og 4.

Stk. 6. Forsyningstilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Boligministeriet meddelelse om størrelsen af

67. § 35 ophæves.

det beløb, som en kommune, jf. stk. 5, har opnået i nettoprovenu ved uddelingen eller afståelsen samt rådighedsdatoen.

Stk. 7. Indenrigs- og Boligministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner med forrentning som nævnt i stk. 8.

Stk. 8. Indenrigs- og Boligministeriet beregner en forrentning, som beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen får rådighed over uddelingen eller vederlaget ved afståelse, og indtil det år, hvor reduktionen af statstilskuddet til kommunen sker. Forrentningen beregnes af nettoprovenuet, jf. stk. 6, fraregnet den årlige tilskudsreduktion som nævnt i stk. 7. Renten fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar for det eller de år, for hvilke forrentningen skal beregnes.

Stk. 9. En kommune må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren bevare ejerskabet til aktiviteter, som ikke er omfattet af § 2 eller § 5, stk. 3, når aktiviteterne påbegyndes i selskaber omfattet af stk. 1 eller selskaber, som disse direkte eller indirekte ejer andele i. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om, at midler anvendt til sådanne aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter stk. 1. Hvis der måtte være påbegyndt aktiviteter, som klima-, energi- og forsyningsministeren ikke kan give tilladelse til, skal kommunens ejerskab til aktiviteterne ophøre snarest muligt. Hvis det selskab, hvori aktiviteten udøves, ikke ønsker at ophøre med aktiviteten, skal kommunen snarest muligt bringe ejerskabet af selskabet til ophør. Et eventuelt tab forårsaget af den pågældende aktivitet betragtes som en uddeling efter stk. 1 med rådighedsdato fra den 1. juli i det år, hvor aktiviteten er påbegyndt. Kommunen fremsender dokumentation til Forsyningstilsynet for aktiviteternes økonomiske virkning for kommunen. Dokumentationen skal være bilagt en opgørelse, jf. stk. 1 og 3, hvis der måtte være lidt et tab.

Stk. 10. Ved indsendelse af opgørelse efter stk. 3 kan en kommune ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 fratække beløb, som i medfør af stk. 9, 2. pkt., har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 6-8.

Stk. 11. Stk. 1-10 finder ikke anvendelse, når der ikke er eller har været udøvet distributionsvirksomhed i selskabet eller selskaberne omfattet af stk. 1 og selskabet eller selskaberne er omfattet af § 37 i lov om elforsyning, § 23 i lov om varmforsyning eller § 2 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

68. *Overskriften til kapitel 6 a affattes således:*

Kapitel 6 a

»Kapitel 6 a

*Levering af opgraderet biogas til naturgassystemet
Tilslutning af biogasopgraderingsanlæg m.v.*

*Levering af opgraderet biogas til systemet og rensed biogas
til bygasnet«.*

§ 35 a. I områder, som er forsynet fra det sammenkoblede system, skal distributions- og transmissionsselskaber efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet.

Stk. 2-7. ...

§ 35 a. ...

Stk. 2. Distributions- eller transmissionsselskabet fastlægger tilslutningspunktet efter drøftelse med ejeren af opgraderingsanlægget og ud fra en økonomisk vurdering af de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas. Distributions- eller transmissionsselskabet skal i fornødent omfang drøfte valg af tilslutningspunktet med andre distributions- og transmissionsselskaber, før der træffes afgørelse. Afgørelsen om etablering af tilslutning af et opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, herunder om tilslutningspunktet og om fordeling af omkostninger, træffes af det selskab, til hvis net det er blevet besluttet at opgraderingsanlægget tilsluttes.

Stk. 3-7. ...

§ 35 a. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Ejeren af opgraderingsanlægget skal afholde de direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen til det anviste tilslutningspunkt efter stk. 2 samt de efterfølgende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af distributionsselskabet, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsselskabet, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Stk. 5-7. ...

§ 35 a. ...

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. Distributions- og transmissionsselskaber har pligt til at give enhver, der anmoder om tilslutning til et opgraderingsanlæg, alle nødvendige oplysninger, herunder 1)-2) ...

3) en rimelig og vejledende tidsplan for nettilslutningen.

Stk. 6-7. ...

§ 35 a. ...

Stk. 2-6. ...

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om et opgraderingsanlæg tilslutning til naturgasforsyningsnettet, herunder nærmere regler om fordelingen af omkostninger ved nettilslutning og ved at være tilsluttet naturgasforsyningsnettet mellem ejeren af opgraderingsanlægget og distributions- eller transmissionsselskabet.

69. I § 35 a, stk. 1, ændres »naturgaskvalitet« til: »behørig kvalitet«.

70. I § 35 a, stk. 2, 3. pkt., og § 44, stk. 2, 5. pkt., ændres »net« til: »system«.

71. I § 35 a, stk. 4, 2. pkt., ændres » netforstærkning og netudbygning« til: »etablering og ændringer«.

72. I § 35 a, stk. 5, nr. 3, ændres »nettilslutningen« til: »tilslutningen«.

73. I § 35 a, stk. 7, ændres »nettilslutning« til »tilslutning«.

74. Overskriften før § 35 d affattes således:

*Administration**»Pristillæg til anvendelse af biogas**Administration af pristillæg«.***§ 35 g. ...**

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i tillæg til de i stk. 1 nævnte pristillæg yde et pristillæg på 21 kr. pr. leveret GJ opgraderet biogas. Pristillægget ydes til den, der opgraderer biogassen. Pristillægget nedsættes den 1. januar hvert år fra 2020 med det beløb i kroner pr. GJ, som naturgasprisen i det foregående år er højere end en basispris på 53,20 kr. pr. GJ. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges pristillægget tilsvarende. Ved beregningen efter 3. og 4. pkt. anvendes den gennemsnitlige markedspris på naturgas i kalenderåret. Ved markedspris forstås den daglige slutpris i kroner pr. kubikmeter på den nordiske gasbørs omregnet til kroner pr. GJ med gassens nedre brændværdi. Pristillægget er betinget af klima-, energi- og forsyningsministerens tilsagn, jf. stk. 4-6.

Stk. 3-12. ...

Kapitel 7*Priser og betingelser for naturgas**Naturgasselskabernes priser og betingelser*

§ 37. Priser for ydelser fra distributionselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre drifts-

75. Før § 35 g indsættes som *overskrift*:

»Pristillæg«.

76. I § 35 g, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.

77. Efter kapitel 6 b indsættes:

*»Kapitel 6 c
Udbud af pristillæg*

§ 35 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, der leveres til gassystemet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.«

78. *Overskriften* til kapitel 7 affattes således:

*»Kapitel 7
Priser og betingelser for gas«.*

79. *Overskriften* før § 36 affattes således:

»Gasselskabernes priser og betingelser«

80. I § 36 a, indsættes efter stk. 2 som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.«

81. I § 37, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »og forsyningspligtige selskaber«.

omkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Ved fastsættelse af priserne tages desuden hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre naturgasselskabers gældsforpligtelser. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasforsyningsvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Stk. 2-4. ...

§ 37. Priser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Ved fastsættelse af priserne tages desuden hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre naturgasselskabers gældsforpligtelser. Priserne for ydelser fra en kollektiv gasforsyningsvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

§ 37. ...

Stk. 2. De i stk. 2 nævnte priser skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

Stk. 3-4. ...

§ 37. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

- 1) beregning af driftsmæssige afskrivninger,
- 2) opgørelsen af selskabernes kapital, herunder eventuel indskudskapital,
- 3) anvendelse og regnskabsmæssig håndtering af beløb, der modtages som økonomisk kompensation,
- 4) de satser, der kan anvendes ved indregning af forrentning efter stk. 1, herunder at indskudskapitalen ikke forrentes, og
- 5) forhold, der muliggør differentierede priser ved overdragelse af distributionsnet til et statsligt selskab.

Stk. 4. Kommunerne må ikke yde tilskud til kommunal distributionsvirksomhed, jf. § 5, stk. 2.

§ 37 a. Priser for distributionsselskabernes ydelser skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 37, stk. 1, nævnte omkostninger ved en effektiv drift af selskabet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse af indtægtsrammer for de i stk. 1 nævnte selskaber. Forsyningstilsynet fastsætter i overensstemmelse med disse regler årlige indtægtsrammer for selskaberne.

82. § 37, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

83. I § 37, stk. 2, indsættes efter »objektive«: », gennemsigtige«.

84. § 37, stk. 3 og 4, ophæves.

85. § 37 a affattes således:

»§ 37 a. Priser for ydelser fra distributionsselskaberne fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme. Forsyningstilsynet fastsætter årlige indtægtsrammer for distributionsselskaber med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiviteterne og forrentning af kapital.

Stk. 2. Indtægtsrammen, jf. stk. 1, udgør det højeste beløb, der i et kalenderår kan oppebæres ved indtægter fra drift af aktiviteterne. Indtægtsrammen fastsættes med udgangspunkt

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskabet kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevilningen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.

Stk. 4. Enhver form for indtægt i selskabet skal medgå til dækning af udgifter ved distributionsaktiviteten. Dette gælder dog ikke overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne. Sådanne overskud kan anvendes til henlæggelser til fremtidige investeringer, nedsættelse af priser eller ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne fra distributionsvirksomhed varetaget af Energinet eller virksomhedens heljede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet kan anvendes til nedsættelse af priser eller konsolidering af distributionsvirksomheden.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af overskud efter stk. 4 og 5.

i en reguleringsperiode. Indtægtsrammen fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som beregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 4, nr. 1-3 og 6, og justeres efter stk. 4, nr. 4 og 5, og stk. 5.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan indhente uafhængig ekstern bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen for distributionselskabernes regning.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om beregning og justering af indtægtsrammen og om længden af reguleringsperioden, herunder regler om:

1) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder om indtægter og omkostninger, der regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre selskaber.

2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen, herunder om fremadrettede omkostninger, opgjort i henhold til planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet, jf. § 14, nr. 5, og om frist for ansøgning om justering og konsekvens af fristoverskridelse.

3) Fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder om fastsættelse af forrentningsgrundlag om beregning og fastsættelse af forrentningsssats, om frist for ansøgning om justering samt konsekvens af fristoverskridelse.

4) Fastsættelse af effektiviseringskrav for distributionselskaber.

5) Fastsættelse af beløbsmæssige justeringer af indtægtsrammen, herunder om fradrag som følge af effektiviseringskrav efter stk. 4, nr. 4, eller om justeringer som følge af differencer efter stk. 4, nr. 6.

6) Opgørelse og afvikling af differencer.

Stk. 5. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, hvordan omkostninger som følge af ansøgning efter stk. 5 indgår i indtægtsrammen efter stk. 4, krav til ansøgningens indhold og frister samt offentliggørelse.

Stk. 6. Forsyningstilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, såfremt det er nødvendigt for, at selskaberne kan gennemføre forpligtelser, som er pålagt i loven, i bestemmelser fastsat i medfør af loven eller i bevilningen, eller som klima-, energi- og forsyningsministeren har pålagt Energinet.

Stk. 7. Distributionselskaber skal udarbejde, revidere og indsende årlige reguleringsregnskaber for selskabets aktiviteter til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet offentliggør reguleringsregnskaberne.

Stk. 8. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om årlige reguleringsregnskaber efter stk. 7, herunder om indhold, opbevaring, revision, indsendelsens form og om indsendelsen skal ske elektronisk eller ved anvendelse af et bestemt digitalt system og frist for indsendelse samt konsekvens af fristoverskridelse.«

§ 37 b. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. For naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed ved udbud efter § 27, fastsættes prisen for naturgas leveret fra selskabet i dets egen-

86. I § 37 b, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Til prisen for gas kan herudover medregnes de omkostninger, en gasleverandører med bevilling til forsyningspligtig virksomhed har som følge af betalinger til myndighedsbe-

skab af forsyningspligtigt selskab til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige gaspris og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark, og avance. Den anvendte månedlige gaspris i udbuddet fastsættes ud fra prisen på et relevant gasmarked. Prisen for transmission i Danmark udmeldes af Energinet.

Stk. 4-6. ...

§ 37 b. ...

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. Forsyningstilsynet påser, at et selskab omfattet af stk. 3 i bindingsperioden ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændring af priserne. Klage over Forsyningstilsynets afgørelser herom har ikke opsættende virkning.

Stk. 6. ...

§ 37 b. Naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed uden udbud efter § 27, kan i deres priser som nævnt i § 37, stk. 1, indkalkulere et overskud, som er rimeligt i forhold til omsætningens størrelse og effektiviteten ved indkøb af naturgas og andre omkostninger.

Stk. 2. Forsyningstilsynet godkender prisfastsættelsen efter stk. 1 efter anmeldelse, jf. § 40. Godkendelsen kan ledsages af vilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af vilkårene.

Stk. 3. For naturgasleverandører, der har opnået bevilling til forsyningspligtig virksomhed ved udbud efter § 27, fastsættes prisen for naturgas leveret fra selskabet i dets egenkab af forsyningspligtigt selskab til det ved udbuddet tilbudte tillæg til den månedlige gaspris og prisen for transmission i Danmark. Tillægget skal dække alle øvrige omkostninger, herunder fleksibilitetsomkostninger og omkostninger til transmission uden for Danmark, og avance. Den anvendte månedlige gaspris i udbuddet fastsættes ud fra prisen på et relevant gasmarked. Prisen for transmission i Danmark udmeldes af Energinet.

Stk. 4. Priser, der er fastsat i henhold til stk. 3, offentliggøres af selskabet og anmeldes til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af Forsyningstilsynet.

Stk. 5. Forsyningstilsynet påser, at et selskab omfattet af stk. 3 i bindingsperioden ikke fastsætter priser, der overstiger selskabets tilbud. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priserne er for høje, giver tilsynet pålæg om omgående ændring af priserne. Klage over Forsyningstilsynets afgørelser herom har ikke opsættende virkning.

Stk. 6. Ved fusion mellem to eller flere selskaber med bevilling til forsyningspligtig virksomhed, der har opnået bevillingen ved udbud efter § 27, fastholdes den prisregulering, som efter stk. 3 var gældende på fusionstidspunktet i de hidtidige bevillingsområder. Ved spaltning af et selskab med bevilling til forsyningspligtig virksomhed, der har opnået bevillingen ved udbud efter § 27, fastholdes den prisregule-

handling og som følge af betalinger til etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet.«

87. I § 37 b, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »tilbud«: »og eventuelt medregnede omkostninger efter stk. 3, 3. pkt.«

88. § 37 b ophæves.

ring, som efter stk. 3 var gældende på spaltningstidspunktet i det hidtidige bevillingsområde.

§ 37 e Transmissionsselskaber kan i forbindelse med aktiviteter relateret til systemdrift ansøge Forsyningstilsynet om tillæg til indtægtsrammen for meromkostninger til markedsudvikling, systemudvikling, systemdriftsudvikling og udvikling af tekniske kompetencer i forbindelse med teknologiudvikling eller indpasning af gas fra vedvarende energikilder. Der skal ske inddragelse af offentligheden forud for ansøgning til Forsyningstilsynet.

Stk. 2. ...

89. I § 37 e, stk. 1, ændres »systemdrift« til: »systemansvarlig virksomhed«.

90. Efter § 39 indsættes indsættes før overskriften før § 40:

»**§ 39 a.** En gasleverandør skal udføre informationsaktiviteter for at sikre gennemsigtighed om markedsforholdene for alle forbrugergrupper, herunder informere om husholdningsforbrugernes rettigheder i henhold til leveringspligten efter § 7 c.

Stk. 2. En gasleverandør skal sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle gasleverandørens produkter, herunder priser og vilkår, på gasleverandørens hjemmeside. Gasleverandøren skal tillige indberette disse oplysninger til den prisportal, som er nævnt i § 42 d.

Stk. 3. En gasleverandør skal behandle klager fra gasleverandørens forbrugere.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at gasleverandørerne overholder stk. 1-3. Forsyningstilsynet kan meddele påbud til en gasleverandør, som ikke overholder stk. 1-3, om hurtigst muligt at berigtige forholdet.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af bestemmelserne i stk. 1-3, herunder om indholdet og omfanget af gasleverandørernes generelle informationspligt over for markedet og oplysningspligt i forhold til markedsførte gasprodukter.

§ 39 b. Afbryder distributionsselskabet eller transmissionsselskabet sin ydelse til en gasleverandør, på grund af manglende overholdelse af selskabets offentliggjorte betingelser for anvendelse af transmissions- eller distributionssystemet, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftageumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Stk. 2. Bliver en gasleverandør taget under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og har rekonstruktør eller kurator ikke inden for 1 uge derefter meddelt distributionsselskabet, at gasleverandørens virksomhed videreføres, overfører distributionsselskabet uden forsinkelse denne gasleverandørs aftageumre til andre gasleverandører efter proceduren i § 39 c.

Stk. 3. Rekonstruktør eller kurator skal hurtigst muligt og senest inden for 1 uge efter insolvensbehandlingens indledning meddele distributionsselskabet, om gasleverandøren fortsætter sin virksomhed.

§ 39 c. Distributionsselskabet indhenter en gang årligt tilkendegivelser fra gasleverandørerne om deres ønsker om at

overtage et antal aftageumre ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, med angivelse af eventuelle begrænsninger på det maksimale antal aftageumre, som de pågældende gasleverandører er parat til at overtage, og med angivelse af, om der er tale om forbrugere med et forbrug på op til 300.000 m³ gas om året eller på 300.000 m³ gas om året og derover. Tilkendegivelsen er gældende for 1 kalenderår. Gasleverandørerne kan dog trække deres tilkendegivelser tilbage, når der ikke er indtrådt en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, eller når der ikke er indgivet konkursbegæring mod en anden gasleverandør.

Stk. 2. Distributionsselskabet sikrer, at aftageumre med et forbrug på 300.000 m³ gas om året og derover kan identificeres.

Stk. 3. Ophører en gasleverandør med at levere gas som følge af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1 eller 2, identificerer distributionsselskabet uden ugrundet ophold gasleverandørens aftageumre og fordeler aftageumrene på de gasleverandører, der er kommet med en tilkendegivelse efter stk. 1. Gasleverandørerne kan ikke afvise de tildelte aftageumre.

Stk. 4. Distributionsselskabet meddeler uden ugrundet ophold de gasleverandører, der skal overtage aftageumre, at der er gennemført et leverandørskift efter stk. 3.

Stk. 5. Gasleverandøren giver uden ugrundet ophold meddelelse til hver enkelt af de gasforbrugere, hvis aftageumre gasleverandøren har fået tildelt efter stk. 3. Meddelelsen skal indeholde oplysning om navnet på gasleverandøren, en begrundelse for, at gasleverancen er overdraget til denne gasleverandør, og en aftale om levering af gas i henhold til regler udstedt efter § 7 a. Aftalens bindingsperiode og pris fastsættes efter stk. 6 og § 39 d.

Stk. 6. Leveringsaftalen er bindende for gasleverandøren i 3 måneder fra overtagelsestidspunktet, og forbrugeren kan opsigte aftalen med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, jf. dog stk. 7. Leveringsaftalen er bindende uden gasforbrugerens accept.

Stk. 7. Er der for et aftageumre aftalt leverandørskift inden tidspunktet for fordelingen efter stk. 3, udløber leveringsaftalen efter stk. 6 senest på tidspunktet for det aftalte leverandørskift.

Stk. 8. Når meddelelse om leverandørskift, jf. stk. 4, er givet, foretager distributionsselskabet uden ugrundet ophold slutmåling på de berørte aftageumre.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge den eller de største gasleverandører regnet efter aftageumre at indtræde som gasleverandører, hvis der opstår et akut behov ved indtræden af en hændelse, der er nævnt i § 39 b, stk. 1-2, og distributionsselskabet ikke har modtaget tilstrækkelig mange tilkendegivelser efter stk. 1 til at dække behovet.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om fordelingen af aftageumre, herunder fastlæggelse af en fordelingsnøgle, der ud fra et tilfældighedsprincip sikrer en ligelig fordeling af aftageumrene mellem de tilmeldte gasleverandører under hensyn til gasleverandørernes tilkendegivelser efter stk. 1.

§ 40. Transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtige selskaber med bevilling, jf. §§ 10 og 24, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde

- 1) de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,
- 2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtighederne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse,
- 3) dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter,
- 4) opgørelse af indskudskapital,
- 5) regnskaber, budgetter og andre oplysninger efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 37 a nævnte indtægtsrammer.

Stk. 2-3. ...

§ 40. Transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtige selskaber med bevilling, jf. §§ 10 og 24, og Energinet eller denne virksomheds helejede dattervirksomheder, der varetager distributionsvirksomhed, skal til Forsyningstilsynet anmelde

- 1) ...
- 2) priser, tariffer og betingelser for transmissions-, distributions-, LNG- og forsyningspligtighederne og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Forsyningstilsynets nærmere bestemmelse,
- 3)-5) ...

Stk. 2-3. ...

§ 42 a. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Forsyningstilsynet tager fornødne skridt til i øvrigt at sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvorledes

§ 39 d. For aftagenumre, der aftager gas efter § 7 d, stk. 6, eller § 39 c, stk. 5, fastsætter Forsyningstilsynet senest den 1. december hvert år en pris svarende til prisen på et relevant gasprodukt med et tillæg, som fastsættes efter stk. 3. Den fastsatte pris og tillægget er gældende for det følgende kalenderår.

Stk. 2. Forsyningstilsynet skal sikre, at priserne efter stk. 1 offentliggøres på den prisportal for gaspriser, der er nævnt i § 42 d.

Stk. 3. Tillægget til prisen på det relevante gasprodukt skal fastsættes i overensstemmelse med niveauet for de tillæg, som i øvrigt anvendes på gasmarkedet i forhold til det relevante gasprodukt. Tillægget skal endvidere fastsættes, så det kan dække distributionstariffer, betaling for omkostninger til offentlige forpligtelser i medfør af § 9, stk. 1, gasafgifter i henhold til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og moms i henhold til momsloven.

91. I § 40, stk. 1, ændres », LNG- og forsyningspligtige selskaber« til: »og LNG-selskaber«.

92. I § 40, stk. 1, nr. 2, ændres », LNG- og forsyningspligtighederne« til: »og LNG-ydelserne«.

93. I § 42 a, stk. 4, ændres »naturgasleverandørerne« til: »gasleverandørerne«.

sådanne forhold skal offentliggøres af selskaberne, herunder også af naturgasleverandørerne, og regler om fakturering og specificering af omkostninger over for modtagere af transport- og energiydelser.

Stk. 5. ...

§ 44. ...

Stk. 2. Distributionsselskaberne og handelsselskaberne betaler halvårligt et beløb til Forsyningstilsynet til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter § 35. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Halvdelen af det samlede beløb betales af distributionsselskaberne og opkræves hos distributionsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som er transporteret gennem selskabernes net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i selskabernes bevillingsområder i det foregående kalenderår. Halvdelen af det samlede beløb betales af handelsselskaberne og opkræves hos handelsselskaberne i forhold til den mængde naturgas, som handelsselskaberne har leveret til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af naturgas i det foregående kalenderår.

Stk. 3-4. ...

§ 44. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Forsyningstilsynet fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2, jf. dog stk. 4. Afgørelser truffet i henhold til regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 4. ...

94. Efter § 42 c indsættes:

»§ 42 d. Forsyningstilsynet har ansvaret for at eje og drive en prisportal for priser, rabatter og vilkår for forbrugere på det danske detailmarked for gas.

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan udbyde opgaven nævnt i stk. 1 til en uvildig tredjepart, som har den fornødne sagskundskab og økonomiske baggrund.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan beslutte, at prisportalen skal sælges, hvis Forsyningstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om gasleverandørernes indberetninger til prisportalen efter § 39 a, stk. 2.

§ 42 e. Forsyningstilsynet udarbejder årligt en statistik over forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor efter § 11 d, stk. 2. Forsyningstilsynet offentliggør statistikken på tilsynets hjemmeside.

Stk. 2. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om gasleverandørernes indberetning af forsyningsafbrydelser og begrundelserne herfor«

95. § 44, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

96. I § 44, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 2, 1. pkt., udgår »og stk. 2«, og »jf. dog stk. 4« ændres til: »jf. dog stk. 3«.

§ 45. Klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet og Energiklagenævnet kan i forbindelse med behandling af en klage, udøvelse af tilsyn eller overvågning af markedet indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos bevillingspligtige selskaber, Energinet, naturgasleverandører samt disses koncernforbundne selskaber og systembrugere, herunder berørte forbrugere, og andre købere af naturgas.

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til sikring af prisgennemsigtighed og forsynings sikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge bevillingspligtige selskaber, Energinet og naturgasleverandører at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger vedrørende selskabernes driftsmæssige forhold og om de i selskabet købte og solgte ydelser. Det samme gælder oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

§ 45 a. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Distributionsselskaber skal meddele det til forsyningspligtige selskaber, at en forbruger er uden naturgasleverandør.

Stk. 4-5. ...

§ 45 a. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Distributionsselskaber skal meddele det til forsyningspligtige selskaber, at en forbruger er uden naturgasleverandør.

Stk. 4-5. ...

§ 45 b. Naturgasleverandører skal sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber og lager- og LNG-selskaber om levering af naturgas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

Stk. 2-4. ...

§ 47. Naturgasselskaber skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere i henhold til årsregnskabsloven. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal naturgasselskabet uanset ejerforhold og juridisk status opfylde årsregnskabslovens krav til aktieselskaber, jf. § 7, stk. 1, nr. 2-4, i årsregnskabsloven. Årsrapporten skal være offentligt tilgængelig.

Stk. 2-6. ...

§ 47. ...

97. I § 45, stk. 1, og § 45, stk. 4, 1. pkt., ændres »naturgasleverandører« til: »gasleverandører«.

98. I § 45 a, stk. 3, ændres »naturgasleverandør« til: »gasleverandør«.

99. § 45 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 3-4.

100. I § 45 b, stk. 1, ændres »Naturgasleverandører« til: »Gasleverandører«.

101. I § 47, stk. 1, 2. pkt., ændres »naturgasselskabet« til: »gasselskabet«.

Stk. 2. Naturgasselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning

1) ...

2) føre regnskaber, som kan være konsoliderede, over andre naturgasaktiviteter,

3)-4) ...

Stk. 3-6. ...

§ 47. ...

Stk. 2. Naturgasselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning

4) i relevant omfang føre konsoliderede regnskaber over ikke naturgasrelaterede aktiviteter.

Stk. 3-6. ...

§ 49. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1)-4) ...

5) undlader at foretage eller indsende opgørelse, ophøre med ejerskab eller fremsende dokumentation som angivet i § 35, 6)-8) ...

Stk. 2-3

§ 53 a. Udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

§ 55. Til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2-5. ...

§ 55. Til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Til etablering og drift af de nødvendige opstrømsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast

Stk. 3-5. ...

§ 55. ...

Stk. 2-3. ...

102. I § 47, stk. 2, nr. 2, ændres »naturgasaktiviteter« til: »gasaktiviteter«.

103. I § 47, stk. 2, nr. 4, ændres »ikke naturgasrelaterede« til: »ikkegasrelaterede«.

104. § 49, stk. 1, nr. 5, ophæves.
Nr. 6-8 bliver herefter nr. 5-7.

105. I § 53 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

106. I § 55, stk. 1, ændres »naturgastransmissionsanlæg« til: »transmissionsanlæg«.

107. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Til etablering og drift af de nødvendige distributionsanlæg i henhold til § 14 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

Stk. 4. Ekspropriation i henhold til stk. 1 og 2 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 5. ...

§ 56. ...

Stk. 2. Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber skal på tilsvarende vis erstatte skader, der forvoldes ved naturgasvirksomhed udøvet i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, uanset om skaden er hændelig.

Stk. 3. ...

§ 43 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilsagn om tilskud, jf. stk. 2, til anvendelse af biogas til varmeproduktion, herunder rumopvarmning, rumafkøling, varmt brugsvand og anden varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b, 43 c, 43 f eller 43 g eller af § 35 g i lov om naturgasforsyning, hvis der senest den 1. januar 2020 er modtaget en ansøgning om tilsagn. Tilsagnet falder bort, hvis ikke det er udnyttet senest den 31. december 2022. Tilskud ydes på baggrund af en årsnorm, jf. § 43 i. Der kan ydes tilskud for en periode på 20 år regnet fra det tidspunkt, hvor der første gang er modtaget tilskud til anvendelse af biogas til varmeproduktion.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Tilskud efter stk. 2 er betinget af klima-, energi- og forsyningsministerens tilsagn, inden der indgås ubetinget aftale om køb af biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 b og 43 c eller af § 35 g i lov om naturgasforsyning. Et tilsagn om tilskud, som er meddelt efter den 1. januar 2019, og som ikke er udnyttet, inden 2 år efter at tilsagnet er meddelt, bortfalder.

Stk. 4. ...

§ 43 j. ...

Stk. 2. Et tilsagn om pristillæg, jf. § 43 f, stk. 4 og 5, og § 43 g, stk. 4 og 5, herunder den fastlagte tilsagnsperiode og årsnorm, kan konverteres til et tilsagn om pristillæg efter § 35 g, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning, hvis betingelserne for at modtage tilsagn efter disse ordninger er opfyldt. Ansøgning om konvertering skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren, som træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for konvertering er opfyldt, og meddeler et nyt tilsagn for den resterende tilsagnsperiode med en konverteret årsnorm.

§ 43 e. Det i § 43 b, stk. 3, § 43 c, stk. 3, og § 43 d, stk. 2, nævnte tilskud på 26 kr. pr. gigajoule (GJ) biogas nedsættes den 1. januar hvert år fra 2013 med det beløb i kroner pr. GJ, naturgasprisen i det foregående år er højere end en basispris

108. I § 55, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 3«.

109. I § 56, *stk. 2*, ændres »naturgasvirksomhed« til: »gasvirksomhed«.

§ 2

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 7. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016 og senest ved § 1 i lov nr. 2065 af 21 december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 43 d, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 3, 1. pkt.*, og § 43 j, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. To steder i § 43 e, *stk. 1*, ændres »naturgasprisen« til: »gasprisen«.

på 53,2 kr. pr. GJ, jf. stk. 5. Er naturgasprisen lavere end basisprisen, forøges tilskuddet tilsvarende.

Stk. 2-7. ...

§ 43 e. ...

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. Ved beregningen efter stk. 1 anvendes den gennemsnitlige markedspris på naturgas i kalenderåret. Ved markedspris forstås den daglige day ahead-slutpris i kroner pr. kubikmeter på den danske gasbørs, Nordpool Gas, omregnet til kroner pr. GJ med gassens nedre brændværdi.

Stk. 6-7. ...

§ 27 a. Udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

§ 2. ...

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes.

3. I § 43 e, stk. 5, 1. pkt., ændres »naturgas« til: »gas«.

4. Efter § 43 j indsættes:

»Udbud af støtte

§ 43 k. Denne bestemmelse omhandler udbud af støtte til produktion af kemiske brændstoffer eller produkter fra elektricitet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan afholde udbud i perioden 2022-2030.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. I § 27 a, 1. pkt., ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til: »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

§ 4

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 6. februar 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2196 af 29. december 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 2211 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. I § 2, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »kommunal«: »og regional«.

§ 4. ...*Stk. 2-5. ...***§ 20 b. ...***Stk. 1-2. ...*

Stk. 3. Kravet om identitetsmæssig adskillelse i stk. 1 og 2 gælder ikke i forhold til virksomheder, der udøver net- eller naturgasdistributionsvirksomhed, virksomhed med fremføring af opvarmet vand eller damp eller virksomhed, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Stk. 4-5. ...

§ 58 c. Tilskud kan ydes fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020 til produktion af elektricitet fra industrielle kraft-varme-værkers anlæg, som anvender naturgas som brændsel, og som er tilsluttet elforsyningsnettet senest den 21. marts 2012.

Stk. 2-12. ...

§ 91 a. Udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Ankenævnet sekretariatsbetjenes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

§ 3. ...

Stk. 2. Ved den, der leverer afgiftspligtig gas, jf. stk. 1, forstås i denne lov distributionselskaber og transmissionselskaber, der er omfattet af § 10 i lov om naturgasforsyning, og selskaber, der driver særlige bygasnet.

Stk. 3-11. ...

§ 2. Energinets formål er at sikre en effektiv drift og udbygning af den overordnede infrastruktur på el- og gasområdet og at sikre åben og lige adgang for alle brugere af nettene.

Stk. 2-6. ...

3. I § 4 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar.«

4. I § 20 b, *stk. 3*, ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.

5. § 58 c, *stk. 1*, ændres »naturgas« til: »gas«.

6. I § 91 a, *1. pkt.*, ændres »el-, naturgas- og varmforsyningslovene« til »lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning«.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2*, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

§ 6

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 6. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 2211 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

2. I § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »nettene«: » samt systemet«.

Kapitel 2
Udbygning af transmissionsnet m.m.

§ 4. Etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net kan ske, hvis der er et tilstrækkeligt behov for udbygningen, herunder at udbygningen sker med sigte på øget forsyningssikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder eller indpasning af vedvarende energi, eller hvis projektet er nødvendigt til opfyldelse af pålæg i medfør af stk. 6. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen. I særlige tilfælde kan ændringer i bestående eltransmissionsnet ske alene af hensyn til forskønnelse.

Stk. 2-8. ...

§ 4. ...

Stk. 2. Udbygning i henhold til stk. 1 skal forinden påbegyndelse være belyst i en plan. Planer for udbygning efter stk. 1, 1. pkt., skal samtidig skitsere det fremtidige behov for transmissionskapacitet. Planen skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren, inden udbygning i henhold til stk. 1 kan påbegyndes. Udbygning kan tidligst påbegyndes 6 uger efter planens indsendelse.

Stk. 3-8. ...

§ 4 d. ...

1) ...
2) Myndighedsbehandling forbundet med godkendelser af udbygning af transmissionsnet efter § 4, stk. 3, og tilsyn hermed.

3)-4) ...

Stk. 3-4. ...

§ 12. Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning

1) føre separate regnskaber for hver af deres elektricitetsrelaterede og naturgasrelaterede aktiviteter, herunder drift af systemansvarlig virksomhed, transmissions-, distributions-, lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed, og for deres olierørlednings- og separationsaktiviteter, og

2) ...

Stk. 2-3. ...

§ 13. Energinets overskud ifølge de i § 12, stk. 1, omtalte regnskaber for virksomhedens elforsynings- og naturgasrelaterede aktiviteter kan tilbageføres til de respektive forbrugergrupper som dividende eller anvendes til konsolidering. Overskud fra lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed samt olierørlednings- og se-

3. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2
Udbygning af eltransmissionsnet og gastransmissionssystemer m.m.«.

4. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »transmissionsnet« til: »eltransmissionsnet samt gastransmissionssystemer«, og »net« ændres til: »net og systemer«.

5. I § 4, stk. 2, 1. pkt., ændres »transmissionsnettene« til: »eltransmissionsnettets samt gastransmissionssystemet«.

6. I § 4 d, stk. 1, nr. 2, ændres »transmissionsnet« til: »eltransmissionsnet og gastransmissionssystemer«.

7. I § 12, stk. 1, nr. 1, og § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »naturgasrelaterede« til: »gasrelaterede«.

parationsvirksomhed kan alene anvendes til konsolidering, jf. dog stk. 4. Overskud fra naturgasdistributionsvirksomhed kan anvendes efter bestemmelsen i § 37 a, stk. 5, i lov om naturgasforsyning.

Stk. 2-4. ...

§ 12. ...

1) ...

2) specificere indtægter fra ejerskab af transmissions- og distributionsnet, lagerfaciliteter, gasopstrømsrørledningsnet og gasopstrømsanlæg samt olierørledning og separationsfaciliteter.

Stk. 2-3. ...

§ 13. Energinets overskud ifølge de i § 12, stk. 1, omtalte regnskaber for virksomhedens elforsynings- og naturgasrelaterede aktiviteter kan tilbageføres til de respektive forbrugergrupper som dividende eller anvendes til konsolidering. Overskud fra lager-, gasopstrømsrørlednings- og gasopstrømsanlægsvirksomhed samt olierørlednings- og separationsvirksomhed kan alene anvendes til konsolidering, jf. dog stk. 4. Overskud fra naturgasdistributionsvirksomhed kan anvendes efter bestemmelsen i § 37 a, stk. 5, i lov om naturgasforsyning.

Stk. 2-4. ...

§ 22. Afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 4, stk. 3-5, kan, for så vidt angår eltransmissionsnet, påklages til Energiklagenævnet efter reglerne i §§ 89 og 91 i lov om elforsyning og, for så vidt angår gastransmissionsnet, efter reglerne i §§ 51 og 53 i lov om naturgasforsyning.

Stk. 2. ...

§ 3. Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af denne lov og sektorlovgivningen, hvorved der menes lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om fremme af besparelser i energiforbruget eller i regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2-3. ...

§ 15. ...

Stk. 2-5. ...

Stk. 6. Den enkelte kommunes tilskud efter § 14 reduceres med et beløb svarende til 20 pct. af det af Forsyningstilsynet meddelte nettoprovenu inklusive forrentning, jf. § 35, stk.

8. I § 12, stk. 1, nr. 2, ændres »transmissions- og distributionsnet« til: »eltransmissionsnet, eldistributionsnet, gastransmissionssystemer, gasdistributionssystemer«.

9. I § 13, stk. 1, 3. pkt., ændres »naturgasdistributionsvirksomhed« til: »gasdistributionsvirksomhed«.

10. I § 22, stk. 1, ændres »gastransmissionsnet« til: »gastransmissionssystemer«.

§ 7

I lov nr. 690 af 8. juni 2019 om Forsyningstilsynet foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., og i § 11, stk. 1, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

§ 8

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 6, ophæves.

6-8, i lov om naturgasforsyning. Det er dog en betingelse, at kommunen deponerer et beløb svarende til nettoprovetuets inklusive forrentning fratrukket reduktionen efter 1. pkt. Hvis der ikke sker sådan deponering, fastsættes modregningsprocenten til 60 pct. Frigivelse af det deponerede beløb sker efter stk. 4. Modregning i statstilskuddet til den enkelte kommune sker efter stk. 5.

§ 5. Regionsrådet skal i overensstemmelse med den lovgivning, der regulerer de nævnte områder,

1)-5) ...

6) varetage nedennævnte regionale opgaver vedrørende natur, miljø og fysisk planlægning:

a)-c) ...

d) visse opgaver vedrørende klimahensyn.

Stk. 2. ...

§ 9

I regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 6. juli 2018, som ændret ved § 31 i lov nr. 1518 af 18. december 2018 og § 21 i lov nr. 2186 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 6, litra d, ændres »klimahensyn.« til: »klimahensyn,«.

2. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer: »7) varetage egenproduktion af elektricitet.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/73/EF**af 13. juli 2009****om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2 og artikel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med det indre marked for naturgas, som siden 1999 gradvist har taget form i Fællesskabet, er at stille reelle valgmuligheder til rådighed for alle forbrugere i Den Europæiske Union, privatpersoner som erhvervsdrivende, åbne nye forretningsmuligheder og fremme handelen over grænserne, så der derved kan opnås effektiviseringsgevinster, konkurrencedygtige priser og højere servicestandarder, og at bidrage til øget forsyningssikkerhed og bæredygtighed.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas⁽⁴⁾ har bidraget væsentligt til skabelsen af et sådant indre marked for naturgas.
- (3) De rettigheder, der er sikret EU-borgerne i traktaten, herunder fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser og fri etableringsret kan kun udøves i et helt åbent marked, hvor alle forbrugere frit kan vælge leverandør, og alle leverandører frit kan levere til deres kunder.
- (4) På nuværende tidspunkt er der dog hindringer for salget af gas på lige vilkår og uden diskrimination eller ugunstige betingelser i Fællesskabet. Navnlig kan endnu ikke alle medlemsstaterne sikre ikke-diskriminerende netadgang og myndighedstilsyn på samme effektive niveau.
- (5) Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 »En energipolitik for Europa« fremhæver, hvor vigtigt det er at fuldføre det indre marked for naturgas og skabe lige vilkår for alle naturgasvirksomheder, der er etableret i Fællesskabet. Meddelelserne fra Kommissionen af 10. januar 2007 »Udsigterne for det indre gas- og elmarked« og »Undersøgelse i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1/2003 af den europæiske gas- og elsektor (endelig rapport)« viste, at de nuværende regler og foranstaltninger ikke skaber de fornødne rammer for, at målet om et velfungerende indre marked kan opfyldes.
- (6) Uden effektiv adskillelse mellem net på den ene side og produktions- og forsyningsvirksomhed på den anden side (»effektiv adskillelse«) er der risiko for forskelsbehandling, ikke kun hvad angår netdriften, men også hvad angår incitamentet for vertikalt integrerede virksomheder til at investere tilstrækkeligt i deres net.

- (7) De regler om selskabsretlig og funktionel adskillelse, der er fastsat i direktiv 2003/55/EF, har dog ikke ført til effektiv adskillelse for transmissionssystemoperatørernes vedkommende. På mødet den 8. og 9. marts 2007 opfordrede Det Europæiske Råd derfor Kommissionen til at udarbejde lovgivningsforslag om »effektiv adskillelse af forsynings- og produktionsaktiviteter fra netdrift«.
- (8) Effektiv adskillelse kan kun sikres ved at fjerne de vertikalt integrerede virksomheders incitament til at diskriminere mod konkurrenter, hvad netadgang og investeringer angår. Ejerskabsmæssig adskillelse, der indebærer udpegning af netejeren som systemoperatør og dennes uafhængighed af alle forsynings- og produktionsinteresser, er klart en effektiv og stabil måde at løse den iboende interessekonflikt på og sikre forsynings sikkerheden. Derfor betegnede Europa-Parlamentet i sin beslutning af 10. juli 2007 om udsigterne for det indre gas- og elmarked ⁽⁵⁾ ejerskabsmæssig adskillelse på transmissionsniveauet som det mest effektive middel til at fremme investeringer i infrastruktur på en ikke-diskriminerende måde, fair netadgang for nytilkomne virksomheder og markedsgennemsigtighed. Medlemsstaterne bør derfor i forbindelse med ejerskabsmæssig adskillelse forpligtes til at sikre, at den eller de samme personer ikke har ret til at udøve kontrol over en produktions- eller forsyningsvirksomhed, samtidig med, at vedkommende udøver kontrol eller rettigheder over en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem. Omvendt bør kontrol over et transmissionssystem eller en transmissionssystemoperatør udelukke muligheden for at udøve kontrol eller rettigheder over en produktions- eller forsyningsvirksomhed. En produktions- eller forsyningsvirksomhed bør inden for disse grænser have mulighed for at have en minoritetskapitalandel i en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem.
- (9) Enhver ordning for adskillelse bør effektivt kunne løse eventuelle interessekonflikter mellem producenter, leverandører og transmissionssystemoperatører for at skabe incitamenter til de nødvendige investeringer og sikre nye markedsdeltagere adgang i et gennemskueligt og effektivt reguleringssystem og bør ikke føre til en alt for kostbar reguleringsordning for de nationale regulerende myndigheder.
- (10) Definitionen af ordet »kontrol« er taget fra Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen) ⁽⁶⁾.
- (11) Da ejerskabsmæssig adskillelse i nogle tilfælde kræver, at virksomhederne omstruktureres, bør de medlemsstater, der beslutter at gennemføre denne adskillelse, indrømmes ekstra tid til at gennemføre de relevante bestemmelser. Da der er vertikale forbindelser mellem elektricitets- og gassektoren, bør bestemmelserne om adskillelse gælde på tværs af de to sektorer.
- (12) For at sikre, at netdriften foregår i fuld uafhængighed af forsynings- og produktionsinteresser og for at hindre, at der udveksles fortrolige oplysninger, bør den samme person i forbindelse med ejerskabsmæssig adskillelse ikke være medlem af de ledende organer for både en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem og en virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver. Af samme grund bør den samme person ikke have ret til at udpege medlemmer til en transmissionssystemoperatørs eller et transmissionssystems ledende organer og til at udøve kontrol eller rettigheder over en produktions- eller forsyningsvirksomhed.
- (13) Ved at oprette en system- eller transmissionsoperatør, der er uafhængig af forsynings- og produktionsinteresser, bør det kunne sikres, at adskillelsen af interesser bliver effektiv, selv om en vertikalt integreret virksomhed fortsat ejer netaktiverne, forudsat at en sådan uafhængig system- eller transmissionsoperatør varetager alle de opgaver, der påhviler en systemoperatør, og forudsat at der indføres detaljeret regulering og et omfattende myndighedstilsyn.
- (14) Når en virksomhed, der ejer et transmissionssystem, den 3. september 2009 indgår i en vertikalt integreret virksomhed, bør medlemsstaterne have mulighed for at vælge mellem

ejerskabsmæssig adskillelse og oprettelse af en system- eller transmissionsoperatør, der er uafhængig af forsynings- og produktionsinteresser.

- (15) For at interesserne for aktionærer i vertikalt integrerede virksomheder kan ydes fuld beskyttelse, bør medlemsstaterne have mulighed for at gennemføre ejerskabsmæssig adskillelse, enten ved direkte afhændelse eller ved opdeling af den integrerede virksomheds aktier i aktier i netvirksomheden og aktier i de tilbageværende forsynings- og produktionsvirksomheder, forudsat at de krav, ejerskabsmæssig adskillelse indebærer, opfyldes.
- (16) Det bør gennem specifikke tillægsregler sikres, at løsningerne med en uafhængig system- eller transmissionsoperatør bliver fuldt ud effektive. Reglerne om uafhængige transmissions-systemoperatører skaber en hensigtsmæssig reguleringsramme, der kan sikre fair konkurrence, tilstrækkelige investeringer, adgang for nyttilkomne og integration af gasmarkedene. Effektiv adskillelse gennem bestemmelserne om uafhængige transmissionssystemoperatører bør bygge på et sæt organisatoriske foranstaltninger og foranstaltninger vedrørende forvaltningen af transmissionssystemoperatørerne og på et sæt foranstaltninger, der vedrører investeringer, tilslutning af ny produktionskapacitet til nettet og markedsintegration gennem regionalt samarbejde. Transmissionsoperatørens uafhængighed bør bl.a. også sikres gennem visse »afkølingsperioder«, hvor der ikke udøves nogen ledelse eller anden relevant aktivitet i den vertikalt integrerede virksomhed, der giver adgang til samme oplysninger som dem, der kunne opnås i en ledelsesfunktion. Systemet med effektiv adskillelse af uafhængige transmissionssystemoperatører er i overensstemmelse med de krav, der blev fastsat af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007.
- (17) For at styrke konkurrencen på det indre marked for gas bør store erhvervskunder kunne vælge deres leverandører og indgå kontrakt om gasleverancer med flere leverandører. Disse kunder bør beskyttes mod eneretsklausuler, hvis sigte er at udelukke konkurrerende og/eller supplerende tilbud.
- (18) En medlemsstat har ret til at vælge fuld ejerskabsmæssig adskillelse på sit område. Når en medlemsstat har benyttet sig af denne ret, har en virksomhed ikke ret til at oprette en uafhængig system- eller transmissionsoperatør. Desuden kan en virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, ikke direkte eller indirekte udøve kontrol eller rettigheder over en transmissionssystemoperatør fra en medlemsstat, der har valgt fuld ejerskabsmæssig adskillelse.
- (19) Der vil med dette direktiv forekomme forskellige former for organisation af markederne i det indre marked for naturgas. De foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe for at sikre ensartede vilkår, bør være begrundet i tvingende almene hensyn. Kommissionen bør høres om foranstaltningernes forenelighed med traktaten og fællesskabsretten.
- (20) Ved gennemførelsen af effektiv adskillelse bør princippet om ikke-diskrimination mellem den offentlige og den private sektor respekteres. Derfor bør en og samme person ikke, hverken alene eller i fællesskab med andre, kunne udøve kontrol eller rettigheder, i strid med bestemmelserne om ejerskabsmæssig adskillelse eller løsningen med den uafhængige systemoperatør, over organerne i både transmissionssystemoperatøren eller transmissionssystemet og produktions- eller forsyningsvirksomhederne, hvad sammensætning, afstemning eller beslutningsproces angår. Forudsat at den pågældende medlemsstat kan påvise, at kravet er overholdt, bør to separate offentlige organer, hvad angår ejerskabsmæssig adskillelse og løsningen med den uafhængige systemoperatør, have mulighed for at kontrollere produktions- og forsyningsaktiviteter på den ene side og transmissionsaktiviteter på den anden side.
- (21) Der bør være fuldstændig effektiv adskillelse af netaktiviteter og forsynings- og produktionsaktiviteter i hele Fællesskabet både for fællesskabs- og ikke-fællesskabs-virksomheder. For at sikre, at netaktiviteter og forsynings- og produktionsaktiviteter i hele Fællesskabet forbliver

adskilt fra hinanden, bør de regulerende myndigheder have beføjelse til at afvise certificering af transmissionssystemoperatører, som ikke overholder reglerne om adskillelse. For at sikre ensartet anvendelse af disse bestemmelser i hele Fællesskabet bør de regulerende myndigheder tage videst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse, når de træffer certificeringsafgørelser. For tillige at sikre overholdelse af Fællesskabets internationale forpligtelser og solidaritet og energisikkerhed i Fællesskabet bør Kommissionen have ret til at afgive en udtalelse om en certificeringsafgørelse over for en transmissionssystemejer eller transmissionssystemoperatør, der kontrolleres af en eller flere personer fra et eller flere tredjelande.

- (22) Energiforsyningssikkerhed er af stor betydning for den offentlige sikkerhed og hænger derfor tæt sammen med et velfungerende indre marked for gas og integreringen af de isolerede gasmarkeder i medlemsstaterne. Gas kan kun bringes ud til EU-borgerne gennem nettet. Velfungerende åbne gasmarkeder, og navnlig net og andre gasforsyningsanlæg, spiller en afgørende rolle for den offentlige sikkerhed, økonomiens konkurrenceevne og EU-borgernes velfærd. Personer fra tredjelande bør derfor kun få tilladelse til at kontrollere et transmissionssystem eller en transmissionssystemoperatør, hvis de opfylder kravene om effektiv adskillelse, som finder anvendelse i Fællesskabet. Uden at det berører Fællesskabets internationale forpligtelser, er det Fællesskabets opfattelse, at gastransmissionssystemsektoren er af stor betydning for Fællesskabet, hvorfor der er behov for supplerende beskyttelsesforanstaltninger til fortsat sikring af energiforsyningen til Fællesskabet for at undgå trusler mod den offentlige orden og den offentlige sikkerhed i Fællesskabet og mod EU-borgernes velfærd. Energiforsyningssikkerheden i Fællesskabet kræver især en vurdering af uafhængigheden af netdriften, af graden af Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters afhængighed af energiforsyning fra tredjelande og af, hvordan både indenrigs- og udenrigshandel samt investering i energi behandles i et bestemt tredjeland. Forsyningssikkerheden bør derfor vurderes på grundlag af de faktiske omstændigheder i hvert enkelt tilfælde samt rettigheder og forpligtelser efter international ret, især de internationale aftaler mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland. Kommissionen opfordres til, når det er relevant, at forelægge henstillinger til at forhandle om relevante aftaler med tredjelande vedrørende sikring af energiforsyningen til Fællesskabet eller til at medtage de nødvendige spørgsmål i andre forhandlinger med disse tredjelande.
- (23) Der bør træffes yderligere foranstaltninger for at sikre gennemsigtige og ikke-diskriminerende tariffer for adgang til transport. Disse tariffer bør gælde for alle systembrugere på et ikke-diskriminerende grundlag. Hvis lagerfaciliteter, linepack eller hjælpefunktioner opererer på et marked med tilstrækkelig konkurrence, kan der gives adgang på grundlag af gennemsigtige og ikke-diskriminerende markedsbaserede mekanismer.
- (24) Det er nødvendigt at sørge for, at lagersystemoperatørerne er uafhængige, for således at forbedre tredjeparters adgang til lagerfaciliteter, som er en teknisk og/eller økonomisk forudsætning for at kunne få effektiv adgang til det system, der varetager forsyningen af kunderne. Derfor bør lagre drives af selskabsretligt uafhængige enheder, som har reel beslutningskompetence, for så vidt angår aktiver, der er nødvendige for at vedligeholde, drive og udvikle lagerfaciliteter. Det er også nødvendigt at øge åbenheden om, hvilken lagerkapacitet der tilbydes tredjeparter, ved at forpligte medlemsstaterne til at tilrettelægge og offentliggøre en ikke-diskriminerende og klar ramme for, hvilket regelsæt der gælder for lagerfaciliteter. Denne forpligtelse bør ikke kræve en ny afgørelse om adgangsordninger, men bør forbedre gennemsigtigheden, hvad angår ordningen for adgang til lagerfaciliteter. Fortrolighedskravene vedrørende forretningsmæssigt følsomme oplysninger er særligt betydningsfulde, hvis det drejer sig om data af strategisk art, eller hvis der kun er en enkelt bruger af en lagerfacilitet.

-
- (25) Ikke-diskriminerende adgang til distributionsnettet er afgørende for downstream-adgangen til detailkunderne. Mulighederne for at forskelsbehandle tredjeparter, hvad adgang og investeringer angår, er imidlertid mindre betydningsfulde på distributionsniveauet end på transmissionsniveauet, hvor overbelastningsproblemer og indflydelse fra produktionsinteresser i almindelighed er større end på distributionsniveauet. Dertil kommer, at selskabsretlig og funktionel adskillelse af distributionssystemoperatører i overensstemmelse med direktiv 2003/55/EF først blev obligatorisk fra den 1. juli 2007, hvorfor det stadig står tilbage at vurdere virkningerne af denne regel på det indre marked for naturgas. De nuværende regler for selskabsretlig og funktionel adskillelse kan føre til effektiv adskillelse, forudsat at de defineres tydeligere, gennemføres korrekt og overvåges nøje. For at sikre lige vilkår i detailledet bør distributionssystemoperatørernes aktiviteter derfor overvåges, så de hindres i at udnytte deres vertikale integration til at styrke deres stilling i konkurrencen på markedet, i særdeleshed i forhold til privatkunder og små erhvervs-kunder.
- (26) Medlemsstaterne bør iværksætte konkrete foranstaltninger for at fremme en mere udbredt anvendelse af biogas og gas fra biomasse, og producenterne heraf bør have ikke-diskriminerende adgang til gassystemet på betingelse af, at en sådan adgang til enhver tid er forenelig med de relevante tekniske regler og sikkerhedsstandarder.
- (27) For ikke at pålægge små distributionssystemoperatører en uforholdsmæssig stor finansiel og administrativ byrde bør medlemsstaterne om nødvendigt kunne undtage de pågældende virksomheder fra kravene om selskabsretlig adskillelse vedrørende distribution.
- (28) Anvendes der et lukket distributionssystem til at sikre, at en integreret energiforsyning er så effektiv som muligt, og hvor der er særlige krav til funktion, eller opretholdes et lukket distributionssystem først og fremmest til systemejerens brug, bør det være muligt at fritage distributionssystemoperatøren fra forpligtelser, der vil udgøre en unødvendig administrativ byrde på grund af det særlige forhold mellem distributionssystemoperatøren og brugerne af systemet. Industrielle eller kommercielle anlæg eller anlæg til delte tjenester såsom jernbanestationer, lufthavne, hospitaler, store campingpladser med integrerede faciliteter eller kemiske industrianlæg kan omfatte lukkede distributionssystemer som følge af den særlige karakter af deres drift.
- (29) Med direktiv 2003/55/EF er der indført krav om, at medlemsstaterne skal udpege reguleringsmyndigheder med nærmere bestemte beføjelser. I mange tilfælde viser erfaringerne imidlertid, at reguleringens effektivitet ofte hæmmes af, at reguleringsmyndighederne ikke er tilstrækkelig uafhængige af regeringen og ikke har tilstrækkelige beføjelser og handlemuligheder. Derfor opfordrede Det Europæiske Råd på mødet den 8. og 9. marts 2007 Kommissionen til at udarbejde lovgivningsforslag om yderligere harmonisering af nationale energireguleringsmyndigheders beføjelser og styrkelse af deres uafhængighed. Der bør være mulighed for, at disse nationale regulerende myndigheder omfatter både elektricitets- og gassektoren.
- (30) Det er nødvendigt, at energireguleringsmyndigheder kan træffe afgørelser i alle regulerings-spørgsmål og være fuldt uafhængige af alle andre offentlige og private interesser, hvis det indre marked for naturgas skal kunne fungere efter hensigten. Dette udelukker hverken domstolskontrol eller parlamentstilsyn i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige lovgivning. Endvidere er den nationale lovgivers godkendelse af reguleringsmyndighedens budget ikke en hindring for budgetmæssig autonomi. Bestemmelserne vedrørende autonomi i forbindelse med gennemførelsen af det tildelte budget bør gennemføres inden for de rammer, der er fastsat i de nationale budgetlovgivninger og -regler. Det bør være muligt for medlemsstaterne at tage behørigt hensyn til tilgængeligheden af personaleressourcer eller af størrelsen af de ledende organer, samtidig med at de bidrager til de nationale regulerende myndigheders

uafhængighed fra politiske eller økonomiske interesser gennem en hensigtsmæssig rotationsordning.

- (31) For at sikre en effektiv markedsadgang for alle markedsdeltagere, herunder nye virksomheder, er det nødvendigt at indføre ikke-diskriminerende og omkostningsrelaterede balanceringsmekanismer. Dette bør opnås ved indførelse af gennemsigtige markedsbaserede mekanismer for forsyning og køb af gas, som der er behov for inden for rammerne af balanceringskravene. De nationale regulerende myndigheder bør spille en aktiv rolle for at sikre, at tariffene for balanceringsydelse er ikke-diskriminerende og afspejler omkostningerne. Samtidig bør der opstilles passende incitamenter til at balancere produktionen og forbruget af gas og til ikke at bringe systemet i fare.
- (32) De nationale regulerende myndigheder bør selv kunne fastsætte eller godkende tariffen eller de metoder, der ligger til grund for beregningen af tariffene, på grundlag af et forslag fra transmissionssystemoperatører, distributionssystemoperatører eller flydende naturgas (LNG)-systemoperatører eller på grundlag af et forslag, som disse operatører og brugerne af nettene er enige om. Ved udførelsen af disse opgaver bør de nationale regulerende myndigheder sikre, at transmissions- og distributionstariffene er ikke-diskriminerende og afspejler omkostningerne, og tage hensyn til de langsigtede, marginale, sparede netomkostninger som følge af foranstaltninger til efterspørgselsstyring.
- (33) Energireguleringsmyndigheder bør have beføjelse til at træffe bindende afgørelser i forhold til naturgasvirksomheder og til at pålægge naturgasvirksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser, sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning eller til at foreslå en kompetent domstol at pålægge dem sådanne sanktioner. Energireguleringsmyndigheder bør også, uanset anvendelsen af konkurrencereglerne, have beføjelse til at træffe afgørelse om passende foranstaltninger til at sikre kundefordele gennem fremme af den effektive konkurrence, der er en forudsætning for et velfungerende indre marked for naturgas. Oprettelsen af programmer for frigivelse af gas er én af de mulige foranstaltninger, der kan anvendes til at fremme effektiv konkurrence og sikre, at markedet fungerer korrekt. Energireguleringsmyndigheder bør også bemyndiges til at bidrage til at sikre høje standarder for offentlig service under hensyntagen til markedsåbningen, beskyttelsen af sårbare kunder samt den fulde effektivitet af forbrugerbeskyttelsesreglerne. Disse bestemmelser bør hverken indskrænke Kommissionens beføjelser, hvad anvendelsen af konkurrencereglerne angår, herunder dens beføjelse til at undersøge fusioner med en fællesskabsdimension, eller reglerne for det indre marked, som f.eks. de frie kapitalbevægelser. Det uafhængige organ, ved hvilket en part, der er berørt af en afgørelse truffet af en national reguleringsmyndighed, har klageret, kunne være en domstol eller en lignende instans, som har kompetence til at foretage domstolskontrol.
- (34) Enhver harmonisering af de nationale regulerende myndigheders beføjelser bør omfatte beføjelsen til at tilbyde naturgasvirksomheder incitamenter og pålægge naturgasvirksomheder sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, eller til at foreslå, at en kompetent domstol pålægger sådanne sanktioner. Endvidere bør de regulerende myndigheder have beføjelse til at indhente relevante oplysninger fra naturgasvirksomhederne gennem passende og fyldestgørende undersøgelser og til at bilægge tvister.
- (35) Investeringer i store nye infrastrukturanlæg bør fremmes kraftigt, og samtidig bør det sikres, at det indre marked for naturgas er fuldt funktionsdygtigt. For at øge den positive effekt af undtagne infrastrukturprojekter på konkurrencen og forsynings sikkerheden, bør markedets interesse afprøves i projektplanlægningsfasen, og der bør gennemføres regler om håndtering af situationer, hvor kapaciteten viser sig for begrænset. Ansøgninger om undtagelse for

infrastrukturanlæg, der strækker sig over mere end én medlemsstats territorium, bør, hvis alle andre muligheder er udtømt, behandles af Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af et Agentur for Samarbejde mellem Energimyndigheder ⁽⁷⁾ (agenturet), fordi der så bedre kan tages hensyn til dets virkninger på tværs af grænserne, og fordi det kan gøre den administrative behandling lettere. I betragtning af den usædvanlige risikoprofil ved gennemførelsen af sådanne store undtagne infrastrukturprojekter, bør det være muligt at fritage virksomheder med forsynings- og produktionsinteresser midlertidigt og delvis fra at anvende reglerne om adskillelse i forbindelse med de pågældende projekter. Af hensyn til forsynings sikkerheden bør dette navnlig gælde for nye rørledninger i Fællesskabet, der transporterer gas fra tredjelande til Fællesskabet. Fritagelser, der gives i henhold til direktiv 2003/55/EF gælder fortsat indtil den udløbsdato, der er fastsat i afgørelsen om den givne fritagelse.

- (36) Det indre marked for naturgas lider under mangel på likviditet og gennemsigtighed, hvilket hindrer effektiv ressourceallokering, begrænser mulighederne for risikodækning og spærrer vejen for nye investorer. Der er behov for at øge tilliden til markedet, dets likviditet og antallet af markedsdeltagere, og derfor må myndighedstilsynet med virksomheder, der er aktive inden for gasforsyning, intensiveres. Sådanne krav bør ikke indskrænke men være forenelige med gældende fællesskabslovgivning om finansmarkeder. Energireguleringsmyndighederne og finansmarkedsmyndighederne bør samarbejde, så de kan bistå hinanden med at få overblik over de pågældende markeder.
- (37) Naturgas indføres i overvejende — og stigende — grad i Fællesskabet fra tredjelande. Fællesskabsretten bør tage hensyn til naturgassens egenskaber, såsom visse former for manglende strukturel fleksibilitet, der skyldes koncentration af leverandører, langtidskontrakter eller mangel på downstream-likviditet. Der er derfor behov for mere gennemsækelighed, herunder vedrørende prisfastsættelsen.
- (38) Inden Kommissionen vedtager retningslinjer for journalføringskravene, bør agenturet og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (»CESR«), oprettet ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽⁸⁾, rådføre sig med og rådgive Kommissionen om, hvad de bør indeholde. Agenturet og CESR bør også i samarbejde yderligere undersøge og rådgive om, hvorvidt transaktioner med gasforsyningskontrakter og gasderivater bør omfattes af krav om gennemsigtighed før og/eller efter handelen, og hvad disse krav i så fald bør indeholde.
- (39) Medlemsstaterne eller, når en medlemsstat har fastsat dette, den regulerende myndighed bør fremme udviklingen af afbrydelige forsyningskontrakter.
- (40) Af hensyn til forsynings sikkerheden må balancen mellem udbud og efterspørgsel overvåges i hver enkelt medlemsstat, efterfulgt af en rapport om situationen på fællesskabsplan, under hensyntagen til sammenkoblingskapaciteten mellem de forskellige områder. Denne overvågning bør finde sted i tilstrækkelig god tid, så der kan træffes passende foranstaltninger, hvis forsynings sikkerheden er truet. Etablering og vedligeholdelse af den nødvendige netinfrastruktur, herunder sammenkoblingskapacitet, bør bidrage til at sikre en stabil gasforsyning.
- (41) Medlemsstaterne sørger for, idet der tages højde for de nødvendige kvalitetskrav, at sikre biogas og gas fremstillet af biomasse eller andre typer gas ikke-diskriminerende adgang til gasset på betingelse af, at en sådan adgang er fuldt forenelig med de relevante tekniske regler og sikkerhedsstandarder. Disse regler og standarder bør sikre, at disse gasser teknisk set og sikkert kan injiceres i og transporteres gennem naturgassystemet og bør også vedrøre deres kemiske egenskaber.
- (42) Langsigtede kontrakter vil fortsat være en vigtig del af medlemsstaternes gasforsyning og bør fortsat være en mulighed for gasforsyningsvirksomhederne i det omfang, de ikke er i

modstrid med dette direktivs målsætninger og er i overensstemmelse med traktaten, herunder konkurrencereglerne. Der skal derfor tages hensyn til langsigtede kontrakter ved naturgasvirksomhedernes planlægning af forsyning og transportkapacitet.

- (43) For at sikre, at der opretholdes høje standarder for offentlig service i Fællesskabet, bør alle foranstaltninger truffet af medlemsstaterne med henblik på at opfylde målsætningerne for dette direktiv regelmæssigt meddeles Kommissionen. Kommissionen offentliggør regelmæssigt en rapport, der analyserer de foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan for at opfylde målsætningerne for offentlig service, og sammenligner deres effektivitet med henblik på at fremsætte anbefalinger vedrørende foranstaltninger på nationalt plan for at opnå høje standarder for offentlig service. Medlemsstaterne bør sikre, at kunderne, når de tilsluttes gassystemet, bliver underrettet om deres ret til at få leveret naturgas af en bestemt kvalitet til rimelige priser. De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at beskytte endelige kunder, kan være forskellige for private kunder og små og mellemstore virksomheder.
- (44) Overholdelse af kravene til offentlig service er et grundlæggende krav i dette direktiv, og det er vigtigt, at der i direktivet opstilles fælles minimumsstandarder, som alle medlemsstater skal overholde, og hvormed der tages hensyn til målsætningerne om forbrugerbeskyttelse, forsyningssikkerhed, miljøbeskyttelse og ensartede konkurrenceniveauer i alle medlemsstater. Det er vigtigt, at kravene til offentlig service kan fortolkes nationalt på baggrund af nationale forhold, idet det forudsættes, at fællesskabslovgivningen overholdes.
- (45) Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne med henblik på at opfylde målsætningerne om social og økonomisk samhørighed, bør navnlig kunne omfatte relevante økonomiske incitamenter, eventuelt ved at benytte alle eksisterende ordninger i medlemsstaterne og i Fællesskabet. Sådanne ordninger kan omfatte mekanismer til sikring af den nødvendige investering.
- (46) I det omfang foranstaltninger truffet af medlemsstaterne til opfyldelse af offentlige serviceforpligtelser er statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, skal Kommissionen underrettes i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3.
- (47) Kravene til offentlig service og de fælles mindstenormer, der følger af dem, må styrkes yderligere for at sikre, at alle forbrugere, navnlig de sårbare får gavn af konkurrencen og rimelige priser. Kravene til offentlig service bør fastsættes på nationalt plan under hensyntagen til de nationale forhold; medlemsstaterne bør dog respektere fællesskabsretten. Unionsborgerne og, når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, små virksomheder bør kunne gives forsyningspligtgarantier, især med hensyn til forsyningssikkerhed og rimelige tariffer. For at kunne forsyne kunderne er det vigtigt at have adgang til objektive og gennemsigtige forbrugsdata. Forbrugerne bør således have adgang til deres forbrugsdata og associerede priser og serviceomkostninger, så de kan opfordre konkurrerende virksomheder til at give et tilbud på grundlag af disse data. Forbrugerne bør også have ret til at få fyldestgørende oplysninger om deres energiforbrug. Forudbetalinger bør afspejle det anslåede naturgasforbrug, og de forskellige betalingssystemer bør være ikke-diskriminerende. Hvis kunderne tilstrækkeligt ofte får oplysninger om deres energjudgifter, tilskyndes de til energibesparelser, fordi de får direkte feedback om virkningerne af investeringer i energieffektiv teknik og af adfærdsændringer.
- (48) Dette direktiv bør fokusere på forbrugernes interesser, og tjenesteydelseernes kvalitet bør være en central del af naturgasvirksomhedernes ansvar. Det er nødvendigt at styrke og sikre forbrugernes eksisterende rettigheder, og dette bør indebære øget gennemsigtighed. Forbrugerbeskyttelsen bør sikre, at alle europæiske forbrugere drager fordel af et konkurrencebaseret marked. Forbrugerrettighederne bør håndhæves af medlemsstaterne eller, når en medlemsstat har fastsat dette, de regulerende myndigheder.

-
- (49) Forbrugerne bør råde over klare og forståelige oplysninger om deres rettigheder inden for energisektoren. Kommissionen bør efter høring af de berørte parter, herunder medlemsstaterne, de nationale regulerende myndigheder, forbrugerorganisationerne og naturgasvirksomhederne, forelægge en tilgængelig, brugervenlig tjekliste for energiforbrugere, der giver forbrugerne praktiske oplysninger om deres rettigheder. Alle forbrugere bør modtage denne tjekliste, og den bør være offentligt tilgængelig.
  - (50) Energifattigdom er et voksende problem i Fællesskabet. Medlemsstater, der er berørt heraf, og som endnu ikke har gjort det, bør derfor udarbejde nationale handlingsplaner eller andre hensigtsmæssige rammer til bekæmpelse af energifattigdom med henblik på at mindske det antal af personer, som er ramt af dette fænomen. Medlemsstaterne bør under alle omstændigheder sikre den nødvendige energiforsyning til sårbare forbrugere. Med henblik herpå kan der benyttes en integreret tilgang, f.eks. inden for rammerne af socialpolitikken, og foranstaltningerne bør omfatte socialpolitikker eller energieffektivitetsforbedringer til boliger. Dette direktiv bør som et mindstemål muliggøre nationale politikker til fordel for sårbare kunder.
  - (51) Bedre forbrugerbeskyttelse sikres ved at give alle forbrugere adgang til effektiv tvistbilæggelse. Medlemsstaterne skal indføre hurtige og effektive klagebehandlingssystemer.
  - (52) Der bør være mulighed for, at indførelsen af intelligente målesystemer baseres på en økonomisk vurdering. Hvis det fremgår af vurderingen, at indførelsen af sådanne målesystemer kun er økonomisk forsvarligt og omkostningseffektivt for forbrugere med et vist gasforbrug, kan medlemsstaterne tage hensyn til dette ved gennemførelsen af intelligente målesystemer.
  - (53) Markedspriserne bør skabe de rette incitamenter til udvikling af nettet.
  - (54) Fremme af konkurrence og let adgang for forskellige leverandører bør være af afgørende betydning for medlemsstaterne for at gøre det muligt for forbrugerne fuldt ud at udnytte de muligheder, der vil være på et liberaliseret indre marked for naturgas.
  - (55) For at sikre forsyningerne og opretholde en solidarisk ånd mellem medlemsstaterne, ikke mindst under en energiforsyningskrise, er det vigtigt at tilrettelægge rammer for regionalt samarbejde i solidarisk ånd. Dette samarbejde kan, hvis medlemsstaterne beslutter det, først og fremmest at bygge på markedsbaserede mekanismer. Samarbejde om fremme af regional og bilateral solidaritet bør ikke pålægge markedsaktørerne uforholdsmæssigt store byrder eller diskriminere mod dem.
  - (56) Med henblik på etableringen af et indre marked for naturgas bør medlemsstaterne fremme integrationen af deres nationale markeder og samarbejdet mellem systemoperatører på fællesskabsplan og regionalt plan under inddragelse af de isolerede gasøer, der fortsat eksisterer i Fællesskabet.
  - (57) Et af hovedmålene for dette direktiv bør være etablering af et reelt indre marked for naturgas gennem et europæisk forbundet net, og reguleringsspørgsmål vedrørende grænseoverskridende sammenkoblinger og regionale markeder bør derfor være en af hovedopgaverne for de regulerende myndigheder i tæt samarbejde med agenturet, hvor det er muligt.
  - (58) Sikring af fælles regler for et reelt indre marked og en bred gasforsyning bør også være et af hovedmålene for dette direktiv. Med henblik herpå vil ikke-forvredne markedspriser udgøre det bedste incitament til grænseoverskridende sammenkoblinger og samtidig på længere sigt føre til priskonvergens.
  - (59) De regulerende myndigheder bør også formidle oplysninger om markedet for at give Kommissionen mulighed for at spille sin rolle som observatør og vogter af det indre marked for naturgas og dets udvikling på kort, mellemlangt og langt sigt, bl.a. hvad angår udbud og efterspørgsel, anlæg i transmissions- og distributionsinfrastruktur, tjenesteydelsernes kvalitet, grænseoverskridende handel, håndtering af kapacitetsbegrænsning, investeringer, engros- og forbrugerpriser, markedslivviditet og miljø- og effektivitetsmæssige forbedringer. Nationale

regulerende myndigheder bør indberette de medlemsstater, i hvilke priserne hindrer konkurrencen og et velfungerende marked, til konkurrencemyndighederne og Kommissionen.

- (60) Målet for dette direktiv, nemlig oprettelse af et velfungerende indre marked for naturgas, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (61) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet⁽⁹⁾ kan Kommissionen vedtage retningslinjer med det formål at nå den nødvendige grad af harmonisering. Sådanne retningslinjer, der udgør bindende gennemførelsesforanstaltninger, er også med hensyn til visse bestemmelser i dette direktiv et nyttigt redskab, der om nødvendigt kan tilpasses hurtigt.
- (62) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁰⁾.
- (63) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage de retningslinjer, der er nødvendige for at tilvejebringe det mindstemål af harmonisering, som er nødvendigt for at nå målet med dette direktiv. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (64) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (65) Da de ændringer, der skal foretages i direktiv 2003/55/EF, er omfattende, er det af klarheds- og rationalitetshensyn ønskeligt, at de pågældende bestemmelser omarbejdes ved at samle dem i et nyt direktiv.
- (66) Dette direktiv respekterer de fundamentale rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet navnlig i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes fælles regler for transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas. Det fastlægger regler for, hvordan sektoren for naturgas skal organiseres og fungere, hvordan der opnås adgang til markedet, samt hvilke kriterier og procedurer der skal anvendes ved udstedelse af godkendelser til transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, samt hvorledes systemerne skal drives.

2. De regler, der fastsættes i dette direktiv om naturgas, som også omfatter LNG, gælder ligeledes på en ikke-diskriminerende måde for biogas og gas fra biomasse eller andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk set og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

*Artikel 2***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »naturgasvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske og/eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse aktiviteter, men som ikke er endelig kunde
- 2) »opstrømsrørledningsnet«: enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives og/eller er anlagt som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede naturgas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal
- 3) »transmission«: transport af naturgas gennem net, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas, med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning
- 4) »transmissionssystemoperatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsopgaven og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer, og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transport af gas
- 5) »distribution«: transport af naturgas gennem lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning
- 6) »distributionssystemoperatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsopgaven og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af distributionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer, og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas
- 7) »forsyning«: salg, herunder videresalg, af naturgas, herunder af LNG, til kunder
- 8) »forsyningsvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsopgaven
- 9) »lagerfacilitet«: et anlæg, der anvendes til oplagring af naturgas, og som ejes og/eller drives af en naturgasvirksomhed, herunder den del af LNG-faciliteter, der benyttes til oplagring, bortset fra den del, der benyttes til produktionsformål, og bortset fra faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionssystemoperatører, således at de kan udføre deres hverv
- 10) »lagersystemoperatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der foretager oplagring og er ansvarlig for driften af en lagerfacilitet
- 11) »LNG-facilitet«: en terminal, som anvendes til flydendegørelse af naturgas eller import, losning og forgasning af LNG, herunder de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet, bortset fra de dele af LNG-terminaler, der benyttes til oplagring
- 12) »LNG-systemoperatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der foretager flydendegørelse af naturgas eller import, losning og forgasning af LNG og er ansvarlig for driften af en LNG-facilitet
- 13) »system«: alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter og/eller lagerfaciliteter, som ejes og/eller drives af en naturgasvirksomhed, herunder linepack og virksomhedens eller tilknyttede virksomheders tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG

- 14) »hjælpefunktioner«: alle funktioner, der er nødvendige for adgang til og drift af transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter og/eller lagerfaciliteter, herunder mængdebalancerings- og blandingsanlæg samt anlæg til injicering af inerte gasser, men ikke faciliteter, der udelukkende er forbeholdt transmissionssystemoperatører, således at de kan udføre deres hverv
- 15) »linepack«: oplagring af gas ved kompression i gastransmissions- og distributionssystemer, men ikke faciliteter, der er forbeholdt transmissionssystemoperatører, således at de kan udføre deres hverv
- 16) »sammenkoblet system«: en række systemer, der er indbyrdes forbundne
- 17) »sammenkoblingslinje«: transmissionslinje, som krydser en grænse mellem medlemsstater med det ene formål at forbinde disse medlemsstaters nationale transmissionssystemer
- 18) »direkte linje«: en naturgasrørledning, der supplerer det sammenkoblede system
- 19) »integreret naturgasvirksomhed«: en vertikalt eller horisontalt integreret virksomhed
- 20) »vertikalt integreret virksomhed«: en naturgasvirksomhed eller en gruppe af naturgasvirksomheder, som den samme person eller de samme personer har ret til direkte eller indirekte at udøve kontrol over, og som driver mindst en af følgende former for virksomhed: transmission, distribution, LNG eller oplagring og mindst en af følgende former for virksomhed: produktion af eller forsyning med naturgas
- 21) »horisontalt integreret virksomhed«: en virksomhed, der driver mindst en af følgende former for virksomhed: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af naturgas, sideløbende med en ikke-naturgasrelateret aktivitet
- 22) »tilknyttet virksomhed«: en tilknyttet virksomhed, som defineret i artikel 41 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 44, stk. 2, litra g)⁽¹²⁾, om konsoliderede regnskaber⁽¹³⁾ og/eller en associeret virksomhed, som defineret i artikel 33, stk. 1, i nævnte direktiv og/eller en virksomhed, som tilhører samme selskabsdeltagere
- 23) »systembruger«: en fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system
- 24) »kunde«: en grossist eller endelig kunde, der køber naturgas, samt en naturgasvirksomhed, der køber naturgas
- 25) »privatkunde«: en kunde, der køber naturgas til eget husholdningsforbrug
- 26) »erhvervskunde«: en kunde, som køber naturgas, der ikke er til brug i egen husholdning
- 27) »endelig kunde«: en kunde, der køber naturgas til eget brug
- 28) »privilegeret kunde«: en kunde, som frit kan købe gas fra en leverandør efter eget valg, jf. artikel 37
- 29) »grossist«: en fysisk eller juridisk person, der køber naturgas med henblik på videresalg inden for eller uden for det system, hvor den pågældende er etableret, bortset fra transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører
- 30) »langtidsplanlægning«: naturgasvirksomheders langsigtede forsyningsplanlægning og planlægning af transportkapacitet med henblik på at tilfredsstille systemets efterspørgsel efter naturgas, diversificere kilderne og sikre forsyninger til kunderne
- 31) »marked under opbygning«: en medlemsstat, hvor den første kommercielle forsyning i henhold til dens første langtidskontrakt om naturgasforsyning har fundet sted for mindre end ti år siden
- 32) »sikkerhed«: såvel sikkerhed med hensyn til naturgasforsyning som teknisk sikkerhed
- 33) »ny infrastruktur«: en infrastruktur, der ikke er fuldt ud etableret senest den 4. august 2003
- 34) »gasforsyningskontrakt«: en kontrakt om levering af naturgas, dog ikke gasderivater
- 35) »gasderivat«: et finansielt instrument som anført i punkt 5, 6 eller 7 i afsnit C i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁴⁾, for så vidt som instrumentet vedrører naturgas

36) »kontrol«: rettigheder, aftaler eller andre midler, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for udøvelse af afgørende indflydelse på en virksomhed, særlig ved:

a) ejendoms- eller brugsret til virksomhedens samlede aktiver eller dele deraf

b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens organer, deres afstemninger eller beslutninger.

KAPITEL II

GENERELLE REGLER FOR, HVORLEDES SEKTOREN SKAL ORGANISERES

Artikel 3

Offentlige serviceforpligtelser og forbrugerbeskyttelse

1. Medlemsstaterne påser på grundlag af deres institutionelle opbygning og under behørig iagttagelse af subsidiaritetsprincippet, at naturgasvirksomheder drives efter dette direktivs principper, jf. dog stk. 2, med henblik på at etablere et konkurrencebaseret, sikkert og miljømæssigt bæredygtigt naturgasmarked. De afstår fra at forskelsbehandle disse virksomheder for så vidt angår såvel rettigheder som forpligtelser.

2. Medlemsstaterne kan under fuld iagttagelse af de relevante bestemmelser i traktaten, særlig artikel 86, ud fra almindelig økonomisk interesse pålægge virksomheder i gassektoren offentlige serviceforpligtelser, som kan omfatte leveringernes sikkerhed, herunder forsyningssikkerhed, regelmæssighed, kvalitet og pris samt miljøbeskyttelse, herunder energieffektivitet, energi fra vedvarende energikilder og klimabeskyttelse. Disse forpligtelser skal være klart definerede, og de skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare, og de skal sikre naturgasvirksomheder i Fællesskabet lige adgang til de nationale forbrugere. I relation til forsyningssikkerhed, energieffektivitet gennem efterspørgselsstyring og opfyldelse af miljømålsætningerne og målene for energi fra vedvarende energikilder, som omhandlet i dette stykke, kan medlemsstaterne indføre langtidsplanlægning, idet de tager hensyn til, at tredjeparter eventuelt ønsker at få adgang til systemet.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte de endelige kunder og sikrer navnlig, at der er passende sikkerhedsforanstaltninger, der beskytter sårbare kunder. I den forbindelse fastlægger hver medlemsstat en definition af begrebet sårbare kunder, som kan henvise til energifattigdom og bl.a. til forbuddet mod afbrydelser af forsyning for disse kunder i kritiske perioder. Medlemsstaterne sikrer, at de rettigheder og forpligtelser, der er knyttet til sårbare kunder, gøres gældende. De træffer navnlig hensigtsmæssige foranstaltninger til at beskytte endelige kunder i fjerntliggende områder, som er tilsluttet gassystemet. Medlemsstaterne kan med henblik herpå udpege en forsyningspligtig leverandør for kunder, der er tilsluttet gassystemet. De sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, især for så vidt angår gennemsigthed i kontraktbetingelser og -vilkår, almindelig information og ordninger for bilæggelse af tvister. Medlemsstaterne sikrer, at privilegerede kunder reelt let kan skifte til en ny leverandør. Med hensyn til i det mindste privatkunder omfatter disse foranstaltninger de tiltag, der omhandles i bilag I.

4. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, f.eks. formulering af nationale energihandlingsplaner, ydelser i de sociale sikringsordninger til sikring af den nødvendige gasforsyning til sårbare kunder eller støtte til forbedringer af energieffektivitet, for at bekæmpe energifattigdom, hvor den konstateres, herunder generelt i forbindelse med fattigdom. Sådanne foranstaltninger må ikke hæmme den effektive åbning af markedet, jf. artikel 37, eller markedets funktion, og Kommissionen underrettes, hvor det er

relevant, herom i overensstemmelse med stk. 11 i nærværende artikel. Denne underretning omfatter ikke foranstaltninger, der træffes inden for den generelle sociale sikringsordning.

5. Medlemsstaterne sikrer, at alle kunder, der er tilsluttet gasnettet, er berettiget til at få leveret deres gas af en leverandør, dog med forbehold af dennes indforståelse, uanset i hvilken medlemsstat den pågældende er registreret som leverandør, så længe leverandøren følger de gældende regler om handel og balancering og er underlagt kravene om forsyningssikkerhed. Med henblik herpå træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de administrative procedurer ikke udgør en hindring for forsyningsselskaber, der allerede er registreret i en anden medlemsstat.

6. Medlemsstaterne sikrer:

- a) at ændringen gennemføres af de(n) pågældende operatør(er) inden for tre uger, hvis en kunde, der overholder kontraktbestemmelserne, ønsker at skifte leverandør, og
- b) at kunder har ret til at modtage alle relevante forbrugsdata.

Medlemsstaterne sikrer, at de i første afsnit, litra a) og b), omhandlede rettigheder gælder for alle kunder på et ikke-diskriminerende grundlag, hvad angår omkostninger, indsats eller tid.

7. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at opfylde målsætningerne for social og økonomisk samhørighed og miljøbeskyttelse, herunder eventuelt midler til bekæmpelse af klimaændringer, samt forsyningssikkerhed. Sådanne foranstaltninger kan især omfatte passende økonomiske incitament, eventuelt ved at benytte alle eksisterende ordninger i medlemsstaterne og i Fællesskabet til vedligeholdelse og etablering af den nødvendige netinfrastruktur, herunder sammenkoblingskapacitet.

8. For at fremme energieffektiviteten henstiller medlemsstaterne eller, hvis en medlemsstat har fastsat dette, den regulerende myndighed kraftigt til, at naturgasvirksomhederne optimerer gasforbruget, f.eks. ved at yde energistyringstjenester, udvikle innovative prismodeller eller intelligente målesystemer eller intelligente net, når det er relevant.

9. Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes fælles kontaktpunkter, hvor forbrugerne kan indhente alle nødvendige oplysninger om deres rettigheder, gældende lovgivning og de tilgængelige tvistbilægelsesmuligheder i tilfælde af tvister. Sådanne kontaktpunkter kan være en del af de almindelige forbrugeroplysningsinstanser.

Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes en uafhængig klageinstans, såsom en energiombudsmand eller et forbrugerorgan, med henblik på at sikre effektiv behandling af indbragte klager og udenretslig tvistbilægelse.

10. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 4 på distribution, for så vidt anvendelsen af disse bestemmelser retligt eller faktisk ville hindre opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt naturgasvirksomheder under hensyn til almen økonomisk interesse, og for så vidt angår udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse. I henhold til dette direktiv og til traktatens artikel 86 omfatter Fællesskabets interesse bl.a. konkurrence i forbindelse med privilegerede kunder.

11. Medlemsstaterne underretter efter gennemførelsen af dette direktiv Kommissionen om alle de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at opfylde offentlige serviceforpligtelser, herunder forbrugerbeskyttelse og miljøbeskyttelse, og deres mulige virkninger på den nationale og internationale konkurrence, uanset om sådanne foranstaltninger kræver en undtagelse fra dette direktiv. De underretter derefter hvert andet år Kommissionen om enhver ændring, der foretages i sådanne foranstaltninger, uanset om sådanne foranstaltninger kræver en undtagelse fra dette direktiv.

12. Kommissionen forelægger i samråd med de berørte parter, herunder medlemsstaterne, de nationale regulerende myndigheder, forbrugerorganisationer og naturgasvirksomhederne, en klar og kortfattet tjekliste for energiforbrugere med praktiske oplysninger om energiforbrugernes rettigheder. Medlemsstaterne sikrer, at gasleverandører eller distributionssystemoperatører i samarbejde med de regulerende myndigheder tager de nødvendige skridt til at sende en kopi af tjeklisten for energiforbrugere til alle deres kunder og sikre, at den er offentligt tilgængelig.

Artikel 4

Godkendelsesprocedure

1. I tilfælde, hvor der stilles krav om godkendelse (f.eks. bevilling, tilladelse, koncession, samtykke eller godkendelse) til at etablere eller drive naturgasfaciliteter, udsteder medlemsstaterne eller den kompetente myndighed, som de udpeger hertil, i overensstemmelse med stk. 2-4 godkendelse til at etablere og/eller drive sådanne faciliteter, rørledninger og tilhørende udstyr på deres område. Medlemsstaterne eller den kompetente myndighed, som de udpeger hertil, kan også på samme grundlag udstede godkendelse til at levere naturgas samt godkendelse til grossister.

2. Anvender medlemsstaterne en godkendelsesordning, fastsætter de objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som skal opfyldes af den virksomhed, der ansøger om godkendelse til at etablere og/eller drive naturgasfaciliteter, eller som ansøger om godkendelse til at levere naturgas. De ikke-diskriminerende kriterier og procedurerne for udstedelse af godkendelser offentliggøres. Medlemsstaterne sikrer, at der i procedurerne for udstedelse af autorisation til faciliteter, rørledninger og dertilhørende nødvendigt udstyr tages højde for projektets betydning for det indre marked for naturgas.

3. Medlemsstaterne påser, at begrundelsen for at afslå en ansøgning om godkendelse er objektiv og ikke-diskriminerende, og at den meddeles ansøgeren. Begrundelsen for et sådant afslag meddeles Kommissionen til orientering. Medlemsstaterne indfører en procedure, hvorefter ansøgeren kan indbringe en klage over afslaget.

4. Med henblik på udbygning af nyforsynede områder og en effektiv drift i almindelighed kan medlemsstaterne med forbehold af artikel 38 afslå yderligere godkendelser til at etablere og drive distributionsrørledningsnet i et bestemt område, hvis der allerede er etableret eller er planer om at etablere sådanne rørledningsnet i det pågældende område, og hvis den eksisterende eller foreslåede kapacitet ikke er opbrugt.

Artikel 5

Overvågning af forsyningssikkerheden

Medlemsstaterne sikrer overvågningen af forsyningssikkerheden. Hvis medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, kan de overdrage denne opgave til de i artikel 39, stk. 1, omhandlede regulerende myndigheder. Sådant overvågning omfatter navnlig udbuds/efterspørgselsbalancen på det nationale marked, den forventede fremtidige efterspørgsel og det disponible udbud, den påtænkte supplerende kapacitet, der er under planlægning eller etablering, og nettenes kvalitet og vedligeholdelsesniveau samt foranstaltninger til dækning af perioder med særlig høj efterspørgsel og til afhjælpning af bortfald af forsyninger fra en eller flere leverandører. De kompetente myndigheder offentliggør senest den 31. juli hvert år en rapport, der angiver resultaterne af overvågningen af disse forhold samt eventuelle trufne eller påtænkte foranstaltninger i forbindelse hermed, og sender omgående denne rapport til Kommissionen.

Artikel 6

Regional solidaritet

1. For at varetage forsyningssikkerheden på det indre marked for naturgas samarbejder medlemsstaterne for at fremme den regionale og bilaterale solidaritet.
2. Samarbejdet omfatter situationer, der på kort sigt fører til eller sandsynligvis vil føre til en alvorlig forsyningsafbrydelse, der påvirker en medlemsstat. Det omfatter:
  - a) samordning af nationale beredskabsforanstaltninger, jf. artikel 8 i Rådets direktiv 2004/67/EF af 26. april 2004 om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden⁽¹⁵⁾
  - b) identifikation og om nødvendigt udbygning eller opgradering af sammenkoblinger i elektricitets- og naturgasnettet, og
  - c) forudsætninger og praktiske foranstaltninger for gensidig bistand.
3. Kommissionen og de øvrige medlemsstater holdes underrettet om dette samarbejde.
4. Kommissionen kan vedtage retningslinjer for regionalt samarbejde i en solidarisk ånd. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 51, stk. 3.

Artikel 7

Fremme af det regionale samarbejde

1. Medlemsstaterne såvel som de regulerende myndigheder samarbejder med hinanden om at integrere deres nationale markeder på et eller flere regionale planer som et første skridt hen imod et fuldt liberaliseret indre marked. De regulerende myndigheder, hvis medlemsstaterne har fastsat dette, eller medlemsstaterne fremmer og letter navnlig samarbejdet på regionalt plan mellem transmissionsoperatører bl.a. om grænseoverskridende forhold med henblik på at skabe et konkurrencedygtigt indre marked for naturgas, stræber efter at opnå ensartethed i deres retlige, administrative og tekniske rammer og letter integrationen af de isolerede gasøer, der fortsat eksisterer i Fællesskabet. De geografiske områder, der er omfattet af dette regionale samarbejde, omfatter de geografiske områder, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 715/2009. Dette samarbejde kan omfatte andre geografiske områder.
2. Agenturet samarbejder med de nationale regulerende myndigheder og transmissionssystemoperatører for at sikre, at reguleringsordningerne i de forskellige regioner er forenelige med det sigte at skabe et konkurrencebaseret indre marked for naturgas. Hvor der efter agenturets opfattelse er behov for bindende regler for et sådant samarbejde, fremsætter det passende anbefalinger.
3. Medlemsstaterne sikrer ved gennemførelse af dette direktiv, at transmissionssystemoperatørerne har et eller flere integrerede systemer på regionalt plan, som omfatter to eller flere medlemsstater med henblik på allokering af kapacitet og kontrol af nettets sikkerhed.
4. Såfremt vertikalt integrerede transmissionssystemoperatører deltager i en fælles virksomhed, der er oprettet for at gennemføre et sådant samarbejde, opstiller og gennemfører den fælles virksomhed et overvågningsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at diskriminerende og konkurrencebegrænsende adfærd er udelukket. Dette overvågningsprogram fastlægger de ansattes specifikke forpligtelser for at opfylde målet om udelukkelse af diskriminerende og konkurrencebegrænsende adfærd. Det skal godkendes af agenturet. Overvågningsprogrammet kontrolleres uafhængigt af de overvågningsansvarlige hos de vertikalt integrerede transmissionssystemoperatører.

Artikel 8

Tekniske forskrifter

De regulerende myndigheder, hvis medlemsstaterne har fastsat dette, eller medlemsstaterne påser, at der defineres tekniske sikkerhedskriterier, og at der udarbejdes og offentliggøres tekniske forskrifter, der fastlægger de mindstekrav med hensyn til konstruktion og drift, som LNG-faciliteter, lagerfaciliteter, andre transmissions- eller distributionssystemer og direkte linjer skal opfylde for at kunne blive tilsluttet systemet. Disse tekniske forskrifter skal sikre systemernes interoperabilitet, og de skal være objektive og ikke-diskriminerende. Agenturet kan fremsætte passende anbefalinger med henblik på at opnå overensstemmelse med disse forskrifter, hvis det er relevant. Disse forskrifter meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informations-samfundets tjenester⁽¹⁶⁾.

KAPITEL III

TRANSMISSION, OPLAGRING OG LNG

Artikel 9

Adskillelse af transmissionssystemer og transmissionssystemoperatører

1. Medlemsstaterne sikrer følgende fra den 3. marts 2012:

- a) hver virksomhed, der ejer et transmissionssystem, optræder som transmissionssystemoperatør
- b) den eller de samme personer har ikke ret til:
  - i) direkte eller indirekte at udøve kontrol over en virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, og samtidig direkte eller indirekte at udøve kontrol over eller udøve rettigheder over en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem, eller
  - ii) direkte eller indirekte at udøve kontrol over en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem og samtidig direkte eller indirekte at udøve kontrol over eller udøve rettigheder over en virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver
- c) den eller de samme personer har ikke ret til at udpege medlemmer af tilsynsorganet, bestyrelsen eller andre organer, der repræsenterer virksomheden juridisk, for en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem, og samtidig direkte eller indirekte at udøve kontrol over eller udøve rettigheder over en virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, og
- d) den samme person har ikke ret til at være medlem af tilsynsorganet, bestyrelsen eller andre organer, der repræsenterer virksomheden juridisk, for både en virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, og en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem.

2. De rettigheder, der henvises til i stk. 1, litra b) og c), omfatter bl.a.:

- a) beføjelsen til at udøve stemmerettigheder
- b) beføjelsen til at udpege medlemmer til tilsynsorganet, bestyrelsen eller andre organer, der repræsenterer virksomheden juridisk, eller
- c) besiddelsen af en aktiemajoritet.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), omfatter udtrykket »virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver« det tilsvarende udtryk i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽¹⁷⁾ og udtrykkene »transmissionssystemoperatør« og »transmissionssystem« omfatter de tilsvarende udtryk i dette direktiv.

4. Medlemsstaterne kan gøre undtagelser fra stk. 1, litra b) og c), indtil den 3. marts 2013, forudsat at transmissionssystemoperatørerne ikke er en del af en vertikalt integreret virksomhed.
5. Forpligtelsen i stk. 1, litra a), anses for opfyldt, hvis to eller flere virksomheder, der ejer transmissionssystemer, har oprettet et joint venture, der fungerer som transmissionssystemoperatør i to eller flere medlemsstater for de pågældende transmissionssystemer. Ingen anden virksomhed kan være en del af dette joint venture, medmindre den er blevet godkendt som uafhængig systemoperatør i henhold til artikel 14 eller som uafhængig transmissionsoperatør med henblik på kapitel IV.
6. Hvis den person, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), er identisk med medlemsstaten eller et andet offentligt organ, anses to separate offentlige organer, der udøver kontrol over på den ene side en transmissionssystemoperatør eller et transmissionssystem og på den anden side over en virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, i forbindelse med gennemførelsen af denne artikel ikke for at være den eller de samme personer.
7. Medlemsstaterne sørger for, at hverken forretningsmæssigt følsomme oplysninger, jf. artikel 16, som en transmissionssystemoperatør, der har været en del af en vertikalt integreret virksomhed, ligger inde med, eller en sådan transmissionssystemoperatørs personale, overføres til virksomheder, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver.
8. Hvis transmissionssystemet den 3. september 2009 tilhører en vertikalt integreret virksomhed, kan en medlemsstat bestemme ikke at anvende stk. 1.
I så tilfælde skal den pågældende medlemsstat:
  - a) enten udpege en uafhængig systemoperatør i henhold til artikel 14 eller
  - b) overholde bestemmelserne i kapitel IV.
9. Hvis transmissionssystemet den 3. september 2009 tilhører en vertikalt integreret virksomhed, og der er indført ordninger, der sikrer transmissionssystemoperatørens uafhængighed mere effektivt end bestemmelserne i kapitel IV, kan en medlemsstat beslutte ikke at anvende stk. 1.
10. Før en virksomhed godkendes og udpeges som transmissionssystemoperatør i henhold til denne artikels stk. 9, skal den certificeres efter procedurerne i dette direktivs artikel 10, stk. 4, 5 og 6, og i artikel 3 i forordning (EF) nr. 715/2009, hvorefter Kommissionen skal kontrollere, at de indførte ordninger klart sikrer transmissionssystemoperatørens uafhængighed mere effektivt end bestemmelserne i kapitel IV.
11. Vertikalt integrerede virksomheder, der ejer et transmissionssystem, må under ingen omstændigheder hindres i at tage skridt til at opfylde stk. 1.
12. Virksomheder, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, må under ingen omstændigheder direkte eller indirekte kunne overtage kontrollen med eller udøve rettigheder over adskilte transmissionssystemoperatører i medlemsstater, der anvender stk. 1.

Artikel 10

Udpegning og certificering af transmissionssystemoperatører

1. Før en virksomhed godkendes og udpeges som transmissionssystemoperatør, skal den certificeres i henhold til procedurerne i denne artikels stk. 4, 5 og 6 og i artikel 3 i forordning (EF) nr. 715/2009.
2. Virksomheder, der ejer et transmissionssystem, og som den nationale regulerende myndighed har certificeret efter nedenstående certificeringsprocedure, fordi det opfylder kravene i artikel 9, godkendes

og udpeges af medlemsstaterne som transmissionssystemoperatører. Udpegning af transmissionssystemoperatører meddeles Kommissionen og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Transmissionssystemoperatører underretter den regulerende myndighed om enhver planlagt transaktion, der kan betyde, at deres overholdelse af kravene i artikel 9 må tages op til fornyet vurdering.

4. De regulerende myndigheder overvåger, at transmissionssystemoperatørerne til stadighed opfylder kravene i artikel 9. De indleder en certificeringsprocedure for at sikre overholdelsen:

- a) når de modtager en underretning fra transmissionssystemoperatøren i medfør af stk. 3
- b) på eget initiativ, når de har viden om, at en planlagt ændring i rettigheder eller indflydelse over transmissionssystemejere eller transmissionssystemoperatører kan føre til overtrædelse af artikel 9, eller når de har grund til at tro, at der kan være forekommet en sådan overtrædelse, eller
- c) efter en begrundet anmodning fra Kommissionen.

5. De regulerende myndigheder træffer afgørelse om certificering af en transmissionssystemoperatør senest fire måneder efter modtagelsen af transmissionssystemoperatørens underretning eller efter datoen for Kommissionens anmodning. Ved udløbet af denne periode anses certificeringen for udstedt. Den regulerende myndigheds udtrykkelige eller stiltiende afgørelse får først virkning, efter at proceduren i stk. 6 er afsluttet.

6. Den regulerende myndighed tilsender straks Kommissionen underretning om den udtrykkelige eller stiltiende afgørelse om certificering af en transmissionssystemoperatør sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen. Kommissionen træffer afgørelse efter proceduren i artikel 3 i forordning (EF) nr. 715/2009.

7. De regulerende myndigheder og Kommissionen kan fra transmissionssystemoperatører og virksomheder, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, udbede sig enhver oplysning, der er relevant for varetagelsen af deres opgaver i medfør af denne artikel.

8. De regulerende myndigheder og Kommissionen behandler forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt.

Artikel 11

Certificering for så vidt angår tredjelande

1. Hvis en transmissionssystemejer eller transmissionssystemoperatør, der kontrolleres af en eller flere personer fra et eller flere tredjelande, ansøger om certificering, underretter den regulerende myndighed Kommissionen.

Den regulerende myndighed giver omgående Kommissionen meddelelse om situationer, der vil medføre, at en eller flere personer fra et eller flere tredjelande erhverver kontrol over transmissionssystemet eller en transmissionssystemoperatør.

2. Transmissionssystemoperatøren giver den regulerende myndighed meddelelse om situationer, der vil medføre, at en eller flere personer fra et eller flere tredjelande erhverver kontrol over transmissionssystemet eller en transmissionssystemoperatør.

3. Den regulerende myndighed vedtager et udkast til afgørelse om certificering af en transmissionssystemoperatør senest fire måneder efter modtagelsen af transmissionssystemoperatørens underretning. Den afviser certificering, hvis det ikke er påvist:

- a) at den pågældende enhed overholder kravene i artikel 9, og

b) over for den regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed, som medlemsstaten har udpeget, at udstedelsen af certificeringen ikke vil være til risiko for medlemsstatens og Fællesskabets energiforsyningsikkerhed. Den regulerende myndighed eller anden kompetente myndighed, der er udpeget, tager ved behandlingen af dette spørgsmål hensyn til:

i) Fællesskabets rettigheder og forpligtelser i forhold til det pågældende tredjeland i henhold til international ret, herunder enhver aftale, der er indgået med et eller flere tredjelande, som Fællesskabet deltager i, og som omhandler spørgsmål om energiforsyningsikkerhed

ii) medlemsstatens rettigheder og forpligtelser i forhold til det pågældende tredjeland i henhold til aftaler, der er indgået med landet, forudsat at de er i overensstemmelse med fællesskabsretten, og

iii) andre specifikke kendsgerninger og omstændigheder vedrørende sagen og det pågældende tredjeland.

4. Den regulerende myndighed underretter straks Kommissionen om sin afgørelse sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen.

5. Medlemsstaterne fastsætter, at den regulerende myndighed og/eller den udpegede kompetente myndighed, der er nævnt i stk. 3, litra b), inden den regulerende myndighed træffer afgørelse om certificering, anmoder Kommissionen om en udtalelse om, hvorvidt:

- a) den pågældende enhed overholder kravene i artikel 9 og
- b) udstedelsen af certificeringen ikke vil være til risiko for Fællesskabets energiforsyningsikkerhed.

6. Kommissionen behandler den anmodning, der er nævnt i stk. 5, straks ved modtagelsen. Den afgiver senest to måneder efter at have modtaget anmodningen udtalelse til den nationale regulerende myndighed eller, hvis anmodningen blev fremsat af den udpegede kompetente myndighed, til denne myndighed.

Kommissionen kan ved udarbejdelsen af sin udtalelse anmode om agenturets, den pågældende medlemsstats og interesserede parter synspunkter. Anmoder Kommissionen herom forlænges perioden på to måneder med to yderligere måneder.

Hvis der ikke inden for den periode, der er nævnt i første og andet afsnit, foreligger en udtalelse fra Kommissionen, anses Kommissionen for ikke at rejse indsigelser mod den regulerende myndigheds afgørelse.

7. Ved vurderingen af, om kontrol udøvet af en eller flere personer fra et eller flere tredjelande vil være til risiko for Fællesskabets energiforsyningsikkerhed, tager Kommissionen hensyn til:

- a) de specifikke kendsgerninger vedrørende sagen og det eller de pågældende tredjelande, og
- b) Fællesskabets rettigheder og forpligtelser over for dette tredjeland i henhold til international ret, herunder en aftale, der er indgået med et eller flere tredjelande, som Fællesskabet deltager i, og som omhandler spørgsmål om forsyningsikkerhed.

8. Den nationale regulerende myndighed træffer senest to måneder efter udløbet af den periode, der er nævnt i stk. 6, endelig afgørelse om certificering. Den nationale regulerende myndighed tager, når den træffer endelig afgørelse om certificering, videst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse. Medlemsstaterne har under alle omstændigheder ret til at afvise certificering, hvis udstedelsen af certificeringen vil være til risiko for medlemsstatens energiforsyningsikkerhed eller en anden medlemsstats energiforsyningsikkerhed. Hvis medlemsstaten har udpeget en anden kompetent myndighed til at vurdere stk.

3, litra b), kan den kræve, at den nationale regulerende myndighed træffer sin endelige afgørelse i overensstemmelse med denne kompetente myndigheds vurdering. Den regulerende myndigheds endelige afgørelse og Kommissionens udtalelse offentliggøres sammen. Hvis den endelige afgørelse afviger fra Kommissionens udtalelse, udarbejder og offentliggør den berørte medlemsstat sammen med denne afgørelse en begrundelse for afgørelsen.

9. Intet i denne artikel anfægter medlemsstaternes ret til at udøve national lovpligtig kontrol i overensstemmelse med fællesskabsretten for at tilgodese legitime hensyn til den offentlige sikkerhed.

10. Kommissionen kan vedtage retningslinjer med nærmere procedureregler for anvendelsen af denne artikel. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 51, stk. 3.

11. Denne artikel, bortset fra stk. 3, litra a), finder også anvendelse på medlemsstater, der er genstand for en undtagelse i henhold til artikel 49.

Artikel 12

Udpegning af lager- og LNG-systemoperatører

For en periode, der fastsættes af medlemsstaterne under hensyn til effektivitet og økonomisk balance, skal medlemsstaterne udpege eller anmode de naturgasvirksomheder, som ejer lager- eller LNG-faciliteter, om at udpege en eller flere lager- og LNG-systemoperatører.

Artikel 13

Transmissions-, lager- og/eller LNG-systemoperatørernes opgaver

1. Den enkelte transmissions-, lager- og/eller LNG-systemoperatør:
  - a) driver, vedligeholder og udbygger på almindelige økonomiske vilkår sikre, pålidelige og effektive transmissions-, lager- og/eller LNG-faciliteter for at sikre et åbent marked under behørig hensyntagen til miljøet og sikrer, at der er passende midler til rådighed til at opfylde serviceforpligtelserne
  - b) må ikke forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige tilknyttede selskaber
  - c) skal meddele andre transmissionssystemoperatører, lagersystemoperatører, LNG-systemoperatører og/eller distributionssystemoperatører tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at transport og oplagring af naturgas kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system, og
  - d) forsyner systembrugerne med de oplysninger, de behøver for at få effektiv systemadgang.
2. De enkelte transmissionssystemoperatører opbygger tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet til at integrere den europæiske transmissionsinfrastruktur under hensyntagen til alle økonomisk rimelige og teknisk mulige efterspørgsler på kapacitet og til forsyningssikkerheden for gas.
3. De regler for balancering af gastransmissionssystemet, som transmissionssystemoperatørerne fastlægger, skal være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende, og det samme gælder reglerne for systembrugernes betaling for brug af deres net i forbindelse med energiubalance. Vilkår og betingelser, herunder regler og tariffer, for transmissionssystemoperatørers ydelse af de pågældende tjenester fastsættes efter en metode, der er forenelig med artikel 41, stk. 6, på en ikke-diskriminerende måde, der afspejler omkostningerne, og de skal offentliggøres.

4. De regulerende myndigheder, når medlemsstater har bestemt dette, eller medlemsstaterne kan kræve, at transmissionssystemoperatører opfylder mindstenormer med hensyn til vedligeholdelse og udvikling af transmissionssystemet, herunder sammenkoblingskapacitet.

5. Transmissionssystemoperatører anvender gennemsigtige, ikke-diskriminerende og markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, de anvender til at udføre deres hverv.

Artikel 14

Uafhængige systemoperatører

1. Hvis transmissionssystemet den 3. september 2009 tilhører en vertikalt integreret virksomhed, kan medlemsstaterne bestemme ikke at anvende artikel 9, stk. 1, og udpege en uafhængig systemoperatør på forslag af transmissionssystemejereren. Denne udpegning skal godkendes af Kommissionen.

2. Medlemsstaterne må kun godkende og udpege en uafhængig systemoperatør, når:

- a) ansøgeren om operatørstatus har påvist, at han overholder kravene i artikel 9, stk. 1, litra b), c) og d)
- b) ansøgeren om operatørstatus, har påvist, at han råder over de nødvendige finansielle, tekniske, fysiske og menneskelige ressourcer til at varetage opgaverne i artikel 13
- c) ansøgeren om operatørstatus har forpligtet sig til at overholde en ti-årig netudviklingsplan, som den regulerende myndighed overvåger
- d) transmissionssystemejereren har påvist sin evne til at opfylde sine forpligtelser efter stk. 5. Med dette formål skal han forelægge alle udkast til kontraktlige ordninger med den ansøgende virksomhed og enhver anden relevant enhed, og
- e) ansøgeren om operatørstatus har påvist sin evne til at opfylde sine forpligtelser efter forordning (EF) nr. 715/2009, herunder samarbejde med transmissionssystemoperatører på europæisk og regionalt plan.

3. Virksomheder, som den nationale regulerende myndighed har certificeret, fordi de opfylder kravene i artikel 11 og denne artikels stk. 2, godkendes og udpeges som uafhængige systemoperatører af medlemsstaterne. Certificeringsproceduren i enten dette direktivs artikel 10 og i artikel 3 i forordning (EF) nr. 715/2009 eller i artikel 11 i dette direktiv finder anvendelse.

4. Hver uafhængig systemoperatør er ansvarlig for indrømmelse og forvaltning af tredjepartsadgang, herunder inddrivelse af afgifter for netadgang og overbelastningsafgifter, for drift, vedligeholdelse og udbygning af transmissionssystemet samt for gennem investeringsplanlægning at sikre, at systemet kan opfylde en rimelig efterspørgsel på lang sigt. Under udbygningen af transmissionssystemet er den uafhængige systemoperatør ansvarlig for planlægning (herunder godkendelsesproceduren), anlæggelse og ibrugtagning af det nye infrastrukturanlæg. Under udførelsen af denne opgave optræder den uafhængige systemoperatør som transmissionssystemoperatør i overensstemmelse med dette kapitel. Transmissionssystemejereren må ikke stå som ansvarlig for indrømmelse og forvaltning af tredjepartsadgang og heller ikke for investeringsplanlægning.

5. Når der er udpeget en uafhængig systemoperatør, skal transmissionssystemejereren:

- a) bistå og samarbejde på alle relevante måder med den uafhængige systemoperatør om udførelsen af dennes opgaver og herunder navnlig stille alle relevante oplysninger til rådighed
- b) finansiere de investeringer, som den uafhængige systemoperatør har truffet afgørelse om, og som er godkendt af den regulerende myndighed, eller samtykke i, at de finansieres af eventuelle interesserede parter, herunder den uafhængige systemoperatør. De relevante finansieringsordninger skal forelægges den regulerende myndighed til godkendelse. Inden denne godkendelse

rådfører den regulerende myndighed sig med transmissionssystemejeren og med andre interesserede parter

- c) tilvejebringe midler til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med netaktiverne, bortset fra det ansvar, der vedrører den uafhængige systemoperatørs opgaver, og
- d) tilvejebringe garantier, som letter finansieringen af eventuelle udvidelser af nettet, dog ikke af investeringer, hvor han i medfør af litra b) har givet sit samtykke til, at de finansieres af en interesseret part, herunder den uafhængige systemoperatør.

6. Den relevante nationale konkurrencemyndighed tildeles alle relevante beføjelser til i tæt samarbejde med den regulerende myndighed at føre effektivt tilsyn med, at transmissionssystemejeren opfylder sine forpligtelser efter stk. 5.

Artikel 15

Adskillelse af transmissionssystemejer og lagersystemoperatør

1. I tilfælde, hvor der er udpeget en uafhængig systemoperatør, skal en transmissionssystemejer og en lagersystemoperatør, der er en del af en vertikalt integreret virksomhed, i det mindste være uafhængige, hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, af andre aktiviteter, der ikke vedrører transmission, distribution og oplagring.

Denne artikel finder kun anvendelse på lagerfaciliteter, der teknisk og/eller økonomisk er nødvendige for effektiv systemadgang med henblik på forsyning af kunderne, jf. artikel 33.

2. For at sikre transmissionssystemejerens og lagersystemoperatørens uafhængighed, jf. stk. 1, gælder følgende minimumskriterier:

- a) personer, der har ansvaret for ledelsen af transmissionssystemejeren og lagersystemoperatøren, må ikke indgå i virksomhedsstrukturer inden for den integrerede naturgasvirksomhed, der direkte eller indirekte har ansvaret for den daglige drift af naturgasproduktion og -forsyning
- b) der skal træffes passende foranstaltninger for at sikre, at de erhvervsmæssige interesser, som de ansvarlige for ledelsen af transmissionssystemejeren og lagersystemoperatøren måtte have, tages i betragtning på en sådan måde, at de kan handle uafhængigt
- c) lagersystemoperatøren skal have reel beslutningskompetence uafhængigt af den integrerede naturgasvirksomhed for så vidt angår de aktiver, der er nødvendige for at drive, vedligeholde eller udbygge lagerfaciliteterne. Dette bør ikke hindre, at der kan eksistere passende samordningsmekanismer, der sikrer, at modervirksomhedens økonomiske og ledelsesmæssige tilsynsrettigheder med hensyn til udbyttet, der er indirekte reguleret i henhold til artikel 41, stk. 6, af midler investeret i en dattervirksomhed tilgodeses. Navnlig skal moderselskabet kunne godkende lagersystemoperatørens årlige finansieringsplan eller et tilsvarende instrument og sætte samlede grænser for datterselskabets gældssætning. Modervirksomheden kan ikke give instrukser om den daglige drift eller om individuelle afgørelser om oprettelse eller opgradering af lagerfaciliteter, som ikke går ud over beløbene i den godkendte finansieringsplan eller i et tilsvarende instrument, og
- d) transmissionssystemejeren og lagersystemoperatøren skal opstille et overvågningsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket, samt sikre, at dets overholdelse kontrolleres på passende måde. Overvågningsprogrammet skal fastlægge de ansattes specifikke forpligtelser for at opfylde disse mål. En årsrapport med en beskrivelse af de trufne foranstaltninger forelægges af den person eller det organ, der over for den regulerende myndighed er ansvarlig for at kontrollere overvågningsprogrammet, og denne årsrapport offentliggøres.

3. Kommissionen kan vedtage retningslinjer for at sikre, at transmissionssystemejeren og lagersystemoperatøren fuldt og effektivt efterlever denne artikels stk. 2. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 51, stk. 3.

Artikel 16

Transmissionssystemoperatørers og transmissionssystemejeres tavshedspligt

1. Med forbehold af artikel 30 eller anden lovbestemt pligt til at videregive oplysninger har den enkelte transmissions-, lager- og/eller LNG-systemoperatør og den enkelte transmissionssystemejer tavshedspligt om forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som de modtager i forbindelse med udøvelsen af deres aktiviteter, og skal forhindre, at oplysninger om egne aktiviteter, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige, bliver videregivet på en diskriminerende måde. Navnlig må der ikke videregives forretningsmæssigt følsomme oplysninger til de øvrige dele af virksomheden, medmindre det er nødvendigt for gennemførelsen af en forretningstransaktion. For at sikre fuld overholdelse af reglerne om informationsadskillelse sikrer medlemsstaterne, at transmissionssystemejeren, herunder distributionssystemoperatøren i tilfælde af en operatør af et kombineret system, og den resterende del af virksomheden ikke anvender fælles tjenester, som f.eks. fælles juridiske tjenester, bortset fra rent administrative eller it-tekniske funktioner.

2. Transmissions-, lager- og/eller LNG-systemoperatører må ikke i forbindelse med tilknyttede virksomheders køb og salg af naturgas misbruge forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som er modtaget fra tredjepart i forbindelse med tildeling af eller forhandling om adgang til systemet.

3. Oplysninger, der er nødvendige for den effektive konkurrence og et velfungerende marked, offentliggøres. Denne forpligtelse berører ikke sikring af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

KAPITEL IV

UAFHÆNGIGE TRANSMISSIONSOPERATØRER

Artikel 17

Aktiver, udstyr, personale og identitet

1. Transmissionssystemoperatører skal være udstyret med alle de menneskelige, tekniske, fysiske og finansielle ressourcer, der er nødvendige, for at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til dette direktiv og varetage gastransmissionsaktiviteten, navnlig:

- a) de aktiver, der er nødvendige for gastransmissionsaktiviteten, herunder transmissionssystemet, skal være ejet af transmissionssystemoperatøren
- b) det personale, der er nødvendigt for gastransmissionsaktiviteten, herunder udførelse af alle virksomhedens opgaver, skal være ansat af transmissionssystemoperatøren
- c) leasing af personale og levering af tjenester til og fra andre dele af den vertikalt integrerede virksomhed er forbudt. Transmissionssystemoperatøren kan dog levere tjenester til den vertikalt integrerede virksomhed, når blot:

i) leveringen af disse tjenester ikke diskriminerer systembrugerne, er tilgængelig for alle systembrugere på samme vilkår og betingelser og ikke begrænser, forvrider eller hindrer konkurrence i produktions- eller forsyningsleddet, og

ii) vilkår og betingelser for levering af disse tjenester er godkendt af den regulerende myndighed

- d) med forbehold af tilsynsorganets afgørelser i henhold til artikel 20, skal tilstrækkelige finansielle midler til fremtidige investeringsprojekter og/eller til udskiftning af eksisterende aktiver stilles til rådighed for transmissionssystemoperatøren rettidigt af den vertikalt integrerede virksomhed efter passende anmodning fra transmissionssystemoperatøren.
2. Gastransmissionsaktiviteten omfatter mindst følgende opgaver ud over de i artikel 13 anførte:
- a) repræsentation af transmissionssystemoperatøren og kontakter til tredjeparter og de regulerende myndigheder
  - b) repræsentation af transmissionssystemoperatøren inden for det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas («ENTSO for gas«)
  - c) indrømmelse og forvaltning af tredjepartsadgang uden at forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere
  - d) opkrævning af alle afgifter i forbindelse med transmissionssystemet, herunder netadgangsafgifter, balanceringsafgifter for hjælpefunktioner som f.eks. behandling af gas og indkøb af tjenesteydelser (balanceomkostninger, energi for tab)
  - e) drift, vedligeholdelse og udvikling af et sikkert, effektivt og økonomisk transmissionssystem
  - f) investeringsplanlægning, der sikrer systemets evne til at dække en rimelig efterspørgsel og garantere forsyningssikkerheden på lang sigt
  - g) oprettelse af relevante joint ventures, herunder med en eller flere transmissionssystemoperatører, gasbørser og andre relevante aktører med det formål at udvikle skabelsen af regionale markeder eller at lette liberaliseringsprocessen, og
  - h) alle selskabstjenesteydelser, herunder juridiske tjenester, regnskabsføring og it-tjenester.
3. Transmissionssystemoperatører skal være organiseret i en retlige form som omhandlet i artikel 1 i Rådets direktiv 68/151/EØF ⁽¹⁸⁾.
4. Transmissionssystemoperatøren må ikke i sin selskabsidentitet, kommunikation, brandingstrategier og sine forretningslokaler skabe uklarhed om den særskilte identitet inden for den vertikalt integrerede virksomhed eller dele deraf.
5. Transmissionssystemoperatøren må ikke dele it-systemer eller -udstyr, fysiske rammer eller sikkerhedsadgangssystemer med nogen del af den vertikalt integrerede virksomhed og må ikke anvende samme rådgivere eller eksterne kontrahenter for it-systemer eller -udstyr og sikkerhedsadgangssystemer.
6. Transmissionssystemoperatørernes regnskaber skal revideres af en anden revisor end den, der reviderer den vertikalt integrerede virksomhed eller dele deraf.

Artikel 18

Transmissionssystemoperatørens uafhængighed

1. Med forbehold af tilsynsorganets afgørelser i henhold til artikel 20 skal transmissionssystemoperatøren have:
- a) reel beslutningskompetence uafhængigt af den vertikalt integrerede virksomhed for så vidt angår de aktiver, der er nødvendige for at drive, vedligeholde eller udvikle transmissionssystemet, og
  - b) beføjelse til at rejse kapital på kapitalmarkedet, især ved låntagning og kapitalforøgelse.
2. Transmissionssystemoperatøren skal til enhver tid handle på en sådan måde, at det sikres, at operatøren har de nødvendige ressourcer til at udføre transmissionsaktiviteten korrekt og effektivt samt udvikle og opretholde et effektivt, sikkert og økonomisk transmissionssystem.

3. Dattervirksomheder til den vertikalt integrerede virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, må ikke have nogen direkte eller indirekte kapitalinteresser i transmissionssystemoperatøren. Transmissionssystemoperatøren må hverken direkte eller indirekte have kapitalinteresser i nogen dattervirksomhed til den vertikalt integrerede virksomhed, der varetager produktions- eller forsyningsopgaver, eller modtage udbytte eller andre finansielle fordele fra denne dattervirksomhed.
4. Transmissionssystemoperatørens overordnede ledelsesstruktur og selskabsvedtægter skal sikre transmissionssystemoperatørens faktiske uafhængighed i overensstemmelse med dette kapitel. Den vertikalt integrerede virksomhed må ikke direkte eller indirekte bestemme transmissionssystemoperatørens konkurrencemæssige adfærd i relation til transmissionssystemoperatørens daglige aktiviteter og forvaltning af nettet eller i relation til de aktiviteter, der er nødvendige for udarbejdelsen af den ti-årige netudviklingsplan i henhold til artikel 22.
5. I forbindelse med udførelsen af deres opgaver i henhold til dette direktivs artikel 13 og artikel 17, stk. 2, og ved overholdelsen af artikel 13, stk. 1, artikel 14, stk. 1, litra a), artikel 16, stk. 2, 3 og 5, artikel 18, stk. 6, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 715/2009 må transmissionssystemoperatører ikke diskriminere mod forskellige personer eller enheder og ikke begrænse, forvride eller hindre konkurrence i produktions- eller forsyningsleddet.
6. Eventuelle kommercielle og finansielle forbindelser mellem den vertikalt integrerede virksomhed og transmissionssystemoperatøren, herunder lån fra transmissionssystemoperatøren til den vertikalt integrerede virksomhed, skal være i overensstemmelse med markedsvilkårene. Transmissionssystemoperatøren skal opbevare udførlig dokumentation for sådanne kommercielle og finansielle forbindelser og på anmodning stille dem til rådighed for den regulerende myndighed.
7. Transmissionssystemoperatøren skal forelægge alle kommercielle og finansielle aftaler med den vertikalt integrerede virksomhed for den regulerende myndighed til godkendelse.
8. Transmissionssystemoperatøren skal underrette den regulerende myndighed om de finansielle midler, jf. artikel 17, stk. 1, litra d), der er til rådighed til fremtidige investeringsprojekter og/eller til udskiftning af eksisterende aktiver.
9. Den vertikalt integrerede virksomhed skal afstå fra enhver handling, der hindrer transmissionssystemoperatøren i at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette kapitel eller er til skade for opfyldelsen, og må ikke kræve, at transmissionssystemoperatøren skal anmode den vertikalt integrerede virksomhed om tilladelse i forbindelse med opfyldelsen af disse forpligtelser.
10. En virksomhed, som af den regulerende myndighed er certificeret efter kravene i dette kapitel, skal godkendes og udpeges som transmissionssystemoperatør af den berørte medlemsstat. Certificeringsproceduren i enten dette direktivs artikel 10 og artikel 3 i forordning (EF) nr. 715/2009 eller i dette direktivs artikel 11 anvendes.

Artikel 19

Transmissionssystemoperatørens personales og ledelses uafhængighed

1. Afgørelser vedrørende udnævnelse og fornyelse, arbejdsvilkår, herunder aflønning, og tjenesteperiodens ophør for de personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens ledelse, og/eller medlemmerne af dennes administrative organer, træffes af transmissionssystemoperatørens tilsynsorgan, der udnævnes i henhold til artikel 20.

2. Fastlæggelsen af og vilkårene for perioden for og varigheden og ophøret af tjenesten for de personer, der af tilsynsorganet er udpeget til udnævnelse eller fornyelse som personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens overordnede ledelse, og/eller som medlemmer af dennes administrative organer, og årsagerne til enhver foreslået afgørelse om denne tjenesteperiodes ophør skal meddeles den regulerende myndighed. Disse vilkår og de i stk. 1 nævnte afgørelser bliver kun bindende, hvis den regulerende myndighed ikke har gjort indsigelse inden for tre uger efter meddelelsen.

Den regulerende myndighed kan gøre indsigelse imod de i stk. 1 nævnte afgørelser, når:

- a) der opstår tvivl om den professionelle uafhængighed af en udpeget person, der har ansvaret for ledelsen og/eller er medlem af de administrative organer, eller
- b) i tilfælde af en tjenesteperiodes førtidige ophør, hvis der er tvivl om et sådant førtidigt ophørs berettigelse.

3. De personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens ledelse, og/eller medlemmerne af dennes administrative organer, der er omfattet af dette stk., må ikke direkte eller indirekte have haft nogen stilling eller noget ansvar, nogen interesse eller noget forretningsforhold med den vertikalt integrerede virksomhed eller dele af denne eller med dens kontrollerende aktionærer ud over transmissionssystemoperatøren i en periode på tre år før deres udnævnelse.

4. De personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens ledelse, og/eller medlemmerne af dennes administrative organer og dennes ansatte må ikke direkte eller indirekte have nogen anden stilling eller noget ansvar, nogen interesse eller noget forretningsforhold med nogen anden del af den vertikalt integrerede virksomhed eller med de kontrollerende aktionærer.

5. De personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens ledelse, og/eller medlemmerne af dennes administrative organer og dennes ansatte må ikke direkte eller indirekte have nogen interesse i eller modtage nogen finansielle fordele fra nogen del af den vertikalt integrerede virksomhed ud over transmissionssystemoperatøren. Deres aflønning må ikke afhænge af andre af den vertikalt integrerede virksomheds aktiviteter eller resultater end transmissionssystemoperatørens.

6. Der garanteres en effektiv klageadgang til den regulerende myndighed for alle klager fra de personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens ledelse, og/eller medlemmerne af dennes administrative organer over deres tjenesteperiodes førtidige ophør.

7. Efter ophøret af tjenesteperioden hos transmissionssystemoperatøren må de personer, der har ansvaret for dennes ledelse, og/eller medlemmerne af dennes administrative organer ikke have nogen stilling eller noget ansvar, nogen interesse eller noget forretningsforhold med nogen anden del af den vertikalt integrerede virksomhed end transmissionssystemoperatøren eller med de kontrollerende aktionærer i en periode på mindst fire år.

8. Stk. 3 finder anvendelse på flertallet af de personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens ledelse, og/eller medlemmerne af dennes administrative organer.

De personer, der har ansvaret for transmissionssystemoperatørens ledelse, og/eller medlemmer af dennes administrative organer, som ikke er omfattet af bestemmelserne i stk. 3, må ikke have udført forvaltning eller udøvet anden relevant aktivitet i den vertikalt integrerede virksomhed i en periode på mindst seks måneder før deres udnævnelse.

Første afsnit i dette stk. og stk. 4-7 finder anvendelse på alle de personer, der indgår i den overordnede ledelse, og de personer, der refererer direkte til dem i spørgsmål, der vedrører nettets drift, vedligeholdelse eller udvikling.

*Artikel 20***Tilsynsorgan**

1. Transmissionssystemoperatøren skal have et tilsynsorgan, som har ansvaret for at træffe afgørelser, som kan have en betydelig virkning på værdien af aktionærernes aktiver i transmissionssystemoperatøren, især afgørelser vedrørende godkendelse af de årlige og mere langsigtede finansieringsplaner, transmissionssystemoperatørens gældsniveau og størrelsen af det udbytte, der udbetales til aktionærerne. De afgørelser, der hører under tilsynsorganet, omfatter ikke afgørelser i tilknytning til transmissionssystemoperatørens daglige virksomhed og forvaltningen af nettet og i tilknytning til den virksomhed, der er nødvendig for udarbejdelsen af den ti-årige netudviklingsplan i medfør af artikel 22.

2. Tilsynsorganet skal bestå af medlemmer, der repræsenterer den vertikalt integrerede virksomhed, medlemmer, der repræsenterer tredjepartsaktionærer, og, hvor en medlemsstats relevante lovgivning fastsætter det, medlemmer, der repræsenterer andre interesserede parter, f.eks. transmissionssystemoperatørens ansatte.

3. Artikel 19, stk. 2, og artikel 19, stk. 3-7, anvendes på mindst halvdelen af tilsynsorganets medlemmer minus én.

Artikel 19, stk. 2, andet afsnit, litra b), anvendes på alle tilsynsorganets medlemmer.

*Artikel 21***Overvågningsprogram og overvågningsansvarlig**

1. Medlemsstaterne skal sikre, at transmissionssystemoperatører opstiller og gennemfører et overvågningsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket, samt sikre, at programmets overholdelse kontrolleres på passende måde. Overvågningsprogrammet skal fastlægge de ansattes specifikke forpligtelser for at opfylde disse mål. Det skal godkendes af den regulerende myndighed. Med forbehold af den nationale reguleringsmyndigheds beføjelser kontrolleres programmets overholdelse uafhængigt af en overvågningsansvarlig.

2. Den overvågningsansvarlige udpeges af tilsynsorganet, og godkendes af den regulerende myndighed. Den regulerende myndighed kan kun afvise godkendelsen af en overvågningsansvarlig på grund af manglende uafhængighed eller faglig formåen. Den overvågningsansvarlige kan være en fysisk eller en juridisk person. Artikel 19, stk. 2-8, anvendes på den overvågningsansvarlige.

3. Den overvågningsansvarlige har ansvaret for at:

- a) føre tilsyn med gennemførelsen af overvågningsprogrammet
- b) udarbejde en årlig rapport, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre overvågningsprogrammet, og forelægge den for den regulerende myndighed
- c) aflægge rapport til tilsynsorganet og give anbefalinger vedrørende overvågningsprogrammet og dets gennemførelse
- d) underrette den regulerende myndighed om enhver væsentlig overtrædelse i forbindelse med gennemførelsen af overvågningsprogrammet, og
- e) aflægge rapport til den regulerende myndighed om eventuelle kommercielle og finansielle forbindelser mellem den vertikalt integrerede virksomhed og transmissionssystemoperatøren.

4. Den overvågningsansvarlige forelægger den regulerende myndighed de foreslåede afgørelser om investeringsplanen eller om individuelle investeringer i nettet. Det skal senest finde sted, når transmissionssystemoperatørens ledelse og/eller kompetente administrative organ forelægger dem for tilsynsorganet.

5. Hvis den vertikalt integrerede virksomhed på generalforsamlingen eller ved hjælp af stemmerne fra de medlemmer af tilsynsorganet, som det har udpeget, har forhindret vedtagelse af en afgørelse og derved forhindret eller forsinket investeringer, som i henhold til den ti-årige nedudviklingsplan skulle have været foretaget i løbet af de følgende tre år, skal den overvågningsansvarlige indberette dette til den regulerende myndighed, der derefter følger bestemmelserne i artikel 22.

6. Vilklårene for den overvågningsansvarliges mandat eller hans ansættelsesvilkår, herunder mandatets varighed skal godkendes af den regulerende myndighed. Disse vilkår skal sikre den overvågningsansvarliges uafhængighed, herunder give vedkommende med de ressourcer, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne. Under sit mandat må den overvågningsansvarlige ikke på anden måde, hverken direkte eller indirekte, være tilknyttet nogen del af det vertikalt integrerede selskab eller de kontrollerende aktionærer, hvis denne tilknytning er baseret på ansættelse, ansvar eller interesse.

7. Den overvågningsansvarlige skal regelmæssigt enten mundtligt eller skriftligt aflægge rapport til den regulerende myndighed og har ret til regelmæssigt enten mundtligt eller skriftligt at aflægge rapport til transmissionssystemoperatørens tilsynsorgan.

8. Den overvågningsansvarlige kan deltage i alle møder i transmissionssystemoperatørens ledelse eller administrative organer samt i tilsynsorganets og generalforsamlingens møder. Den overvågningsansvarlige skal deltage i alle møder, der behandler følgende emner:

- a) vilkår for adgang til nettet som fastsat i forordning (EF) nr. 715/2009, navnlig for så vidt angår tariffer, tjenester med tredjepartsadgang, kapacitetstildeling og håndtering af overbelastning, gennemsigtighed, balancering og sekundære markeder
- b) projekter med henblik på at drive, vedligeholde og udvikle transmissionssystemet, herunder investeringer i nye transportsammenkoblinger, i kapacitetsudvidelse og i optimering af eksisterende kapacitet
- c) energikøb eller -salg, der er nødvendige for transmissionssystemets drift.

9. Den overvågningsansvarlige overvåger transmissionssystemoperatørens overholdelse af artikel 16.

10. Den overvågningsansvarlige skal have adgang til alle relevante data og til transmissionssystemoperatørens kontorer samt til alle informationer, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver.

11. Efter den regulerende myndigheds forudgående godkendelse kan tilsynsorganet afskedige den overvågningsansvarlige. Det afskediger den overvågningsansvarlige med henvisning til manglende uafhængighed eller faglig formåen efter anmodning fra den regulerende myndighed.

12. Den overvågningsansvarlige skal gives adgang til transmissionssystemoperatørens kontorer uden forudgående meddelelse.

Artikel 22

Netudvikling og beføjelser til at træffe investeringsafgørelser

1. Transmissionssystemoperatørerne forelægger hvert år den regulerende myndighed en ti-årig netudviklingsplan på grundlag af den eksisterende og skønnede fremtidige udbuds- og efterspørgselssituation efter at have hørt alle relevante interessenter. Denne netudviklingsplan skal indeholde effektive foranstaltninger med henblik på at sikre systemets tilstrækkelighed og forsyningssikkerheden.

2. Den ti-årige netudviklingsplan skal navnlig:

- a) oplyse markedsdeltagerne om den vigtigste transmissionsinfrastruktur, der er behov for at bygge eller opgradere inden for de næste ti år

- b) indeholde alle de investeringer, der allerede er truffet afgørelse om, og identificere nye investeringer, der skal foretages de tre følgende år, og
- c) fastsætte en tidsramme for alle investeringsprojekter.

3. Transmissionssystemoperatøren skal, når han udarbejder den ti-årige netudviklingsplan, foretage rimelige skøn over udviklingen af produktion, forsyning, forbrug og udvekslinger med andre lande, under hensyn til investeringsplaner for regionale net og net på fællesskabsplan, samt investeringsplaner for lager- og LNG-genforgasningsfaciliteter.

4. Den regulerende myndighed hører alle faktiske eller potentielle systembrugere om den ti-årige netudviklingsplan på en åben og gennemsigtig måde. Personer eller virksomheder, der hævder at være potentielle systembrugere, kan afkræves dokumentation herfor. Den regulerende myndighed offentliggør resultatet af høringsprocessen, navnlig de eventuelle behov for investeringer.

5. Den regulerende myndighed undersøger, om den ti-årige netudviklingsplan dækker alle de investeringsbehov, der blev identificeret under høringsprocessen, og om den er i overensstemmelse med den ikke-bindende ti-årige europæiske netudviklingsplan (europæisk netudviklingsplan), jf. artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 715/2009. Hvis der opstår tvivl om overensstemmelsen med den ikke-bindende ti-årige europæiske netudviklingsplan, hører den regulerende myndighed agenturet. Den regulerende myndighed kan kræve, at transmissionssystemoperatøren ændrer sin ti-årige netudviklingsplan.

6. Den regulerende myndighed overvåger og evaluerer gennemførelsen af den ti-årige netudviklingsplan.

7. Såfremt transmissionssystemoperatøren undlader at foretage en investering, som i henhold til den ti-årige netudviklingsplan skulle have været foretaget i løbet af de følgende tre år, uden at dette skyldes tvingende grunde, som operatøren ikke er herre over, ikke foretager en investering, som i henhold til den ti-årige netudviklingsplan skulle have været foretaget i løbet af de følgende tre år, sikrer medlemsstaterne, at den regulerende myndighed er forpligtet til at træffe mindst en af følgende foranstaltninger for at sikre, at den pågældende investering foretages, hvis denne investering stadig er relevant på grundlag af den seneste ti-årige netudviklingsplan:

- a) kræve, at transmissionssystemoperatøren foretager den pågældende investering
- b) afholde en udbudsprocedure for den pågældende investering, som er åben for alle investorer, eller
- c) tvinge transmissionssystemoperatøren til at acceptere en kapitalforhøjelse for at finansiere de nødvendige investeringer og tillade uafhængige investorer at tegne kapitalandele.

Har den regulerende myndighed gjort brug af sine beføjelser i henhold til første afsnit, litra b), kan den kræve, at transmissionssystemoperatøren accepterer en eller flere af følgende:

- a) finansiering foretaget af enhver tredjepart
- b) etablering foretaget af enhver tredjepart
- c) selv bygger de pågældende nye aktiver
- d) selv driver det pågældende nye aktiv.

Transmissionssystemoperatøren giver investorerne alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage investeringen, slutter nye aktiver til transmissionsnettet og skal i det hele taget gøre sit bedste for at lette gennemførelsen af investeringsprojektet.

De relevante finansieringsordninger skal forelægges den regulerende myndighed til godkendelse.

8. Har den regulerende myndighed gjort brug af sine beføjelser i henhold til stk. 7, første afsnit, skal omkostningerne ved de pågældende investeringer dækkes af de relevante tarifregler.

Beslutningsbeføjelse vedrørende tilkobling af lagerfaciliteter, LNG-genforgasningsfaciliteter og industrielle kunder til transmissionssystemet

1. Transmissionssystemoperatøren fastlægger og offentliggør gennemsigtige og effektive procedurer og tariffer for ikke-diskriminerende tilkobling af lagerfaciliteter, LNG-genforgasningsfaciliteter og industrielle kunder til transmissionssystemet. Procedurerne skal godkendes af den regulerende myndighed.
2. Transmissionssystemoperatøren har ikke ret til at nægte tilkobling af nye lagerfaciliteter, LNG-genforgasningsfaciliteter eller industrielle kunder med den begrundelse, at der i fremtiden vil kunne ske eventuelle begrænsninger i den disponible netkapacitet eller ekstraomkostninger som følge af den nødvendige kapacitetsforøgelse. Transmissionssystemoperatøren skal sikre tilstrækkelig indgangs- og udgangskapacitet for nye tilkoblinger.

KAPITEL V

DISTRIBUTION OG FORSYNING

Artikel 24

Udpegning af distributionssystemoperatører

For en periode, som fastlægges af medlemsstaterne under hensyntagen til effektivitet og økonomisk balance, udpeger medlemsstaterne eller anmoder medlemsstaterne de virksomheder, som har ansvaret for distributionsfaciliteter, om at udpege en eller flere distributionssystemoperatører, og de påser, at disse operatører handler i overensstemmelse med artikel 25, 26 og 27.

Artikel 25

Distributionssystemoperatørernes opgaver

1. Den enkelte distributionssystemoperatør har ansvaret for at sikre, at systemet på lang sigt kan imødekomme rimelige krav til distributionen af gas og for på økonomiske vilkår at drive, opretholde og udvikle et sikkert, pålideligt og effektivt system på sit område under behørig hensyntagen til miljøet og energieffektiviteten.
2. Distributionssystemoperatøren må i intet tilfælde forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige sine tilknyttede virksomheder.
3. Distributionssystemoperatøren skal give eventuelle andre distributions-, transmissions-, LNG-, og/eller lagersystemoperatører tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at transporten og oplagringen af naturgas finder sted på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.
4. Distributionssystemoperatøren forsyner systembrugerne med de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet.
5. Når en distributionssystemoperatør er ansvarlig for at balancere distributionssystemet, skal de regler, som denne fastlægger med henblik herpå, være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende, og det samme gælder reglerne for systembrugernes betaling for brug af deres net i forbindelse med energiubalance. Vilkår og betingelser, herunder regler og tariffer, for distributionssystemoperatørers ydelse af de pågældende tjenester fastsættes efter en metode, der er forenelig med artikel 41, stk. 6, på en ikke-diskriminerende måde, der afspejler omkostningerne, og de skal offentliggøres.

Artikel 26

Udskillelse af distributionssystemoperatører

1. Er distributionssystemoperatøren en del af en vertikalt integreret virksomhed, skal operatøren i det mindste være uafhængig, hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, af andre aktiviteter, der ikke vedrører distribution. Disse regler indebærer ikke en forpligtelse til at adskille ejerskab til aktiver i distributionssystemoperatøren fra den vertikalt integrerede virksomhed.

2. Ud over kravene i stk. 1 skal distributionssystemoperatøren, når denne er en del af en vertikalt integreret virksomhed, være uafhængig, hvad angår organisation og beslutningstagning, af de andre aktiviteter, der ikke vedrører distribution. Med henblik herpå gælder følgende minimumskriterier:

- a) de personer, som har ansvaret for ledelsen af distributionssystemoperatøren, må ikke indgå i virksomhedsstrukturer inden for den integrerede naturgasvirksomhed, der direkte eller indirekte har ansvaret for den daglige drift af produktion, transmission og forsyning af naturgas
- b) der skal træffes passende foranstaltninger for at sikre, at de erhvervmæssige interesser, som de ansvarlige for ledelsen af distributionssystemoperatøren måtte have, tages i betragtning på en sådan måde, at de kan handle uafhængigt
- c) distributionssystemoperatøren skal have reel beslutningskompetence uafhængigt af den vertikalt integrerede naturgasvirksomhed for så vidt angår de aktiver, der er nødvendige for at drive, vedligeholde eller udvikle nettet. Distributionssystemoperatøren skal råde over de nødvendige ressourcer til at udføre disse opgaver, herunder menneskelige, tekniske, finansielle og fysiske ressourcer. Dette bør ikke hindre, at der kan eksistere passende samordningsmekanismer, der sikrer, at modervirksomhedens økonomiske og ledelsesmæssige tilsynsrettigheder med hensyn til udbyttet, der er indirekte reguleret i henhold til artikel 41, stk. 6, af midler investeret i en dattervirksomhed tilgodeses. Navnlig skal modervirksomheden kunne godkende distributionssystemoperatørens årlige finansieringsplan eller et tilsvarende instrument og sætte samlede grænser for dattervirksomhedens gældsætning. Modervirksomheden kan ikke give instrukser om den daglige drift eller om individuelle afgørelser om oprettelse eller opgradering af distributionslinjer, som ikke går ud over beløbene i finansieringsplanen eller i et tilsvarende instrument, og
- d) distributionssystemoperatøren skal opstille et overvågningsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket, samt sikre, at dets overholdelse kontrolleres på passende måde. Overvågningsprogrammet skal fastlægge de ansattes specifikke forpligtelser for at opfylde dette mål. Den person eller det organ, der har ansvaret for kontrollen med overvågningsprogrammet, den overvågningsansvarlige for distributionssystemoperatøren, forelægger en årsrapport med en beskrivelse af de trufne foranstaltninger for den i artikel 39, stk. 1, omhandlede regulerende myndighed, og denne årsrapport offentliggøres. Den overvågningsansvarlige for distributionssystemoperatøren er fuldt uafhængig og har til varetagelse af sin opgave adgang til alle nødvendige oplysninger hos distributionssystemoperatøren og eventuelle tilknyttede virksomheder.

3. I tilfælde hvor distributionssystemoperatøren indgår i en vertikalt integreret virksomhed, sørger medlemsstaterne for, at distributionssystemoperatørens virksomhed overvåges af regulerende myndigheder eller andre kompetente organer, således at denne ikke kan udnytte sin vertikale integration til at forvride konkurrencen. Vertikalt integrerede distributionssystemoperatører må navnlig ikke i deres kommunikationsarbejde og identitetsstrategier skabe uklarhed om forsyningsgrenens særskilte identitet inden for den vertikalt integrerede virksomhed.

4. Medlemsstaterne kan bestemme, at stk. 1, 2 og 3 ikke gælder for integrerede naturgasvirksomheder, der betjener færre end 100 000 tilkoblede kunder.

Distributionssystemoperatørers tavshedspligt

1. Med forbehold af artikel 30 eller anden lovbestemt pligt til at videregive oplysninger har distributionssystemoperatøren tavshedspligt om forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som modtages i forbindelse med udøvelsen af distributionssystemoperatørens virksomhed, og skal forhindre, at oplysninger om egne aktiviteter, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige, bliver videregivet på en diskriminerende måde.
2. Distributionssystemoperatører må ikke i forbindelse med tilknyttede virksomheders køb og salg af naturgas misbruge forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som er modtaget fra tredjepart i forbindelse med tildeling af eller forhandling om adgang til systemet.

Artikel 28

Lukkede distributionssystemer

1. Medlemsstaterne kan tillade, at nationale regulerende myndigheder eller andre kompetente myndigheder klassificerer et system, der distribuerer gas inden for geografisk afgrænsede industrielle, kommercielle eller delte anlæg, og som med forbehold af stk. 4, ikke leverer til privatkunder, som et lukket distributionssystem, såfremt:
  - a) driften eller produktionsprocessen for brugerne af dette system er integreret som følge af særlige tekniske eller sikkerhedsmæssige hensyn, eller
  - b) systemet primært distribuerer gas til systemets ejer eller operatør eller til deres tilknyttede selskaber.
2. Medlemsstaterne kan bestemme, at de nationale regulerende myndigheder kan fritage operatøren af et lukket distributionssystem fra forpligtelsen i artikel 32, stk. 1, om, at tarifferne eller de metoder, de er beregnet efter, skal godkendes forud for deres ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 41.
3. Gives en fritagelse efter af stk. 2, gennemgås og godkendes de anvendte tariffer eller de metoder, de er beregnet efter, i overensstemmelse med artikel 41 efter anmodning fra en bruger af det lukkede distributionssystem.
4. Hvis et lille antal husholdninger, der er beskæftiget hos eller har en lignende tilknytning til distributionssystemets ejer, og som befinder sig inden for det område, som det lukkede distributionssystem leverer til, tilfældigt bruger systemet, er dette ikke til hinder for, at der gives en fritagelse efter stk. 2.

Artikel 29

Operatøren for et kombineret system

Artikel 26, stk. 1, er ikke til hinder for, at en operatør kombinerer driften af transmissions-, LNG-, oplagrings- og distributionssystemer, forudsat at denne operatør opfylder artikel 9, stk. 1, eller artikel 14 og 15, eller kapitel IV eller hører under artikel 49, stk. 6.

KAPITEL VI

REGNSKABSMÆSSIG ADSKILLELSE OG GENNEMSIGTIGE REGNSKABER

Artikel 30

Adgang til regnskaber

1. Medlemsstaterne eller enhver kompetent myndighed, som de udpeger hertil, herunder de i artikel 39, stk. 1, omhandlede regulerende myndigheder og de i artikel 34, stk. 3, omhandlede tvistbilæggelsesmyndigheder, skal, i det omfang det er nødvendigt for, at de kan udføre deres hverv, have adgang til naturgasvirksomheders regnskaber, jf. artikel 31.

2. Medlemsstaterne og enhver udpeget kompetent myndighed, herunder de i artikel 39, stk. 1, omhandlede regulerende myndigheder og tvistbilæggelsesmyndighederne, har tavshedspligt om forretningsmæssigt følsomme oplysninger. Medlemsstaterne kan beslutte, at sådanne oplysninger skal offentliggøres, hvor dette er nødvendigt for, at de kompetente myndigheder kan udføre deres hverv.

Artikel 31

Regnskabsmæssig adskillelse

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at naturgasvirksomheders regnskaber føres i overensstemmelse med denne artikels stk. 2-5. Hvis naturgasvirksomheder er omfattet af en undtagelse fra denne bestemmelse i henhold til artikel 49, stk. 2 og 4, skal de i det mindste føre deres interne regnskaber i overensstemmelse med denne artikel.

2. Naturgasvirksomheder skal, uanset ejerforhold og juridisk status, udarbejde årsregnskaber og lade disse revidere og offentliggøre i overensstemmelse med de bestemmelser i national lovgivning om kapitalselskabers årsregnskaber, som er vedtaget i medfør af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 44, stk. 2, litra g)⁽¹⁹⁾, om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽²⁰⁾.

Virksomheder, som ikke er retligt forpligtede til at offentliggøre deres årsregnskaber, skal på deres hovedsæde opbevare en kopi heraf, som skal kunne konsulteres af offentligheden.

3. Naturgasvirksomheder skal i deres interne regnskabsføring føre separate regnskaber over hver af deres transmissions-, distributions-, LNG- og lageraktiviteter, således som de skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte virksomheder, med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning. De skal også føre regnskaber, som kan være konsoliderede, over andre gasaktiviteter, der ikke vedrører transmission, distribution, LNG og oplagring. Indtil den 1. juli 2007 skal de føre separate regnskaber over forsyningsaktiviteter til privilegerede kunder og forsyningsaktiviteter til ikke-privilegerede kunder. Indtægter fra ejerskab af transmissions- eller distributionssystemet specificeres i regnskaberne. De skal i relevant omfang føre konsoliderede regnskaber over andre ikke-gasrelaterede aktiviteter. De interne regnskaber skal omfatte en særskilt balance og en særskilt resultatopgørelse for hver aktivitet.

4. Under den i stk. 2 omhandlede revision skal det især undersøges, om forpligtelsen til at undgå forskelsbehandling og krydssubsidiering, jf. stk. 3, overholdes.

5. Virksomhederne skal i deres interne regnskaber redegøre for de regler for fordeling af aktiver, passiver, udgifter og indtægter samt afskrivning, som de følger ved udarbejdelsen af de i stk. 3 omhandlede separate regnskaber, jf. dog de regnskabsregler, der gælder nationalt. Disse interne regler må kun ændres i ekstraordinære tilfælde. Sådanne ændringer skal anføres og være behørigt begrundet.

6. Årsregnskaberne skal i noterne vise alle større transaktioner, der er gennemført med tilknyttede virksomheder.

KAPITEL VII

TILRETTELÆGGELSE AF SYSTEMADGANGEN

*Artikel 32***Tredjeparts adgang**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres en ordning for tredjeparts adgang til transmissions- og distributionssystemerne samt LNG-faciliteter, som bygger på offentliggjorte tariffer, der gælder alle privilegerede kunder, herunder forsyningsvirksomheder, og som anvendes objektivt og uden at diskriminere mellem systembrugere. Medlemsstaterne sikrer, at tarifferne eller de metoder, de er baseret på, er godkendt forud for deres ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 41 af en i artikel 39, stk. 1, omhandlet regulerende myndighed, og at disse tariffer — og metoderne, hvor kun disse godkendes — offentliggøres, inden de træder i kraft.
2. Transmissionssystemoperatører skal, hvis det er nødvendigt for, at de kan udøve deres hverv, bl.a. i forbindelse med grænseoverskridende transmission, have adgang til andre transmissionssystemoperatørers net.
3. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at der indgås langtidskontrakter, såfremt de overholder Fællesskabets konkurrenceregler.

*Artikel 33***Adgang til oplagring**

1. Hvis det er teknisk og/eller økonomisk nødvendigt for at yde effektiv systemadgang med henblik på forsyning af kunderne samt for tilrettelæggelse af adgang til hjælpefunktioner, kan medlemsstaterne ved tilrettelæggelse af adgang til lagerfaciliteter og linepack vælge en af eller begge procedurerne i stk. 3 og 4. Disse procedurer baseres på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

De regulerende myndigheder, når medlemsstater har bestemt dette, eller medlemsstaterne fastsætter og offentliggør kriterier for hvilken ordning, der skal gælde for adgang til lagerfaciliteter og linepack. De offentliggør eller forpligter lager- og transmissionssystemoperatørerne til at offentliggøre, hvilke lagerfaciliteter eller hvilke dele af disse faciliteter og hvilken linepack, der tilbydes under de forskellige procedurer, som er nævnt i stk. 3 og 4.

Den i andet afsnit, andet punktum, omhandlede forpligtelse berører ikke medlemsstaternes valgfrihed i henhold til første afsnit.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på de hjælpefunktioner og de midlertidige lagerfaciliteter i forbindelse med LNG-faciliteter, der er nødvendige for forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet.
3. Ved forhandlet adgang træffer medlemsstaterne eller, når medlemsstater har bestemt dette, de regulerende myndigheder de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at naturgasvirksomheder og privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som dækkes af det sammenkoblede system, kan forhandle om adgang til lagerfaciliteter og linepack, hvis dette er teknisk og/eller økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv systemadgang samt for at skaffe adgang til andre hjælpefunktioner. Parterne er forpligtet til at forhandle om adgang til lagre, linepack og andre hjælpefunktioner i god tro.

Aftaler om adgang til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner forhandles med den pågældende lagersystemoperatør eller de pågældende naturgasvirksomheder. De regulerende myndigheder, når medlemsstater har bestemt dette, eller medlemsstaterne skal kræve, at lagersystemoperatørerne og naturgasvirksomhederne offentliggør deres kommercielle hovedvilkår for brug af lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner senest den 1. januar 2005 og herefter en gang om året.

Ved fastsættelsen af de i andet afsnit nævnte vilkår, skal lageroperatørerne og naturgasvirksomhederne høre systembrugerne.

4. Ved reguleret adgang, træffer de regulerende myndigheder, når medlemsstater har bestemt dette, eller medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at give naturgasvirksomheder og privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som er dækket af det sammenkoblede system, en adgangsret til lagerfaciliteter, linepack og andre hjælpefunktioner på grundlag af offentliggjorte tariffer og/eller andre betingelser og forpligtelser knyttet til brugen af lagerfaciliteter og linepack, hvis dette teknisk og/eller økonomisk er nødvendigt for at sikre effektiv adgang til systemet samt for etablering af adgang til andre hjælpefunktioner. De regulerende myndigheder, når medlemsstater har bestemt dette, eller medlemsstaterne hører systembrugerne ved fastsættelsen af disse tariffer eller metoderne for fastsættelse af disse tariffer. Denne adgangsret for privilegerede kunder kan gives ved at sætte dem i stand til at indgå forsyningsaftaler med andre konkurrerende naturgasvirksomheder end systemets ejer og/eller operatør eller en tilknyttet virksomhed.

Artikel 34

Adgang til opstrømsrørledningsnet

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at naturgasvirksomheder og privilegerede kunder, uanset hvor de er placeret, kan få adgang til opstrømsrørledningsnet, herunder faciliteter, som yder tekniske tjenester i forbindelse med sådan adgang, i overensstemmelse med denne artikel, bortset fra de dele af sådanne net og faciliteter, der benyttes til lokale produktionsaktiviteter ved et felt, hvor gassen produceres. Kommissionen underrettes om foranstaltningerne i overensstemmelse med artikel 54.

2. Medlemsstaterne beslutter i overensstemmelse med de relevante retsakter, hvordan den i stk. 1 omhandlede adgang gives. Medlemsstaterne skal have som målsætninger, at der foreligger en rimelig og åben adgang, at der skabes et konkurrencepræget marked for naturgas, og at ethvert misbrug af dominerende stilling undgås, idet de tager hensyn til sikre og regelmæssige forsyninger, kapacitet, der er eller hurtigt kan stilles til rådighed, og beskyttelse af miljøet. Der kan tages hensyn til følgende:

- a) nødvendigheden af at nægte adgang, hvis de tekniske specifikationer er indbyrdes uforenelige, og dette problem ikke kan løses rimelig let
- b) nødvendigheden af at undgå vanskeligheder, som ikke kan overvindes rimelig let, og som kan være til skade for en effektiv eksisterende og planlagt fremtidig kulbrinteproduktion, herunder fra felter med marginal økonomisk rentabilitet
- c) nødvendigheden af at respektere behørigt dokumenterede rimelige behov hos ejeren eller operatøren af opstrømsrørledningsnet for transport og forarbejdning af gas og de interesser, som alle andre potentielt berørte brugere af opstrømsrørledningsnettet eller relevante forarbejdnings- eller håndteringsfaciliteter har og
- d) nødvendigheden af i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen at anvende deres love og administrative procedurer i forbindelse med tildelingen af autorisationer til produktion eller opstrømsudvikling.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført en ordning til bilæggelse af tvister, der omfatter en af parterne uafhængig myndighed, der har adgang til alle relevante oplysninger, således at tvister vedrørende adgang til opstrømsrørledningsnet kan bilægges hurtigt under hensyn til kriterierne i stk. 2 og antallet af parter, der måtte være involveret i at forhandle adgang til sådanne net.

4. I tilfælde af grænseoverskridende tvister gælder tvistbilæggelsesordningen i den medlemsstat, der har jurisdiktion over det opstrømsrørledningsnet, hvortil der nægtes adgang. Når det pågældende net henhører

under mere end en medlemsstat i grænseoverskridende tvister, skal de pågældende medlemsstater rådføre sig med hinanden for at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv anvendes overensstemmende.

Artikel 35

Nægtelse af adgang

1. Naturgasvirksomheder kan nægte adgang til systemet, hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet, eller hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde de i artikel 3, stk. 2, omhandlede offentlige serviceforpligtelser, som er blevet pålagt dem, eller på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med take-or-pay-kontrakter under hensyn til kriterierne og procedurerne i artikel 48 og til den løsning, medlemsstaten har valgt i medfør af artikel 48, stk. 1. Ethvert sådant afslag skal være behørigt begrundet.

2. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en naturgasvirksomhed, som nægter adgang til systemet, fordi det ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling, foretager de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem. Såfremt medlemsstaterne anvender artikel 4, stk. 4, træffer de sådanne foranstaltninger.

Artikel 36

Ny infrastruktur

1. Større nye anlæg i gasinfrastrukturen, dvs. sammenkoblingslinjer, LNG-faciliteter og lagerfaciliteter, kan på anmodning undtages fra bestemmelserne i artikel 9, 32, 33 og 34 samt artikel 41, stk. 6, 8 og 10, for en bestemt periode og på følgende betingelser:

- a) investeringen skal øge konkurrencen i gasforsyningen og øge forsyningssikkerheden
- b) risikoen i forbindelse med investeringen er så stor, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet
- c) infrastrukturen skal være ejet af en fysisk eller juridisk person, der i det mindste hvad angår retlig form, er adskilt fra de systemoperatører, i hvis systemer denne infrastruktur vil blive bygget
- d) der opkræves afgifter af brugerne af denne infrastruktur, og
- e) undtagelsen må ikke være til skade for konkurrencen eller for, at det indre marked for naturgas fungerer tilfredsstillende, eller for, at det regulerede system, som infrastrukturen er koblet til, fungerer effektivt.

2. Stk. 1 finder også anvendelse i forbindelse med markante kapacitetsforøgelser i eksisterende infrastruktur og ændringer af sådan infrastruktur, der muliggør udvikling af nye gasforsyningskilder.

3. Den i kapitel VIII omhandlede regulerende myndighed kan fra sag til sag træffe beslutning om den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

4. Når det pågældende infrastrukturanlæg strækker sig over et område, der berører mere end én medlemsstat, kan agenturet forelægge den regulerende myndighed i den berørte medlemsstat en rådgivende udtalelse, som kan udgøre grundlaget for deres afgørelse, senest to måneder efter datoen for den sidste af disse regulerende myndigheders modtagelse af anmodningen om en undtagelse.

Når alle de berørte regulerende myndigheder er nået til enighed om beslutningen om undtagelse inden for seks måneder, underretter de agenturet om denne beslutning.

Agenturet varetager de opgaver, der i denne artikel tillægges de regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater:

- a) når alle de pågældende regulerende myndigheder ikke har kunnet nå til enighed senest seks måneder efter, at der blev anmodet om en undtagelse over for den sidste af disse regulerende myndigheder, eller
- b) efter fælles anmodning fra de pågældende regulerende myndigheder.

Alle de pågældende regulerende myndigheder kan i fællesskab anmode om, at tidsrummet i tredje afsnit, litra a), forlænges med højst tre måneder.

5. Agenturet hører, inden den træffer beslutning, de relevante regulerende myndigheder og ansøgerne.

6. En undtagelse kan omfatte hele det nye infrastrukturanlægs kapacitet eller hele den markant forøgede kapacitet på det eksisterende anlæg, eller den kan omfatte en del af kapaciteten.

Når der træffes beslutning om at indrømme en undtagelse, skal der fra sag til sag tages stilling til, om det er nødvendigt at tidsbegrænse undtagelsen og gøre den betinget af ikke-diskriminerende adgang til infrastrukturanlægget. Når der træffes beslutning om disse betingelser, skal der navnlig tages hensyn til den ekstrakapacitet, der skal opbygges, eller ændringen af den eksisterende kapacitet, projektets tidshorisont og nationale forhold.

Før der indrømmes en undtagelse, skal den regulerende myndighed fastsætte reglerne og ordningerne for administration og kapacitetsfordeling. Reglerne skal fastsætte, at alle potentielle brugere af infrastrukturanlægget opfordres til at tilkendegive deres interesse i at indgå kapacitetsaftaler, inden kapaciteten i det nye anlæg fordeles, herunder til eget brug. Den regulerende myndighed forlanger, at reglerne for håndtering af kapacitetsbegrænsning indbefatter pligt til at udbyde ubrugt kapacitet på markedet, og at brugerne af infrastrukturen har ret til at afsætte deres aftalte kapacitet på det sekundære marked. Ved vurderingen af kriterierne i stk. 1, litra a), b) og e), tager den regulerende myndighed hensyn til resultaterne af denne kapacitetsfordelingsprocedure.

Beslutningen om undtagelsen, herunder også eventuelle betingelser som nævnt i andet afsnit i dette stykke, begrundes behørigt og offentliggøres.

7. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne dog fastsætte, at deres regulerende myndighed eller agenturet, alt efter tilfældet, skal forelægge sin udtalelse om anmodningen om en undtagelse for det relevante organ i medlemsstaten med henblik på den formelle afgørelse. Denne udtalelse skal offentliggøres sammen med beslutningen.

8. Den regulerende myndighed tilsender Kommissionen en kopi af hver ansøgning om undtagelse, så snart den er modtaget. Den kompetente myndighed giver straks Kommissionen meddelelse om afgørelsen samt om alle oplysninger, der er relevante for den. Disse oplysninger kan forelægges Kommissionen i en sammenfattet form, der sætter den i stand til at træffe en velunderbygget afgørelse. Oplysningerne skal navnlig omfatte:

- a) en detaljeret begrundelse for, på hvilket grundlag den regulerende myndighed eller medlemsstat har indrømmet eller afvist undtagelsen, sammen med en henvisning til stk. 1, herunder det eller de relevante litraer i dette stykke, som er grundlag for afgørelsen, herunder de finansielle oplysninger, der begrundet behovet for undtagelsen
- b) den analyse, der er foretaget af konkurrencevirkningen og den effektive funktion af det indre marked for naturgas som følge af indrømmelsen af undtagelsen
- c) begrundelsen for den periode, undtagelsen skal gælde, samt for andelen af den samlede kapacitet for den pågældende gasinfrastruktur, som har fået indrømmet undtagelsen

- d) såfremt undtagelsen vedrører en sammenkoblingslinje, resultatet af samrådet med de berørte regulerende myndigheder, og
- e) infrastrukturens bidrag til en diversifikation af gasforsyningen.

9. Inden for to måneder fra dagen efter modtagelsen af en meddelelse kan Kommissionen træffe afgørelse om, at den regulerende myndighed skal ændre eller trække sin afgørelse om at indrømme en undtagelse tilbage. Hvis Kommissionen udbeder sig yderligere oplysninger, kan denne tomånedersfrist forlænges med yderligere to måneder. Denne yderligere frist løber fra dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger. Den oprindelige tomånedersfrist kan også forlænges med både Kommissionens og den regulerende myndigheds samtykke.

Forelægges de ønskede oplysninger ikke inden for den frist, der er anført i anmodningen, anses meddelelsen for at være trukket tilbage, medmindre fristen, inden den er udløbet, er blevet forlænget med både Kommissionens og den regulerende myndigheds samtykke, eller medmindre den regulerende myndighed i en behørigt begrundet erklæring har meddelt Kommissionen, at den anser meddelelsen for at være fuldstændig.

Den regulerende myndighed efterkommer Kommissionens afgørelse om at ændre eller trække afgørelsen om undtagelsen tilbage inden for en måned og underretter Kommissionen herom.

Kommissionen har tavshedspligt om forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

Kommissionens godkendelse af en afgørelse om undtagelse mister sin virkning to år efter vedtagelsen, hvis etableringen af infrastrukturanlægget endnu ikke er påbegyndt, og fem år efter vedtagelsen, hvis anlægget endnu ikke er operationelt, medmindre Kommissionen beslutter, at eventuelle forsinkelser skyldes omfattende forhindringer, der ikke kan henføres til den person, som undtagelsen er indrømmet.

10. Kommissionen kan vedtage retningslinjer for anvendelsen af betingelserne i denne artikels stk. 1 og for fastlæggelsen af proceduren for anvendelse af denne artikels stk. 3, 6, 8 og 9. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 51, stk. 3.

Artikel 37

Markedsåbning og gensidighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at de privilegerede kunder omfatter:

- a) indtil den 1. juli 2004: privilegerede kunder i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽²¹⁾. Medlemsstaterne offentliggør inden den 31. januar hvert år kriterierne for definitionen af disse privilegerede kunder
- b) fra den 1. juli 2004: alle erhvervs kunder
- c) fra den 1. juli 2007: alle kunder.

2. For at undgå ubalance i åbningen af gasmarkederne:

- a) må gasforsyningskontrakter med en privilegeret kunde i en anden medlemsstats system ikke være forbudt, hvis kunden betragtes som privilegeret i begge systemer og
- b) kan Kommissionen, når transaktioner som beskrevet i litra a) afvises, fordi kunden kun er privilegeret i et af de to systemer, under hensyn til markedssituationen og den fælles interesse pålægge den transaktionsafvisende part at gennemføre den ønskede gasforsyning på anmodning af en af de to systemers medlemsstater.

Artikel 38

Direkte linjer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at muliggøre:
  - a) at naturgasvirksomheder, der er etableret på deres område, kan forsyne privilegerede kunder via en direkte linje, og
  - b) at enhver af disse privilegerede kunder på deres område kan blive forsynet med gas fra naturgasvirksomheder via en direkte linje.
2. I tilfælde, hvor der stilles krav om godkendelse (f.eks. bevilling, tilladelse, koncession, samtykke eller godkendelse) til at etablere eller drive direkte linjer, fastlægger medlemsstaterne eller den kompetente myndighed, som de udpeger hertil, kriterierne for udstedelse af godkendelse til at etablere eller drive sådanne linjer på deres område. Disse kriterier skal være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende.
3. Medlemsstaterne kan udstede en godkendelse til at etablere en direkte linje betinget af, enten at systemadgang er blevet nægtet på grundlag af artikel 35, eller at der indledes en tvistbilæggelsesprocedure i henhold til artikel 41.

KAPITEL VIII

NATIONALE REGULERENDE MYNDIGHEDER

Artikel 39

Udpegning af regulerende myndigheder og disses uafhængighed

1. Hver medlemsstat udpeger en enkelt national regulerende myndighed på nationalt plan.
2. Denne artikels stk. 1 berører ikke udpegningen af andre regulerende myndigheder på regionalt plan i medlemsstater, forudsat at der er én enkelt overordnet repræsentant med henblik på repræsentation og kontakt på fællesskabsplan i repræsentantskabet for agenturet, jf. artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 713/2009.
3. Uanset denne artikels stk. 1 kan en medlemsstat udpege regulerende myndigheder for mindre systemer på et geografisk adskilt område, hvor forbruget i 2008 var under 3 % af det samlede forbrug i den medlemsstat, området er en del af. Denne undtagelse berører ikke udpegningen af én enkelt overordnet repræsentant og kontaktperson på fællesskabsplan i repræsentantskabet for agenturet, jf. artikel 14 stk. 1, i forordning (EF) nr. 713/2009.
4. Medlemsstaterne garanterer den regulerende myndigheds uafhængighed og sikrer, at den optræder upartisk og gennemskueligt i udøvelsen af dens beføjelser. Med dette formål sikrer medlemsstaterne, at den regulerende myndighed under udførelsen af de reguleringsopgaver, som dette direktiv og dertil knyttede forskrifter pålægger den,
  - a) er juridisk adskilt fra og funktionelt uafhængig af enhver anden offentlig eller privat enhed
  - b) sikrer, at dens personale og de personer, der har ansvaret for dens ledelse,
    - i) handler uafhængigt af enhver markedsinteresse, og
    - ii) ikke søger eller modtager direkte instrukser fra nogen regering eller anden offentlig eller privat enhed under udførelsen af reguleringsopgaverne. Dette krav berører ikke et tæt samarbejde, når det er hensigtsmæssigt, med andre relevante nationale myndigheder eller overordnede politiske retningslinjer fra regeringen, som ikke vedrører de reguleringsopgaver og -beføjelser, der er omhandlet i artikel 41.

5. For at beskytte den regulerende myndigheds uafhængighed sikrer medlemsstaterne navnlig:
- at den regulerende myndighed kan træffe selvstændige afgørelser uafhængigt af noget politisk organ og har separate årlige budgetbevillinger med autonomi i forbindelse med gennemførelsen af det tildelte budget og tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at varetage dens opgaver, og
  - at medlemmerne af den regulerende myndigheds bestyrelse eller, hvor der ikke findes en bestyrelse, den regulerende myndigheds topledelse udnævnes for en fast periode på fem til syv år, der kan forlænges én gang.

Med hensyn til første afsnit, litra (b), sikrer medlemsstaterne en passende rotationsordning for bestyrelsen eller topledelsen. Medlemmerne af bestyrelsen, eller hvor der ikke findes en bestyrelse, af topledelsen, kan kun afsættes i deres embedsperiode, hvis de ikke længere opfylder de betingelser, der er fastsat i denne artikel, eller er fundet skyldige i tjenesteforseelse i henhold til national ret.

Artikel 40

Overordnede mål for den regulerende myndigheds virke

Under udførelsen af de reguleringsopgaver, der er anført i dette direktiv, træffer den regulerende myndighed alle rimelige foranstaltninger for at nå følgende mål inden for rammerne af dens opgaver og beføjelser, jf. artikel 41, i tæt samråd med andre relevante nationale myndigheder, herunder konkurrencemyndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og uden at det berører disses kompetencer:

- i tæt samarbejde med agenturet, andre medlemsstaters regulerende myndigheder og Kommissionen: fremme af et indre marked for naturgas i Fællesskabet præget af konkurrence, sikkerhed og miljømæssig bæredygtighed med en effektiv åbning af markedet for alle kunder og leverandører i Fællesskabet samt sikre passende betingelser med henblik på en effektiv og pålidelig drift af gasnettene under hensyntagen til langsigtede mål
- udvikling af konkurrencebaserede velfungerende regionale markeder inden for Fællesskabet med det under litra a) nævnte mål for øje
- fjernelse af restriktioner for handel med naturgas mellem medlemsstaterne, herunder udvikling af passende kapacitet til grænseoverskridende transmission med henblik på at imødekomme efterspørgslen og øge integrationen af de nationale markeder, hvilket kan fremme naturgasstrømme i hele Fællesskabet
- bidrage til, at der på den mest omkostningseffektive måde udvikles sikre, pålidelige og effektive ikke-diskriminerende systemer, der er forbrugerorienterede, samt fremme systemtilstrækkelighed og, i tråd med de overordnede mål for energipolitikken, energieffektivitet samt integration af gasproduktion fra vedvarende energikilder i stor og i lille målestok og decentral produktion i såvel transmissions- som distributionsnet
- fremme af ny produktionskapacitets netadgang og navnlig fjerne hindringer, der kan forhindre adgangen for nye markedsdeltagere og for gas fra vedvarende energikilder
- sikring af, at systemoperatører og systembrugere får passende incitamenter, på både kort og lang sigt, til at øge effektiviteten af systemets præstationer og fremme integrationen af markedet
- sikring af, at kunderne drager fordel af, at deres nationale marked fungerer effektivt, fremme af effektiv konkurrence og bidrag til sikring af forbrugerbeskyttelse
- bidrage til at opnå høje standarder for offentlig service inden for naturgas, bidrage til beskyttelse af sårbare kunder og bidrage til, at nødvendige procedurer for udveksling af oplysninger ved kunders leverandørskift er kompatible.

Artikel 41

Den regulerende myndigheds opgaver og beføjelser

1. Den regulerende myndighed har følgende opgaver:

- a) at fastsætte eller godkende transmissions- eller distributionstariffer eller deres metoder i overensstemmelse med gennemsnitlige kriterier
- b) at sørge for, at transmissions- og distributionssystemoperatører, og i givet fald systemejere, samt naturgasvirksomheder, overholder deres forpligtelser i henhold til dette direktiv og anden relevant fællesskabslovgivning, også hvad angår grænseoverskridende forhold
- c) at samarbejde om grænseoverskridende forhold med den eller de regulerende myndigheder i de pågældende medlemsstater og med agenturet
- d) at overholde og gennemføre relevante juridisk bindende afgørelser fra agenturet og Kommissionen
- e) at aflægge årsrapport om sin virksomhed og varetagelsen af sine opgaver over for de relevante myndigheder i medlemsstaterne, agenturet og Kommissionen. Sådanne rapporter skal redegøre for, hvilke skridt der er taget, og hvilke resultater der er opnået for hver af de opgaver, der er anført i denne artikel
- f) at sikre, at der ikke forekommer krydssubsidiering mellem transmissions-, distributions-, oplagings-, LNG- og forsyningsaktiviteter
- g) at overvåge transmissionssystemoperatørernes investeringsplaner og vurdere i sin årsrapport disse planers forenelighed med den europæiske netudviklingsplan, jf. artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 715/2009, denne vurdering kan omfatte anbefalinger til at ændre disse investeringsplaner
- h) at overvåge, at reglerne for netsikkerhed og -pålidelighed overholdes, evaluere de hidtidige præstationer for netsikkerhed samt fastsætte eller godkende standarderne for og kravene til service- og forsyningskvalitet eller bidrage til dette sammen med andre kompetente myndigheder
- i) at overvåge graden af gennemsnitlighed, herunder engrospriser, og sikre, at naturgasvirksomhederne opfylder deres gennemsnitlighedsforpligtelser
- j) at overvåge graden og effektiviteten af markedsåbning og konkurrence på engros- og detailsalgsniveau, herunder på naturgasbørser, privatkundepriser, herunder forudbetalingssystemer, andel af kunder, der skifter leverandør, andel af kunder, der afmeldes, afgifter for og udførelse af vedligeholdelsestjenester, klager fra privatkunder samt enhver forvriddning eller begrænsning af konkurrencen, idet den fremlægger alle relevante oplysninger og oplyser de berørte konkurrencemyndigheder om relevante sager
- k) at overvåge forekomsten af restriktiv kontraktpraksis, herunder eneretsklausuler, der kan hindre store erhvervs-kunder i at indgå kontrakt med mere end en enkelt leverandør samtidig eller begrænse dem i deres mulighed for at gøre det, og i påkommende tilfælde underrette de nationale konkurrencemyndigheder om en sådan praksis
- l) at respektere kontraktfrihed, hvad angår afbrydelige forsyningskontrakter samt langtidskontrakter, såfremt de er forenelige med fællesskabsretten og i overensstemmelse med Fællesskabets politikker
- m) at overvåge den tid, det tager transmissions- og distributionssystemoperatørerne at foretage tilkoblinger og reparationer
- n) at overvåge og gennemgå betingelserne for adgang til oplagring, linepack og andre hjælpefunktioner som anført i artikel 33. Hvis ordningen for adgang til oplagring fastlægges i henhold til artikel 33, stk. 3, omfatter denne opgave ikke gennemgang af tariffer
- o) at medvirke til at sikre sammen med andre relevante myndigheder, at forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, herunder de i bilag I fastsatte, er effektive og håndhæves
- p) at offentliggøre henstillinger vedrørende forsyningspriserens overensstemmelse med artikel 3 mindst en gang om året og, hvor det er relevant, at fremsende disse til konkurrencemyndighederne

- q) at sikre adgang til kundernes forbrugsdata, forelægge til frivillig brug en let forståelig standardiseret opstilling på nationalt plan af forbrugsdataene og hurtig adgang for alle kunder til disse data, jf. litra h) i bilag I
- r) at overvåge gennemførelsen af regler for de opgaver og forpligtelser, der påhviler transmissionssystemoperatører, distributionssystemoperatører, forsyningsvirksomheder, kunder og andre markedsdeltagere, jf. forordning (EF) nr. 715/2009
- s) at overvåge, om kriterierne for, om en lagerfacilitet henhører under artikel 33, stk. 3, eller stk. 4, anvendes korrekt, og
- t) at overvåge gennemførelsen af beskyttelsesforanstaltninger, jf. artikel 46
- u) at bidrage til at sikre, at procedurerne for udveksling af oplysninger er forenelige med de vigtigste markedsprocesser på regionalt plan.

2. De i stk. 1 omhandlede overvågningsopgaver kan udføres af andre myndigheder end den regulerende myndighed, hvis en medlemsstat har fastsat dette. I så fald stilles resultaterne af denne overvågning hurtigst muligt til rådighed for den regulerende myndighed.

Den regulerende myndighed hører, i det omfang det er relevant, og i overensstemmelse med principperne om bedre regulering, transmissionssystemoperatørerne og arbejder i givet fald tæt sammen med andre relevante nationale myndigheder under udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, under iagttagelse af disses uafhængighed og uden at det berører deres egne specifikke kompetencer.

Godkendelser, der er udstedt af en regulerende myndighed eller agenturet i henhold til dette direktiv, berører ikke den regulerende myndigheds fremtidige brug i behørigt begrundede tilfælde af sine beføjelser i henhold til denne artikel eller eventuelle sanktioner fra andre relevante myndigheders eller fra Kommissionens side.

3. Når der er udpeget en uafhængig systemoperatør i medfør af artikel 14, varetager den regulerende myndighed, foruden de opgaver den er pålagt i henhold til denne artikels stk. 1, følgende opgaver:

- a) den overvåger, at transmissionssystemejereren og den uafhængige systemoperatør opfylder deres forpligtelser efter denne artikel, og udsteder sanktioner for manglende overholdelse i overensstemmelse med stk. 4, litra d)
- b) den overvåger forbindelserne og kommunikationen mellem den uafhængige systemoperatør og transmissionssystemejereren med det formål at sikre, at den uafhængige systemoperatør overholder sine forpligtelser, og skal navnlig godkende kontrakter og fungere som mæglingsmyndighed mellem den uafhængige systemoperatør og transmissionssystemejereren i tilfælde af klager forelagt af en af disse parter henhold til stk. 11
- c) for den første ti-årige netudviklingsplan godkender den investeringsplanlægningen og den flerårige netudviklingsplan, som den uafhængige systemoperatør forelægger årligt, jf. dog proceduren i artikel 14, stk. 2, litra c)
- d) den sikrer, at de takster for adgang til nettet, som den uafhængige systemoperatør opkræver, indbefatter aflønning til netejereren eller netejerne, som giver et tilstrækkeligt afkast på netaktiverne og eventuelle nye investeringer i dem, forudsat at de hviler på et økonomisk og effektivt grundlag, og
- e) den har beføjelse til at gennemføre inspektioner, herunder uanmeldte inspektioner, i transmissionssystemejerens og den uafhængige systemoperatørs lokaler.

4. Medlemsstaterne sørger for, at de regulerende myndigheder får tildelt beføjelser, der sætter dem i stand til at udføre opgaverne i stk. 1, 3 og 6 hurtigt og effektivt. Med dette formål for øje skal den regulerende myndighed mindst have beføjelse til:

- a) at træffe afgørelser, der er bindende for naturgasvirksomheder

- b) at foretage undersøgelser af, hvordan gasmarkederne fungerer, og fastlægge og pålægge foranstaltninger, der er forholdsmæssige og nødvendige for at fremme effektiv konkurrence og sikre, at markedet fungerer, som det skal. Den regulerende myndighed har om nødvendigt desuden beføjelse til at samarbejde med den nationale konkurrencemyndighed og reguleringsmyndigheder for finansmarkederne eller Kommissionen om foretagelse af en undersøgelse vedrørende konkurrencelovgivningen
- c) at kræve oplysninger fra naturgasvirksomheder, der er relevante for udførelsen af dens opgaver, herunder begrundelser for eventuelle afslag på tredjepartsadgang, og oplysninger om foranstaltninger, der er nødvendige for at styrke nettet
- d) at pålægge naturgasvirksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til dette direktiv eller juridisk bindende afgørelser truffet af den regulerende myndighed eller agenturet, sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, eller at foreslå en kompetent domstol at pålægge sådanne sanktioner. Dette omfatter beføjelse til at pålægge eller til at foreslå at pålægge transmissionssystemoperatøren eller eventuelt den vertikalt integrerede virksomhed sanktioner på op til 10 % af transmissionssystemoperatørens eller den vertikalt integrerede virksomheds årlige omsætning, hvis deres respektive forpligtelser i henhold til dette direktiv ikke overholdes, og
- e) at udføre passende undersøgelser og udstede relevante instrukser med henblik på tvistbilæggelse i henhold til stk. 11 og 12.

5. Når der er udpeget en transmissionssystemoperatør i medfør af kapitel IV, tillægges den regulerende myndighed, foruden de opgaver og beføjelser den er tillagt i henhold til denne artikels stk. 1 og 4, mindst følgende opgaver og beføjelser:

- a) at udstede sanktioner i overensstemmelse med stk. 4, litra d), for diskriminerende adfærd til fordel for den vertikalt integrerede virksomhed
- b) at overvåge kommunikationer mellem transmissionssystemoperatøren og den vertikalt integrerede virksomhed for at sikre, at transmissionssystemoperatøren overholder sine forpligtelser
- c) at fungere som tvistbilæggelsesmyndighed mellem den vertikalt integrerede virksomhed og transmissionssystemoperatøren i tilfælde af klager forelagt i henhold til stk. 11
- d) at overvåge kommercielle og finansielle relationer, herunder lån mellem den vertikalt integrerede virksomhed og transmissionssystemoperatøren
- e) at godkende alle kommercielle og finansielle aftaler mellem den vertikalt integrerede virksomhed og transmissionssystemoperatøren under forudsætning af, at de opfylder markedsbetingelserne
- f) at anmode om en begrundelse fra den vertikalt integrerede virksomhed, når det notificeres af den overvågningsansvarlige i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4. Denne begrundelse skal navnlig omfatte bevis for fraværet af diskriminerende adfærd til fordel for den vertikalt integrerede virksomhed
- g) at gennemføre inspektioner, herunder uanmeldte inspektioner, i den vertikalt integrerede virksomhed og hos transmissionssystemoperatøren, og
- h) at overdrage alle eller specifikke opgaver hos transmissionssystemoperatøren til en uafhængig systemoperatør, der udpeges i overensstemmelse med artikel 14, i tilfælde af vedholdende brud på transmissionssystemoperatørens forpligtelser i henhold til dette direktiv, navnlig i forbindelse med gentagne tilfælde af diskriminerende adfærd til fordel for den vertikalt integrerede virksomhed.

6. De regulerende myndigheder har ansvaret for fastsættelse eller godkendelse af i det mindste de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, i tilstrækkelig god tid inden de træder i kraft, for:

- a) tilkobling og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer samt vilkår, betingelser og tariffer for adgang til LNG-faciliteter. Disse tariffer eller metoder skal være udformet således, at de nødvendige investeringer i nettene og LNG-faciliteterne kan gennemføres på en sådan måde, at investeringerne sikrer nettenes og LNG-faciliteternes levedygtighed
- b) tilvejebringelse af balanceringsydelser, som leveres på den mest økonomiske måde og giver passende incitamenter til netværksbrugere, så de kan balancere deres input og resultater. Balanceringsydelserne skal leveres på en rimelig og ikke-diskriminerende måde og være baseret på objektive kriterier, og
- c) adgang til grænseoverskridende infrastrukturer, herunder procedurer for fordeling af kapacitet og styring af overbelastning.

7. De i stk. 6 nævnte metoder eller vilkår og betingelser offentliggøres.

8. Når de regulerende myndigheder fastsætter eller godkender tarifferne eller metoderne og balanceringsydelserne, sørger de for, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne får passende incitamenter på både kort og lang sigt til at øge effektiviteten, fremme integrationen af markederne og forsyningsikkerheden og støtte de dermed forbundne forskningsaktiviteter.

9. De regulerende myndigheder overvåger overbelastningsstyringen i de nationale gastransmissionsnet, herunder i samkøringslinjer, og gennemførelsen af reglerne for styring af overbelastning. Transmissions-systemoperatører eller markedsoperatører indsender med henblik på dette deres regler for styring af overbelastning, herunder kapacitetsfordeling, til de nationale regulerende myndigheder. Nationale regulerende myndigheder kan anmode om ændringer af disse regler.

10. De regulerende myndigheder har beføjelse til at kræve, at transmissions-, oplagrings-, LNG- og distributionssystemoperatørerne om nødvendigt ændrer de vilkår og betingelser, herunder tariffer og metoder, som er omhandlet i denne artikel, for at sikre, at disse er forholdsmæssige og anvendes på en ikke-diskriminerende måde. Hvis ordningen for adgang til oplagring fastlægges i henhold til artikel 33, stk. 3, omfatter denne opgave ikke ændring af tariffer. I tilfælde af forsinkelser ved fastsættelsen af transmissions- og distributionstariffer har de regulerende myndigheder beføjelse til at fastsætte eller godkende midlertidige transmissions- og distributionstariffer eller -metoder og til at træffe afgørelse om passende kompensationsforanstaltninger, hvis de endelige tariffer eller metoder afviger fra disse midlertidige tariffer eller metoder.

11. Enhver part, der ønsker at klage over en transmissions-, oplagrings-, LNG- eller distributionssystemoperatør i forbindelse med den pågældende operatørs forpligtelser i henhold til dette direktiv, kan indbringe en klage for den regulerende myndighed, som i sin egenskab af tvistbilægelsesmyndighed skal træffe en afgørelse senest to måneder efter modtagelsen af klagen. Denne periode kan forlænges med yderligere to måneder, hvis den regulerende myndighed ønsker yderligere oplysninger. Denne forlængede periode kan forlænges yderligere med klagerens samtykke. Den regulerende myndigheds afgørelse har bindende virkning, medmindre og indtil den underkendes efter påklage.

12. Enhver berørt part, som har ret til at klage over en afgørelse om metoder i henhold til denne artikel eller — når den regulerende myndighed har høringspligt — over forslag til tariffer eller metoder, kan senest to måneder efter, at afgørelsen eller forslaget til afgørelse er offentliggjort — eller tidligere, hvis fastsat af medlemsstaterne — indgive klage med henblik på fornyet behandling. En sådan klage har ikke opsættende virkning.

13. Medlemsstaterne udarbejder passende og effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne,

og enhver form for aggressiv adfærd. Disse mekanismer skal tilgodese traktatens bestemmelser, især artikel 82.

14. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger, herunder at der indledes administrative eller strafferetlige procedurer i overensstemmelse med national lovgivning, over for de ansvarlige fysiske og juridiske personer, hvis bestemmelserne om fortrolig behandling i dette direktiv ikke er blevet overholdt.

15. Indbringelse af en klage, jf. stk. 11 og 12, udelukker ikke anvendelse af retsmidler i henhold til fællesskabsretten og/eller national ret.

16. De regulerende myndigheder skal fuldt ud begrunde deres afgørelser med henblik på domstolskontrol. Afgørelserne skal gøres offentligt tilgængelige, samtidig med at de forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

17. Medlemsstaterne sørger for, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, inden for hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed, har klageret ved et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Artikel 42

Reguleringsordning for forhold på tværs af grænserne

1. De regulerende myndigheder samarbejder tæt og rådfører sig med hinanden samt giver hinanden og agenturet alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver efter dette direktiv. Hvad de udvekslede oplysninger angår, skal den modtagende myndighed sikre den samme grad af fortrolighed, som den afgivende myndighed er forpligtet til at sikre.

2. De regulerende myndigheder samarbejder mindst på regionalt plan om:

- a) at fremme indførelsen af operationelle ordninger, der kan muliggøre en optimal forvaltning af nettet, fremme fælles gasbørser og fordelingen af grænseoverskridende kapacitet og muliggøre et tilstrækkeligt niveau af sammenkoblingskapacitet, herunder gennem ny sammenkobling, i regionen og mellem regioner, med henblik på at skabe mulighed for udvikling af effektiv konkurrence og forbedring af forsyningssikkerheden uden at forskelsbehandle forsyningsselskaberne i de forskellige medlemsstater
- b) at koordinere udviklingen af alle netregler for de relevante transmissionssystemoperatører og andre markedsaktører, og
- c) at koordinere udviklingen af reglerne for styring af overbelastning.

3. De nationale regulerende myndigheder har ret til at indgå samarbejdsaftaler med hinanden for at fremme et reguleringsmæssigt samarbejde.

4. De i stk. 2 nævnte foranstaltninger gennemføres i relevant omfang i tæt samråd med andre relevante nationale myndigheder, og uden at det berører disses specifikke kompetencer.

5. Kommissionen kan vedtage retningslinjer for omfanget af de regulerende myndigheders pligt til at samarbejde indbyrdes og med agenturet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 51, stk. 3.

Artikel 43

Overholdelse af retningslinjerne

1. Enhver regulerende myndighed og Kommissionen kan anmode agenturet om en udtalelse om, hvorvidt en afgørelse truffet af en regulerende myndighed er i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i dette direktiv eller i forordning (EF) nr. 715/2009.
2. Agenturet forelægger senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen sin udtalelse over for den anmodende part (den regulerende myndighed eller Kommissionen) og over for den regulerende myndighed, der har truffet den pågældende afgørelse.
3. Hvis den regulerende myndighed, der har truffet afgørelsen, ikke efterkommer agenturets udtalelse inden for fire måneder efter modtagelsen af udtalelsen, underretter agenturet Kommissionen herom.
4. Enhver regulerende myndighed, der mener, at en afgørelse, der er relevant for grænseoverskridende handel og truffet af en anden regulerende myndighed, ikke følger de retningslinjer, der er omhandlet i dette direktiv eller i forordning (EF) nr. 715/2009, kan underrette Kommissionen derom senest to måneder efter datoen for den pågældende afgørelse.
5. Finder Kommissionen inden for to måneder efter at være blevet underrettet af agenturet, jf. stk. 3, eller af en regulerende myndighed, jf. stk. 4, eller inden for tre måneder fra datoen for afgørelsen, — på eget initiativ — at en afgørelse truffet af en regulerende myndighed giver anledning til alvorlig tvivl om, hvorvidt den er forenelig med de retningslinjer, der er omhandlet i dette direktiv eller i forordning (EF) nr. 715/2009, kan Kommissionen beslutte at undersøge sagen nærmere. I så fald anmoder Kommissionen den regulerende myndighed og parterne i den sag, som den regulerende myndighed behandler, om at forelægge deres bemærkninger.
6. Hvis Kommissionen træffer afgørelse om at undersøge sagen nærmere, træffer den højst fire måneder senere endelig afgørelse om:
  - a) ikke at gøre indsigelser mod den regulerende myndigheds afgørelse, eller
  - b) at kræve, at den regulerende myndighed trækker sin afgørelse tilbage med den begrundelse, at retningslinjerne ikke er blevet fulgt.
7. Hvis Kommissionen ikke har truffet afgørelse om at undersøge sagen nærmere eller ikke har truffet afgørelse inden for tidsfristerne i henholdsvis stk. 5 og stk. 6, anses den for ikke at have gjort indsigelser mod den regulerende myndigheds afgørelse.
8. Den regulerende myndighed efterkommer Kommissionens afgørelse om at trække sin afgørelse tilbage inden for højst to måneder og underretter Kommissionen herom.
9. Kommissionen kan vedtage retningslinjer med nærmere procedureregler, der skal følges af de regulerende myndigheder, agenturet og Kommissionen for så vidt angår de regulerende myndigheders afgørelses overholdelse af de retningslinjer, der er omhandlet i denne artikel. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 51, stk. 3.

Artikel 44

Journalføring

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsyningsvirksomheder sørger for, at de relevante data om alle transaktioner vedrørende gasforsyningskontrakter og gasderivater med engroskunder og transmissionssystemoperatører såvel som lager- og LNG-operatører i mindst fem år er til rådighed for de nationale myndigheder, herunder den regulerende myndighed, de nationale konkurrencemyndigheder og Kommissionen, med henblik på opfyldelsen af deres opgaver.

2. Disse data omfatter nærmere oplysninger om de relevante transaktioner, såsom varighed, regler om levering og afregning, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse og transaktionspriser samt midler til at identificere den pågældende engroskunde såvel som nærmere detaljer om alle uafregnede gasforsyningskontrakter og gasderivater.
3. Den regulerende myndighed kan træffe afgørelse om at stille dele af disse oplysninger til rådighed for markedsdeltagerne, forudsat at forretningsmæssigt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner ikke videregives. Dette stykke finder ikke anvendelse på oplysninger om finansielle instrumenter omfattet af direktiv 2004/39/EF.
4. For at sikre, at denne artikel anvendes ensartet, kan Kommissionen vedtage retningslinjer, der fastlægger metoder og ordninger for journalføring samt form og indhold for de data, der skal opbevares. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 51, stk. 3.
5. Hvad angår forsyningsvirksomheders transaktioner vedrørende gasderivater med engroskunder og transmissionssystemoperatører såvel som lager- og LNG-operatører, finder denne artikel først anvendelse, når Kommissionen har vedtaget de retningslinjer, der er nævnt i stk. 4.
6. Med denne artikel indføres der ikke yderligere forpligtelser for foretagender omfattet af direktiv 2004/39/EF over for de i stk. 1 nævnte myndigheder.
7. Skal de i stk. 1 nævnte myndigheder have adgang til data, der opbevares af foretagender omfattet af direktiv 2004/39/EF, giver de efter nævnte direktiv kompetente myndigheder dem de ønskede data.

KAPITEL IX

DETAILMARKEDER

Artikel 45

Detailmarkeder

For at fremme udviklingen af velfungerende og gennemsigtige detailmarkeder i Fællesskabet sørger medlemsstaterne for, at transmissionssystemoperatørernes, distributionssystemoperatørernes, forsyningsvirksomhedernes og kundernes og om nødvendigt andre markedsdeltageres opgaver og forpligtelser fastlægges for så vidt angår kontraktbestemmelser, forpligtelser over for kunderne, regler om dataudveksling og afregning, ejendomsretten til data og ansvaret for forbrugsmåling.

Disse regler, der offentliggøres, udformes med henblik på at lette kundernes og leverandørernes adgang til nettene, og de skal gennemgås af de regulerende myndigheder eller andre relevante nationale myndigheder.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Opstår der en pludselig krise på energimarkedet eller opstår der fare for personers fysiske sikkerhed, for apparaters eller anlægs driftssikkerhed eller for systemets integritet, kan en medlemsstat midlertidigt træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

2. Sådanne foranstaltninger må ikke forstyrre det indre markeds funktion mere end højst nødvendigt og må ikke være mere vidtgående end strengt nødvendigt for at afhjælpe de pludselige vanskeligheder, der er opstået.

3. Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater om foranstaltningerne og underretter samtidig Kommissionen, som kan beslutte, at medlemsstaten skal ændre eller ophæve foranstaltningerne, hvis de medfører konkurrenceforvridning og påvirker samhandelen negativt på en måde, som strider imod den fælles interesse.

Artikel 47

Ensartede vilkår

1. Foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe i medfør af dette direktiv for at sikre ensartede vilkår, skal være forenelige med traktaten, navnlig artikel 30, og fællesskabsretten.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 skal være forholdsmæssigt afpassede, ikke-diskriminerende og gennemsigtige. Disse foranstaltninger må først iværksættes, når Kommissionen er blevet underrettet og har givet sin godkendelse.

3. Kommissionen træffer afgørelse vedrørende meddelelsen i stk. 2 senest to måneder efter modtagelsen af meddelelsen. Fristen løber fra dagen efter modtagelsen af samtlige oplysninger. Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden for denne tomånedersfrist, skal den anses for ikke at have rejst indsigelser mod de meddelte foranstaltninger.

Artikel 48

Undtagelser i forbindelse med take-or-pay-forpligtelser

1. Hvis en naturgasvirksomhed får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine take-or-pay-forpligtelser i henhold til en eller flere kontrakter om køb af gas, kan den indsende en ansøgning om en midlertidig undtagelse fra artikel 32 til den pågældende medlemsstat eller den udpegede kompetente myndighed. Ansøgningerne skal efter medlemsstaternes valg indgives i hvert enkelt tilfælde, enten før eller efter, at der er nægtet adgang til systemet. Medlemsstaterne kan også give naturgasvirksomheden mulighed for at vælge, om det vil indgive en ansøgning før eller efter, at der er nægtet adgang til systemet. Når en naturgasvirksomhed har nægtet adgang, skal ansøgningen indgives snarest muligt. Ansøgningerne vedlægges alle relevante oplysninger om problemets art og omfang samt om de skridt, naturgasvirksomheden har taget for at løse problemet.

Hvis der ikke umiddelbart findes alternative løsninger, kan medlemsstaten eller den udpegede kompetente myndighed under hensyntagen til stk. 3 beslutte at indrømme en undtagelse.

2. Medlemsstaten eller den hertil udpegede kompetente myndighed underretter snarest muligt Kommissionen om sin afgørelse om at indrømme en undtagelse og fremsender samtidig alle relevante oplysninger angående undtagelsen. Disse oplysninger kan forelægges Kommissionen i sammenfattet form, således at Kommissionen kan træffe en velbegrunnet afgørelse. Senest otte uger efter modtagelsen af denne underretning kan Kommissionen pålægge den pågældende medlemsstat eller udpegede kompetente myndighed at ændre eller trække afgørelsen tilbage, hvorved der er indrømmet en undtagelse.

Hvis den pågældende medlemsstat eller udpegede kompetente myndighed ikke efterkommer dette krav inden for fire uger, træffes der hurtigt en endelig afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 51, stk. 2.

Kommissionen har tavshedspligt om forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

3. Medlemsstaten eller den udpegede kompetente myndighed og Kommissionen skal, når de træffer afgørelse om de i stk. 1 omhandlede undtagelser, navnlig tage hensyn til følgende kriterier:

- a) målsætningen om at skabe et konkurrencepræget gasmarked
- b) behovet for at opfylde offentlige serviceforpligtelser og garantere forsyningssikkerheden
- c) naturgasvirksomhedens stilling på gasmarkedet og den faktiske konkurrence på dette marked
- d) omfanget af de økonomiske og finansielle problemer for naturgasvirksomhederne og transmissionsvirksomhederne eller for de privilegerede kunder
- e) datoerne for underskrivelsen af og betingelserne i den eller de pågældende kontrakter, herunder i hvor høj grad der heri tages højde for markedsændringer
- f) bestræbelserne på at finde en løsning på problemet
- g) i hvilket omfang virksomheden på det tidspunkt, hvor den påtog sig de pågældende take-or-pay-forpligtelser, under hensyn til direktivets bestemmelser med rimelighed kunne have forudset, at der sandsynligvis ville opstå alvorlige problemer
- h) i hvilken grad systemet er sammenkoblet med andre systemer og graden af disses interoperabilitet og
- i) de virkninger, som indrømmelse af en undtagelse vil få for den korrekte anvendelse af dette direktiv med henblik på et velfungerende indre marked for naturgas.

En afgørelse om en anmodning om undtagelse vedrørende take-or-pay-kontrakter, der er indgået inden den 4. august 2003, må ikke føre til en situation, hvor det er umuligt at finde økonomisk rentable alternative afsætningsmuligheder. Under alle omstændigheder antages det, at gasvirksomheden ikke har alvorlige vanskeligheder, så længe salget af naturgas ikke falder til under niveauet for minimumsaftagelsesgarantier i take-or-pay-kontrakter om køb af naturgas, eller for så vidt den pågældende take-or-pay-kontrakt om gaskøb kan tilpasses, eller naturgasvirksomheden kan finde alternative afsætningsmuligheder.

4. Naturgasvirksomheder, der ikke er indrømmet en i denne artikels stk. 1 omhandlet undtagelse, må ikke eller må ikke længere nægte adgang til systemet på grund af take-or-pay-forpligtelser i henhold til en kontrakt om køb af gas. Medlemsstaterne påser, at de relevante bestemmelser i artikel 32-44, overholdes.

5. Enhver undtagelse, der indrømmes i henhold til ovennævnte bestemmelser, skal være behørigt begrundet. Kommissionen offentliggør afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Kommissionen forelægger senest den 4. august 2008 en rapport om erfaringerne med anvendelsen af denne artikel, således at Europa-Parlamentet og Rådet i god tid kan overveje behovet for ændringer af denne artikel.

Artikel 49

Markeder under opbygning og isolerede markeder

1. Medlemsstater, som ikke er direkte tilsluttet en anden medlemsstats sammenkoblede system, og som kun har en enkelt ekstern hovedleverandør, kan fravige artikel 4, 9, 37 og/eller 38. En forsyningsvirksomhed med en markedsandel på over 75 % betragtes som en hovedleverandør. En sådan undtagelse udløber automatisk i det øjeblik, hvor mindst en af de i dette afsnit nævnte betingelser ikke længere er opfyldt. Sådanne undtagelser meddeles Kommissionen.

Cypern kan fravige artikel 4, 9, 37 og/eller 38. Denne undtagelse udløber, så snart Cypern ikke kan anses for at være et isoleret marked.

Artikel 4, 9, 37 og/eller 38 finder først anvendelse på Estland, Letland og/eller Finland, når en af disse medlemsstater er direkte tilsluttet det sammenkoblede system i en anden medlemsstat end Estland, Letland, Litauen og Finland. Dette afsnit berører ikke undtagelser i henhold til dette stykkes første afsnit.

2. En medlemsstat, der kan anses for at være et marked under opbygning, og hvor gennemførelsen af dette direktiv ville volde væsentlige problemer, kan fravige artikel 4 og 9, artikel 13, stk. 1 og 3, artikel 14 og 24, artikel 25, stk. 5, artikel 26, 31 og 32, artikel 37, stk. 1, og/eller artikel 38. Denne undtagelse udløber automatisk i det øjeblik, hvor den pågældende medlemsstat ikke længere kan anses for at være et marked under opbygning. Sådanne undtagelser meddeles Kommissionen.

Cypern kan fravige artikel 4 og artikel 9, artikel 13, stk. 1 og 3, artikel 14 og 24, artikel 25, stk. 5, artikel 26, 31 og 32, artikel 37, stk. 1, og/eller artikel 38. Denne undtagelse udløber, så snart Cypern ikke kan anses for at være et marked under opbygning.

3. På den dato, hvor den i stk. 2, første afsnit, omhandlede undtagelse udløber, skal definitionen af privilegerede kunder medføre en åbning af markedet på mindst 33 % af det nationale gasmarkeds samlede årlige gasforbrug. To år efter udløbet af den i stk. 2, første afsnit, nævnte undtagelse finder artikel 37, stk. 1, litra b), anvendelse, og tre år derefter finder artikel 37, stk. 1, litra c), anvendelse. I perioden indtil artikel 37, stk. 1, litra b), finder anvendelse, kan den i denne artikels stk. 2 omhandlede medlemsstat beslutte ikke at anvende artikel 32 for så vidt angår hjælpefunktioner og midlertidige lagerfaciliteter i forbindelse med forgasningsprocessen og den efterfølgende levering til transmissionssystemet.

4. Hvis gennemførelsen af dette direktiv ville volde væsentlige problemer i et begrænset geografisk område i en medlemsstat, navnlig med hensyn til udvikling af transmissionsinfrastrukturen og større distributionsinfrastruktur, kan medlemsstaten med henblik på investeringsfremme anmode Kommissionen om en midlertidig undtagelse fra artikel 4 og 9, artikel 13, stk. 1 og 3, artikel 14 og 24, artikel 25, stk. 5, artikel 26, 31 og 32, artikel 37, stk. 1, og/eller artikel 38 for det pågældende område.

5. Kommissionen kan indrømme en undtagelse som omhandlet i stk. 4 under hensyntagen især til følgende kriterier:

- behovet for infrastrukturinvesteringer, som ikke vil være rentable på et konkurrencepræget marked
- det fornødne investeringsniveau og udsigterne til afkast
- gassystemets størrelse og udbygningsgrad i det pågældende område
- udsigterne for det pågældende gasmarked
- det pågældende områdes eller den pågældende regions geografiske størrelse og karakteristika, og de socioøkonomiske og demografiske faktorer.

For anden gasinfrastruktur end distributionsinfrastruktur må der kun indrømmes en undtagelse, hvis der ikke findes nogen gasinfrastruktur i det pågældende område, eller hvis en sådan har eksisteret i mindre end ti år. Den midlertidige undtagelse må ikke række ud over de ti år, der følger efter den første gasforsyning i området.

For distributionsinfrastrukturens vedkommende kan der indrømmes en undtagelse i en periode på højst tyve år fra det tidspunkt, hvor der første gang leveres gas gennem det pågældende system i området.

6. Artikel 9 finder ikke anvendelse på Cypern, Luxembourg og/eller Malta.

7. Kommissionen underretter under iagttagelse af kravet om tavshedspligt medlemsstaterne om anmodninger, der er indgivet i henhold til stk. 4, inden den træffer afgørelse i henhold til stk. 5. Denne afgørelse samt de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

8. Grækenland kan fravige artikel 4, 24, 25, 26, 32, 37 og/eller 38 i dette direktiv for så vidt angår de geografiske områder og perioder, der er anført i de bevillinger, som det har udstedt inden den 15. marts 2002 i henhold til direktiv 98/30/EF med henblik på udvikling og drift med eneret af distributionsnet i bestemte geografiske områder.

*Artikel 50***Revisionsprocedure**

Hvis Kommissionen i den i artikel 52, stk. 6, nævnte rapport når den konklusion, at det — på grund af den måde, hvorpå der reelt er blevet givet netadgang i en medlemsstat, som har sikret fuldstændig, ikke-diskriminerende og uhindret netadgang — må konstateres, at visse forpligtelser, som dette direktiv pålægger virksomhederne (herunder forpligtelserne vedrørende distributionssystemoperatørernes selskabsretlige adskillelse) ikke står i forhold til det mål, der søges nået, kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at blive undtaget fra det pågældende krav.

Medlemsstaten meddeler omgående Kommissionen en sådan anmodning samt alle de oplysninger, som er nødvendige for at dokumentere, at konklusionen i rapporten om, at der sikres effektiv netadgang, vil blive fastholdt.

Senest tre måneder efter at Kommissionen er blevet underrettet om anmodningen, vedtager den en udtalelse om den berørte medlemsstats anmodning og fremsætter eventuelt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om at ændre de relevante bestemmelser i direktivet. Kommissionen kan i forslagene om ændring af dette direktiv foreslå at undtage den berørte medlemsstat fra særlige krav, hvis denne medlemsstat i givet fald gennemfører lige så effektive foranstaltninger.

*Artikel 51***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

*Artikel 52***Rapportering**

1. Kommissionen overvåger og evaluerer anvendelsen af dette direktiv og forelægger første gang den 31. december 2004 og derefter hvert år, en samlet situationsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Situationsrapporten skal mindst indeholde følgende:
  - a) indhøstede erfaringer og fremskridt med hensyn til skabelsen af et fuldstændigt og velfungerende indre gasmarked og de resterende hindringer herfor, herunder aspekter som markedsdominans, markedskoncentration, aggressiv og konkurrencebegrænsende adfærd
  - b) undtagelser, der er indrømmet i henhold til dette direktiv, herunder implementeringen af undtagelsen i henhold til artikel 26, stk. 4, med henblik på en eventuel revision af tærsklen
  - c) i hvilket omfang kravene vedrørende adskillelse og tariffer i dette direktiv har medvirket til at sikre en retfærdig og ikke-diskriminerende adgang til Fællesskabets gassystem og ensartede konkurrenceniveauer, samt hvilke økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser åbningen af gasmarkedet har haft for kunderne
  - d) en undersøgelse af spørgsmål vedrørende systemkapaciteten og forsynings sikkerheden for naturgas i Fællesskabet, navnlig den eksisterende og forventede balance mellem efterspørgsel og udbud, under hensyntagen til den fysiske kapacitet for udveksling mellem områder og udvikling af oplagring (herunder spørgsmålet om proportionalitet i markedsregulering på dette område)

- e) opmærksomheden vil særlig blive rettet mod foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne til dækning af perioder med særlig høj efterspørgsel og til afhjælpning af bortfald af forsyninger fra en eller flere leverandører
- f) en generel vurdering af de fremskridt, der er opnået med hensyn til bilaterale forbindelser med tredjelande, som producerer og eksporterer eller transporterer naturgas, herunder fremskridt med hensyn til markedsintegration, handel og adgang til sådanne tredjelands net
- g) eventuelle harmoniseringsbehov, der ikke har tilknytning til direktivets bestemmelser.

Situationsrapporten kan eventuelt indeholde henstillinger og foranstaltninger til at modvirke negative følger af markedsdominans og markedskoncentration.

I rapporten kan Kommissionen i samråd med ENTSO for gas også overveje, om det er hensigtsmæssigt at transmissionssystemoperatørerne opretter en fælles europæisk transmissionssystemoperatør.

2. Hvert andet år skal den i stk. 1 nævnte situationsrapport også indeholde en analyse af de forskellige foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne for at opfylde offentlige serviceforpligtelser, og en vurdering af, hvor effektive de har været, især deres indvirkning på konkurrencen på gasmarkedet. Denne rapport kan i givet fald indeholde henstillinger vedrørende foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan, for at opnå høje standarder for offentlig service eller foranstaltninger, der skal forhindre markedsafskærmning.

3. Kommissionen forelægger senest den 3. marts 2013 som led i den generelle evaluering Europa-Parlamentet og Rådet en detaljeret specifik rapport om, i hvilket omfang kravene vedrørende adskillelse i kapitel IV har medvirket til at sikre transmissionssystemoperatørerne fuld og reel uafhængighed, med anvendelse af effektiv adskillelse som benchmark.

4. I den vurdering, som Kommissionen skal foretage i henhold til stk. 3, tager den navnlig hensyn til følgende kriterier: retfærdig og ikke-diskriminerende netadgang, effektiv regulering, udvikling af nettet til opfyldelse af markedets krav, ikke-konkurrenceforvridende investeringsincitament, udvikling af sammenkoblingsinfrastruktur, effektiv konkurrence på Fællesskabets energimarkeder og forsyningssikkerhedssituationen i Fællesskabet.

5. Kommissionen forelægger, når det er relevant, og navnlig når den i stk. 3 omhandlede detaljerede specifikke rapport fastslår, at betingelserne i stk. 4 ikke er garanteret i praksis, Europa-Parlamentet og Rådet forslag med henblik på fuldt ud at sikre transmissionssystemoperatørernes effektive uafhængighed senest den 3. marts 2014.

6. Kommissionen forelægger senest den 1. januar 2006 Europa-Parlamentet og Rådet en detaljeret rapport om fremskridtene med hensyn til at etablere det indre marked for naturgas. Rapporten skal navnlig omhandle:

- eksistensen af en ikke-diskriminerende netadgang
- effektiv regulering
- udvikling af sammenkoblingsinfrastruktur, transitbetingelserne og forsyningssikkerhedssituationen i Fællesskabet
- i hvilken udstrækning små virksomheder og privatkunder får det fulde udbytte af markedets åbning, navnlig for så vidt angår standarden for de offentlige tjenesteydelser
- i hvilken udstrækning markeder i praksis er åbne for en effektiv konkurrence, herunder aspekter som markedsdominans, markedskoncentration, aggressiv og konkurrencebegrænsende adfærd
- i hvilken udstrækning kunder rent faktisk skifter leverandører og genforhandler tariffer
- prisudvikling, herunder forsyningspriser, i forhold til graden af markedsåbning

- om tredjeparter har effektiv og ikke-diskriminerende adgang til oplagring af gas, når det ud fra tekniske og/eller økonomiske hensyn er nødvendigt for at sikre effektiv adgang til systemet
- erfaringer indhøstet i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv med hensyn til den effektive uafhængighed af systemoperatører i vertikalt integrerede virksomheder, og om der ud over funktionel uafhængighed og regnskabsmæssig adskillelse er udviklet andre foranstaltninger, som har virkninger, der svarer til selskabsretlig adskillelse.

Kommissionen forelægger, når det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet forslag, navnlig med henblik på at sikre høje standarder for offentlig service.

Kommissionen forelægger, når det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet forslag, navnlig med henblik på at sikre distributionssystemoperatørernes fulde og effektive uafhængighed inden den 1. juli 2007. Om nødvendigt omfatter disse forslag i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen også foranstaltninger til at imødegå problemer i forbindelse med markedsdominans, markedskoncentration, aggressiv og konkurrencebegrænsende adfærd.

Artikel 53

Ophævelse

Direktiv 2003/55/EF ophæves fra den 3. marts 2011; dette berører dog ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse og anvendelse af nævnte direktiv. Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 54

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 3. marts 2011. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 3. marts 2011 med undtagelse af artikel 11, som de skal anvende fra den 3. marts 2013.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 55

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 56

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H. -G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

E. ERLANDSSON

Formand

(¹) EUT C 211 af 19.8.2008, s. 23.

(²) EUT C 172 af 5.7.2008, s. 55.

(³) Europa-Parlamentets udtalelse af 9.7.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 9.1.2009 (EUT C 70 E af 24.3.2009, s. 37) og Europa-Parlamentets holdning af 22.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 25.6.2009.

(⁴) EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57.

(⁵) EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 206.

(⁶) EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

(⁷) Se side 1 i denne EUT.

(⁸) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

(⁹) Se side 36 i denne EUT.

(¹⁰) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(¹¹) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

(¹²) Titlen på direktiv 83/349/EØF er justeret under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler, jf. Amsterdamtraktatens artikel 12. Den oprindelige henvisning var til artikel 54, stk. 3, litra g).

(¹³) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

(¹⁴) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

(¹⁵) EUT L 127 af 29.4.2004, s. 92.

(¹⁶) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

(¹⁷) Se side 55 i denne EUT.

(¹⁸) Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 65 af 14.3.1968, s. 8 (Den danske specialudgave: serie I, kapitel 1968 (I), s. 41)).

(¹⁹) Titlen på direktiv 78/660/EØF er justeret under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler, jf. Amsterdamtraktatens artikel 12. Den oprindelige henvisning var til artikel 54, stk. 3, litra g).

(²⁰) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

(²¹) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 1.

BILAG I

FORANSTALTNINGER VEDRØRENDE FORBRUGERBESKYTTELSE

1. Med forbehold af Fællesskabets bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (¹) og Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (²), skal de foranstaltninger, der henvises til i artikel 3, sikre, at kunder:

a) har ret til en kontrakt med deres gasleverandør, idet der i kontrakten angives følgende:

— leverandørens navn og adresse

— hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, samt tidspunkt for første tilslutning

de typer vedligeholdelsesservice, der tilbydes

— hvordan aktuel information om gældende tariffer og vedligeholdsgebyrer kan indhentes

kontraktens løbetid, betingelserne for fornyelse og afslutning af ydelserne og af kontrakten, og om opsigelse af kontrakten uden vederlag er tilladt

— eventuel erstatning eller tilbagebetaling, hvis det i kontrakten fastsatte kvalitetsniveau ikke overholdes, herunder unøjagtig og forsinket fakturering

— hvordan procedurene for bilæggelse af tvister, jf. litra f), iværksættes, og

oplysninger om forbrugerrettigheder, herunder alle de i dette punkt omhandlede oplysninger, som videreformidles ved fakturering og via naturgasvirksomhedernes websteder på en klar og letforståelig måde.

Betingelserne skal være rimelige og velkendte på forhånd. Under alle omstændigheder bør der gives oplysning om betingelserne forud for kontraktens indgåelse eller bekræftelse. Hvis kontrakterne indgås via mellemmænd, gives der ligeledes oplysning om de i dette litra omhandlede forhold forud for kontraktens indgåelse

b) underrettes med passende varsel, hvis leverandøren har til hensigt at ændre kontraktbestemmelserne, og orienteres om deres ret til at hæve kontrakten, når de modtager denne underretning. Leverandørerne giver på en gennemsigtig og forståelig måde deres kunder direkte meddelelse om enhver gebyrforhøjelse, idet dette skal ske på et passende tidspunkt og senest én normal faktureringsperiode efter forhøjelsens ikrafttræden. Medlemsstaterne sikrer, at kunderne kan hæve kontrakten, hvis de ikke godkender de nye betingelser, som gasleverandøren har underrettet dem om

c) modtager gennemsigtige oplysninger om gældende priser og tariffer og om standardvilkår og betingelser for adgang til og brug af gasleverancer

- d) tilbydes et bredt udvalg af betalingsmetoder, som ikke må indebære forskelsbehandling af kunderne. Forudbetalingssystemer skal være rimelige og passende afspejle det forventede gasforbrug. Eventuelle forskelle i vilkår og betingelser skal afspejle leverandørens omkostninger ved forskellige betalingssystemer. De generelle vilkår og betingelser skal være rimelige og gennemsigtige. De skal anføres i et klart og forståeligt sprog og må ikke omfatte ikke-kontraktmæssige hindringer for udøvelse af forbrugernes rettigheder, f.eks. overdreven dokumentation. Kunderne skal beskyttes mod urimelige eller vildledende salgsmetoder
- e) ikke skal betale for at skifte leverandør
- f) nyder godt af gennemsigtige, enkle og billige procedurer for behandling af deres klager. Alle forbrugere har navnlig ret til at få leveret ydelser og få behandlet deres klager af deres gasleverandør. Sådanne procedurer for udenretlige forlig skal gøre det muligt at bilægge tvister hurtigt og rimeligt og helst inden for tre måneder og skal, hvis det skønnes berettiget, indeholde bestemmelser om et erstatnings- og/eller tilbagebetalingssystem. Når det er muligt, bør principperne i Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer, med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet ⁽³⁾, følges
- g) som er tilsluttet gassystemet, informeres i henhold til gældende national lovgivning om deres rettigheder med hensyn til levering af naturgas af en bestemt kvalitet til rimelige priser
- h) har adgang til deres forbrugsdata og skal, efter udtrykkelig aftale og gratis, kunne give enhver registreret forsyningsvirksomhed adgang til deres egne målerdata. Den part, der er ansvarlig for dataforvaltning, har pligt til at give virksomheden disse data. Medlemsstaterne fastlægger et standardformat for de pågældende data og en procedure, hvorefter leverandører og forbrugere kan få adgang til dem. Der må ikke pålægges forbrugeren ekstra udgifter for denne ydelse
- i) informeres fyldestgørende om det faktiske gasforbrug og prisen tilstrækkelig hyppigt til, at de kan regulere deres eget gasforbrug. Oplysningerne gives ved at anvende en tilstrækkelig tidsramme, der tager hensyn til kapaciteten af forbrugernes måleudstyr. Der tages passende hensyn til omkostningseffektiviteten ved sådanne foranstaltninger. Der må ikke pålægges forbrugeren ekstra udgifter for denne ydelse
- j) modtager en endelig kontoopgørelse efter at have skiftet gasleverandør senest seks uger efter, at leverandørskiftet har fundet sted.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres intelligente målesystemer, der medvirker til at sikre forbrugernes aktive deltagelse på gasforsyningsmarkedet. Gennemførelsen af disse målesystemer kan underlægges en økonomisk evaluering af omkostningerne og fordelene på lang sigt for markedet og de enkelte forbrugere, eller en vurdering af, hvilke intelligente målesystemer, der er økonomisk forsvarlige og omkostningseffektive, og hvilken tidsramme der er hensigtsmæssig til distributionen.

Denne vurdering skal finde sted senest den 3. september 2012.

Medlemsstaterne eller en kompetent myndighed, som de udpeger, forbereder på grundlag af denne vurdering en tidsplan for gennemførelsen af intelligente målersystemer.

Medlemsstaterne eller en kompetent myndighed, som de udpeger, sikrer gennemførelse af målesystemernes interoperabilitet inden for deres territorier under behørigt hensyntagen til anvendelsen af hensigtsmæssige standarder og bedste praksis og betydningen af udviklingen af det indre marked for naturgas.

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

(³) EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2003/55/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
—	Artikel 6
—	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 7	Artikel 12
Artikel 8	Artikel 13
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 10	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
—	Artikel 20
—	Artikel 21
—	Artikel 22
—	Artikel 23
Artikel 11	Artikel 24
Artikel 12	Artikel 25
Artikel 13	Artikel 26
Artikel 14	Artikel 27
Artikel 15	Artikel 29
Artikel 16	Artikel 30
Artikel 17	Artikel 31
Artikel 18	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
Artikel 20	Artikel 34
Artikel 21	Artikel 35
Artikel 22	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 37
Artikel 24	Artikel 38
Artikel 25, stk. 1 (første og andet punktum)	Artikel 39
—	Artikel 40
Artikel 25 (resten)	Artikel 41

—	Artikel 42
—	Artikel 43
—	Artikel 44
—	Artikel 45
Artikel 26	Artikel 46
—	Artikel 47
Artikel 27	Artikel 48
Artikel 28	Artikel 49
Artikel 29	Artikel 50
Artikel 30	Artikel 51
Artikel 31	Artikel 52
Artikel 32	Artikel 53
Artikel 33	Artikel 54
Artikel 34	Artikel 55
Artikel 35	Artikel 56
Bilag A	Bilag I

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/2001**af 11. december 2018****om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder****(omarbejdning)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽⁴⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁵⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) I overensstemmelse med artikel 194, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er et af Unionens energipolitiske mål at fremme vedvarende energikilder. Dette mål forfølges i dette direktiv. Den øgede anvendelse af energi fra vedvarende energikilder eller »vedvarende energi« (VE) udgør et vigtigt element i den pakke af foranstaltninger, som er nødvendig for at reducere drivhusgasemissionerne og efterkomme Unionens forpligtelse under Parisaftalen om klimaændringer fra 2015 efter den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»Parisaftalen«) og under Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikkerne, herunder det bindende EU-mål om at nedskære emissioner med mindst 40 % set i forhold til 1990-niveauet frem til 2030. Det bindende EU-mål for vedvarende energi for 2030 og medlemsstaternes bidrag til dette mål, herunder deres referenceandele i forhold til deres nationale overordnede mål for 2020, er blandt de elementer, der har en central betydning for Unionens energi- og miljøpolitik. Andre sådanne elementer er indeholdt i den ramme, der er fastsat ved dette direktiv, eksempelvis for udviklingen af vedvarende opvarmning og køling og udviklingen af vedvarende transportbrændstoffer.
- (3) Den øgede anvendelse af energi fra vedvarende energikilder spiller også en grundlæggende rolle med hensyn til at fremme energiforsynings sikkerheden, bæredygtig energi til overkommelige priser, den teknologiske udvikling og innovation såvel som en teknologisk og industriel førerposition samtidig med, at den skaber miljømæssige, sociale og sundhedsmæssige fordele og betydelige beskæftigelsesmuligheder og regional udvikling, navnlig i landdistrikterne og isolerede områder, i regioner eller områder med lav befolkningstæthed eller hvor der sker delvis afindustrialisering.

- (4) Navnlig reduktion af energiforbruget, flere teknologiske forbedringer, incitamentter til anvendelse og udbygning af den offentlige transport samt anvendelse af energieffektiv teknologi og fremme af anvendelse af vedvarende energi i elsektoren, varme- og kølesektoren samt transportsektoren er effektive midler, i lighed med energieffektivitetsforanstaltninger, til at reducere drivhusgasemissioner i Unionen og Unionens energiafhængighed.
- (5) Ved direktiv 2009/28/EF er der fastsat et regelsæt for fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, hvori der fastsættes bindende nationale mål for den vedvarende energis andel af energiforbruget og i transportsektoren, som skal opfyldes senest i 2020. Kommissionens meddelelse af 22. januar 2014 med titlen »Politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030« fastlagde en ramme for Unionens fremtidige energi- og klimapolitikker og fremmede en fælles forståelse af, hvordan disse politikker kan videreudvikles efter 2020. Kommissionen foreslog, at Unionens 2030-mål for andelen af vedvarende energi, der forbruges i Unionen, skal være mindst 27 %. Det Europæiske Råd tilsluttede sig dette forslag i sine konklusioner af 23. og 24. oktober 2014, idet det gav udtryk for, at medlemsstaterne bør kunne fastsætte deres egne mere ambitiøse nationale mål med henblik på at indfri deres planlagte bidrag til Unionens 2030-mål og overgå dem.
- (6) I sine beslutninger af 5. februar 2014 med titlen »En ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030« og af 23. juni 2016 med titlen »Statusrapporten om vedvarende energi« gik Europa-Parlamentet videre end Kommissionens forslag og Det Europæiske Råds konklusioner og understregede, at det i lyset af Parisaftalen og de seneste nedbringelser af omkostningerne til VE-teknologi var ønskeligt at være betydeligt mere ambitiøs.
- (7) Ambitionen i Parisaftalen såvel som den teknologiske udvikling, herunder nedbringelse af omkostningerne til investeringer i vedvarende energi, bør derfor tages i betragtning.
- (8) Der bør derfor fastsættes et bindende EU-mål om, at vedvarende energi skal udgøre mindst 32 %. Kommissionen bør endvidere vurdere, om dette mål skal opjusteres i lyset af betydelige reduktioner af omkostningerne til produktionen af vedvarende energi, Unionens internationale forpligtelser vedrørende dekarbonisering eller i tilfælde af et markant fald i energiforbruget i Unionen. Medlemsstaterne bør fastlægge deres bidrag til opfyldelsen af dette mål som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i forbindelse med den forvaltningsproces, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽⁶⁾.
- (9) Fastsættelsen af et bindende EU-mål for vedvarende energi for 2030 vil fortsat tilskynde til udvikling af teknologier, der producerer vedvarende energi, og give investorer vished. Et mål fastsat på EU-plan vil give medlemsstaterne større råderum til at opfylde deres mål for reduktion af drivhusgasemissioner på den mest omkostningseffektive måde i forhold til deres særlige forhold, energimiks og kapacitet til at producere vedvarende energi.
- (10) For at sikre konsolideringen af de resultater, der er opnået i henhold til direktiv 2009/28/EF, bør de nationale mål, der er fastsat for 2020, være medlemsstaternes mindstebidrag til den nye ramme for 2030. De nationale andele af vedvarende energi bør under ingen omstændigheder falde til under disse bidrag. Hvis de gør dette, bør de pågældende medlemsstater træffe passende foranstaltninger som fastsat i forordning (EU) 2018/1999 til at sørge for, at denne referenceandel atter nås. Hvis en medlemsstat ikke opretholder sin referenceandel som målt

over en tolv måneders periode, bør den inden for 12 måneder efter udløbet af denne periode træffe yderligere foranstaltninger for atter at nå denne referenceandel. Hvis en medlemsstat reelt har truffet sådanne yderligere foranstaltninger og har opfyldt sin forpligtelse til atter at nå referenceandelen, bør den anses for at have opfyldt de obligatoriske krav til referenceandel i henhold til dette direktiv og til forordning (EU) 2018/1999 for hele den pågældende periode. Den pågældende medlemsstat kan ikke derfor anses for at have tilsidesat sin forpligtelse til at opretholde sin referenceandel for den periode, hvor efterslæbet opstod. Både 2020- og 2030-rammen tjener Unionens miljømæssige og energipolitiske mål.

- (11) Medlemsstaterne bør træffe yderligere foranstaltninger, hvis den vedvarende energis andel på EU-plan ikke lever op til EU-udviklingsforløbet mod målet om, at vedvarende energi skal udgøre mindst 32 %. I henhold til forordning (EU) 2018/1999 kan Kommissionen træffe foranstaltninger på EU-plan for at sikre, at målet opfyldes, hvis Kommissionen i forbindelse med vurderingen af de integrerede nationale energi- og klimaplaner konstaterer et efterslæb i forhold til ambitionen. Konstaterer Kommissionen i forbindelse med vurderingen af de integrerede nationale energi- og klimapolitiske statusrapporter et efterslæb i forhold til gennemførelsen, bør medlemsstaterne anvende de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1999 for at indhente dette efterslæb.
- (12) For at støtte medlemsstaters ambitiøse bidrag til EU-målet bør der fastsættes en finansiell ramme med henblik på at fremme investeringer i VE-projekter i disse medlemsstater, herunder ved brug af finansielle instrumenter.
- (13) Kommissionen bør målrette tildelingen af midlerne mod at reducere kapitalomkostningerne for VE-projekter, eftersom sådanne omkostninger har en væsentlig indvirkning på omkostningerne ved VE-projekter og deres konkurrenceevne, såvel som mod udviklingen af grundlæggende infrastruktur for en øget teknisk gennemførlig og økonomisk overkommelig udbredelse af vedvarende energi såsom transmissions- og distributionsnetinfrastruktur, intelligente net og sammenkoblinger.
- (14) Kommissionen bør lette udvekslingen af bedste praksis mellem de kompetente nationale eller regionale myndigheder eller organer, f.eks. via regelmæssige møder for at finde en fælles tilgang til at fremme udbredelsen af omkostningseffektive VE-projekter. Kommissionen bør også fremme investeringer i nye, fleksible og rene teknologier og fastlægge en passende strategi til at forvalte udfasningen af teknologier, som ikke bidrager til at reducere emissionsniveauet eller ikke frembyder tilstrækkelig fleksibilitet, baseret på gennemsigtige kriterier og pålidelige markedsprissignaler.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 ⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF ⁽⁸⁾, 2003/30/EF ⁽⁹⁾ og 2009/28/EF fastlagde definitioner på forskellige former for energi fra vedvarende energikilder. EU-retten om det indre energimarked fastlægger definitioner for elsektoren generelt. For at sikre klarhed og retssikkerhed er det hensigtsmæssigt at anvende disse definitioner i dette direktiv.
- (16) Støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder eller »vedvarende elektricitet« er blevet påvist at være en effektiv metode til at fremme udbredelsen af vedvarende elektricitet. Hvis og når medlemsstaterne beslutter at gennemføre støtteordninger, bør en sådan støtte gives i en form, der forvrider konkurrencen for velfungerende elmarkeder mindst muligt. Til dette formål

tildeler et stigende antal medlemsstater støtte på en måde, hvor støtten tildeles som et tillæg til markedsindtægter, og de indfører markedsbaserede systemer for at fastslå det nødvendige omfang af støtte. Sammen med foranstaltninger til at gøre markedet egnet til stigende andele af vedvarende energi er sådan støtte et vigtigt element med henblik på at øge markedsintegrationsgraden af vedvarende elektricitet, samtidig med at der tages hensyn til små og store producenters forskellige evner til at reagere på markedssignaler.

- (17) Mindre anlæg kan bidrage væsentligt til at øge offentlighedens accept og sikre udbredelsen af VE-projekter, navnlig på lokalt plan. For at sikre deltagelsen af sådanne mindre anlæg kan specifikke betingelser, herunder afregningstariffer, derfor stadig være nødvendige for at sikre et positivt cost-benefit-forhold i overensstemmelse med EU-retten vedrørende elektricitetsmarkedet. Definitionen af mindre anlæg med henblik på at opnå sådan støtte er vigtig for at give investorerne retssikkerhed. Statsstøttereglerne indeholder definitioner af mindre anlæg.
- (18) I medfør af artikel 108 i TEUF har Kommissionen enekompetence til at vurdere foreneligheden med det indre marked af de statsstøtteforanstaltninger, som medlemsstaterne måtte indføre med henblik på udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder. Denne vurdering foretages på grundlag af artikel 107, stk. 3, i TEUF og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser og retningslinjer, som Kommissionen måtte vedtage med henblik herpå. Dette direktivs bestemmelser berører ikke den enekompetence, som Kommissionen er tildelt ved TEUF.
- (19) Elektricitet fra vedvarende energikilder bør udbredes til de lavest mulige omkostninger for forbrugerne og skatteyderne. Ved udformningen af støtteordninger og tildelingen af støtte bør medlemsstaterne forsøge at minimere de samlede systemomkostninger ved udbredelsen på dekarboniseringsstien mod målet om en lavemissionsøkonomi senest i 2050. Markedsbaserede mekanismer såsom udbudsprocedurer er blevet påvist effektivt at reducere støtteomkostningerne på konkurrencebaserede markeder i mange tilfælde. I særlige tilfælde fører udbudsprocedurer dog ikke nødvendigvis til effektiv prisfastsættelse. Det kan derfor være nødvendigt at overveje afbalancerede undtagelser for at sikre omkostningseffektivitet og minimere de samlede støtteomkostninger. Navnlig bør medlemsstaterne have mulighed for at indrømme undtagelser fra udbudsprocedurer og direkte markedsføring for mindre anlæg og demonstrationsprojekter med henblik på at tage hensyn til deres mere begrænsede kapacitet. Eftersom Kommissionen vurderer, om støtte til vedvarende energi er forenelig med det indre marked fra sag til sag, bør disse undtagelser overholde de relevante tærskler, der er fastsat i Kommissionens seneste retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi. I retningslinjerne for 2014-2020 er disse tærskler fastsat til 1 MW (og 6 MW eller 6 produktionsenheder for vindenergi) og 500 kW (og 3 MW eller 3 produktionsenheder for vindenergi) for så vidt angår undtagelser fra henholdsvis udbudsprocedurer og direkte markedsføring. For at udbudsprocedurer mere effektivt minimerer de samlede støtteomkostninger, bør udbudsprocedurer i princippet være åbne for alle producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder på et ikkediskriminerende grundlag. Når medlemsstaterne udvikler deres støtteordninger, kan de begrænse udbudsprocedurer til bestemte teknologier, når dette er nødvendigt for at undgå suboptimale resultater med hensyn til netbegrænsninger og netstabilitet, systemintegrationsomkostninger, behovet for at opnå diversificering af energimikset og teknologiernes potentiale på lang sigt.
- (20) I sine konklusioner af 23. og 24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken understregede Det Europæiske Råd betydningen af et mere sammenkøbt indre energimarked og behovet for tilstrækkelig støtte til integration af stadig større mængder af forskellige former

for vedvarende energi og dermed gøre det muligt for Unionen at leve op til sine ambitioner om at være førende inden for energiomstillingen. Det er derfor vigtigt og hastende at øge sammenkoblingsniveauet og gøre fremskridt hen imod Det Europæiske Råds vedtagne målsætninger med henblik på at udnytte energiunionens fulde potentiale.

- (21) Når medlemsstaterne udvikler støtteordninger for vedvarende energikilder, bør de tage højde for den tilgængelige bæredygtige forsyning af biomasse og tage behørigt hensyn til principperne for den cirkulære økonomi og for det affaldshierarki, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽¹⁰⁾, for at undgå unødige forvridninger af råvaremarkederne. Affaldsforebyggelse og genanvendelse af affald bør have højeste prioritet. Medlemsstaterne bør undgå at indføre støtteordninger, der ville være i strid med målene for affaldsbehandling og ville føre til ineffektiv anvendelse af genanvendeligt affald.
- (22) Medlemsstaterne har forskelligt potentiale for vedvarende energi og forskellige støtteordninger i nationalt regi. Størstedelen af medlemsstaterne anvender støtteordninger, der udelukkende giver tilskud til energi fra vedvarende energikilder, som produceres på deres eget område. For at nationale støtteordninger kan fungere, som de skal, er det af afgørende betydning, at medlemsstaterne fortsat kan styre virkningerne af og omkostningerne ved deres nationale støtteordninger alt efter deres forskellige potentiale. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at de nationale støtteordninger i henhold til direktiv 2001/77/EF og 2009/28/EF fungerer som de skal, således at investorernes tillid bevares, og således at medlemsstaterne kan udforme effektive nationale foranstaltninger for deres respektive bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og for de nationale mål, som de har opstillet for sig selv. Nærværende direktiv bør lette den grænseoverskridende støtte til vedvarende energi, uden at de nationale støtteordninger berøres på en uforholdsmæssig måde.
- (23) Åbningen af muligheden for støtteordninger for deltagelse på tværs af landegrænser begrænser negative påvirkninger af det indre energimarked og kan under visse omstændigheder bistå medlemsstaterne med at opfylde EU-målet mere omkostningseffektivt. Deltagelse på tværs af landegrænser er også en naturlig følge af udviklingen af EU-politikken for vedvarende energi, der fremmer konvergens og samarbejde med henblik på at bidrage til det bindende EU-mål. Det er derfor hensigtsmæssigt at opfordre medlemsstaterne til at åbne for adgang til støtte til projekter i andre medlemsstater og fastlægge en række måder, hvorpå denne gradvise åbning kan gennemføres under overholdelse af TEUF, navnlig dennes artikel 30, 34 og 110. Eftersom elektricitetsstrømme ikke kan spores, er det hensigtsmæssigt at knytte muligheden for støtteordninger for deltagelse på tværs af landegrænser til andele, der repræsenterer en stræben mod at opnå faktiske fysiske sammenkoblingsniveauer, og at give medlemsstaterne mulighed for at begrænse deres åbne støtteordninger til de medlemsstater, som de har en direkte nettilslutning med, hvilket udgør en praktisk indikator til påvisning af, at der findes fysiske strømme mellem medlemsstaterne. Dette bør dog på ingen måde påvirke elmarkedernes funktion på tværs af områder eller grænser.
- (24) For at sikre, at åbningen af støtteordninger er gensidig og giver gensidige fordele, bør der undertegnes samarbejdsaftaler mellem de deltagende medlemsstater. Medlemsstaterne bør bevare kontrollen over, hvor hurtigt den vedvarende elkapacitet udbredes på deres område, navnlig for at tage hensyn til forbundne integrationsomkostninger og nødvendige investeringer i nettet. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at begrænse deltagelsen i anlæg, der er placeret på deres område, til udbud, som andre medlemsstater har åbnet for dem. Disse samar-

bejdsaftaler bør tage højde for alle relevante aspekter, såsom hvordan omkostningerne dækkes for et projekt, som en stat bygger på en anden stats territorium, herunder udgifter til styrkelse af net, energioverførsel, lagrings- og backupkapacitet såvel som eventuel overbelastning af nettet. I disse aftaler bør medlemsstaterne også tage alle foranstaltninger i betragtning, der kan give mulighed for omkostningseffektiv integration af en sådan yderligere vedvarende elkapacitet, hvad enten de er af lovgivningsmæssig karakter (f.eks. vedrørende markedsudformning) eller sikrer yderligere investeringer i forskellige kilder til fleksibilitet (f.eks. sammenkoblinger, lagring, efterspørgselsreaktion eller fleksibel produktion).

- (25) Medlemsstaterne bør undgå forvridende situationer, der medfører omfattende import af ressourcer fra tredjelande. En livscyklustilgang bør overvejes og fremmes i den sammenhæng.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at VE-fællesskaber kan deltage i tilgængelige støtteordninger på lige vilkår med store deltagere. Med henblik herpå bør medlemsstaterne have mulighed for at træffe foranstaltninger, såsom give oplysninger, yde teknisk og finansiel støtte, reducere administrative krav, medtage budkriterier, som fokuserer på fællesskaber, skabe skræddersyede budperioder for VE-fællesskaber eller gøre det muligt for VE-fællesskaber at blive betalt gennem direkte støtte, når de opfylder kravene for mindre anlæg.
- (27) Der bør ved planlægningen af den infrastruktur, der er nødvendig til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, tages hensyn til politikker vedrørende deltagelsen af dem, der berøres af projekterne, navnlig lokalbefolkningen.
- (28) Forbrugerne bør gives omfattende oplysninger, herunder oplysninger om varme- og kølesystemers energimæssige ydeevne og om elektriske køretøjers lavere driftsomkostninger, så de kan træffe individuelle forbrugervalg med hensyn til vedvarende energi og undgå teknologisk fastlåsnings.
- (29) Uden at det berører artikel 107 og 108 i TEUF, bør politikker til støtte af vedvarende energi være forudsigelige og stabile og undgå hyppige ændringer eller ændringer med tilbagevirkende kraft. Manglende forudsigelighed og stabilitet af politikker har en direkte indvirkning på kapitalfinansieringsomkostningerne, udgifter til projektudvikling og derfor på de samlede omkostninger ved at udbrede vedvarende energi i Unionen. Medlemsstaterne bør undgå, at en revision af en eventuel støtte til projekter for vedvarende energi påvirker projekternes økonomiske levedygtighed negativt. Medlemsstaterne bør i den sammenhæng fremme omkostningseffektive støttepolitikker og sikre deres finansielle holdbarhed. Endvidere bør en langsigtet vejledende plan, som dækker de vigtigste aspekter af den forventede støtte, offentliggøres, uden at det berører medlemsstaternes mulighed for at træffe afgørelse om budgetbevillinger i de år, planen vedrører.
- (30) Medlemsstaternes forpligtelser til at udarbejde VE-handlingsplaner og statusrapporter og Kommissionens forpligtelse til at aflægge rapport om medlemsstaternes fremskridt er afgørende for at øge gennemsigtigheden, skabe klarhed for investorer og forbrugere og muliggøre en effektiv overvågning. Ved forordning (EU) 2018/1999 integreres disse forpligtelser i forvaltningssystemet for energiunionen, hvori planlægnings- og rapporterings- og overvågningsforpligtelser på energi- og klimaområdet strømlines. Gennemsigtighedsplatformen for vedvarende energi er ligeledes integreret i den bredere e-plattform, der er fastsat ved nævnte forordning.

-
- (31) Det er nødvendigt at fastlægge gennemsigtige og utvetydige regler for beregningen af andelen af energi fra vedvarende energikilder og for definitionen af disse energikilder.
- (32) Ved beregningen af vandkrafts og vindkrafts bidrag med henblik på dette direktiv bør følgerne af klimavariationer udjævnes ved hjælp af en normaliseringsregel. Elektricitet produceret i pumpekraftværker med vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau, bør endvidere ikke betragtes som vedvarende elektricitet.
- (33) For at fungere kræver varmepumper, som gør det muligt at bruge omgivelses- og geotermisk energi på et nyttigt temperaturniveau, eller systemer til køling elektricitet eller anden hjælpeenergi. Energi, som anvendes til at drive disse systemer, bør derfor fratrækkes den samlede brugbare energi eller den energi, der fjernes fra området. Kun varme- og kølesystemer, hvis produktion eller energi fjernet fra et område klart overstiger den primærenergi, der er nødvendig for at drive dem, bør tages i betragtning. Kølingssystemer bidrager til anvendelsen af energi i medlemsstaterne, og beregningsmetoderne bør derfor tage hensyn til den andel, som vedvarende energi udgør af den energi, der anvendes i sådanne systemer i alle slutbrugersektorer.
- (34) I passive energisystemer anvendes bygningskonstruktionen til at udnytte energi. Dette betragtes som sparet energi. For at undgå dobbelttælling bør energi, der udnyttes på denne måde, ikke tages i betragtning med henblik på dette direktiv.
- (35) Nogle medlemsstater har en stor andel af luftfart i deres endelige bruttoenergiforbrug. I betragtning af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger, der forhindrer kommerciel brug af biobrændstoffer inden for luftfart, er det derfor hensigtsmæssigt at indrømme disse medlemsstater en delvis undtagelse ved ikke i beregningen af deres endelige bruttoenergiforbrug inden for national lufttransport at medtage den mængde, med hvilken de overstiger 150 % af EU-gennemsnittet for det endelige bruttoenergiforbrug inden for luftfart i 2005 som vurderet af Eurostat, nemlig 6,18 %. På grund af deres perifere og insulære karakter er Cypern og Malta i særlig grad afhængige af luftfart som en transportform, der er af afgørende betydning for deres borgere og deres økonomi. Som følge heraf har de en uforholdsmæssig stor andel af luftfart i deres endelige bruttoenergiforbrug, nemlig mere end tre gange EU-gennemsnittet i 2005. De er således uforholdsmæssigt berørte af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at de nyder godt af en undtagelse, der dækker den mængde, med hvilken de overstiger EU-gennemsnittet for endeligt bruttoenergiforbrug inden for luftfart i 2005 som vurderet af Eurostat, nemlig 4,12 %.
- (36) Kommissionens meddelelse af 20. juli 2016 med titlen »En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet« fremhævede den særlige betydning, som avancerede biobrændstoffer og vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, får for luftfarten på mellemlang sigt.
- (37) For at sikre, at der i listen over råprodukter til at producere avancerede biobrændstoffer, andre biobrændstoffer og biogas som anført i et bilag til nærværende direktiv, tages hensyn til de principper for affaldshierarkiet, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF, Unionens bæredygtighedskriterier og behovet for at sikre, at der med dette bilag ikke skabes et øget arealbehov, samtidig med at anvendelsen af affald og restprodukter tilskyndes, bør Kommissionen ved sin regelmæssige evaluering af dette bilag overveje at inddrage yderligere råprodukter, som ikke medfører betydelige forvridende virkninger på markeder for (bi)produkter, affald eller restprodukter.

- (38) For at skabe muligheder for at mindske de omkostninger, der er forbundet med at opfylde det EU-mål, der er fastlagt i dette direktiv, og overlade medlemsstaterne råderum til at opfylde deres forpligtelse til ikke at falde under deres nationale 2020-mål efter 2020, er det hensigtsmæssigt både at gøre det lettere for medlemsstater at forbruge energi, som er produceret fra vedvarende energikilder i andre medlemsstater, og at lade medlemsstater medtage energi fra vedvarende energikilder, som er forbrugt i andre medlemsstater, i opgørelsen over deres egen andel af vedvarende energikilder. Af denne grund bør Kommissionen oprette en EU-plattform for udvikling af vedvarende energi (»URDP«), der vil gøre det muligt at handle med andele af vedvarende energi mellem medlemsstaterne som et tillæg til bilaterale samarbejdsaftaler. Hensigten med URDP er at supplere den frivillige åbning af støtteordninger til projekter i andre medlemsstater. Aftalerne mellem medlemsstaterne omfatter statistiske overførsler, fælles projekter mellem medlemsstater eller fælles støtteordninger.
- (39) Medlemsstaterne bør tilskyndes til at samarbejde på enhver måde, der er hensigtsmæssig i forhold til målene i dette direktiv, og til at informere borgerne om fordelene ved at anvende samarbejds mekanismer. Sådan samarbejde kan finde sted på alle niveauer, bilateralt eller multilateralt. Med undtagelse af de mekanismer, der har indvirkning på beregning og overholdelse af målene vedrørende andelen af energi fra vedvarende energikilder og som udelukkende er fastsat i dette direktiv, nemlig statistisk overførsel mellem medlemsstater, hvad enten denne er oprettet bilateralt eller via URDP, fælles projekter og fælles støtteordninger, kan samarbejde også tage form af f.eks. udveksling af oplysninger og bedste praksis, som fastsat navnlig i den ved forordning (EU) 2018/1999 indførte e-plattform, og anden frivillig koordination mellem alle typer støtteordninger.
- (40) Det bør være muligt at medregne importeret elektricitet, som er produceret fra vedvarende energikilder uden for Unionen, i medlemsstaternes andele af vedvarende energi. For at sikre en tilstrækkelig effekt af vedvarende energi, der erstatter ikkevedvarende energi i Unionen såvel som i tredjelande, bør der skabes sikkerhed for, at sådan import kan spores og medregnes på pålidelig vis. Aftaler med tredjelande om tilrettelæggelse af en sådan handel med vedvarende elektricitet vil blive overvejet. Hvis de kontraherende parter i energifællesskabstraktaten ⁽¹¹⁾, i overensstemmelse med en afgørelse truffet under denne traktat med henblik herpå, er bundet af de relevante bestemmelser i dette direktiv, bør foranstaltningerne om samarbejde mellem medlemsstater i dette direktiv finde anvendelse på dem.
- (41) Når medlemsstaterne iværksætter fælles projekter med et eller flere tredjelande vedrørende produktion af vedvarende elektricitet, er det hensigtsmæssigt, at disse fælles projekter kun vedrører nyopførte anlæg eller anlæg, hvis kapacitet for nylig er blevet udvidet. Dette vil medvirke til at sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i tredjelandets samlede energiforbrug ikke bliver mindre som følge af Unionens import af energi fra vedvarende energikilder.
- (42) Ud over at fastlægge en EU-ramme for fremme af energi fra vedvarende energikilder bidrager dette direktiv også til den potentielle positive indvirkning, som Unionen og medlemsstaterne kan have med hensyn til at fremme udviklingen af sektoren for vedvarende energi i tredjelande. Unionen og medlemsstaterne bør fremme forskning, udvikling og investeringer i produktion af vedvarende energi i udviklingslande og andre partnerlande under fuld overholdelse af folkeretten og derved styrke deres miljømæssige og økonomiske bæredygtighed og deres kapacitet til at eksportere vedvarende energi.

-
- (43) Den procedure, der benyttes for godkendelse og certificering af og licensudstedelse til vedvarende energianlæg, bør være objektiv, gennemsigtig, ikkediskriminerende og forholdsmæssig for så vidt angår anvendelsen af reglerne på de enkelte projekter. Det bør navnlig undgås, at der opstår unødvendige byrder som følge af klassificeringen af projekter for vedvarende energi under anlæg, der er forbundet med en høj sundhedsrisiko.
- (44) Af hensyn til hurtig udbredelse af energi fra vedvarende energikilder og i betragtning af disses overordnet set høje bæredygtighed og miljøvenlighed bør medlemsstaterne ved anvendelsen af administrative regler eller forberedelse af strukturer og lovgivning, der er udformet med henblik på udstedelse af licenser til anlæg for så vidt angår begrænsning og kontrol af forurening fra industrianlæg, med henblik på bekæmpelse af luftforurening eller med henblik på forebyggelse eller mindskelse af udledningen af farlige stoffer i miljøet, tage hensyn til bidragene fra energi fra vedvarende energikilder til opfyldelse af miljø- og klimaændringsmålene, navnlig når de sammenlignes med anlæg til ikkevedvarende energi.
- (45) Det bør sikres, at der er sammenhæng mellem målene for dette direktiv og Unionens øvrige miljøret. Medlemsstaterne bør navnlig i forbindelse med vurderings-, planlægnings- eller licensprocedurer for anlæg til vedvarende energi tage hensyn til al EU-miljøret og til bidragene fra energi fra vedvarende energikilder til opfyldelse af miljø- og klimaændringsmålene, navnlig når de sammenlignes med anlæg til ikkevedvarende energi.
- (46) Geotermisk energi er en vigtig lokal vedvarende energikilde, som normalt har væsentligt lavere emissioner end fossile brændstoffer, og visse typer geotermiske anlæg har en næsten emissionsfri produktion. Afhængigt af de geologiske forhold i et område kan produktionen af geotermisk energi dog frigøre drivhusgasser og andre stoffer fra underjordiske væsker og andre underjordiske geologiske formationer, som er skadelige for sundheden og miljøet. Europa-Kommissionen bør derfor kun gøre det lettere at udnytte geotermisk energi, som har lav miljøpåvirkning, og som giver drivhusgasbesparelser i forhold til ikkevedvarende energikilder.
- (47) På nationalt, regionalt og, hvor det er relevant, lokalt plan har regler og forpligtelser om minimumskrav til anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i nyopførte og renoverede bygninger ført til en betydelig stigning i brugen af energi fra vedvarende energikilder. Disse foranstaltninger bør fremmes i en bredere EU-sammenhæng, samtidig med at mere energieffektive anvendelser af energi fra vedvarende energikilder kombineret med energibesparelser- og energieffektivitetsforanstaltninger udbredes ved hjælp af byggeforskrifter og -reglementer.
- (48) For at lette og fremskynde fastsættelsen af minimumsniveauer for anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i bygninger bør beregningen af disse minimumsniveauer i nye bygninger og eksisterende bygninger, der skal gennemrenoveres, tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for vurdering af, om inddragelsen af minimumsniveauer for vedvarende energi er teknisk, funktionelt og økonomisk gennemførlig. Medlemsstaterne bør bl.a. tillade anvendelsen af effektiv fjernvarme og fjernkøling eller, hvor fjernvarme- og fjernkølingssystemer ikke er til rådighed, andre energiinfrastrukturer med henblik på at opfylde disse krav.
- (49) For at sikre, at nationale foranstaltninger med henblik på udvikling af vedvarende opvarmning og køling bygger på en fyldestgørende kortlægning og analyse af det nationale potentiale for vedvarende energi, og at sådanne foranstaltninger sikrer øget integration af vedvarende energi,

ved at støtte bl.a. innovative teknologier som varmepumper, jordvarme- og solvarmeteknologier, og overskudsvarme og -kulde, bør medlemsstaterne pålægges at foretage en vurdering af deres potentiale for energi fra vedvarende energikilder og udnyttelsen af overskudsvarme og -kulde i varme- og kølesektoren, navnlig for at fremme energi fra vedvarende energikilder i varme- og køleanlæg og fremme konkurrencedygtig og effektiv fjernvarme og fjernkøling. Af hensyn til sammenhængen med energieffektivitetskrav til opvarmning og køling og for at mindske den administrative byrde bør denne vurdering indgå i den omfattende vurdering, der foretages og meddeles i overensstemmelse med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹²⁾.

- (50) Det har vist sig, at fraværet af gennemsigtige regler og koordination mellem de forskellige godkendelsesorganer står i vejen for udnyttelsen af energi fra vedvarende energikilder. Vejledning til ansøgere gennem hele deres administrative proces for ansøgning om og tildeling af tilladelse ved hjælp af et administrativt kontaktpunkt har til hensigt at mindske kompleksiteten for initiativtagere til projekter og øge effektivitet og gennemsigtighed, også for VE-egenforbrugere og VE-fællesskaber. Sådant vejledning bør ydes på et passende forvaltningsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes særlige forhold. De fælles kontaktpunkter bør vejlede ansøgeren og hjælpe gennem hele den administrative proces, således at ansøgeren ikke er nødt til at kontakte andre administrative organer for at afslutte tilladelsesprocessen, medmindre ansøgeren foretrækker at gøre dette.
- (51) Langtrukne administrative procedurer udgør en betydelig administrativ hindring og er beko-stelige. Forenkede administrative tilladelsesprocedurer og klare frister for de afgørelser, der skal træffes af de kompetente myndigheder i forbindelse med udstedelse af tilladelsen til et elproduktionsanlæg på grundlag af en udfyldt ansøgning, bør tilskynde til en mere effektiv håndtering af procedurer, således at administrationsomkostningerne reduceres. En procedurehåndbog bør stilles til rådighed for at fremme forståelsen for procedurer for initiativtagere til projekter og borgere, der ønsker at investere i vedvarende energi. Med henblik på at fremme udbredelsen af vedvarende energi blandt mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og enkelte borgere i overensstemmelse med målene i dette direktiv bør der indføres en procedure for simpel underretning af det kompetente organ med henblik på nettilslutninger for små projekter for vedvarende energi, herunder dem der er decentrale, såsom tagmonterede solcelleanlæg. Med henblik på at imødekomme det voksende behov for at foretage repowering af eksisterende vedvarende energianlæg bør der fastlægges strømlinede tilladelsesprocedurer. Dette direktiv, navnlig bestemmelserne om tilrettelæggelse og varighed af den administrative tilladelsesprocedure, bør gælde med forbehold af folkeretten og EU-retten, herunder bestemmelser vedrørende beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed. Hvor dette er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, bør det være muligt at forlænge de oprindelige frister med op til et år.
- (52) Utilstrækkelig oplysning og uddannelse, navnlig i varme- og kølesektoren, bør afhjælpes for at tilskynde til anvendelse af energi fra vedvarende energikilder.
- (53) I det omfang adgangen til eller udøvelsen af erhvervet som installatør er et lovreguleret erhverv, er betingelserne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF ⁽¹³⁾. Anvendelsen af nærværende direktiv berører derfor ikke direktiv 2005/36/EF.

-
- (54) Selv om direktiv 2005/36/EF fastlægger krav om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder for arkitekter, er der også behov for at sikre, at planlæggere og arkitekter omhyggeligt tager stilling til, hvordan vedvarende energi og højeffektiv teknologi kan kombineres optimalt i deres planer og design. Medlemsstaterne bør derfor give klare retningslinjer med henblik herpå. Dette bør ske med forbehold af nævnte direktiv, navnlig artikel 46 og 49.
- (55) Oprindelsesgarantier, der udstedes med henblik på dette direktiv, har som eneste funktion at godtgøre over for en slutkunde, at en given andel eller mængde energi er produceret fra vedvarende energikilder. En oprindelsesgaranti kan overføres fra en indehaver til en anden uafhængigt af den energi, den relaterer til. For at sikre, at der kun én gang gives oplysninger om en enhed vedvarende energi til en kunde, bør det imidlertid undgås, at oprindelsesgarantier medregnes eller videregives to gange. Energi fra vedvarende energikilder, for hvilken producenten har solgt den ledsagende oprindelsesgaranti særskilt, bør ikke videregives eller sælges til den endelige kunde som energi fra vedvarende energikilder. Det er vigtigt at skelne mellem grønne certifikater, der anvendes i forbindelse med støtteordninger, og oprindelsesgarantier.
- (56) Det er hensigtsmæssigt at lade forbrugermarkedet for vedvarende elektricitet bidrage til udviklingen af energi fra vedvarende energikilder. Medlemsstaterne bør derfor kræve, at elleverandører, der videregiver oplysninger om deres energimiks til slutkunderne i medfør af EU-retten om det indre marked for elektricitet, eller som markedsfører energi til kunder med en henvisning til forbrug af energi fra vedvarende energikilder, skal benytte oprindelsesgarantier fra anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder.
- (57) Det er vigtigt, at der stilles oplysninger til rådighed om, hvordan den støttede elektricitet fordeles til slutkunderne. For at forbedre kvaliteten af disse oplysninger til forbrugerne bør medlemsstaterne sikre, at der udstedes oprindelsesgarantier for alle enheder af vedvarende energi produceret, undtagen hvor de beslutter ikke at udstede oprindelsesgarantier til producenter, der også modtager finansiel støtte. Hvis medlemsstaterne beslutter at udstede oprindelsesgarantier til producenter, der også modtager finansiel støtte, eller ikke at udstede oprindelsesgarantier direkte til producenter, bør de kunne vælge, hvilke midler og mekanismer der skal anvendes for at tage markedsværdien af oprindelsesgarantier i betragtning. Når producenter af vedvarende energi ligeledes modtager finansiel støtte, bør markedsværdien af oprindelsesgarantierne for samme produktion tages i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning.
- (58) Direktiv 2012/27/EU indfører oprindelsesgarantier som dokumentation for oprindelsen af elektricitet produceret af højeffektive kraftvarmeproduktionsanlæg. Der er dog ikke specificeret nogen anvendelse for sådanne oprindelsesgarantier, så deres anvendelse kan ligeledes være mulig ved videregivelse af oplysninger om anvendelse af energi fra højeffektiv kraftvarmeproduktion.
- (59) Oprindelsesgarantier, der allerede er indført for vedvarende elektricitet, bør udvides til også at omfatte vedvarende gas. Det bør være muligt for medlemsstaterne at udvide oprindelsesgarantiordningen til at omfatte energi fra ikkevedvarende energikilder. Dette bør tilvejebringe et ensartet middel til over for slutkunderne at dokumentere oprindelsen af vedvarende gas såsom biomethan og lette handel med sådan gas på tværs af landegrænser. Det ville også åbne mulighed for at skabe oprindelsesgarantier for andre vedvarende gasarter såsom brint.

- (60) Der er behov for at støtte integrationen af energi fra vedvarende energikilder i transmissions- og distributionsnettet samt anvendelsen af energilagringssystemer til integreret variabel produktion af energi fra vedvarende energikilder, navnlig med hensyn til reglerne for regulering af lastfordeling og netadgang. Rammen for integrationen af elektricitet fra vedvarende energikilder er fastlagt i anden EU-ret. Denne ramme indeholder imidlertid ikke bestemmelser om integrationen af gas fra vedvarende energikilder i gasnettet. Det er derfor nødvendigt, at sådanne bestemmelser indeholdes i dette direktiv.
- (61) Mulighederne for at skabe økonomisk vækst gennem innovation og en bæredygtig og konkurrencedygtig energipolitik er blevet anerkendt. Produktionen af energi fra vedvarende energikilder afhænger ofte af lokale eller regionale SMV'er. De muligheder for lokal erhvervsudvikling, bæredygtig vækst og beskæftigelse af høj kvalitet, som investeringer i regional og lokal produktion af energi fra vedvarende energikilder skaber i medlemsstaterne og deres regioner, er vigtige. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor fremme og støtte nationale og regionale udviklingsforanstaltninger i disse områder, opfordre til udveksling af bedste praksis inden for produktionen af energi fra vedvarende energikilder mellem lokale og regionale udviklingsinitiativer samt forbedre ydelsen af teknisk bistand og uddannelsesprogrammer med henblik på at styrke den lovgivningsmæssige, tekniske og finansielle ekspertise og fremme viden om eksisterende finansieringsmuligheder, herunder en mere målrettet brug af EU-midler, såsom anvendelsen af finansiering under samhørighedspolitikken på dette område.
- (62) Lokale og regionale myndigheder sætter sig ofte mere ambitiøse mål for vedvarende energi, der går videre end nationale mål. Regionale og lokale tilsagn om at stimulere udviklingen af vedvarende energi og energieffektivitet støttes i øjeblikket gennem netværk, f.eks. borgmesterpagten og initiativer om intelligente byer og intelligente fællesskaber, og udvikling af handlingsplaner for bæredygtig energi. Sådanne netværk er afgørende og bør udvides, da de øger kendskabet til og fremmer udvekslingen af bedste praksis og tilgængelig finansiell støtte. I den forbindelse bør Kommissionen støtte interesserede innovationsregioner og lokale myndigheder i at arbejde på tværs af grænserne ved at medvirke til at oprette samarbejdsmechanismer såsom den europæiske gruppe for territorielt samarbejde, som giver offentlige myndigheder fra forskellige medlemsstater mulighed for at samarbejde og tilbyde fælles ydelser og projekter, uden at det kræver, at en international aftale først skal undertegnes og ratificeres af nationale parlamenter. Andre innovative foranstaltninger, der kan tiltrække flere investeringer i nye teknologier, f.eks. kontrakter om energimæssig ydeevne og standardiseringsprocesser inden for offentlig finansiering, bør også overvejes.
- (63) I forbindelse med indsatsen for at udvikle markedet for energi fra vedvarende energikilder må den positive indvirkning heraf på de regionale og lokale udviklingsmuligheder, eksportmuligheder, den sociale samhørighed og beskæftigelsesmuligheder tages i betragtning, navnlig for SMV'er og uafhængige energiproducenter, herunder VE-egenforbrugere og VE-fællesskaber.
- (64) Regionerne i den yderste periferi befinder sig i en særlig situation, som er anerkendt i artikel 349 i TEUF. Energisektoren i regionerne i den yderste periferi præges ofte af isolation, begrænset forsyning og afhængighed af fossile brændstoffer, samtidig med at disse regioner nyder godt af betydelige lokale vedvarende energikilder. Regionerne i den yderste periferi kunne således tjene som eksempler på anvendelsen af innovative energiteknologier for Unionen. Der er derfor behov for at fremme udbredelsen af vedvarende energi, således at disse regioner opnår en højere grad af selvforsyning med energi, og anerkende deres særlige situation, hvad

angår potentialet inden for vedvarende energi og behovet for offentlig støtte. Der bør fastsættes en undtagelse med begrænset lokal indvirkning, som giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage særlige kriterier for at sikre berettigelse til finansiel støtte til forbrug af visse biomassebrændsler. Medlemsstaterne bør kunne vedtage sådanne særlige kriterier for anlæg, der bruger biomassebrændsler, og som er beliggende i en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, såvel som for biomasse, der anvendes som brændsel i sådanne anlæg, og som ikke opfylder dette direktivs harmoniserede bæredygtigheds- og energieffektivitetskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner. Sådanne særlige kriterier for biomassebrændsler bør finde anvendelse, uanset om den pågældende biomasses oprindelsessted er i en medlemsstat eller et tredjeland. Desuden bør alle særlige kriterier være objektivt begrundede i hensynet til energiuafhængigheden for den pågældende region i den yderste periferi og til at sikre en smidig overgang til dette direktivs bæredygtigheds- og energieffektivitetskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler i en sådan region i den yderste periferi.

Eftersom energimikset for elproduktion til regionerne i den yderste periferi i et stort omfang består af brændselsolie, er det nødvendigt at åbne mulighed for at tage passende hensyn til kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner i disse regioner. Der bør derfor indføres en særlig værdi for fossile brændstoffer, der sammenlignes med, for elektricitet produceret i regionerne i den yderste periferi. Medlemsstaterne bør sikre, at deres særlige kriterier reelt overholdes. Endelig bør medlemsstaterne, uden at dette berører støtte, der ydes i henhold til ordninger godkendt i overensstemmelse med dette direktiv, ikke ud fra andre bæredygtighedsbegrundelser afvise at tage biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet i overensstemmelse med dette direktiv, i betragtning. Hensigten med dette forbud er at sikre, at biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som opfylder dette direktivs harmoniserede kriterier, fortsat vil drage fordel af dette direktivs handelslettelse herunder med hensyn til de berørte regioner i den yderste periferi.

- (65) Det er hensigtsmæssigt at skabe grundlag for udviklingen af decentrale teknologier og lagringsløsninger til vedvarende energi på ikkediskriminerende vilkår og uden at hæmme finansieringen af infrastrukturinvesteringer. Der er mange fordele ved overgangen til decentraliseret energiproduktion såsom anvendelse af lokale energikilder, øget lokal energiforsyningsikkerhed, kortere transportafstande og et mindsket tab ved energitransmission. Denne decentralisering fremmer desuden udviklingen og samhørigheden i samfundet ved at skabe lokale indkomst- og beskæftigelsesmuligheder.
- (66) I betragtning af at produktion til eget forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder får stadig større betydning, er der behov for en definition af »VE-egenforbrugere« og af »fællesskab af VE-egenforbrugere«. Det er også nødvendigt at etablere et regelsæt, der vil sætte VE-egenforbrugere i stand til at producere, forbruge, lagre og sælge elektricitet uden at blive pålagt uforholdsmæssigt store byrder. Borgere, der bor i lejligheder, bør eksempelvis kunne drage fordel af forbrugerindflydelse i samme omfang som husholdninger i enfamiliehuse. Medlemsstaterne bør dog have tilladelse til at differentiere mellem individuelle VE-egenforbrugere og et fællesskab af VE-egenforbrugere som følge af deres forskellige karakteristika, i det omfang en sådan eventuel forskellig behandling er forholdsmæssig og behørigt begrundet.
- (67) Styrkelsen af fællesskaber af VE-egenforbrugere giver også VE-fællesskaber mulighed for at fremme energieffektivitet på husstands niveau og bidrage til at bekæmpe energifattigdom

gennem reduceret forbrug og lavere forsyningstakster. Medlemsstaterne bør i passende omfang udnytte denne anledning til bl.a. at vurdere muligheden for, at husholdninger, der måske ellers ikke ville være i stand til at deltage, herunder sårbare forbrugere og lejere, kan deltage.

- (68) VE-egenforbrugere bør ikke blive konfronteret med diskriminerende eller urimelige byrder eller omkostninger og bør ikke være underlagt uberettigede gebyrer. Der bør tages hensyn til deres bidrag til opfyldelsen af klima- og energimålene og de omkostninger og fordele, som de tilfører det bredere energisystem. Medlemsstaterne bør derfor generelt ikke opkræve afgifter for elektricitet, som VE-egenforbrugere producerer og forbruger på den samme lokalitet. Medlemsstaterne bør dog, hvis det er nødvendigt for at sikre det elektriske systems finansielle bæredygtighed, kunne opkræve ikkediskriminerende og forholdsmæssige gebyrer for en sådan elektricitet, begrænse støtten til det objektivt nødvendige og gøre effektiv brug af deres støtteordninger. Samtidig bør medlemsstaterne sikre, at VE-egenforbrugere bidrager på en afbalanceret og fyldstgørende måde til det samlede system for deling af omkostningerne forbundet med produktion, distribution og forbrug af elektricitet, når elektriciteten tilføres nettet.
- (69) Med henblik herpå bør medlemsstaterne generelt ikke opkræve afgifter for elektricitet, som VE-egenforbrugere producerer og forbruger individuelt på den samme lokalitet. For at undgå at dette incitament påvirker den finansielle stabilitet af støtteordninger til vedvarende energi, kan incitamentet dog begrænses til små anlæg med en elkapacitet på højst 30 kW. I visse tilfælde bør medlemsstaterne have mulighed for at opkræve gebyrer fra VE-egenforbrugere for elektricitet til eget forbrug, hvor medlemsstaterne anvender deres støtteordninger effektivt og giver ikkediskriminerende og effektiv adgang til dem. Medlemsstaterne bør også kunne indrømme delvise undtagelser for gebyrer, afgifter eller en kombination heraf og støtte op til det niveau, der er nødvendigt for at sikre sådanne projekters økonomiske levedygtighed.
- (70) Lokale borgeres og lokale myndigheders inddragelse i projekter for vedvarende energi i form af VE-fællesskaber har udmøntet sig i en betydelig merværdi i form af lokal accept af vedvarende energi og adgang til yderligere privat kapital, hvilket resulterer i lokale investeringer, flere valgmuligheder for forbrugerne og en øget inddragelse af borgere i energiomstillingen. Et sådant lokalt engagement er så meget desto vigtigere i en situation, hvor den vedvarende energis kapacitet vokser. Foranstaltninger, der gør det muligt for VE-fællesskaber at konkurrere på lige vilkår med andre producenter, har også til formål at øge lokal borgerinddragelse i projekter for vedvarende energi og dermed øge accepten af vedvarende energi.
- (71) De særlige kendetegn ved lokale VE-fællesskaber med hensyn til størrelse, ejerskabsstruktur og antal projekter kan gøre det vanskeligt for dem at konkurrere på lige vilkår med store aktører såsom konkurrenter med større projekter eller porteføljer. Medlemsstaterne bør derfor også have mulighed for at vælge en hvilken som helst form for enhed til VE-fællesskaber, for så vidt den pågældende enhed i eget navn kan udøve rettigheder og være pålagt pligter. For at undgå misbrug og sikre bred deltagelse bør VE-fællesskaber kunne forblive uafhængige af individuelle medlemmer og andre traditionelle markedsaktører, der deltager i fællesskabet som medlemmer eller aktionærer, eller som samarbejder på anden vis såsom gennem investeringer. Alle potentielle lokale medlemmer bør kunne deltage i projekter for vedvarende energi på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Foranstaltninger for at afbøde ulemperne vedrørende de særlige kendetegn ved VE-fællesskaber med hensyn til størrelse, ejerskabsstruktur og antal projekter omfatter at lade VE-fællesskaber operere i energisystemet

og lette deres integration på markedet. VE-fællesskaber bør have mulighed for at udveksle energi indbyrdes, der er produceret af anlæg, som deres fællesskaber ejer. Fællesskabernes medlemmer bør dog ikke fritages for relevante omkostninger, gebyrer, afgifter og skatter, som ville skulle betales af endelige forbrugere, der ikke er fælleskabsmedlemmer, af producenter i en lignende situation, eller hvor enhver form for offentlig netinfrastruktur anvendes til disse overførsler.

- (72) Private forbrugere og fællesskaber, der giver sig af med VE-egetforbrug, bør bevare deres rettigheder som forbrugere, herunder retten til at have en kontrakt med en leverandør efter eget valg og til at skifte leverandør.
- (73) Opvarmning og køling tegner sig for ca. halvdelen af det endelige energiforbrug i Unionen og anses for en sektor af central betydning i bestræbelserne på at fremskynde dekarboniseringen af energisystemet. Sektoren har endvidere strategisk betydning for energiforsyningsikkerheden, idet ca. 40 % af forbruget af vedvarende energi i 2030 forventes at komme fra vedvarende opvarmning og køling. Fraværet af en harmoniseret strategi på EU-niveau, manglende internalisering af eksterne omkostninger og fragmenteringen af markederne for opvarmning og køling har imidlertid indtil videre ført til, at der kun langsomt gøres fremskridt i denne sektor.
- (74) Adskillige medlemsstater har gennemført foranstaltninger i varme- og kølesektoren for at nå deres mål for vedvarende energi for 2020. Men i fraværet af bindende nationale mål for perioden efter 2020 er de resterende nationale incitamenter muligvis utilstrækkelige til at nå de langsigtede dekarboniseringsmål for 2030 og 2050. For at nå sådanne mål, øge visheden for investorer og fremme udviklingen af et EU-dækkende marked for vedvarende opvarmning og køling, samtidig med at princippet »energieffektivitet først« respekteres, bør medlemsstaternes indsats for at øge forsyningen af vedvarende opvarmning og køling fremmes, således at der bidrages til den gradvise forøgelse af den vedvarende energis andel. Da visse markeder for opvarmning og køling er fragmenterede, er det af allerstørste betydning at sikre fleksibilitet i udformningen af en sådan indsats. Det er også vigtigt at sikre, at en potentiel udbredelse af vedvarende opvarmning og køling ikke får miljøskadelige bivirkninger eller medfører uforholdsmæssigt store samlede omkostninger. For at minimere denne risiko bør der i forbindelse med forøgelsen af andelen af vedvarende energi i varme- og kølesektoren tages hensyn til situationen i de medlemsstater, hvor denne andel allerede er meget høj, eller overskudsvarme og -kulde ikke anvendes, såsom i Cypern og Malta.
- (75) Fjernvarme og fjernkøling udgør i øjeblikket omkring 10 % af varmeefterspørgslen i Unionen med store forskelle blandt medlemsstaterne. I Kommissionens strategi for opvarmning og køling anerkendes potentialet for dekarbonisering af fjernvarme gennem øget energieffektivitet og udnyttelse af vedvarende energi.
- (76) I energiunionens strategi anerkendes ligeledes borgernes rolle i energiomstillingen, hvor de overtager ejerskabet af energiomstillingen, drager fordel af nye teknologier for at opnå besparelser og deltager aktivt på markedet.
- (77) Der bør lægges vægt på potentielle synergier mellem en indsats for at øge udbredelsen af vedvarende opvarmning og køling og de eksisterende ordninger inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁴⁾ og 2012/27/EU. Medlemsstaterne bør i videst

muligt omfang gives mulighed for at anvende de eksisterende administrative strukturer til at gennemføre en sådan indsats med henblik på at mindske den administrative byrde.

- (78) På fjernvarmeområdet er det derfor afgørende at åbne mulighed for at skifte til energi fra vedvarende energikilder og forebygge reguleringsmæssig og teknologisk fastlåsnings hhv. udelukkelse af bestemte teknologier ved at styrke rettighederne for producenter af vedvarende energi og endelige forbrugere og give endelige forbrugere værktøjer, der letter deres valg af de energimæssigt mest ydedygtige løsninger under hensyntagen til fremtidige behov for opvarmning og køling i overensstemmelse med de forventede kriterier for bygningers ydeevne. Endelige forbrugere bør modtage gennemsigtige og pålidelige oplysninger om fjernvarme- og fjernkølingssystemers effektivitet og andelen af energi fra vedvarende energikilder i deres specifikke varme- eller køleforsyning.
- (79) For at beskytte forbrugere af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der ikke er effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer, og gøre det muligt for dem at producere deres opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder og med betydeligt bedre energimæssig ydeevne bør forbrugere have ret til at frakoble sig og dermed afbryde varme- eller kølingstjenesten fra ikkeeffektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer for hele ejendommen ved at opsiges deres kontrakt eller, hvis kontrakten omfatter flere ejendomme, ved at ændre kontrakten med fjernvarme- eller fjernkølingsoperatøren.
- (80) For at forberede overgangen til avancerede biobrændstoffer og minimere de samlede virkninger af direkte og indirekte ændringer i arealanvendelsen er det hensigtsmæssigt at begrænse den mængde af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som produceres af korn og andre stivelsesrige afgrøder, sukker og olieholdige afgrøder, der kan medregnes i opfyldelsen af målene i dette direktiv uden at begrænse den generelle mulighed for at anvende sådanne biobrændstoffer og flydende biobrændsler. Indførelsen af en grænseværdi på EU-plan bør ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte lavere grænseværdier for den mængde af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som produceres på grundlag af korn og andre stivelsesrige afgrøder, sukker og olieholdige afgrøder, der på nationalt plan kan medregnes i opfyldelsen af målene i dette direktiv uden at begrænse den generelle mulighed for at anvende sådanne biobrændstoffer og flydende biobrændsler.
- (81) Med direktiv 2009/28/EF indførtes et sæt bæredygtighedskriterier, herunder kriterier til beskyttelse af arealer med høj biodiversitetsværdi og arealer med stort kulstoflager, men det omhandlede ikke spørgsmålet om indirekte ændringer i arealanvendelsen. Indirekte ændringer i arealanvendelsen forekommer, når dyrkning af afgrøder til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler fortrænger den traditionelle produktion af afgrøder til fødevarer og foderbrug. Et sådan yderligere behov øger presset på arealer og kan føre til, at landbrugsarealer udvides ind på arealer med stort kulstoflager såsom skove, vådområder og tørvebundsarealer, hvilket forårsager yderligere drivhusgasemissioner. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 ⁽¹⁵⁾ erkendes det, at omfanget af indirekte ændringer i arealanvendelsen, der er forbundet med drivhusgasemissioner, er i stand til at modvirke alle eller nogle af de besparelser i drivhusgasemissionerne, der opnås med individuelle biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler. Selv om der er risici forbundet med indirekte ændringer i arealanvendelsen, har forskning vist, at omfanget af virkningerne afhænger af forskellige faktorer, herunder typen af råprodukt, der anvendes til brændstofproduktion, omfanget af yderligere behov for råprodukter, der skyldes anvendelsen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og

biomassebrændsler, og i hvor høj grad arealer med stort kulstoflager er beskyttet på verdensplan.

Mens niveauet af drivhusgasemissioner, der er forårsaget af indirekte ændringer i arealanvendelsen, ikke på nuværende tidspunkt kan fastslås utvetydigt med den grad af præcision, der er nødvendig for at indgå i metoden til beregning af drivhusgasemissioner, er de største risici ved indirekte ændringer i arealanvendelsen identificeret for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, som er produceret af råprodukter, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager. Det er derfor hensigtsmæssigt generelt at begrænse biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler baseret på fødevarer- og foderafgrøder, som fremmes i henhold til dette direktiv, og derudover at pålægge medlemsstaterne at fastsætte en specifik og gradvis lavere grænse for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der produceres af fødevarer- og foderafgrøder, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen bør undtages fra den specifikke og gradvis lavere grænse.

- (82) Udbytteforøgelser i landbrugssektorer ved hjælp af forbedrede landbrugsmetoder, investeringer i bedre maskiner og vidensoverførsel ud over de niveauer, der ville have været gældende, hvis der ikke havde været produktivitetsfremmende ordninger for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler baseret på fødevarer- og foderafgrøder samt dyrkning af afgrøder på arealer, som ikke tidligere blev brugt til dyrkning af afgrøder, kan modvirke indirekte ændringer i arealanvendelsen. Hvor der er dokumentation for, at sådanne foranstaltninger har ført til, at produktionen er steget mere end forventet, bør biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er produceret af sådanne yderligere råprodukter, betragtes som biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. Der bør i den forbindelse tages højde for årlige udsving i udbyttet.
- (83) I direktiv (EU) 2015/1513 blev Kommissionen opfordret til hurtigst muligt at fremlægge et omfattende forslag til en omkostningseffektiv og teknologineutral politik for perioden efter 2020 for at skabe et langsigtet perspektiv for investeringer i bæredygtige biobrændstoffer med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen med henblik på det overordnede mål om dekarbonisering af transportsektoren. Pålægges medlemsstaterne at kræve, at brændstofleverandørerne leverer en samlet andel af brændstoffer fra vedvarende energikilder, kan dette give investorer vished og tilskynde til fortsat at udvikle alternative vedvarende transportbrændstoffer, herunder avancerede biobrændstoffer, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og elektricitet fra vedvarende energikilder til transportsektoren. Da vedvarende alternativer måske ikke er tilgængelige eller omkostningseffektivt for alle brændstofleverandører, er det passende at tillade medlemsstaterne at sondre mellem brændstofleverandører og om nødvendigt undtage bestemte typer af brændstofleverandører fra forpligtelsen. Da handel med transportbrændstoffer er ukompliceret, vil brændstofleverandører i medlemsstater med ringe udbud af de relevante ressourcer sandsynligvis let kunne anskaffe brændstoffer fra vedvarende energikilder andetsteds fra.
- (84) En EU-database bør oprettes for at sikre gennemsigtighed og sporbarhed af brændstoffer fra vedvarende energikilder. Medlemsstaterne bør have tilladelse til fortsat at anvende eller indføre

nationale databaser, men disse nationale databaser bør være knyttet til EU-databasen for at sikre øjeblikkelig overførsel af data og harmonisering af datastrømme.

- (85) Avancerede biobrændstoffer, andre biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er opført i et bilag til dette direktiv, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og elektricitet fra vedvarende energikilder inden for transportsektoren kan bidrage til lave kulstofemissioner, fremme dekarboniseringen af Unionens transportsektor på en omkostningseffektiv måde og forbedre bl.a. energimæssig diversificering i transportsektoren, samtidig med at innovation, vækst og beskæftigelse fremmes i Unionens økonomi og afhængigheden af importeret energi nedbringes. Pålægges medlemsstaterne at kræve, at brændstofleverandører sikrer en minimumsandel af avancerede biobrændstoffer og visse biogasser, er hensigten hermed at fremme den videre udvikling af avancerede brændstoffer, herunder biobrændstoffer. Det er vigtigt at sikre, at en sådan forpligtelse også tilskynder til at forbedre drivhusgaspræstationerne for de brændstoffer, som leveres for at opfylde forpligtelsen. Kommissionen bør vurdere disse brændstoffers drivhusgaspræstationer, tekniske innovation og bæredygtighed.
- (86) For så vidt angår intelligent transport er det vigtigt at skabe øget udvikling og anvendelse af elektrisk mobilitet på vejene og at fremskynde integration af avancerede teknologier i innovativ togdrift.
- (87) Elektromobilitet forventes at udgøre en betydelig del af den vedvarende energi i transportsektoren senest i 2030. Der bør skabes yderligere incitamenter i betragtning af den hurtige udvikling af elektromobilitet og denne sektors potentiale med hensyn til vækst og beskæftigelse i Unionen. Multiplikatorer for vedvarende elektricitet, der leveres til transportsektoren, bør bruges til at fremme vedvarende elektricitet i transportsektoren og mindske den komparative ulempe i energistatistikkerne. Da det er ikke muligt at tage højde for al elektricitet leveret til vej køretøjer i statistikkerne gennem dedikeret måling, såsom opladning i hjemmet, bør multiplikatorer anvendes for at sikre, at der på behørig vis tages højde for de positive virkninger af elektrificeret transport baseret på vedvarende energikilder. Forskellige muligheder bør undersøges for at sikre, at den nye efterspørgsel efter elektricitet i transportsektoren imødekommes med yderligere produktionskapacitet af energi fra vedvarende energikilder.
- (88) I lyset af de klimatiske begrænsninger, der indskrænker muligheden for at forbruge visse former for biobrændstoffer på grund af miljømæssige, tekniske eller sundhedsmæssige betænkninger, og på grund af deres brændstofmarkeders størrelse og struktur er det passende, at Cypren og Malta har mulighed for at tage højde for disse indbyggede begrænsninger, når de påviser overholdelsen af de nationale VE-forpligtelser, som pålægges brændstofleverandørerne.
- (89) Fremme af genanvendte kulstofbrændsler kan også bidrage til at opfylde de politiske målsætninger om energidiversificering og dekarbonisering af transportsektoren, når de opfylder de passende minimumstærskler for drivhusgasemissionsbesparelser. Det er derfor passende at lade disse brændstoffer omfatte af den forpligtelse, som pålægges brændstofleverandørerne, samtidig med at medlemsstaterne gives mulighed for ikke at medtage disse brændstoffer i forpligtelsen, hvis de ikke ønsker det. Da disse brændstoffer ikke er vedvarende, bør de ikke medregnes i opfyldelsen af det overordnede EU-mål for energi fra vedvarende energikilder.

- (90) Vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, er vigtige for at øge andelen af vedvarende energi i sektorer, der forventes at være afhængige af flydende brændstoffer på lang sigt. For at sikre, at vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, bidrager til reduktion af drivhusgasemissioner, bør den elektricitet, der anvendes til brændstofproduktionen, være af vedvarende oprindelse. Kommissionen bør ved hjælp af gennemførelsesretsakter udarbejde en pålidelig EU-metode, hvor sådan elektricitet tages fra nettet. Den metode bør sikre, at der er tidsmæssig og geografisk sammenhæng mellem den elproduktionsenhed, som producenten har en bilateral VE-elkøbsaftale med, og brændstofproduktionen. For eksempel kan vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, ikke betragtes som fuldt ud vedvarende, hvis de produceres på et tidspunkt, hvor den enhed til vedvarende energiproduktion, som er omfattet af kontrakten, ikke producerer elektricitet. Et andet eksempel er overbelastning af elnettet, hvor brændstoffer kun kan betragtes som fuldt ud vedvarende, hvis både elproduktions- og brændstofproduktionsanlægget er beliggende på samme side for så vidt angår overbelastningen. Desuden bør der være et element af additionalitet, hvilket betyder, at brændstofproducenten bidrager til udbredelsen eller finansieringen af vedvarende energi.
- (91) Råprodukter, der medfører få indirekte ændringer i arealanvendelsen, når de anvendes til produktion af biobrændstoffer, bør fremmes på grund af deres bidrag til dekarboniseringen af økonomien. Råprodukter til avancerede biobrændstoffer og biogas til transport, for hvilke teknologien er mere innovativ og mindre moden, og som derfor har behov for mere intensiv støtte, bør navnlig opføres i et bilag til dette direktiv. For at sikre, at dette bilag er ajour med den nyeste teknologiske udvikling, samtidig med at utilsigtede negative virkninger søges undgået, bør Kommissionen evaluere det for at vurdere, om nye råprodukter bør tilføjes.
- (92) Omkostningerne ved at tilslutte nye producenter af gas fra vedvarende energikilder til gasnettet bør være baseret på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, og der bør tages behørigt hensyn til de fordele, som tilsluttede lokale producenter af gas fra vedvarende energikilder bibringer gasnettet.
- (93) For at udnytte det fulde potentiale af biomasse, der ikke omfatter tørv eller materiale, der er indlejret i geologiske formationer og/eller transformeret til fossile stoffer, med henblik på at bidrage til dekarboniseringen af økonomien i forbindelse med anvendelsen heraf til materialer og energi bør Unionen og medlemsstaterne fremme øget bæredygtig anvendelse af eksisterende tømmer- og landbrugsressourcer og udvikling af nye skovbrugs- og landbrugsproduktionssystemer, under forudsætning af at bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner er opfyldt.
- (94) Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsel bør altid produceres på en bæredygtig måde. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der anvendes for at opfylde EU-mål fastsat i dette direktiv, og biobrændstoffer, der nyder godt af støtteordninger, bør derfor pålægges at opfylde bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner. Harmoniseringen af sådanne kriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler er afgørende for opfyldelsen af Unionens energipolitiske mål som indeholdt i artikel 194, stk. 1, i TEUF. En sådan harmonisering sikrer, at det indre energimarked fungerer, og letter således, navnlig med hensyn til medlemsstaternes forpligtelse til ikke at afvise at tage biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet i overensstemmelse med dette direktiv, i betragtning, samhandelen mellem medlemsstaterne med biobrændstoffer og flydende

biobrændsler, der opfylder kravene. Harmoniseringen af disse kriterier har en positiv virkning på, at det indre marked fungerer efter hensigten, og at der undgås konkurrenceforvridning i Unionen, og dette må ikke modarbejdes. For biomassebrændsler bør medlemsstaterne kunne fastsætte yderligere bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner.

- (95) Unionen bør tage de nødvendige skridt inden for rammerne af dette direktiv, herunder til fremme af bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer og for biobrændstoffer og biomassebrændsler.
- (96) Produktionen af landbrugsråvarer bestemt til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler og incitamenterne i dette direktiv til at anvende dem bør ikke have den virkning at tilskynde til ødelæggelse af arealer med biodiversitet. Sådanne udtømmelige ressourcer, hvis universelle værdi er anerkendt i diverse internationale instrumenter, bør bevares. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner, der sikrer, at biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler kun er omfattet af incitamenterne, hvor det garanteres, at landbrugsråvarer ikke stammer fra arealer med biodiversitet eller, når det drejer sig om områder, der har fået status som naturbeskyttelsesområder eller til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, hvor den relevante kompetente myndighed påviser, at fremstilling af den pågældende landbrugsråvare ikke indvirker på denne status eller beskyttelse.
- (97) Skove bør betragtes som værende biologisk mangfoldige ifølge bæredygtighedskriterierne, hvis de er primærskove i overensstemmelse med den definition, som FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) anvender i sin Global Forest Resource Assessment, eller hvis de er beskyttet i henhold til national naturbeskyttelsesret. Områder, hvor der indsamles andet forstmateriale end træ, bør betragtes som biologisk mangfoldige skove, forudsat at den menneskelige påvirkning er lille. Andre skovtyper som defineret af FAO, f.eks. modificerede naturlige skove, delvist naturlige skove og plantager, bør ikke betragtes som værende primærskove. I betragtning af, at visse græsarealer i såvel tempererede som tropiske områder, herunder savanner, stepper, kratområder og prærier, også har stor biodiversitet, bør biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler baseret på landbrugsråvarer fra sådanne arealer heller ikke være omfattet af incitamenterne i dette direktiv. Med henblik på at fastsætte hensigtsmæssige kriterier for at definere sådanne græsarealer med stor biodiversitet i overensstemmelse med de bedste tilgængelige videnskabelige data og relevante internationale standarder bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (98) Der bør ikke ske omlægning af arealer med henblik på fremstilling af landbrugsråvarer til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, hvis tab af kulstoflagre ved en sådan omlægning ikke inden for et rimeligt tidsrum, set i lyset af klimaproblematikkens hastende karakter, vil kunne opvejes af den besparelse i drivhusgasemissionen, der opnås ved produktion og anvendelse af biobrændstof, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Dette ville kunne forhindre, at de økonomiske aktører pålægges unødvendig, byrdefuld forskning, og at arealer med store kulstoflagre, som påvises at være uegnede til fremstilling af landbrugsråvarer til biobrændstof, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, omlægges. Opgørelser af verdens kulstoflagre indikerer, at vådområder og konstant skovbevoksede områder med en kronedækningsgrad på over 30 % bør høre til i denne kategori.

-
- (99) Inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik bør landbrugere overholde en lang række miljøkrav for at komme i betragtning til direkte støtte. Overholdelsen af kravene kan mest effektivt kontrolleres inden for rammerne af landbrugspolitikken. Det er uhensigtsmæssigt at indføre kravene i bæredygtighedsordningen, da bæredygtighedskriterierne for bioenergi bør fastsætte objektive regler, der gælder på verdensplan. Verifikation af overholdelsen af dette direktiv kunne ligeledes risikere at medføre en unødvendig administrativ byrde.
- (100) Landbrugsråprodukter til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler bør fremstilles ved fremgangsmåder, som er i overensstemmelse med beskyttelsen af jordkvalitet og organisk kulstof i jorden. Jordkvalitet og kulstof i jorden bør derfor omfattes af operatørens eller nationale myndigheders overvågningssystemer.
- (101) Det er hensigtsmæssigt at indføre EU-dækkende bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler, der anvendes i elektricitetssektoren og i varme- og kølesektoren, med henblik på fortsat at sikre høje drivhusgasemissionsbesparelser i forhold til fossile brændstoffer, således at utilsigtede konsekvenser for bæredygtigheden undgås, og det indre marked fremmes. Regionerne i den yderste periferi bør kunne udnytte potentialet i deres ressourcer med henblik på at øge produktionen af vedvarende energi og deres energiafhængighed.
- (102) For at sikre, at hugsten til trods for den stigende efterspørgsel efter skovbiomasse finder sted på en bæredygtig måde i skove, hvor genplantning garanteres, at der lægges særlig vægt på områder, som udtrykkeligt er udpeget med henblik på beskyttelse af biodiversitet, landskaber og særlige naturbetingede forhold, at biodiversitetsressourcer bevares, og at kulstoflagre spores, bør træråvarer alene stamme fra skove, hvori hugsten finder sted i overensstemmelse med de principper for bæredygtig skovforvaltning, som er opstillet inden for rammerne af internationale skovprocesser såsom Forest Europe, og som gennemføres gennem national ret, eller den bedste forvaltningspraksis på kildeområdeniveau. Aktører bør træffe egnede foranstaltninger for at minimere risikoen for at anvende ikkebæredygtig skovbiomasse til produktion af bioenergi. Aktørerne bør til dette formål indføre en risikobaseret tilgang. I denne sammenhæng bør Kommissionen udvikle operationel vejledning om kontrol af overensstemmelsen med den risikobaserede tilgang ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter høring af Udvalget om Biobrændstoffers, Flydende Biobrændsler og Biomassebrændsler Bæredygtighed.
- (103) Omfanget af hugst til energiformål er steget og forventes at fortsætte med at stige, hvilket resulterer i større import af råvarer fra lande uden for Unionen samt en stigning i produktionen af disse materialer inden for Unionen. Det bør sikres, at hugsten er bæredygtig.
- (104) For at minimere den administrative byrde bør Unionens bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner kun gælde for elektricitet og opvarmning fra biomassebrændsler, der er produceret i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 20 MW eller derover.
- (105) Biomassebrændsler bør omdannes til elektricitet og varme på en effektiv måde for at maksimere energiforsynings sikkerheden og drivhusgasemissionsbesparelser og desuden begrænse emissioner af luftforurenende stoffer og minimere presset på begrænsede biomasseressourcer.

-
- (106) De minimumstærskler for drivhusgasemissionsbesparelser, der gælder for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biogas til transport, som produceres i nye anlæg, bør forhøjes for at forbedre deres samlede drivhusgasbalance og modvirke yderligere investeringer i anlæg med lav præstation for så vidt angår drivhusgasemissionsbesparelser. Med en sådan forhøjelse beskyttes investeringer i produktionskapacitet for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biogas til transport.
- (107) På grundlag af erfaringen med den praktiske gennemførelse af Unionens bæredygtighedskriterier bør frivillige internationale og nationale certificeringsordningers rolle med hensyn til verifikation af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne styrkes på en harmoniseret måde.
- (108) Det er i Unionens interesse at fremme udviklingen af frivillige internationale eller nationale ordninger, der sætter standarder for fremstillingen af bæredygtige biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler og certificerer, at produktionen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler opfylder disse standarder. Af den grund bør det være muligt at beslutte, at ordninger skal anses for at give pålidelig dokumentation og pålidelige oplysninger, når de opfylder rimelige krav om pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol. For at sikre, at overholdelse af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner kontrolleres på en solid og harmoniseret måde, og navnlig for at forebygge svig, bør Kommissionen bemyndiges til at vedtage gennemførelsesbestemmelser, herunder passende standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig revision, som de frivillige ordninger skal anvende.
- (109) Frivillige ordninger spiller en stadig vigtigere rolle med hensyn til tilvejebringelse af dokumentation for overholdelse af bæredygtighedskriterierne og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Det er derfor hensigtsmæssigt for Kommissionen at kræve, at frivillige ordninger, herunder dem, som Kommissionen allerede anerkender, regelmæssigt aflægger rapport om deres aktiviteter. Sådanne rapporter bør offentliggøres for at øge gennemsigtigheden og forbedre Kommissionens tilsyn. Desuden vil sådanne rapporter give Kommissionen den fornødne information til at rapportere om de frivillige ordningers funktion med henblik på at kortlægge bedste praksis og eventuelt fremlægge et forslag med henblik på yderligere fremme af sådan bedste praksis.
- (110) For at fremme et velfungerende indre marked bør dokumentation for bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, som er fremstillet i overensstemmelse med en af Kommissionen anerkendt ordning, anerkendes i alle medlemsstater. Medlemsstaterne bør bidrage til at sikre den korrekte gennemførelse af principperne for certificering af frivillige ordninger ved at føre tilsyn med aktiviteterne i certificeringsorganer, som det nationale akkrediteringsorgan har akkrediteret, og ved at informere de frivillige ordninger om relevante observationer.
- (111) For at undgå en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde bør der udfærdiges en liste over standardværdier for gængse produktionsveje for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, og denne liste bør ajourføres og udvides, når yderligere pålidelige data foreligger. Økonomiske aktører bør altid være berettigede til at kræve den drivhusgasemissionsbesparelse for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er opført på denne liste. Hvor standardværdien for drivhusgasemissionsbesparelser fra en produktionsvej ligger under det krævede minimumsniveau for drivhusgasemissionsbesparelser, bør producen-

ter, som ønsker at påvise, at de lever op til dette minimumsniveau, anmodes om at dokumentere, at de faktiske drivhusgasemissioner fra deres produktionsproces er lavere end dem, man gik ud fra ved beregningen af standardværdierne.

- (112) Det er nødvendigt at fastsætte klare regler baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier for beregningen af drivhusgasemissionsbesparelser fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler og de fossile brændstoffer, de sammenlignes med.
- (113) I overensstemmelse med den nuværende tekniske og videnskabelige viden bør drivhusgasemissionsopgørelsesmetoden tage hensyn til omdannelsen af faste og gasformige biomassebrændsler til endelig energi for at sikre sammenhængen med beregningen af vedvarende energi, som bidrager til opfyldelsen af EU-målet i dette direktiv. Allokering af drivhusgasemissioner til biprodukter, som adskiller sig fra affald og restprodukter, bør også gennemgås på ny i tilfælde, hvor elektricitet eller opvarmning og køling produceres i kraftvarmeanlæg eller multiproduktionsanlæg.
- (114) Hvis arealer med store kulstoflagre i jorden eller i vegetation omlægges for at dyrke råmaterialer til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, vil en del af det lagrede kulstof som regel blive frigivet til atmosfæren og føre til dannelsen af kuldioxid (CO₂). Den heraf følgende negative drivhusgaseffekt kan overstige den positive drivhusgaseffekt af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, i visse tilfælde med en stor margin. Ved beregning af drivhusgasemissionsbesparelsen for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, bør den fulde kulstofvirkning af sådanne omlægninger indregnes. Dette er nødvendigt for at sikre, at der ved beregningen af drivhusgasemissionsbesparelsen tages hensyn til de samlede kulstofvirkninger ved brugen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler.
- (115) Ved beregning af drivhusgaseffekten ved arealomlægning bør de økonomiske aktører kunne benytte faktiske værdier for kulstoflagre i forbindelse med referencearealanvendelsen og arealanvendelsen efter omlægningen. De bør også kunne anvende standardværdier. Der kan passende tages udgangspunkt i Det Mellemlstatslige Panel for Klimaændringers (IPCC) metode for sådanne faste værdier. Dette arbejde har endnu ikke fået en form, der umiddelbart kan anvendes af de økonomiske aktører. Kommissionen bør derfor revidere sine retningslinjer af 10. juni 2010 for beregning af kulstoflagre i jorden med henblik på reglerne for beregning af drivhusgaseffekterne af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og de fossile brændstoffer, de sammenlignes med, som er fastlagt i et bilag til dette direktiv, og samtidig sikre sammenhæng med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ⁽¹⁶⁾.
- (116) Ved beregningen af drivhusgasemissioner fra produktion og anvendelse af brændstoffer bør der tages hensyn til biprodukter. Substitutionsmetoden er hensigtsmæssig til politikanalyseformål, men ikke til fastsættelse af regler for de enkelte økonomiske aktører og individuelle partier af transportbrændstof. I disse tilfælde er energiallokeringsmetoden den mest hensigtsmæssige, fordi den er let at anvende, er forudsigelig over tid, minimerer incitament, der virker mod hensigten, og giver resultater, der generelt svarer til substitutionsmetodens resultater. Til politikanalyseformål bør Kommissionen i sin rapportering ligeledes oplyse de resultater, der opnås ved at anvende substitutionsmetoden.

-
- (117) Biprodukter adskiller sig fra affald og restprodukter fra landbruget, idet disse er hovedformålet for produktionsprocessen. Det bør derfor præciseres, at restprodukter fra landbrugsafgrøder er restprodukter og ikke biprodukter. Dette har ingen følger for den eksisterende metode, men præciserer de gældende bestemmelser.
- (118) Den fastlagte metode, hvorved energiallokering benyttes til at fordele drivhusgasemissioner mellem biprodukter, har fungeret godt og bør videreføres. Metoden til beregning af drivhusgasemissioner hidrørende fra anvendelsen af kraftvarme, når kraftvarme anvendes til forarbejdning af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, bør tilpasses den anvendte metode, når kraftvarme er det endelige anvendelsesformål.
- (119) I metoden indregnes de reducerede drivhusgasemissioner, der skyldes anvendelsen af kraftvarme, sammenholdt med anvendelsen af anlæg, der producerer enten elektricitet eller varme, under hensyntagen til varmens nytteværdi i forhold til elektricitet og varmens nytteværdi ved forskellige temperaturer. Det følger heraf, at en højere temperatur bør tilskrives en større del af de samlede drivhusgasemissioner end varme ved lav temperatur, når varmen er opstået i forbindelse med elproduktion. I metoden tages der hensyn til den samlede kæde frem til den endelige energi og herunder omdannelse til varme eller elektricitet.
- (120) Det er hensigtsmæssigt, at de data, der anvendes til beregning af standardværdierne, indhentes fra uafhængige, videnskabelige ekspertkilder og ajourføres efter behov, efterhånden som der sker fremskridt i disse kilders arbejde. Kommissionen bør tilskynde disse kilder til, når de ajourfører deres arbejde, at tage højde for emissioner fra dyrkning, virkningen af regionale og klimatologiske forhold, virkningerne af dyrkning med bæredygtige landbrugsmetoder og økologisk jordbrug samt videnskabelige bidrag fra producenter i Unionen og tredjelande og civilsamfundet.
- (121) Den globale efterspørgsel efter landbrugsråvarer stiger. En af metoderne til at efterkomme den stigende efterspørgsel vil sandsynligvis bestå i at afsætte flere arealer til landbrugsformål. Genopretning af arealer, der er stærkt nedbrudte og som derfor ellers ikke kan anvendes til landbrugsformål, er en måde, hvorpå man kan forøge de arealer, der kan opdyrkes. Eftersom fremme af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler vil bidrage til den stigende efterspørgsel efter landbrugsråvarer, bør bæredygtighedsordningen fremme brugen af sådanne genoprettede arealer.
- (122) For at sikre den harmoniserede gennemførelse af metoden til beregning af drivhusgasemissioner og tilpasse den til den seneste videnskabelige dokumentation bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at tilpasse de metodologiske principper og værdier, der er nødvendige for at vurdere, om kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner er opfyldt, og til at vurdere, om de rapporter, der forelægges af medlemsstaterne og tredjelande, indeholder nøjagtige data om emissioner fra dyrkning af råprodukter.
- (123) De europæiske gasnet bliver mere integrerede. Fremme af produktionen og anvendelsen af biomethan, tilførslen heraf til et naturgasnet og den grænseoverskridende handel skaber et behov for at sikre en korrekt beregning af vedvarende energi såvel som at undgå dobbelte incitamentersom følge af støtteordninger i de forskellige medlemsstater. Massebalancesystemet i forbindelse med verifikation af bioenergis bæredygtighed og den nye EU-database har til hensigt at bidrage til at tackle disse spørgsmål.

-
- (124) Opnåelsen af målene for dette direktiv forudsætter, at Unionen og medlemsstaterne afsætter betydelige finansielle ressourcer til forskning i og udvikling af teknologier til vedvarende energi. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi bør navnlig prioritere forskning i og udvikling af teknologier til vedvarende energi højt.
- (125) Gennemførelsen af dette direktiv bør, hvor det er relevant, afspejle konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, navnlig som den er gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁷⁾.
- (126) For at ændre eller supplere ikkevæsentlige elementer i bestemmelserne i dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelse af metoden til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling, og revision af metoden til beregning af energi fra varmepumper, oprettelse af URDP og fastsættelse af betingelserne for at afslutte transaktioner i forbindelse med statistisk overførsel mellem medlemsstater via URDP, fastsættelse af den passende minimumstærskel for de drivhusgasemissionsbesparelser, der opnås med genanvendte kulstofbrændsler, vedtagelse af kriterier og, hvis det er relevant, revision heraf for certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen og for fastsættelse af de råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og den gradvise nedgang i disses bidrag til målene fastsat i dette direktiv, tilpasning af energiindholdet i transportbrændstoffer til den videnskabelige og tekniske udvikling, fastsættelse af EU-metoden for at opstille regler for, hvordan økonomiske aktører skal overholde kravene for fuldt ud at anse elektricitet for vedvarende energi, når den bruges ved produktion af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, eller når den tages fra nettet, fastsættelse af metoden til fastlæggelse af den andel af biobrændstof og biogas til transport, der stammer fra biomasse, som forarbejdes med fossile brændstoffer i en fælles proces og metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel for at sikre, at drivhusgasemissionsbesparelser kun godskrives én gang, ændring ved tilføjelser til, men ikke fjernelse fra, listen over råprodukter til produktion af avancerede biobrændstoffer og andre biobrændstoffer og biogas samt tilføjelser til eller ændring af reglerne for beregning af drivhusgaseffekterne af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og de fossile brændstoffer, de sammenlignes med. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁸⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (127) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, bør vedtages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁹⁾.

- (128) Målet for dette direktiv, nemlig at opnå en andel af energi fra vedvarende energikilder på mindst 32 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug senest i 2030, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (129) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁰⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (130) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2009/28/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af nævnte direktiv.
- (131) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i Rådets direktiv 2013/18/EU ⁽²¹⁾ og direktiv (EU) 2015/1513 angivne frister for gennemførelse i national ret —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter en fælles ramme for fremme af energi fra vedvarende energikilder. Det fastsætter et bindende EU-mål for den samlede andel af energi fra vedvarende energikilder i Unionens endelige bruttoenergiforbrug i 2030. Det fastlægger også regler om finansiel støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder, om egetforbrug af sådan elektricitet, om anvendelse af energi fra vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren og transportsektoren, om regionalt samarbejde mellem medlemsstater og mellem medlemsstater og tredjelande, om oprindelsesgarantier, om administrative procedurer og om information og uddannelse. Det fastlægger også bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på dette direktiv finder de relevante definitioner i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ⁽²²⁾ anvendelse.

Endvidere forstås ved:

- 1) »energi fra vedvarende energikilder« eller »vedvarende energi«: energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi (solvarme og solceller) og geotermisk energi, omgivel-
sesenergi, tidevands-, bølge- og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas

- 2) »omgivelsesenergi«: naturligt forekommende termisk energi og energi akkumuleret i miljøet med indskrænkede grænser, som kan lagres i den omgivende luft, med undtagelse af i afgangsluft, eller i overflade- eller spildevand
- 3) »geotermisk energi«: energi, som lagres i form af varme under jordens faste overflade
- 4) »endeligt bruttoenergiforbrug«: energiprodukter, der leveres til energiformål til industri-, og transportsektoren, til husholdninger, til servicesektorerne inklusive den offentlige sektor samt til landbrug, skovbrug og fiskeri, energisektorens el- og varmemeforbrug i forbindelse med el-, varme- og transportbrændstofproduktion og el- og varmetab i forbindelse med distribution og transmission
- 5) »støtteordning«: enhver form for instrument, ordning eller mekanisme, som en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater anvender, og som fremmer brugen af energi fra vedvarende energikilder (VE) ved enten at mindske omkostningerne ved denne energi, at øge den pris, den kan sælges til, eller gennem indførelse af en VE-forpligtelse eller på anden måde at øge den mængde af denne energiform, der købes, herunder, men ikke begrænset til, investeringsstøtte, skattefritagelse eller nedsættelse, skatterefusion, støtteordninger for VE-forpligtelser, herunder anvendelse af grønne certifikater, og direkte prisstøtte, herunder afregningstariffer og variable eller faste præmieudbetalinger
- 6) »VE-forpligtelse«: en støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende energikilder, at en bestemt andel af energileverandørernes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder, herunder ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser
- 7) »finansielt instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 2, nr. 29), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²³⁾
- 8) »SMV«: en mikrovirksomhed, en lille eller mellemstor virksomheder som defineret i artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽²⁴⁾
- 9) »overskudsvarme og -kulde«: uundgåelig varme eller kulde produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarme- eller fjernkølingssystem, hvor en kraftvarmeproduktionsproces er blevet eller vil blive anvendt, eller hvor kraftvarmeproduktion ikke er gennemførlig
- 10) »repowering«: fornyelse af kraftværker, som producerer vedvarende energi, herunder fuld eller delvis udskiftning af anlæg eller driftssystemer og udstyr med henblik på at erstatte kapacitet eller for at øge anlæggets produktivitet eller kapacitet
- 11) »distributionssystemoperatør«: en operatør som defineret i artikel 2, nr. 6), i direktiv 2009/72/EF og i artikel 2, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF ⁽²⁵⁾
- 12) »oprindelsesgaranti«: et elektronisk dokument, hvis eneste funktion er over for en slutkunde at dokumentere, at en given andel eller mængde af energi er produceret fra vedvarende energikilder
- 13) »restenergimiks«: det samlede årlige energimiks for en medlemsstat, bortset fra den andel, der er omfattet af annullerede oprindelsesgarantier
- 14) »VE-egenforbruger«: en slutkunde, der opererer på sin lokalitet inden for afgrænsede områder eller, hvis en medlemsstat tillader det, på andre lokaliteter, og som producerer vedvarende elektricitet til eget forbrug og som kan lagre eller sælge egenproduceret vedvarende elektrici-

tet, forudsat at disse aktiviteter — for så vidt angår andre VE-egenforbrugere end husholdninger — ikke udgør deres primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed

- 15) »fællesskab af VE-egenforbrugere«: et fællesskab af mindst to VE-egenforbrugere i overensstemmelse med nr. 14), der opererer sammen, og som befinder sig i samme bygning eller boligejendom
- 16) »VE-fællesskab«: en retlig enhed:
  - a) der i henhold til gældende national ret er baseret på åben og frivillig deltagelse, er uafhængig og faktisk kontrolleres af aktionærer eller medlemmer, der er beliggende i nærheden af de projekter for vedvarende energi, der ejes og udvikles af denne retlige enhed
  - b) hvis aktionærer eller medlemmer er fysiske personer, SMV'er eller lokale myndigheder, herunder kommuner
  - c) hvis hovedformål er at give sine aktionærer eller medlemmer eller de lokalområder, hvor den opererer, miljømæssige, økonomiske eller sociale fællesskabsfordele snarere end økonomisk fortjeneste
- 17) »VE-elkøbsaftale«: en aftale, hvorved en fysisk eller juridisk person accepterer at købe vedvarende elektricitet direkte fra en elektricitetsproducent
- 18) »peer-to-peer-handel« med vedvarende energi: salg af vedvarende energi mellem markedsdeltagere gennem en kontrakt med forudfastsatte betingelser, der gælder for den automatiske udførelse og afregning af transaktionen enten direkte mellem markedsdeltagere eller indirekte gennem en certificeret tredjepartsmarkedsdeltager som f.eks. en aggregator. Retten til at foretage peer-to-peer-handel berører ikke rettighederne og forpligtelserne hos de parter, der deltager som slutkunder, producenter, leverandører eller aggregatorer
- 19) »fjernvarme« eller »fjernkøling«: distribution af termisk energi i form af damp, varmt vand eller afkølede væsker fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til anvendelse ved rum- eller procesopvarmning eller -køling
- 20) »effektiv fjernvarme og fjernkøling«: effektiv fjernvarme og fjernkøling som defineret i artikel 2, nr. 41), i direktiv 2012/27/EU
- 21) »højeffektiv kraftvarmeproduktion«: højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i artikel 2, nr. 34), i direktiv 2012/27/EU
- 22) »energiattest«: energiattest som defineret i artikel 2, nr. 12), i direktiv 2010/31/EU
- 23) »affald«: affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF, med undtagelse af stoffer, der er blevet bevidst ændret eller forurenset med henblik på at opfylde denne definition
- 24) »biomasse«: den bionedbrydelige del af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug, herunder vegetabiliske og animalske stoffer, fra skovbrug og tilknyttede erhvervsgrøner, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af affald og herunder industriaffald og kommunalt affald af biologisk oprindelse
- 25) »biomasse fra landbrug«: biomasse, som er produceret ved landbrug
- 26) »biomasse fra skovbrug«: biomasse, som er produceret ved skovbrug
- 27) »biomassebrændsel«: gasformige og faste brændsler produceret af biomasse
- 28) »biogas«: gasformige brændsler produceret af biomasse

-
- 29) »bioaffald«: bioaffald som defineret i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2008/98/EF
  - 30) »kildeområde«: geografisk afgrænset område, som råprodukter i form af skovbiomasse stammer fra, hvorfra der er pålidelige og uafhængige oplysninger, og hvor forholdene er tilstrækkelig ensartede til, at risikoen i forbindelse med skovbiomassens bæredygtigheds- og lovligheds-karakteristik kan vurderes
  - 31) »genplantning af skove«: genoprettelse af en skovbevoksning med naturlige eller kunstige midler efter at den forrige skovbevoksning er fjernet ved fældning eller som følge af naturlige årsager, herunder brand og storme
  - 32) »flydende biobrændsler«: flydende brændstof til energiformål, bortset fra transport, herunder elektricitet og opvarmning og køling, fremstillet på grundlag af biomasse
  - 33) »biobrændstoffer«: flydende brændstof til transport, som er produceret på grundlag af biomasse
  - 34) »avancerede biobrændstoffer«: biobrændstoffer produceret af de råprodukter, der er anført i bilag IX, del A
  - 35) »genanvendt kulstofbrændsel«: flydende og gasformigt brændsel, der er produceret af flydende eller faste affaldsstrømme af ikkevedvarende oprindelse, der ikke er egnet til materialenyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2008/98/EF, eller af spildgas fra produktion og udstødningssgas af ikkevedvarende oprindelse, der produceres som en uundgåelig og utilsigtet konsekvens af produktionsprocessen i industrianlæg
  - 36) »vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse«: flydende eller gasformige brændstoffer, som bruges i transportsektoren, undtagen biobrændstoffer eller biogas, og hvis energiindhold stammer fra andre vedvarende energikilder end biomasse
  - 37) »biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen«: biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, hvis råprodukter er fremstillet under ordninger, der forhindrer fortrængningseffekter af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er baseret på fødevarer- og foderafgrøder, ved hjælp af forbedrede landbrugsmetoder såvel som ved dyrkning af afgrøder på arealer, der ikke tidligere blev brugt til dyrkning af afgrøder, og som blev fremstillet i henhold til bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er fastsat i artikel 29
  - 38) »brændstofleverandør«: en enhed, som leverer brændstof til markedet, og som er ansvarlig for ekspedition af brændstof gennem et punktafgiftsopkrævningssted, eller i tilfælde af elektricitet, eller hvor der ikke opkræves nogen afgift, eller hvor det er behørigt begrundet, enhver anden relevant enhed udpeget af en medlemsstat
  - 39) »stivelsesrige afgrøder«: afgrøder, der hovedsagelig omfatter korn, uanset om det er kornene alene eller hele planten, såsom ved fodermajs, der anvendes, rod- og knoldfrugter, såsom kartoffel, jordskok, batat, maniok og yams, samt stængelknolde, såsom taro og tannia
  - 40) »fødevarer- og foderafgrøder«: stivelsesrige afgrøder, sukkerafgrøder eller olieholdige afgrøder, der produceres på landbrugsarealer som hovedafgrøder, undtagen restprodukter, affald eller lignocellulosiske materialer og mellemafgrøder såsom efterafgrøder og dækafgrøder, forudsat at deres anvendelse af sådanne mellemafgrøder ikke udløser en efterspørgsel efter yderligere arealer

- 41) »lignocellulosisk materiale«: materiale bestående af lignin, cellulose og hemicellulose såsom biomasse fra skove, træagtige energiafgrøder og skovbaserede industrielle restprodukter samt skovbaseret industrielt affald
- 42) »celluloseholdigt nonfood-materiale«: råprodukter, der hovedsageligt består af cellulose og hemicellulose, og som har et lavere ligninindhold end lignocellulosisk materiale, herunder restprodukter fra fødevarer- og foderafgrøder, såsom halm, majsstammer, avner og skaller, energiafgrøder i form af græsser med lavt stivelsesindhold, såsom rajgræs, rishirse, elefantgræs, kæmperør), dækafgrøder før og efter hovedafgrøder, afgrøder fra græsmarker, industrielle restprodukter, herunder fra fødevarer- og foderafgrøder efter udvinding af vegetabiliske olier, sukker, stivelse og protein, og materiale fra bioaffald, hvor afgrøder fra græsmarker og dækafgrøder skal forstås som midlertidige græsarealer, der tilsås i en kortere periode, og som består af en blanding af græs og bælgeplanter med lavt stivelsesindhold med henblik på foder til husdyr og forbedring af jordfrugtbarheden for at opnå større udbytte af hovedmarkafgrøder
- 43) »restprodukt«: et stof, som ikke er det slutprodukt eller de slutprodukter, der er det direkte formål med en produktionsproces; det er ikke det primære formål med produktionsprocessen, og processen er ikke bevidst ændret for at producere det
- 44) »restprodukter fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug«: restprodukter, som direkte genereres af landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, og som ikke omfatter restprodukter fra tilknyttede erhvervssektorer eller tilknyttet forarbejdning
- 45) »faktisk værdi«: drivhusgasemissionsbesparelserne på visse eller samtlige trin i en specifik proces til produktion af biobrændstof, biobrændsler eller biomassebrændsler beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i bilag V, del C, eller bilag VI, del B
- 46) »typisk værdi«: et skøn over drivhusgasemissioner og drivhusgasemissionsbesparelser for en bestemt produktionsvej for biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler, der er repræsentativ for forbruget i Unionen
- 47) »standardværdi«: en værdi der bygger på en typisk værdi ved anvendelsen af forudfastsatte faktorer, og som under omstændigheder, der specificeres i dette direktiv, kan anvendes i stedet for en faktisk værdi.

Artikel 3

Bindende overordnet EU-mål for 2030

1. Medlemsstaterne sikrer i fællesskab, at andelen af energi fra vedvarende energikilder senest i 2030 udgør mindst 32 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug. Kommissionen tager dette mål op til vurdering med henblik på at fremsætte et lovgivningsforslag senest i 2023 for at opjustere det, hvis der er yderligere betydelige reduktioner af omkostningerne til produktion af vedvarende energi, hvis det er nødvendigt for at opfylde Unionens internationale forpligtelser vedrørende dekarbonisering, eller hvis et markant fald i energiforbruget i Unionen begrundes en sådan opjustering.
2. Medlemsstaterne fastsætter nationale bidrag for i fællesskab at nå det i denne artikels stk. 1 fastsatte bindende overordnede EU-mål som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 3-5 og artikel 9-14 i forordning (EU) 2018/1999. Når medlemsstaterne udarbejder udkastene til disse integrerede nationale energi- og klimaplaner, kan de overveje formlen omhandlet i bilag II til nævnte forordning.

Hvis Kommissionen på grundlag af vurderingen af de udkast til de integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2018/1999, konkluderer, at de nationale bidrag fra medlemsstaterne er utilstrækkelige til i fællesskab at nå det bindende overordnede EU-mål, følger den processen fastlagt i artikel 9 og 31 i nævnte forordning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale politikker, herunder de forpligtelser, som følger af artikel 25-28 i dette direktiv, og deres støtteordninger udformes under behørig hensyntagen til affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF med henblik på at undgå uberettigede forvridende virkninger på råmaterialemarkederne. Medlemsstaterne yder ingen støtte til vedvarende energi, der produceres ved affaldsforbrænding, hvis forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling fastsat i nævnte direktiv ikke er opfyldt.

4. Fra og med den 1. januar 2021 må andelen af energi fra vedvarende energikilder i hver medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug ikke være mindre end referenceandelen, der er anført i tredje kolonne af tabellen i bilag I, del A, til dette direktiv. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne referenceandel. Hvis en medlemsstat ikke opretholder sin referenceandel som målt over en etårig periode, finder artikel 32, stk. 4, første og andet afsnit, i forordning (EU) 2018/1999 anvendelse.

5. Kommissionen understøtter medlemsstaternes høje ambitionsniveau gennem en befordrende ramme, der omfatter forbedret udnyttelse af EU-midler, herunder yderligere midler, der skal lette en retfærdig omstilling for kulstofintensive regioner til en øget andel af vedvarende energi, navnlig finansielle instrumenter, særlig med følgende formål:

- a) nedbringelse af kapitalomkostningerne for projekter for vedvarende energi
- b) udvikling af projekter og programmer til integration af vedvarende energikilder i energisystemet, øget fleksibilitet i energisystemet, opretholdelse af nettets stabilitet og håndtering af overbelastning af nettet
- c) udvikling af transmissions- og distributionsnetinfrastruktur, intelligente net, lagringsfaciliteter og sammenkoblinger med det mål at nå et elsammenkoblingsmål på 15 % senest i 2030 for at øge det teknisk gennemførlige og økonomisk overkommelige niveau af vedvarende energi elektricitetssystemet
- d) styrkelse af regionalt samarbejde mellem medlemsstater og mellem medlemsstater og tredjelande gennem fælles projekter, fælles støtteordninger og åbning af støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder for producenter beliggende i andre medlemsstater.

6. Kommissionen opretter en fremmede platform for at støtte de medlemsstater, der anvender samarbejdsmechanismer for at bidrage til i stk. 1 fastsatte bindende overordnede EU-mål.

Artikel 4

Støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder

1. For at opfylde eller overgå det EU-mål, som er opstillet i artikel 3, stk. 1, og hver medlemsstats bidrag til dette mål, der er fastsat på nationalt plan for udnyttelse af vedvarende energi, kan medlemsstaterne anvende støtteordninger.

2. Støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder skal indeholde incitamentet til integration af elektricitet fra vedvarende energikilder i elmarkedet på en markedsbaseret og markedsfølsom måde og samtidig undgå unødvendige forvridninger på elmarkederne og tage hensyn til eventuelle systemintegrationsomkostninger og til netstabiliteten.

3. Støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder skal udformes således, at integrationen af elektricitet fra vedvarende energikilder i elmarkedet maksimeres, og det sikres, at producenterne af vedvarende energi reagerer på markedets prissignaler og maksimerer deres markedsindtægter.

Med henblik herpå og for så vidt angår direkte prisstøtteordninger ydes støtte i form af en markedspræmie, som blandt andet kan være variabel eller fast.

Medlemsstaterne kan undtage mindre anlæg og demonstrationsprojekter fra dette stykke, jf. dog gældende EU-ret om det indre marked for elektricitet.

4. Medlemsstaterne sikrer, at støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder ydes på en åben, gennemsigtig, konkurrencepræget, ikkediskriminerende og omkostningseffektiv måde.

Medlemsstaterne kan undtage mindre anlæg og demonstrationsprojekter fra udbudsprocedurer.

Medlemsstaterne kan også overveje at etablere mekanismer til at sikre regional diversificering i udbredelsen af vedvarende elektricitet, navnlig for at sikre omkostningseffektiv systemintegration.

5. Medlemsstaterne kan begrænse udbudsprocedurer til specifikke teknologier, hvor det ville medføre et suboptimalt resultat at åbne støtteordninger for alle producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder, i lyset af:

- a) en bestemt teknologis langsigtede potentiale
- b) behovet for at opnå diversificering
- c) netintegrationsomkostninger
- d) netbegrænsninger og netstabilitet
- e) for så vidt angår biomasse behovet for at undgå forvridninger på råmaterialemarkederne.

6. Når der ydes støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder gennem udbudsprocedurer, skal medlemsstaterne for at sikre en høj projektgennemførelsesrate:

- a) fastsætte og offentliggøre ikkediskriminerende og gennemsigtige kriterier for kvalificering til deltagelse i udbudsproceduren og fastsætte klare datoer og regler for gennemførelsen af projektet
- b) offentliggøre oplysninger om tidligere udbudsprocedurer, herunder projektgennemførelsesrater.

7. For at øge produktionen af energi fra vedvarende energikilder i regionerne i den yderste periferi og på små øer kan medlemsstaterne tilpasse finansielle støtteordninger til projekter i disse regioner for at tage hensyn til de produktionsomkostninger, der er forbundet med deres særlige vilkår i form af isolation og afhængighed af andre.

8. Senest den 31. december 2021 og hvert tredje år herefter rapporterer Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af støtte ydet til elektricitet fra vedvarende energikilder via udbudsprocedurer i Unionen og analyserer navnlig udbudsprocedurerens evne til at:

- a) opnå nedbringelse af omkostninger
- b) opnå teknologiske forbedringer
- c) opnå høje gennemførelsesprocenter
- d) sikre ikkediskriminerende deltagelse af mindre aktører og, hvor det er relevant, lokale myndigheder
- e) begrænse miljøpåvirkningen
- f) sikre lokal accept
- g) sikre forsyningssikkerhed og netintegration.

9. Denne artikel berører ikke artikel 107 og 108 i TEUF.

Artikel 5

Åbning for adgang til støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder

1. Medlemsstaterne har ret til i overensstemmelse med dette direktivs artikel 7-13 at beslutte, i hvilket omfang de støtter elektricitet fra vedvarende energikilder, der er produceret i en anden medlemsstat. Medlemsstaterne kan dog åbne for deltagelse i støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder for producenter beliggende i andre medlemsstater på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.

Medlemsstaterne kan, når de åbner for deltagelse i støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder, bestemme, at støtte til en vejledende andel af den nyoprettede kapacitet eller af det budget, der er tildelt dertil, hvert år er åben for producenter beliggende i andre medlemsstater.

Sådanne vejledende andele kan hvert år udgøre mindst 5 % fra 2023 til 2026 og mindst 10 % fra 2027 til 2030 eller, hvis lavere, til graden af sammenkobling i den pågældende medlemsstat i et givet år.

For at opnå yderligere erfaringer med gennemførelsen kan medlemsstaterne tilrettelægge en eller flere pilotordninger, hvis støtte er åben for producenter beliggende i andre medlemsstater.

2. Medlemsstaterne kan anmode om dokumentation for fysisk import af elektricitet fra vedvarende energikilder. Med henblik herpå kan medlemsstaterne begrænse deltagelse i deres støtteordninger til producenter beliggende i medlemsstater, hvortil der er en direkte forbindelse via samkøringslinjer. Medlemsstaterne må dog ikke ændre eller på anden måde påvirke overførselsplaner og kapacitetstildeling på grund af producenter, der deltager i grænseoverskridende støtteordninger. Grænseoverskridende elektricitetsoverførsler fastlægges udelukkende ud fra resultatet af kapacitetstildelingen i medfør af EU-retten om det indre marked for elektricitet.

3. Hvis en medlemsstat beslutter at åbne for deltagelse i støtteordninger for producenter beliggende i andre medlemsstater, skal de relevante medlemsstater aftale principperne for en sådan deltagelse. Sådanne aftaler skal mindst omfatte principperne for tildeling af vedvarende elektricitet, som er genstand for grænseoverskridende støtte.

4. Kommissionen bistår på anmodning af de relevante medlemsstater disse under hele forhandlingsprocessen med etableringen af samarbejdsordninger ved at levere informationer og analyser, herunder kvantitative og kvalitative data om direkte og indirekte omkostninger og fordele ved samarbejde såvel som med rådgivning og teknisk ekspertise. Kommissionen kan tilskynde til eller lette udveksling af bedste praksis og kan udvikle modeller for samarbejdsaftaler med henblik på at lette processen. Senest i 2025 vurderer Kommissionen omkostningerne ved og de gavnlige virkninger af udbredelsen af elektricitet fra vedvarende energikilder i Unionen i medfør af denne artikel.

5. Senest i 2023 evaluerer Kommissionen gennemførelsen af denne artikel. Denne evaluering vurderer behovet for at indføre en forpligtelse for medlemsstaterne til delvist at åbne for deltagelse i deres støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder til producenter beliggende i andre medlemsstater med henblik på en åbning på 5 % senest i 2025 og en åbning på 10 % senest i 2030.

Artikel 6

Den finansielle støttes stabilitet

1. Uden at dette berører tilpasninger, der er nødvendige for at overholde artikel 107 og 108 i TEUF, sikrer medlemsstaterne, at omfanget af og betingelserne for støtten til projekter for vedvarende energi ikke revideres på en måde, som har negative konsekvenser for de rettigheder, som er tildelt i forbindelse

med støtten, og som undergraver den økonomiske levedygtighed af projekter, der allerede nyder godt af støtte.

2. Medlemsstaterne kan tilpasse støttens omfang efter objektive kriterier, forudsat at sådanne kriterier er fastsat i den oprindelige udformning af støtteordningen.

3. Medlemsstaterne offentliggør en langsigtet plan, der forudser den forventede støttetildeling, og som skal dække som reference mindst de næste fem år eller, i tilfælde af budgetplanlægningsmæssige begrænsninger, de næste tre år, herunder den vejledende tidsplan, hyppigheden af udbudsprocedurer, hvis det er hensigtsmæssigt, den forventede kapacitet og det forventede budget eller den maksimale støtte pr. enhed, der forventes at blive tildelt, samt de forventede støtteberettigede teknologier, hvis det er relevant. Denne plan ajourføres en gang om året, eller når det er nødvendigt, for at afspejle den seneste markedsudvikling eller den forventede støttetildeling.

4. Medlemsstaterne vurderer mindst hver femte år effektiviteten af deres støtteordninger til elektricitet fra vedvarende energikilder og deres vigtigste fordelingsmæssige virkninger for forskellige forbrugergrupper og for investeringer. I vurderingen skal der tages hensyn til de virkninger, som mulige ændringer af støtteordningerne kan have. Den vejledende langsigtede planlægning om afgørelserne om støtte og udformning af ny støtte skal tage hensyn til resultaterne af denne vurdering. Medlemsstaterne medtager denne vurdering i de relevante ajourføringer af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 7

Beregning af andelen af energi fra vedvarende energikilder

1. Det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder i hver medlemsstat beregnes som summen af:

- a) det endelige bruttoforbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder
- b) det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren, og
- c) det endelige forbrug af energi fra vedvarende energikilder i transportsektoren.

For så vidt angår første afsnit, litra a), b) eller c), tages gas, elektricitet og brint fra vedvarende energikilder tages kun i betragtning én gang ved beregningen af andelen af det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder.

Med forbehold af artikel 29, stk. 1, andet afsnit, tages biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der ikke opfylder bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, ikke i betragtning.

2. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra a), beregnes det endelige bruttoforbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder som mængden af elektricitet produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder, inklusive elproduktion fra VE-egenforbrugere og VE-energifællesskaber, men eksklusive produktionen af elektricitet i pumpekraftværker, der anvender vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau.

I multibrændselsanlæg, der anvender vedvarende og ikkevedvarende energikilder, tages der kun hensyn til den del af elektriciteten, der produceres fra vedvarende energikilder. Med henblik på denne beregning beregnes størrelsen af bidraget fra hver energikilde på grundlag af dens energiindhold.

Den elektricitet, der produceres ved hjælp af vandkraft og vindkraft, indregnes i overensstemmelse med normaliseringsreglerne i bilag II.

3. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra b), beregnes det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling som mængden af fjernvarme og fjernkøling produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder plus forbruget af anden energi fra vedvarende energikilder inden for industrien, husholdninger, tjenesteydelser, landbrug, skovbrug og fiskeri til brug for opvarmning, køling og forarbejdning.

I multibrændselsanlæg, der benytter vedvarende og ikkevedvarende energikilder, tages der kun hensyn til den del af opvarmningen og kølingen, der produceres fra vedvarende energikilder. Med henblik på denne beregning beregnes størrelsen af bidraget fra hver energikilde på grundlag af dens energiindhold.

Omgivelses- og geotermisk energi, der anvendes til opvarmning og køling ved hjælp af varmepumper og fjernkølingssystemer, tages i betragtning med henblik på stk. 1, første afsnit, litra b), forudsat at den endelige energiproduktion væsentligt overstiger den tilførsel af primærenergi, der kræves for at drive varmepumperne. Den mængde varme eller kulde, som skal betragtes som energi fra vedvarende energikilder med henblik på dette direktiv, beregnes efter den metode, der er indeholdt i bilag VII, og skal tage hensyn til energianvendelsen i alle slutbrugersektorer.

Termisk energi genereret ved hjælp af passive energisystemer, hvor et lavere energiforbrug opnås passivt ved bygningers udformning eller fra varme genereret af energi fra ikkevedvarende energikilder, tages ikke i betragtning med henblik på stk. 1, første afsnit, litra b).

Senest den 31. december 2021 vedtager Kommissionen i overensstemmelse med artikel 32 delegerede retsakter til at supplere dette direktiv ved at fastsætte en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling, og reviderer bilag VII om beregning af energi fra varmepumper.

Denne metode skal omfatte et mindstemål af sæsonydelsesfaktorer for varmepumper, der kan benyttes i omvendt tilstand.

4. I forbindelse med stk. 1, første afsnit, litra c), finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Det endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder i transportsektoren beregnes som summen af alle biobrændstoffer, biomassebrændsel og vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som forbruges i transportsektoren. Vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse og produceres på basis af vedvarende elektricitet, anses dog kun for at være en del af beregningen i henhold til stk. 1, første afsnit, litra a), ved beregningen af mængden af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder i en medlemsstat.
- b) Ved beregningen af det endelige energiforbrug i transportsektoren skal de værdier for transportbrændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III, anvendes. Til bestemmelse af energiindholdet i transportbrændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, anvender medlemsstaterne Den Europæiske Standardiseringsorganisations (ESO) relevante standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi. I tilfælde, hvor der ikke er vedtaget ESO-standarder til dette formål, anvender medlemsstaterne de relevante standarder fra Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO).

5. Andelen af energi fra vedvarende energikilder beregnes som det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder divideret med det endelige bruttoenergiforbrug fra alle energikilder udtrykt i procent.

Med henblik på dette stykkes første afsnit tilpasses den i denne artikels stk. 1, første afsnit, omhandlede sum i overensstemmelse med artikel 8, 10, 12 og 13.

Ved beregningen af en medlemsstats endelige bruttobruttoenergiforbrug med henblik på at måle, om den overholder målene og det vejledende forløb i dette direktiv, betragtes energiforbruget inden for luftfarten som udgørende højst 6,18 % udtrykt som en andel af den pågældende medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug. For Cypern og Maltas vedkommende betragtes energiforbruget inden for luftfarten, udtrykt som andel af disse medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug, som udgørende højst 4,12 %.

6. Der anvendes den samme metode og de samme definitioner ved beregningen af andelen af energi fra vedvarende energikilder som i forordning (EF) nr. 1099/2008.

Medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem de statistiske oplysninger, der anvendes til beregning af disse sektorspecifikke og samlede andele, og de statistiske oplysninger, der indberettes til Kommissionen i henhold til nævnte forordning.

Artikel 8

EU-plattform for udvikling af vedvarende energi og statistiske overførsler mellem medlemsstater

1. Medlemsstaterne kan aftale statistisk overførsel af en nærmere angivet mængde energi fra vedvarende energikilder fra en medlemsstat til en anden medlemsstat. Den overførte mængde skal:

- a) fratrækkes den mængde energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved beregningen af andelen af vedvarende energi i den medlemsstat, der foretager overførslen med henblik på dette direktiv, og
- b) lægges til den mængde energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved beregningen af andelen af vedvarende energi i den medlemsstat, der accepterer overførslen med henblik på dette direktiv.

2. For at lette opfyldelsen af det i dette direktivs artikel 3, stk. 1, fastsatte EU-mål og af de enkelte medlemsstats bidrag til dette mål i overensstemmelse med dette direktivs artikel 3, stk. 2, og for at lette statistiske overførsler i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 opretter Kommissionen en EU-plattform for udvikling af vedvarende energi (»URDP«). Medlemsstaterne kan frivilligt indgive årlige data til URDP om deres nationale bidrag til EU-målet for 2030 eller et eventuelt benchmark, der er fastsat for overvågning af fremskridtene i forordning (EU) 2018/1999, herunder den forventede manglende eller overskydende opfyldelse af deres bidrag, samt en angivelse af den pris ved hvilken de vil acceptere at overføre en eventuel overskydende produktion af energi fra vedvarende energikilder fra eller til en anden medlemsstat. Prisen for sådanne overførsler vil blive fastsat i det enkelte tilfælde på grundlag af URDP-mekanismen for matchning af udbud og efterspørgsel.

3. Kommissionen sikrer, at URDP er i stand til at matche udbud og efterspørgsel for mængder af energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved beregningen af andelen af vedvarende energi i en medlemsstat, på grundlag af priser eller andre kriterier, der fastsættes af den medlemsstat, som accepterer overførslen.

Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på at supplere dette direktiv ved at oprette URDP og fastsætte betingelserne for at afslutte transaktioner som omhandlet i stk. 5.

4. Ordningerne i stk. 1 og 2 kan have en varighed af et eller flere kalenderår. Sådanne ordninger meddeles Kommissionen eller afsluttes på URDP senest 12 måneder efter udgangen af hvert enkelt af de år, hvori de er gyldige. De oplysninger, der sendes til Kommissionen, skal omfatte mængde og pris for den energi, det drejer sig om. For så vidt angår overførsler, som afsluttes på URDP, vil kun oplysninger om de deltagende parter og om den pågældende overførsel af disse transaktioner blive offentliggjort.

5. En overførsel træder i kraft, når alle de medlemsstater, der deltager i overførslen, har anmeldt den til Kommissionen, eller alle clearingbetingelserne er opfyldt på URDP, alt efter hvad der er tilfældet.

Artikel 9

Fælles projekter mellem medlemsstaterne

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om alle typer af fælles projekter vedrørende produktionen af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om den andel eller mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder produceret af fælles projekter på deres område, der er sat i drift efter 25. juni 2009 eller som følge af en kapacitetsforøgelse i anlæg, der er blevet renoveret efter denne dato, som skal betragtes som et bidrag til opfyldelse af andelen af vedvarende energi i en anden medlemsstat med henblik på måling af overholdelse af kravene i dette direktiv.

3. Underretningen i stk. 2 skal:

- a) beskrive det foreslåede anlæg eller angive det renoverede anlæg
- b) præcisere, hvilken andel eller mængde af den elektricitet, opvarmning eller køling, der produceres i anlægget, der skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af den anden medlemsstats andel af vedvarende energi
- c) oplyse, hvilken medlemsstat der drager nytte af underretningen, og
- d) præcisere det tidsrum i hele kalenderår, hvor den elektricitet, opvarmning eller køling, der produceres i anlægget fra vedvarende energikilder, skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af den anden medlemsstats andel af vedvarende energi.

4. Varigheden af et fælles projekt som omhandlet i denne artikel kan gå ud over 2030.

5. En underretning, der gives i henhold til denne artikel, må ikke ændres eller trækkes tilbage, uden at den medlemsstat, der giver underretningen, og den medlemsstat, der er angivet i henhold til stk. 3, litra c), er enige herom.

6. Kommissionen letter på anmodning af de berørte medlemsstater oprettelsen af fælles projekter mellem medlemsstaterne, navnlig via teknisk assistance og projektudviklingsassistance med henblik herpå.

Artikel 10

Virkningerne af fælles projekter mellem medlemsstaterne

1. Inden tre måneder efter udgangen af hvert år inden for det tidsrum, der er angivet i artikel 9, stk. 3, litra d), udsender den medlemsstat, der har givet den i artikel 9 omhandlede underretning, en underretningsskrivelse med angivelse af:

- a) den samlede mængde elektricitet, opvarmning eller køling, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det anlæg, som den i artikel 9 omhandlede underretning handler om, og
- b) den mængde elektricitet, opvarmning eller køling, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det pågældende anlæg, og som skal bidrage til opfyldelsen af en anden medlemsstats andel af vedvarende energi i overensstemmelse med underretningen.

2. Den underrettede medlemsstat indgiver underretningsskrivelsen til den medlemsstat, som underretningen er givet til fordel for, og til Kommissionen.

3. Med henblik på dette direktiv skal den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der er givet underretning om i overensstemmelse med stk. 1, litra b):

- a) trækkes fra den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved beregningen af andelen af vedvarende energi i den medlemsstat, der har udsendt underretningsskrivelsen i henhold til stk. 1, og
- b) lægges til den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved beregningen af andelen af vedvarende energi i den medlemsstat, der har modtaget underretningsskrivelsen i henhold til stk. 2.

Artikel 11

Fælles projekter mellem medlemsstaterne og tredjelande

1. En eller flere medlemsstater kan samarbejde med et eller flere tredjelande om alle typer af fælles projekter vedrørende produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører og skal foregå under fuld overholdelse af folkeretten.

2. Elektricitet fra vedvarende energikilder, der produceres i et tredjeland, tages kun i betragtning med henblik på at beregne medlemsstaternes andele af vedvarende energi, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) elektriciteten forbruges i Unionen, hvilken betingelse anses for opfyldt, hvis:
  - i) en mængde elektricitet svarende til den elektricitet, der er medregnet, er blevet fast nomineret til den tildelte sammenkoblingskapacitet af alle ansvarlige transmissionssystemoperatører i oprindelseslandet, bestemmelseslandet og, hvor det er relevant, hvert transittredjeland
  - ii) en mængde elektricitet svarende til den elektricitet, der er medregnet, er blevet fast registreret på listen over balancer af den ansvarlige transmissionssystemoperatør på EU-siden af en samkøringslinje, og
  - iii) den nominerede kapacitet og produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder i anlægget omhandlet i litra b) henviser til samme tidsrum
- b) elektriciteten produceres på et anlæg, som er blevet sat i drift efter den 25. juni 2009, eller gennem udvidet kapacitet på et anlæg, der er blevet renoveret efter denne dato, i henhold til et fælles projekt som omhandlet i stk. 1
- c) mængden af produceret og eksporteret elektricitet har ikke fået anden støtte fra en støtteordning i et tredjeland end investeringsstøtte til anlægget, og
- d) elektriciteten er produceret i overensstemmelse med folkeretten i et tredjeland, der har undertegnet Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder eller andre internationale konventioner eller traktater om menneskerettigheder.

3. Med henblik på stk. 4 kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om, at der tages hensyn til elektricitet fra vedvarende energikilder produceret og forbrugt i et tredjeland i forbindelse med etableringen af en samkøringslinje med en meget lang gennemførelsestid mellem en medlemsstat og et tredjeland, hvor følgende betingelser er opfyldt:

- a) Etableringen af samkøringslinjen var påbegyndt senest den 31. december 2026.
- b) Det er ikke muligt at sætte samkøringslinjen i drift senest den 31. december 2030.
- c) Det er muligt at sætte samkøringslinjen i drift senest den 31. december 2032.
- d) Efter at samkøringslinjen er sat i drift, vil den blive anvendt til eksport til Unionen af elektricitet fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med stk. 2.

- e) Anmodningen vedrører et fælles projekt, der opfylder kriterierne i stk. 2, litra b) og c), og som vil benytte samkøringslinjen, efter at den er sat i drift, og en mængde elektricitet, der ikke overstiger den mængde, der vil blive eksporteret til Unionen, efter at samkøringslinjen er sat i drift.
4. Kommissionen underrettes om den andel eller mængde elektricitet produceret på et hvilket som helst anlæg på et tredjelands område, som skal indgå i en eller flere medlemsstaters andel af vedvarende energi med henblik på dette direktiv. Når mere end én medlemsstat er berørt, underrettes Kommissionen om fordelingen af denne andel eller mængde mellem medlemsstaterne. Denne andel eller mængde må ikke overstige den andel eller mængde, der faktisk eksporteres til og forbruges i Unionen, skal svare til den mængde, der er nævnt i stk. 2, litra a), nr. i) og ii), og skal opfylde betingelserne i nævnte stykkes litra a). Underretningen udarbejdes af hver medlemsstat, til hvis nationale overordnede mål andelen eller mængden af elektricitet medregnes.
5. Underretningen i stk. 4 skal:
- beskrive det foreslåede anlæg eller angive det renoverede anlæg
  - præcisere den andel eller mængde elektricitet produceret i anlægget, der skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af en medlemsstats andel af vedvarende energi, såvel som de tilhørende finansielle ordninger under overholdelse af fortrolighedskrav
  - præcisere det tidsrum i hele kalenderår, hvor elektriciteten skal anses for at bidrage til medlemsstatens andel af vedvarende energi, og
  - indeholde en skriftlig anerkendelse af litra b) og c) fra det tredjeland, på hvis område anlægget skal sættes i drift, og angive, hvilken andel eller mængde af den elektricitet, der produceres af anlægget, tredjelandet selv vil forbruge indenlandsk.
6. Varigheden af et fælles projekt som omhandlet i denne artikel kan gå ud over 2030.
7. En underretning, der gives i henhold til denne artikel, må kun ændres eller trækkes tilbage, såfremt at den medlemsstat, der giver underretningen, og det tredjeland, der har anerkendt det fælles projekt i overensstemmelse med stk. 5, litra d), er enige herom.
8. Medlemsstaterne og Unionen tilskynder Energifællesskabets relevante organer til i overensstemmelse med energifællesskabstraktaten at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kontraherende parter kan anvende dette direktivs bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstater.

Artikel 12

Virkninger af fælles projekter mellem medlemsstaterne og tredjelande

- Inden 12 måneder efter udgangen af hvert år inden for det tidsrum, der er angivet i artikel 11, stk. 5, litra c), udsteder den underrettende medlemsstat en underretningsskrivelse med angivelse af:
  - den samlede mængde elektricitet, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det anlæg, som den i artikel 11 omhandlede underretning handler om
  - den mængde elektricitet, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det pågældende anlæg, og som skal bidrage til opfyldelsen af dens andel af vedvarende energi i overensstemmelse med den i artikel 11 omhandlede underretnings vilkår, og
  - dokumentation for opfyldelsen af betingelserne i artikel 11, stk. 2.
- Den i stk. 1 omhandlede medlemsstat indgiver underretningsskrivelsen til Kommissionen og til det tredjeland, der har anerkendt projektet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, litra d).
- Med henblik på at beregne andelene af vedvarende energi i henhold til dette direktiv skal den mængde elektricitet fra vedvarende energikilder, der er givet underretning om i overensstemmelse med stk. 1, litra

b), lægges til den mængde energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved beregningen af andelene af vedvarende energi i den medlemsstat, der har udstedt underretningsskrivelsen.

Artikel 13

Fælles støtteordninger

1. Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 5, kan to eller flere medlemsstater beslutte på frivillig basis at sammenlægge eller delvist koordinere deres nationale støtteordninger. I sådanne tilfælde kan en vis mængde energi fra vedvarende energikilder produceret på en af de deltagende medlemsstaters område bidrage til opfyldelsen af en anden deltagende medlemsstats andel af vedvarende energi, forudsat at de pågældende medlemsstater:

- a) foretager en statistisk overførsel af nærmere angivne mængder energi fra vedvarende energikilder fra en medlemsstat til en anden i overensstemmelse med artikel 8 eller
- b) fastsætter en fordelingsregel, som de deltagende medlemsstater er enige i, og som fordeler mængder af energi fra vedvarende energikilder mellem de deltagende medlemsstater.

En fordelingsregel som omhandlet i første afsnit, litra b), meddeles Kommissionen senest tre måneder efter udgangen af det første år, hvor den er gyldig.

2. Inden tre måneder efter udgangen af hvert år skal hver medlemsstat, der har givet underretning i henhold til stk. 1, andet afsnit, udstede en underretningsskrivelse, der fastslår den samlede mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der er produceret i løbet af det år, som skal være omfattet af fordelingsreglen.

3. For at beregne andelene af vedvarende energi i henhold til dette direktiv skal den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der gives underretning om i overensstemmelse med stk. 2, omfordeles mellem de berørte medlemsstater i overensstemmelse med den meddelte fordelingsregel.

4. Kommissionen udbreder retningslinjer og bedste praksis og letter, på anmodning af de berørte medlemsstater, oprettelsen af fælles støtteordninger mellem medlemsstaterne.

Artikel 14

Kapacitetsforøgelser

Med henblik på artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, litra b), behandles enheder af energi fra vedvarende energikilder, der kan tilskrives en forøgelse af kapaciteten på et anlæg, som om de var produceret af et særskilt anlæg, der blev sat i drift på det tidspunkt, hvor kapacitetsforøgelsen skete.

Artikel 15

Administrative procedurer, forskrifter og regler

1. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle nationale regler om godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, der anvendes på anlæg og tilknyttede transmissions- og distributionsnet til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, og på processen for forarbejdning af biomasse til biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler eller andre energiprodukter og til vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, er forholdsmæssige og nødvendige og bidrager til gennemførelse af princippet »energieffektivitet først«.

Medlemsstaterne tager navnlig passende skridt til at sikre, at:

- a) de administrative procedurer strømlines og fremskyndes på det rette administrative niveau, og at der fastsættes forudsigelige tidsrammer for procedurerne som omhandlet i første afsnit
- b) reglerne om godkendelse, certificering og licensudstedelse er objektive, gennemsigtige og forholdsmæssige, ikke diskriminerer mellem ansøgere og tager fuldt hensyn til de særlige træk ved individuelle teknologier til vedvarende energi
- c) de administrative omkostninger, der betales af forbrugere, planlæggere, arkitekter, entreprenører og udstyrs- og systeminstallatører, er gennemsigtige og omkostningsrelaterede, og
- d) der opstilles forenklede og mindre byrdefulde godkendelsesprocedurer, herunder en procedure for simpel underretning, for decentrale anlæg og for produktion og lagring af energi fra vedvarende energikilder.

2. Medlemsstaterne definerer klart eventuelle tekniske specifikationer, der skal opfyldes af udstyr og systemer til vedvarende energi, for at de kan være omfattet af støtteordninger. Hvis der findes europæiske standarder, herunder miljømærker, energimærker og andre tekniske referencesystemer opstillet af europæiske standardiseringsorganer, skal de tekniske specifikationer bygge på disse standarder. Sådanne tekniske specifikationer må ikke foreskrive, hvor udstyret og systemerne skal certificeres, og må ikke hindre det indre markeds korrekte funktion.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau indfører bestemmelser om integration og udbredelse af vedvarende energi, herunder til VE-egetforbrug og VE-fællesskaber, og anvendelse af uundgåelig overskudsvarme og -kulde i forbindelse med planlægning, herunder tidlig fysisk planlægning, udformning, opførelse og renovering af byinfrastruktur, industri-, forretnings- eller beboelseskvarterer og energiinfrastruktur, herunder elektricitet, fjernvarme og fjernkøling, naturgas og alternative brændselsnet. Medlemsstaterne tilskynder navnlig lokale og regionale administrative organer til at medtage opvarmning og køling fra vedvarende energikilder i planlægningen af byinfrastruktur, hvor det er hensigtsmæssigt, og høre netoperatørerne for at afspejle indvirkningen af programmer for energieffektivitet og efterspørgselsreaktion samt specifikke bestemmelser om VE-egetforbrug og VE-fællesskaber på operatørernes planer for infrastrukturudvikling.

4. Medlemsstaterne indfører passende foranstaltninger i deres byggeforskrifter og reglementer til at øge andelen af alle former for energi fra vedvarende energikilder i byggesektoren.

Medlemsstaterne kan ved indførelsen af sådanne foranstaltninger eller i deres støtteordninger, hvor det er relevant, tage hensyn til nationale foranstaltninger knyttet til væsentlige forøgelse af VE-egetforbrug, lokal energilagring og energieffektivitet vedrørende kraftvarmeproduktion og vedrørende passiv energi-, lavenergi- eller nulenergibygninger.

Medlemsstaterne indfører i deres byggeforskrifter og -reglementer eller på anden måde, der har en tilsvarende virkning, et krav om, at der skal anvendes et vist minimum af energi fra vedvarende energikilder i nye bygninger og i eksisterende bygninger, der skal gennemrenoveres, for så vidt dette er teknisk, funktionelt og økonomisk gennemførligt og afspejler resultaterne af den beregning af det omkostningsoptimale niveau, der foretages i medfør af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/31/EU for så vidt dette ikke har negativ indvirkning på kvaliteten af indeluften. Medlemsstaterne tillader, at disse mindstekrav blandt andet kan opfyldes ved hjælp af effektiv fjernvarme og fjernkøling, der er produceret ved anvendelse af en væsentlig andel af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde.

Kravene i første afsnit finder anvendelse på de væbnede styrker, dog kun i det omfang deres anvendelse ikke strider mod karakteren af og det primære formål med de væbnede styrkers aktiviteter, og med undtagelse af materiel, der udelukkende anvendes til militære formål.

5. Medlemsstaterne sikrer, at nye offentlige bygninger og eksisterende offentlige bygninger, der skal gennemrenoveres på nationalt, regionalt og lokalt plan, danner forbillede i forbindelse med dette direktiv fra den 1. januar 2012 og fremefter. Medlemsstaterne kan bl.a. tillade, at denne forpligtelse opfyldes ved at overholde bestemmelserne om næsten energineutrale bygninger direktiv 2010/31/EU, eller ved at bestemme, at taget på offentlige bygninger eller blandede privat-offentlige bygninger kan anvendes af tredjeparter til installation af anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder.

6. Med hensyn til deres byggeforskrifter og -reglementer fremmer medlemsstaterne anvendelsen af systemer og udstyr til vedvarende opvarmning og køling, som opnår en betydelig reduktion i energiforbruget. Med henblik herpå anvender medlemsstaterne, hvor sådanne eksisterer, energi- eller miljømærker eller andre passende certifikater eller standarder, der er udviklet på nationalt plan eller EU-plan, og sikrer, at der er tilstrækkelig information og rådgivning om vedvarende, yderst energieffektive alternativer samt eventuelle finansielle instrumenter og incitamenter til rådighed i tilfælde af udskiftning, med henblik på at fremme en øget udskiftningsrate for gamle varmesystemer og øget omstilling til løsninger baseret på vedvarende energi i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU.

7. Medlemsstaterne foretager en vurdering af deres potentiale, hvad angår energi fra vedvarende energikilder og anvendelse af overskudsvarme og -kulde i varme- og kølesektoren. Denne vurdering skal, hvor det er relevant, omfatte fysisk analyse af egnede områder, hvor udbredelse kan ske med lav miljörisiko, og muligheden for mindre projekter for husholdninger og skal indgå i den anden omfattende vurdering, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU for første gang senest den 31. december 2020 og derefter i ajourføringerne af de omfattende vurderinger.

8. Medlemsstaterne vurderer de reguleringsmæssige og administrative hindringer for langfristede VE-elkøbsaftaler og fjerner uberettigede hindringer og letter udbredelsen af sådanne aftaler. Medlemsstaterne sikrer, at disse aftaler ikke er omfattet af uforholdsmæssige eller diskriminerende procedurer eller gebyrer.

Medlemsstaterne skal beskrive politikker og foranstaltninger, der letter udbredelsen af VE-elkøbsaftaler, i de integrerede nationale energi- og klimaplaner og de efterfølgende statusrapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 16

Tilrettelæggelse og varighed af tilladelsesprocessen

1. Medlemsstaterne opretter eller udpeger et eller flere kontaktpunkter. På anmodning af ansøgeren skal disse kontaktpunkter vejlede om og lette hele den administrative proces for ansøgning om og tildeling af tilladelse. En ansøger behøver kun at kontakte ét kontaktpunkt for hele den administrative proces. Tilladelsesprocessen omfatter de relevante administrative tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder samt de aktiver, der er nødvendige for deres tilslutning til nettet. Tilladelsesprocessen omfatter alle procedurer, lige fra kvittering for modtagelse af ansøgningen til fremsendelse af resultaterne af proceduren omhandlet i stk. 2.

2. Kontaktpunktet vejleder ansøgeren om den administrative ansøgningsproces på en gennemsigtig måde, frem til de ansvarlige myndigheder træffer en eller flere afgørelser ved slutningen af processen, forsyner ansøgeren med alle nødvendige oplysninger og inddrager andre administrative myndigheder, hvor det er relevant. Ansøgerne skal også kunne fremsende relevante dokumenter i digital form.

3. Kontaktpunktet stiller en procedurehåndbog til rådighed for initiativtagere til projekter til produktion af vedvarende energi, som også udtrykkelig omhandler mindre projekter og VE-egenforbruges projekter,

og gør også disse oplysninger tilgængelige online. Onlineoplysningerne angiver det kontaktpunkt, der er relevant for ansøgerens ansøgning. Hvis medlemsstaten beslutter at have mere end et kontaktpunkt, angiver onlineoplysningerne det kontaktpunkt, der er relevant for ansøgerens ansøgning.

4. Tilladelsesprocessen i stk. 1 må ikke overstige to år for procedurer, der gælder for kraftværker, herunder alle relevante kompetente myndigheders procedurer, jf. dog stk. 7. Hvor dette er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, kan denne etårsperiode forlænges med op til et år.

5. For anlæg med en elkapacitet på under 150 kW må tilladelsesprocessen ikke overstige et år, jf. dog stk. 7. Hvor dette er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, kan denne periode forlænges med op til et år.

Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har adgang til enkle og tilgængelige procedurer for bilæggelse af tvister om tilladelsesprocesser og udstedelse af tilladelse til at bygge og drive anlæg for vedvarende energi, herunder, hvor det er relevant, alternative tvistbilæggelsesmekanismer.

6. Medlemsstaterne letter repowering af eksisterende anlæg for vedvarende energi ved at sikre en forenklet og hurtig tilladelsesproces. Varigheden af denne proces må ikke overstige et år.

Hvor dette er behørigt begrundet i usædvanlige omstændigheder, såsom i tvingende sikkerhedsmæssige grunde, hvor repoweringprojektet har en væsentlig indvirkning på nettet eller anlæggets oprindelige kapacitet, størrelse eller ydeevne, kan denne etårsperiode forlænges med op til et år.

7. De frister, der er fastsat i denne artikel, finder anvendelse, uden at det berører forpligtelser i henhold til gældende EU-miljøret til søgsmål, retsmidler og andre sager ved en domstol eller ret og til alternative tvistbilæggelsesmekanismer, herunder klageprocedurer og udenretslige klager og midler, og kan forlænges med varigheden af sådanne procedurer.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte en procedure for simpel underretning med henblik på nettilslutninger for repoweringprojekter som omhandlet i artikel 17, stk. 1. Hvor medlemsstaterne gør dette, skal repowering tillades efter indgivelse af en underretning herom til den ansvarlige myndighed, hvor der ikke forventes negative miljømæssige eller arbejdsmarkedsmæssige virkninger af betydning. Denne myndighed træffer afgørelse senest seks måneder efter modtagelsen af underretningen, hvorvidt denne er fyldestgørende.

Hvis den relevante myndighed beslutter, at underretningen er fyldestgørende, udsteder den automatisk tilladelsen. Hvis denne myndighed beslutter, at underretningen ikke er fyldestgørende, skal der ansøges om en ny tilladelse, og tidsfristerne i stk. 6 finder anvendelse.

Artikel 17

Procedure for simpel underretning for nettilslutninger

1. Medlemsstaterne indfører en procedure for simpel underretning for nettilslutninger, hvorefter VE-egenforbrugerens anlæg eller aggregerede produktionsenheder og vedvarende energi demonstrationsprojekter med en elkapacitet, der er lig med eller mindre end 10,8 kW, eller tilsvarende for andre tilslutninger end trefasetilslutninger, skal tilsluttes nettet efter indgivelse af en underretning til distributionssystemoperatøren.

Distributionssystemoperatøren kan inden for en begrænset periode efter underretningen beslutte at afvise den begærede nettilslutning eller foreslå et alternativt nettilslutningspunkt med berettiget begrundelse i sikkerhedsmæssige betænkeligheder eller systemkomponenters tekniske inkompatibilitet. I tilfælde af en

positiv beslutning fra distributionssystemoperatøren eller i mangel af en beslutning fra denne inden for en måned efter underretningen kan anlægget eller den aggregerede produktionsenhed tilsluttes.

2. Medlemsstaterne kan tillade en procedure for simpel underretning for anlæg eller aggregerede produktionsenheder med en elkapacitet på over 10,8 kW og op til 50 kW, forudsat at nettets stabilitet, pålidelighed og sikkerhed opretholdes.

Artikel 18

Oplysning og uddannelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om støtteforanstaltninger stilles til rådighed for alle relevante aktører, såsom forbrugere, herunder udsatte lavindkomstforbrugere, VE-egenforbrugere, VE-fællesskaber, entreprenører, installatører, arkitekter, leverandører af udstyr og systemer til opvarmning, køling og elektricitet, og leverandører af køretøjer, der er forenelige med brugen af vedvarende energi og af intelligente transportsystemer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om nettofordele, omkostninger og energieffektivitet i forbindelse med udstyr og systemer til anvendelse af opvarmning, køling og elektricitet fra vedvarende energikilder stilles til rådighed enten af leverandøren af udstyret eller systemet eller af de kompetente myndigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger er til rådighed for installatører af små biomassekedler og -ovne, solcellesystemer og solvarmesystemer, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi og varmepumper. Disse ordninger kan efter behov tage hensyn til eksisterende ordninger og strukturer og skal være baseret på de kriterier, der er fastlagt i bilag IV. Hver medlemsstat anerkender certificeringer, der er givet af andre medlemsstater i overensstemmelse med disse kriterier.

4. Medlemsstaterne stiller informationer om certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger, der er omhandlet i stk. 3, til rådighed for offentligheden. Medlemsstaterne kan også stille listen over installatører, der er kvalificerede eller certificerede i overensstemmelse med stk. 3, til rådighed for offentligheden.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles rådgivning til rådighed for alle relevante aktører, navnlig for planlæggere og arkitekter, så disse er i stand til behørigt at overveje den optimale kombination af energi fra vedvarende energikilder, højeffektive teknologier og fjernvarme og fjernkøling ved planlægning, udformning, opførelse og renovering af industri-, forretnings- eller beboelsesområder.

6. Medlemsstaterne udvikler, om nødvendigt med deltagelse af de lokale og regionale myndigheder, passende informations-, bevidstgørelses-, rådgivnings- eller uddannelsesprogrammer med henblik på orientering af borgerne om, hvordan de udøver deres rettigheder som aktive forbrugere, og om fordele og praktiske spørgsmål, herunder tekniske og finansielle aspekter, i forbindelse med udvikling og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, inklusive ved VE-egetforbrug eller inden for rammerne af VE-fællesskaber.

Artikel 19

Oprindelsesgaranti for energi fra vedvarende energikilder

1. For over for slutkunden at påvise andelen eller mængden af energi fra vedvarende energikilder i en energileverandørs energimiks og i den energi, som leveres til forbrugere i henhold til kontrakter, som markedsføres med henvisning til forbrug af energi fra vedvarende energikilder, sikrer medlemsstaterne, at

oprindelsen af energi fra vedvarende energikilder kan garanteres som sådan i den i dette direktiv anvendte betydning efter objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

2. Til dette formål sikrer medlemsstaterne, at en oprindelsesgaranti udstedes som svar på en anmodning fra en producent af energi fra vedvarende energikilder, medmindre medlemsstaterne med henblik på at tage oprindelsesgarantiens markedsværdi i betragtning beslutter ikke at udstede en sådan oprindelsesgaranti til en producent, som modtager finansiel støtte fra en støtteordning. Medlemsstaterne kan sørge for, at oprindelsesgarantier udstedes for energi fra ikkevedvarende energikilder. I forbindelse med udstedelsen af oprindelsesgarantier kan der gælde en minimumskapacitetsgrænse. En oprindelsesgaranti skal være af standardstørrelsen 1 MWh. Der udstedes ikke mere end én oprindelsesgaranti for hver produceret energienhed.

Medlemsstaterne sikrer, at samme energienhed fra vedvarende energikilder kun tages i betragtning én gang.

Medlemsstaterne sikrer, at når en producent modtager finansiel støtte fra en støtteordning, tages oprindelsesgarantiens markedsværdi for samme produktion i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning.

Det formodes, at oprindelsesgarantiens markedsværdi er blevet taget i betragtning på passende vis i ethvert af følgende tilfælde:

- a) hvor finansiel støtte ydes via en udbudsprocedure eller et omsætteligt grønt certificeringssystem
- b) hvor oprindelsesgarantiernes markedsværdi tages administrativt i betragtning i niveauet af finansiel støtte, eller
- c) hvor oprindelsesgarantierne ikke udstedes direkte til producenten, men til en leverandør eller forbruger, der køber energien fra vedvarende energikilder enten i et konkurrencepræget miljø eller i en langsigtet VE-elkøbsaftale.

For at tage oprindelsesgarantiens markedsværdi i betragtning kan medlemsstaterne bl.a. beslutte at udstede en oprindelsesgaranti til producenten og straks annullere den.

Oprindelsesgarantien har ingen funktion med hensyn til en medlemsstats overholdelse af artikel 3. Overførsler af oprindelsesgarantier, separat eller sammen med den fysiske energioverførsel, har ingen indflydelse på medlemsstaternes beslutning om at anvende statistiske overførsler, fælles projekter eller fælles støtteordninger med henblik på opfyldelse af artikel 3 eller på beregning af det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder i henhold til artikel 7.

3. Med henblik på stk. 1 er oprindelsesgarantier gyldige i 12 måneder efter produktionen af den pågældende energienhed. Medlemsstaterne sikrer, at alle oprindelsesgarantier, som ikke er blevet annulleret, udløber senest 18 måneder efter produktionen af energienheden. Medlemsstaterne medtager udløbne oprindelsesgarantier i beregningen af deres restenergimiks.

4. Med henblik på videregivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 8 og 13 sikrer medlemsstaterne, at energiselskaber annullerer oprindelsesgarantierne senest seks måneder efter udløbet af oprindelsesgarantiens gyldighed.

5. Medlemsstaterne eller de udpegede kompetente organer overvåger udstedelsen, overførslen og annulleringen af oprindelsesgarantier. De udpegede kompetente organer må ikke have overlappende geografiske ansvarsområder og skal være uafhængige af aktiviteter vedrørende produktion, handel og levering.

6. Medlemsstaterne eller de kompetente udpegede organer indfører fornødne ordninger for at sikre, at oprindelsesgarantierne udstedes, overføres og annulleres elektronisk og er korrekte, pålidelige og sikret

mod svindel. Medlemsstaterne og de udpegede kompetente organer sikrer, at de krav, som de pålægger, er i overensstemmelse med standard CEN — EN 16325.

7. En oprindelsesgaranti skal som minimum specificere:

- a) den energikilde, fra hvilken energien er produceret, og begyndelses- og afslutningsdatoerne for produktionen
- b) om oprindelsesgarantien vedrører
  - i) elektricitet eller
  - ii) gas, herunder brint, eller
  - iii) opvarmning eller køling
- c) navn, beliggenhed, type og kapacitet for det anlæg, hvor energien er produceret
- d) om anlægget har fået investeringsstøtte, og om energienheden på anden måde har nydt godt af en national støtteordning, samt støtteordningens art
- e) dato for, hvornår anlægget blev sat i drift, og
- f) udstedelsesdato og -land og et entydigt identifikationsnummer.

Forenklede oplysninger kan angives på oprindelsesgarantier fra anlæg på mindre end 50 kW.

8. Hvor det kræves af en elektricitetsleverandør, at vedkommende påviser andelen eller mængden af energi fra vedvarende energikilder i sit energimiks med henblik på artikel 3, stk. 9, litra a), i direktiv 2009/72/EF, skal vedkommende gøre dette ved at anvende oprindelsesgarantien, bortset fra:

- a) den andel i vedkommendes energimiks, der svarer til eventuelle ikkesporede kommercielle tilbud, for hvilken leverandøren kan anvende restmikset, eller
- b) hvor en medlemsstat beslutter ikke at udstede oprindelsesgarantier til en producent, der modtager finansiel støtte fra en støtteordning.

Hvor medlemsstaterne har sørget for oprindelsesgarantier for andre former for energi, skal leverandørerne med henblik på videregivelse anvende den samme type oprindelsesgarantier som den leverede energi. Tilsvarende kan oprindelsesgarantier, der er oprettet i henhold til artikel 14, stk. 10, i direktiv 2012/27/EU, anvendes til at underbygge et eventuelt krav om at påvise mængden af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion. Med henblik på nærværende artikels stk. 2 kan der, når elektricitet er genereret fra højeffektiv kraftvarmeproduktion med anvendelse af vedvarende energikilder, kun udstedes én oprindelsesgaranti, der præciserer begge karakteristika.

9. Medlemsstaterne anerkender oprindelsesgarantier, der er udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv, udelukkende som dokumentation for de elementer, der er anført i stk. 1 og stk. 7, første afsnit, litra a)-f). En medlemsstat kan kun afslå at anerkende en oprindelsesgaranti, hvor den har begrundet tvivl om dens nøjagtighed, pålidelighed eller korrekthed. Medlemsstaten underretter Kommissionen om et sådant afslag og begrundelsen herfor.

10. Hvis Kommissionen finder, at et afslag på at anerkende en oprindelsesgaranti er ubegrundet, kan den vedtage en beslutning, der pålægger den pågældende medlemsstat at anerkende den.

11. Medlemsstaterne må ikke anerkende oprindelsesgarantier, der er udstedt af et tredjeland, medmindre Unionen har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier udstedt i Unionen og kompatible oprindelsesgarantiordninger, der er etableret i dette tredjeland, og kun hvor energi importeres og eksporteres direkte.

12. En medlemsstat kan i overensstemmelse med EU-retten indføre objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier for anvendelsen af oprindelsesgarantier i overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 3, stk. 9, i direktiv 2009/72/EF.

13. Kommissionen vedtager en rapport med en vurdering af mulighederne for at indføre et EU-dækkende grønt mærke med henblik på at fremme anvendelsen af vedvarende energi fra nye anlæg. Leverandørerne anvender oplysningerne i oprindelsesgarantier til at påvise overholdelsen af kravene vedrørende et sådant mærke.

Artikel 20

Adgang til og drift af nettene

1. Medlemsstaterne vurderer, når det er relevant, behovet for udvidelse af den bestående gasnetinfrastruktur for at lette inddragelsen af gas fra vedvarende energikilder.

2. Medlemsstaterne pålægger, når det er relevant, transmissions- og distributionssystemoperatører på deres område at offentliggøre de tekniske forskrifter i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2009/73/EF, navnlig hvad angår nettilslutningsregler, der omfatter gaskvalitets-, gaslugts- og gastykkrav. Medlemsstaterne pålægger endvidere transmissions- og distributionssystemoperatører at offentliggøre tilslutningstarifferne i forbindelse med tilslutning af gas fra vedvarende energikilder baseret på gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

3. Som resultat af deres vurdering, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning (EU) 2018/1999 om nødvendigheden af at opbygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder med henblik på at nå det EU-mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 1, tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, de nødvendige skridt til at udvikle en fjernvarme- og fjernkølingsinfrastruktur, der egner sig til udvikling af produktion af opvarmning og køling fra store anlæg baseret på biomasse, solenergi, omgivelsesenergi og geotermisk energi samt overskudsvarme og -kulde.

Artikel 21

VE-egenforbrugere

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne har ret til at blive VE-egenforbrugere med forbehold af bestemmelserne i denne artikel.

2. Medlemsstaterne sikrer, at VE-egenforbrugere, individuelt eller gennem aggregatorer, har ret til:

a) at producere vedvarende energi, herunder til eget forbrug, at lagre og at sælge deres overskydende produktion af vedvarende elektricitet, herunder via VE-elkøbsaftaler, elleverandører og peer-to-peer-handelsordninger, uden at være underlagt:

i) diskriminerende eller uforholdsmæssige procedurer og gebyrer og netgebyrer, som ikke afspejler omkostningerne, i forbindelse med den elektricitet, de forbruger fra eller tilfører nettet

ii) diskriminerende eller uforholdsmæssige procedurer og nogen gebyrer eller afgifter i forbindelse med deres egenproducerede elektricitet fra vedvarende energikilder, som forbliver på deres lokalitet

-
- b) at installere og drive ellagringsystemer, som er kombineret med anlæg, der producerer vedvarende elektricitet til eget forbrug, uden ansvar for nogen dobbeltgebyrer, herunder netgebyrer for lagret elektricitet, som forbliver på deres lokalitet
  - c) at opretholde deres rettigheder og forpligtelser som endelige forbrugere
  - d) at modtage betaling, herunder eventuelt gennem støtteordninger, for egenproduceret vedvarende elektricitet leveret til nettet, der afspejler markedsværdien og kan tage hensyn til dens langsigtede værdi for nettet, miljøet og samfundet.
3. Medlemsstaterne kan opkræve ikkediskriminerende og forholdsmæssige gebyrer og afgifter fra VE-egenforbrugere i forbindelse med deres egenproducerede vedvarende elektricitet, som forbliver på deres lokalitet, i et eller flere af følgende tilfælde:
- a) hvis den egenproducerede vedvarende elektricitet effektivt støttes gennem støtteordninger, kun i det omfang projektets økonomiske levedygtighed og den pågældende støttes incitamentvirkning ikke undergraves
  - b) fra 1. december 2026, hvis den samlede andel af anlæg til eget forbrug overstiger 8 % af en medlemsstats samlede installerede elkapacitet, og hvis det er påvist ved en cost-benefit-analyse udført af denne medlemsstats nationale regulerende myndighed ved en åben, gennemsigtig og deltagelsesbaseret proces, at bestemmelsen i stk. 2, litra a), nr. ii), enten har resulteret i en betydelig uforholdsmæssig byrde for elsystemets finansielle bæredygtighed på lang sigt eller skaber et incitament, der går videre, end hvad der objektivt betraget er nødvendigt for at opnå en omkostningseffektiv udnyttelse af vedvarende energikilder, og at en sådan byrde eller et sådant incitament ikke kan minimiseres ved at træffe andre rimelige foranstaltninger, eller
  - c) hvis egenproducerede vedvarende elektricitet produceres i anlæg med en total installeret elkapacitet på over 30 kW.
4. Medlemsstaterne sikrer, at VE-egenforbrugere, som befinder sig i samme bygning, herunder bolig-ejendomme, har ret til i fællesskab at deltage i de i stk. 2 omhandlede aktiviteter, og at de er tilladt at foranstalte deling indbyrdes af vedvarende energi, der er produceret på stedet, med forbehold af gældende netgebyrer og andre relevante gebyrer, afgifter og skatter påhvilende hver enkelt VE-egenforbruger. Medlemsstaterne kan differentiere mellem individuelle VE-egenforbrugere og et fællesskab af VE-egenforbrugere. Enhver sådan forskellig behandling skal være forholdsmæssig og behørigt begrundet.
5. VE-egenforbrugerens anlæg kan ejes af en tredjepart eller forvaltes af en tredjepart med hensyn til installation og drift, herunder måling, samt vedligeholdelse, forudsat at tredjeparten forbliver underlagt VE-egenforbrugerens instrukser. Tredjeparten betragtes ikke selv som en VE-egenforbruger.
6. Medlemsstaterne indfører en befordrende ramme for at fremme og lette udviklingen af VE-egetforbrug på grundlag af en vurdering af de eksisterende ubegrundede hindringer for og potentialet i forbindelse med VE-egetforbrug på deres område og i deres energinet. Denne befordrende ramme skal bl.a.:
- a) behandle tilgængeligheden af VE-egetforbrug for alle slutkunder, herunder personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger
  - b) afhjælpe ubegrundede hindringer for finansieringen af projekter på markedet og foranstaltninger til at lette adgangen til finansiering
  - c) afhjælpe andre ubegrundede reguleringsmæssige hindringer for VE-egetforbrug, herunder for lejere
  - d) omhandle incitamenter til, at ejere af bygninger skaber muligheder for VE-egetforbrug, herunder for lejere
  - e) give VE-egenforbrugere, for egenproduceret elektricitet fra vedvarende energikilder, som de leverer til nettet, ikkediskriminerende adgang til relevante ikraftværende støtteordninger såvel som til alle elmarkedssegmenter

- f) sikre, at VE-egenforbrugere bidrager på en fyldestgørende og afbalanceret måde til systemets samlede deling af omkostninger, når elektricitet tilføres nettet.

Medlemsstaterne medtager en sammenfattende redegørelse for politikkerne og foranstaltningerne i henhold til den befordrende ramme og en vurdering af gennemførelsen heraf i henholdsvis deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.

7. Denne artikel berører ikke artikel 107 og 108 i TEUF.

Artikel 22

VE-fællesskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder, navnlig privatkunder, er berettiget til at deltage i et VE-fællesskab samtidig med, at de bevarer deres rettigheder eller forpligtelser som slutkunder, og uden at være underlagt urimelige eller diskriminerende betingelser eller procedurer, som vil kunne forhindre dem i at deltage i et VE-fællesskab, for private virksomheders vedkommende forudsat at deres deltagelse ikke udgør deres primære handels- eller erhvervmæssige virksomhed.

2. Medlemsstaterne sikrer, at VE-fællesskaber har ret til:

- a) at producere, forbruge, lagre og sælge vedvarende energi, herunder via VE-elkøbsaftaler
- b) inden for VE-fællesskabet at dele vedvarende energi, der produceres af de af VE-fællesskabet ejede produktionsenheder, med forbehold af de øvrige krav fastsat i denne artikel og under overholdelse af VE-fællesskabsmedlemmernes rettigheder og forpligtelser som kunder
- c) at få adgang til alle egnede energimarkeder, både direkte og gennem aggregering, på en ikkedi-skriminerende måde.

3. Medlemsstaterne foretager en vurdering af de eksisterende hindringer for og potentialet til udvikling af VE-fællesskaber på deres område.

4. Medlemsstaterne tilvejebringer en befordrende ramme for at fremme og lette udviklingen af VE-fællesskaber. Denne befordrende ramme sikrer bl.a.,

- a) at ubegrundede reguleringsmæssige og administrative hindringer for VE-fællesskaber fjernes
- b) at VE-fællesskaber, der leverer energi, yder aggregering eller andre kommercielle energitjenester, er underlagt de bestemmelser, der er relevante for sådanne aktiviteter
- c) at den relevante distributionssystemoperatør samarbejder med VE-fællesskaber for at lette energioverførsler inden for VE-fællesskaber
- d) at VE-fællesskaber er underlagt rimelige, forholdsmæssige og gennemsigtige procedurer, herunder registrerings- og licensudstedelsesprocedurer, og omkostningsrelaterede netgebyrer samt relevante gebyrer, afgifter og skatter, således at det sikres, at de bidrager på en fyldestgørende, rimelig og afbalanceret måde til systemets samlede deling af omkostninger i overensstemmelse med en gennemsigtig cost-benefit-analyse af distribuerede energikilder udarbejdet af de nationale kompetente myndigheder
- e) at VE-fællesskaber ikke er underlagt diskriminerende behandling for så vidt angår deres aktiviteter, rettigheder og forpligtelser som slutkunder, producenter, leverandører, distributionssystemoperatører eller som andre markedsdeltagere
- f) at deltagelse i VE-fællesskaber er tilgængelig for alle forbrugere, herunder personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger
- g) at redskaber til at lette adgangen til finansiering og oplysninger er tilgængelige
- h) at der ydes reguleringsmæssig og kapacitetsopbyggende støtte til offentlige myndigheder i forbindelse med befordring og etablering af VE-fællesskaber og som hjælp til myndighedernes direkte deltagelse

i) at regler er på plads for at sikre lige og ikkediskriminerende behandling af forbrugere, der deltager i VE-fællesskabet.

5. De væsentligste elementer i den i stk. 4 omhandlede befordrende ramme og for dens gennemførelse indgår i ajourføringerne af medlemsstaternes integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporterne i medfør af forordning (EU) 2018/1999.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte, at VE-fællesskaber skal være åbne for grænseoverskridende deltagelse.

7. Uden at dette berører artikel 107 og 108 i TEUF, tager medlemsstaterne hensyn til særlige forhold, der gør sig gældende for VE-fællesskaber, ved udformningen af støtteordninger, med henblik på at give dem mulighed for at konkurrere om støtte på lige vilkår med andre markedsdeltagere.

Artikel 23

Integration af vedvarende energi i opvarmning og køling

1. For at fremme brugen af vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren bestræber hver medlemsstat sig på at forhøje andelen af vedvarende energi i denne sektor med vejledende 1,3 procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioderne 2021-2025 og 2026-2030 med udgangspunkt i andelen af vedvarende energi i varme- og kølesektoren i 2020, udtrykt som den nationale andel af det endelige energiforbrug og beregnet i overensstemmelse med metoden i artikel 7, jf. dog nærværende artikels stk.

2. Denne forhøjelse begrænses til vejledende 1,1 procentpoint for medlemsstater, hvor overskudsvarme og -kulde ikke anvendes. Medlemsstaterne prioriterer de bedste tilgængelige teknologier, når det er relevant.

2. Med henblik på stk. 1 kan hver medlemsstat ved beregningen af dens andel af vedvarende energi i varme- og kølesektoren, og dens årlige gennemsnitlige forhøjelse i overensstemmelse med stk. 1:

- a) medregne overskudsvarme og -kulde med op til 40 % af den gennemsnitlige årlige forhøjelse
- b) for så vidt dens andel af vedvarende energi i varme- og kølesektoren er over 60 %, anse en sådan andel for at opfylde den gennemsnitlige årlige forhøjelse, og
- c) for så vidt dens andel af vedvarende energi i varme- og kølesektoren er på over 50 % og op til 60 %, anse en sådan andel for at opfylde halvdelen af den gennemsnitlige årlige forhøjelse.

Når de træffer beslutninger om hvilke foranstaltninger, der skal vedtages for at udnytte vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren, kan medlemsstaterne tage hensyn til omkostningseffektivitet, som afspejler strukturelle hindringer som følge af den høje andel af naturgas eller køling eller af en spredt bebyggelsesstruktur med lav befolkningstæthed.

Hvis disse foranstaltninger medfører en lavere gennemsnitlig årlig forhøjelse end den, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, offentliggør medlemsstaterne den, f.eks. ved hjælp af deres nationale energi- og klimapolitiske statusrapporter i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EU) 2018/1999, og fremsender en begrundelse, herunder for valget af foranstaltninger som omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit, til Kommissionen.

3. På grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier kan medlemsstaterne udarbejde og offentliggøre en liste over foranstaltninger og udpege og offentliggøre de gennemførende organer såsom brændstofleverandører eller offentlige eller erhvervsmæssige organer, der skal bidrage til den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 1.

4. Medlemsstaterne kan gennemføre den gennemsnitlige årlige forhøjelse omhandlet i stk. 1 ved anvendelse af bl.a. en eller flere af følgende valgmuligheder:

- a) fysisk integration af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde i forsyningen af energi og energibrændsel til opvarmning og køling
- b) direkte afbødende foranstaltninger såsom installering af højeffektive VE-varme og -kølesystemer i bygninger eller brug af vedvarende energi eller overskudsvarme og -kulde i industrielle opvarmnings- og kølingsprocesser
- c) indirekte afbødende foranstaltninger, der er omfattet af omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af den ved stk. 1 fastsatte forpligtelse i kraft af støtte til indirekte afbødende foranstaltninger, som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af VE-teknologi eller et energitjenesteselskab, der udfører VE-installationstjenester
- d) andre politiske foranstaltninger med en tilsvarende virkning for at nå den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 1, herunder finanspolitiske foranstaltninger eller andre økonomiske incitamenter.

Når medlemsstaterne vedtager og gennemfører de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, tilstræber de, at foranstaltningerne er tilgængelige for alle forbrugere, navnlig personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger, som ellers ikke ville have tilstrækkelige rede midler til at nyde godt af dem.

5. Medlemsstaterne kan anvende de strukturer, som er etableret inden for rammerne af den nationale energispareforpligtelse, jf. artikel 7 i direktiv 2012/27/EU, til at gennemføre og overvåge de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 3.

6. Når enheder er udpeget i henhold til stk. 3, sikrer medlemsstaterne, at disse udpegede enheders bidrag kan måles og verificeres, og at de udpegede enheder årligt rapporterer om:

- a) den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling
- b) den samlede mængde vedvarende energi, der er leveret til opvarmning og køling
- c) den mængde overskudsvarme og -kulde, der er leveret til opvarmning og køling
- d) andelen af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde i den samlede mængde energi, der er leveret til opvarmning og køling, og
- e) typen af vedvarende energikilde.

Artikel 24

Fjernvarme og fjernkøling

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere oplyses om energiforbruget og andelen af vedvarende energi i deres fjernvarme- og fjernkølingssystemer på lettilgængelig vis såsom på leverandørernes websteder, i årsafregninger eller på anmodning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger og fastsætter de nødvendige betingelser for, at kunder til fjernvarme- eller fjernkølingssystemer, som ikke er effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer, eller som ikke vil være et sådant system senest 31. december 2025 på grundlag af en plan godkendt af den kompetente myndighed, kan frakoble sig ved at opsiges eller ændre deres kontrakt med henblik på selv at producere opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder.

Såfremt opsigelsen af kontrakten er knyttet til fysisk afbrydelse, kan kontraktopsigelsen gøres betinget af kompensationen for omkostninger, der er direkte forårsaget af fysisk afbrydelse, og den ikkenedskrevne del af aktiver, der er nødvendige for at levere varme og kulde til den pågældende kunde.

3. Medlemsstaterne kan begrænse retten til at frakoble sig ved at opsiges eller ændre en kontrakt i overensstemmelse med stk. 2 til kunder, som kan påvise, at den planlagte alternative forsyningsløsning

til opvarmning eller køling medfører en betydeligt bedre energimæssig ydeevne. Evalueringen af den alternative forsyningsløsningens energimæssige ydeevne kan bygge på energiattesten.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fjernvarme- og fjernkølingssystemer bidrager til den forhøjelse, der er omhandlet i dette direktivs artikel 23, stk. 1, ved at gennemføre mindst én af følgende to muligheder:

a) bestræbe sig på at øge andelen af energi fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og -kulde i fjernvarme og fjernkøling med mindst et procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioderne 2021-2025 og 2026-2030 med udgangspunkt i den andel af energi fra vedvarende energikilde og fra overskudsvarme og -kulde i fjernvarme og fjernkøling i 2020, udtrykt som andelen af det endelige energiforbrug i fjernvarme og fjernkøling, ved at gennemføre foranstaltninger, som kan forventes at udløse denne gennemsnitlige årlige forhøjelse i år med normale klimatiske forhold.

Medlemsstater med en andel af energi fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og -kulde i fjernvarme og fjernkøling på over 60 % kan anse en sådan andel for at opfylde den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i dette litras første afsnit.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i dette litras første afsnit, i deres nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med bilag I til forordning (EU) 2018/1999

b) sikre, at operatører af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer er forpligtet til at tilslutte leverandører af energi fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og -kulde eller er forpligtet til at tilbyde at tilslutte og købe varme og kulde fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og -kulde fra tredjepartsleverandører, baseret på ikkediskriminerende kriterier fastsat af den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat, hvor de skal gøre en eller flere af følgende:

i) imødekomme efterspørgslen fra nye kunder

ii) erstatte eksisterende varme- eller kuldeproduktionskapacitet og

iii) udvide eksisterende varme- eller kuldeproduktionskapacitet.

5. Hvor en medlemsstat udnytter muligheden omhandlet i stk. 4, litra b), kan en operatør af et fjernvarme- eller fjernkølingssystem afvise at tilslutte og at købe varme eller kulde fra en tredjepartsleverandør, hvor:

a) systemet ikke har den nødvendige kapacitet på grund af anden forsyning med overskudsvarme og -kulde, varme eller kulde produceret fra vedvarende energikilder eller varme eller kulde produceret af højeffektiv kraftvarmeproduktion

b) varme eller kulde fra en tredjepartsleverandør ikke opfylder de tekniske parametre, som er nødvendige for at tilslutte og sikre en pålidelig og sikker drift af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, eller

c) operatøren kan påvise, at det at give adgang ville føre til en alt for stor udgiftsstigning for varme eller kulde for slutkunderne sammenlignet med udgiften ved brug af den vigtigste lokale varme- eller kuldeforsyning, som den vedvarende energikilde eller overskudsvarmen og -kulden konkurrerer med.

Medlemsstaterne sikrer, at hvis en operatør af fjernvarme- eller fjernkølingssystemet afviser at tilslutte en leverandør af opvarmning eller køling i henhold til første afsnit, forelægger operatøren den kompetente myndighed oplysninger om begrundelsen for afvisningen samt de betingelser, der vil skulle opfyldes, og

de foranstaltninger, der vil skulle træffes i systemet for at muliggøre tilslutningen i overensstemmelse med stk. 9.

6. Hvor en medlemsstat udnytter muligheden omhandlet i stk. 4, litra b), kan den undtage operatører af følgende fjernvarme- og fjernkølingssystemer fra anvendelsen af nævnte litra:

- a) effektiv fjernvarme og fjernkøling
- b) effektiv fjernvarme og fjernkøling, der udnytter højeffektiv kraftvarmeproduktion
- c) fjernvarme og fjernkøling, der på grundlag af en plan godkendt af den kompetente myndighed er effektiv fjernvarme og fjernkøling senest 31. december 2025
- d) fjernvarme og fjernkøling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mindre end 20 MW.

7. Retten til at frakoble sig ved at opsigte eller ændre en kontrakt i overensstemmelse med stk. 2 kan udøves af individuelle kunder, af fællesforetagender bestående af kunder, eller af parter der handler på vegne af kunder. I ejendomme med flere lejligheder i blokke kan en sådan frakobling kun foretages for hele ejendomme i overensstemmelse med gældende boligret.

8. Medlemsstaterne pålægger eldistributionssystemoperatører mindst hvert fjerde år i samarbejde med operatørerne af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer på deres område at vurdere fjernvarme- eller fjernkølingssystemers potentiale i henseende til balancering og andre systemtjenester, herunder efterspørgselsreaktion og lagring af overskudselektricitet fra vedvarende energikilder, og ligeledes vurdere om anvendelsen af det påviste potentiale ville være mere ressource- og omkostningseffektivt end alternative løsninger.

9. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugernes rettigheder og reglerne for driften af fjernvarme- og fjernkølingssystemer i henhold til denne artikel er klart defineret og håndhæves af den kompetente myndighed.

10. En medlemsstat er ikke forpligtet til at anvende denne artikels stk. 2-9, hvor:

- a) dens andel af fjernvarme og fjernkøling er mindre end eller lig med 2 % af det samlede energiforbrug til opvarmning og køling den 24. december 2018
- b) dens andel af fjernvarme og fjernkøling er steget til over 2 % ved at udvikle ny effektiv fjernvarme og fjernkøling på grundlag af dens integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til bilag I til forordning (EU) 2018/1999 eller den vurdering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 15, stk. 7, eller
- c) dens andel af systemer som omhandlet i stk. 6 udgør mere end 90 % af det samlede salg af dets fjernvarme og fjernkøling.

Artikel 25

Integration af vedvarende energi i transportsektoren

1. For at integrere brugen af vedvarende energi i transportsektoren pålægger hver medlemsstat brændstofleverandører en forpligtelse til at sikre, at andelen af vedvarende energi inden for det endelige energiforbrug i transportsektoren udgør mindst 14 % senest i 2030 (minimumsandel) i overensstemmelse med et vejledende udviklingsforløb, som medlemsstaten har fastsat og beregnet efter den metode, der er fastsat i denne artikel og i artikel 26 og 27. Kommissionen tager denne forpligtelse op til vurdering med henblik på senest i 2023 at fremsætte et lovgivningsforslag for at øge den i tilfælde af, at der er yderligere betydelige reduktioner af omkostningerne til produktion af vedvarende energi, såfremt det er nødvendigt for at opfylde Unionens internationale forpligtelser vedrørende dekarbonisering, eller såfremt det er begrundet i et markant fald i energiforbruget i Unionen.

Medlemsstaterne kan undtage eller skelne mellem forskellige brændstofleverandører og forskellige energibærere ved fastsættelsen af forpligtelse for brændstofleverandører og derved sikre, at de varierende grader af modenhed og omkostningerne ved forskellige teknologier tages i betragtning.

Ved beregningen i den i første afsnit omhandlede minimumsandel:

- a) tager medlemsstaterne hensyn til vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, når de anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle brændstoffer, og
- b) kan medlemsstaterne tage hensyn til genanvendt kulstofbrændsel.

I den i første afsnit omhandlede minimumsandel skal bidraget fra avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der er anført i bilag IX, del A, som en del af det endelige energiforbrug i transportsektoren være mindst 0,2 % i 2022, mindst 1 % i 2025 og mindst 3,5 % i 2030.

Medlemsstaterne kan undtage brændstofleverandører, der leverer brændstoffer i form af elektricitet eller vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fra forpligtelsen til at overholde minimumsandelen af avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der er opført i bilag IX, del A, for så vidt angår disse brændstoffer.

Ved fastsættelsen af forpligtelsen omhandlet i første og fjerde afsnit for at sikre opnåelsen af den andel, der er fastsat deri, kan medlemsstaterne bl.a. anvende foranstaltninger rettet mod mængder, energiindhold eller drivhusgasemissioner, forudsat at det påvises, at den minimumsandel, der er omhandlet i første og fjerde afsnit, er opnået.

2. Drivhusgasemissionsbesparelserne som følge af anvendelsen af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, skal udgøre mindst 70 % fra den 1. januar 2021.

Senest den 1. januar 2021 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 35 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte passende minimumstærskler for drivhusgasemissionsbesparelser, der opnås med genanvendte kulstofbrændsler som led i en livscyklusvurdering, der tager hensyn til hvert brændstofs særlige egenskaber.

Artikel 26

Særlige regler for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder

1. Ved beregningen af en medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder omhandlet i artikel 7 og minimumsandelen omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, må bidraget fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler anvendt til transport, hvor de er produceret af fødevarer- og foderafgrøder, ikke være mere end et procentpoint højere end andelen af sådanne brændstoffer til vej- og jernbanetransportsektorerne i den pågældende medlemsstats endelige energiforbrug i 2020 med højst 7 % af det endelige energiforbrug i vej- og jernbanetransportsektorerne i den pågældende medlemsstat.

Hvis dette bidrag er under 1 % i en medlemsstat, kan bidraget forhøjes til højst 2 % af det endelige energiforbrug i vej- og jernbanetransportsektorerne.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere grænse og med henblik på artikel 29, stk. 1, skelne mellem forskellige biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige dokumentation vedrørende indirekte

ændringer i arealanvendelsen. Medlemsstaterne kan f.eks. fastsætte en lavere grænse for andelen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler baseret på fødevarer- eller foderafgrøder, som er produceret af olieholdige afgrøder.

Hvor andelen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler anvendt til transport, der er produceret af fødevarer- og foderafgrøder, i en medlemsstat begrænses til en andel på mindre end 7 %, eller hvor en medlemsstat beslutter at begrænse andelen yderligere, kan denne medlemsstat reducere den i artikel 25, stk. 1, første afsnit, omhandlede minimumsandel tilsvarende, med højst 7 procentpoint.

2. Ved beregningen af en medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder omhandlet i artikel 7 og minimumsandelen omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, må andelen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, og som er produceret af fødevarer- og foderafgrøder, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, ikke overstige forbrugsniveauet for sådanne brændstoffer i denne medlemsstat i 2019, medmindre de er certificeret som værende biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen i henhold til nærværende stykke.

Fra den 31. december 2023 og indtil senest 31. december 2030 mindskes denne grænse gradvist til 0 %.

Senest den 1. februar 2019 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om status med hensyn til produktionsudvidelsen af de relevante fødevarer- og foderafgrøder på verdensplan.

Senest den 1. februar 2019 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 35 som supplement til dette direktiv ved at fastlægge kriterierne for certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen og fastsætte de råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager. Rapporten og den ledsagende delegerede retsakt baseres på de bedste tilgængelige videnskabelige data.

Senest den 1. september 2023 reviderer Kommissionen de kriterier, der er indeholdt i den i fjerde afsnit omhandlede delegerede retsakt, på grundlag af de bedste tilgængelige videnskabelige data og vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 35 for at ændre de pågældende kriterier, såfremt det er relevant, og medtage udviklingsforløbet med henblik på gradvist at mindske bidraget til EU-målene fastsat i artikel 3, stk. 1, og til minimumsandelen omhandlet i artikel 25, stk. 1, fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, som er produceret af råprodukter, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager.

Artikel 27

Beregningsregler med hensyn til minimumsandeleg af vedvarende energi i transportsektoren

1. Ved beregningen af de i artikel 25, stk. 1, første og fjerde afsnit, omhandlede minimumsandeleg gælder følgende bestemmelser:

- a) ved beregningen af nævneren, dvs. energiindholdet i de vej- og jernbanetransportbrændstoffer, der leveres til forbrug eller anvendelse på markedet, tages benzin, diesel, naturgas, biobrændstoffer, biogas, vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, genanvendte kulstofbrændsler og elektricitet, der leveres til vej- og jernbanetransportsektorerne, i betragtning

- b) ved beregningen af tælleren, dvs. mængden af energi fra vedvarende energikilder, som forbruges i transportsektoren med henblik på artikel 25, stk. 1, første afsnit, tages energiindholdet i alle former for energi fra vedvarende energikilder, der leveres til alle transportsektorer, herunder vedvarende elektricitet, der leveres til vej- og jernbanetransportsektorerne, i betragtning. Medlemsstater kan også tage genanvendt kulstofbrændsel i betragtning.

Ved beregningen af tælleren begrænses andelen af biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der opført i bilag IX, del B, til 1,7 % af energiindholdet i transportbrændstoffer, der leveres til forbrug eller anvendelse på markedet, bortset fra i Cypern og Malta. Medlemsstaterne kan, hvor det er begrundet, ændre denne grænse under hensyn til tilgængeligheden af råprodukter. Enhver sådan ændring skal godkendes af Kommissionen

- c) Ved beregningen af både tæller og nævner anvendes de værdier for transportbrændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III. Til bestemmelse af energiindholdet i transportbrændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, anvender medlemsstaterne de relevante ESO-standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi. I tilfælde, hvor der ikke er vedtaget ESO-standarder til dette formål, anvendes de relevante ISO-standarder. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 til at ændre dette direktiv ved at tilpasse energiindholdet i transportbrændstoffer, der er angivet i bilag III, i overensstemmelse med den videnskabelige og tekniske udvikling.

2. Med henblik på at påvise overholdelse af de i artikel 25, stk. 1, omhandlede minimumsande:

- a) kan andelen af biobrændstoffer og biogas til transport, der er produceret af de råprodukter, der er opført i bilag IX, sættes til to gange dets energiindhold
- b) skal andelen af vedvarende elektricitet sættes til fire gange dets energiindhold, når det leveres til vej køretøjer og kan sættes til 1,5 gange dets energiindhold, når det leveres til jernbanetransport
- c) skal bidraget fra brændstoffer, der leveres til luftfart og søfart, med undtagelse af brændstoffer, som er produceret af fødevarer- og foderafgrøder, sættes til 1,2 gange deres energiindhold.

3. Ved beregningen af andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder i den elektricitet, der leveres til vej- og jernbanekøretøjer med henblik på denne artikels stk. 1, henviser medlemsstaterne til toårsperioden inden det år, hvor elektriciteten leveres på deres område.

Uanset dette stykkes første afsnit gælder det, at for at bestemme andelen af elektricitet med henblik på denne artikels stk. 1 i tilfælde af elektricitet fra direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, når den leveres til vej køretøjer, medregnes den pågældende elektricitet fuldt ud som vedvarende elektricitet.

For at sikre, at den forventede forøgelse af efterspørgslen efter elektricitet i transportsektoren ud over den nuværende referenceværdi mødes ved yderligere produktion af vedvarende energikapacitet, udvikler Kommissionen en ramme for additionalitet i transportsektoren og udvikler forskellige valgmuligheder med henblik på at bestemme medlemsstaternes referenceværdi og måle additionalitet.

Med henblik på dette stykke bestemmes andelen af vedvarende energi ud fra den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i produktionslandet som målt to år inden det pågældende år, når elektricitet anvendes til produktion af vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, enten direkte eller med henblik på produktion af mellemprodukter.

Elektricitet fra direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder kan dog fuldt ud medregnes som vedvarende elektricitet, hvor det bruges til produktion af disse flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, forudsat at anlægget

- a) sættes i drift efter eller samtidig med de anlæg, der producerer de vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og
- b) ikke er tilsluttet elnettet eller er tilsluttet elnettet, men det kan dokumenteres, at den pågældende elektricitet er leveret uden at tage elektricitet fra nettet.

Elektricitet, der er taget fra nettet, kan fuldt ud medregnes som vedvarende energi, forudsat at den udelukkende er produceret af vedvarende energikilder, og de vedvarende egenskaber og alle andre relevante kriterier er blevet påvist, så det sikres, at de vedvarende egenskaber af denne elektricitet kun gøres gældende én gang og kun i én slutbrugersektor.

Senest 31. december 2021 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 35 som supplement til dette direktiv ved at fastlægge en EU-metode, der opstiller detaljerede regler for, hvordan økonomiske aktører skal overholde kravene indeholdt i dette stykkes femte og sjette afsnit.

Artikel 28

Andre bestemmelser om vedvarende energi i transportsektoren

1. Med henblik på at mindske risikoen for, at individuelle partier påberåbes mere end én gang, styrker medlemsstaterne og Kommissionen samarbejdet mellem de nationale systemer indbyrdes og mellem de nationale systemer og frivillige ordninger, der er oprettet i henhold til artikel 30, herunder udvekslingen af data, hvor dette er relevant. Hvis en medlemsstats kompetente myndighed har mistanke om eller påviser svig, underretter den de øvrige medlemsstater, hvor dette er relevant.

2. Kommissionen sikrer, at der oprettes en EU-database for at gøre det muligt at spore flydende og gasformige transportbrændstoffer, som kan komme i betragtning ved beregningen af tælleren, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra b), eller som tages i betragtning med henblik på de i artikel 29, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål. Medlemsstaterne pålægger den pågældende økonomiske aktør at indlæse oplysninger om gennemførte transaktioner og disse brændstoffers bæredygtighedsegenskaber, herunder deres drivhusgasemissioner for hele deres livscyklus fra produktionsstedet til den brændstofleverandør, der markedsfører brændstoffet. En medlemsstat kan oprette en national database, der er forbundet med EU-databasen, således at det sikres, at indlæste oplysninger øjeblikkeligt overføres mellem databaserne.

Brændstofleverandører indlæser de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere opfyldelsen af de i artikel 25. stk. 1, første og fjerde afsnit, fastsatte krav.

3. Senest den 31. december 2021 træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre tilgængeligheden af brændstoffer fra vedvarende energikilder til transport, herunder for så vidt angår offentligt tilgængelige højeffektladestander og anden optankningsinfrastruktur som fastsat i deres nationale politikammer i overensstemmelse med direktiv 2014/94/EU.

4. Medlemsstaterne har adgang til den i denne artikels stk. 2 omhandlede EU-database. De træffer foranstaltninger til at sikre, at økonomiske aktører indfører nøjagtige oplysninger i den relevante database. Kommissionen kræver, at de ordninger, der er genstand for en afgørelse i medfør af dette direktivs artikel 30, stk. 4, kontrollerer opfyldelsen af dette krav, når overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler kontrolleres. Den offentliggør hvert andet år aggregerede oplysninger fra databasen i overensstemmelse med bilag VIII i forordning (EU) 2018/1999.

5. Senest den 31. december 2021 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 som supplement til dette direktiv ved at præcisere den metode, der skal bestemme andelen af biobrændstoffer og biogas til transport, der stammer fra biomasse forarbejdet med fossile brændstoffer i

en fælles proces, og præcisere metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologiske oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel, hvilket skal sikre, at der ikke sker godskrivning for undgåede emissioner for CO₂, hvis opsamling allerede har modtaget en emissionsgodskrivning i henhold til andre retlige bestemmelser.

6. Senest den 25. juni 2019 og hver andet år derefter vurderer Kommissionen den liste over råprodukter, der er indeholdt i bilag IX, del A og B, med henblik på at tilføje råprodukter i overensstemmelse med principperne indeholdt i tredje afsnit.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 for at ændre listen over råprodukter indeholdt i bilag IX, del A og B, med henblik på at tilføje, men ikke fjerne, råprodukter. Råprodukter, der kun kan forarbejdes med avancerede teknologier, tilføjes til bilag IX, del A. Råprodukter, der kan forarbejdes til biobrændstoffer eller biogas til transport med modne teknologier, tilføjes til bilag IX, del B.

Sådanne delegerede retsakter baseres på en analyse af råmaterialets potentiale som råprodukt med henblik på produktion af biobrændstoffer og biogas til transport under hensyntagen til alt det følgende:

- a) principperne for den cirkulære økonomi og for det affaldshierarki, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF
- b) Unionens bæredygtighedskriterier som fastlagt i artikel 29, stk. 2-7
- c) behovet for at undgå betydelige forvridende virkninger på markeder for (bi)produkter, affald eller restprodukter
- d) potentialet for at give betydelige drivhusgasemissionsbesparelser i forhold til fossile brændstoffer på grundlag af en livscyklusvurdering af emissioner
- e) behovet for at undgå negative virkninger for miljøet og biodiversiteten
- f) behovet for at undgå at skabe et øget arealbehov.

7. Senest den 31. december 2025 vurderer Kommissionen inden for rammerne af den vurdering, der gennemføres hvert andet år af de fremskridt, der er gjort i henhold til forordning (EU) 2018/1999, om den i artikel 25, stk. 1, fjerde afsnit, fastlagte forpligtelse vedrørende avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er opført i bilag IX, del A, effektivt fremmer innovation og sikrer drivhusgasemissionsbesparelser i transportsektorer. Kommissionen analyserer i denne vurdering, hvorvidt anvendelsen af denne artikel effektivt undgår dobbelttælling af vedvarende energi.

Kommissionen forelægger, hvis det er relevant, et forslag om ændring af den i artikel 25, stk. 1, fjerde afsnit, fastlagte forpligtelse vedrørende avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er opført i bilag IX, del A.

Artikel 29

Bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler

1. Energi fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler tages kun i betragtning med henblik på de i dette afsnits litra a), b) og c) omhandlede formål, hvis de opfylder bæredygtighedskriterierne og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner fastsat i stk. 2-7 og 10:

- a) bidrager til opfyldelsen af EU-målet fastlagt i artikel 3, stk. 1, og medlemsstaternes andel af vedvarende energi
- b) måling af overholdelse af VE-forpligtelse, herunder den forpligtelse, der er fastsat i artikel 25
- c) berettigelse til finansiel støtte til forbrug af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler.

Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er fremstillet af affald og restprodukter, bortset fra restprodukter, som stammer fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, skal dog kun opfylde kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner fastlagt i stk. 10 for at blive taget i betragtning med henblik på de i første afsnits litra a), b) og c) omhandlede formål. Nærværende afsnit finder også anvendelse på affald og restprodukter, som først forarbejdes til et produkt, inden de videreføres til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler.

Elektricitet, opvarmning og køling, der produceres fra kommunalt fast affald, er ikke omfattet af de kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastsat i stk. 10.

Biomassebrændsler skal opfylde bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i stk. 2-7 og 10, hvis de anvendes i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling eller brændsler med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 20 MW eller derover for faste biomassebrændsler og med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 2 MW eller derover for gasformige biomassebrændsler. Medlemsstaterne kan anvende bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner på anlæg med lavere samlet nominel indfyret termisk effekt.

Bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner fastsat i stk. 2-7 og 10 gælder uanset biomassens geografiske oprindelse.

2. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er fremstillet af affald og restprodukter, som ikke stammer fra skovbrug, men fra landbrugsarealer, tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, kun hvor operatørerne eller de nationale myndigheder har indført overvågnings- eller håndteringsplaner for at afhjælpe virkningerne for jordbundens kvalitet og kulstofindholdet i jorden. Oplysningerne om, hvordan disse virkninger overvåges og håndteres, indberettes i henhold til artikel 30, stk. 3.

3. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der produceres af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra et areal med høj biodiversitetsværdi, dvs. et areal, der havde en af følgende statusser i januar 2008 eller derefter, uanset om arealet stadig har denne status:

- a) primærskov og andre træbevoksede arealer, dvs. skov og andre træbevoksede arealer med hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad
- b) skove og andre træbevoksede arealer med høj biodiversitet, som er artsrige og ikke nedbrudte eller af den relevante kompetente myndighed er blevet udpeget som areal med høj biodiversitet, medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål
- c) områder:
  - i) der ved lov har fået status som, eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som, naturbeskyttelsesområde, eller
  - ii) til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt i internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturvårnsunion, idet disse områder dog skal være anerkendt i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4, første afsnit,

medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

d) græsarealer med høj biodiversitet på over en ha, som er:

i) naturlige, dvs. græsarealer, der ville forblive græsarealer uden menneskelig intervention, og som opretholder den naturlige artssammensætning og de økologiske kendetegn og processer, eller

ii) ikkenaturlige, dvs. græsarealer, der ville ophøre med at være græsarealer uden menneskelig intervention, og som er artsrige og ikke nedbrudte og af en relevant kompetent myndighed er blevet udpeget som areal med høj biodiversitet, medmindre det dokumenteres, at det er nødvendigt at høste råmaterialet for at bevare deres status som græsarealer med høj biodiversitet.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer kriterierne nærmere med henblik på at afgøre, hvilke græsarealer der er omfattet af første afsnit, litra d). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3.

4. Biobrændstoffer flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer med stort kulstoflager, dvs. arealer, der havde en af følgende statusser i januar 2008, og som ikke længere har denne status:

- a) vådområder, dvs. arealer, der permanent eller i en betydelig del af året er vanddækkede eller vandmættede
- b) sammenhængende skovarealer, dvs. arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mindst 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten
- c) arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mellem 10 % og 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten, medmindre det dokumenteres, at arealets kulstoflager før og efter omlægning er således, at det ved anvendelse af metoden i bilag V, del C, vil opfylde betingelserne i denne artikels stk. 10.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis arealet på det tidspunkt, hvor råmaterialet blev udvundet, havde samme status som i januar 2008.

5. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer, der var tørvebundsarealer i januar 2008, medmindre det dokumenteres, at dyrkning og høst af dette råmateriale ikke indebærer afvanding af hidtil udrænet jord.

6. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra skove, som tages i betragtning med henblik på stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), skal opfylde følgende kriterier for at minimere risikoen for, at der anvendes skovbiomasse fra ikkebæredygtig produktion:

- a) det land, hvor skovbiomasse blev fældet, har indført national eller regional lovgivning, der finder anvendelse i fældningsområdet, samt overvågnings- og håndhævelsessystemer, der sikrer:
  - i) fældningens lovlighed
  - ii) at skove genplantes på fældede arealer
  - iii) at områder, der ved international eller national ret eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som naturbeskyttelsesområder, herunder i vådområder og tørvemoser, beskyttes

- iv) at fældningen udføres under hensyntagen til opretholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at minimere negative virkninger og
  - v) at fældningen opretholder eller forbedrer skovens produktionskapacitet på lang sigt
- b) når den dokumentation, der er omhandlet i dette stykkes litra a), ikke er tilgængelig, skal biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, hvis der er indført systemer til styring på skovbrugets kildeområdeniveau for at sikre:
- i) fældningens lovlighed
  - ii) at skove genplantes på fældede arealer
  - iii) at områder, der ved international eller national ret eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som naturbeskyttelsesområder, herunder i vådområder og tørvemoser, beskyttes, medmindre det dokumenteres, at fældning af dette råmateriale ikke indvirker på disse naturbeskyttelsesområder
  - iv) at fældningen udføres under hensyntagen til opretholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at minimere de negative virkninger, og
  - v) at fældningen opretholder eller forbedrer skovens produktionskapacitet på lang sigt.

7. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra skove, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, skal opfylde følgende kriterier for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF):

- a) landet eller den regionale organisation for økonomisk integration, hvorfra skovbiomasse stammer:
  - i) er part i Parisaftalen
  - ii) har forelagt et nationalt bestemt bidrag for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som omfatter emissioner og optag i landbrug, skovbrug og arealanvendelse, hvormed det sikres, at ændringer i kulstoflagrene i forbindelse med hugst af biomasse medregnes i landets forpligtelse til at mindske eller begrænse drivhusgasemissioner, jf. det nationalt bestemte bidrag, eller
  - iii) har indført nationale eller regionale love i overensstemmelse med Parisaftalens artikel 5, som finder anvendelse i fældningsområdet, med henblik på at bevare og øge kulstoflagre og -dræn, og det dokumenteres, at rapporterede emissioner fra LULUCF-sektoren ikke overstiger optag
- b) hvor den dokumentation, der er omhandlet i dette stykkes litra a), ikke er tilgængelig, tages biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, hvis der er indført systemer til styring på skovbrugets kildeområdeniveau for at sikre, at niveauet af kulstoflagre og -dræn i skovene opretholdes eller forbedres på lang sigt.

8. Senest den 31. januar 2021 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter den operationelle vejledning om dokumentationen for overholdelse af de i denne artikels stk. 6 og 7 fastlagte kriterier. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3.

9. Senest den 31. december 2026 vurderer Kommissionen, om de i stk. 6 og 7 fastlagte kriterier på effektiv vis minimerer risikoen for, at der anvendes skovbiomasse fra ikkebæredygtig produktion, og ser nærmere på LULUCF-kriterier på grundlag af de foreliggende oplysninger.

Kommissionen forelægger, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af de i stk. 6 og 7 fastlagte kriterier for perioden efter 2030.

10. Drivhusgasemissionsbesparelserne ved anvendelse af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål, skal være:

- a) mindst 50 % for biobrændstoffer, biogas forbrugt i transportsektoren og flydende biobrændsler produceret i anlæg, der var i drift senest den 5. oktober 2015
- b) mindst 60 % for biobrændstoffer, biogas forbrugt i transportsektoren og flydende biobrændsler produceret i anlæg, der er sat i drift fra den 6. oktober 2015 og indtil 31. december 2020
- c) mindst 65 % for biobrændstoffer, biogas forbrugt i transportsektoren og flydende biobrændsler produceret i anlæg, der sættes i drift fra den 1. januar 2021
- d) mindst 70 % for elektricitet, opvarmning og køling produceret af biomassebrændsel anvendt i anlæg, som sættes i drift fra den 1. januar 2021 og indtil 31. december 2025, og 80 % for anlæg, der sættes i drift fra den 1. januar 2026.

Et anlæg anses for at være i drift, hvis den fysiske produktion af biobrændstoffer, biogas forbrugt i transportsektoren og flydende biobrændsler og den fysiske produktion af opvarmning og køling og elektricitet produceret af biomassebrændsel er påbegyndt.

Besparelsen i drivhusgasemissionen som følge af anvendelse af biobrændstoffer, biogas forbrugt i transportsektoren, flydende biobrændsler og biomassebrændsler anvendt i anlæg, der producerer biomasse til opvarmning, køling og elektricitet, beregnes i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1.

11. Elektricitet fra biomassebrændsler må alene tages i betragtning med henblik på de i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, hvis den opfylder et eller flere af følgende krav:

- a) den produceres i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mindre end 50 MW
- b) den i tilfælde af anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mellem 50 og 100 MW produceres ved anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktionsteknologi, eller den i tilfælde af rent elproducerende anlæg overholder et energieffektivitetsniveau, der svarer til den bedste tilgængelige teknik (BAT-AEEL'er) som defineret i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 ⁽²⁶⁾, eller
- c) den i tilfælde af anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 100 MW produceres ved anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktionsteknologi, eller den i tilfælde af rent elproducerende anlæg, der opnår et nettoeffektivitetsniveau på mindst 36 %
- d) den produceres ved anvendelse af CO₂-opsamling og -lagring fra biomasse.

Med henblik på de i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må rent elproducerende anlæg alene tages i betragtning, hvis de ikke anvender fossile brændstoffer som hovedbrændsel, og hvis der ikke er et omkostningseffektivt potentiale for at anvende højeffektiv kraftvarmeproduktionsteknologi i overensstemmelse med den vurdering, der foretages i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2012/27/EU.

Med henblik på nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a) og b), gælder nærværende stykke kun for anlæg, som sættes i drift eller omdannes til brug af biomassebrændsler efter den 25. december 2021. Med henblik på nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c), berører nærværende stykke ikke støtte, der ydes i henhold til støtteordninger i overensstemmelse med artikel 4 og godkendt senest den 25. december 2021.

Medlemsstaterne kan anvende højere energieffektivitetskrav end de i første afsnits nævnte krav på anlæg med lavere nominel indfyret termisk effekt.

Første afsnit finder ikke anvendelse på elektricitet fra anlæg, der er omfattet af en særlig underretning fra en medlemsstat til Kommissionen på grundlag af en behørigt dokumenteret forekomst af risici for elforsyningssikkerheden. Kommissionen vedtager efter at have vurderet underretningen en afgørelse under hensyn til de elementer, der indgår deri.

12. Med henblik på de i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, og uden at dette berører artikel 25 og 26, må medlemsstaterne ikke ud fra andre bæredygtighedsbegrundelser afvise at tage biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet i overensstemmelse med nærværende artikel, i betragtning. Nærværende stykke berører ikke offentlig støtte, der ydes i henhold til støtteordninger, som er godkendt inden den 24. december 2018.

13. Med henblik på det i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra c), omhandlede formål kan medlemsstaterne i en begrænset periode fravige de kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2-7, 10 og 11, gennem vedtagelse af forskellige kriterier for:

- a) anlæg beliggende i en region i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF, i det omfang disse faciliteter producerer elektricitet eller opvarmning eller køling fra biomassebrændsel, og
- b) biomassebrændsel, der anvendes i anlæg nævnt i dette afsnits litra a), uanset den pågældende biomasses oprindelsessted, forudsat at sådanne kriterier er objektivt begrundede med det formål at sikre for den pågældende region i den yderste periferi en smidig overgang til de kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2-7, 10 og 11, og derved give incitament til overgangen fra fossile brændstoffer til bæredygtige biomassebrændsler.

De forskellige kriterier, der nævnes i dette stykke, er omfattet af en særlig underretning fra den relevante medlemsstat til Kommissionen.

14. Med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål kan medlemsstaterne indføre yderligere kriterier for biomassebrændsels bæredygtighed.

Senest den 31. december 2026 vurderer Kommissionen de pågældende yderligere kriteriers indvirkning på det indre marked, om nødvendigt ledsaget af et forslag til at sikre harmonisering deraf.

Artikel 30

Kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner

1. Hvor biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, eller andre brændstoffer, som kan komme i betragtning ved beregningen af tælleren, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra b), skal tages i betragtning med henblik på de i artikel 23 og 25 samt i artikel 26, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, kræver medlemsstaterne af de økonomiske aktører, at de dokumenterer, at de bæredygtighedskri-

terier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastsat i artikel 29, stk. 2-7 og 10, er opfyldt. Til disse formål kræver de, at de økonomiske aktører anvender et massebalancesystem, der:

- a) tillader, at partier af råmaterialer eller brændstoffer med forskellige bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskarakteristika blandes eksempelvis i en container, i et forarbejdnings- eller logistikanlæg samt i transmissions- og distributionsinfrastruktur eller i en transmissions- og distributionslokalitet
- b) tillader, at partier af råmaterialer med forskelligt energiindhold blandes med henblik på yderligere forarbejdning, forudsat at partiernes størrelse justeres efter deres energiindhold
- c) kræver, at oplysninger om bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskarakteristikaene og de i litra a) nævnte partiers størrelse forbliver knyttet til blandingen, og
- d) fastsætter, at summen af alle partier, der trækkes ud af blandingen, beskrives som havende de samme bæredygtighedskarakteristika i de samme mængder som summen af alle partier, der tilføres blandingen, og stiller krav om, at denne balance opretholdes i et passende tidsrum.

Massebalancesystemet sikrer, at hvert parti kun tælles én gang i artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), b) eller c), med henblik på beregning af det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder og indeholder oplysninger om, hvorvidt der er ydet støtte til produktion af det pågældende parti, og i givet fald fra hvilken type støtteordning.

2. Når et parti er forarbejdet, skal oplysninger om partiets bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskarakteristika justeres og tildeles det pågældende output i overensstemmelse med følgende regler:

- a) når forarbejdningen af et parti råmaterialer kun giver ét output, som er bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsel, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, eller genanvendt kulstofbrændsel, skal partiets størrelse og de tilknyttede mængder af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskarakteristika justeres ved at anvende en omregningsfaktor, der repræsenterer forholdet mellem mængden af det output, som er bestemt til en sådan produktion, og massen af det råmateriale, som indgår i processen
- b) når forarbejdningen af et parti råmaterialer resulterer i mere end ét output, som er bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsel, vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, eller genanvendt kulstofbrændsel, skal der for hvert output anvendes en særskilt omregningsfaktor og en særskilt massebalance.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at de økonomiske aktører forelægger pålidelige oplysninger om overholdelsen af de drivhusgasemissionsbesparelestærskler, der er fastsat i og vedtaget i medfør af artikel 25, stk. 2, og af de bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastsat i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og at økonomiske aktører efter anmodning stiller de data, der blev anvendt til at udarbejde oplysningerne, til rådighed for den relevante medlemsstat. Medlemsstaterne kræver af de økonomiske aktører, at de sørger for en tilstrækkelig standard for en uafhængig kontrol af de oplysninger, de forelægger, og at de dokumenterer, at dette er blevet gjort. Med henblik på at overholde artikel 29, stk. 6, litra a), og artikel 29, stk. 7, litra a), kan første eller anden parts revision anvendes indtil skovbiomassens første opsamlingssted. Revisionen skal bekræfte, at de systemer, der anvendes af de økonomiske aktører, er nøjagtige, pålidelige og sikret mod svindel, herunder ved en kontrol, som sikrer, at materialer ikke bevidst ændres eller kasseres, så partiet eller en del deraf kan blive til affald eller et restprodukt. Den skal evaluere frekvensen og metoden i prøveudtagningen og dataenes pålidelighed.

De forpligtelser, der er fastlagt i dette stykke, finder anvendelse, uanset om biobrændstofferne, de flydende biobrændsler, biomassebrændslerne, de vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer,

der ikke er af biologisk oprindelse, eller det genanvendte kulstofbrændsel er produceret inden for Unionen eller er importeret. Oplysninger om geografisk oprindelse og typen af råprodukt for biobrændstofferne, de flydende biobrændsler og biomassebrændslerne for hver brændstofleverandør stilles til rådighed for forbrugerne på operatørernes, leverandørernes eller de relevante kompetente myndigheders websteder og ajourføres en gang om året.

Medlemsstaterne indberetter i sammenfattet form oplysningerne i første afsnit af dette stykke til Kommissionen. Kommissionen offentliggør et resumé af disse oplysninger på den i artikel 28 i forordning (EU) 2018/1999 omhandlede e-rapporteringsplatform under iagttagelse af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

4. Kommissionen kan træffe afgørelse om, at frivillige nationale eller internationale ordninger, der fastsætter standarder for fremstilling af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler eller andre brændstoffer, som kan komme i betragtning ved beregningen af tælleren, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra b), indeholder nøjagtige data om drivhusgasemissionsbesparelser med henblik på artikel 25, stk. 2, og artikel 29, stk. 10, påviser overholdelsen af artikel 27, stk. 2, og artikel 28, stk. 2 og 4 eller påviser, at partier af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler overholder bæredygtighedskriterierne fastsat i artikel 29, stk. 2-7. Operatørerne kan i forbindelse med deres påvisning af, at kriterierne fastsat i artikel 29, stk. 6 og 7, er opfyldt, forelægge den krævede dokumentation direkte på kildeområdeniveau. Kommissionen kan med henblik på artikel 29, stk. 3, første afsnit, litra c), nr. ii), anerkende områder til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt ved internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion.

Kommissionen kan beslutte, at disse ordninger indeholder nøjagtige oplysninger om trufne foranstaltninger med henblik på beskyttelse af jordbund, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer, undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.

5. Kommissionen vedtager afgørelser i henhold til nærværende artikels stk. 4 i form af gennemførelsesretsakter. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3. Sådanne afgørelser er gyldige i højst fem år.

Kommissionen kræver, at hver frivillig ordning, som er genstand for en afgørelse vedtaget i henhold til stk. 4, årligt senest den 30. april forelægger Kommissionen en rapport, der dækker hvert af punkterne i bilag IX til forordning (EU) 2018/1999. Rapporten dækker det forudgående kalenderår. Kravet om at forelægge en rapport finder kun anvendelse på frivillige ordninger, som har fungeret i mindst 12 måneder.

Kommissionen offentliggør rapporterne fra de frivillige ordninger i sammendrag eller, hvis det er hensigtsmæssigt, i deres fulde ordlyd på den e-rapporteringsplatform, der er omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2018/1999.

6. Medlemsstaterne kan oprette nationale ordninger, hvor overholdelse af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastsat i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og drivhusgasemissionsbesparellestærsklerne for vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel, der er fastsat og vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 2, og i overensstemmelse med artikel 28, stk. 5 kontrolleres i hele sporbarhedskæden med deltagelse af de kompetente nationale myndigheder.

En medlemsstat kan give meddelelse om en sådan national ordning til Kommissionen. Kommissionen prioriterer vurderingen af en sådan ordning med henblik på at lette gensidig bilateral og multilateral

anerkendelse af ordninger til kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler og af de drivhusgasemissionsbesparelestærskler for andre brændstoffer, som kan komme i betragtning ved beregningen af tælleren omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra b). Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter bestemme, hvorvidt en således meddelt national ordning opfylder betingelserne fastsat i dette direktiv. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3,

Er afgørelsen positiv, må ordninger oprettet i overensstemmelse med nærværende artikel ikke afslå gensidig anerkendelse af den pågældende medlemsstats ordning, for så vidt angår kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og de drivhusgasemissionsbesparelestærskler, der er fastsat i og vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 2.

7. Kommissionen vedtager kun beslutninger i henhold til denne artikels stk. 4, hvis den pågældende ordning opfylder tilstrækkelige standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol og giver tilstrækkelig sikkerhed for, at ingen materialer bevidst er ændret eller kasseret, så partiet eller en del deraf falder ind under bilag IX. Ordninger til at måle besparelsen i drivhusgasemissionen skal også overholde metodekravene i bilag V eller VI. Lister over områder med høj biodiversitetsværdi, jf. artikel 29, stk. 3, første afsnit, litra c), nr. ii), skal opfylde rimelige standarder for objektivitet og overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder samt sikre passende ankeprocedurer.

De i stk. 4 omhandlede frivillige ordninger skal mindst én gang om året offentliggøre en liste over deres certificeringsorganer, som anvendes til uafhængig kontrol, idet det for hvert certificeringsorgan angives, hvilken enhed eller national offentlig myndighed der har anerkendt det, og hvilken enhed eller national offentlig myndighed der fører tilsyn med det.

8. For at sikre, at overholdelsen af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner såvel som af bestemmelserne om biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav eller høj risiko for direkte og indirekte ændringer i arealanvendelsen kontrolleres på en produktiv og harmoniseret måde og navnlig med henblik på at forhindre svig vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede gennemførelsesbestemmelser, herunder passende standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol, og kræver, at alle frivillige ordninger anvender disse standarder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3.

I disse gennemførelsesretsakter er Kommissionen særlig opmærksom på behovet for at minimere den administrative byrde. Sådanne gennemførelsesretsakter fastlægger en tidsfrist, inden for hvilken de frivillige ordninger skal gennemføre standarderne. Kommissionen kan ophæve afgørelser om anerkendelse af frivillige ordninger i henhold til stk. 4, såfremt disse ordninger ikke gennemfører sådanne standarder inden for den fastlagte tidsfrist. Hvor en medlemsstat rejser bekymring for, at en ordning ikke fungerer i overensstemmelse med de standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol, som udgør grundlaget for afgørelser i henhold til stk. 4, skal Kommissionen undersøge sagen og træffe passende foranstaltninger.

9. Såfremt en økonomisk aktør fremlægger dokumentation eller data, der er opnået i overensstemmelse med en ordning, der har været genstand for en afgørelse i henhold til denne artikels stk. 4 eller 6, kan en medlemsstat ikke, i det omfang dette er omfattet af den pågældende afgørelse, kræve, at leverandøren fremlægger yderligere dokumentation for overholdelse af de bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastsat i artikel 29, stk. 2-7 og 10.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder fører tilsyn med driften af certificeringsorganer, som foretager uafhængig revision i henhold til en frivillig ordning. Certificeringsorganerne forelægger på anmodning af de kompetente myndigheder alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med driften, herunder den nøjagtige dato og det nøjagtige tidspunkt og sted for revisionen. Hvor medlemsstaterne konstaterer problemer med manglende overholdelse, underretter de straks den frivillige ordning.

10. På anmodning af en medlemsstat, som kan være på grundlag af en anmodning fra en økonomisk aktør, undersøger Kommissionen på grundlag af al tilgængelig dokumentation, om bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner fastsat i artikel 29, stk. 2-7 og 10, er opfyldt for så vidt angår en kilde til biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler og de drivhusgasemissionsbesparelsetærskler, der er fastsat i og vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 2.

Senest seks måneder efter modtagelsen af en sådan anmodning og i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3, bestemmer Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvorvidt den pågældende medlemsstat:

- a) kan tage biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler og andre brændstoffer, der kan komme i betragtning ved beregning af tælleren omhandlet i artikel 27, stk. 1 litra b), fra denne kilde i betragtning med henblik på de i artikel 29, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, eller
- b) uanset nærværende artikels stk. 9 kan kræve, at leverandører af kilden til biobrændstof, flydende biobrændsler, biomassebrændsler og andre brændstoffer, der kan komme i betragtning ved beregning af tælleren omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra b), fremlægger yderligere dokumentation for overholdelse af disse bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner og drivhusgasemissionsbesparelsetærskler.

Artikel 31

Beregning af drivhusgaseffekten af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler

1. Drivhusgasemissionsbesparelse en i forbindelse med anvendelse af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler beregnes med henblik på artikel 29, stk. 10, på en af følgende måder:

- a) hvor en standardværdi for drivhusgasemissionsbesparelse for den pågældende produktionsvej er fastlagt i bilag V, del A eller B, for biobrændstoffer og flydende biobrændsler og i bilag VI, del A, for biomassebrændsler, hvor e_f -værdien for de pågældende biobrændstoffer eller flydende biobrændsler beregnet i henhold til bilag V, del C, punkt 7, og for disse biomassebrændsler beregnet i henhold til bilag VI, del B, punkt 7, er lig med eller mindre end nul, ved at anvende denne standardværdi
- b) ved at anvende en faktisk værdi beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i bilag V, del C, for biobrændstoffer og flydende biobrændsler og i bilag VI, del B, for biomassebrændsler
- c) ved at anvende en værdi beregnet som summen af faktorerne i de formler, der er nævnt i bilag V, del C, punkt 1, hvor de disaggregerede standardværdier i bilag V, del D eller E, kan anvendes for nogle faktorer, og de faktiske værdier beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i bilag V, del C, anvendes for alle andre faktorer eller
- d) ved at anvende en værdi beregnet som summen af faktorerne i de formler, der er nævnt i bilag VI, del B, punkt 1, hvor de disaggregerede standardværdier i bilag VI, del C, kan anvendes for nogle faktorer, og de faktiske værdier beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i bilag VI, del B, anvendes for alle andre faktorer.

2. Medlemsstaterne kan forelægge Kommissionen rapporter med oplysninger om de typiske drivhusgasemissioner fra dyrkningen af landbrugsråvarer for de områder på deres territorium, der er klassificeret som

niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (i det følgende benævnt »NUTS«) eller som et mere disaggregeret NUTS-niveau i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ⁽²⁷⁾. Disse rapporter skal ledsages af en beskrivelse af den metode og de data, der anvendes til at beregne emissionsniveauet. Metoden tager jordbeskaffenhed, klima og forventede råmaterialeudbytter i betragtning.

3. Når der er tale om områder uden for Unionen, kan rapporter, der svarer til dem, som er omhandlet i stk. 2, og som er udarbejdet af kompetente organer, forelægges Kommissionen.

4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter bestemme, at de i nærværende artikels stk. 2 og 3 omhandlede rapporter indeholder nøjagtige data med henblik på måling af drivhusgasemissioner, som er knyttet til dyrkning af råprodukter i form af biomasse fra landbrug, der produceres i de områder, der er omfattet af sådanne rapporter i forbindelse med artikel 29, stk. 10. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3.

Disse data kan i henhold til sådanne afgørelser anvendes i stedet for de disaggregerede standardværdier for dyrkning i bilag V, del D eller E, for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, og i bilag VI, del C, for biomassebrændsler.

5. Kommissionen gennemgår løbende bilag V og VI med henblik på, hvis det er berettiget, at tilføje eller revidere værdier for produktionsveje for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsel. Disse gennemgange tager også hensyn til ændring af den metode, der er fastsat i bilag V, del C, og i bilag VI, del B.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 35 for, hvor det er relevant, at ændre bilag V og VI ved at tilføje eller ændre standardværdierne eller justere metoden.

Ved enhver tilpasning af eller tilføjelse til listen over standardværdier i bilag V og bilag VI:

- a) hvor en faktors bidrag til de samlede emissioner er lille, hvor der er begrænset variation, eller hvor omkostningerne eller vanskelighederne ved at fastslå de faktiske værdier er store, skal standardværdierne være typiske for normale produktionsprocesser
- b) i alle andre tilfælde fastsættes standardværdierne konservativt sammenlignet med normale produktionsprocesser.

6. Hvis det er nødvendigt for at sikre en ensartet anvendelse af bilag V, del C, og bilag VI, del B, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger detaljerede tekniske specifikationer, herunder definitioner, omregningsfaktorer, beregningen af den årlige emission fra dyrkning eller emissionsbesparelser som følge af ændringer på jorden og i undergrunden med hensyn til kulstoflagre i opdyrket jord, beregning af emissionsbesparelser fra opsamling, erstatning og geologisk lagring af CO₂. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3.

Artikel 32

Gennemførelsesretsakter

De i nærværende direktivs artikel 29, stk. 3, andet afsnit, artikel 29, stk. 8, artikel 30, stk. 5, første afsnit, artikel 30, stk. 6, andet afsnit, artikel 30, stk. 8, første afsnit, artikel 31, stk. 4, første afsnit, og artikel 31, stk. 6, omhandlede gennemførelsesforanstaltninger skal tage fuldt hensyn til bestemmelserne vedrørende drivhusgasemissionsbesparelser i overensstemmelse med artikel 7a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF ⁽²⁸⁾.

Artikel 33

Kommissionens overvågning

1. Kommissionen overvåger oprindelsen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der forbruges i Unionen, og effekten af deres produktion, herunder fortrængningseffekten, på arealanvendelsen i Unionen og i de vigtigste leverandørtredjelande. Overvågningen er baseret på medlemsstaternes integrerede nationale energi- og klimaplaner og tilknyttede statusrapporter i henhold til artikel 3, 17 og 20 i forordning (EU) 2018/1999, og rapporterne fra relevante tredjelande og mellemstatslige organisationer samt videnskabelige undersøgelser og alle andre relevante oplysninger. Kommissionen overvåger også ændringer i råvarepriserne i forbindelse med anvendelsen af biomasse til energiformål og eventuelle positive og negative virkninger for fødevarer sikkerheden forbundet hermed.

2. Kommissionen opretholder en løbende dialog og udveksling af oplysninger med tredjelande og producenter af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, forbrugerorganisationer og civilsamfundet vedrørende den generelle gennemførelse af foranstaltningerne i dette direktiv med relation til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Den skal i den forbindelse være særlig opmærksom på den indvirkning, som produktionen af biobrændstoffer, flydende biobrændsel og biomassebrændsel kan have på fødevarepriserne.

3. I 2026 forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om regelsættet til fremme af energi fra vedvarende energikilder for perioden efter 2030.

Dette forslag tager hensyn til erfaringerne fra gennemførelsen af dette direktiv, herunder dettes bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner, og den teknologiske udvikling inden for energi fra vedvarende energikilder.

4. I 2032 offentliggør Kommissionen en rapport, der evaluerer gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 34

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget vedrørende Energiunionen nedsat ved artikel 44 i forordning (EU) 2018/1999.

2. Uanset stykke 1 bistås Kommissionen i spørgsmål vedrørende bæredygtigheden af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler af Udvalget om Biobrændstoffer, Flydende Biobrændsler og Biomassebrændsler Bæredygtighed. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 35

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 25, stk. 2, andet afsnit, artikel 26, stk. 2, fjerde og femte afsnit, artikel 27, stk. 1, litra c), artikel 27, stk. 3, syvende afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, og artikel 31, stk. 5, andet afsnit, tillægges

Kommissionen for en periode på fem år fra den 24. december 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 3, femte afsnit, tillægges Kommissionen for en periode på to år fra den 24. december 2018.

4. Den i artikel 7, stk. 3, femte afsnit, artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 25, stk. 2, andet afsnit, artikel 26, stk. 2, fjerde og femte afsnit, artikel 27, stk. 1, litra c), artikel 27, stk. 3, syvende afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, og artikel 31, stk. 5, andet afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

5. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

6. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3, femte afsnit, artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 25, stk. 2, andet afsnit, artikel 26, stk. 2, fjerde og femte afsnit, artikel 27, stk. 1, litra c), artikel 27, stk. 3, syvende afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, og artikel 31, stk. 5, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2-13, 15-31 og 37 samt bilag II, III og V-IX senest den 30. juni 2021. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af undtagelserne i henhold til EU-retten om det indre marked for elektricitet.

*Artikel 37***Ophævelse**

Direktiv 2009/28/EF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag X, del A, ophæves med virkning fra den 1. juli 2021, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret af de direktiver, der er angivet i bilag X, del B, og uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser i 2020, jf. artikel 3, stk. 1, i og bilag I, del A, til direktiv 2009/28/EF.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag XI.

*Artikel 38***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 39***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

J. BOGNER-
STRAUSS

Formand

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 342 af 12.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.11.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.12.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

⁽⁵⁾ Jf. bilag XI, del A.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF, og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (se side 1 i denne EUT).

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1).

(8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF den 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33).

(9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport (EUT L 123 af 17.5.2003, s. 42).

(10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

(11) EUT L 198 af 20.7.2006, s. 18.

(12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

(13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

(14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

(15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 1).

(16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

(17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

(18) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(20) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(21) Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse (EUT L 158 af 10.6.2013, s. 230).

(22) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

(²³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

(²⁴) Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

(²⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

(²⁶) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 af 31. juli 2017 om fastsættelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU for så vidt angår store fyringsanlæg (EUT L 212 af 17.8.2017, s. 1).

(²⁷) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

(²⁸) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 93/12/EØF (EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58).

BILAG I

NATIONALE OVERORDNEDE MÅL FOR ANDELEN AF ENERGI FRA VEDVARENDE ENERGIKILDER I DET ENDELIGE BRUTTOENERGIFORBRUG I 2020 (¹)

A. Nationale overordnede mål

	Andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2005 (S ₂₀₀₅)	Mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2020 (S ₂₀₂₀)
Belgien	2,2 %	13 %
Bulgarien	9,4 %	16 %
Tjekkiet	6,1 %	13 %
Danmark	17,0 %	30 %
Tyskland	5,8 %	18 %
Estland	18,0 %	25 %
Irland	3,1 %	16 %
Grækenland	6,9 %	18 %
Spanien	8,7 %	20 %
Frankrig	10,3 %	23 %
Kroatien	12,6 %	20 %
Italien	5,2 %	17 %
Cypern	2,9 %	13 %
Letland	32,6 %	40 %
Litauen	15,0 %	23 %

Luxembourg	0,9 %	11 %
Ungarn	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nederlandene	2,4 %	14 %
Østrig	23,3 %	34 %
Polen	7,2 %	15 %
Portugal	20,5 %	31 %
Rumænien	17,8 %	24 %
Slovenien	16,0 %	25 %
Slovakiet	6,7 %	14 %
Finland	28,5 %	38 %
Sverige	39,8 %	49 %
Det Forenede Kongerige	1,3 %	15 %

(¹) For at de nationale mål i dette bilag kan nås, understreges det, at Unionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse anerkender, at der fortsat er behov for nationale støtteordninger til fremme af energi fra vedvarende energikilder.

BILAG II

NORMALISERINGSREGEL FOR INDREGNING AF ELEKTRICITET PRODUCERET VED VANDKRAFT OG VINDKRAFT

Følgende regel anvendes ved indregning af elektricitet, der produceres ved vandkraft i en given medlemsstat:

$(Q_{N(\text{norm})}) / (C_N \cdot [(i) / (N - 14)] \cdot (Q_i \cdot C_i))$ 15), hvor

N	=	Referenceåret
$Q_{N(\text{norm})}$	=	den normaliserede elproduktion fra alle vandkraftværker i medlemsstaten i år N , til opgørelsesformål
Q_i	=	den mængde af elektricitet, der faktisk er produceret på alle medlemsstatens vandkraftværker i år i , målt i GWh, eksklusive produktion fra pumpekraftværker, der anvender vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau

C_i	=	den samlede installerede effekt, fratregnet pumpelagre, af alle medlemsstatens vandkraftværker ved udgangen af år i , målt i MW.
-------	---	--

Følgende regel anvendes ved indregning af elektricitet, der produceres ved landbaseret vindkraft i en given medlemsstat:

$(Q_{N(\text{norm})}) / ((C_N \cdot C_{N-1}^2) / ((i)(Nn)) Q_i / ((j)(Nn)) (C_j \cdot C_{j-1}^2))$, hvor

N	=	Referenceåret
$Q_{N(\text{norm})}$	=	den normaliserede elproduktion fra alle landbaserede vindkraftanlæg i medlemsstaten i år N , til opgørelsesformål
Q_i	=	den mængde af elektricitet, der faktisk er produceret på alle medlemsstatens landbaserede vindkraftanlæg i år i , målt i GWh
C_j	=	den samlede installerede effekt af alle medlemsstatens landbaserede vindkraftanlæg ved udgangen af år j , målt i MW
n	=	4 eller det antal år forud for år N , for hvilke der foreligger kapacitets- og produktionsdata for den pågældende medlemsstat, afhængigt af hvilket der er mindst.

Følgende regel anvendes ved indregning af elektricitet, der produceres ved offshorevindkraft i en given medlemsstat:

$(Q_{N(\text{norm})}) / ((C_N / C_{N-1}) \cdot ((Q_i / (j \cdot N)) \cdot (C_j / C_{j-1})))$, hvor

N	=	Referenceåret
$Q_{N(\text{norm})}$	=	den normaliserede elproduktion fra alle offshorevindkraftanlæg i medlemsstaten i år N, til opgørelsesformål
Q_i	=	den mængde af elektricitet, der faktisk er produceret på alle medlemsstatens offshorevindkraftanlæg i år i, målt i GWh
C_j	=	den samlede installerede effekt af alle medlemsstatens offshorevindkraftanlæg ved udgangen af år j, målt i MW
n	=	4 eller det antal år forud for år N, for hvilke der foreligger kapacitets- og produktionsdata for den pågældende medlemsstat, afhængigt af hvilket der er mindst.

BILAG III

ENERGIINDHOLDET I BRÆNDSTOFFER

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
BRÆNDSTOFFER FRA BIOMASSE OG/ELLER FRA FORARBEJDNING AF BIOMASSE		
Biopropan	46	24
Ren vegetabilsk olie (olie, der er fremstillet af olieplanter ved presning, ekstraktion eller lignende processer, som kan være rå eller raffineret, men ikke kemisk modificeret)	37	34
Biodiesel — fedtsyremethylester (methylester fremstillet af olie med biomasseoprindelse)	37	33

Biodiesel — fedtsyreethylester (ethylester fremstillet af olie med biomasseoprindelse)	38	34
Biogas, som kan renses til naturgaskvalitet	50	—
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for diesel	44	34
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for benzin	45	30
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for jetbrændstof	44	34
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for LPG	46	24
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for diesel	43	36
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for benzin	44	32
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for jetbrændstof	43	33
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for LPG	46	23
BRÆNDSTOFFER FRA VEDVARENDE ENERGIKILDER, SOM KAN FREMSTILLES AF FORSKELLIGE VEDVARENDE ENERGIKILDER, HERUNDER BIOMASSE		
Methanol fra vedvarende energikilder	20	16
Ethanol fra vedvarende energikilder	27	21
Propanol fra vedvarende energikilder	31	25
Butanol fra vedvarende energikilder	33	27
Fischer-Tropsch-diesel (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter, til brug som erstatning for diesel)	44	34
Fischer-Tropsch-benzin (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter fremstillet af biomasse, til brug som erstatning for benzin)	44	33
Fischer-Tropsch-jetbrændstof (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter fremstillet af biomasse, til brug som erstatning for jetbrændstof)	44	33
Fischer-Tropsch-LPG (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter, til brug som erstatning for LPG)	46	24
DME (dimethylether)	28	19
Brint fra vedvarende energikilder	120	—
Bio-ETBE (ethyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	36 (heraf 37 % fra vedvarende energikilder)	27 (heraf 37 % fra vedvarende energikilder)

MTBE (methyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra methanol)	35 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)	26 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)
TAAE (tert-amylethylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	38 (heraf 29 % fra vedvarende energikilder)	29 (heraf 29 % fra vedvarende energikilder)
TAME (tert-amylmethylether, der er fremstillet ud fra methanol)	36 (heraf 18 % fra vedvarende energikilder)	28 (heraf 18 % fra vedvarende energikilder)
THxEE (tert-hexylethylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	38 (heraf 25 % fra vedvarende energikilder)	30 (heraf 25 % fra vedvarende energikilder)
THxME (tert-hexylmethylether, der er fremstillet ud fra methanol)	38 (heraf 14 % fra vedvarende energikilder)	30 (heraf 14 % fra vedvarende energikilder)
FOSSILE BRÆNDSTOFFER		
Benzin	43	32
Diesel	43	36

BILAG IV

CERTIFICERING AF INSTALLATØRER

De i artikel 18, stk. 3, omhandlede certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger skal baseres på følgende kriterier:

1. Certificerings- eller kvalificeringsprocessen skal være gennemsigtig og nøje fastlagt af medlemsstaterne eller det administrative organ, de udpeger.
2. Installatører af biomasseanlæg, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi, solcelleanlæg og solvarmeanlæg skal være certificeret af et anerkendt uddannelsesprogram eller uddannelsessted.
3. Uddannelsessteder og -programmer anerkendes af medlemsstaterne eller de administrative organer, de udpeger. Det anerkendende organ skal sørge for, at uddannelsesstedet løbende tilbyder uddannelsesprogrammet med god dækning både regionalt og nationalt. Uddannelsesstedet skal råde over tilstrækkeligt teknisk udstyr til at kunne tilbyde praktisk uddannelse, herunder laboratorieudstyr eller tilsvarende. Uddannelsesstedet skal ud over grunduddannelsen tilbyde kortere emnespecifikke genopfriskningskurser, bl.a. om ny teknologi, således at der er mulighed for livslang uddannelse vedrørende disse anlæg. Uddannelsesstedet kan være producenten af udstyret eller anlægget, institutter eller foreninger.
4. Uddannelse med henblik på certificering eller kvalificering af en installatør skal omfatte såvel teori som praksis. Efter gennemført uddannelse skal installatøren have tilstrækkelige kompetencer til at installere det pågældende udstyr og de pågældende systemer, så de opfylder kundens krav til ydeevne og driftssikkerhed, er af god håndværksmæssig kvalitet og opfylder alle gældende bestemmelser og standarder, også med hensyn til energi- og miljømærkning.
5. Uddannelseskursen skal afsluttes med aflæggelse af en prøve med henblik på udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis. Prøven skal omfatte en praktisk vurdering af, om kedler og

ovne til biomasse, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi, solcelleanlæg eller solvarmeanlæg er korrekt installeret.

- 6 De i artikel 18, stk. 3, omhandlede certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger skal tage behørigt hensyn til følgende retningslinjer:
- a) Der bør tilbydes anerkendt uddannelse til installatører med erhvervs erfaring, som allerede har eller er ved at gennemføre følgende uddannelse:
- i) for installatører af kedler og ovne til biomasse: uddannelse som blikkenslager, vvs-installatør, vvs-energitekniker, rørsmed eller rørlægger forudsættes
  - ii) for installatører af varmepumpeanlæg: uddannelse som blikkenslager eller køletekniker; grundlæggende elektriker- og blikkenslagerkompetencer (skæring af rør og samling af rør ved svejsning, lodning og limning, isolering, tætning af fittings, tæthedstest samt installation af varme- og køleanlæg) er en forudsætning
  - iii) for installatører af solcelle- og solvarmeanlæg: uddannelse som blikkenslager eller elektriker; der forudsættes blikkenslager-, elektriker- og tagdækningskompetencer, herunder kendskab til samling af rør ved svejsning, lodning og limning, tætning af fittings, tæthedstest af rørsystemer, forbindelse af ledninger samt metoder til inddækning og tætning, eller
  - iv) en erhvervsuddannelse, hvorved en installatør får de kompetencer, der svarer til en treårig uddannelse inden for et af de områder, der er omhandlet i litra a), b) eller c), ved både skoleundervisning og praktik.
- b) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af kedler og ovne til biomasse bør give et overblik over situationen på markedet for biomasse og omfatte miljøaspekter, biobrændsler, logistik, brandbeskyttelse, relaterede støtteordninger, forbrændingsteknik, fyringsteknik, optimale rørføringsløsninger, omkostnings- og lønsomhedssammenligninger samt konstruktion, installation og vedligeholdelse af biomassekedler og -ovne. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske standarder for teknologi og biobrændsler, bl.a. granulat, og national ret og EU-ret på biomasseområdet.
- c) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af varmepumpeanlæg bør give et overblik over situationen på markedet for varmepumper og omfatte forskellige regioners geotermiske ressourcer og jordtemperatur, identifikation af jord- og bjergarter og deres varmeledningsevne, lovbestemmelser om udnyttelse af geotermiske ressourcer, mulighederne for brug af varmepumper i bygninger og valg af det bedst egnede varmepumpeanlæg samt viden om anlæggenes tekniske krav, sikkerhed, luftfiltrering, tilslutning til varmekilden og systemdesign. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske standarder for varmepumper samt relevant national ret og EU-ret på området. Installatøren bør påvise følgende hovedkompetencer:
- i) grundlæggende viden om varmepumpers fysik og driftsprincipper, herunder varmepumpecyklussens karakteristika, dvs. sammenhængen mellem varmedrænets lave temperatur, varmekil-

dens høje temperatur og systemets effektivitet, bestemmelse af effektfaktoren og sæsonydelsesfaktoren (SPF)

ii) viden om komponenterne og deres funktion i varmepumpecyklussen, herunder kompressor, ekspansionsventil, fordamper, kondensator, fittings, smøreolie, kølemiddel, overhedning og underafkøling samt varmepumpers kølemuligheder, og

iii) evne til at vælge og dimensionere komponenterne til et typisk anlæg, herunder bestemmelse af typiske værdier for forskellige bygningers varmebehov og for produktion af varmt vand baseret på energiforbrug, bestemmelse af varmepumpens kapacitet som funktion af varmebehovet til varmt vand, bygningens varmekapacitet og afbrydelser af elforsyningen; bestemme buffertankkomponenten og dens størrelse og inkludering af et supplerende varmesystem.

d) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af solcelle- og solvarmeanlæg bør give et overblik over situationen på markedet for solenergiprodukter og omkostnings- og lønsomhedssammenligninger og omfatte miljøaspekter, solenergianlægs komponenter, karakteristika og dimensionering af solvarmesystemer, udvælgelse af præcisionssystemer og dimensionering af komponenter, bestemmelse af varmebehov, brandbeskyttelse, relaterede støtteordninger samt konstruktion, installation og vedligeholdelse af solcelle- og solvarmeanlæg. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske teknologistandarder og mærkningssystemer, f.eks. Solar Keymark, og national ret og EU-ret på området. Installatøren bør påvise følgende hovedkompetencer:

i) evne til at arbejde sikkert med det nødvendige værktøj og udstyr under overholdelse af sikkerhedskrav og -standarder og til at udpege faremomenter ved solenergianlæg med hensyn til elektricitet, vand mv.

ii) evne til at identificere anlæg og komponenter dertil, som er specifikke for aktive og passive systemer, herunder den mekaniske konstruktion, og bestemme komponenternes placering og systemets design og konfiguration

iii) for solcelleanlæg og solvandvarmere evne til at udpege en egnet placering af anlægget og dets orientering og hældning under hensyntagen til skyggeforhold, solindfald, den bærende konstruktion og anlæggets egnethed i forhold til bygningen eller klimaet samt identificere forskellige installationsmetoder til tagtyper og det nødvendige reguleringsudstyr, og

iv) navnlig for solcelleanlæg, evne til at tilpasse elkonstruktionen, herunder fastslå den normale belastningsstrøm, vælge egnede ledningstyper og -dimensioner til hvert enkelt kredsløb, fastsætte den korrekte størrelse og placering af alt tilhørende udstyr og delsystemer og vælge et hensigtsmæssigt tilslutningspunkt.

e) Installatørcertifikatet bør have tidsbegrænset gyldighed, idet fornyelse betinges af gennemførelse af et genopfriskningsseminar eller lignende.

BILAG V

REGLER FOR BEREGNING AF DRIVHUSGASEFFEKTERNE AF BIOBRÆNDSTOFFER, FLYDENDE BIOBRÆNDSLER OG DE FOSSILE BRÆNDSTOFFER, DE SAMMENLIGNES MED

A. TYPISKE VÆRDIER OG STANDARDVÆRDIER FOR BIOBRÆNDSTOFFER, NÅR DE PRODUCERES UDEN NETTOKULSTOFEMISSION SOM FØLGE AF ÆNDRET AREALANVENDELSE

Produktionsvej for biobrændstof	Drivhusgasemissionsbesparelse — typisk værdi	Drivhusgasemissions besparelse — stan- dardværdi
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	67 %	59 %
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	77 %	73 %
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeværk (*))	73 %	68 %
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	79 %	76 %
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	58 %	47 %
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	71 %	64 %
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	48 %	40 %
Ethanol fra majs, (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	55 %	48 %
Ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	40 %	28 %
Ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	69 %	68 %
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	47 %	38 %
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	53 %	46 %
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	37 %	24 %

Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*))	67 %	67 %
Ethanol fra sukkerrør	70 %	70 %
Andelen fra vedvarende energikilder af ethyl-tert-butylether (ETBE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Andelen fra vedvarende energikilder af tert-amylethylether (TAEE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Biodiesel fra rapsfrø	52 %	47 %
Biodiesel fra solsikke	57 %	52 %
Biodiesel fra sojabønner	55 %	50 %
Biodiesel fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	32 %	19 %
Biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	51 %	45 %
Biodiesel fra olieaffald	88 %	84 %
Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel (**)	84 %	78 %
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	51 %	47 %
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	58 %	54 %
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	55 %	51 %
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	34 %	22 %
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	53 %	49 %
Hydrogeneret olie fra olieaffald	87 %	83 %
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmeltning (**)	83 %	77 %
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	59 %	57 %
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	65 %	64 %
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	63 %	61 %
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	40 %	30 %
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	59 %	57 %
Ren olie fra olieaffald	98 %	98 %
(*) Standardværdier for processer, som anvender kraftvarmeanlæg er kun gyldige, hvis al processvarmen leveres af kraftvarmeanlæg.		
(**) Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets		

forordning (EF) nr. 1069/2009 (1), for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

B. SKØNNED E TYPISKE VÆRDI ER OG STANDARDVÆRDI ER FOR FREMTIDIGE BIOBRÆNDSTOFFER, DER IKKE VAR PÅ MARKEDET, ELLER DER KUN VAR PÅ MARKEDET I UDETYDELIG MÆNGDE, I 2016, NÅR DE PRODUCERES UDEN NETTOKULSTOFFE-MISSIONER SOM FØLGE AF ÆNDRET AREALANVENDELSE

Produktionsvej for biobrændstof	Drivhusgasemissionsbesparelse — typisk værdi	Drivhusgasemissions besparelse — stan- dardværdi
Ethanol fra hvedehalm	85 %	83 %
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald i fritstående anlæg	85 %	85 %
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ i fritstående anlæg	82 %	82 %
Fischer-Tropsch-benzin fra træaffald i fritstående anlæg	85 %	85 %
Fischer-Tropsch-benzin fra dyrket træ i fritstående anlæg	82 %	82 %
Dimethylether (DME) fra træaffald i fritstående anlæg	86 %	86 %
Dimethylether (DME) fra dyrket træ i fritstående anlæg	83 %	83 %
Methanol fra træaffald i fritstående anlæg	86 %	86 %
Methanol fra dyrket træ i fritstående anlæg	83 %	83 %
Fischer-Tropsch-diesel fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	89 %	89 %
Fischer-Tropsch-benzin fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	89 %	89 %
Dimethylether (DME) fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	89 %	89 %
Methanol fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	89 %	89 %
Andelen fra vedvarende energikilder af methyl-tert-butylether (MTBE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

C. METODER

1. Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af transportbrændstoffer, biobrændstoffer og flydende biobrændsler beregnes således:

- a) Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af biobrændstoffer beregnes ved følgende formel:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

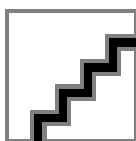
hvor

E	=	de samlede emissioner fra anvendelsen af brændstoffet
e_{ec}	=	emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne
e_l	=	de årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen
e_p	=	emissionerne fra forarbejdning
e_{td}	=	emissionerne fra transport og distribution
e_u	=	emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet
e_{sca}	=	emissionsbesparelse fra akkumulering af kulstof i jorden via forbedret landbrugsforvaltning
e_{ccs}	=	emissionsbesparelse fra opsamling og geologisk lagring af CO ₂ og
e_{ccr}	=	emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO ₂ .

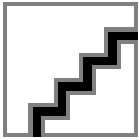
Emissioner fra fremstilling af maskiner og udstyr medregnes ikke.

b) Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af flydende biobrændsler beregnes som for biobrændstoffer (E), men med den nødvendige udvidelse for at inkludere energikonverteringen til produceret elektricitet og/eller opvarmning og køling, således:

i) Energianlæg, som kun leverer varme:

ii) Energianlæg, som kun leverer elektricitet:

hvor

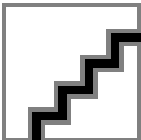
$EC_{h,el}$ = De samlede drivhusgasemissioner fra det endelige energiprodukt.

E = De samlede drivhusgasemissioner fra det flydende biobrændstof inden den afsluttende konvertering.

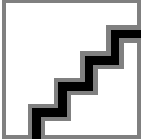
η_{el} = Eleffektiviteten, defineret som den årlige elproduktion divideret med den årlige tilførsel af det flydende biobrændstof baseret på dets energiindhold.

η_h = Varmeeffektiviteten, defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med den årlige tilførsel af det flydende biobrændstof baseret på dets energiindhold.

iii) For den elektriske eller mekaniske energi fra energianlæg, som leverer nyttevarme sammen med elektricitet og/eller mekanisk energi:

iv) For nyttevarmen fra energianlæg, som leverer varme sammen med elektricitet og/eller mekanisk energi:

hvor

$EC_{h,el}$ = De samlede drivhusgasemissioner fra det endelige energiprodukt.

E = De samlede drivhusgasemissioner fra det flydende biobrændstof inden den afsluttende konvertering.

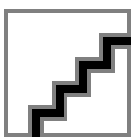
η_{el} = Eleffektiviteten, defineret som den årlige elproduktion divideret med den årlige tilførsel af brændsel baseret på dets energiindhold.

η_h = Varmeeffektiviteten, defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med den årlige tilførsel af brændsel baseret på dets energiindhold.

C_{el} = Brøkdelen af energi i elektricitet og/eller mekanisk energi, fastsat til 100 % ($C_{el} = 1$).

C_h = Carnotvirkningsgrad (brøkdelen af eksergi i nyttevarmen).

Carnotvirkningsgraden, C_h , for nyttevarme ved forskellige temperaturer er defineret som:

hvor

T_h = Nyttevarmens temperatur, målt i absolut temperatur (kelvin) på det sted, hvor den leveres.

T_0 = Omgivelsernes temperatur, fastsat til 273,15 kelvin (svarende til 0 °C)

Hvis den overskydende varme overføres til opvarmning af bygninger ved en temperatur under 150 °C (423,15 kelvin), kan C_h alternativt defineres således:

C_h = Carnotvirkningsgrad for varme ved 150 °C (423,15 kelvin), som er: 0,3546

Med henblik på denne beregning finder følgende definitioner anvendelse:

- »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces
- »nyttevarme«: varme, der produceres med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme til opvarmning eller køling
- »økonomisk begrundet efterspørgsel«: den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser.

2. Drivhusgasemissioner fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler udtrykkes således:

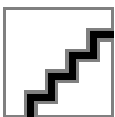
- drivhusgasemissionerne fra biobrændstoffer, E , udtrykkes i gram CO_2 -ækvivalent pr. MJ brændstof, $\text{g CO}_2\text{eq/MJ}$.
- drivhusgasemissionerne fra flydende biobrændstoffer, EC , udtrykkes i gram CO_2 -ækvivalenter pr. MJ endeligt energiprodukt (varme eller elektricitet), $\text{g CO}_2\text{eq/MJ}$.

Når opvarmning og køling produceres i én proces med elektricitet, skal emissionerne fordeles mellem varme og elektricitet (som under punkt 1, litra b)), uanset om varmen faktisk anvendes til opvarmning eller køling (²).

Hvis drivhusgasemissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne e_{cc} udtrykkes i enheden $\text{g CO}_2\text{eq/tørton råprodukt}$, beregnes konverteringen til gram CO_2 -ækvivalent pr. MJ brændsel, $\text{g CO}_2\text{eq/MJ}$, således (³):

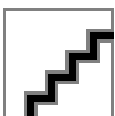

hvor

Brændstof råprodukt faktor_a=[Forholdet mellem MJ råprodukt,der kræves til at fremstille 1 MJ brændstof]

Emissioner pr. tørton råprodukt beregnes således:

3. Drivhusgasemissionsbesparelser fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler beregnes således:

- drivhusgasemissionsbesparelser fra biobrændstoffer:

$$\text{BESPARELSE} = (E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)},$$

hvor

E_B	=	de samlede emissioner fra biobrændstoffet og
$E_{F(t)}$	=	de samlede emissioner fra det fossile transportbrændstof, der sammenlignes med.

- b) drivhusgasemissionsbesparelser fra varme og køling og elektricitet, der produceres ud fra flydende biobrændsler:

$$\text{BESPARELSE} = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)})/EC_{F(h\&c,el)}$$

hvor

$EC_{B(h\&c,el)}$ = de samlede emissioner fra varmen eller elektriciteten og

$EC_{F(h\&c,el)}$ = de samlede emissioner fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, for nyttevarme eller elektricitet.

4. Ved beregningen efter punkt 1 medregnes drivhusgasserne CO_2 , N_2O og CH_4 . Der benyttes følgende koefficienter ved beregning af CO_2 -ækvivalenter:

CO_2	:	1
N_2O	:	298
CH_4	:	25

5. I emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne, e_{ec} , indgår emissioner fra følgende: selve udvindings- eller dyrkningsprocessen; indsamlingen, tørringen og lagringen af råmaterialerne; svind og lækager; fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved udvindingen eller dyrkningen. Opsamling af CO_2 ved dyrkning af råmaterialer medregnes ikke. I stedet for de faktiske værdier af emissionen fra dyrkning af landbrugsbiomasse kan der benyttes skøn, der bygger på regionale gennemsnit for dyrkningsemissioner i de i artikel 31, stk. 4, omhandlede rapporter eller oplysningerne om de disaggregerede standardværdier for dyrkningsemissioner i dette bilag. Er der ingen relevante informationer i disse rapporter, er det tilladt at beregne gennemsnit på grundlag af lokal landbrugspraksis, f.eks. ud fra data om grupper af landbrug, som et alternativ til brugen af faktiske værdier.

6. I forbindelse med den i punkt 1, litra a), omhandlede beregning tages der kun hensyn til drivhusgasemissionsbesparelser fra forbedret landbrugsforvaltning, esca, såsom skifte til begrænset eller ingen jordbearbejdning, forbedrede afgrøder/vekseldrift, brug af dækafgrøder, herunder håndtering af afgrøderester, og brug af organiske jordforbedringsmidler (f.eks. kompost, forgæret naturgødningsfermentat), hvis der forelægges pålidelig og verificerbar dokumentation for øget kulstof i jorden, eller hvis det er rimeligt at forvente, at kulstoffet er øget over den periode, hvor de pågældende råmaterialer blev dyrket, samtidig med at der også tages hensyn til emissioner, hvor sådan praksis har ført til øget brug af gødning og ukrudtsmidler ⁽⁴⁾.

7. Årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen, e_l , beregnes ved fordeling af de samlede emissioner ligeligt over 20 år. Sådanne emissioner beregnes efter følgende formel:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \text{ (}^5\text{)}$$

hvor

e_l	=	de årlige drivhusgasemissioner fra ændringer i
-------	---	--

		<p>kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen (målt i vægtmængde (gram) CO₂-ækvivalenter pr. energienhed fra biobrændstof eller flydende biobrændsel (megajoule)). »Dyrkede arealer«⁽⁶⁾ og »dyrkede arealer med flerårige afgrøder«⁽⁷⁾ betragtes som én arealanvendelse.</p>
CS _R	=	<p>det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til referencearealanvendelsen (målt i vægtmængde (tons) kulstof pr. arealenhed, inkl. jord og vegetation). Som referencearealanvendelse gælder arealanvendelsen i januar 2008, eller 20 år før råmateriale er høstet, afhængigt af hvilken der er senest</p>
CS _A	=	<p>det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til den faktiske arealanvendelse (målt i vægtmængde (tons) kulstof pr. arealenhed, inkl. jord og vegetation). I tilfælde, hvor kulstoflagrene akkumuleres over mere end et år, skal den værdi, der tillægges CSA, være det skønnede lager pr. arealenhed efter 20 år, eller når afgrøden er moden, afhængigt af hvilket der er tidligst</p>
P	=	<p>afgrødens produktivitet (målt i biobrændstoffets eller det flydende biobrændsels energiindhold pr. arealenhed pr. år), og</p>
e _B	=	<p>bonus på 29 g CO₂eq/MJ biobrændstof eller flyden-</p>

de biobrændsel, såfremt biomassen stammer fra genoprettede nedbrudte arealer på de i punkt 8 omhandlede betingelser.
--

8. Bonussen på 29 g CO₂eq/MJ finder anvendelse, såfremt det kan dokumenteres, at det pågældende areal:

- a) ikke blev udnyttet til landbrugsformål eller nogen anden aktivitet i januar 2008 og
- b) er et stærkt nedbrudt areal, herunder sådanne arealer, der tidligere har været udnyttet til landbrugsformål.

Bonussen på 29 g CO₂eq/MJ finder anvendelse i en periode på op til 20 år fra tidspunktet for omlægningen af jorden til landbrugsmæssig udnyttelse, forudsat at der på arealer, der hører under b), sikres en regelmæssig vækst i kulstoflageret samt en anselig reduktion af erosionen.

9. »Stærkt nedbrudte arealer« betyder arealer, som i et betydeligt tidsrum har været enten betydeligt tilsaltede eller har haft et særlig lavt indhold af organiske materialer, og som har været stærkt eroderede.

10. Kommissionen reviderer senest den 31. december 2020 retningslinjer for beregning af kulstoflagre i jorden ⁽⁸⁾ på grundlag af IPCC's 2006 retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser — bind 4 og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 525/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 ⁽⁹⁾. Kommissionens retningslinjer skal fungere som grundlag ved beregning af kulstoflagre i jorden med henblik på dette direktiv.

11. I emissionerne fra forarbejdning, e_p , skal indgå emissioner fra følgende: selve forarbejdningen, svind og lækager; fremstilling af kemikalier eller produkter, der benyttes ved forarbejdningen, herunder CO₂-emissioner svarende til kulstofindholdet af fossile tilførsler, uanset om de faktisk forbrændes i processen.

Ved indregningen af det elforbrug, der ikke produceres på brændstofproduktionsanlægget selv, antages intensiteten af drivhusgasemissionerne ved produktion og distribution af den pågældende elektricitet at have samme størrelse som den gennemsnitlige emissionsintensitet ved produktion og distribution af elektricitet i et nærmere defineret område. Uanset denne regel kan producenter benytte en gennemsnitsværdi for et enkelt elværks elproduktion, hvis det pågældende værk ikke er tilsluttet til elnettet.

Emissioner fra forarbejdning skal omfatte emissioner fra tørring af mellemprodukter og -materialer, hvis relevant.

12. I emissionerne fra transport og distribution, e_{td} , indgår emissioner fra transport af råmaterialer og halvfabrikata samt fra lagring og distribution af færdigvarer. Emissionerne fra transport og distribution, der medtages i henhold til punkt 5, er ikke omfattet af dette punkt.

13. Emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet, e_u , sættes til nul for biobrændstoffer og flydende biobrændsler.

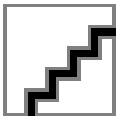
Emissioner af ikke-CO₂-drivhusgasserne (N₂O og CH₄) fra det anvendte brændsel inkluderes i e_u -faktoren for flydende biobrændsler.

14. Emissionsbesparelse fra opsamling og geologisk lagring af CO₂, e_{ccs} , der ikke allerede er medregnet i e_p , må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling og lagring af CO₂, hvis emission er direkte knyttet til udvinding, transport, forarbejdning og distribution af brændstof, hvis lagringen sker i

overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF ⁽¹⁰⁾ om geologisk lagring af kuldioxid.

15. Emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO₂, e_{ccr} , skal være direkte forbundet med produktionen af biobrændstof eller flydende biobrændsel, som de er knyttet til, og må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling af CO₂, hvis kulstof hydrører fra biomasse, og som anvendes til at erstatte fossilt afledt CO₂ under produktion af kommercielle produkter og tjenesteydelser.

16. Hvis en kraftvarmeproduktionsenhed — som leverer varme og/eller elektricitet til en brændstoffremstillingsproces, for hvilke emissionerne beregnes — producerer overskydende elektricitet og/eller overskydende nyttevarme, fordeles drivhusgasemissionerne mellem elektriciteten og nyttevarmen i henhold til varmens temperatur (som afspejler udbyttet (nytten) af varmen). Den nyttige del af varmen fås ved at gange dens energiindhold med Carnotvirkningsgraden, C_h , beregnet således:

hvor

T_h = Nyttevarmens temperatur, målt i absolut temperatur (kelvin) på det sted, hvor den leveres.

T_0 = Omgivelsernes temperatur, fastsat til 273,15 kelvin (svarende til 0 °C)

Hvis den overskydende varme overføres til opvarmning af bygninger ved en temperatur under 150 °C (423,15 kelvin), kan C_h alternativt defineres således:

C_h = Carnotvirkningsgrad for varme ved 150 °C (423,15 kelvin), som er: 0,3546

I forbindelse med denne beregning anvendes de faktiske virkningsgrader, der er defineret som den årlige mekaniske energi, elektricitet og varme produceret, som hver især divideres med den årlige energitilførsel.

Med henblik på denne beregning finder følgende definitioner anvendelse:

- »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces
- »nyttevarme«: varme, der produceres med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme til opvarmning eller køling
- »økonomisk begrundet efterspørgsel«: den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser.

17. Hvis der ved en brændstofproduktionsproces fremstilles en kombination af det brændstof, hvis emissioner beregnes, og et eller flere andre produkter (biprodukter), fordeles drivhusgasemissionerne mellem brændstoffet eller dets mellemprodukt og biprodukterne i forhold til deres energiindhold (udtrykt ved nedre brændværdi for alle andre biprodukter end elektricitet og varme). Drivhusgasintensiteten af overskydende nyttevarme eller overskydende elektricitet er den samme som drivhusgasintensiteten af varme eller elektricitet, der leveres til brændstofproduktionsprocessen, og bestemmes ved at beregne drivhusgasintensiteten af alle tilførsler og emissioner, herunder råprodukter og CH₄- og N₂O-emissioner, til og fra kraftvarmeproduktionsenheden, kedelanlægget eller andet udstyr, der leverer varme eller elektricitet til brændstofproduktionsprocessen. Hvis der er tale om samtidig produktion af varme og elektricitet (kraftvarmeproduktion), foretages beregningen som i punkt 16.

18. De emissioner, der skal fordeles ved beregningen under punkt 17, er $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + de brøkdeler af e_p , e_{td} , e_{ccs} , og e_{ccr} , som finder sted til og med det procestrin, hvor et biprodukt er fremstillet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklussen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af

disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen.

For biobrændstoffer og flydende biobrændsler skal alle biprodukter tages med ved beregningen. Der allokeres ingen emissioner til affald og restprodukter. Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul.

Affald og restprodukter, herunder trætoppe og grene, halm, bælg, avner og nøddeskaller, og restprodukter fra forarbejdning, herunder råglycerin (glycerin, der ikke er raffineret) og bagasse, sættes til at have drivhusgasemissioner på nul i de processer i deres livscyklus, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer, uanset om de forarbejdes til mellemprodukter, inden de omdannes til det endelige produkt.

Hvis der er tale om brændstoffer produceret i raffinaderier, i andre tilfælde end kombinationen af forarbejdningsanlæg med kedelanlæg eller kraftvarmeproduktionsanlæg, der leverer varme og/eller elektricitet til forarbejdningsanlægget, skal den enhed, der analyseres i forbindelse med beregningen i punkt 17, være raffinaderiet.

19. Ved beregninger efter formlen i punkt 3 for biobrændstoffer benyttes som værdi for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, $E_{F(t)}$ 94 g CO₂eq/MJ.

Ved beregninger efter formlen i punkt 3 for flydende biobrændsler til elproduktion benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, $EC_{F(e)}$ 183 g CO₂eq/MJ.

Ved beregninger efter formlen i punkt 3 for flydende biobrændsler til produktion af nyttevarme samt til produktion af opvarmning og/eller køling benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, $EC_{F(h\&c)}$ -værdien 80 g CO₂eq/MJ.

D. DISAGGREGEREDE STANDARDVÆRDIER FOR BIOBRÆNDSTOFFER OG FLYDENDE BIOBRÆNDSLER

Disaggregerede standardværdier for dyrkning: » e_{ec} « som defineret i dette bilags del C, inklusive N₂O-emissioner fra jord

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)
Ethanol fra sukkerroer	9,6	9,6
Ethanol fra majs	25,5	25,5
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs	27,0	27,0
Ethanol fra sukkerrør	17,1	17,1
Andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Andelen fra vedvarende energikilder af TAEE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Biodiesel fra rapsfrø	32,0	32,0
Biodiesel fra solsikke	26,1	26,1
Biodiesel fra sojabønner	21,2	21,2
Biodiesel fra palmeolie	26,2	26,2
Biodiesel fra olieaffald	0	0

Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel ^(**)	0	0
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	33,4	33,4
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	26,9	26,9
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	22,1	22,1
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie	27,4	27,4
Hydrogeneret olie fra olieaffald	0	0
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmeltning ^(**)	0	0
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	33,4	33,4
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	27,2	27,2
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	22,2	22,2
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie	27,1	27,1
Ren olie fra olieaffald	0	0

Disaggregerede standardværdier for dyrkning: »e_{ec}« — kun for N₂O-emissioner fra jord (disse værdier er allerede medtaget i de disaggregerede værdier for dyrkningsemissioner i »e_{ec}«-tabellen)

Produktionsvej for biobrændstof og flyden- de biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra sukkerroer	4,9	4,9
Ethanol fra majs	13,7	13,7
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs	14,1	14,1
Ethanol fra sukkerrør	2,1	2,1
Andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Andelen fra vedvarende energikilder af TAE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Biodiesel fra rapsfrø	17,6	17,6
Biodiesel fra solsikke	12,2	12,2
Biodiesel fra sojabønner	13,4	13,4
Biodiesel fra palmeolie	16,5	16,5
Biodiesel fra olieaffald	0	0
Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel ^(**)	0	0
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	18,0	18,0
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	12,5	12,5
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	13,7	13,7
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie	16,9	16,9
Hydrogeneret olie fra olieaffald	0	0
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmeltning ^(**)	0	0
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	17,6	17,6
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	12,2	12,2
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	13,4	13,4
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie	16,5	16,5

Ren olie fra olieaffald	0	0
-------------------------	---	---

Disaggregerede standardværdier for forarbejdning: »e_p« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for bibrændstof og flyden- de biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	18,8	26,3
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	9,7	13,6
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	13,2	18,5
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	7,6	10,6
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	27,4	38,3
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	15,7	22,0
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	20,8	29,1
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	14,8	20,8
Ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	28,6	40,1
Ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	1,8	2,6
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	21,0	29,3
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	15,1	21,1
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	30,3	42,5
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*1))	1,5	2,2
Ethanol fra sukkerrør	1,3	1,8

Andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Andelen fra vedvarende energikilder af TAE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Biodiesel fra rapsfrø	11,7	16,3
Biodiesel fra solsikke	11,8	16,5
Biodiesel fra sojabønner	12,1	16,9
Biodiesel fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	30,4	42,6
Biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	13,2	18,5
Biodiesel fra olieaffald	9,3	13,0
Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel ^(*2)	13,6	19,1
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	10,7	15,0
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	10,5	14,7
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	10,9	15,2
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	27,8	38,9
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	9,7	13,6
Hydrogeneret olie fra olieaffald	10,2	14,3
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmeltning ^(*2)	14,5	20,3
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	3,7	5,2
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	3,8	5,4
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	4,2	5,9
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	22,6	31,7
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	4,7	6,5
Ren olie fra olieaffald	0,6	0,8

Disaggregerede standardværdier kun for olieekstraktion (disse værdier er allerede medtaget i de disaggregerede værdier for forarbejdningsemissioner i »e_p«-tabellen)

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Biodiesel fra rapsfrø	3,0	4,2
Biodiesel fra solsikke	2,9	4,0
Biodiesel fra sojabønner	3,2	4,4
Biodiesel fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	20,9	29,2
Biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	3,7	5,1
Biodiesel fra olieaffald	0	0

Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel (**)	4,3	6,1
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	3,1	4,4
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	3,0	4,1
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	3,3	4,6
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	21,9	30,7
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	3,8	5,4
Hydrogeneret olie fra olieaffald	0	0
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmeltning (**)	4,3	6,0
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	3,1	4,4
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	3,0	4,2
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	3,4	4,7
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	21,8	30,5
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	3,8	5,3
Ren olie fra olieaffald	0	0

Disaggregerede standardværdier for transport og distribution: »e_{td}« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	2,3	2,3
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	2,3	2,3
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (* ³))	2,3	2,3
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (* ³))	2,3	2,3
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (* ³))	2,3	2,3
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (* ³))	2,3	2,3
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (* ³))	2,2	2,2

Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	2,2	2,2
Ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*3))	2,2	2,2
Ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*3))	2,2	2,2
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	2,2	2,2
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*3))	2,2	2,2
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*3))	2,2	2,2
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*3))	2,2	2,2
Ethanol fra sukkerrør	9,7	9,7
Andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Andelen fra vedvarende energikilder af TAAE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Biodiesel fra rapsfrø	1,8	1,8
Biodiesel fra solsikke	2,1	2,1
Biodiesel fra sojabønner	8,9	8,9
Biodiesel fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	6,9	6,9
Biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	6,9	6,9
Biodiesel fra olieaffald	1,9	1,9
Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel (*4)	1,7	1,7
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	1,7	1,7
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	2,0	2,0
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	9,2	9,2
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	7,0	7,0
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	7,0	7,0
Hydrogeneret olie fra olieaffald	1,7	1,7
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmeltning (*4)	1,5	1,5
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	1,4	1,4
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	1,7	1,7
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	8,8	8,8

Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	6,7	6,7
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	6,7	6,7
Ren olie fra olieaffald	1,4	1,4

Disaggregerede standardværdier for transport og distribution, kun endeligt brændstof. Disse værdier er allerede medtaget i tabellen om »transport- og distributionsemissioner e_{td} « som defineret i dette bilags del C, men de følgende værdier kan være nyttige, hvis en økonomisk aktør ønsker at angive de faktiske transportemissioner kun for transport af afgrøder eller olie.

Produktionsvej for biobrændstof og flyden- de biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	1,6	1,6
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	1,6	1,6
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	1,6	1,6
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6
Ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6
Ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	1,6	1,6
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*5))	1,6	1,6

Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (brun- kul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (* ⁵))	1,6	1,6
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (rest- produkter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (* ⁵))	1,6	1,6
Ethanol fra sukkerrør	6,0	6,0
Andelen af ethyl-tert-butylether (ETBE) fra vedvarende ethanol	Vil blive anset som svarende til den anvendte pro- duktionsvej for ethanol	
Andelen af tert-amylethylether (TAEE) fra ved- varende ethanol	Vil blive anset som svarende til den anvendte pro- duktionsvej for ethanol	
Biodiesel fra rapsfrø	1,3	1,3
Biodiesel fra solsikke	1,3	1,3
Biodiesel fra sojabønner	1,3	1,3
Biodiesel fra palmeolie (åbent spildevandsbas- sin)	1,3	1,3
Biodiesel fra palmeolie (proces med methanop- samling fra oliemølle)	1,3	1,3
Biodiesel fra olieaffald	1,3	1,3
Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel (* ⁶)	1,3	1,3
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	1,2	1,2
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	1,2	1,2
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	1,2	1,2
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	1,2	1,2
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	1,2	1,2
Hydrogeneret olie fra olieaffald	1,2	1,2
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmelt- ning (* ⁶)	1,2	1,2
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	0,8	0,8
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	0,8	0,8
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	0,8	0,8
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spil- devandsbassin)	0,8	0,8
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	0,8	0,8
Ren olie fra olieaffald	0,8	0,8

I alt for dyrkning, forarbejdning, transport og distribution

Produktionsvej for biobrændstof og flyden- de biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	30,7	38,2

Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	21,6	25,5
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	25,1	30,4
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	19,5	22,5
Ethanol fra sukkerroer (ingen biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	39,3	50,2
Ethanol fra sukkerroer (med biogas fra slop, brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	27,6	33,9
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	48,5	56,8
Ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	42,5	48,5
Ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	56,3	67,8
Ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	29,5	30,3
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	50,2	58,5
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	44,3	50,3
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	59,5	71,7
Andet korn, eksklusive ethanol fra majs (restprodukter fra skovbrug som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg (*7))	30,7	31,4
Ethanol fra sukkerrør	28,1	28,6
Andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Andelen fra vedvarende energikilder af TAAE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
Biodiesel fra rapsfrø	45,5	50,1
Biodiesel fra solsikke	40,0	44,7
Biodiesel fra sojabønner	42,2	47,0
Biodiesel fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	63,5	75,7

Biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	46,3	51,6
Biodiesel fra olieaffald	11,2	14,9
Animalsk fedt fra afsmeltning af biodiesel (*8)	15,3	20,8
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	45,8	50,1
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	39,4	43,6
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra sojabønne	42,2	46,5
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	62,2	73,3
Hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	44,1	48,0
Hydrogeneret olie fra olieaffald	11,9	16,0
Hydrogeneret olie fra animalsk fedt fra afsmeltning (*8)	16,0	21,8
Ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	38,5	40,0
Ren vegetabilsk olie fra solsikke	32,7	34,3
Ren vegetabilsk olie fra sojabønne	35,2	36,9
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (åbent spildevandsbassin)	56,3	65,4
Ren vegetabilsk olie fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	38,4	57,2
Ren olie fra olieaffald	2,0	2,2

E. SKØNNEDE DISAGGREGEREDE STANDARDVÆRDIER FOR FREMTIDIGE BIOBRÆNDSTOFFER, DER IKKE VAR PÅ MARKEDET, ELLER DER KUN VAR PÅ MARKEDET I UBETYDELIG MÆNGDE I 2016

Disaggregerede standardværdier for dyrkning: »e_{cc}« som defineret i dette bilags del C, inklusive N₂O-emissioner (herunder opflisning af træaffald eller dyrket træ)

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)
Ethanol fra hvedehalm	1,8	1,8
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald i fritstående anlæg	3,3	3,3
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ i fritstående anlæg	8,2	8,2
Fischer-Tropsch-benzin fra træaffald i fritstående anlæg	8,2	8,2
Fischer-Tropsch-benzin fra dyrket træ i fritstående anlæg	12,4	12,4
Dimethylether (DME) fra træaffald i fritstående anlæg	3,1	3,1
Dimethylether (DME) fra dyrket træ i fritstående anlæg	7,6	7,6
Methanol fra træaffald i fritstående anlæg	3,1	3,1

Methanol fra dyrket træ i fritstående anlæg	7,6	7,6
Fischer-Tropsch-diesel fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,5	2,5
Fischer-Tropsch-benzin fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,5	2,5
Dimethylether (DME) fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,5	2,5
Methanol fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,5	2,5
Andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede standardværdier for N₂O-emissioner fra jord (inkluderet i de disaggregerede standardværdier for dyrkningsemissioner i »e_{cc}«-tabellen)

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra hvedehalm	0	0
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald i fritstående anlæg	0	0
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ i fritstående anlæg	4,4	4,4
Fischer-Tropsch-benzin fra træaffald i fritstående anlæg	0	0
Fischer-Tropsch-benzin fra dyrket træ i fritstående anlæg	4,4	4,4
Dimethylether (DME) fra træaffald i fritstående anlæg	0	0
Dimethylether (DME) fra dyrket træ i fritstående anlæg	4,1	4,1
Methanol fra træaffald i fritstående anlæg	0	0
Methanol fra dyrket træ i fritstående anlæg	4,1	4,1
Fischer-Tropsch-diesel fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Fischer-Tropsch-benzin fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Dimethylether (DME) fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Methanol fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede standardværdier for forarbejdning: »e_p« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi	Drivhusgasemissioner — standardværdi
--	--	---

	(g CO ₂ eq/MJ)	(g CO ₂ eq/MJ)
Ethanol fra hvedehalm	4,8	6,8
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald i fritstående anlæg	0,1	0,1
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ i fritstående anlæg	0,1	0,1
Fischer-Tropsch-benzin fra træaffald i fritstående anlæg	0,1	0,1
Fischer-Tropsch-benzin fra dyrket træ i fritstående anlæg	0,1	0,1
Dimethylether (DME) fra træaffald i fritstående anlæg	0	0
Dimethylether (DME) fra dyrket træ i fritstående anlæg	0	0
Methanol fra træaffald i fritstående anlæg	0	0
Methanol fra dyrket træ i fritstående anlæg	0	0
Fischer-Tropsch-diesel fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Fischer-Tropsch-benzin fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Dimethylether (DME) fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Methanol fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	0	0
Andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede standardværdier for transport og distribution: »e_{td}« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)
Ethanol fra hvedehalm	7,1	7,1
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald i fritstående anlæg	10,3	10,3
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ i fritstående anlæg	8,4	8,4
Fischer-Tropsch-benzin fra træaffald i fritstående anlæg	10,3	10,3
Fischer-Tropsch-benzin fra dyrket træ i fritstående anlæg	8,4	8,4
Dimethylether (DME) fra træaffald i fritstående anlæg	10,4	10,4
Dimethylether (DME) fra dyrket træ i fritstående anlæg	8,6	8,6
Methanol fra træaffald i fritstående anlæg	10,4	10,4

Methanol fra dyrket træ i fritstående anlæg	8,6	8,6
Fischer-Tropsch-diesel fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	7,7	7,7
Fischer-Tropsch-benzin fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	7,9	7,9
DME fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	7,7	7,7
Methanol fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	7,9	7,9
Andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede standardværdier for transport og distribution, kun endeligt brændstof: Disse værdier er allerede medtaget i tabellen om »transport- og distributionsemissioner e_{td} « som defineret i dette bilags del C, men de følgende værdier kan være nyttige, hvis en økonomisk aktør ønsker at angive de faktiske transportemissioner kun for råprodukt.

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra hvedehalm	1,6	1,6
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald i fritstående anlæg	1,2	1,2
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ i fritstående anlæg	1,2	1,2
Fischer-Tropsch-benzin fra træaffald i fritstående anlæg	1,2	1,2
Fischer-Tropsch-benzin fra dyrket træ i fritstående anlæg	1,2	1,2
Dimethylether (DME) fra træaffald i fritstående anlæg	2,0	2,0
Dimethylether (DME) fra dyrket træ i fritstående anlæg	2,0	2,0
Methanol fra træaffald i fritstående anlæg	2,0	2,0
Methanol fra dyrket træ i fritstående anlæg	2,0	2,0
Fischer-Tropsch-diesel fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,0	2,0
Fischer-Tropsch-benzin fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,0	2,0
Dimethylether (DME) fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,0	2,0
Methanol fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	2,0	2,0
Andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

I alt for dyrkning, forarbejdning, transport og distribution

Produktionsvej for bibrændstof og flyden- de biobrændsel	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO₂eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO₂eq/MJ)
Ethanol fra hvedehalm	13,7	15,7
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald i fritstående anlæg	13,7	13,7
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ i fritstående anlæg	16,7	16,7
Fischer-Tropsch-benzin fra træaffald i fritstående anlæg	13,7	13,7
Fischer-Tropsch-benzin fra dyrket træ i fritstående anlæg	16,7	16,7
Dimethylether (DME) fra træaffald i fritstående anlæg	13,5	13,5
Dimethylether (DME) fra dyrket træ i fritstående anlæg	16,2	16,2
Methanol fra træaffald i fritstående anlæg	13,5	13,5
Methanol fra dyrket træ i fritstående anlæg	16,2	16,2
Fischer-Tropsch-diesel fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	10,2	10,2
Fischer-Tropsch-benzin fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	10,4	10,4
Dimethylether (DME) fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	10,2	10,2
Methanol fra forgasning af sortlud integreret med cellulosemølle	10,4	10,4
Andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

(²) Varme eller overskudsvarme anvendes til at producere køling (kold luft eller koldt vand) via absorptionskølere. Det er derfor hensigtsmæssigt kun at beregne emissionerne, der er knyttet til varmen, pr. MJ varme, uanset om slutanvendelsen af den pågældende varme faktisk er opvarmning eller køling via absorptionskølere.

(³) Formlen til beregning af drivhusgasemissioner fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne e_{cc} beskriver tilfælde, hvor råprodukter konverteres til biobrændstof i et enkelt skridt. Ved mere komplekse forsyningskæder er det nødvendigt at foretage justeringer med henblik på beregning af drivhusgasemissioner fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne e_{cc} for mellemprodukter.

(⁴) Måling af kulstof i jorden kan udgøre en sådan dokumentation, f.eks. ved en første måling før dyrkningen og efterfølgende målinger med regelmæssige mellemrum adskilt af flere år. Før anden måling

er tilgængelig, skønnes forøgelsen af kulstof i jorden i dette tilfælde på grundlag af repræsentative eksperimenter eller jordmodeller. Fra anden måling og frem vil målingerne udgøre et grundlag for at kunne fastslå, at kulstoffet i jorden er forøget, og størrelsen heraf.

(⁵) Størrelsen 3,664 er den kvotient, der fås ved at dividere molekylvægten af CO₂ (44,010 g/mol) med molekylvægten af kulstof (12,011 g/mol).

(⁶) Dyrkede arealer som defineret af IPCC.

(⁷) Flerårige afgrøder er defineret som stedsevarende afgrøder, hvis stængel eller stamme sædvanligvis ikke høstes hvert år, såsom hurtigvoksende stævningskov og oliepalmer.

(⁸) Kommissionens afgørelse 2010/335/EU af 10. juni 2010 om retningslinjer for beregning af kulstoflagre i jorden med henblik på bilag V til direktiv 2009/28/EF (EUT L 151 af 17.6.2010, s. 19).

(⁹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

(¹⁰) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldi-oxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

(**) Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009, for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

(**)

Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009, for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

(*¹) Standardværdier for processer, som anvender kraftvarmeanlæg er kun gyldige, hvis al procesvarmen leveres af kraftvarmeanlæg.

(*²)

Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009, for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

(**)

Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009, for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

(*³) Standardværdier for processer, som anvender kraftvarmeanlæg er kun gyldige, hvis al procesvarmen leveres af kraftvarmeanlæg.

(*4)

Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009, for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

(*5) Standardværdier for processer, som anvender kraftvarmeanlæg er kun gyldige, hvis al procesvarmen leveres af kraftvarmeanlæg.

(*6)

Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009, for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

(*7) Standardværdier for processer, som anvender kraftvarmeanlæg er kun gyldige, hvis al procesvarmen leveres af kraftvarmeanlæg.

(*8)

Finder kun anvendelse på biobrændstoffer fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 1- og 2-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1069/2009, for hvilke emissioner fra hygiejnisering som led i afsmeltningen ikke tages i betragtning.

BILAG VI

REGLER FOR BEREGNING AF DRIVHUSGASEFFEKTERNE AF BIOMASSEBRÆNDSTOFFER OG DE FOSSILE BRÆNDSTOFFER, DE SAMMENLIGNES MED

A. Typiske værdier og standardværdier af drivhusgasemissionsbesparelser for biomassebrændstoffer, når de produceres uden nettokulstofemission som følge af ændret arealanvendelse

Træflis					
System til biomassebrændstofproduktion	Transportafstand	Drivhusgasemissionsbesparelser — typisk værdi		Drivhusgasemissionsbesparelser — standardværdi	
		varme	elektricitet	varme	elektricitet
Træflis fra restprodukter fra skovbrug	1-500 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	500-2 500 km	89 %	84 %	87 %	81 %
	2 500 -10 000 km	82 %	73 %	78 %	67 %
	over 10 000 km	67 %	51 %	60 %	41 %
Træflis fra hurtigvoksende stævningskov (eukalyptus)	2 500 -10 000 km	77 %	65 %	73 %	60 %
Træflis fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — gødet)	1-500 km	89 %	83 %	87 %	81 %
	500-2 500 km	85 %	78 %	84 %	76 %
	2 500 -10 000 km	78 %	67 %	74 %	62 %
	over 10 000 km	63 %	45 %	57 %	35 %

Træflis fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning)	1-500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	500-2 500 km	88 %	82 %	86 %	79 %
	2 500 -10 000 km	80 %	70 %	77 %	65 %
	over 10 000 km	65 %	48 %	59 %	39 %
Træflis fra stammetræ	1-500 km	93 %	89 %	92 %	88 %
	500-2 500 km	90 %	85 %	88 %	82 %
	2 500 -10 000 km	82 %	73 %	79 %	68 %
	over 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
Træflis fra restprodukter fra industrien	1-500 km	94 %	92 %	93 %	90 %
	500-2 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	2 500 -10 000 km	83 %	75 %	80 %	71 %
	over 10 000 km	69 %	54 %	63 %	44 %

Træpiller (*1)

System til biomassebrændstofproduktion		Transportafstand	Drivhusgasemissionsbesparelser — typisk værdi		Drivhusgasemissionsbesparelser — standardværdi	
			Varme	Elektricitet	Varme	Elektricitet
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra skovbrug	Scenarie 1	1-500 km	58 %	37 %	49 %	24 %
		500-2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 -10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		over 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Scenarie 2a	1-500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		500-2 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		2 500 -10 000 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		over 10 000 km	69 %	54 %	63 %	45 %
	Scenarie 3a	1-500 km	92 %	88 %	90 %	85 %
		500-2 500 km	92 %	88 %	90 %	86 %
		2 500 -10 000 km	90 %	85 %	88 %	81 %
		over 10 000 km	84 %	76 %	81 %	72 %
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov (eukalyptus)	Scenarie 1	2 500 -10 000 km	52 %	28 %	43 %	15 %
	Scenarie 2a	2 500 -10 000 km	70 %	56 %	66 %	49 %
	Scenarie 3a	2 500 -10 000 km	85 %	78 %	83 %	75 %
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov	Scenarie 1	1-500 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		500-10 000 km	52 %	29 %	44 %	16 %
		over 10 000 km	47 %	21 %	37 %	7 %

(poppel — gød- det)	Scenarie 2a	1-500 km	73 %	60 %	69 %	54 %
		500-10 000 km	71 %	57 %	67 %	50 %
		over 10 000 km	66 %	49 %	60 %	41 %
	Scenarie 3a	1-500 km	88 %	82 %	87 %	81 %
		500-10 000 km	86 %	79 %	84 %	77 %
		over 10 000 km	80 %	71 %	78 %	67 %
Træbriketter eller træpiller fra hur- tigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning)	Scenarie 1	1-500 km	56 %	35 %	48 %	23 %
		500-10 000 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		over 10 000 km	49 %	24 %	40 %	10 %
	Scenarie 2a	1-500 km	76 %	64 %	72 %	58 %
		500-10 000 km	74 %	61 %	69 %	54 %
		over 10 000 km	68 %	53 %	63 %	45 %
	Scenarie 3a	1-500 km	91 %	86 %	90 %	85 %
		500-10 000 km	89 %	83 %	87 %	81 %
		over 10 000 km	83 %	75 %	81 %	71 %
Stammetræ	Scenarie 1	1-500 km	57 %	37 %	49 %	24 %
		500-2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 -10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		over 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Scenarie 2a	1-500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		500-2 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		2 500 -10 000 km	75 %	63 %	70 %	56 %
		over 10 000 km	70 %	55 %	64 %	46 %
	Scenarie 3a	1-500 km	92 %	88 %	91 %	86 %
		500-2 500 km	92 %	88 %	91 %	87 %
		2 500 -10 000 km	90 %	85 %	88 %	83 %
		over 10 000 km	84 %	77 %	82 %	73 %
Træbriketter eller træpiller fra rest- produkter fra træindustrien	Scenarie 1	1-500 km	75 %	62 %	69 %	55 %
		500-2 500 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		2 500 -10 000 km	72 %	59 %	67 %	51 %
		over 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
	Scenarie 2a	1-500 km	87 %	80 %	84 %	76 %
		500-2 500 km	87 %	80 %	84 %	77 %
		2 500 -10 000 km	85 %	77 %	82 %	73 %
		over 10 000 km	79 %	69 %	75 %	63 %
	Scenarie 3a	1-500 km	95 %	93 %	94 %	91 %
		500-2 500 km	95 %	93 %	94 %	92 %
		2 500 -10 000 km	93 %	90 %	92 %	88 %
		over 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %

Landbrugsproduktionsveje					
System til biomassebrændstofproduktion	Transportafstand	Drivhusgasemissionsbesparelser — typisk værdi		Drivhusgasemissionsbesparelser — standardværdi	
		Varme	Elektricitet	Varme	Elektricitet
Restprodukter fra landbruget med en massefylde på < 0,2 t/m ³ (* ²)	1-500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
	500-2 500 km	89 %	83 %	86 %	80 %
	2 500 -10 000 km	77 %	66 %	73 %	60 %
	over 10 000 km	57 %	36 %	48 %	23 %
Restprodukter fra landbruget med en massefylde på > 0,2 t/m ³ (* ³)	1-500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
	500-2 500 km	93 %	89 %	92 %	87 %
	2 500 -10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %
	over 10 000 km	78 %	68 %	74 %	61 %
Halmpiller	1-500 km	88 %	82 %	85 %	78 %
	500-10 000 km	86 %	79 %	83 %	74 %
	over 10 000 km	80 %	70 %	76 %	64 %
Bagassebriketter	500-10 000 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	over 10 000 km	87 %	81 %	85 %	77 %
Palmekernemel	over 10 000 km	20 %	-18 %	11 %	- 33 %
Palmekernemel (ingen CH ₄ -emissioner fra oliemøllen)	over 10 000 km	46 %	20 %	42 %	14 %

Biogas til elektricitet (*⁴)

System til biogasproduktion		Teknologiske muligheder	Drivhusgasemissionsbesparelser — typisk værdi	Drivhusgasemissionsbesparelser — standardværdi
Gylle ⁽¹⁾	Scenarie 1	åbent fermentat ⁽²⁾	146 %	94 %
		lukket fermentat ⁽³⁾	246 %	240 %
	Scenarie 2	åbent fermentat	136 %	85 %
		lukket fermentat	227 %	219 %
	Scenarie 3	åbent fermentat	142 %	86 %
		lukket fermentat	243 %	235 %
Majs (maize), hele planten ⁽⁴⁾	Scenarie 1	åbent fermentat	36 %	21 %
		lukket fermentat	59 %	53 %
	Scenarie 2	åbent fermentat	34 %	18 %
		lukket fermentat	55 %	47 %
	Scenarie 3	åbent fermentat	28 %	10 %

		lukket fermentat	52 %	43 %
Bioaffald	Scenarie 1	åbent fermentat	47 %	26 %
		lukket fermentat	84 %	78 %
	Scenarie 2	åbent fermentat	43 %	21 %
		lukket fermentat	77 %	68 %
	Scenarie 3	åbent fermentat	38 %	14 %
		lukket fermentat	76 %	66 %

Biogas til elproduktion — blandinger af husdyrgødning og majs (maize)

System til biogasproduktion		Teknologiske muligheder	Drivhusgasemissionsbesparelser — typisk værdi	Drivhusgasemissionsbesparelser — standardværdi
Husdyrgødning — majs (maize) 80 %-20 %	Scenarie 1	Åbent fermentat	72 %	45 %
		Lukket fermentat	120 %	114 %
	Scenarie 2	Åbent fermentat	67 %	40 %
		Lukket fermentat	111 %	103 %
	Scenarie 3	Åbent fermentat	65 %	35 %
		Lukket fermentat	114 %	106 %
Husdyrgødning — majs (maize) 70 %-30 %	Scenarie 1	Åbent fermentat	60 %	37 %
		Lukket fermentat	100 %	94 %
	Scenarie 2	Åbent fermentat	57 %	32 %
		Lukket fermentat	93 %	85 %
	Scenarie 3	Åbent fermentat	53 %	27 %
		Lukket fermentat	94 %	85 %
Husdyrgødning — majs (maize) 60 %-40 %	Scenarie 1	Åbent fermentat	53 %	32 %
		Lukket fermentat	88 %	82 %
	Scenarie 2	Åbent fermentat	50 %	28 %
		Lukket fermentat	82 %	73 %

3	Scenarie	Åbent fermentat	46 %	22 %
		Lukket fermentat	81 %	72 %

Biomethan til transport (*5)

System til biomethanproduktion	Teknologiske muligheder	Drivhusgasemissionsbesparelser — typisk værdi	Drivhusgasemissionsbesparelser — standardværdi
Gylle	Åbent fermentat, uden afgasforbrænding	117 %	72 %
	Åbent fermentat, med afgasforbrænding	133 %	94 %
	Lukket fermentat, uden afgasforbrænding	190 %	179 %
	Lukket fermentat, med afgasforbrænding	206 %	202 %
Majs (maize), hele planten	Åbent fermentat, uden afgasforbrænding	35 %	17 %
	Åbent fermentat, med afgasforbrænding	51 %	39 %
	Lukket fermentat, uden afgasforbrænding	52 %	41 %
	Lukket fermentat, med afgasforbrænding	68 %	63 %
Bioaffald	Åbent fermentat, uden afgasforbrænding	43 %	20 %
	Åbent fermentat, med afgasforbrænding	59 %	42 %
	Lukket fermentat, uden afgasforbrænding	70 %	58 %
	Lukket fermentat, med afgasforbrænding	86 %	80 %

Biomethan — blandinger af husdyrgødning og majs (maize) (*6)

System til biomethanproduktion	Teknologiske muligheder	Drivhusgasemissionsbesparelser — typisk værdi	Drivhusgasemissionsbesparelser — standardværdi
--------------------------------	-------------------------	---	--

Husdyrgødning — Majs (Maize) 80 % – 20 %	Åbent fermentat, uden afgangfor- brænding ⁽⁵⁾	62 %	35 %
	Åbent fermentat, med afgangfor- brænding ⁽⁶⁾	78 %	57 %
	Lukket fermentat, uden afgangfor- brænding	97 %	86 %
	Lukket fermentat, med afgangfor- brænding	113 %	108 %
Husdyrgødning — Majs (Maize) 70 % – 30 %	Åbent fermentat, uden afgangfor- brænding	53 %	29 %
	Åbent fermentat, med afgangfor- brænding	69 %	51 %
	Lukket fermentat, uden afgangfor- brænding	83 %	71 %
	Lukket fermentat, med afgangfor- brænding	99 %	94 %
Husdyrgødning — Majs (Maize) 60 % – 40 %	Åbent fermentat, uden afgangfor- brænding	48 %	25 %
	Åbent fermentat, med afgangfor- brænding	64 %	48 %
	Lukket fermentat, uden afgangfor- brænding	74 %	62 %
	Lukket fermentat, med afgangfor- brænding	90 %	84 %

B. METODER

1. Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af biomassebrændstoffer beregnes som følger:
- a) Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af biomassebrændstoffer forud for konverteringen til elektricitet, opvarmning og køling beregnes ved følgende formel:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

Hvor

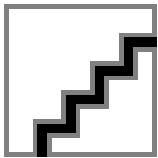
E = de samlede emissioner fra produktionen af brændstoffet før energikonvertering

- e_{ec} = emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne
 e_l = de årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen
 e_p = emissionerne fra forarbejdning
 e_{td} = emissionerne fra transport og distribution
 e_u = emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet
 e_{sca} = emissionsbesparelserne fra akkumulering af kulstof i jorden via forbedret landbrugsforvaltning
 e_{ccs} = emissionsbesparelserne fra opsamling og geologisk lagring af CO₂ og
 e_{ccr} = emissionsbesparelser fra separation og erstatning af CO₂f.

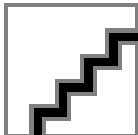
Emissioner fra fremstilling af maskiner og udstyr medregnes ikke.

- b) I tilfælde af kombineret nedbrydning af forskellige substrater i et biogasanlæg til produktion af biogas eller biomethan beregnes de typiske værdier og standardværdierne for drivhusgasemissioner ved følgende formel:

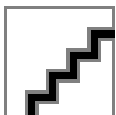
hvor

- E = drivhusgasemissionerne pr. MJ biogas eller biogas produceret fra kombineret nedbrydning af den definerede blanding af substrater
 S_n = andelen af råprodukter n i energiindhold
 E_n = emissionen i g CO₂/MJ for produktionsvej n som angivet i del D i dette bilag (*)

hvor

- P_n = energiudbytte [MJ] pr. kg våd tilførsel af råprodukt n (**)
 W_n = vægtningsfaktor af substrat n, defineret som:

hvor

- I_n = årligt input til reaktortank af substrat n [ton frisk produkt]
 AM_n = gennemsnitlige årlige vandindhold af substrat n [kg vand/kg frisk produkt]
 SM_n = standardvandindhold for substrat n (***)

(*) For husdyrgødning anvendt som substrat tilføjes en bonus på 45 g CO₂eq/MJ husdyrgødning (– 54 kg CO₂eq/t frisk produkt) for forbedret landbrugs- og husdyrgødningsforvaltning.

(**) Følgende værdier P_n anvendes til beregning af typiske værdier og standardværdier:

P(Majs): 4,16 [MJbiogas/kg vådt majs med 65 % fugtighed]

P(Husdyrgødning): 0,50 [MJbiogas/kg gylle med 90 % fugtighed]

P(Bioaffald) 3,41 [MJbiogas/kg vådt bioaffald med 76 % fugtighed]

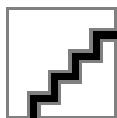
(***)Følgende værdier for standardvandindholdet af substrat SM_n anvendes:

SM(Majs): 0,65 [kg vand/kg frisk produkt]

SM(Husdyrgødning): 0,90 [kg vand/kg frisk produkt]

SM(Bioaffald): 0,76 [kg vand/kg frisk produkt]

c) I tilfælde af kombineret nedbrydning af n-substrater i et biogasanlæg til el- eller biomethanproduktion, beregnes de faktiske drivhusgasemissioner for biogas og biomethan således:

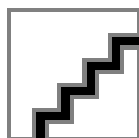
hvor

E	= de samlede emissioner fra produktionen af biogas eller biomethan før energikonvertering
S_n	= andelen af råprodukt n, som brøkdelen af tilførsel til reaktortanken
$e_{ec,n}$	= emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råprodukter n
$e_{td,råprodukt,n}$	= emissionerne fra transport af råprodukt til reaktortanken
$e_{l,n}$	= de årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen, for råprodukter n
e_{sca}	= emissionsbesparelserne fra forbedret landbrugsforvaltning af råprodukt n (*)
e_p	= emissionerne fra forarbejdning
$e_{td,product}$	= emissionerne fra transport og distribution af biogas og/eller biomethan
e_u	= emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet, dvs. drivhusgasemissioner i forbindelse med forbrænding
e_{ccs}	= emissionsbesparelserne fra opsamling og geologisk lagring af CO_2 og
e_{ccr}	= emissionsbesparelser fra separation og erstatning af kulstof.

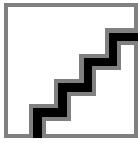
(*) For e_{sca} finder en bonus på 45 g CO_2eq/MJ husdyrgødning anvendelse for forbedret landbrugs- og gødningsforvaltning, hvis husdyrgødning anvendes som substrat til produktion af biogas og biomethan.

d) Drivhusgasemissioner fra anvendelsen af biomassebrændstof til elproduktion, opvarmning eller køling, herunder energikonverteringen til den producerede elektricitet og/eller opvarmning eller køling, beregnes på følgende måde:

i) For energianlæg, som kun leverer varme:

ii) Energianlæg, som kun leverer elektricitet:

hvor

EC_h = De samlede drivhusgasemissioner fra det endelige energiprodukt.

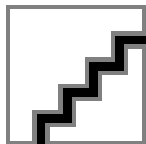
,el

E = De samlede drivhusgasemissioner fra brændstoffet inden den afsluttende konvertering.

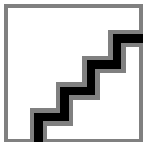
η_{el} = Eleffektiviteten, defineret som den årlige elproduktion divideret med den årlige tilførsel af brændsel baseret på dets energiindhold.

η_h = Varmeeffektiviteten, defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med den årlige tilførsel af brændsel baseret på dets energiindhold.

iii) For den elektriske eller mekaniske energi fra energianlæg, som leverer nyttevarme sammen med elektricitet og/eller mekanisk energi:

iv) For nyttevarmen fra energianlæg, som leverer varme sammen med elektricitet og/eller mekanisk energi:

hvor

EC_h = De samlede drivhusgasemissioner fra det endelige energiprodukt.

,el

E = De samlede drivhusgasemissioner fra brændstoffet inden den afsluttende konvertering.

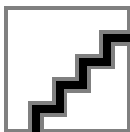
η_{el} = Eleffektiviteten, defineret som den årlige elproduktion divideret med den årlige energitilførsel baseret på dets energiindhold.

η_h = Varmeeffektiviteten, defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med den årlige energitilførsel baseret på dets energiindhold.

C_{el} = Brøkdelen af eksergi i elektricitet og/eller mekanisk energi, fastsat til 100 % ($C_{el} = 1$).

C_h = Carnotvirkningsgrad (brøkdelen af eksergi i nyttevarmen).

Carnotvirkningsgraden, C_h , for nyttevarme ved forskellige temperaturer er defineret som:

hvor

T_h = Nyttevarmens temperatur, målt i absolut temperatur (kelvin) på det sted, hvor den leveres.

T_0 = Omgivelsernes temperatur, fastsat til 273,15 kelvin (svarende til 0 °C)

Hvis den overskydende varme overføres til opvarmning af bygninger ved en temperatur under 150 °C (423,15 kelvin), kan C_h alternativt defineres således:

C_h = Carnotvirkningsgrad for varme ved 150 °C (423,15 kelvin), som er: 0,3546

Med henblik på denne beregning finder følgende definitioner anvendelse:

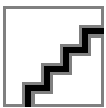
- i) »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces
- ii) »nyttevarme«: varme, der produceres med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme til opvarmning eller køling
- iii) »økonomisk begrundet efterspørgsel«: den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser.

2. Drivhusgasemissionerne fra biomassebrændstoffer udtrykkes som følger:

- a) Drivhusgasemissionerne fra biomassebrændstof, E , udtrykkes i gram CO_2 -ækvivalenter pr. MJ biomassebrændstof, $\text{g CO}_2\text{eq/MJ}$.
- b) Drivhusgasemissionerne fra opvarmning eller elektricitet, der fremstilles på grundlag af biomassebrændstof, EC , udtrykkes i gram CO_2 -ækvivalenter pr. MJ endeligt energiprodukt (varme eller elektricitet), $\text{g CO}_2\text{eq/MJ}$.

Når opvarmning og køling produceres i én proces med elektricitet, skal emissionerne fordeles mellem varme og elektricitet (som under punkt 1, litra d)), uanset om varmen faktisk anvendes til opvarmning eller køling. ⁽⁷⁾

Hvor drivhusgasemissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne e_{cc} udtrykkes i enheden $\text{g CO}_2\text{eq/tørton råprodukt}$, beregnes konverteringen til gram CO_2 -ækvivalent pr. MJ brændsel, $\text{g CO}_2\text{eq/MJ}$, således ⁽⁸⁾

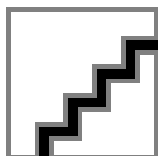

hvor

Brændstof råprodukt faktor_a=[Forholdet mellem MJ råprodukt, der kræves til at fremstille 1 MJ brændstof]

Emissioner pr. tørton råprodukt beregnes således:

3. Drivhusgasemissionsbesparelserne er fra biomassebrændstoffer beregnes således:

a) drivhusgasemissionsbesparelser fra biomassebrændstoffer anvendt som transportbrændstoffer:

$$\text{BESPARELSE} = (E_{F(t)} - E_B) / E_{F(t)},$$

hvor

E_B = de samlede emissioner fra biobrændstoffer anvendt som transportbrændstoffer og

$E_{F(t)}$ = de samlede emissioner fra det fossile transportbrændstof, der sammenlignes med

b) drivhusgasemissionsbesparelser fra varme og køling og elektricitet, der produceres ud fra biomassebrændstoffer:

$$\text{BESPARELSE} = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)}) / EC_{F(h\&c,el)},$$

hvor

$EC_{B(h\&c,el)}$ = de samlede emissioner fra varmen eller elektriciteten

)
 $EC_{F(h\&c,el)}$ = de samlede emissioner fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, for nyttevarme eller elektricitet.

4. Ved beregningen efter punkt 1 medregnes drivhusgasserne CO_2 , N_2O og CH_4 . Der benyttes følgende koefficienter ved beregning af CO_2 -ækvivalenter:

CO_2 : 1

N_2O : 298

CH_4 : 25

5. I emissionerne fra udvinding, høst eller dyrkning af råmaterialerne, e_{ec} , indgår emissioner fra følgende: selve udvindings-, høst- eller dyrkningsprocessen; indsamlingen, tørringen og lagringen af råmaterialerne; svind og lækager; fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved udvindingen eller dyrkningen. Opsamling af CO_2 ved dyrkning af råmaterialer medregnes ikke. I stedet for de faktiske værdier af emissionen fra dyrkning af landbrugsbiomasse kan der benyttes skøn, der bygger på regionale gennemsnit for dyrkningsemissioner indeholdt i de rapporter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 28, stk. 4, eller oplysningerne om de disaggregerede standardværdier for dyrkningsemissioner i dette bilag. Er der ingen relevante information i de nævnte rapporter, er det tilladt at beregne gennemsnit på grundlag af lokal landbrugspraksis, f.eks. ud fra data om grupper af landbrug, som et alternativ til brugen af faktiske værdier.

I stedet for de faktiske værdier af emissioner fra dyrkning og høst af biomasse fra skovbrug kan der benyttes skøn, der bygger på gennemsnit for dyrknings- og høstemissioner beregnet for geografiske områder på nationalt plan.

6. I forbindelse med den i punkt 1, litra a), omhandlede beregning tages der kun hensyn til besparelser i emissionerne fra forbedret landbrugsforvaltning, e_{sca} , f.eks. skifte til begrænset eller ingen jordbearbejdning, forbedrede afgrøder/vekseldrift, brug af dækafgrøder, herunder håndtering af afgrøderester, og brug af organiske jordforbedringsmidler (f.eks. kompost, forgæret naturgødningsfermentat), hvis der forelægges pålidelig og verificerbar dokumentation for øget kulstof i jorden, eller hvis det er rimeligt at forvente, at kulstoffet er øget over den periode, hvor de pågældende råmaterialer blev dyrket, samtidig med at der også tages hensyn til emissioner, hvor sådan praksis har ført til øget brug af gødning og ukrudtsmidler ⁽⁹⁾.

7. Årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen, e_1 , beregnes ved fordeling af de samlede emissioner ligeligt over 20 år. Sådanne emissioner beregnes efter følgende formel:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \text{ (}^{10}\text{)}$$

hvor

e_1 = de årlige drivhusgasemissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen (målt i vægtmængde CO₂-ækvivalenter pr. biomassebrændstofenergienhed). »Dyrkede arealer« ⁽¹¹⁾ og »dyrkede arealer med flerårige afgrøder« ⁽¹²⁾ betragtes som én arealanvendelse.

CS_R = det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til referencearealanvendelsen (målt i vægtmængde (tons) kulstof pr. arealenhed, inkl. jord og vegetation). Som referencearealanvendelse gælder arealanvendelsen i januar 2008, eller 20 år før råmaterialet er høstet, afhængigt af hvilken der er senest

CS_A = det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til den faktiske arealanvendelse (målt i vægtmængde (tons) kulstof pr. arealenhed, inkl. jord og vegetation). I tilfælde, hvor kulstoflagrene akkumuleres over mere end et år, skal den værdi, der tillægges CS_A , være det skønnede lager pr. arealenhed efter 20 år, eller når afgrøden er moden, afhængigt af hvilket der er tidligst

P = afgrødens produktivitet (målt i biomassebrændstoffets energiindhold pr. arealenhed pr. år) og

e_B = bonus på 29 g CO₂eq/MJ biomassebrændstof, såfremt biomassen stammer fra genoprettede nedbrudte arealer på de i punkt 8 fastlagte betingelser.

8. Bonussen på 29 g CO₂eq/MJ finder anvendelse, såfremt det kan dokumenteres, at det pågældende areal:

- ikke blev udnyttet til landbrugsformål i januar 2008 eller til nogen anden aktivitet og
- er et stærkt nedbrudt areal, herunder sådanne arealer, der tidligere har været udnyttet til landbrugsformål.

Bonussen på 29 g CO₂eq/MJ finder anvendelse i en periode på op til 20 år fra tidspunktet for omlægningen af jorden til landbrugsmæssig udnyttelse, forudsat at der på arealer, der hører under litra b), sikres en regelmæssig vækst i kulstoflageret samt en anselig reduktion af erosionen.

9. »Stærkt nedbrudte arealer« betyder arealer, som i et betydeligt tidsrum har været enten betydeligt tilsaltede eller har haft et særlig lavt indhold af organiske materialer, og som har været stærkt eroderede.

10. I overensstemmelse med bilag V, del C, punkt 10, i dette direktiv fungerer Kommissionens afgørelse 2010/335/EU ⁽¹³⁾, der giver retningslinjer for beregning af kulstoflagre i jorden i forbindelse med dette direktiv på grundlag af IPCC's 2006 retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser — bind 4 og i

overensstemmelse med forordning (EU) nr. 525/2013 og (EU) 2018/841 som grundlag ved beregning af kulstoflagre i jorden.

11. I emissionerne fra forarbejdning, e_p , skal indgå emissioner fra følgende: selve forarbejdningen, svind og lækager; fremstilling af kemikalier eller produkter, der benyttes ved forarbejdningen, herunder CO₂-emissioner svarende til kulstofindholdet af fossile tilførsler, uanset om de faktisk forbrændes i processen.

Ved indregningen af det elforbrug, der ikke produceres på selve anlægget for produktion af fast eller gasformigt biomassebrændstof, antages intensiteten af drivhusgasemissionerne ved produktion og distribution af den pågældende elektricitet at have samme størrelse som den gennemsnitlige emissionsintensitet ved produktion og distribution af elektricitet i et nærmere defineret område. Uanset denne regel kan producenter benytte en gennemsnitsværdi for et enkelt elværks elproduktion, hvis det pågældende værk ikke er tilsluttet til elnettet.

Emissioner fra forarbejdning skal omfatte emissioner fra tørring af mellemprodukter og -materialer, hvis relevant.

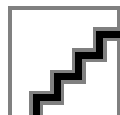
12. I emissionerne fra transport og distribution, e_{td} , indgår emissioner fra transport af råmaterialer og halvfabrikata samt fra lagring og distribution af færdigvarer. Emissionerne fra transport og distribution, der medtages i henhold til punkt 5, er ikke omfattet af dette punkt.

13. CO₂-emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet, e_u , sættes til nul for biomassebrændstoffer. Emissioner af ikke-CO₂-drivhusgasserne (CH₄ og N₂O) fra det anvendte brændsel inkluderes i eu-faktoren.

14. Emissionsbesparelse fra opsamling og geologisk lagring af CO₂, e_{ccs} , der ikke allerede er medregnet i e_p , må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling og lagring af CO₂, hvis emission er direkte knyttet til udvinding, transport, forarbejdning og distribution af biomassebrændstof, hvis lagringen sker i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF.

15. Emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO₂, e_{ccr} , skal være direkte forbundet med den produktion af biomassebrændstof, som de er knyttet til, og må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling af CO₂, hvis kulstof hydrører fra biomasse, og som anvendes til at erstatte fossilt afledt CO₂ under produktion af kommercielle produkter og tjenesteydelser.

16. Hvis en kraftvarmeproduktionsenhed — som leverer varme og/eller elektricitet til en biomassebrændstoffremstillingsproces, for hvilke emissionerne beregnes — producerer overskydende elektricitet og/eller overskydende nyttevarme, fordeles drivhusgasemissionerne mellem elektriciteten og nyttevarmen i henhold til varmens temperatur (som afspejler udbyttet (nyttien) af varmen). Den nyttige del af varmen fås ved at gange dens energiindhold med Carnotvirkningsgraden, C_h , beregnet således:

hvor

T_h = Nyttevarmens temperatur, målt i absolut temperatur (kelvin) på det sted, hvor den leveres.

T_0 = Omgivelsernes temperatur, fastsat til 273,15 kelvin (svarende til 0 °C)

Hvis den overskydende varme overføres til opvarmning af bygninger ved en temperatur under 150 °C (423,15 kelvin), kan C_h alternativt defineres således:

C_h = Carnotvirkningsgrad for varme ved 150 °C (423,15 kelvin), som er: 0,3546

I forbindelse med denne beregning anvendes de faktiske virkningsgrader, der er defineret som den årlige mekaniske energi, elektricitet og varme produceret, som hver især divideres med den årlige energitilførsel.

Med henblik på denne beregning finder følgende definitioner anvendelse:

- a) »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces
- b) »nyttevarme«: varme, der produceres med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme til opvarmning eller køling
- c) »økonomisk begrundet efterspørgsel«: den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser

17. Hvis der ved en biomassebrændstofproduktionsproces fremstilles en kombination af det brændstof, hvis emissioner beregnes, og et eller flere andre produkter (»biprodukter«), fordeles drivhusgasemissionerne mellem brændstoffet eller dets mellemprodukt og biprodukterne i forhold til deres energiindhold (udtrykt ved nedre brændværdi for alle andre biprodukter end elektricitet og varme). Drivhusgasintensiteten af overskydende nyttevarme eller overskydende elektricitet er den samme som drivhusgasintensiteten af varme eller elektricitet, der leveres til biomassebrændstofproduktionsprocessen, og bestemmes ved at beregne drivhusgasintensiteten af alle tilførsler og emissioner, herunder råprodukter og CH₄- og N₂O-emissioner, til og fra kraftvarmeproduktionsenheden, kedelanlægget eller andet udstyr, der leverer varme eller elektricitet til biomassebrændstofproduktionsprocessen. Hvis der er tale om samtidig produktion af varme og elektricitet (kraftvarmeproduktion), foretages beregningen som i punkt 16.

18. De emissioner, der skal fordeles ved beregningen under punkt 17, er $e_{cc} + e_1 + e_{sca}$ + de brøkdeler af e_p , e_{td} , e_{ccs} og e_{ccr} , som finder sted til og med det procestrin, hvor et biprodukt er fremstillet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklussen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen.

For biogas og biomethan skal alle biprodukter, der ikke er omfattet af punkt 7, tages med ved beregningen. Der allokeres ingen emissioner til affald og restprodukter. Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul.

Affald og restprodukter, herunder trætoppe og grene, halm, bælg, avner og nøddeskaller, og restprodukter fra forarbejdning, herunder råglycerin (glycerin, der ikke er raffineret) og bagasse, sættes til at have drivhusgasemissioner på nul i de processer i deres livscyklus, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer, uanset om de forarbejdes til mellemprodukter, inden de omdannes til det endelige produkt.

Hvis der er tale om biomassebrændstoffer produceres i raffinaderier, i andre tilfælde end kombinationen af forarbejdningsanlæg med kedelanlæg eller kraftvarmeproduktionsanlæg, der leverer varme og/eller elektricitet til forarbejdningsanlægget, skal den enhed, der analyseres i forbindelse med beregningen i punkt 17, være raffinaderiet.

19. Ved beregninger efter formelen i punkt 3 for biomassebrændstof til elproduktion benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, ECF(el), værdien 183 g CO₂eq/MJ elektricitet, eller 212 g CO₂eq/MJ elektricitet for regionerne i den yderste periferi.

Ved beregninger efter formlen i punkt 3 for biomassebrændstof til produktion af nyttevarme samt til produktion af opvarmning og/eller køling benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, $EC_{F(h)}$, værdien 80 g CO₂eq/MJ varme.

Ved beregninger efter formlen i punkt 3 for biomassebrændstof til produktion af nyttevarme, hvor der kan påvises en direkte fysisk substitution af kul, benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, $EC_{F(h)}$, værdien 124 g CO₂eq/MJ varme.

Ved beregninger efter formlen i punkt 3 for biomassebrændstof til transport benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, $E_{F(t)}$, værdien 94 g CO₂eq/MJ.

C. DISAGGREGEREDE STANDARDVÆRDIER FOR BIOMASSEBRÆNDSTOF

Træbriketter eller træpiller

System til biomassebrændstofproduktion	Transportafstand	Drivhusgasemissioner — typisk værdi				Drivhusgasemissioner — standardværdi			
		(g CO ₂ eq/MJ)				(g CO ₂ eq/MJ)			
		Dyrkning	Forarbejdning	Transport	Ikke-CO ₂ -emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet	Dyrkning	Forarbejdning	Transport	Ikke-CO ₂ -emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet
Træflis fra restprodukter fra skovbrug	1-500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500-2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500 -10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	Over 10 000 km	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Træflis fra hurtigvoksende stævningskov (eukalyptus)	2 500 -10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Træflis fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — gødet)	1-500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500-2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500 -10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	Over 10 000 km	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5

Træflis fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning)	1-500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500-2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500 -10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	Over 10 000 km	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5
Træflis fra stammetræ	1-500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500-2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500 -10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	Over 10 000 km	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5
Træflis fra restprodukter fra træindustrien	1-500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500-2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500 -10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	Over 10 000 km	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

Træbriketter eller træpiller

System til biomassebrændstofproduktion	Transportafstand	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/mj)				Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/mj)			
		Dyrkning	Forarbejdning	Transport og distribution	Ikke-CO ₂ -emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet	Dyrkning	Forarbejdning	Transport og distribution	Ikke-CO ₂ -emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra skovbrug (scenario 1)	1-500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500-2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500 -10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	over 10 000 km	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3
Træbriketter eller træpiller fra	1-500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3

restprodukter fra skovbrug (scenario 2a)	500-2 500 km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500 -10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	over 10 000 km	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra skovbrug (scenario 3a)	1-500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6	0,3
	500-2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500 -10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (eukalyptus — scenario 1)	1-500 km	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3
	2 500 -10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
	over 10 000 km								
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (eukalyptus — scenario 2a)	1-500 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
	500-10 000 km								
	over 10 000 km								
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (eukalyptus — scenario 3a)	1-500 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3
	500-10 000 km								
	over 10 000 km								
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — gødet — scenario 1)	1-500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500-10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	over 10 000 km	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — gødet — scenario 2a)	1-500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500-10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	over 10 000 km	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov	1-500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500-10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3

(poppel — gødet — scenarie 3a)	over 1000 km	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning — scenarie 1)	1-500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500-2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3
	2 500 -1000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning — scenarie 2a)	1-500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500-1000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	over 1000 km	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3
Træbriketter fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning — scenarie 3a)	1-500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500-1000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	over 1000 km	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Træbriketter eller træpiller fra stammetræ (scenarie 1)	1-500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500-2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500 -1000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	over 1000 km	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Træbriketter eller træpiller fra stammetræ (scenarie 2a)	1-500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500-2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500 -1000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	over 1000 km	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3
Træbriketter eller træpiller fra stammetræ (scenarie 3a)	1-500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500-2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3
	2 500 -1000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	over 1000 km	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3
Træbriketter eller træpiller fra	1-500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3

restprodukter fra træindustrien (scenarie 1)	500-2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500 -10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	over 10 000 km	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra træindustrien (scenarie 2a)	1-500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500-2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500 -10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
Træbriketter eller træpiller fra Restprodukter fra træindustrien (scenarie 3a)	1-500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500-2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500 -10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	over 10 000 km	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

Landbrugsproduktionsveje

System til biomassebrændstofproduktion	Transportafstand	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)				Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)			
		Dyrkning	Forarbejdning	Transport og distribution	Ikke-CO ₂ -emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet	Dyrkning	Forarbejdning	Transport og distribution	Ikke-CO ₂ -emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet
Restprodukter fra landbruget med en massefylde på < 0,2 t/m ³	1-500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500-2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500 -10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	over 10 000 km	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
Restprodukter fra landbruget med en Masse-	1-500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500-2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3

fylde på > 0,2 t/m ³	2 500 -10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	over 10 000 km	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3
Halmpiller	1-500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500-10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3
	over 10 000 km	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Bagassebriketter	500-10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	over 10 000 km	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Palmekernemel	over 10 000 km	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Palmekernemel (ingen CH ₄ -emissioner fra oliemøllen)	over 10 000 km	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

Disaggregerede standardværdier for biogas til elproduktion

System til bi-	omasse-	Tek-	Typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)					Standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)					
			brændstof-	nologi	Dyrk-	Forar-	Ikke-	Trans-	Gød-	Dyrk-	Forar-	Ikke-	Trans-
produktion			ning	bejd-	CO ₂ -	port	nings-	ning	bejd-	CO ₂ -	port	nings-	
				ning	emissio-		godskriv-		ning	emissio-		godskriv-	
					nerne		ning			nerne		ning	
					fra					fra			
					selve					selve			
					anven-					anven-			
					delsen					delsen			
					af					af			
					brænd					brænd			
					stoffet					stoffet			
Gylle (14)	Scena-	ri 1	Åbent	0,0	69,6	8,9	0,8	-107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	-107,3
			Luk-	0,0	0,0	8,9	0,8	-97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	-97,6
	Scena-	ri 2	Åbent	0,0	74,1	8,9	0,8	-107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	-107,3

		men- tat										
		Luk- ket fer- men- tat	0,0	4,2	8,9	0,8	-97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	-97,6
	Scena- rie 3	Åben- fer- men- tat	0,0	83,2	8,9	0,9	-120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	-120,7
		Luk- ket fer- men- tat	0,0	4,6	8,9	0,8	-108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	-108,5
Majs (Mai- ze), he- le planter (¹⁵)	Scena- rie 1	Åben- fer- men- tat	15,6	13,5	8,9	0,0 (¹⁶)	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		Luk- ket fer- men- tat	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—
	Scena- rie 2	Åben- fer- men- tat	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		Luk- ket fer- men- tat	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	Scena- rie 3	Åben- fer- men- tat	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—
		Luk- ket fer- men- tat	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Bioaf- fald	Scena- rie 1	Åben- fer- men- tat	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—

	Lukket fermentat	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
Scenarie 2	Åbent fermentat	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
	Lukket fermentat	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—
Scenarie 3	Åbent fermentat	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
	Lukket fermentat	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

Disaggregerede standardværdier for biomethan

System til biomethanproduktion	Teknologiske muligheder	Typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)						Standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)						
		Dyrknin g	Forarbejdning	Opgradering	Transport	Kompression på tankstation	Gødningsgodskrivning	Dyrknin g	Forarbejdning	Opgradering	Transport	Kompression på tankstation	Gødningsgodskrivning	
Gylle	Åbent afgangsfærdig fermentat	uden afgasforbrænding	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	-124,4
		med afgasforbrænding	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	-124,4
	Lukket afgangsfærdig fermentat	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	-111,9	

	men- tat	bræn- ding												
		med afgas- for- bræn- ding	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	-111,9
Majs (Maize), hele planten	Åbe- nt fer- men- tat	uden afgas- for- bræn- ding	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	—
		med afgas- for- bræn- ding	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	—
	Luk- ket fer- men- tat	uden afgas- for- bræn- ding	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	—
		med afgas- for- bræn- ding	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	—
Bioaf- fald	Åbe- nt fer- men- tat	uden afgas- for- bræn- ding	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	—
		med afgas- for- bræn- ding	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	—
	Luk- ket fer- men- tat	uden afgas- for- bræn- ding	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	—
		med afgas- for- bræn- ding	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	—

D. SAMLEDE TYPISKE VÆRDIER OG STANDARDVÆRDIER FOR PRODUKTIONSVEJE FOR BIOMASSEBRÆNDSTOF

System til biomassebrændstofproduktion	Transportafstand	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)
Træflis fra restprodukter fra skovbrug	1-500 km	5	6
	500-2 500 km	7	9
	2 500 -10 000 km	12	15
	over 10 000 km	22	27
Træflis fra hurtigvoksende stævningssskov (eukalyptus)	2 500 -10 000 km	16	18
Træflis fra hurtigvoksende stævningssskov (poppel — gødet)	1-500 km	8	9
	500-2 500 km	10	11
	2 500 -10 000 km	15	18
	over 10 000 km	25	30
Træflis fra hurtigvoksende stævningssskov (poppel — uden gødning)	1-500 km	6	7
	500-2 500 km	8	10
	2 500 -10 000 km	14	16
	over 10 000 km	24	28
Træflis fra stammetræ	1-500 km	5	6
	500-2 500 km	7	8
	2 500 -10 000 km	12	15
	over 10 000 km	22	27
Træflis fra restprodukter fra industrien	1-500 km	4	5
	500-2 500 km	6	7
	2 500 -10 000 km	11	13
	over 10 000 km	21	25
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra skovbrug (scenarie 1)	1-500 km	29	35
	500-2 500 km	29	35
	2 500 -10 000 km	30	36
	over 10 000 km	34	41
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra skovbrug (scenarie 2a)	1-500 km	16	19
	500-2 500 km	16	19
	2 500 -10 000 km	17	21
	over 10 000 km	21	25
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra skovbrug (scenarie 3a)	1-500 km	6	7
	500-2 500 km	6	7
	2 500 -10 000 km	7	8
	over 10 000 km	11	13
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningssskov (eukalyptus — scenarie 1)	2 500 -10 000 km	33	39
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningssskov (eukalyptus — scenarie 2a)	2 500 -10 000 km	20	23

Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov (eukalyptus — scenarie 3a)	2 500 -10 000 km	10	11
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — gødet — scenarie 1)	1-500 km	31	37
	500-10 000 km	32	38
	over 10 000 km	36	43
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — gødet — scenarie 2a)	1-500 km	18	21
	500-10 000 km	20	23
	over 10 000 km	23	27
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — gødet — scenarie 3a)	1-500 km	8	9
	500-10 000 km	10	11
	over 10 000 km	13	15
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning — scenarie 1)	1-500 km	30	35
	500-10 000 km	31	37
	over 10 000 km	35	41
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende Stævningskov (poppel — uden gødning — scenarie 2a)	1-500 km	16	19
	500-10 000 km	18	21
	over 10 000 km	21	25
Træbriketter eller træpiller fra hurtigvoksende stævningskov (poppel — uden gødning — scenarie 3a)	1-500 km	6	7
	500-10 000 km	8	9
	over 10 000 km	11	13
Træbriketter eller træpiller fra stammetræ (scenarie 1)	1-500 km	29	35
	500-2 500 km	29	34
	2 500 -10 000 km	30	36
	over 10 000 km	34	41
Træbriketter eller træpiller fra stammetræ (scenarie 2a)	1-500 km	16	18
	500-2 500 km	15	18
	2 500 -10 000 km	17	20
	over 10 000 km	21	25
Træbriketter eller træpiller fra stammetræ (scenarie 3a)	1-500 km	5	6
	500-2 500 km	5	6
	2 500 -10 000 km	7	8
	over 10 000 km	11	12
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra træindustrien (scenarie 1)	1-500 km	17	21
	500-2 500 km	17	21
	2 500 -10 000 km	19	23
	over 10 000 km	22	27
Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra træindustrien (scenarie 2a)	1-500 km	9	11
	500-2 500 km	9	11
	2 500 -10 000 km	10	13
	over 10 000 km	14	17

Træbriketter eller træpiller fra restprodukter fra træindustrien (scenarie 3a)	1-500 km	3	4
	500-2 500 km	3	4
	2 500 til 10 000 km	5	6
	over 10 000 km	8	10

Scenarie 1 henviser til processer, hvor et naturgaskedelanlæg anvendes til at levere procesvarmen til pillepresseren. Procesel købes fra nettet.

Scenarie 2a henviser til processer, hvor et kedelanlæg fyret med træflis anvendes til at levere procesvarmen til pillepresseren. Procesel købes fra nettet.

Scenarie 3a henviser til processer, hvor et kraftvarmeanlæg fyret med træflis anvendes til at levere elektricitet og varme til pillepresseren.

System til biomassebrændstofproduktion	Transportafstand	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)
Restprodukter fra landbruget med en massefylde på < 0,2 t/m ³ ⁽¹⁷⁾	1-500 km	4	4
	500-2 500 km	8	9
	2 500 -10 000 km	15	18
	over 10 000 km	29	35
Restprodukter fra landbruget med en massefylde på > 0,2 t/m ³ ⁽¹⁸⁾	1-500 km	4	4
	500-2 500 km	5	6
	2 500 -10 000 km	8	10
	over 10 000 km	15	18
Halmpiller	1-500 km	8	10
	500-10 000 km	10	12
	over 10 000 km	14	16
Bagassebriketter	500-10 000 km	5	6
	over 10 000 km	9	10
Palmekernemel	over 10 000 km	54	61
Palmekernemel (ingen CH ₄ -emissioner fra oliemøllen)	over 10 000 km	37	40

Typiske værdier og standardværdier — biogas til elektricitet

System til biogasproduktion	Teknologiske muligheder	Typiske værdier	Standardværdier
		Drivhusgasemissioner (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner (g CO ₂ eq/MJ)
Biogas til el fra gylle	Scenarie 1	Åbent fermentat ⁽¹⁹⁾	3
		Lukket fermentat ⁽²⁰⁾	84
	Scenarie 2	Åbent fermentat	10
		Lukket fermentat	78

	Scenarie 3	Åbent fermentat	- 28	9
		Lukket fermentat	- 94	- 89
Biogas til el fra majs (Maize), hele planten	Scenarie 1	Åbent fermentat	38	47
		Lukket fermentat	24	28
	Scenarie 2	Åbent fermentat	43	54
		Lukket fermentat	29	35
	Scenarie 3	Åbent fermentat	47	59
		Lukket fermentat	32	38
Biogas til el fra bioaf-fald	Scenarie 1	Åbent fermentat	31	44
		Lukket fermentat	9	13
	Scenarie 2	Åbent fermentat	37	52
		Lukket fermentat	15	21
	Scenarie 3	Åbent fermentat	41	57
		Lukket fermentat	16	22

Typiske værdier og standardværdier for biomethan

System til biomethan-produktion	Teknologiske muligheder	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)
Biomethan fra gylle	Åbent fermentat, uden afgasforbrænding ⁽²¹⁾	- 20	22
	Åbent fermentat, med afgasforbrænding ⁽²²⁾	- 35	1
	Lukket fermentat, uden afgasforbrænding	- 88	- 79
	Lukket fermentat, med afgasforbrænding	- 103	- 100

Biomethan fra majs (Maize), hele planten	Åbent fermentat, uden afgasforbrænding	58	73
	Åbent fermentat, med afgasforbrænding	43	52
	Lukket fermentat, uden afgasforbrænding	41	51
	Lukket fermentat, med afgasforbrænding	26	30
Biomethan fra bioaffald	Åbent fermentat, uden afgasforbrænding	51	71
	Åbent fermentat, med afgasforbrænding	36	50
	Lukket fermentat, uden afgasforbrænding	25	35
	Lukket fermentat, med afgasforbrænding	10	14

Typiske værdier og standardværdier — biogas til elproduktion — blandinger af husdyrgødning og majs (Maize): drivhusgasemissioner angivet som andele på basis af frisk masse

System til biogasproduktion		Teknologiske muligheder	Drivhusgasemissioner — typisk værdi (g CO ₂ eq/MJ)	Drivhusgasemissioner — standardværdi (g CO ₂ eq/MJ)
Husdyrgødning — Majs (Maize) 80 %-20 %	Scenarie 1	Åbent fermentat	17	33
		Lukket fermentat	-12	-9
	Scenarie 2	Åbent fermentat	22	40
		Lukket fermentat	-7	-2
	Scenarie 3	Åbent fermentat	23	43
		Lukket fermentat	-9	-4
Husdyrgødning — Majs (Maize) 70 %-30 %	Scenarie 1	Åbent fermentat	24	37
		Lukket fermentat	0	3
	Scenarie 2	Åbent fermentat	29	45
		Lukket fermentat	4	10
	Scenarie 3	Åbent fermentat	31	48
		Lukket fermentat	4	10
Husdyrgødning — Majs (Maize) 60 %-40 %	Scenarie 1	Åbent fermentat	28	40
		Lukket fermentat	7	11
	Scenarie 2	Åbent fermentat	33	47
		Lukket fermentat	12	18

	Scenarie 3	Åbent fermentat	36	52
		Lukket fermentat	12	18

Bemærkninger

Scenarie 1 henviser til produktionsveje, hvor den til processen krævede elektricitet og varme leveres af selve motoren i kraftvarmeanlægget.

Scenarie 2 henviser til produktionsveje, hvor den til processen krævede elektricitet tages fra nettet, og procesvarmen leveres af selve motoren i kraftvarmeanlægget. I nogle medlemsstater er det ikke tilladt for operatørerne at kræve støtte til bruttoproduktion, og scenarie 1 er den mere sandsynlige konfiguration.

Scenarie 3 henviser til produktionsveje, hvor den til processen krævede elektricitet tages fra nettet, og procesvarmen leveres af et biogaskedelanlæg. Dette scenarie gælder for nogle anlæg, hvor motoren til kraftvarmeanlægget ikke er på stedet, og biogas sælges (men opgraderes ikke til biomethan).

Typiske værdier og standardværdier — biomethan — blandinger af husdyrgødning og majs (Maize): drivhusgasemissioner angivet som andele på basis af frisk masse

System til biomethanproduktion	Teknologiske muligheder	Typisk værdi	Standardværdi
		(g CO ₂ eq/MJ)	(g CO ₂ eq/MJ)
Husdyrgødning — Majs (Maize) 80 %-20 %	Åbent fermentat, uden afgangforbrænding	32	57
	Åbent fermentat, med afgangforbrænding	17	36
	Lukket fermentat, uden afgangforbrænding	-1	9
	Lukket fermentat, med afgangforbrænding	-16	-12
Husdyrgødning — Majs (Maize) 70 %-30 %	Åbent fermentat, uden afgangforbrænding	41	62
	Åbent fermentat, med afgangforbrænding	26	41
	Lukket fermentat, uden afgangforbrænding	13	22
	Lukket fermentat, med afgangforbrænding	-2	1
Husdyrgødning — Majs (Maize) 60 %-40 %	Åbent fermentat, uden afgangforbrænding	46	66

Åbent fermentat, med afgasforbrænding	31	45
Lukket fermentat, uden afgasforbrænding	22	31
Lukket fermentat, med afgasforbrænding	7	10

For biomethan, der anvendes som komprimeret biomethan som brændstof til transport, skal der lægges en værdi på 3,3 g CO₂eq/MJ biomethan til de typiske værdier og en værdi på 4,6 g CO₂eq/MJ biomethan til standardværdierne.

(*1)

Scenarie 1 henviser til processer, hvor et naturgaskedelanlæg anvendes til at levere procesvarmen til pillepresseren. Elektriciteten til pillepresseren leveres fra nettet.

Scenarie 2a henviser til processer, hvor et træfliskedelanlæg med fortørret flis anvendes til at levere procesvarme. Elektriciteten til pillepresseren leveres fra nettet.

Sag 3a henviser til processer, hvor et kraftvarmeanlæg fyret med fortørret træflis anvendes til at levere elektricitet og varme til pillepresseren.

(*2) Denne gruppe af materialer omfatter restprodukter fra landbruget med en lav rumvægt og omfatter materialer såsom halmballer, havreskaller, risskaller og bagasseballer (ikke udtømmende liste).

(*3) Denne gruppe af restprodukter fra landbruget med højere rumvægt omfatter materialer som såsom majscolber, nøddeskaller, sojaskaller, palmekerneskaller (ikke udtømmende liste).

(*4)

Scenarie 1 henviser til produktionsveje, hvor den til processen krævede elektricitet og varme leveres af selve motoren i kraftvarmeanlægget.

Scenarie 2 henviser til produktionsveje, hvor den til processen krævede elektricitet tages fra nettet, og procesvarmen leveres af selve motoren i kraftvarmeanlægget. I nogle medlemsstater er det ikke tilladt for operatørerne at kræve støtte til bruttoproduktion, og scenarie 1 er den mere sandsynlige konfiguration.

Scenarie 3 henviser til produktionsveje, hvor den til processen krævede elektricitet tages fra nettet, og procesvarmen leveres af et biogaskedelanlæg. Dette scenarie gælder for nogle anlæg, hvor motoren til kraftvarmeanlægget ikke er på stedet, og biogas sælges (men opgraderes ikke til biomethan).

(¹) Værdierne for produktionen af biogas fra husdyrgødning omfatter negative emissioner for emissioner, som er sparet gennem håndtering af uforarbejdet husdyrgødning. Værdien af esca er lig med – 45 g CO₂ eq/MJ husdyrgødning anvendt i anaerob nedbrydning

(²) Åben lagring af fermentat tegner sig for yderligere emissioner af CH₄ og N₂O. Omfanget af disse emissioner skifter alt efter de omgivende betingelser, substrattyper og nedbrydningseffektiviteten.

(³) Lukket lagring betyder, at den fermentat, der hidrører fra nedbrydningsprocessen, lagres i en gastæt beholder, og at den supplerende biogas, som frigives under lagringen, anses for at være nyttiggjort til produktion af yderligere elektricitet eller biomethan. Ingen drivhusgasemissioner er medtaget i denne proces.

(⁴) Majs (Maize), hele planten: majs høstet som foder og ensileret med henblik på konservering.

(^{*5}) Drivhusgasemissionsbesparelserne for biomethan henviser kun til komprimeret biomethan i forhold til det fossile brændstof for transport, der sammenlignes med, på 94 g CO₂eq/MJ.

(^{*6}) Besparelserne i drivhusgasemissioner for biomethan henviser kun til komprimeret biomethan i forhold til det fossile brændstof for transport, der sammenlignes med, på 94 g CO₂eq/MJ.

(⁵) Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af biomassebrændstoffer beregnes som følger: membraner, kryogen og OPS (Organic Physical Scrubbing). Det omfatter en emission på 0,03 MJ CH₄/MJ biomethan for emission af methan i afgasserne.

(⁶) Denne kategori omfatter følgende kategorier for teknologier, der opgraderer biogas til biomethan: PWS (Pressure Water Scrubbing), når vand genanvendes, PSA (Pressure Swing Adsorption), kemisk skrubber, OPS (Organic Physical Scrubbing), membraner og kryogen opgradering. Der medtages ikke nogen methanemissioner for denne kategori (methanen i afgassen forbrændes, hvis den er til stede).

(⁷) Varme eller overskudsvarme anvendes til at producere køling (kold luft eller koldt vand) via absorptionskølere. Det er derfor hensigtsmæssigt kun at beregne emissionerne, der er knyttet til varmen, pr. MJ varme, uanset om slutanvendelsen af den pågældende varme faktisk er opvarmning eller køling via absorptionskølere.

(⁸) Formlen til beregning af drivhusgasemissioner fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne e_{cc} beskriver tilfælde, hvor råprodukter konverteres til biobrændstof i et enkelt skridt. Ved mere komplekse forsyningskæder er det nødvendigt at foretage justeringer med henblik på beregning af drivhusgasemissioner fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne e_{cc} for mellemprodukter.

(⁹) Måling af kulstof i jorden kan udgøre en sådan dokumentation, f.eks. ved en første måling før dyrkningen og efterfølgende målinger med regelmæssige mellemrum adskilt af flere år. Før anden måling er tilgængelig, skønnes forøgelsen af kulstof i jorden i dette tilfælde på grundlag af repræsentative eksperimenter eller jordmodeller. Fra anden måling og frem vil målingerne udgøre et grundlag for at kunne fastslå, at kulstoffet i jorden er forøget, og størrelsen heraf.

(¹⁰) Størrelsen 3,664 er den kvotient, der fås ved at dividere molekylvægten af CO₂ (44,010 g/mol) med molekylvægten af kulstof (12,011 g/mol).

(¹¹) Dyrkede arealer som defineret af IPCC.

(¹²) Flerårige afgrøder er defineret som stedsevarende afgrøder, hvis stængel eller stamme sædvanligvis ikke høstes hvert år, såsom hurtigvoksende stævningskov og oliepalmer.

(¹³) Kommissionens afgørelse 2010/335/EU af 10. juni 2010 om retningslinjer for beregning af kulstoflagre i jorden med henblik på bilag V til direktiv 2009/28/EF ([EUT L 151 af 17.6.2010, s. 19](#)).

(¹⁴) Værdierne for produktionen af biogas fra husdyrgødning omfatter negative emissioner for emissioner, som er sparet gennem håndtering af uforarbejdet husdyrgødning. Værdien af e_{sca} er lig med $-45 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ husdyrgødning anvendt i anaerob nedbrydning

(¹⁵) Majs (Maize), hele planten: majs høstet som foder og ensileret med henblik på konservering.

(¹⁶) Transport af landbrugsråvarer til omdannelsesanlægget indgår i overensstemmelse med metoden i Kommissionens rapport af 25. februar 2010 om bæredygtighedskrav for anvendelsen af fast og gasformig biomasse til elproduktion, opvarmning og køling i værdien »dyrkning«. Værdien for transport af majsensilage tegner sig for $0,4 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ biogas.

(¹⁷) Denne gruppe af materialer omfatter restprodukter fra landbruget med en lav rumvægt og omfatter materialer såsom halmballer, havreskaller, risskaller og bagasseballer (ikke udtømmende liste).

(¹⁸) Denne gruppe af restprodukter fra landbruget med højere rumvægt omfatter materialer som f.eks. majscolber, nøddeskaller, sojaskaller, palmekerneskaller (ikke udtømmende liste).

(¹⁹) Åben lagring af fermentat tegner sig for yderligere emissioner af metan, som skifter alt efter vejret, substraten og nedbrydningseffektiviteten. I disse beregninger sættes mængderne til at være lig med $0,05 \text{ MJ CH}_4/\text{MJ}$ biogas for husdyrgødning, $0,035 \text{ MJ CH}_4/\text{MJ}$ biogas for majs (Maize) og $0,01 \text{ MJ CH}_4/\text{MJ}$ biogas for bioaffald.

(²⁰) Lukket lagring betyder, at den fermentat, der hidrører fra nedbrydningsprocessen, lagres i en gastæt beholder, og den supplerende biogas, som frigives under lagringen, anses for at være nyttiggjort til produktion af yderligere elektricitet eller biomethan.

(²¹) Denne kategori omfatter følgende kategorier for teknologier, der opgraderer biogas til biomethan: PSA (Pressure Swing Adsorption), PWS (Pressure Water Scrubbing), membraner, kryogen og OPS (Organic Physical Scrubbing). Det omfatter en emission på $0,03 \text{ MJ CH}_4/\text{MJ}$ biomethan for emission af metan i afgasserne.

(²²) Denne kategori omfatter følgende kategorier for teknologier, der opgraderer biogas til biomethan: PWS (Pressure Water Scrubbing), når vand genanvendes, PSA (Pressure Swing Adsorption), kemisk skrubber, OPS (Organic Physical Scrubbing), membraner og kryogen opgradering. Der medtages ikke nogen methanemissioner for denne kategori (methanen i afgassen forbrændes, hvis den er til stede).

BILAG VII

BEREGNING AF ENERGI FRA VARMEPUMPER

Den mængde af aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk energi opsamlet ved hjælp af varmepumper, der skal betragtes som energi fra vedvarende energikilder med henblik på dette direktiv, ERES, beregnes efter følgende regel:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

hvor

— Q_{usable} = den skønnede samlede brugbare varme fra varmepumper, som opfylder de i artikel 7, stk. 4, nævnte kriterier, anvendt som følger: Kun varmepumper, for hvilke det gælder, at $SPF > 1,15 * 1/\eta$, tages i betragtning

— SPF = den skønnede gennemsnitlige sæsonydelsesfaktor for disse varmepumper

— η = forholdet mellem den totale bruttoproduktion af elektricitet og forbruget af primærenergi ved elproduktion og beregnes som et EU-gennemsnit på baggrund af data fra Eurostat.

BILAG VIII

DEL A. FORELØBIGE SKØNNEDE EMISSIONER SOM FØLGE AF INDIREKTE ÆNDRINGER I AREALANVENDELSEN VED ANVENDELSE AF RÅPRODUKTER TIL BIOBRÆNDSTOFFER, BIOBRÆNDSLER OG BIOMASSEBRÆNDSLER (g CO₂eq/MJ) ⁽¹⁾

Råproduktgruppe	Gennemsnit ⁽²⁾	Interpercentilt spænd afledt af følsomhedsanalysen ⁽³⁾
Korn og andre stivelsesrige afgrøder	12	8 til 16
Sukker	13	4 til 17
Olieholdige afgrøder	55	33 til 66

DEL B. BIOBRÆNDSTOFFER, BIOBRÆNDSLER OG BIOMASSEBRÆNDSLER, FOR HVILKE DE SKØNNEDE EMISSIONER SOM FØLGE AF INDIREKTE ÆNDRINGER I AREALANVENDELSEN ANSES FOR AT VÆRE NUL

Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der fremstilles af følgende fartøjskategorier, anses for at indebære nulemission som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen:

- 1) råprodukter, der ikke er opført i del A i dette bilag
- 2) råprodukter, for hvilke produktionen har ført til direkte ændringer i arealanvendelse, nemlig en ændring fra en af følgende IPCC-kategorier for arealdække — skovarealer, græsarealer, vådområder, bebyggede områder eller andre arealer — til dyrkede arealer eller dyrkede arealer med flerårige afgrøder ⁽⁴⁾. I så tilfælde bør en »værdi for emission som følge af direkte ændringer i arealanvendelsen (el)« have være beregnet i overensstemmelse med bilag V, del C, punkt 7.

⁽¹⁾ De heri anførte gennemsnitsværdier udgør et vejet gennemsnit af de individuelt modelberegnete råproduktværdier. Størrelsen af værdierne i bilaget er følsom over for den række af antagelser (f.eks. behandling af biprodukter, udvikling i udbytte, kulstoflagre og fortrængning af produktion af andre råvarer), som er anvendt i de økonomiske modeller udviklet med henblik på estimering af dem. Selv om det derfor ikke er muligt fuldt ud at karakterisere usikkerheden i forbindelse med sådanne estimater, blev der udført en følsomhedsanalyse af disse resultater baseret på en tilfældig variation af nøgleparametre, den såkaldte Monte Carlo-analyse.

⁽²⁾ De heri angivne gennemsnitsværdier udgør et vejet gennemsnit af de individuelt modelberegnete råproduktværdier.

⁽³⁾ Det heri angivne spænd afspejler 90 % af resultaterne ved anvendelse af 5- og 95-percentilværdierne fra analysen. 5-percentilen indikerer en værdi, under hvilken 5 % af observationerne blev fundet (dvs. 5 % af de samlede anvendte data udviste et resultat på under 8, 4 og 33 g CO₂eq/MJ). 95-percentilen indikerer en værdi, under hvilken 95 % af observationerne blev fundet (dvs. 5 % af de samlede anvendte data udviste et resultat på over 16, 17 og 66 g CO₂eq/MJ).

⁽⁴⁾ Flerårige afgrøder er defineret som stedsevarende afgrøder, hvis stængel eller stamme sædvanligvis ikke høstes hvert år, såsom hurtigvoksende stævningskov og oliepalmer.

BILAG IX

Del A. Råprodukter til produktion af biogas til transport og avancerede biobrændstoffer, hvis bidrag til opfyldelsen af minimumsandelene omhandlet i artikel 25, stk. 1, første og fjerde afsnit, kan sættes til to gange deres energiindhold:

- a) Alger, hvis dyrket på land i damme eller fotobioreaktorer
- b) Biomassefraktion af blandet kommunalt affald, men ikke sorteret husholdningsaffald, der er omfattet af genanvendelsesmålene i henhold til artikel 11, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/98/EF
- c) Bioaffald, jf. definitionen i artikel 3, nr. 4, i direktiv 2008/98/EF, fra private husholdninger, som er genstand for særskilt indsamling som defineret i artikel 3, nr. 11), i nævnte direktiv
- d) Biomassefraktion af industriaffald, som er uegnet til anvendelse i fødevarer- eller foderkæden, herunder materiale fra detail- og engroshandel og industrien for agrofødevarer og fiske- og akvakulturprodukter, undtagen råprodukter opført på listen i dette bilags del B
- e) Halm
- f) Husdyrgødning og spildevandsslam
- g) Spildevand fra palmeoliemøller og tomme palmefrugtbundter
- h) Talloliebeg
- i) Råglycerin
- j) Bagasse
- k) Presserester af vindruer og vinbærme
- l) Nøddekaller
- m) Avner
- n) Kolber, som er rensset for majs-kerner
- o) Biomassefraktion af affald og rester fra skovbrug og skovbrugsbaserede industrier, nemlig bark, grene, førkommerciel udtynding, blade, nåle, trækroner, savsmuld, savspåner, sortlud, brunlud, fiberslam lignin og tallolie
- p) Andet celluloseholdigt nonfood-materiale
- q) Andet lignocellulosisk materiale, undtagen sav- og finérkævler

Del B. Råprodukter til produktion af biobrændstoffer og biogas til transport, hvis bidrag til opfyldelsen af minimumsandelene omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, begrænses og kan sættes til to gange deres energiindhold:

- a) Brugt madolie
- b) Animalske fedtstoffer, der er klassificeret som kategori 1 og 2 i henhold til forordning (EF) nr. 1069/2009.

BILAG X

DEL A

Ophævet direktiv med en oversigt over efterfølgende ændringer (omhandlet i artikel 37)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16)	
Rådets direktiv 2013/18/EU (EUT L 158 af 10.6.2013, s. 230)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513	Kun artikel 2

(EUT L 239 af 15.9.2015, s. 1)

DEL B**Frister for gennemførelse i national ret****(omhandlet i artikel 36)**

Direktiv	Frist for gennemførelse
2009/28/EF	25. juni 2009
2013/18/EU	1. juli 2013
(EU) 2015/1513	10. september 2017

BILAG XI**Sammenligningstabel**

Direktiv 2009/28/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, første afsnit	Artikel 2, første afsnit
Artikel 2, andet afsnit, indledningen	Artikel 2, andet afsnit, indledningen
Artikel 2, andet afsnit, litra a)	Artikel 2, andet afsnit, nr. 1)
Artikel 2, andet afsnit, litra b)	—
—	Artikel 2, andet afsnit, nr. 2)
Artikel 2, andet afsnit, litra c)	Artikel 2, andet afsnit, nr. 3)
Artikel 2, andet afsnit, litra d)	—
Artikel 2, andet afsnit, litra e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), p), q), r), s), t), u), v) og w)	Artikel 2, andet afsnit, nr. 2), 4), 19), 32), 33), 12), 5), 6), 45), 46), 47), 23), 39), 41), 42), 43), 36), 44) og 37)
—	Artikel 2, andet afsnit, nr. 7), 8), 9), 10), 11), 13), 14), 15), 16), 17), 18), 20), 21), 22), 25), 26), 27), 28),

	29). 30), 31), 34), 35), 38) og 40)
Artikel 3	—
—	Artikel 3
Artikel 4	—
—	Artikel 4
—	Artikel 5
—	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	—
Artikel 5, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 4, første, andet, tredje og fjerde afsnit	Artikel 7, stk. 3, første, andet, tredje og fjerde afsnit
—	Artikel 7, stk. 3, femte og sjette afsnit
—	Artikel 7, stk. 4
Artikel 5, stk. 5	Artikel 27, stk. 1, første afsnit, litra c)
Artikel 5, stk. 6 og 7	Artikel 7, stk. 5 og 6
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
—	Artikel 8, stk. 2 og 3
Artikel 6, stk. 2 og 3	Artikel 8, stk. 4 og 5
Artikel 7, stk. 1, 2, 3, 4 og 5	Artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4 og 5
—	Artikel 9, stk. 6
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9, stk. 2, første afsnit, litra a), b) og c)	Artikel 11, stk. 2, først afsnit, litra a), b) og c)
—	Artikel 11, stk. 2, først afsnit, litra d)
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11, stk. 1, 2 og 3	Artikel 13, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 13, stk. 4
Artikel 12	Artikel 14

Artikel 13, stk. 1, første afsnit	Artikel 15, stk. 1, første afsnit
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b)	—
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra c), d), e) og f)	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), b), c) og d)
Artikel 13, stk. 2, 3, 4 og 5	Artikel 15, stk. 2, 3, 4 og 5
Artikel 13, stk. 6, første afsnit	Artikel 15, stk. 6, første afsnit
Artikel 13, stk. 6, andet, tredje, fjerde og femte afsnit	—
—	Artikel 15, stk. 7 og 8
—	Artikel 16
—	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 18
Artikel 15, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 15, stk. 2, første, andet og tredje afsnit	Artikel 19, stk. 2, første, andet og tredje afsnit
—	Artikel 19, stk. 2, fjerde og femte afsnit
Artikel 15, stk. 2, fjerde afsnit	Artikel 19, stk. 2, sjette afsnit
Artikel 15, stk. 3	—
—	Artikel 19, stk. 3 og 4
Artikel 15, stk. 4 og 5	Artikel 19, stk. 5 og 6
Artikel 15, stk. 6, første afsnit, litra a)	Artikel 19, stk. 7, første afsnit, litra a)
Artikel 15, stk. 6, første afsnit, litra b), nr. i)	Artikel 19, stk. 7, første afsnit, litra b), nr. i)
—	Artikel 19, stk. 7, første afsnit, litra b), nr. ii)
Artikel 15, stk. 6, første afsnit, litra b), nr. ii)	Artikel 19, stk. 7, første afsnit, litra b), nr. iii)

Artikel 15, stk. 6, første afsnit, litra c), d), e) og f)	Artikel 19, stk. 7, første afsnit, litra c), d), e) og f)
—	Artikel 19, stk. 7, andet afsnit
Artikel 15, stk. 7	Artikel 19, stk. 8
Artikel 15, stk. 8	—
Artikel 15, stk. 9 og 10	Artikel 19, stk. 9 og 10
—	Artikel 19, stk. 11
Artikel 15, stk. 11	Artikel 19, stk. 12
Artikel 15, stk. 12	—
—	Artikel 19, stk. 13
Artikel 16, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 8	—
Artikel 16, stk. 9, 10 og 11	Artikel 20, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 21
—	Artikel 22
—	Artikel 23
—	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 17, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 29, stk. 1, første og andet afsnit
—	Artikel 29, stk. 1, tredje, fjerde og femte afsnit
—	Artikel 29, stk. 2
Artikel 17, stk. 2, første og andet afsnit	—
Artikel 17, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 29, stk. 10, tredje afsnit
Artikel 17, stk. 3, første afsnit, litra a)	Artikel 29, stk. 3, første afsnit, litra a)
—	Artikel 29, stk. 3, første afsnit, litra b)

Artikel 17, stk. 3, første afsnit, litra b) og c)	Artikel 29, stk. 3, første afsnit, litra c) og d)
—	Artikel 29, stk. 3, andet afsnit
Artikel 17, stk. 4	Artikel 29, stk. 4
Artikel 17, stk. 5	Artikel 29, stk. 5
Artikel 17, stk. 6 og 7	—
—	Artikel 29, stk. 6, 7, 8, 9, 10 og 11
Artikel 17, stk. 8	Artikel 29, stk. 12
Artikel 17, stk. 9	—
—	Artikel 29, stk. 13 og 14
Artikel 18, stk. 1, første afsnit	Artikel 30, stk. 1, første afsnit
Artikel 18, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c)	Artikel 30, stk. 1, første afsnit, litra a), c) og d)
—	Artikel 30, stk. 1, første afsnit, litra b)
—	Artikel 30, stk. 1, andet afsnit
Artikel 18, stk. 2	—
—	Artikel 30, stk. 2
Artikel 18, stk. 3, første afsnit	Artikel 30, stk. 3, første afsnit
Artikel 18, stk. 3, andet og tredje afsnit	—
Artikel 18, stk. 3, fjerde og femte afsnit	Artikel 30, stk. 3, andet og tredje afsnit
Artikel 18, stk. 4, første afsnit	—
Artikel 18, stk. 4, andet og tredje afsnit	Artikel 30, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 18, stk. 4, fjerde afsnit	—
Artikel 18, stk. 5, første og andet afsnit	Artikel 30, stk. 7, første og andet afsnit
Artikel 18, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 30, stk. 8, første og andet afsnit

Artikel 18, stk. 5, fjerde afsnit	Artikel 30, stk. 5, tredje afsnit
—	Artikel 30, stk. 6, første afsnit
Artikel 18, stk. 5, femte afsnit	Artikel 30, stk. 6, andet afsnit
Artikel 18, stk. 6, første og andet afsnit	Artikel 30, stk. 6, første og andet afsnit
Artikel 18, stk. 6, tredje afsnit	—
Artikel 18, stk. 6, fjerde afsnit	Artikel 30, stk. 6, tredje afsnit
—	Artikel 30, stk. 6, fjerde afsnit
Artikel 18, stk. 6, femte afsnit	Artikel 30, stk. 6, femte afsnit
Artikel 18, stk. 7, første afsnit	Artikel 30, stk. 9, første afsnit
—	Artikel 30, stk. 9, andet afsnit
Artikel 18, stk. 8 og 9	—
—	Artikel 30, stk. 10
Artikel 19, stk. 1, første afsnit	Artikel 31, stk. 1, første afsnit
Artikel 19, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c)	Artikel 31, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c)
—	Artikel 31, stk. 1, første afsnit, litra d)
Artikel 19, stk. 2, 3 og 4	Artikel 31, stk. 2, 3 og 4
Artikel 19, stk. 5	—
Artikel 19, stk. 7, første afsnit	Artikel 31, stk. 5, første afsnit
Artikel 19, stk. 7, første afsnit, første, andet, tredje og fjerde led	—
Artikel 19, stk. 7, andet og tredje afsnit	Artikel 31, stk. 5, andet og tredje afsnit
Artikel 19, stk. 8	Artikel 31, stk. 6
Artikel 20	Artikel 32
Artikel 22	—
Artikel 23, stk. 1 og 2	Artikel 33, stk. 1 og 2
Artikel 23, stk. 3, 4, 5, 6, 7 og 8	—

Artikel 23, stk. 9	Artikel 33, stk. 3
Artikel 23, stk. 10	Artikel 33, stk. 4
Artikel 24	—
Artikel 25, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 25, stk. 2	Artikel 34, stk. 2
Artikel 25, stk. 3	Artikel 34, stk. 2
Artikel 25a, stk. 1	Artikel 35, stk. 1
Artikel 25a, stk. 2	Artikel 35, stk. 2 of 3
Artikel 25a, stk. 3	Artikel 35, stk. 4
—	Artikel 35, stk. 5
Artikel 25a, stk. 4 og 5	Artikel 35, stk. 6 og 7
Artikel 26	—
Artikel 27	Artikel 36
—	Artikel 37
Artikel 28	Artikel 38
Artikel 29	Artikel 39
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Bilag IV	Bilag IV
Bilag V	Bilag V
Bilag VI	—
—	Bilag VI
Bilag VII	Bilag VII
Bilag VIII	Bilag VIII
Bilag IX	Bilag IX
—	Bilag X
—	Bilag XI